6 Δεκεμβρίου 2024

Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας (†330)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Προοιμιακὸς

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ργ΄ 103

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.
Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
Ἀναβαίνουσιν ὄρη καὶ καταβαίνουσι πεδία, εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνά μέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.
Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῴων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς· καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.
Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
Ἔθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἁρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἑρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
Ἤτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἁπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.
Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

τὰ εἰρηνικὰ

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
ΔΙ
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον

ἕτερα

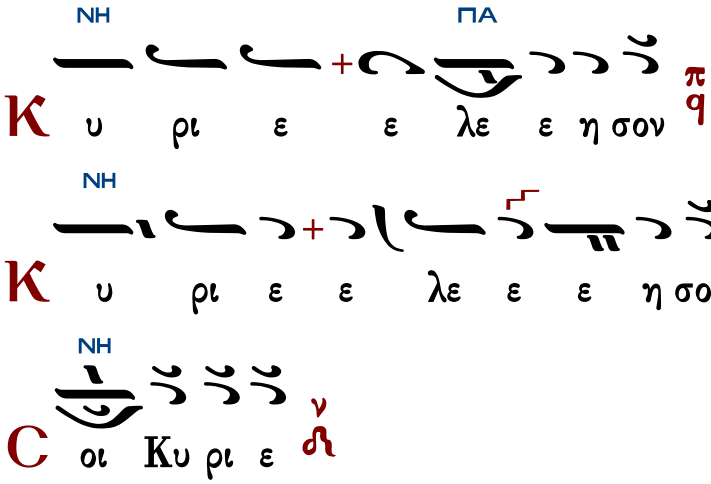

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

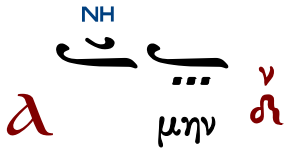

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

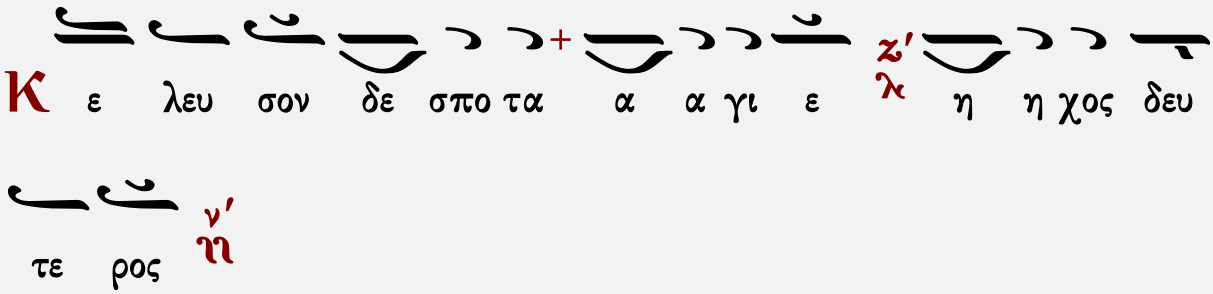

Ἐπιλύχνιοι Ψαλμοί

ἦχος β΄

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰσάκουσόν μου Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή, εἰσάκουσόν μου Κύριε.

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Πέτρου Βυζαντίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Γαβριὴλ Κουντιάδου
Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμ′ 140

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.
Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.
Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐῤῥάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ᾅδην.
Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ᾗ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ᾽ ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ ἐν γῇ ζώντων.
Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.
Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.
Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.
Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῷς μοι.
Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.
Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Πέτρου Βυζαντίου — Ἰωάννου Πρωτοψάλτου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόμοια τοῦ ἁγίου Νικολάου

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

ἦχος β΄

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστιν.
Μύροις, παροικήσας αἰσθητῶς, μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, μύρῳ χρισθεὶς νοητῷ ἅγιε Νικόλαε, ἀρχιεράρχα Χριστοῦ, καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα, τῶν πίστει καὶ πόθῳ, σοῦ τὴν παναοίδιμον, μνήμην τελούντων ἀεί, λύων συμφορῶν καὶ κινδύνων, τούτους καὶ τῶν θλίψεων πάτερ, ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.
Νίκη, φερωνύμως ἀληθῶς, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, ἐν πειρασμοῖς κραταιά, ἅγιε Νικόλαε, θεράπων ὄντως Χριστοῦ· πανταχοῦ γὰρ καλούμενος, ὀξέως προφθάνεις, πόθῳ τοὺς προστρέχοντας, ὑπὸ τὴν σκέπην σου· σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, πίστει ὀπτανόμενος σῴζεις, ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστασεων.

Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ᾽ αὐτῷ,
λύτρωσις καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὤφθης, Κωνσταντίνῳ βασιλεῖ, σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ᾽ ὄναρ, καὶ τούτους φόβῳ βαλών, οὕτως αὐτοῖς εἴρηκας. Λύσατε δὴ ἐν σπουδῇ, τῆς εἱρκτῆς οὓς κατέχετε, δεσμίους ἀδίκως, ἀθώους τυγχάνοντας, τῆς παρανόμου σφαγῆς· ὅμως ἀλλ᾽ ἐὰν παρακούσῃς, ἔντευξιν ποιήσομαι ἄναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Μέγας, ἀντιλήπτωρ καὶ θερμός, τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν, ὑπάρχεις ἔνδοξε, ἅγιε Νικόλαε, ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, τοῖς ἐν γῇ καὶ τοῖς πλέουσι, τοῖς πόρρω καὶ πέλας, οἷα συμπαθέστατος, καὶ πρεσβευτὴς κραταιός· ὅθεν συνελθόντες βοῶμεν· πρέσβευε πρὸς Κύριον ὅπως, πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν - Θεοτοκίον

ἦχος πλ. β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν, καὶ τῶν πατέρων κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ πρόεδρος σεπτός, καὶ στῦλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φωστὴρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης, καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεί, τὴν χαρμόσυνον καί πανέορτον μνήμην σου.

Θεοτοκίον προεόρτιον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ ἀμνὰς γὰρ ἥκει, ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. Φάτνη δὲ ὑποδέχου, τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα τῆς ἀλόγου πράξεως, ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν, καὶ μάγοι ἐκ Περσίδος, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, τῷ βασιλεῖ προσάξατε· ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ παρθένου μητρός, ὃν περ καὶ κύψασα, δουλικῶς ἡ μήτηρ προσεκύνησε, καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς. Πῶς ἐνεσπάρης μοι, ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Πέτρου Ἐφεσίου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἴσοδος – Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

ἦχος β′

Φῶς ἱλαρὸν ἁγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἁγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

294	Μέλος Ἀρχαῖον	138	Ἰωάννου Σακελλαρίδου
200	Γεωργίου Τσατσαρώνη	107	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἑσπέρας προκείμενον

Κυριακὴ | Δευτέρα | Τρίτη | Τετάρτη | Πέμπτη | Παρασκευὴ

Κυριακῇ ἑσπέρας
ψαλμός 133:1

Ἦχος λ π ἡ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

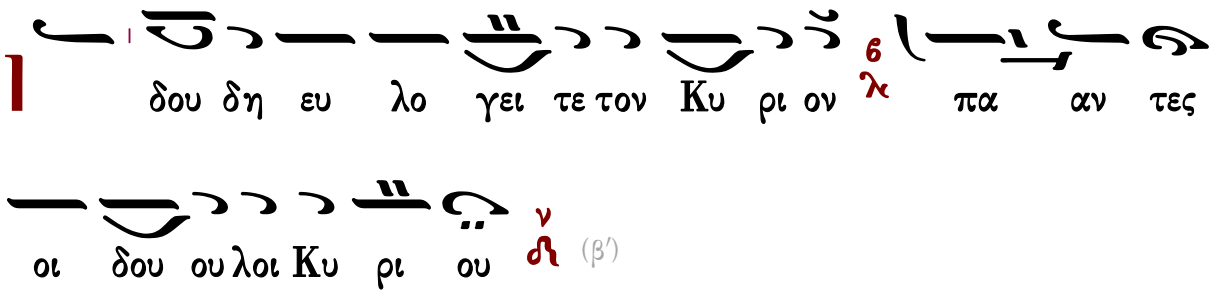

(β′)

∴ Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

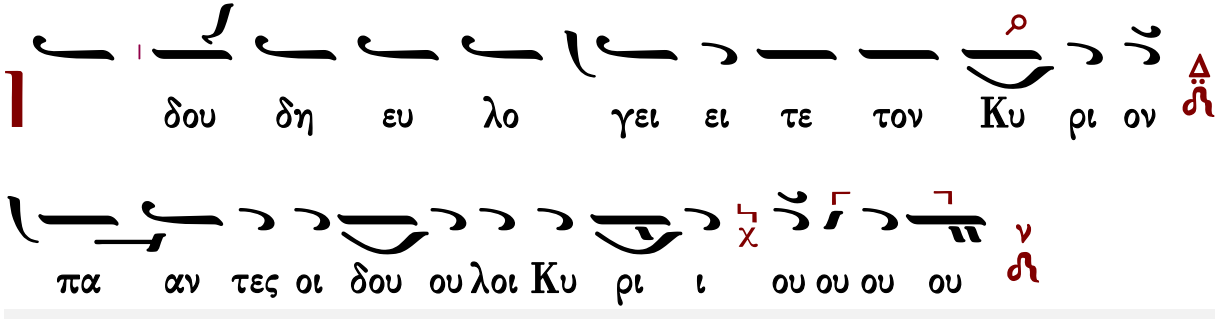

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀναγνώσματα | Λουκᾶς Λουκᾶ

Δευτέρα ἑσπέρας
ψαλμός 4

Ἦχος δ ἡ Βω

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.59#

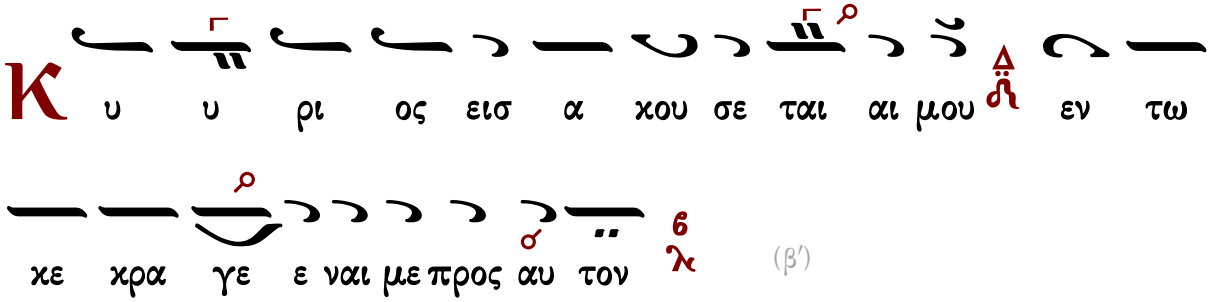

∴ Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

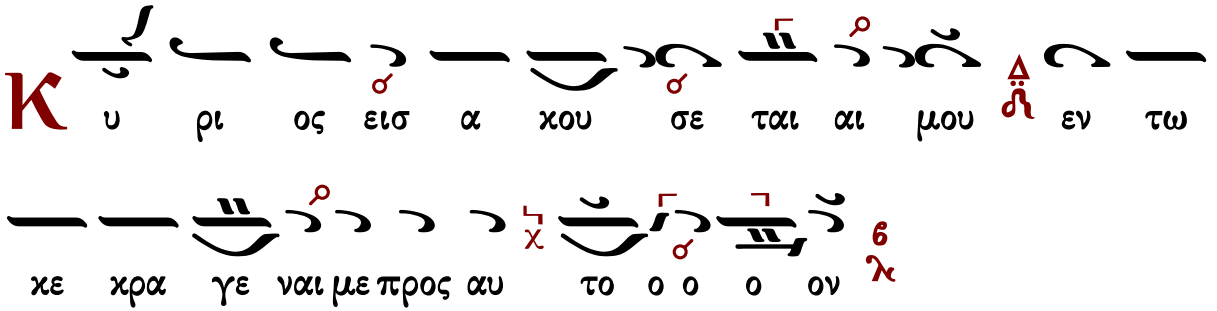

Τρίτη ἑσπέρας
ψαλμός 22

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

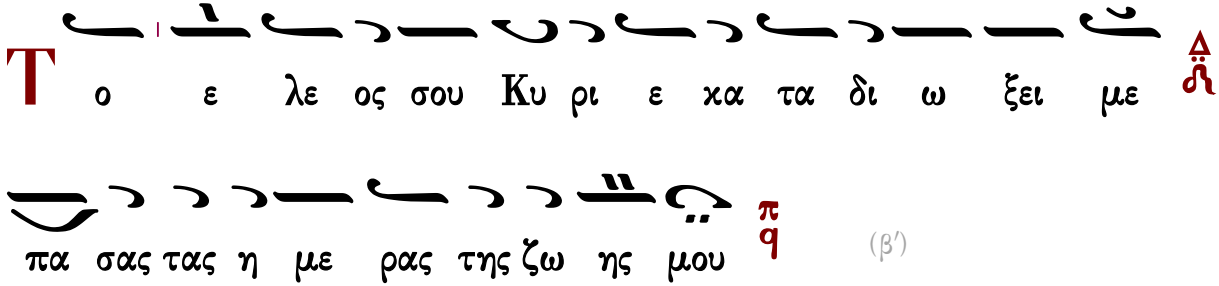

∴ Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

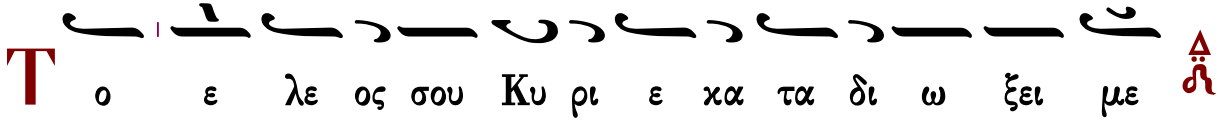

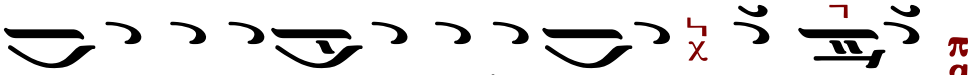

Τετάρτη ἑσπέρας
ψαλμός 53

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.60#

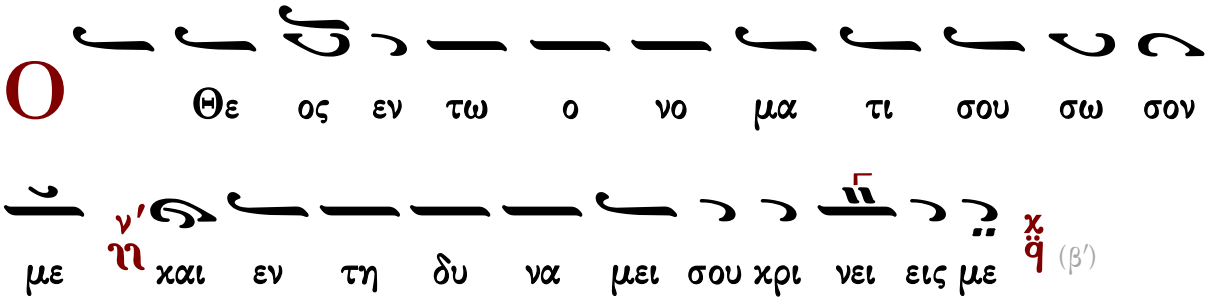

(β′)

∴ Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

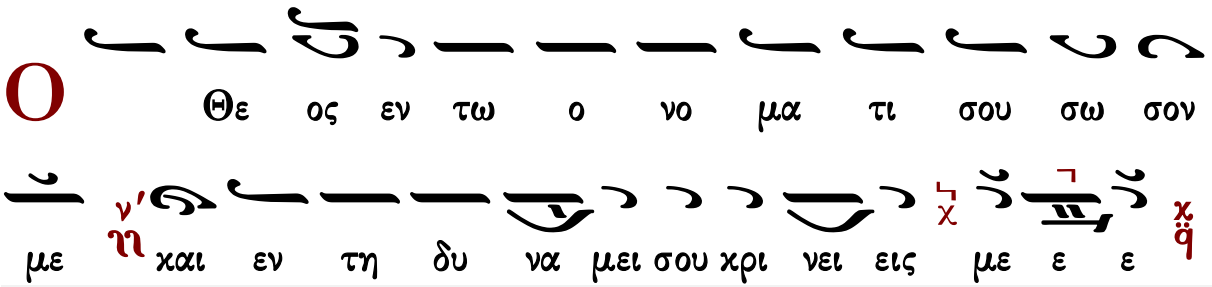

Πέμπτη ἑσπέρας
ψαλμός 120

Ἦχος λ π ⸏ Βϩ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

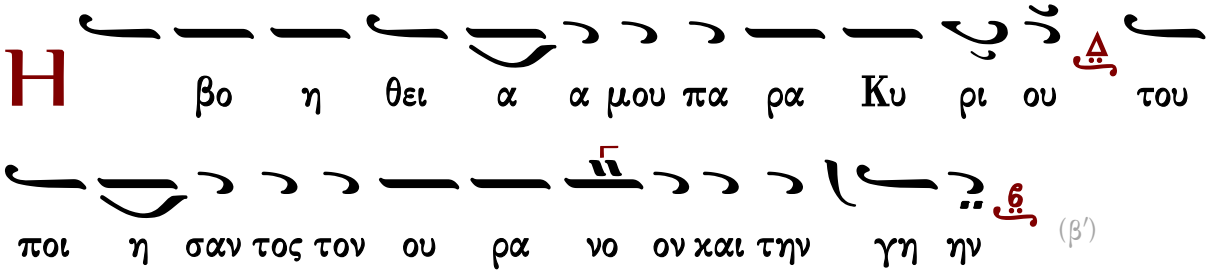

(β′)

∴ Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου.

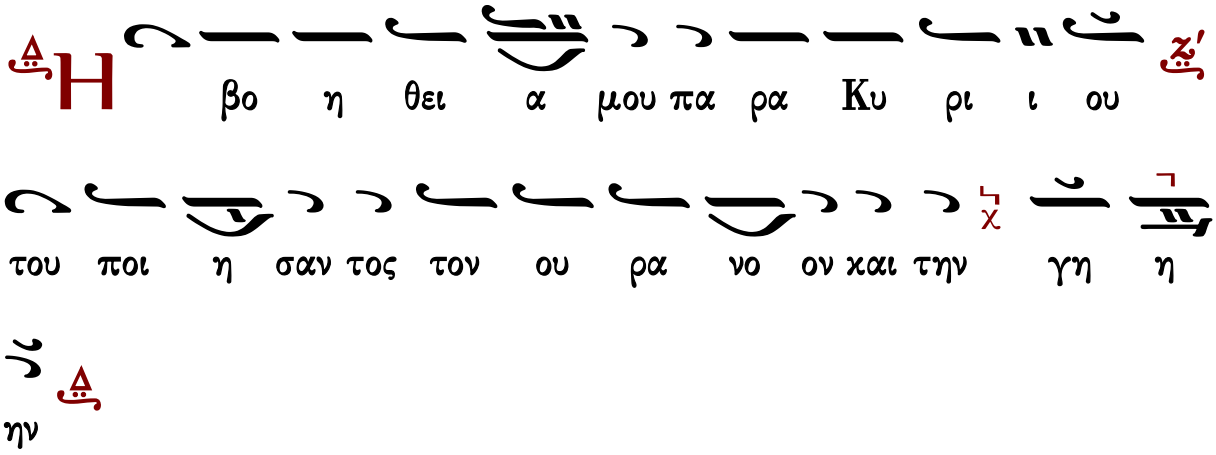

Παρασκευῇ ἑσπέρας
ψαλμός 58

Ἦχος Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.61#

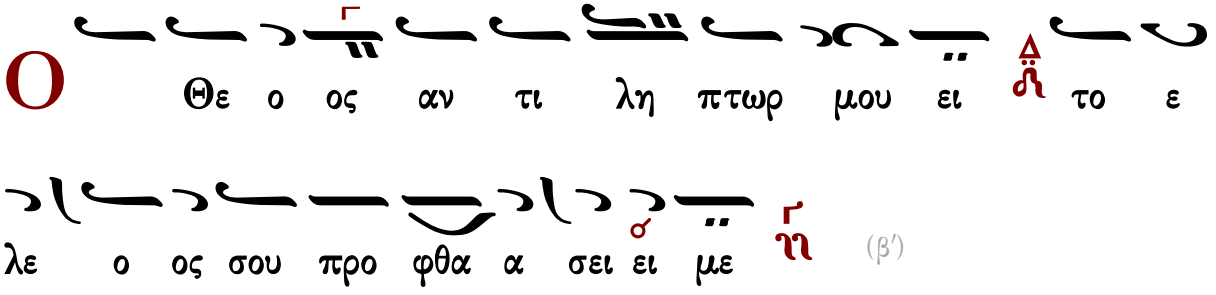

(β΄)

∴ Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεὸς καὶ ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ᾽ ἐμὲ λύτρωσαί με.

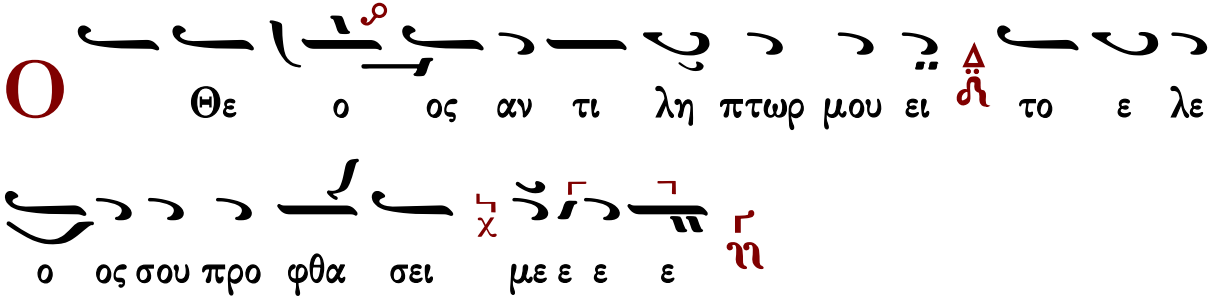

Ἀναγνώσματα

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

10:7 κ' 3:13-16 κ΄ ἐκλογὴ

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη· νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ. Καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὸ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν· ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, πλησθήσεσθε πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

10:31-32 κ' 11:1-12

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται· Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου, στάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτούς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ᾽ αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις, στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία. Πρόσχωμεν.

4:7-15

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον,

οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη, καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἥρπαγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος, ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, **καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.**

Δεήσεις

Ἦχος λ π ἡ Νη

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.63*

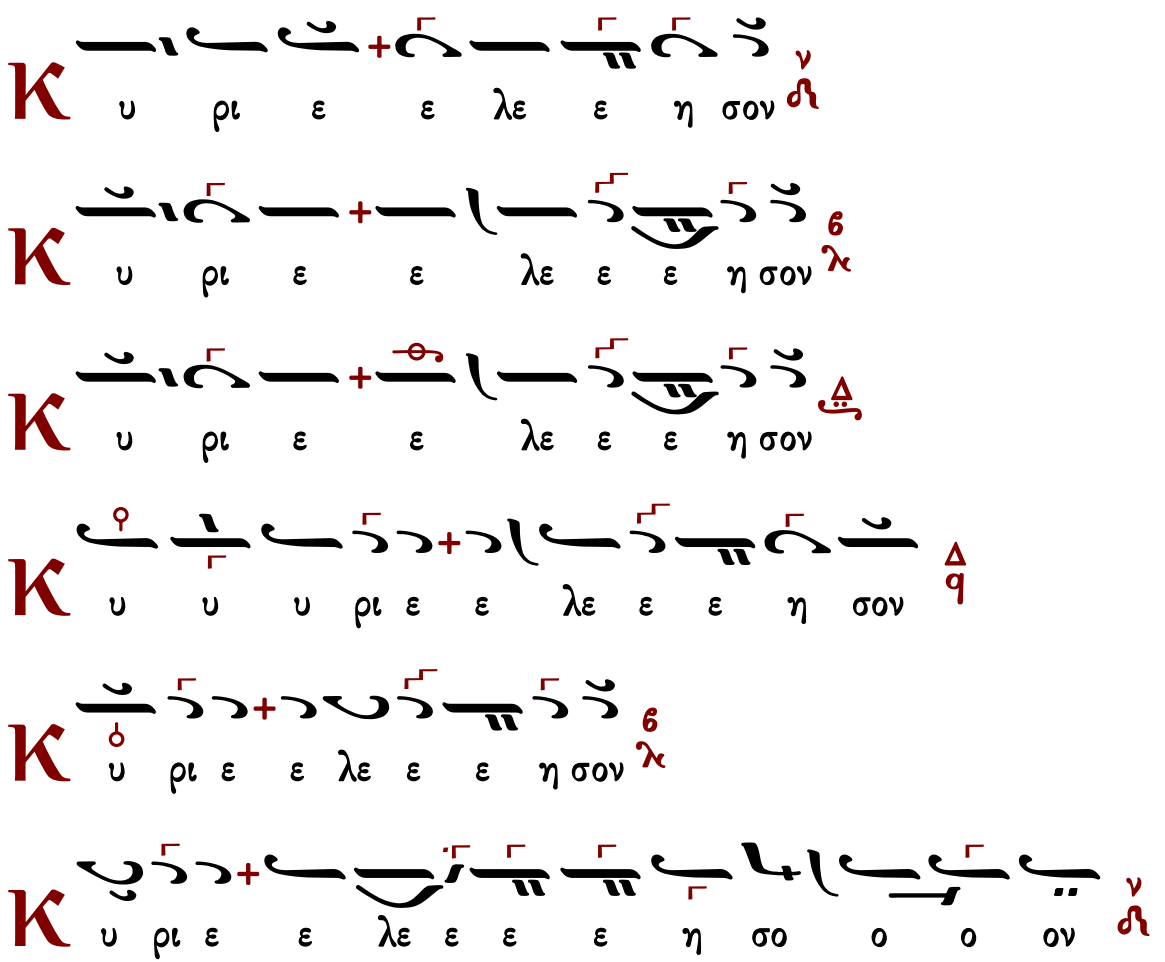

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτητόρων τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων καὶ ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
Κύριε ἐλέησον.
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἑσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.
Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.
Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε ἐλέησον.
Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου Κύριε.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.
Σοί, Κύριε.
Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν

ἦχος α΄

Ἐνατενίσας ἀκλινῶς τῷ ὕψει τῆς γνώσεως, καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως σοφίας τὸν βυθόν, σαῖς διδαχαῖς κόσμον κατεπλούτισας, πάτερ. Ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει, ἱεράρχα Νικόλαε.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἦχος α΄

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ καὶ πιστὲ θεράπον, καὶ οἰκονόμε τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, καὶ ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, στήλη τε ἔμψυχε, καὶ ἔμπνους εἰκών· ὡς θεῖον γὰρ θησαυρὸν σε, ἡ τῶν Μυρέων Ἐκκλησία, ἀγαμένη προσήκατο, καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος β΄

Κανόνα πίστεως, καὶ εἰκόνα πραότητος, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου Χριστὸς ὁ Θεός, ἱεράρχα Νικόλαε· ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, διαλάμπεις φαιδρῶς τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστάτα· διὸ ἱκετεύων μὴ παύσῃ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος β΄

Πάτερ Νικόλαε, ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, τὰ μύρα πολιουχεῖ· διὸ καὶ δεσμίους, ἀκρίτως κατακριθέντας, ἐν ὀνείρῳ βασιλεῖ τῇ ὀπτασίᾳ σου φανείς, ἠλευθέρωσας θανάτου, δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε, καὶ ἀεί, δι᾽ ὀπτασίας σου φάνηθι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ἦχος β΄

Πάτερ Νικόλαε, εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, ἀλλ᾽ ὁ κόσμος ὅλος, ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθείς, καὶ ἡ τοῦ μύρου εὐωδία, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἀνακράζει εὐφήμοις ὑμνῳδίαις, καὶ οἱ σωθέντες διὰ σοῦ κατάκριτοι. Σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς μέλποντες βοῶμεν· πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος δ΄

Πάτερ Νικόλαε, τοῦ παναγίου Πνεύματος μυροθήκη ὑπάρχων, ὡς ἔαρ μυρίζεις εὐφρόσυνον, τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ· τῶν ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, τὴν οἰκουμένην περιπολεύεις, διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου. Ὅθεν καὶ τοῖς πόρρω ὡς ἐγγύς, δι᾽ ὀνείρων ὀπτανόμενος, ἐκ θανάτου λυτροῦσαι, τοὺς ἀδίκῳ ψήφῳ θνήσκειν μέλλοντας, διασῴζων παραδόξως, ἐκ κινδύνων πολλῶν, τοὺς ἐπικαλουμένους σε. Διὸ καὶ ἡμᾶς τῶν ἐπεμβαινόντων δυσχερῶν, ἐλευθέρωσον σαῖς πρεσβείαις, τοὺς ἀεὶ ἀνευφημοῦντάς σε.

ἦχος πλ.β΄

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιε Νικόλαε.

ἦχος πλ.δ΄

Εἰς αἶνον ἔδραμες τοῦ Κυρίου Νικόλαε, ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ, καὶ αὐτὸς σε ἐδόξασεν ἐν ἐπουρανίῳ, καὶ ὄντως ζωή. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν, ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἦχος πλ.δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου, ὅσιε πάτερ, ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· τὶς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; τήν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα; θλιβομένων τὸ συμπαθές; πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας, ἱεράρχα Νικόλαε, καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Προεόρτιον, ἦχος πλ.δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου, εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη, τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν, ἡ σκιὰ παρέδραμε, καὶ Θεὸς ἀνθρώποις ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ᾽ ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀρτοκλασία

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου καὶ τῶν δούλων αὐτοῦ τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην καὶ προσφερόντων τὰ δῶρα ταῦτα.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν καὶ τὴν πόλιν (χώραν ἢ νῆσον) ταύτην καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλάνθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσει πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον τὴν καθ᾽ ἡμῶν κινουμένην καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. μ΄ (τετράκις ἀνὰ ι΄ καὶ αὖθις ἐκ τρίτου).

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπὶς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν, καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Δέσποτα πολυέλεε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς παναχράντου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· εὐπρόσδεκτον ποίησον τὴν δέησιν ἡμῶν· δώρησαι ἡμῖν τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν· σκέπασον ἡμᾶς ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· ἀποδίωξον ἀφ᾽ ἡμῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον· εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωήν· Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς καὶ τὸν κόσμον σου καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Δ.Π.*

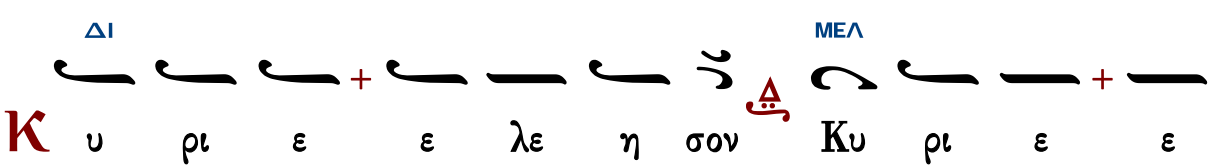

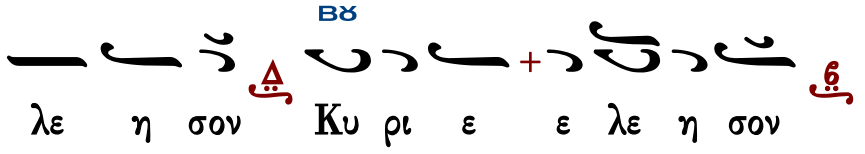

ἁγιορείτικα

Ἦχος λ/π ϋ Πα

ὑπό Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου*

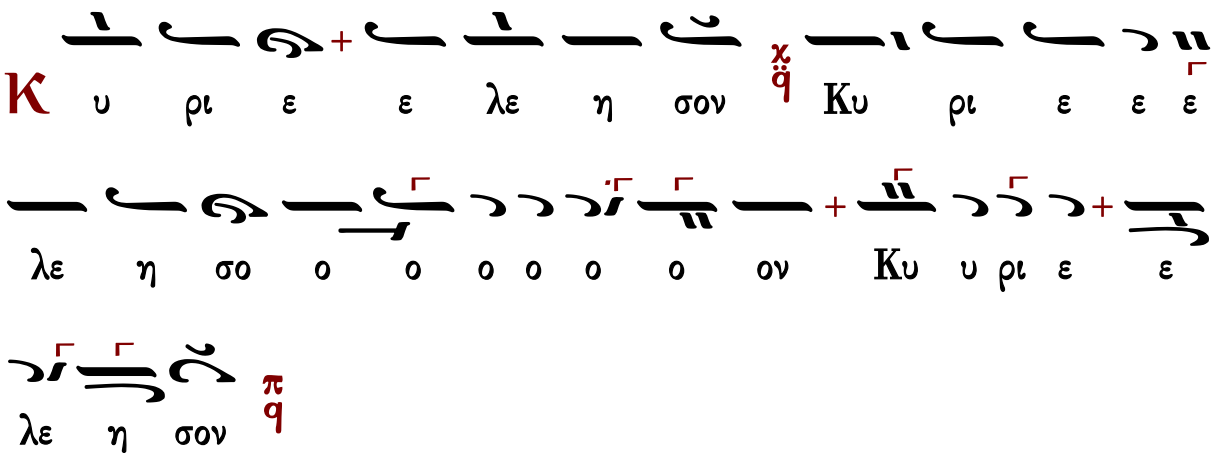

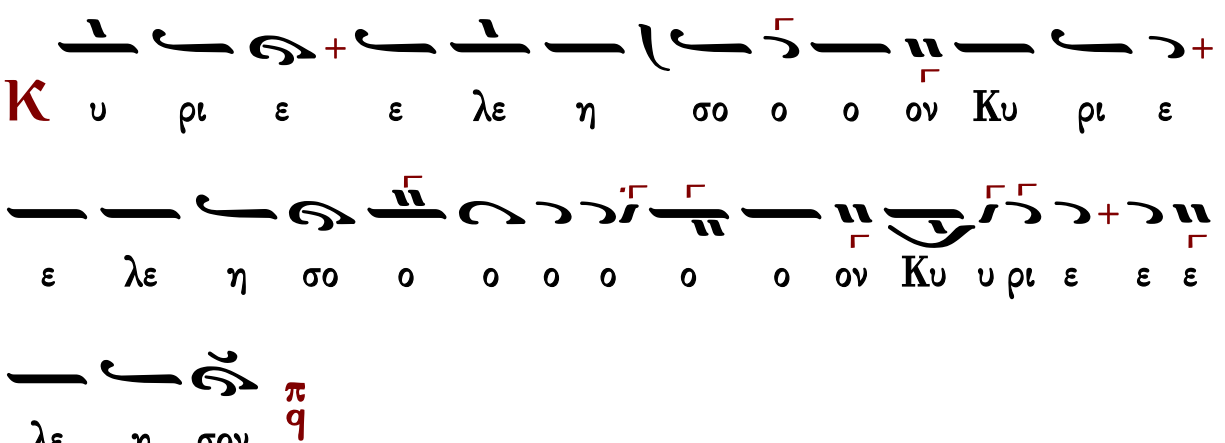

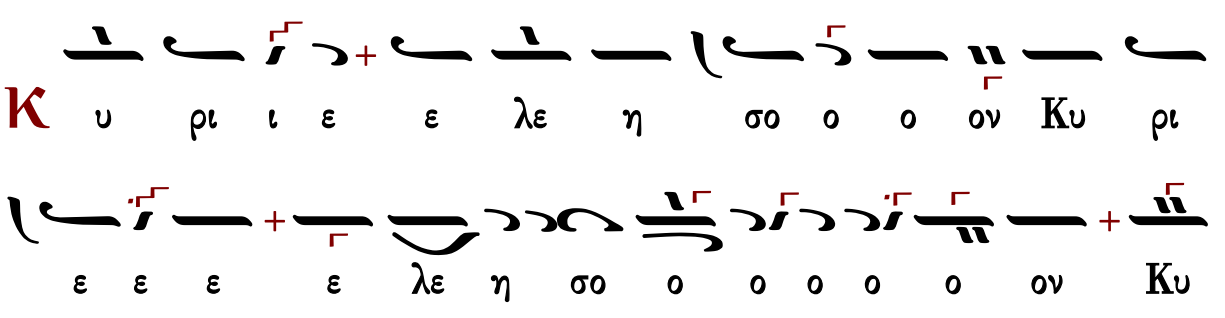

ἦχος πλ.α΄

Θεοτόκε παρθένε, χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη, σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι Σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πολίτικον | Γεωργίου Πρωγάκη | Ἰωάσαφ Διονυσιάτου
Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη | Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ εὐλογήσας τοὺς πέντε ἄρτους ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐξ αὐτῶν πεντακισχιλίους ἄνδρας χορτάσας, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ τοὺς ἄρτους τούτους, τὸν σῖτον, τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον· καὶ πλήθυνον αὐτὰ ἐν τῇ πόλει (χώρᾳ ἢ νήσῳ) ταύτῃ καὶ εἰς τὸν κόσμον σου ἅπαντα· καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας πιστοὺς δούλους σου ἁγίασον. Ὅτι σὺ εἶ ὁ εὐλογῶν καὶ ἁγιάζων τὰ σύμπαντα, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος βαρὺς

Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ.

Γεωργίου Πρωγάκη | Ἱεροθέου Ἱερομονάχου

Εἰς τὸν Στίχον

Χαίροις ἀσκητικῶν — ἦχος πλ.α΄

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον, ὁ θεῖος τῆς θειοτάτης, ἱερωσύνης κανών, ὁ ποιμὴν ὁ μέγας, ὁ φανότατος, πυρσὸς ὁ τῆς νίκης, ἐπιφερόμενος ὄνομα, ὁ δεομένοις, συμπαθῶς ἐπικλώμενος· ὁ καμπτόμενος, ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· ῥύστης ὁ ἑτοιμότατος, φρουρὸς ὁ σωτήριος, πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι, τήν παναοίδιμον μνήμην σου. Χριστὸν καταπέμψαι, παμμακάριστε δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Χαίροις ὁ ἱερώτατος νοῦς, τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα, ὁ στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, καταπονουμένων ἡ βοήθεια, ἀστήρ, ὁ ταῖς λάμψεσιν, εὐπροσδέκτων δεήσεων, διασκεδάζων, πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, σκότος πάντοτε, ἱεράρχα Νικόλαε. ὅρμος ὁ γαληνότατος, ἐν ᾧ καταφεύγοντες, οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου περιστατούμενοι σώζονται. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις ὁ ζήλου θείου πλησθείς, ἀπαγωγῆς τε πονηρὰς λυτρωσάμενος, ἀδίκως μέλλοντας θνήσκειν, ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, καὶ ταῖς δι᾽ ὀνείρων προσφοιτήσεσι. Πηγὴ ἡ πηγάζουσα, ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε, μύρα πλουσίως, καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα, τὰ δυσώδη τε τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα. Μάχαιρα τὰ ζιζάνια, τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα. Πτύον λικμίζον Ἀρείου, τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. Χριστὸν καταπέμψαι, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει, τὸ μέγα ἔλεος.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν - Θεοτοκίον

ἦχος πλ. β΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ, καὶ πιστὲ θεράπον, λειτουργὲ Κυρίου, ἄνερ ἐπιθυμιῶν, σκεῦος ἐκλογῆς, στῦλε καὶ ἑδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, βασιλείας κληρονόμε, μὴ παρασιωπήσῃς, τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον προεόρτιον

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀνύμφευτε παρθένε, πόθεν ἥκεις; τίς ὁ τεκὼν σε; τὶς καὶ ἡ μήτηρ σου; πῶς τὸν κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν, μεγάλων παραδόξων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ σπήλαιον, καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα, καὶ μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Πέτρου Ἐφεσίου | Στεφάνου Λαμπαδαρίου | Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου | Κωνσταντίνου Πρίγγου | Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν

ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στέφανου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

Ἦχος δ΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἀπόλυσις

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος...
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἐὰν δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

Σοφία!
Εὐλόγησον.
Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἁγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, σὺν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ (μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων, ἀμήν.

Ἀκολούθως εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.
Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων

ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.
Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλῖδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Ἀμήν.
Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.
Κύριε ἐλέησον. (γ΄)
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν·

καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἑκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὔφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῷζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ.
Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ΄)
Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β΄)

ψαλμὸς γ΄

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ.
Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.
Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.
Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.
Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.
Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὕπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταί μου.

ψαλμὸς λζ' 37

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.
Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.
Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.
Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.
Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.
Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.
Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.
Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.
Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
Ὅτι εἶπα· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμονησαν.
Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.
Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.
Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.
Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε· ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ᾽ ἐμοῦ.
Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ψαλμὸς ξβ᾽ 62

Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.
Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.
Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.
Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.
Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
Ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ᾽)
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ᾽ 87

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.
Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ ἤγγισε.
Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.
Ὡσεὶ τραυματίαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.
Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ᾽ ἐμὲ.
Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς.
Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονταί σοι;
Μὴ διηγήσεταί τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.
Ἱνατί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ᾽ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ᾽ ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ᾽ 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ᾽ ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς, ᾠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις

τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ′ 142

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ᾽ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β′)

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ΄)
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπὸ κάθε δέησιν)
Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος

ἦχος δ΄

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Χρυσοστόμου μοναχοῦ
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στέφανου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος δ΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σού Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει σαρκούμενος, καὶ σταυρὸν ἑκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι᾽ οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…	Ἀμήν.

Καθίσματα

μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Τὸν τάφον Σωτὴρ

ἦχος α΄

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῇ, τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι, Νικόλαε σοφέ, καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν, εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος· ὃν ἱκέτευε, πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου, πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας, πατέρων ἐκλόγιον.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς βάθη, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ἐπεφάνης σήμερον

ἦχος δ΄

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, σκέπων φρουρῶν τούτους μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, ἀπολυτρούμενος σαφῶς, ἱεραρχῶν ὡραιότατον, κλέος καὶ δόξα, Νικόλαε ὅσιε.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία ἄμαχε, τῶν ἐν ἀνάγκαις, καὶ πρεσβεία ἕτοιμος, τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σέ, ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι, καὶ μὴ παρίδης, ἡ πάντων βοήθεια.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον		Ἐξομολογεῖσθε		Ἐκλογὴ	
Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ	Κείμενο	Μουσικὸ

Κάθισμα

Ταχὺ προκατάλαβε

ἦχος δ΄

Προστάτης θερμότατος, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἐδείχθης Νικόλαε, τὰ τῶν αἱρέσεων, διδάγματα ἄθεα, λύων σὺν παρρησίᾳ, καὶ κανὼν ἀνεδείχθης, πᾶσιν ὀρθοδοξίας, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων, τῶν ἐφεπομένων σου θείαις, διδασκαλίαις καὶ εἰσηγήσεσι.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία πανάμωμε, λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων, Πάναγνε κατὰ τῶν δούλων σου.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με πάθη, ἀλλ᾽ αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον Σωτήρ μου. (β΄)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (β΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν, πρὸς ζωογονίαν.

171 Πέτρου Λαμπαδαρίου
256 Πέτρου Λαμπαδαρίου
306 Χρυσοστόμου μοναχοῦ
279 Γαβριὴλ Κουντιάδου
179 Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προκείμενον

ψαλμός 115

Ἦχος Βϛ

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.44/2768*

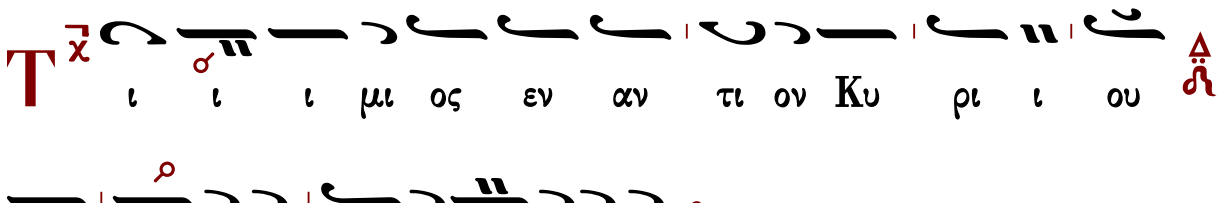

(β′)

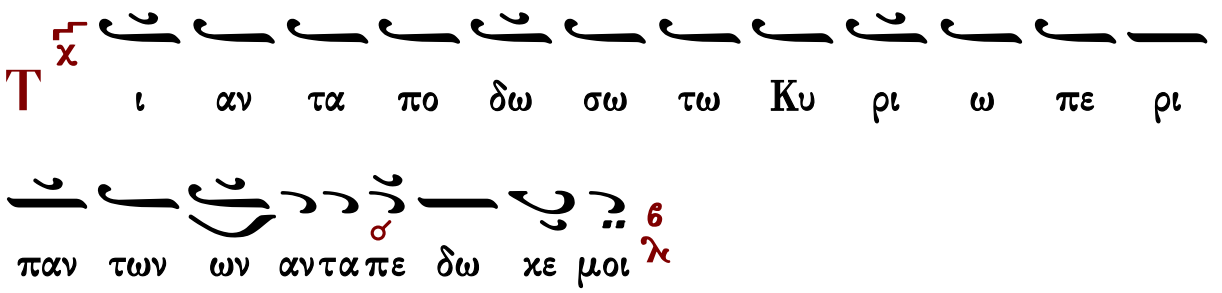

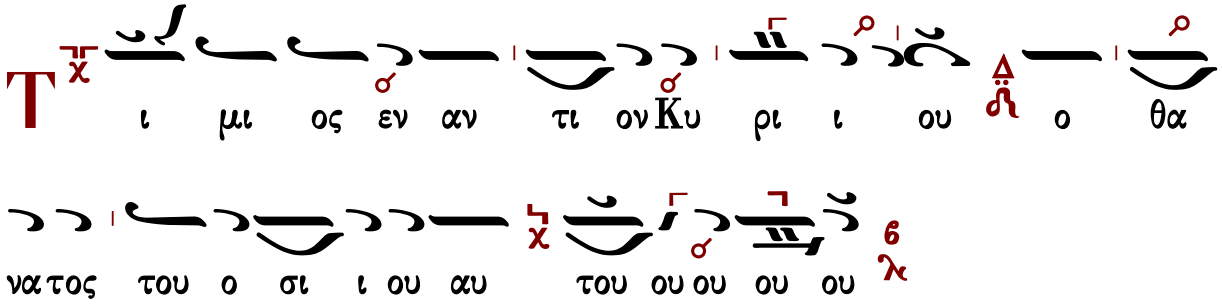

Τάξις Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύῃ...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.489#

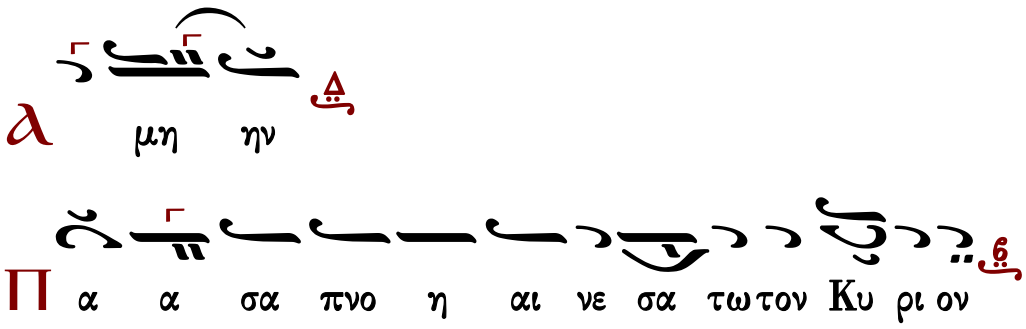

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

∴ Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα τωπνο η πα σα τον Κυ ρι ο ο ον

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς…
Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)
Σοφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 10:1-9
Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· 1 Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων, ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ, καὶ λῃστής. 2 Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμήν ἐστι τῶν προβάτων. 3 Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ᾽ ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. 4 Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ· 5 ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ᾽ αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἴδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. 6 Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. 7 Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. 8 Πάντες ὅσοι ἦλθον πρὸ ἐμοῦ, κλέπται εἰσὶ καὶ λῃσταί· ἀλλ᾽ οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. 9 Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα· δι᾽ ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται· καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὑρήσει.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
Ἐπὶ πλεῖον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.
Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ᾽ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική Συλλογή
1909 σ.150*

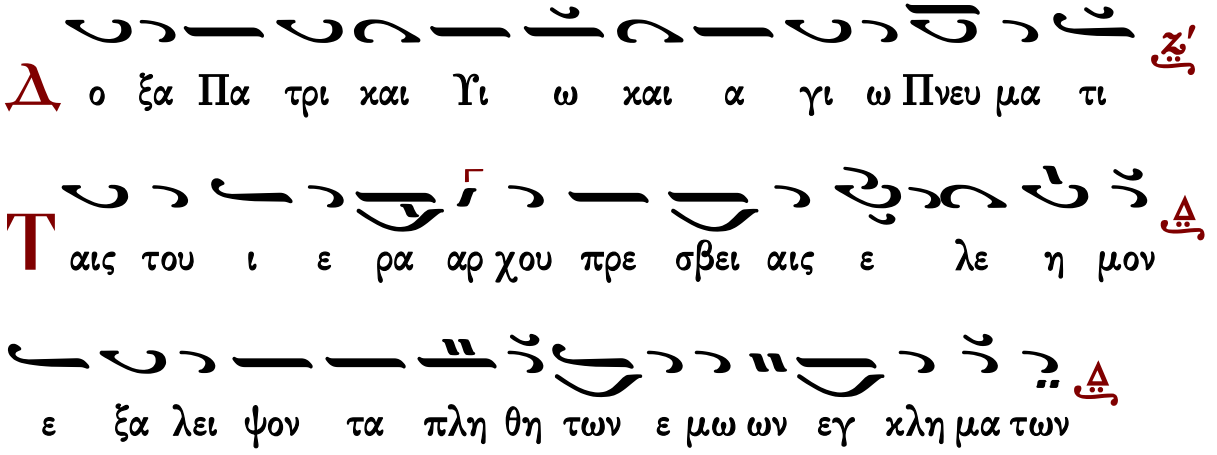

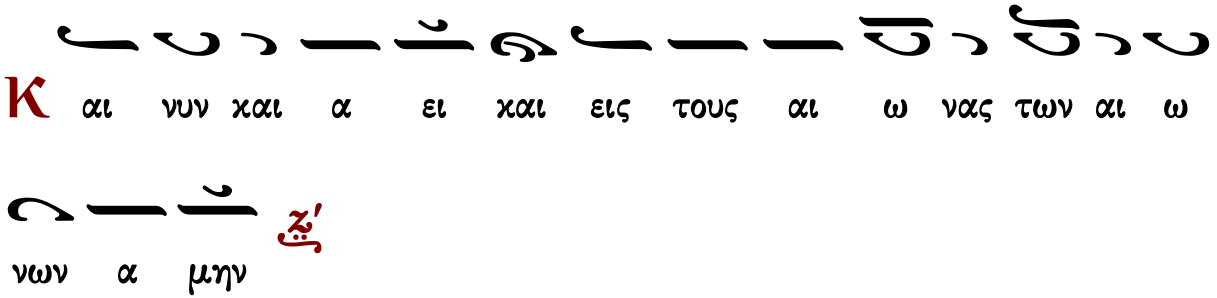

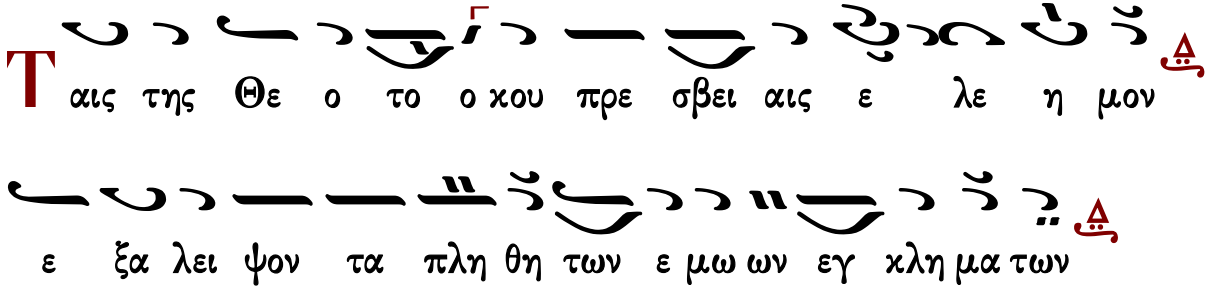

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.264/2286*

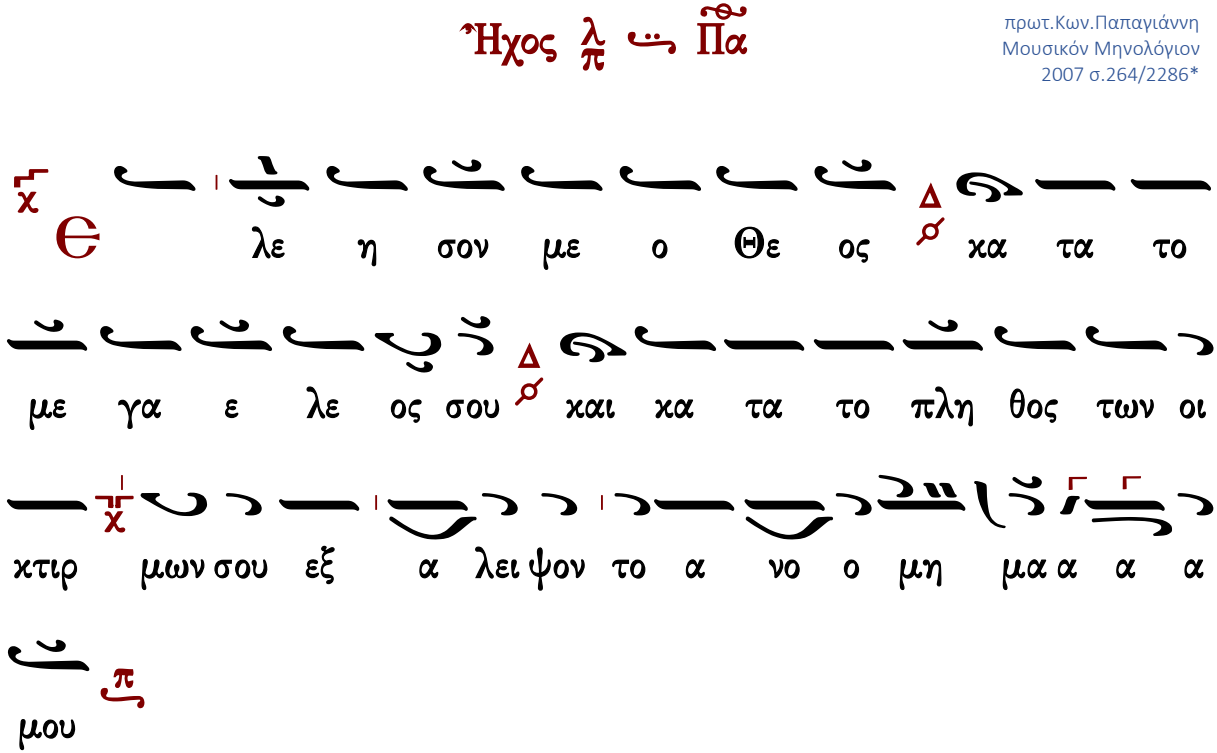

Εὖ δοῦλε ἀγαθέ, καὶ πιστέ, εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ, σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας, σὺ καὶ τὸ δοθὲν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. Διὸ πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέωκται. Εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, ἅγιε Νικόλαε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501#

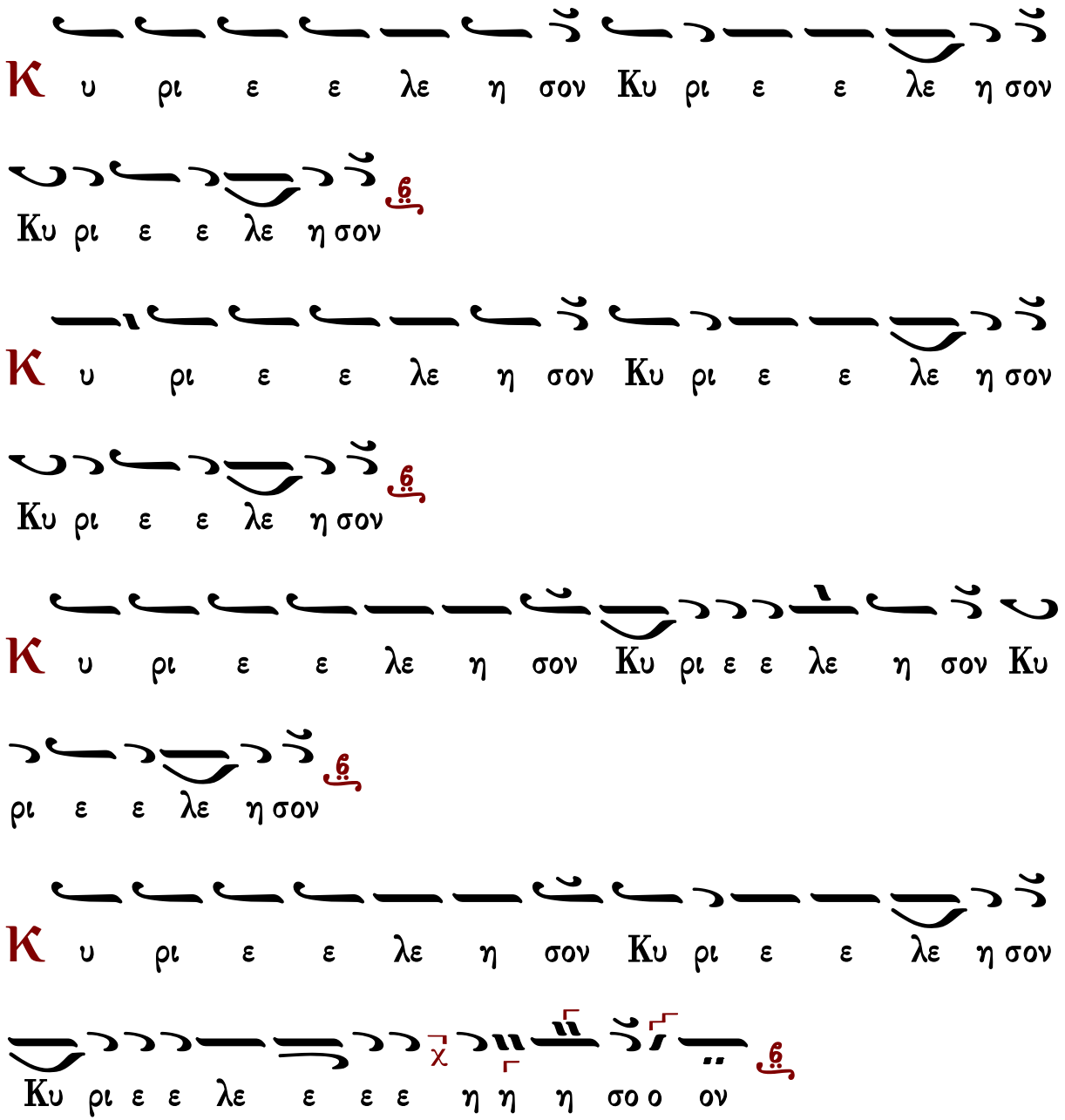

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ,

σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ἦχος α΄

«Ὠδὴν ἐπινίκιον, ᾄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον, ἡ τετοκυῖα, σταγόνα σοφίας μοι, πηγὴ χαριτόβρυτε, σεμνὴ κατάπεμψον, ὑμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑμνῶ σε πανύμνητε, ἣν ἀνυμνοῦσιν, ἀγγέλων τὰ τάγματα, ὡς Θεὸν κυήσασαν, τὸν ὑπερύμνητον· ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ ὅτι δεδόξασται.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ α΄

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν, ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν πανήγυριν. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ πλαστουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· διὰ σοῦ δὲ πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ α΄

Χριστὸς γεννᾶται

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπόρῳ γλώττῃ καὶ χείλεσιν, ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, προσάξαι τῇ σῇ Νικόλαε, ἥκω θεομιμήτῳ ὑπεροχῇ, ἀλλ᾽ ὡς πλουτοδότης, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἵλεων δίδου μοι. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, ἰσάγγελος ἐν γῇ πεφανέρωσαι, χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, καὶ καταπονουμένων ἐκδικητής, πάντων θλιβομένων, ἐν κινδύνοις βοηθός, πάτερ Νικόλαε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, πένητες τὸν προστάτην, καὶ ὀρφανοί, χῆραι τὸν τροφέα, καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγόν, πάντες τὸν πρόμαχον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, οὐσίαν ἁπλῆν Θεότητα, φύσιν μὴ τεμνομένην οὐσιωδῶς, τρεῖς τὰς ὑποστάσεις, διαιρῶν προσωπικῶς, καὶ καθ᾽ ὑπόστασιν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀσπόρως Λόγον συνείληφας, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος πανάχραντε, καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, μείνασα μετὰ τόκον ὥσπερ τὸ πρίν, τοῦτον ὡς Υἱόν σου, καὶ Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ἦχος α΄

«Στερεωθήτω ἡ καρδία μου, εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεός, ὁ ἐφ᾽ ὑδάτων οὐρανόν, στερεώσας τὸν δεύτερον, καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι, τὴν γῆν παντοδύναμε». (β΄)

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ οὐρανὸς ὁ καθαρώτατος, τὸ τοῦ βασιλέως ἀνάκτορον, ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς, καὶ εὐώδης παράδεισος, ἡ ἐλπὶς χριστιανῶν, ἡ Θεοτόκος ὑμνείσθω μοι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λόγῳ τὸν Λόγον ἀπεκύησας, τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὕπαρξιν, παραγαγόντα λογικήν, φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, ἀλογίας ἐκλυτρούμενον, βροτοὺς παντευλόγητε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ γ΄

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασῴζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας χαλεπῶν ἐκ κινδύνων καὶ θανάτου πικροῦ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις πολυέλεε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ γ΄

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ, κεκτημένος θεόφρον πολλῶν ἀρετῶν, ἐγγεγραμμένην ἀθανάτῳ, καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκύ, στάζεις ἐν τοῖς λόγοις σου. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἔδειξεν ἡ χάρις, ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· ἡ φαιδρὰ γάρ σου πολιτεία, ὦ Νικόλαε ὄντως, χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, ὑπεραστράπτει καὶ λάμπει ψυχαῖς, αἴγλῃ θείου Πνεύματος.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ζῇς καὶ μετὰ πότμον, ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, καὶ νεανίας ἐκ θανάτου, παραδόξως λυτροῦσαι βοῶν ἐμφανῶς τῷ ἄνακτι· μὴ ἀδικήσῃς τοὺς ἄνδρας, ἐπεὶ φθόνῳ διεβλήθησαν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἵλεως γενοῦ μοι, παναγία Τριὰς ὁ Θεὸς ἡμῶν, τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις, ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, Πατήρ, ὁ Υἱός, Πνεῦμα τὸ ζῶν, διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ ἀεί, ἄτρωτον ἐκ θλίψεως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νέμοις Θεοτόκε, σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, ταχυδρόμοις πρεσβείαις, φρουρεῖν, βοηθεῖν παράστηθι· σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν, πέλεις θεονύμφευτε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου...	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον — ἦχος πλ.δ΄

Ποταμὸν ἰαμάτων ὑπερχειλῆ, καὶ πηγήν σε θαυμάτων ἀνελλιπῆ, ἔδειξε Νικόλαε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· οἱ γὰρ βαρείαις νόσοις, πικρῶς πιεζόμενοι, καὶ συμφοραῖς τοῦ βίου, δεινῶς ἐταζόμενοι, πάσης ἀθυμίας, ἀκεσώδυνον ὄντως, εὑρίσκουσι φάρμακον, τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, τὸν φέροντα ἅπαντα, τὸν τροφοδότην πάντων, καὶ κτίστην τῆς κτίσεως· ὅθεν δυσωπῶ σε παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἁγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ δ΄

ἦχος α΄

«Ἐν πνεύματι προβλέπων, προφῆτα Ἀββακούμ, τὴν τοῦ Λόγου σάρκωσιν, ἐκήρυττες βοῶν. Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου μὲν αἰτία, ἡ Εὔα τοῖς βροτοῖς, συμβουλίᾳ ὄφεως, γεγένηται ἁγνή, σὺ δὲ Παρθένε τεκοῦσα λόγῳ τὸν Λόγον, ἀθανασίας καὶ ζωῆς πρόξενος ὤφθης· ὅθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν πνεύματι προφῆται, προεῖδόν σε ἁγνή, ὄρος, πύλην, τράπεζαν, ἁγίαν κιβωτόν, λυχνίαν θρόνον ζωῆς, στάμνον καὶ κλίνην, Θεοῦ μητέρα, ἐν συμβόλοις σε δηλοῦντες, ὧν ἡμεῖς ὁρῶμεν τὴν ἔκβασιν.

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ δ΄

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁμιλήσας, καθαρῶς ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, φωτοφόρος γέγονας, κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας σῴζων, τοὺς πίστει σοι προστρέχοντας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λυτρούμενος, ἐκ θανάτου ὡς ὤφθης τὸ πρότερον, νεανίας ὅσιε, οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον, πάσης περιστάσεως, καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀπήστραψας, ἀρετῶν λαμπηδόνας πανόλβιε, μιμητὴς πανάριστος τοῦ σοῦ Δεσπότου γενόμενος· σῴζεις δὲ καλούμενος, τοὺς εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ σε δοξάζοντας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐλήλυθεν, ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος, σωματωθησόμενος, καὶ διασώσων ὡς εὔσπλαγχνος, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· διὸ κραυγάζω σοι· χαῖρε Θεοτόκε πανάμωμε.

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ δ΄

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ κλῆσίς μου μόνη ἀληθῶς, ἐν πάσαις τῶν ἐχθρῶν βουλαῖς, προσκαλουμένη θᾶττον ῥύεται, τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς, ἱερὲ Νικόλαε. Ὡς πρὶν στρατηλάτας ἐλυτρώσω, διάσωσον καὶ ἡμᾶς, πάσης ἐκ δεινῆς περιστάσεως.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφέ, μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, θαυμαστὲ Νικόλαε, ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου, ῥυσθῶμεν καὶ ἐξ ἐχθρῶν, γνώμης πονηρὰς καὶ κακώσεως.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰάματα βρύεις πανταχοῦ, τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας· διὸ τὴν λύπην ἡμῶν, εἰς χαρὰν μετάβαλε, ταῖς εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις, Νικόλαε φαεινέ, θραύων τὴν ὀφρὺν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀνάρχου θεότητος ἀρχήν, Πατέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ πανάγιον, τὴν πάντων παντουργικήν, ἑνιαίαν ἄτμητον, τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις, διῃρημένην ἀεί, μίαν βασιλείαν ἀμέριστον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, ἀγγέλων τε ὑπέρτιμος, θεογεννῆτορ Κόρη πέφηνας· τὸν πάντων γὰρ ποιητήν, ἐν γαστρὶ συνείληφας, σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, τεκοῦσα δίχα σπορᾶς. Ὦ καινοπρεποῦς θεωρήματος!

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ε΄

ἦχος α΄

«Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, τοῖς ὀρθρίζουσιν ἐπὶ τὰ κρίματα, τῶν ἐντολῶν σου, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς κιβωτὸς σεμνὴ ἁγιάσματος, καὶ ὡς πυρίμορφος θρόνος ἅγιος, καὶ ὡς παλάτιον ἡγιασμένον, Δέσποινα ἐχώρησας, Θεὸν παντοκράτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μήτηρ ἀπειράνδρως ἐν παρθένοις σύ, αὖθις Παρθένος δέ, ἐν μητράσι μόνη Πάναγνε ἀρρήτως ὤφθης· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν φύσεις ἀμείβοντα.

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ ε΄

Ὁ φωτισμὸς

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θεοπρεπεῖ, πολιτείᾳ τρισμάκαρ λελαμπρυσμένος, τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ θανατωθῆναι, παραστὰς ἐλυτρώσω, τῷ δεσπότῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν οὐρανοῖς, τὴν ἀΐδιον δόξαν νῦν ἐποπτεύων, καὶ τῆς ἀπορρήτου καὶ θείας αἴγλης, ταῖς φανοτάταις ἐντρυφῶν λαμπηδόσι, σκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου, ὅσιε θεράπον, Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἵνα τὴν σὴν, ἐκζητήσῃς εἰκόνα συγκεχωσμένην, τοῖς πάθεσι Σῶτερ τὰς οὐρανίους, λαθὼν δυνάμεις, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· ἕτερον ἐκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ ε΄

Θεὸς ὢν εἰρήνης

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κηρύττει σου πάτερ, τὰ θαύματα νῦν, ἡ Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, Λυκίων ἐπαρχία τε, καὶ πᾶσαι πατριαί, τὰς σὰς τερατουργίας, δι᾽ ὧν πάντας ἐκ πόνων, θλιβερῶν ἐλυτρώσω, ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λιμὴν τῶν χηρῶν, καὶ πατὴρ τῶν ὀρφανῶν, βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει πανάριστος, πενθούντων παραμύθιον, ποιμὴν καὶ ὁδηγός, πάντων τῶν πλανωμένων, Νικόλαε ὑπάρχων, καὶ ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπολύτρωσαι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετέστης ἐκ γῆς, πρὸς ἀΰλους σκηνάς, ἔνθα βλέπεις τὸ ἄφραστον κάλλος Χριστοῦ, ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασιν ἐφάμιλλος δειχθείς· διὸ σὺν ἀποστόλοις, καὶ μάρτυσι χορεύων, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα, πάτερ Νικόλαε ἱκέτευε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Συνάναρχα τρία, ὁμόθρονα μέν, ἀμερίστου μιᾶς δὲ Θεότητος, δοξάζω αὐτεξούσια, τὰ πρόσωπα σαφῶς, δι᾽ ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος, παρήχθην εἰς τὸ εἶναι, σὺν ἀγγέλοις κραυγάζων, ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Βροτῶν σωτηρία, καὶ πάντων ἐλπίς, ἡ προφθάνουσα τάχος καὶ σῴζουσα, οἰκτείρησον καὶ νῦν ἡμᾶς, βοῶμέν σοι ἁγνή, τοὺς σὲ προσκαλουμένους, ἀεὶ ἐν περιστάσει· προστασίαν γὰρ ἡμεῖς, μετὰ Θεὸν ἄλλην οὐκ ἔχομεν.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ς΄

ἦχος α΄

«Τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἐκμιμούμενος βοῶ, τὴν ζωήν μου ἀγαθέ, ἐλευθέρωσον φθορᾶς, καὶ σῶσόν με, Σωτὴρ τοῦ κόσμου, κράζοντα· δόξα σοι».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασία τῶν πιστῶν, ἀθυμούντων χαρμονή, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς, ἔμπλησον πνευματικῆς, τοὺς δούλους σου, τοὺς πεποιθότας τῇ προστασίᾳ σου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οὐρανὸς ὁ λογικός, ὁ ναὸς ὁ καθαρός, ἡ ἁγία κιβωτός, ὁ τερπνότατος Θεοῦ, παράδεισος, ἐν ᾧ τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ὑμνείσθω μοι.

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ ς΄

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ τῆς νίκης Νικόλαε στέφανος, σοῦ τῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτέθειται, ὡς νικητὴς οὖν ἄριστος, τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρωθέντα με μάκαρ τοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον, ἐπιφανεὶς διάσωσον, πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, Μῆτερ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, καὶ σὲ προστάτιν τίθημι, τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ ς΄

Πλάγχνων Ἰωνᾶν

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Νικόλαε, ὡς μονογενῆ υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δεσπότῃ σου, ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων ἀεί, κἀντεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, πάτερ, καὶ Τριάδος γέγονας, οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξένα καὶ φρικτά, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν θαλάσσῃ μακράν, κινδυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐφιστάμενος, ἀσθενούντων ἰατρός, καὶ πτωχευόντων τροφεύς, νίκης τε λαοῦ φερώνυμος, τοῦ πιστοῦ κατ᾽ ἐχθρῶν ἀναδέδειξαι.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὄμματι νοός, προβλέπων τὰ μέλλοντα, δογμάτων ὀρθῶν, πάντας ἐνέπλησας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγείλας ἡμῖν, καὶ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας, στήλην ὀρθοδόξου πίστεως, τὰ σεπτά σου προσθεὶς κατορθώματα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σέβω καὶ τιμῶ, Τριάδα ἀμέριστον, προσώποις τρισὶ διαιρουμένην ἀεί, ἑνουμένην δέ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχήν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, πάντων κραταιῶς δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κλίνας οὐρανούς, ἐν μήτρᾳ σου πάναγνε, Χριστὸς βουληθεὶς, ὅλος ἐσκήνωσεν· οὐ γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργημα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον, ἦλθε δὲ ἐν δούλου σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς…	Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἡ Παρθένος σήμερον — ἦχος γ΄

Ἐν τοῖς Μύροις ἅγιε, ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· τοῦ Χριστοῦ γὰρ ὅσιε, τὸ εὐαγγέλιον πληρώσας, ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου, ἔσωσας τοὺς ἀθώους ἐκ τοῦ θανάτου· διὰ τοῦτο ἡγιάσθης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Οἶκος

Ἀνυμνήσωμεν νῦν τὸν ἱεράρχην ᾄσμασι, τὸν ἐν Μύροις λαοὶ ποιμένα καὶ διδάσκαλον, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· ἰδοὺ γὰρ ὤφθη ὅλος καθάρσιος, ἀκήρατος πνεύματι, Χριστῷ προσάγων θυσίαν ἄμωμον, τὴν εἰλικρινῆ καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, ὡς ἱερεὺς κεκαθαρμένος τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης, καὶ ὑπέρμαχος ταύτης, ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον

Τῇ ς΄ τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῇ μέγας,
Καὶ γῆς ἀποστὰς εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.
Ἕκτῃ Νικόλεώ γε φάνη βιότοιο τελευτή.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Νικολάου τοῦ Καραμάνου τοῦ ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσαντος κατὰ τὸ ἔτος 1657.

Ἐμαρτύρησας ὥσπερ ἠρνήσω πάλαι·
Ὅθεν στέφανον, Νικόλαε, λαμβάνεις.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ ζ΄

ἦχος α΄

«Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο, οἱ παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλλον· εὐλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ Ὕψιστος παράδεισον ἔμψυχον, παστάδα τε ἁγνὴ χαριτόπλοκον, χρυσόμορφον πορφύραν, καὶ οὐρανὸν σε ἀνέδειξε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στερέωσον τὸν νοῦν μου τρεπόμενον, τὸν λογισμὸν κλονούμενον ἔδρασον ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῇ σῇ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ ζ΄

Εἰκόνος χρυσῆς

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξυρῷ πειρασμῶν, περιπέπτωκα δεινῶς κατακεντούμενος, καὶ πύλαις ᾅδου προσεπέλασα, ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· σῶσόν με πρεσβείαις σου μάκαρ, καὶ ἀνάστησον ψάλλοντα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀδύτου φωτὸς ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς περιλαμπόμενος, τοὺς ἐν τῷ σκότει τῶν θλίψεων, κεκακωμένους ἐξάρπασον, καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης, καθοδήγησον ψάλλοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δυσώπει Χριστόν, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν Θεογεννήτρια, τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, ἀναρρύσασθαι ψάλλοντας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ ζ΄

Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παντοίων χαλεπῶν τε νοσημάτων, ἰατρὸς πανάριστος πάτερ Νικόλαε, φανείς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν, ἰασάμενος παράσχου εὐρωστίαν βοᾶν· ὁ τῶν πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥυσάμενος τοὺς πάλαι στρατηλάτας, ἐκ θανάτου ἅγιε τούτους διήγειρας, ὑμνεῖν, καὶ δοξάζειν τὸν σωτῆρα Χριστόν, μετὰ πίστεως θερμῆς καὶ ἀνακράζειν σοι· σὲ ἀνευφημοῦμεν, σοφὲ ὡς εὐεργέτην.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας τῷ κρατῆρι πλησιάσας, μυστικῶς τὰ χείλη σου πάτερ Νικόλαε, κρουνοὺς ἀμβροσίας ἔνθεν ἤντλησας, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· ὁ τῶν πατέρων, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Τριὰς σὲ ἀνυμνοῦμεν τρισαγία, καὶ μονὰς τριλαμπεστάτη ὁμοούσιε, Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα ἅγιον· ἐν οἷς πάντες βαπτισθέντες ἀναμέλπομεν· ὁ τῶν πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκ πάντων δεχομένη τὰς δεήσεις, Θεοτόκε πρέσβευε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, λυτρωθῆναι τῆς κολάσεως, τοὺς τιμῶντάς σε κυρίως καὶ κραυγάζοντας· ὁ τῶν πατέρων, Θεός εὐλογητὸς εἶ.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ η΄

ἦχος α΄

«Ὃν φρίττουσιν ἄγγελοι, καὶ πᾶσαι στρατιαί, ὡς κτίστην καὶ Κύριον, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, δοξάσατε παῖδες, εὐλογεῖτε λαοί, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς ἔμψυχος θάλαμος, καὶ ἔμπνους ἁλουργίς, χλαμὺς ἁλουργόχροος, τῷ πάντων βασιλεῖ, ἐδείχθης Παρθένε, καὶ πορφύρα ἐξ ἧς, ἡ σάρξ συνεξυφάνθη, τοῦ θεανθρώπου Λόγου.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Συνέλαβες ἄχραντε, τὸν ἅπασαν δρακί, τὴν κτίσιν συνέχοντα, ὡς κτίστην καὶ Θεόν, ἀρρήτως ἀφράστως, δι᾽ ἡμᾶς καθ᾽ ἡμᾶς, βροτὸν γεγονότα, καὶ ὃ ἦν μὴ ἐκστάντα.

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ η΄

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς εὐμενὴς καὶ συμπαθής, τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας, ἐλευθέρωσον μάκαρ, τῶν κατεχόντων δεινῶν, τὴν λύσιν βραβεύων πρεσβείαις σου, ταῖς πρὸς τόν Σωτῆρα, Χριστὸν ἱερομύστα.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν, τῶν ἁγίων λειτουργὸς καὶ οὐρανίων, χρηματίζων θεόφρον ἀρχιερεύς τε πιστός, πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἴτησαι, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἡμῶν ἱεροφάντα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις, περιπαρῆναι κακοῖς· ἀλλὰ σὺ Παρθένε θεράπευσον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ περιβαλοῦσα.

Κανὼν β' ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ η'

Θαύματος ὑπερφυοῦς

ἦχος α'

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τάγματα πατριαρχῶν καὶ ἀποστόλων, ἱερέων τε μαρτύρων δῆμοι, προφητῶν ὁ σύλλογος, ἅπας δῆμος τῶν ἀσκητῶν, μακαρίζουσι τὴν θείαν πολιτείαν σου· μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς παρακαλοῦμέν σε· μὴ ἐλλίπῃς δυσωπῶν ἀεὶ τὸν Κύριον, διαφυλαχθῆναι, ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὕψιστε παμβασιλεῦ μεγαλοκράτορ, ταῖς εὐχαῖς τοῦ ὁσίου ποιμένος, τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, πάντων Λόγε χριστιανῶν, χορηγῶν κατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ βασιλεῖ, τήν νίκην καὶ τὴν ἰσχὺν δεόμεθα, ἵνα πάντες ἀεὶ ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου, καὶ ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φωτὶ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀπροσίτῳ πάτερ, τὰς ψυχὰς τῶν ἐν θλίψει αὐγάζεις, διαλύων ἅπαντα, ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν, ἀπαστράπτων τε ἀκτῖνας εὐφροσύνης ἀεί, ἐν αἷς τηλαγῶς καταλαμπόμενοι· εὐλογείτω, βοῶμεν ἡ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ζωὴν καὶ ζωὰς καὶ ἓν καὶ τρία φῶτα, τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνοῦμεν, πατρικαῖς ἑπόμενοι θείαις ὄντως ταῖς διδαχαῖς, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, μεθ᾽ ὧν εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν· Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πράγματος ξενοπρεποῦς ἡ βάτος τύπον, προεικόνισεν ἄχραντε κόρη, καιομένη ἄφλεκτος, πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινᾷ, τὸμ τοῦ τόκου σου προγράφουσα· τὸ πῦρ γάρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος, ἐνοικῆσαν, ἀλώβητόν σε τετήρηκε· διὸ σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ θ'

ἦχος α΄

«Τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, τὴν φωτοφόρον λυχνίαν τὴν πάγχρυσον, τὸν ναὸν τὸν ἔμψυχον, τὴν σκηνὴν τὴν ἄχραντον, τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥείθρῳ τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, καὶ δεινῶς τηκόμενον, πηγὴ χαριτόβρυτε, τὸν ποταμὸν ἡ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, ἐξ οὗ ὁ πίνων διψήσει οὐδέποτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τοῦ νυμφίου ὡραῖόν τε θάλαμον, ὡς τοῦ Δεσπότου παλάτιον ἔμψυχον, ὡς πορφύραν πάγχρυσον, καὶ τερπνὸν ἀνάκτορον, τοῦ Χριστοῦ Δέσποινα πάντων, καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ θ΄

Ἀνάρχου Γεννήτορος

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, θεόφρον φωτιζόμενος, καὶ φωστὴρ εὐσεβείας, σαφῶς γενόμενος, τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασῴζεις, τοὺς ἐν βυθῷ θαλάσσης λυτροῦσαι, καὶ τρέφεις λιμώττοντας, παραδόξως παμμακάριστε.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ ἐν παραδείσῳ, τῆς τρυφῆς νῦν αὐλιζόμενος, καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν τρανῶς θεώμενος, ἐκ τῶν οὐρανίων ἀψίδων, τοὺς ὑμνητὰς τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, θεοφόρε παμμακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίαν καὶ δύναμιν, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, τοῦ Πατρὸς Θεομῆτορ, ἁγνὴ γεγέννηκας, ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων, τὸν ἑαυτῆς ναὸν προσλαβοῦσαν, καὶ τούτῳ καθ᾽ ἕνωσιν, ἑνωθεῖσαν ἀδιάρρηκτον.

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ θ΄

Μυστήριον ξένον

ἦχος α΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορεύσατε πνεύματι, πάντες φιλέορτοι, οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε, ὄρη τε καὶ βουνοί, Ἐκκλησίαι, καὶ παρθένων, ἀσκητῶν τε χοροί, φαιδρῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ παμμάκαρος, ἐν ᾗ συνελθόντες, τὸν Σωτῆρα μεγαλύνωμεν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ψαλάτωσαν ὕμνοις, τὰ πέρατα ἅπαντα, ἐγκωμίων στέμμασι, πάντες τὴν κορυφὴν Νικολάου, τοῦ θείου κοσμοῦντες σαφῶς, τοῦ θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, δι᾽ οὗ ἐκ παθῶν τε καὶ κινδύνων λυτρωθείημεν.

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς ἄξιον δέχου, τὸν ὕμνον Νικόλαε, τοῦ μικροῦ πονήματος, τούτου ὥσπερ Χριστός, προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύω λεπτά· μὴ βδελύξῃ τὴν ἐγχείρησιν· ποθῶν οὐ κομπάζων γάρ, τρισμάκαρ κατετόλμησα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἑνίζεται ὁμοουσίῳ θελήματι, ἡ Τριὰς μερίζεται, πάλιν προσωπικῶς ἀμερίστως, συντηροῦσα τὸ κράτος ἀεί, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, ὁ εἷς τρισυπόστατος Θεός, ὃν μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Διέσωσται πᾶσα, ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, καὶ ἀφεῖλε Κύριος, θρῆνον καὶ ὀδυρμόν, καὶ πᾶν δάκρυον, ἐκ παντὸς προσώπου ἁγνή, Θεοτόκε παναμώμητε ἐν σοί, καὶ ἡμεῖς τὰς ὀφειλὰς ἀποδιδόαμεν.

Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Καταβασίαι

ἦχος α΄

α Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε. Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἀπαντήσατε. Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε, ᾄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, ἀνυμνήσατε λαοί, ὅτι δεδόξασται.

γ Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀρρεύστως Υἱῷ, καὶ ἐπ᾽ ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, σαρκωθέντι ἀσπόρως, Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, ἅγιος εἶ Κύριε.

δ Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστέ, ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς κατασκίου δασέος ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, ὁ ἄϋλος καὶ Θεός. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ε Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, τῆς μεγάλης βουλῆς σου τὸν ἄγγελον, εἰρήνην παρεχόμενον ἀπέστειλας ἡμῖν· ὅθεν θεογνωσίας, πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

ς Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, ἔμβρυον ἀπήμεσεν ἐνάλιος θήρ οἷον ἐδέξατο· τῇ Παρθένῳ δέ, ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα λαβὼν διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη ῥεύσεως, τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

ζ Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος καταφρονήσαντες, πυρὸς ἀπειλὴν οὐκ ἐκπτοήθησαν, ἀλλ᾽ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· ὁ τῶν πατέρων Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

η Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος, ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν. Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀργαὶ		Σύντομοι
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Πέτρου τοῦ Πελοποννησίου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

ἦχος α΄

[Μεγάλυνον ψυχή μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.]

Μυστήριον ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· θρόνον Χερουβικόν, τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἀργὴ		Σύντομος
Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι…	Ἀμήν.

Ἐξαποστειλάρια

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

ἦχος β΄

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, καὶ ἱεράρχην ἅπαντες, τὸν πρόεδρον τῶν Μυρέων, Νικόλαον εὐφημοῦμεν· πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας, καὶ βασιλεῖ ὀπτάνεται, σὺν Ἀβλαβίῳ κατ᾽ ὄναρ, λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν, ἐν θαύμασιν ὁ Κύριος, καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος, Νικόλαε ἱεράρχα· τὶς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως, μόνον ἐπεκαλέσατο, τὸ ἅγιόν σου ὄνομα, καὶ οὐκ εὐθὺς εἰσηκούσθη, θερμὸν προστάτην εὑρών σε;

Θεοτοκίον

Σοφίαν ἐνυπόστατον, καὶ Λόγον ὑπερούσιον, καὶ ἰατρὸν τῶν ἁπάντων, Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

χοροστατοῦντος ἀρχιερέως

Ἦχος λ ἠ Νη

π. Ἱεροθέου Ἱερομονάχου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Εσπερινός 1991 σ.97#

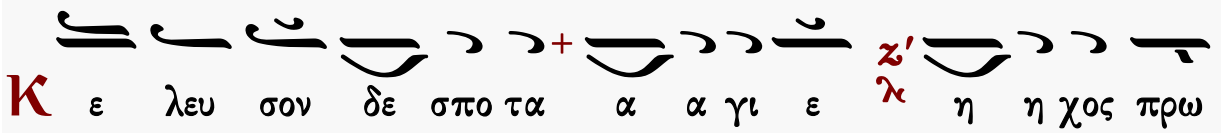

Αἶνοι

ἦχος α΄

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου	Ἰακώβου Πρωτοψάλτου	Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Γαβριήλ Κουντιάδου	Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Ἀθανασίου Καραμάνη	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Γεωργίου Πρωγάκη	☜ Τὸν δεσπότην ☞	Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Ἄνωθεν οἱ προφῆται		

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη΄ 148

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.
Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.
Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.
Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.
Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.
Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.
Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.
Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.
Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.
Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ψαλμὸς ρμθ′ 149

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.
Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.
Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.
Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.
Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.
Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ψαλμὸς ρν′ 150

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Προσόμοια τοῦ ἁγίου Νικολάου

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων ἦχος α′

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη, περιϊπτάμενος, ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω, καλιᾶς τῶν ἀγγέλων, Νικόλαε τρισμάκαρ, κράζεις ἀεί, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος, τὴν ὡραιότητα, ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω, ἀρεταῖς λαμπροτέραν, πάτερ θεοφόρε· ὅθεν ἡμῖν, ἱερουργεῖς τὰ τεράστια, τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ, τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ,
Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, περιεχόμενος, τὴν φοβερὰν ἐκείνην, κατενόησας δόξαν, ἅγιε ἁγίων· ὅθεν ἡμῖν, τὰ οὐράνια λόγια, τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν, ἀναγγέλλεις ἱερώτατε.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡς ἐν ὀνείρῳ ἐπέστης, τῷ εὐσεβεῖ βασιλεῖ, καὶ τοὺς δεσμώτας πάτερ, ἐκ θανάτου ἐρρύσω, πρέσβευε ἀπαύστως, ὅπως καὶ νῦν, ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν, ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν, οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Χρυσοστόμου μοναχοῦ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξαστικὸν

ἦχος πλ.α΄

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων, σκιρτήσωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου πατρός· βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι᾽ ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστασίας, βασιλέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολῦσαι στρατηλάτας, ἀνυμνείτωσαν. ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τόν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὁμόζηλον ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρόν, οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ πένητες τὸν θησαυρόν, οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Πέτρου Ἐφεσίου — Στεφάνου Λαμπαδαρίου — Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Πέτρου Φιλανθίδου — Κωνσταντίνου Πρίγγου — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.α΄

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, καὶ καταφυγήν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος — Δοσίθεου Κατουνακιώτου Ι — Δοσίθεου Κατουνακιώτου ΙΙ — Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ᾽ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (γ΄)

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ΄)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός.

Ἅγιος ἰσχυρός.

Ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Σύντομοι	ἦχος πλ.α	Ἀργαὶ
Πέτρου Λαμπαδαρίου		Πέτρου Βυζαντίου
Μανουὴλ Πρωτοψάλτου		Γεωργίου Βιολάκη

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου		Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου
Γαβριὴλ Κουντιάδου		

Ἀπολυτίκιον

ἦχος δ΄

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στέφανου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θ. Λειτουργία 1992 σ.1*

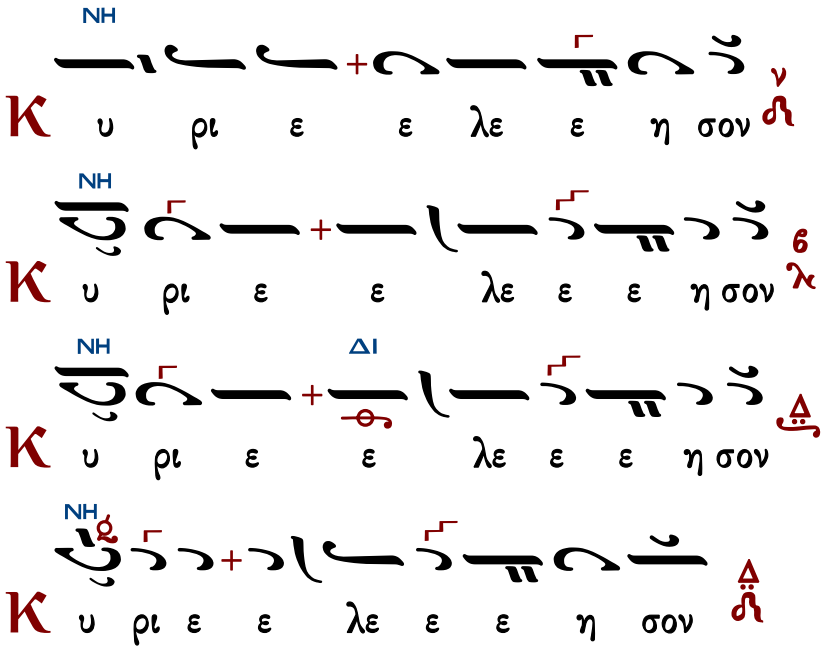

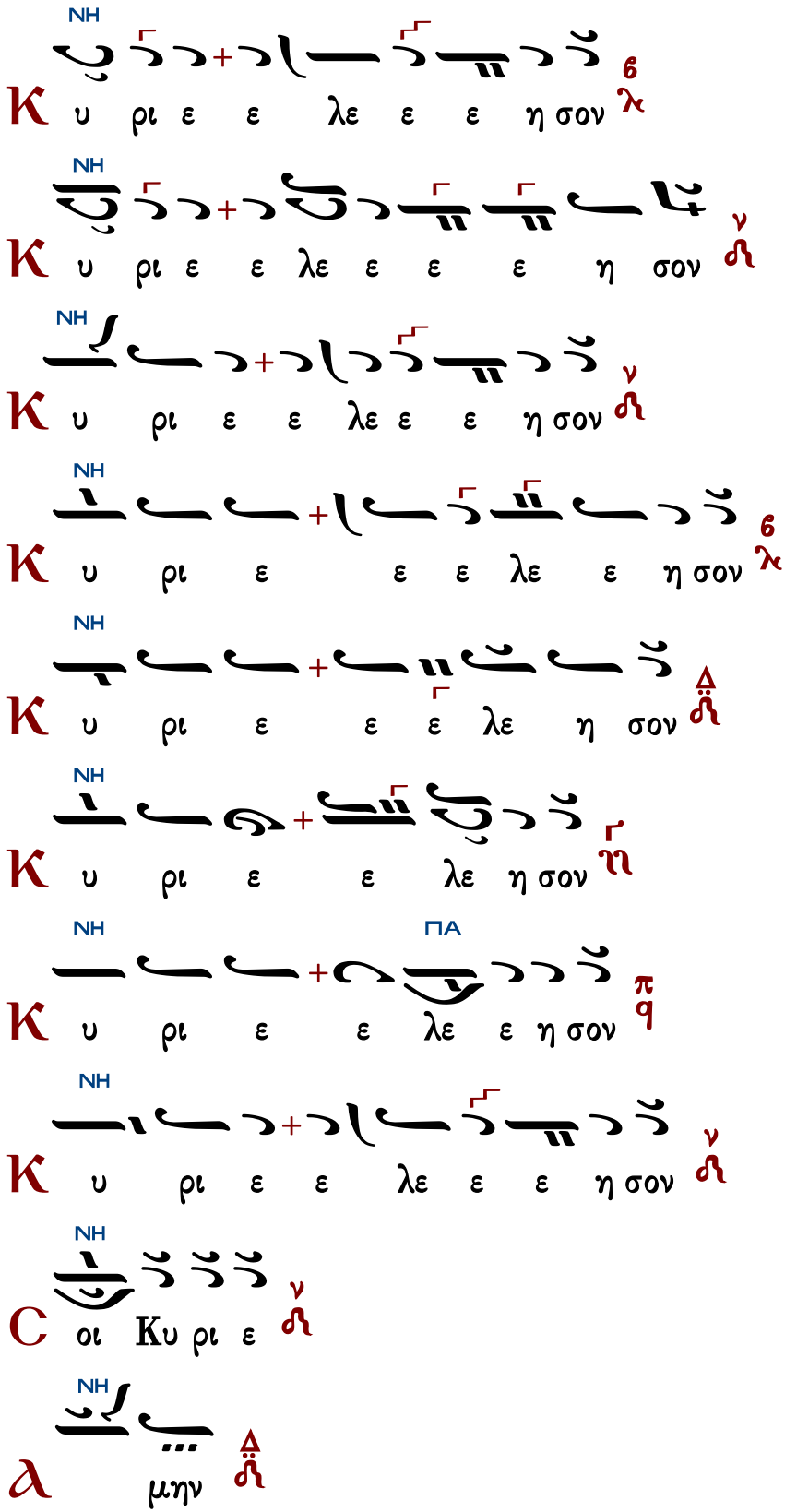
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε ε λε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε η σον
NH ΠΑ
K υ ρι ε ε λε ε η σον
NH
K υ ρι ε ε λε ε ε η σον
NH
C οι Κυ ρι ε
NH
μην

ἕτερα

Τυπικὰ

Ἁγιορείτικης Παραδόσεως ὑπό Λυκούργου Ἀγγελοπούλου	Πατριαρχικῆς Παραδόσεως ὑπό Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἀντίφωνα

ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.381#

∴ Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. 48:2

∴ Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. 48:4

∴ Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. 33:12

∴ Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις. Παρ. 9:10

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
1851 σ.26#

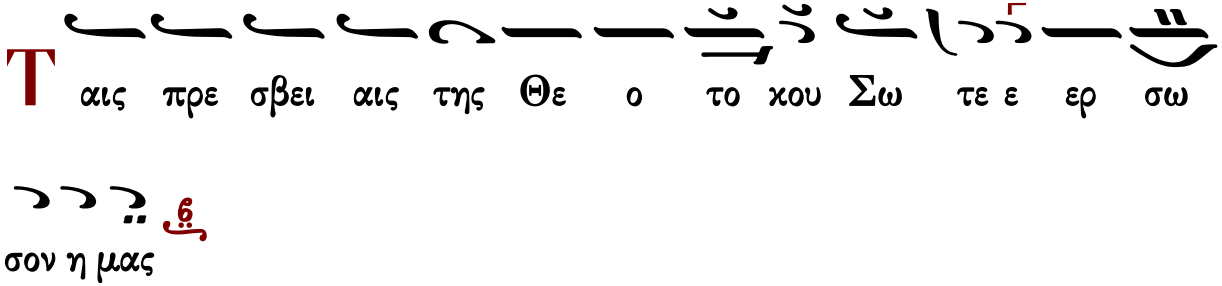

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

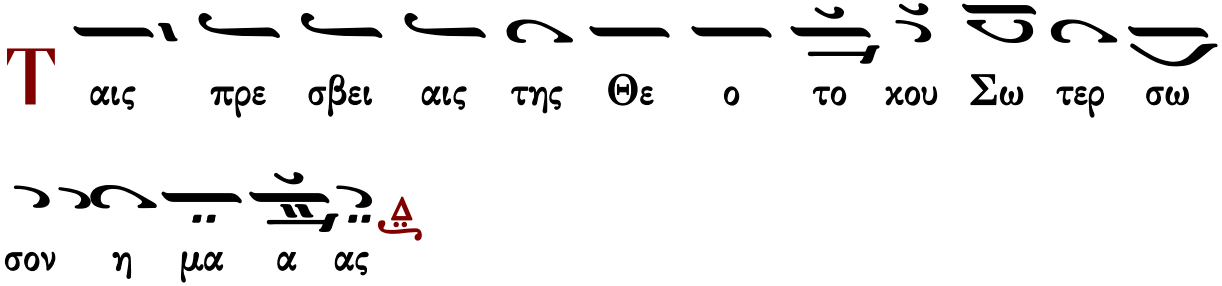

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὸν τὸ κράτος… Ἀμήν.

ἀντίφωνον β΄ Ἦχος Δι πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.381#

∴ Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἐκκλησίᾳ πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε. 34:18

∴ Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου. 70:8

∴ Νίψομαι ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖράς μου καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου, Κύριε. 25:6

∴ Κύριε, ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου. 25:8

Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἦχος Δι Πανδέκτη 1851 σ.26#

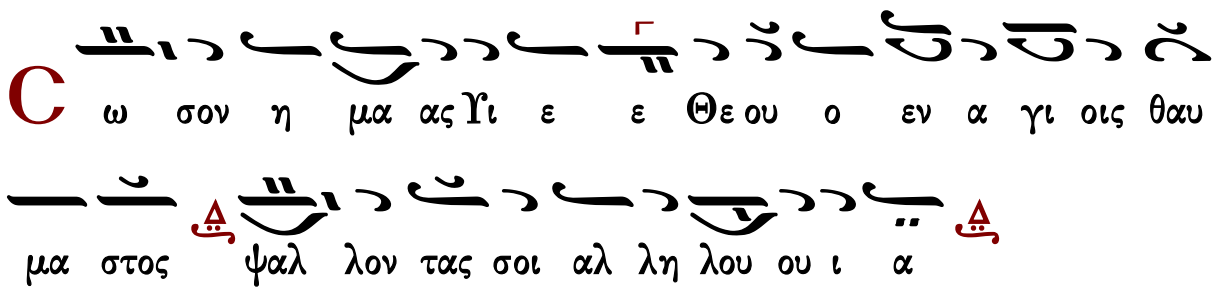

Πανδέκτη, 1851 σ.11#↴

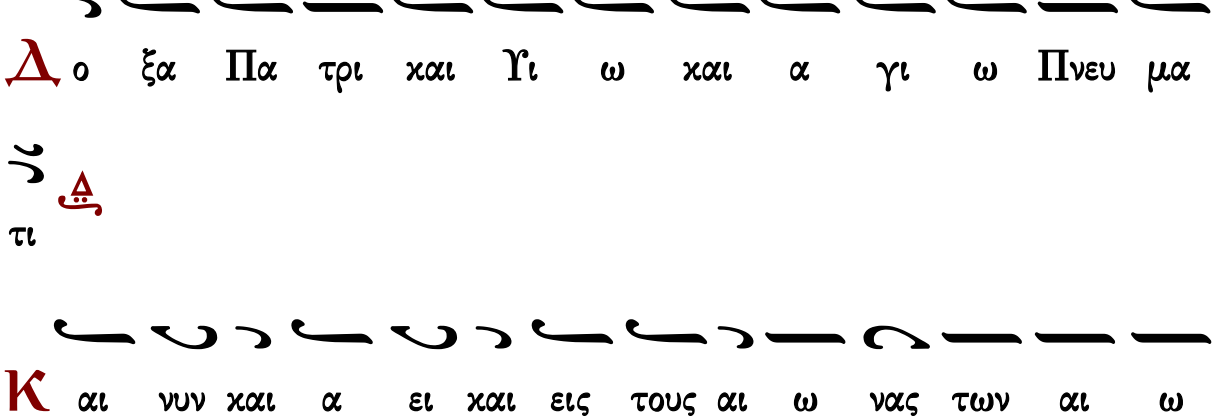

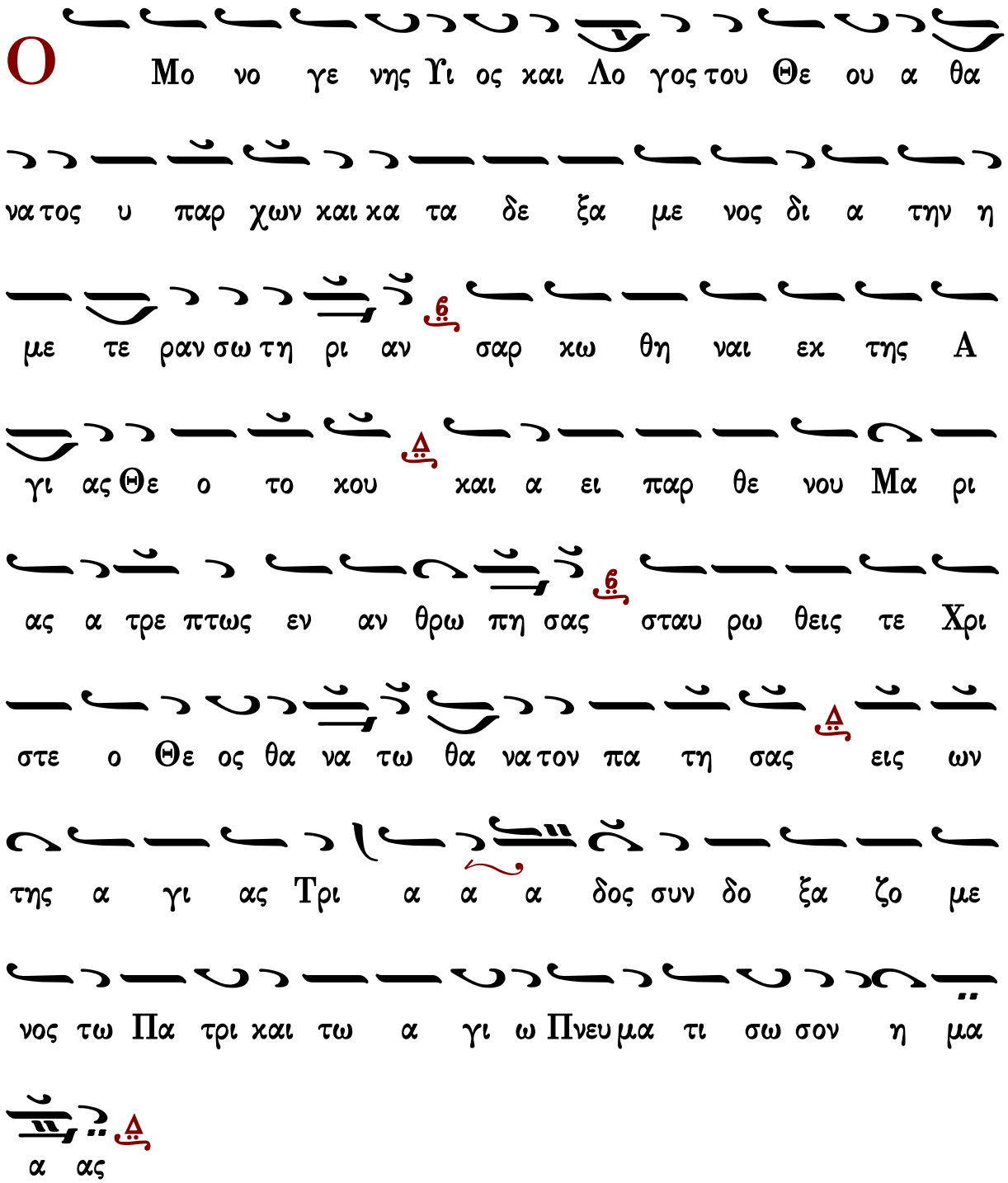

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος... Ἀμήν.

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6

∴ Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα. 111:1

∴ Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. 131:9

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου Στέφανου Λαμπαδαρίου Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εἰσοδικὸν

Ἦχος Δι

Πανδέκτη 1851 σ.27#

Ἀπολυτίκια

Ἁγίου Νικολάου

ἦχος δ΄

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου	Στέφανου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου		Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ

Κοντάκιον προεόρτιον τῶν Χριστουγέννων

ἦχος γ΄

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Στεφάνου Λαμπαδαρίου	Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Κωνσταντίνου Πρίγγου	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Τρισάγιος Ὕμνος

Γεωργίου Πρωγάκη Ι	β΄	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Γεωργίου Πρωγάκη ΙΙ		Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.		

Ἀπόστολος

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.
Πρόσχωμεν

∴ Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ. 115:6

∴ Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι; 115:3

Σοφία

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 13:17-21

Πρόσχωμεν

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ὡς λόγον ἀποδώσοντες· ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι, καὶ μὴ στενάζοντες· ἀλυσιτελὲς γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποίθαμεν γὰρ, ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι· περισσοτέρως δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ἡμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ, εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰρήνη σοι.

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.74#

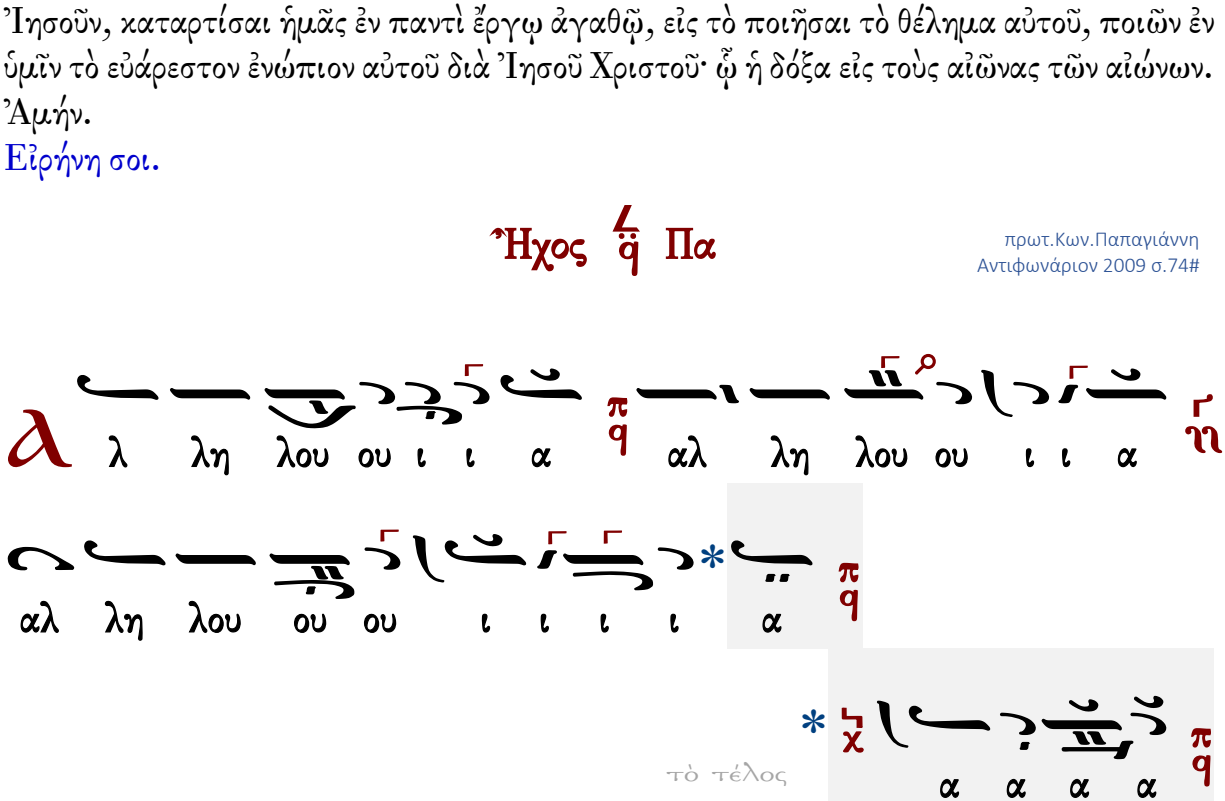

∴ Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. 131:9

∴ Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. 131:13

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὀρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 6:17-23

Πρόσχωμεν.
Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ, ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος, οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν, 18 καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, καὶ ἐθεραπεύοντο. 19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ· ὅτι δύναμις παρ᾽ αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας. 20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. 21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε. 22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν ἕνεκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. 23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ.

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⲇⲓ

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.59/733*

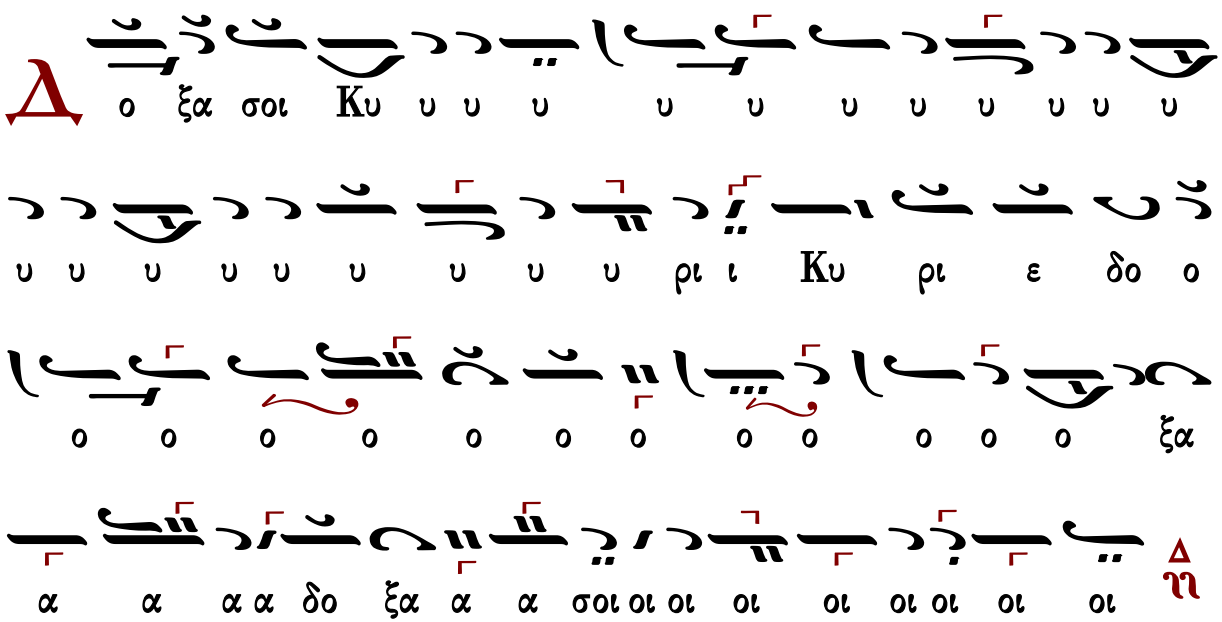

Ἑκτενὴς δέησις

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν· εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τῶν πρεσβυτέρων, τῶν διακόνων καὶ τῶν μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων σου, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει καὶ τῇ ἐνορίᾳ ταύτῃ, τῶν ἐπιτρόπων καὶ συνδρομητῶν τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, σὺν ταῖς γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς κειμένων καὶ τῶν ἁπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ΄)

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δέησις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων

Εὔξασθε οἱ κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοὶ ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵνα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.

Κύριε, ἐλέησον.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἑνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Σῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ κατηχούμενοι, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.
Σοί, Κύριε.
Ἵνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε· οἱ κατηχούμενοι, προέλθετε· ὅσοι κατηχούμενοι, προέλθετε. Μή τις τῶν κατηχουμένων.

Ἡ λειτουργία τῶν πιστῶν

Ὅσοι πιστοί, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία.
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοφία!
Ὅπως ὑπὸ τοῦ κράτους σου πάντοτε φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Χερουβικὸν ἦχος πλ.α΄

Οἱ τὰ Χερουβὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσᾴδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν. Ὡς τὸν βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι, ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα.

479	Πέτρου Λαμπαδαρίου	594	Βασιλείου Νικολαΐδη
608	Πέτρου Ἐφεσίου	301	Θρασυβούλου Στανίτσα
459	Θεοδώρου Φωκαέως	383	Γεωργίου Καρακάση
449	Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου	304	Δοσιθέου Κατουνακιώτου
372	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου	349	Δημητρίου Σουρλαντζῆ

372	Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου	304	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη
318	Ἐμμανουήλ Φαρλέκα	240	Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
464	Κωνσταντίνου Πρίγγου	364	Κωνσταντίνου Λάμπρου
504	Γαβριήλ Κουντιάδου		

Λειτουργικὰ

Πατριαρχικὰ	Γερασίμου Κανελλίδου	Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου	τὰ κατὰ παράδοσιν	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Κωνσταντίνου Παπαγιάννη		Γεωργίου Καρακάση
Ἐλευθερίου Γεωργιάδη		Γερ. Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς ἁγίαις σου Ἐκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῷον, ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα καὶ ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς ἀληθείας.
Κύριε, ἐλέησον.
Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἑνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων ὑμῶν.
Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.
Πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὑπὲρ τῶν προσκομισθέντων καὶ ἁγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
Ὅπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.
Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.
Παράσχου, Κύριε.

Τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
Σοί, Κύριε.
Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.
Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ᾽ οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν

τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Πρόσχωμεν, τα Ἅγια τοῖς ἁγίοις.
Εἷς Ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Κοινωνικόν ἦχος πλ.α΄

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.

430	Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ	252	Δημητρίου Κουτσαρδάκη
509	Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	349	Κωνσταντίνου Λάμπρου
470	Ἰωάσαφ Διονυσιάτου		

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

ἦχος β΄

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὕρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Μανουήλ Πρωτοψάλτου	Γαβριὴλ Κουντιάδου
Δημητρίου Σουρλαντῆ	Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. [Ἀμήν. Ἀμήν. Εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.]
Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου· ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἁγίων [ἀθανάτων καὶ ἀχράντων] σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

ἦχος β΄		ἦχος πλ.α΄
Ι. Μ. Βατοπαιδίου	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι	Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ὀρθοί. Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων... Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον...
Κύριε, ἐλέησον.
Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Ὁ εὐλογῶν τοὺς εὐλογοῦντάς σε Κύριε καὶ ἁγιάζων τοὺς ἐπὶ σοὶ πεποιθότας, σῶσον τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας σου φύλαξον, ἁγίασον τοὺς ἀγαπῶντας τὴν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου σου. Σὺ αὐτοὺς ἀντιδόξασον τῇ θεϊκῇ σου δυνάμει καὶ μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Εἰρήνην τῷ κόσμῳ σου δώρησαι, ταῖς Ἐκκλησίαις σου, τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἄρχουσιν ἡμῶν, τῷ στρατῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου. Ὅτι πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβαῖνον ἐκ σοῦ τοῦ Πατρὸς τῶν φώτων καὶ σοὶ τὴν δόξαν καὶ εὐχαριστίαν καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ἦχος β΄

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (β΄)
Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Γαβριὴλ Κουντιάδου | Δημητρίου Σουρλαντζῆ | Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἀπόλυσις

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε ἐλέησον.
Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος αὐτοῦ ἔλθοι ἐφ᾽ ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.
Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.
Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον.
Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ

βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι᾽ εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

κατὰ τὴν ἀπόλυσιν

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.563#

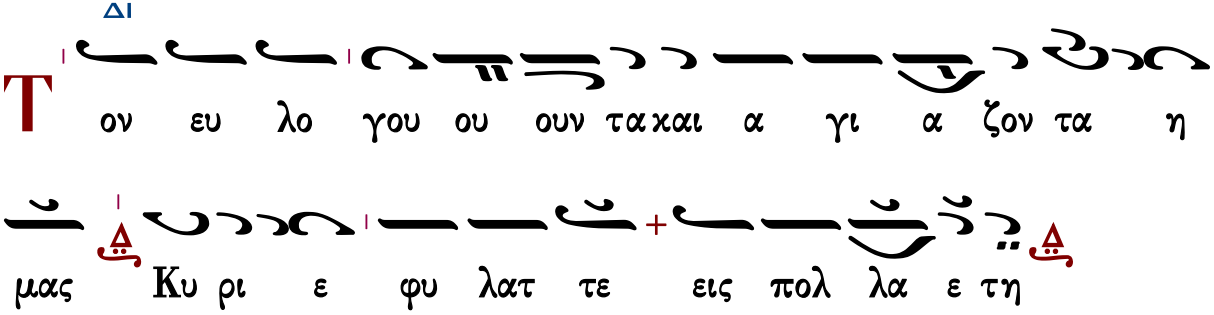

εἰς ἀρχιερατικὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

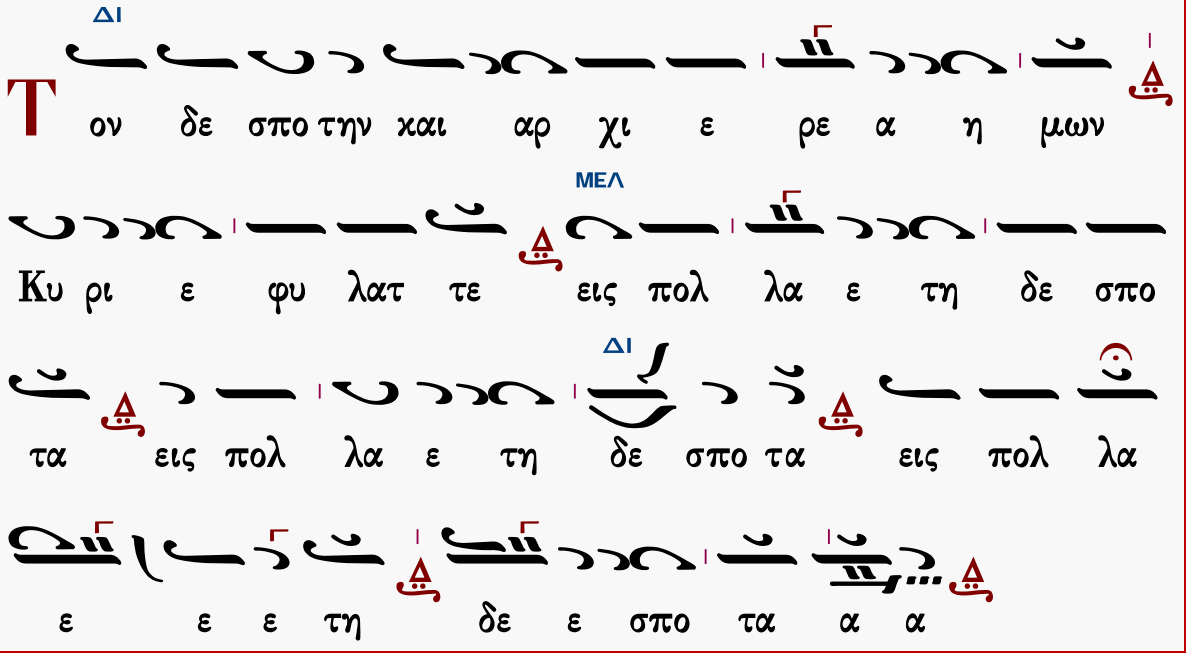

Φυλάξαι Κύριος ὁ Θεὸς πάντας ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε· νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκᾶς Λουκᾶ ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΕΣΠΕΡΑΣ

Ἀνοιξαντάρια Φωκαέως

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ̇ ν̇ Νη

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός, 1909 σ.2#

ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ος αλ λη λου ου ου

ι ι ι ι α

a ν τα νε λει εις το Πνε ε ευ μα α α αυ

τω ω ων και εκ λει ει ει ψου ου ου ου σι

και εις τον χου ου ουν α α αυ τω ων ε πι

στρε ε ε ψου ου ου ου σιν δο ξα α σοι οι ο Θε

ο ο ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

e ξα πο στε λεις το ο Πνε ε ευ μα α α α

σου και κτι σθη η σο ον ται αι και α να και

νι ι ι ει ει εις το προ ο σω ω πον τη η ης γη

ης Δο ξα σοι Πα α α τερ δο ο ξα α σοι οι Υι ι

ε ε ε ε ε δο ξα α σοι το Πνε ε ευ μα α

το ο ο Α α γι ι ι ον δο ξα α σοι οι

ο Θε ο ος αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

Η η τω η δο ξα α Κυ υ ρι ι ι ου

ου εις τους αι ω ω να α ας ευ φραν θη η σε

ται αι αι Κυ ρι ι ο ος ε πι τοις ε ε ερ

γοι οις α α αυ του δο ξα σοι οι οι Α γι ι ε δο

ο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε δο

ξα α σοι οι Βα σι λευ ου ου ρα α α α νι

ι ι ε ε ε ν δο ξα α σοι οι ο Θε ο ο

ο ος α α αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α ν

Ο ε πι βλε ε ε ε ε πων ε ε πι ι ι τη η

η ην γην χαι ποι ων α α αυ την τρε ε ε ε

ε ε ε μειν ν ο α πτο με ε νος των ο ρε

ε ω ω ων ν χαι χα πνι ι ι ι ι ζο χαι χα

πνι ι ζο ο ον ται δο ο ξα σοι οι οι Α γι ι

ε δο ο ξα α σοι οι Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι Βα σι λευ ου ου ρα α α

α α α α νι ι ι ι ου ρα α νι ι ι ε

δο ο ξα α α σοι το Πνε ε ευ μα το α α α

α α α γι ι ι το α α γι ι ο ον δο ξα α

σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου

ι ι ι α α

α σω τω Κυ ρι ι ι ω ω εν τη ζω ω

η η η η μου ψα λω ω τω Θε ε ω ω ω μου ε

ως υ υ πα α αρ χω ω δο ξα α σοι οι τρι συ

πο ο στα α τε Θε ε ο ο ο τη ης Πα α α

α α τερ Υι υι ε και Πνε ε ευ μα α σε ε προσ

χυ υ νου ου ου ου με ε εν και δο ο ξα α α ζο ο

Η
ο ο μεν δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο
ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
δυν θει ει ει η α αυ τω η δι α λο ο
γη η η η μου ε γω ω δε ε ευ φραν θη η
σο ο ο μαι ε πι τω Κυ υ ρι ι ι ω ω
δο ξα α σοι οι Πα α τε ερ α α α να α α αρ
χε δο ξα α σοι Υι ε συ υ υ να να αρ χε δο ξα α
σοι το Πνε ε ευ μα α το ο ο α α γι ι ι
ον το ο μο ου ου σι ι ι ον χαι ο μο
ο ο ο ο ο θρο ο χαι ο μο ο θρο ο νο ον Τρι

α αις α γι α δο ο ο ο ο ξα α α α σοι δο

ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο ος Αλ λη

λου ου ου ου ου ι ι ι ι α

Є κ λει ποι εν α μαρ τω ω ω λοι α πο ο

ο ο τη η η η ης γη ης και α α α νο ο ο

μοι οι οι ω στε ε μη η υ υ πα α αρ χει

ειν α α αυ τους δο ξα σοι οι οι Πα α α τερ δο ξα α

σοι Υι υι ε ε ε ε δο ο ξα α α σοι το Πνε ε

ευ μα α α το α α α α α α γι ι ι το α α

γι ι ο ον Τρι α αις α γι α δο ο ο ξα α α

α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε ο ο ο ο

ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

υ λο ο ο ο γει η ψυ χη η η η

μου το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι ον ο Η λι

ο ος ε ε ε γνω τη ην δυ υ υ σι ιν α α αυ του

ε ε ε ε ε θου σχο ο ο τος χαι ε γε ε ε

νε ε το ο ο νυ υξ δο ο ξα α σοι οι Βα

σι λε ε ε ευ ε που ου ρα α α α α α α

νι ι ε ε που ρα α νι ι ι ε δο ο ξα

α α σοι Παν το χρα α α το ο ορ συ υ υν

Υι υι ω ω και Πνε ευ μα α α τι Δο ο ξα

σοι οι ο Θε ε ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι

α

ς ε με γα λυ υ υν θη η η τα ε ερ γα

σου ου Κυ ρι ι ε πα α α α αν τα εν σο φι

ι ι α ε ποι οι οι η η η η σας δο ξα α σοι

Πα α τε ερ α α γε ε εν νη η η τε δο

ξα α σοι οι Υι ε ε ε ε ε γεν νη η τε δο ο

ξα α α α σοι το Πνε ευ μα το ο ο α γι ι

ο ον το εκ του Πα α τρο ος ε εκ πο ρε ευ

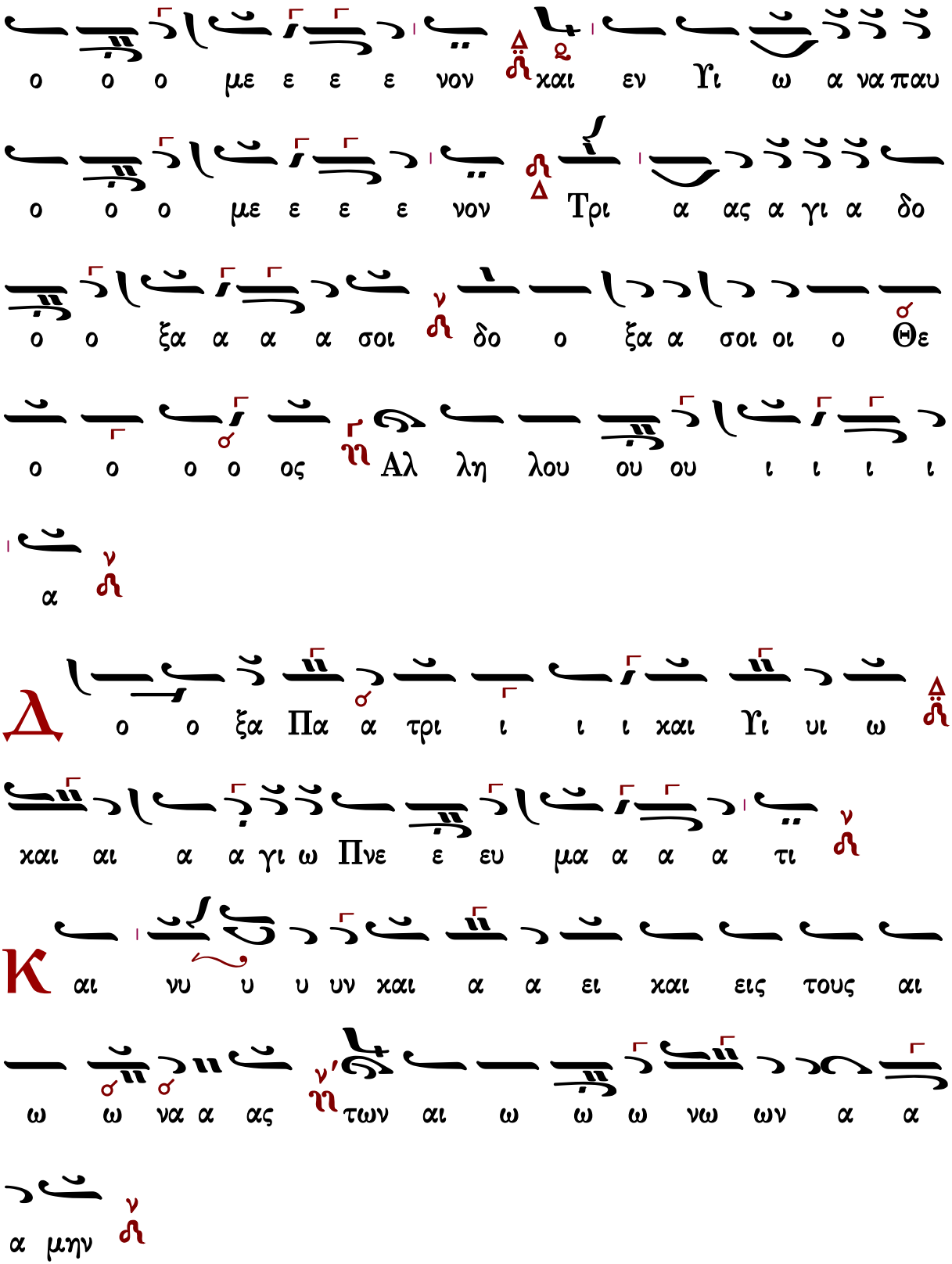
ο ο ο με ε ε ε νον χαι εν Υι ω α να παυ
ο ο ο με ε ε ε νον Τρι α ας α γι α δο
ο ο ξα α α α σοι δο ο ξα α σοι οι ο Θε
ο ο ο ο ος Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι
α
Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι Υι υι ω
χαι αι α α γι ω Πνε ε ευ μα α α α τι
Κ αι νυ υ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι
ω ω να α ας των αι ω ω ω νω ων α α
α μην

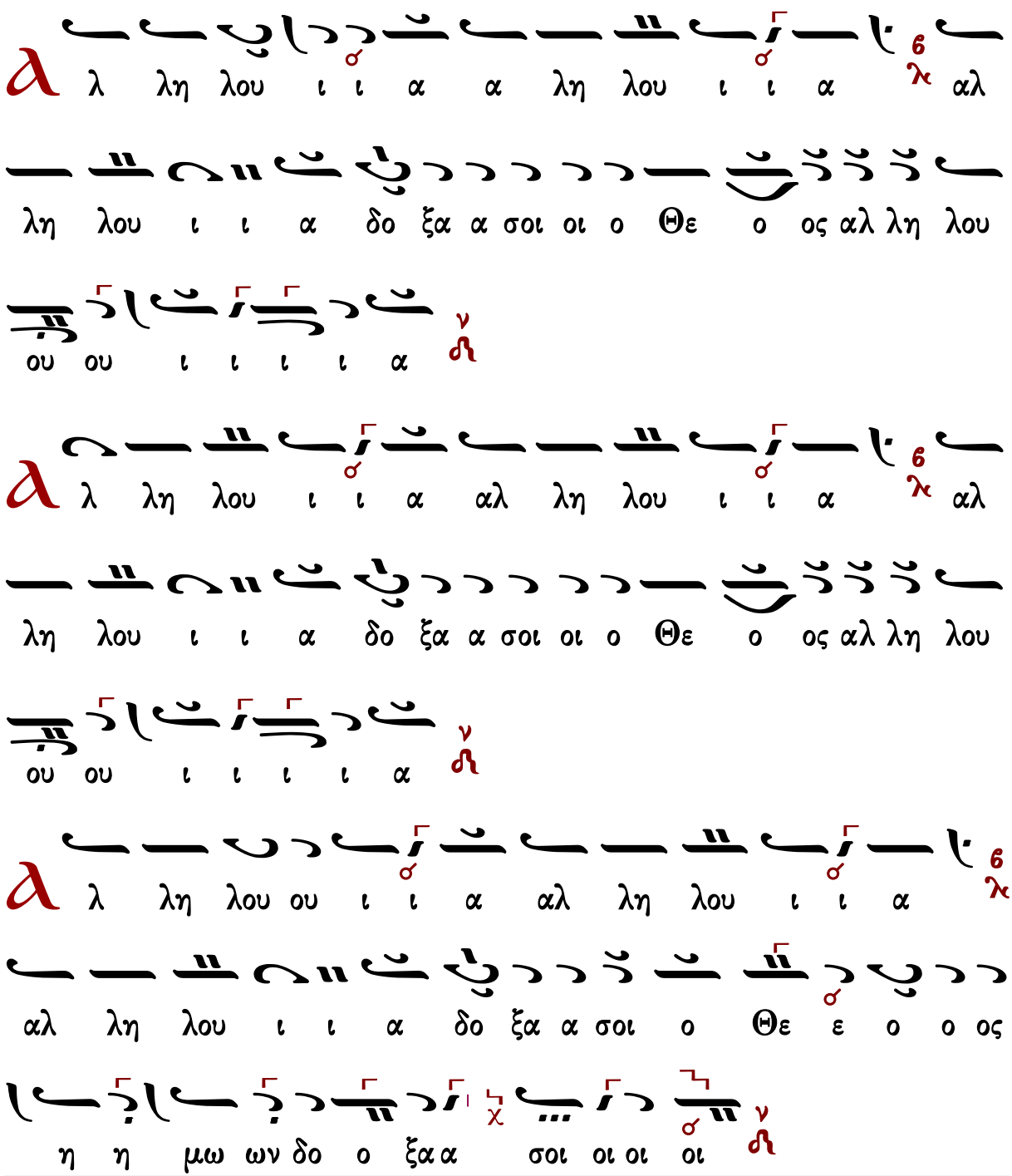

Κεκραγάρια

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη, Εσπερινός
1850 σ.186*

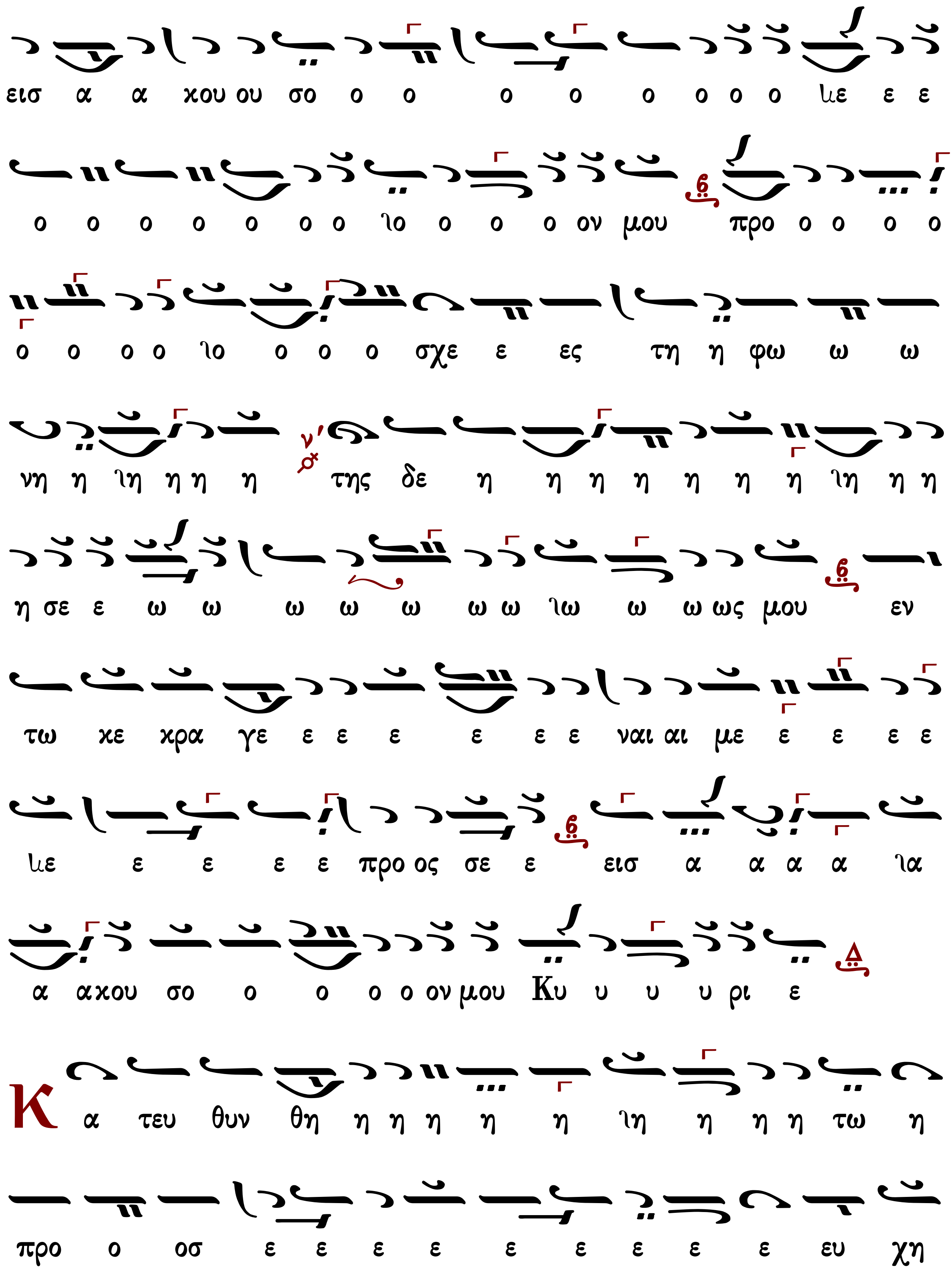
εισ α α κου ου σο ο ο ο ο ο ο ο ο ιε ε ε
ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ον μου προ ο ο ο ο
ο ο ο ο ιο ο ο ο σχε ε ες τη η φω ω ω
νη η ιη η η η ν' της δε η η η η η η η ιη η η
η σε ε ω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ως μου εν
τω κε κρα γε ε ε ε ε ε ε ναι αι με ε ε ε ε
ιε ε ε ε ε προ ος σε ε εισ α α α α ια
α ακου σο ο ο ο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ε
Κ α τευ θυν θη η η η η η ιη η η η τω η
προ ο οσ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ευ χη

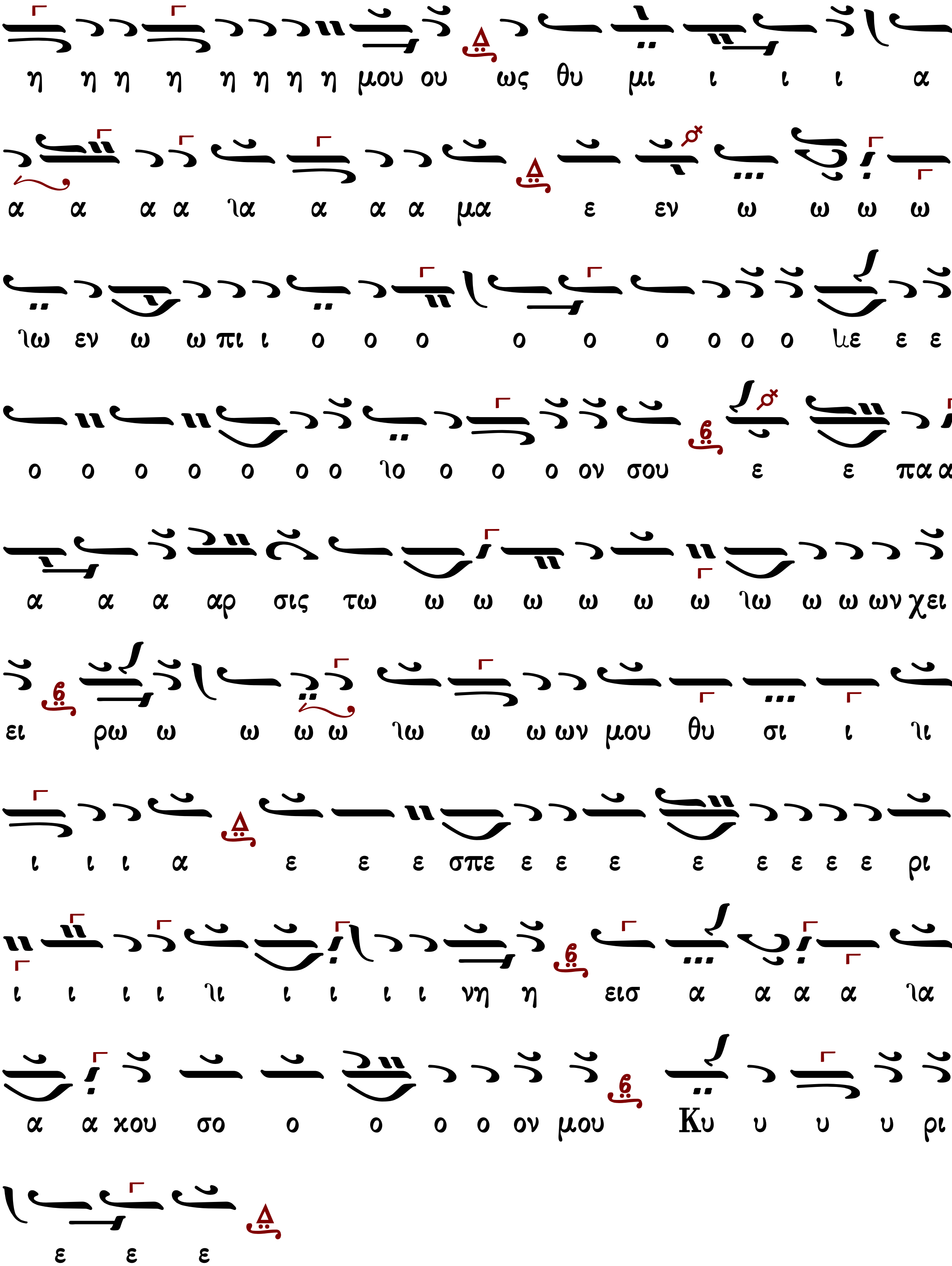
η η η η η η η η μου ου ως θυ μι ι ι ι α
α α α α ια α α α μα ε εν ω ω ω ω
ιω εν ω ω πι ι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιε ε ε
ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ον σου ε ε πα α
α α α αρ σις τω ω ω ω ω ω ω ιω ω ω ων χει
ει ρω ω ω ω ω ιω ω ω ων μου θυ σι ι ιι
ι ι ι α ε ε ε σπε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι
ι ι ι ι ιι ι ι ι ι νη η εισ α α α α ια
α α χου σο ο ο ο ο ον μου Κυ υ υ υ ρι
ε ε ε

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.31*

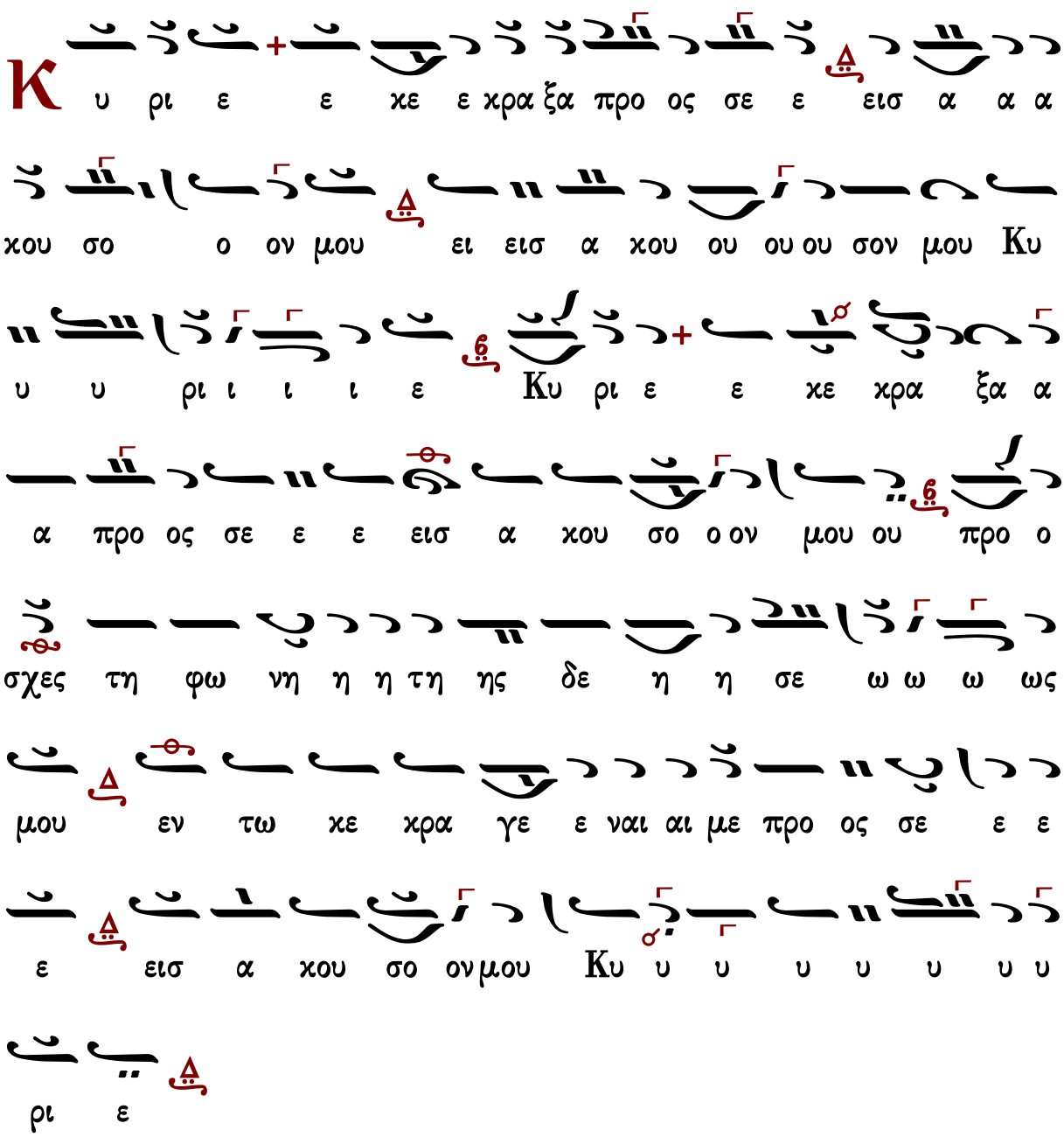

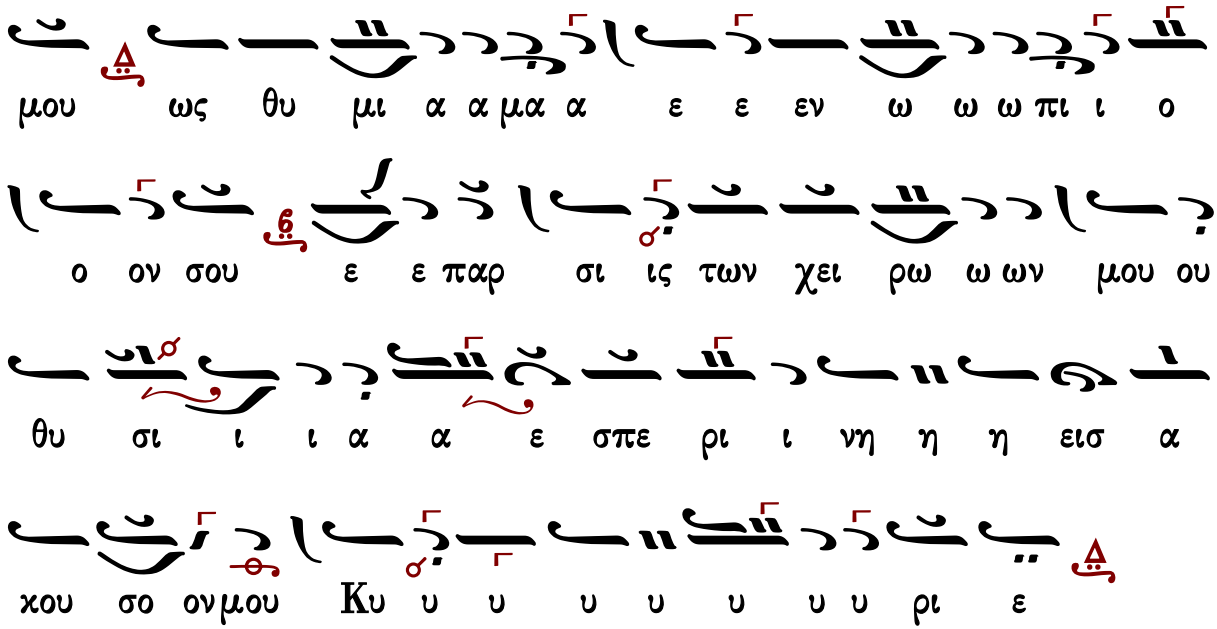

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.53#

α α χου ου σο ο ον μου προ ο ο σχες τη φω

νη η η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω χε

χρα γε ναι αι με ε ε προ ος σε εισ α χου σο ον

μου Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ ρι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω ω η η προσ ευ χη η

η η η η μου ως θυ μι ι α α α α μα α

ε ε εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε ε

πα αρ σι ις των χει ρω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε

σπε ρι ι νη εισ α χου σο ον μου Κυ υ υ υ

υ υ υ υ υ ρι ε

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.23*

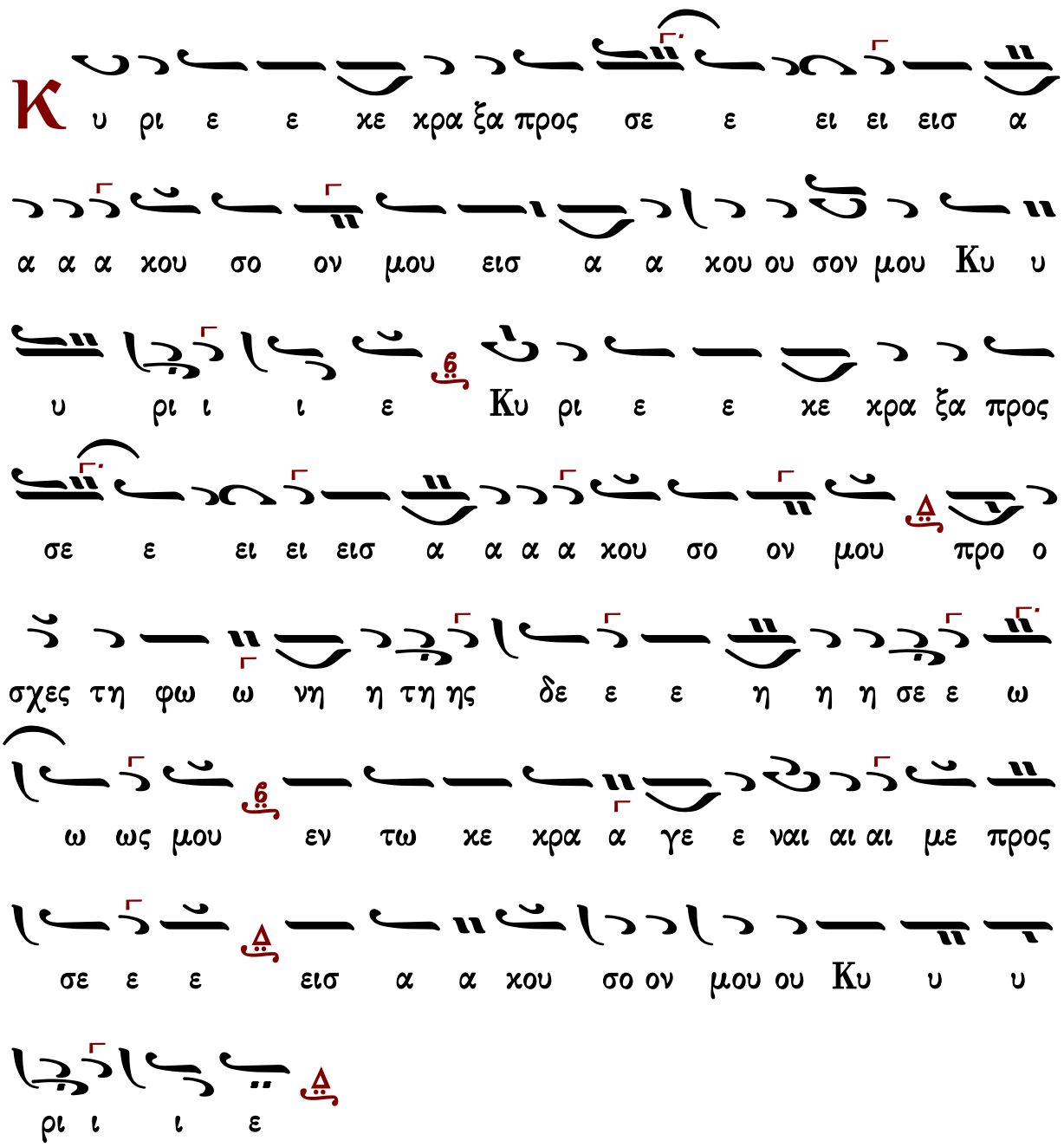

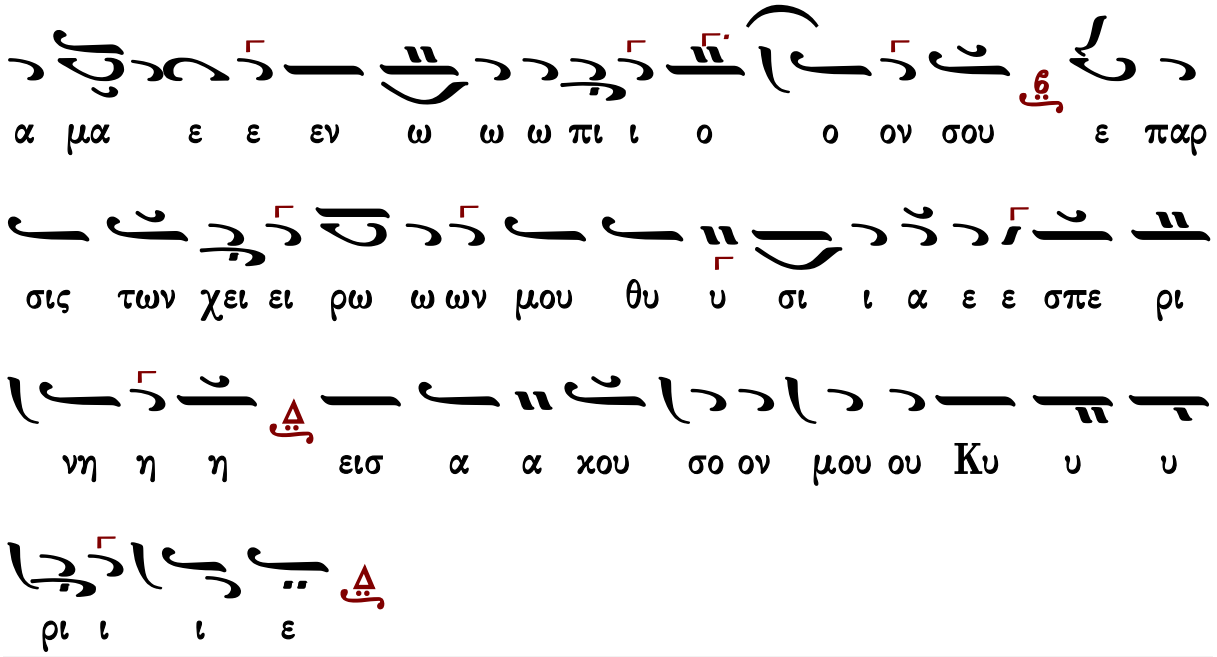

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.175*

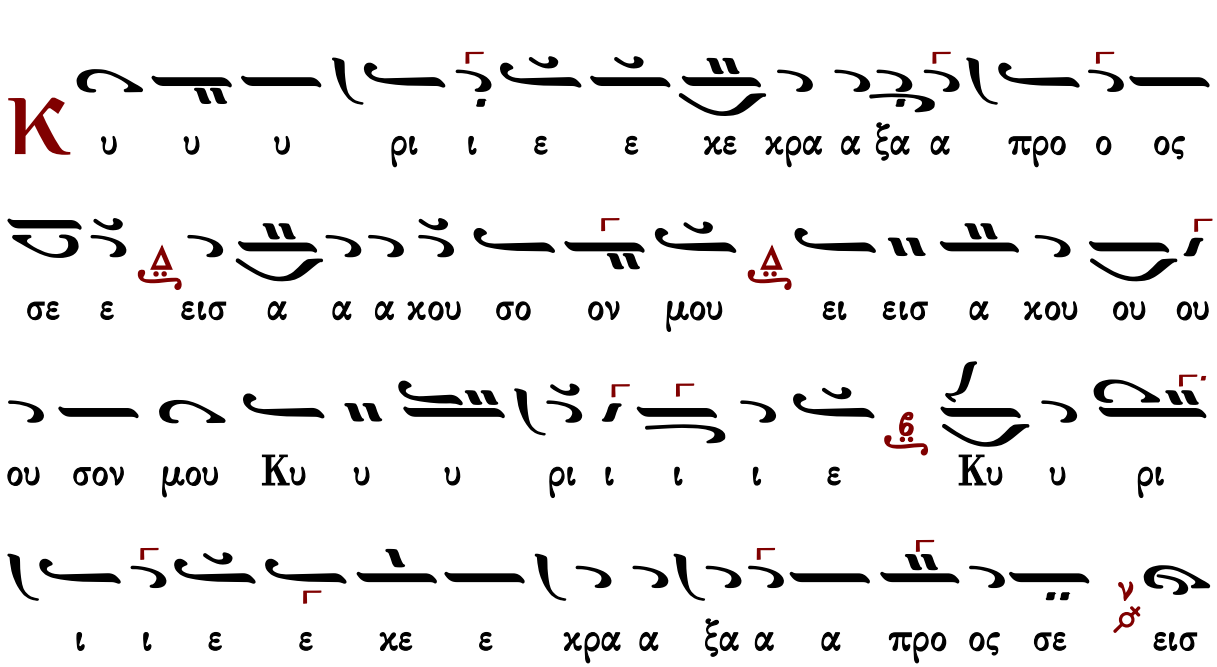

α α α α χου ου σο ο ον μου προ ο ο σχες τη

φω νη η η η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν

τω χε χρα γε ναι αι με ε ε προ ος σε εισ α

χου σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Κα τευ θυν θη η η τω ω η η προσ ευ χη η η

η η μου ου ως θυ μι ι α α α α μα α ε ε

εν ω ω ω πι ι ο ο ον σου ε ε ε πα αρ

σι ις των χει ρω ω ω ων μου ου ου θυ σι ι ι ι α

ε σπε ε ε ρι ι ι ι νη εισ α χου σο ον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος Δι

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.45*

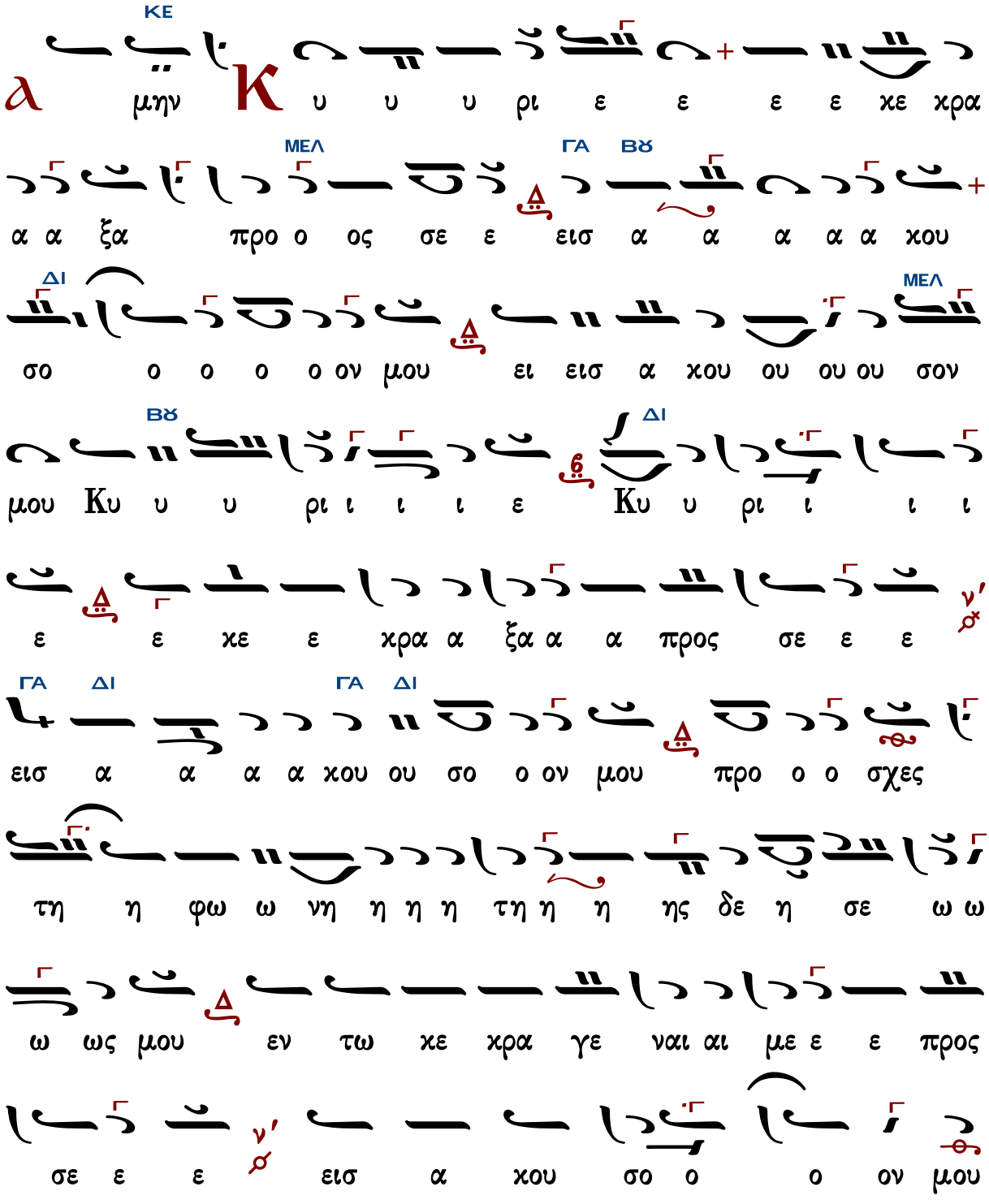

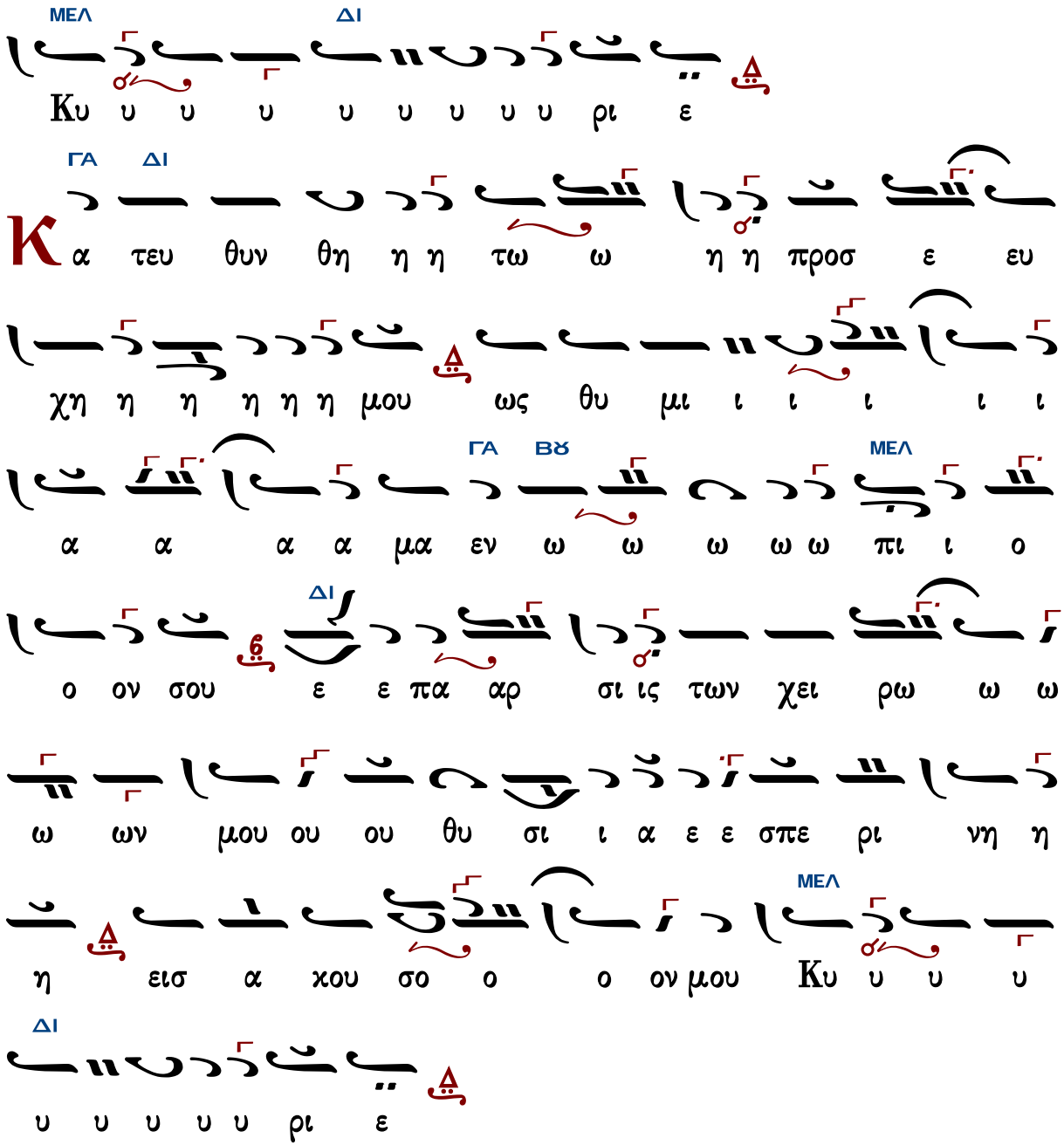

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.162/176*

Κ υ υ υ υ ρι ε ε ε κε κρα α ξα α προ ο

ος σε ε εισ α α α κου σο ον μου ει εισ α κου

ου ου ου σον μου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε Κυ υ ρι ι

ε ε κε ε κρα α ξα α α προ ος σε εισ α

α α α κου ου σο ο ον μου προ ο ο σχες τη φω

ω νη η η η τη ης δε η η σε ω ω ω ως μου εν

τω κε κρα γε ε ε ναι με ε προ ος σε ε εισ α α

κου σο ον μου ου Κυ υ υ ρι ι ι ι ε

Κ α τευ θυν θη η η τω η προσ ευ χη η η η η η

μου ως θυ μι ι α α μα α ε ε εν ω ω ω πι ι

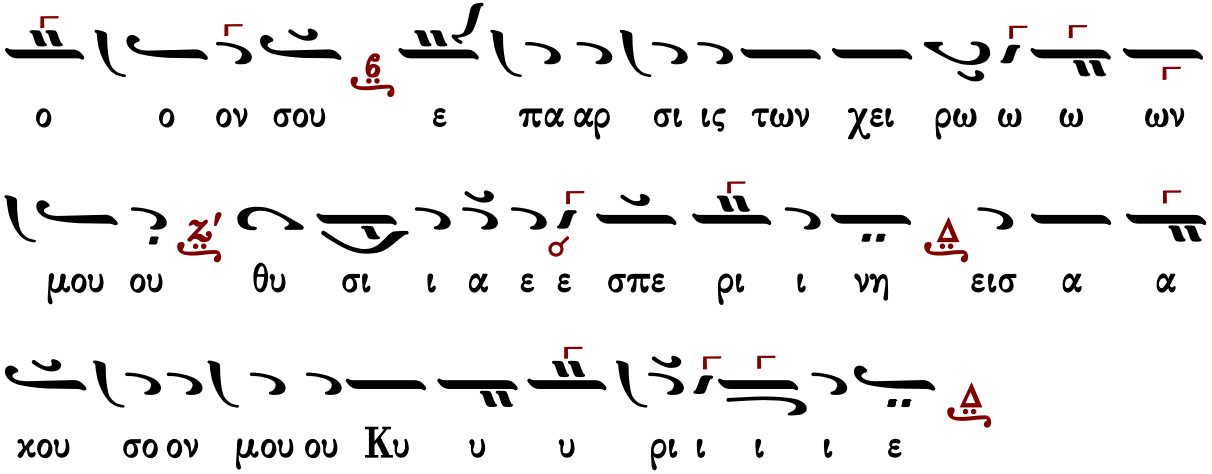

Στιχολογία

Πέτρου Βυζαντίου

Ἦχος Δι

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.32*

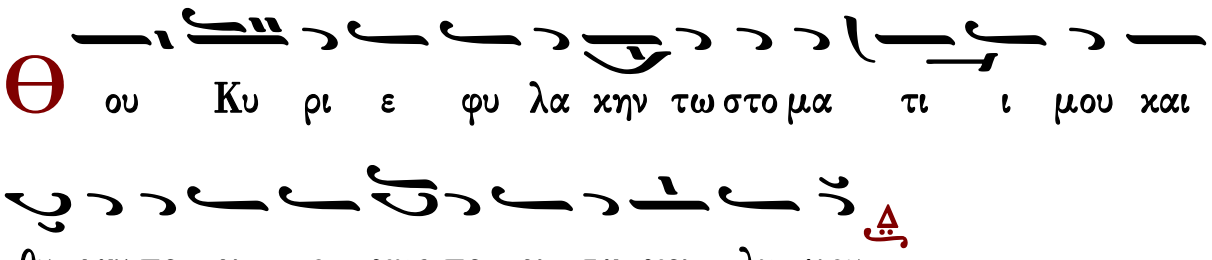

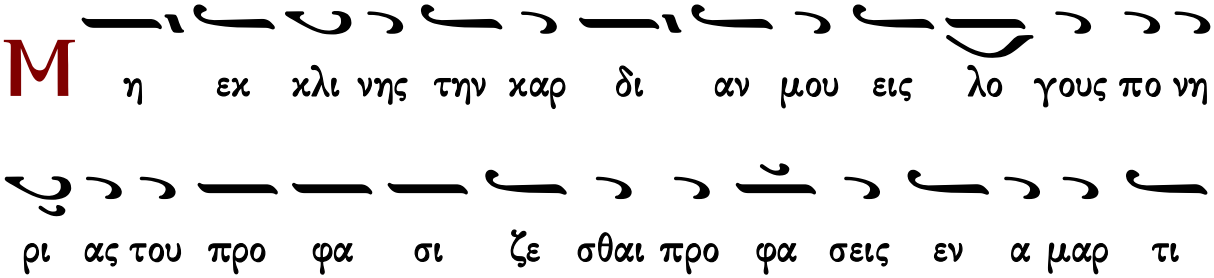

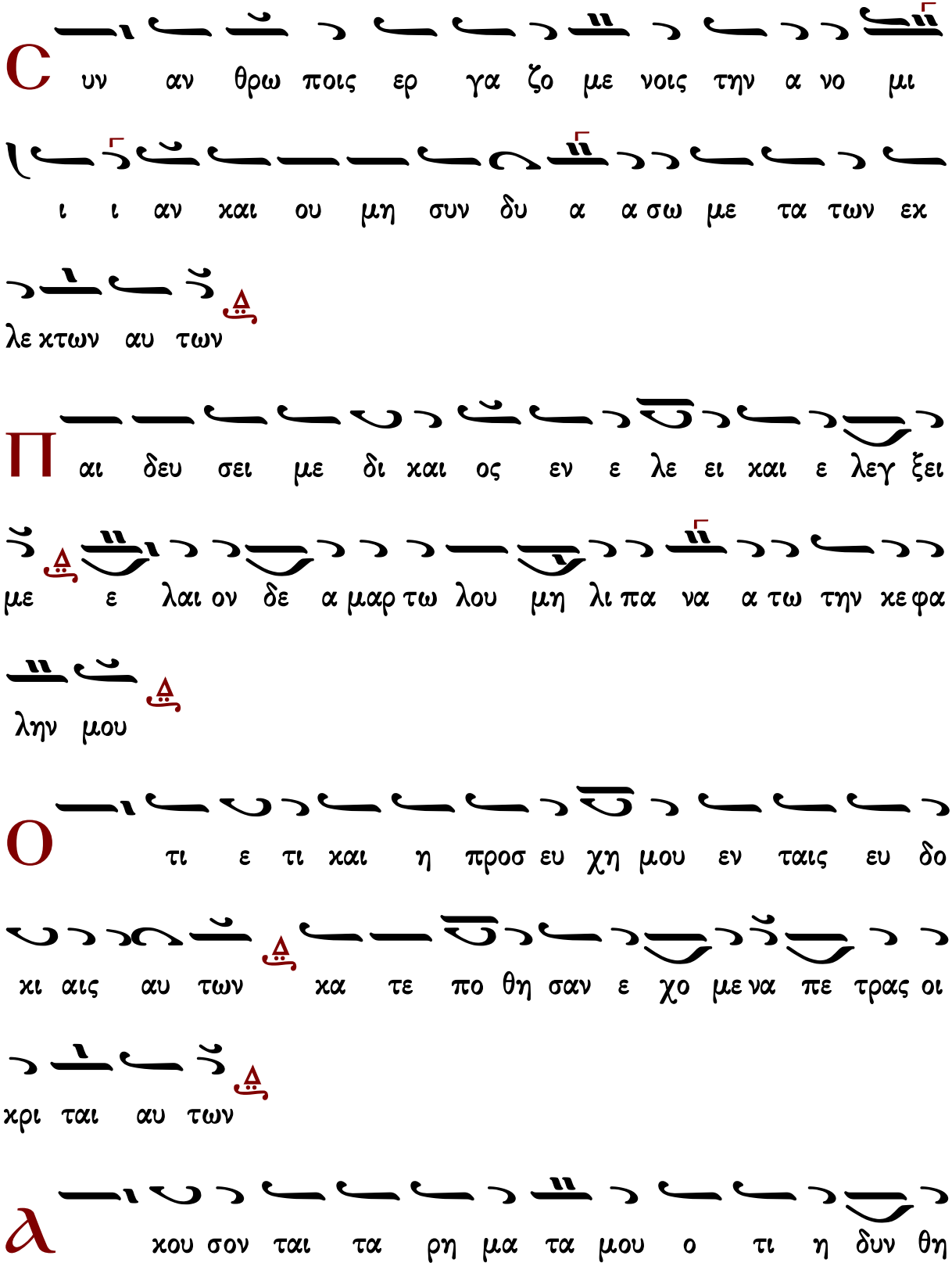
Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των εκ
λε κτων αυ των
Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε φα
λην μου
Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι
κρι ται αυ των
Ἀ κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη

σαν ωσ ει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι

σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μην αν τα νε λης την ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν

το μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι ι αν

Π ε σουν ται αι εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην ε

κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

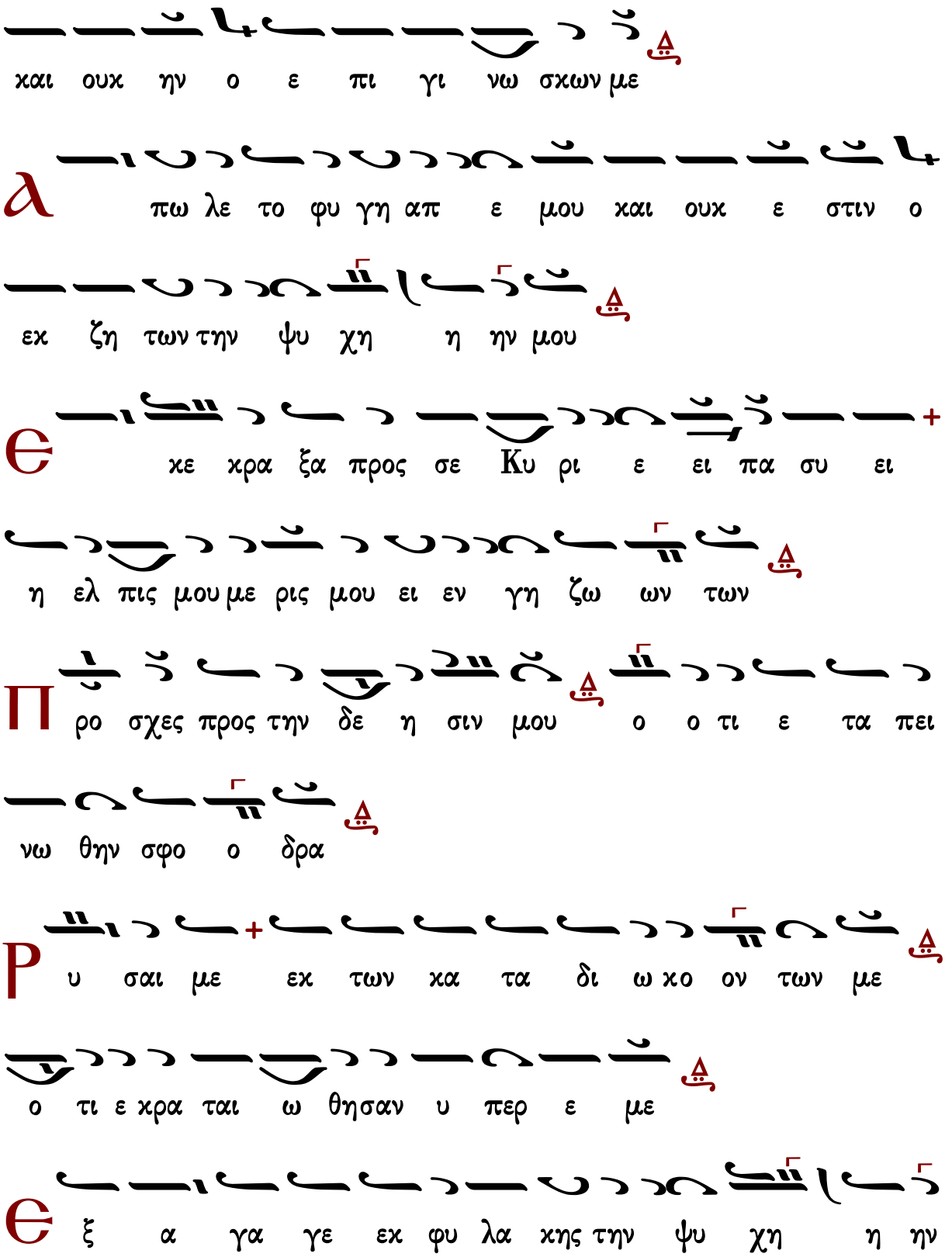
χαι ουχ ην ο ε πι γι νω σχων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου χαι ουχ ε στιν ο
εχ ζη των την ψυ χη η ην μου
Є χε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των
Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα
Ρ υ σαι με εχ των χα τα δι ω χο ον των με
ο τι ε χρα ται ω θησαν υ περ ε με
Є ξ α γα γε εχ φυ λα χης την ψυ χη η ην

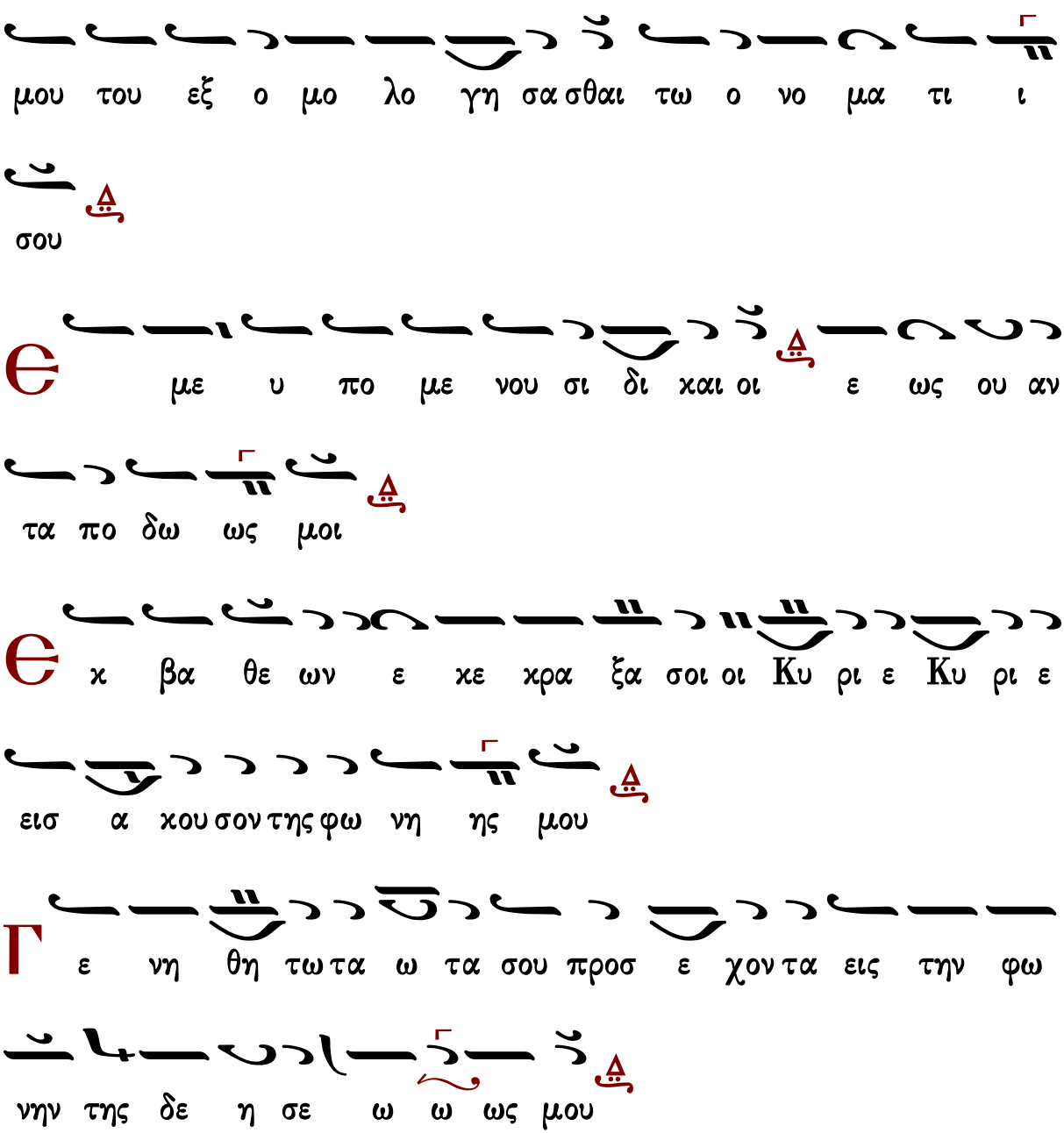

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Στιχηρὰ Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.54#

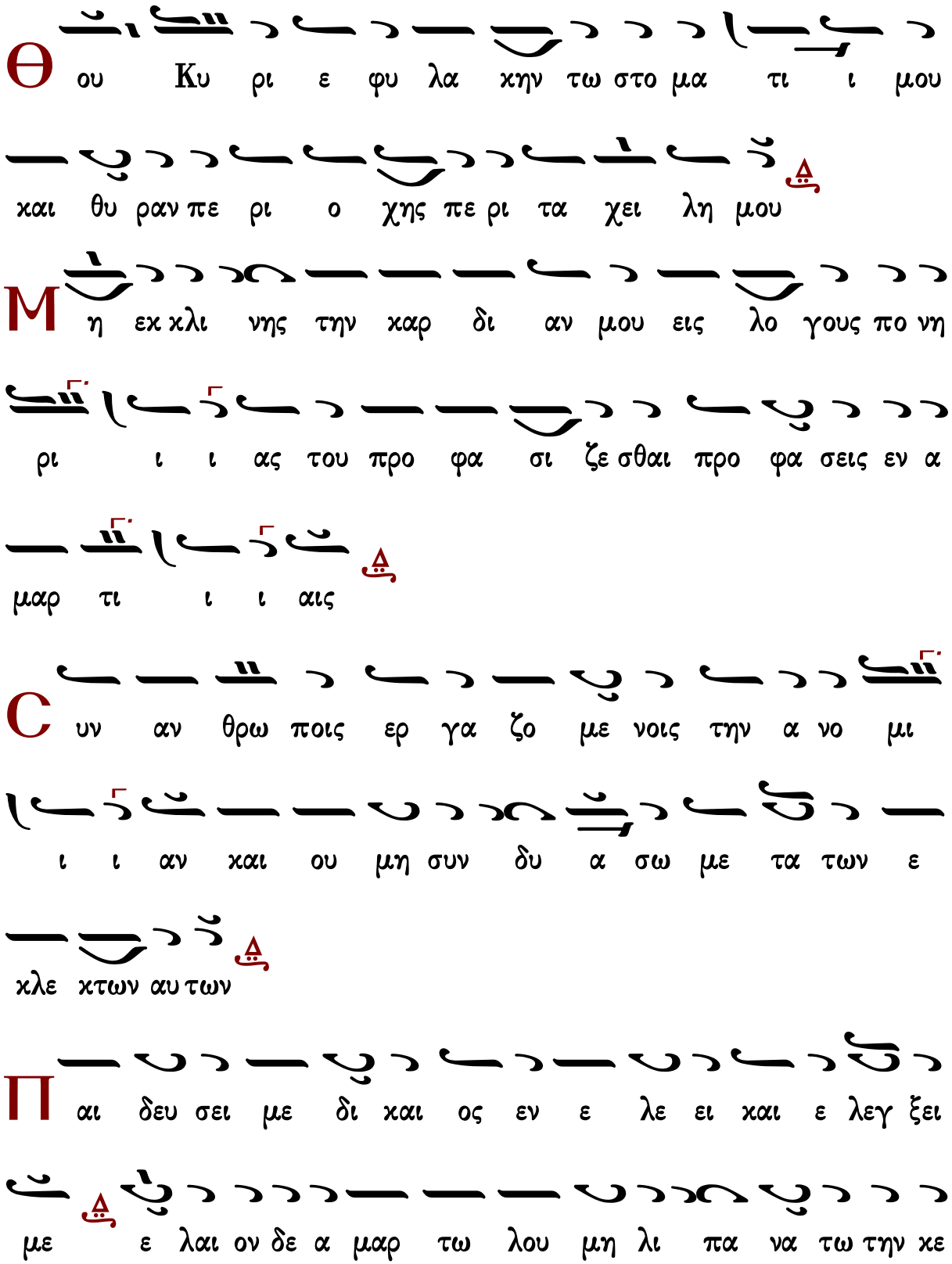
Θ ου Κυ ρι ε φυ λα χην τω στο μα τι ι μου
και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
Μ η εκ χλι νης την χαρ δι αν μου εις λο γους πο νη
ρι ι ι ας του προ φα σι ζε σθαι προ φα σεις εν α
μαρ τι ι ι αις
Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι
ι ι αν και ου μη συν δυ α σω με τα των ε
κλε κτων αυ των
Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει
με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να τω την κε

φα λη η ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ δο

κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας

οι κρι ται αυ των

α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν

ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σκορ πι

σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι οι οι μου ε πι σοι ηλ πι σα μη αν τα νε λης

την ψυ χη ην μου

Φ υ λα ξον με α πο πα γι δος ης συ νε στη σαν το

μοι χαι α πο σχαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι ι αν

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην

Є κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι

ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α παγ

γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ ε

γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο ο μην

ε κρυ ψαν πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Λ πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν ο

εκ ζη τω ων την ψυ χη η ην μου

Є κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει πα συ ει

η ελ πι ις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ρο ο σχες προς την δε η σιν μου ο τι ε τα πει

νω θην σφο ο δρα

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κο ον των με ο τι

ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε με ε

Є ξα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ χη η ην

μου του ε ξο μο λο γη σα σθαι τω ο νο μα τι

σου

Є με υ πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ω ως μοι

Є κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι οι Κυ ρι ε Κυ ρι

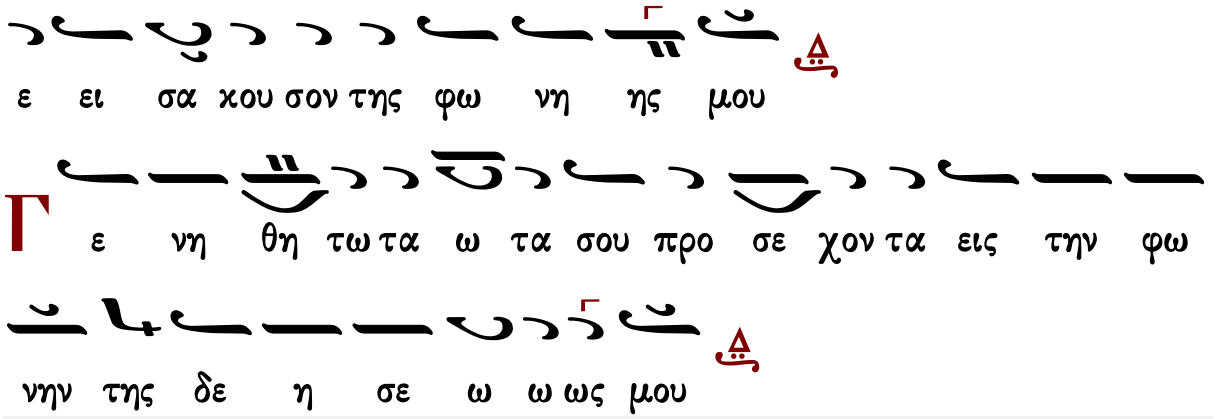

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.162/173*

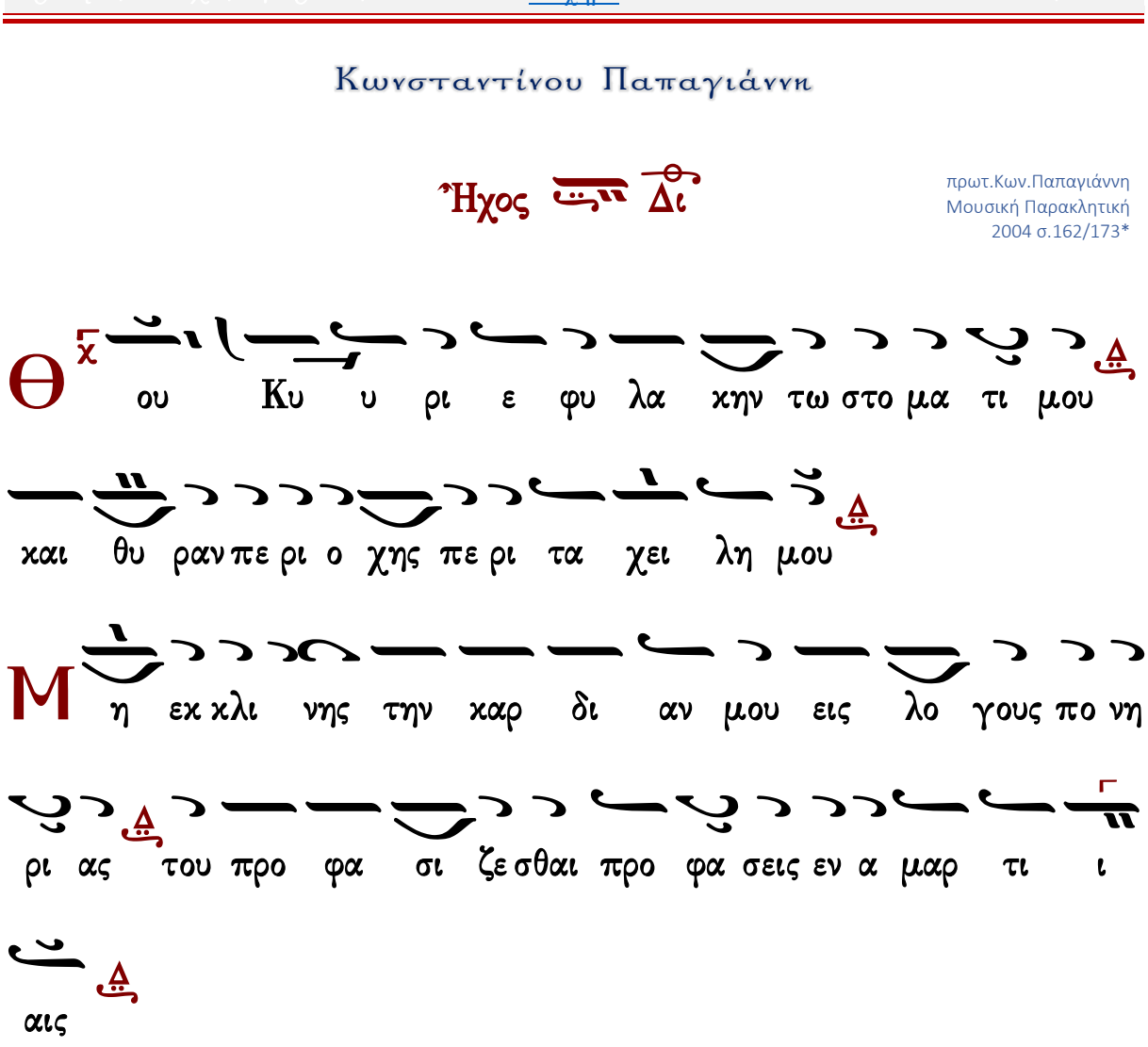

C υν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν

και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ

των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω την κε φα

λη ην μου

Ο τι ε τι και η προσ ευ χη μου εν ταις ευ

δο κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας οι

κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν θη σαν

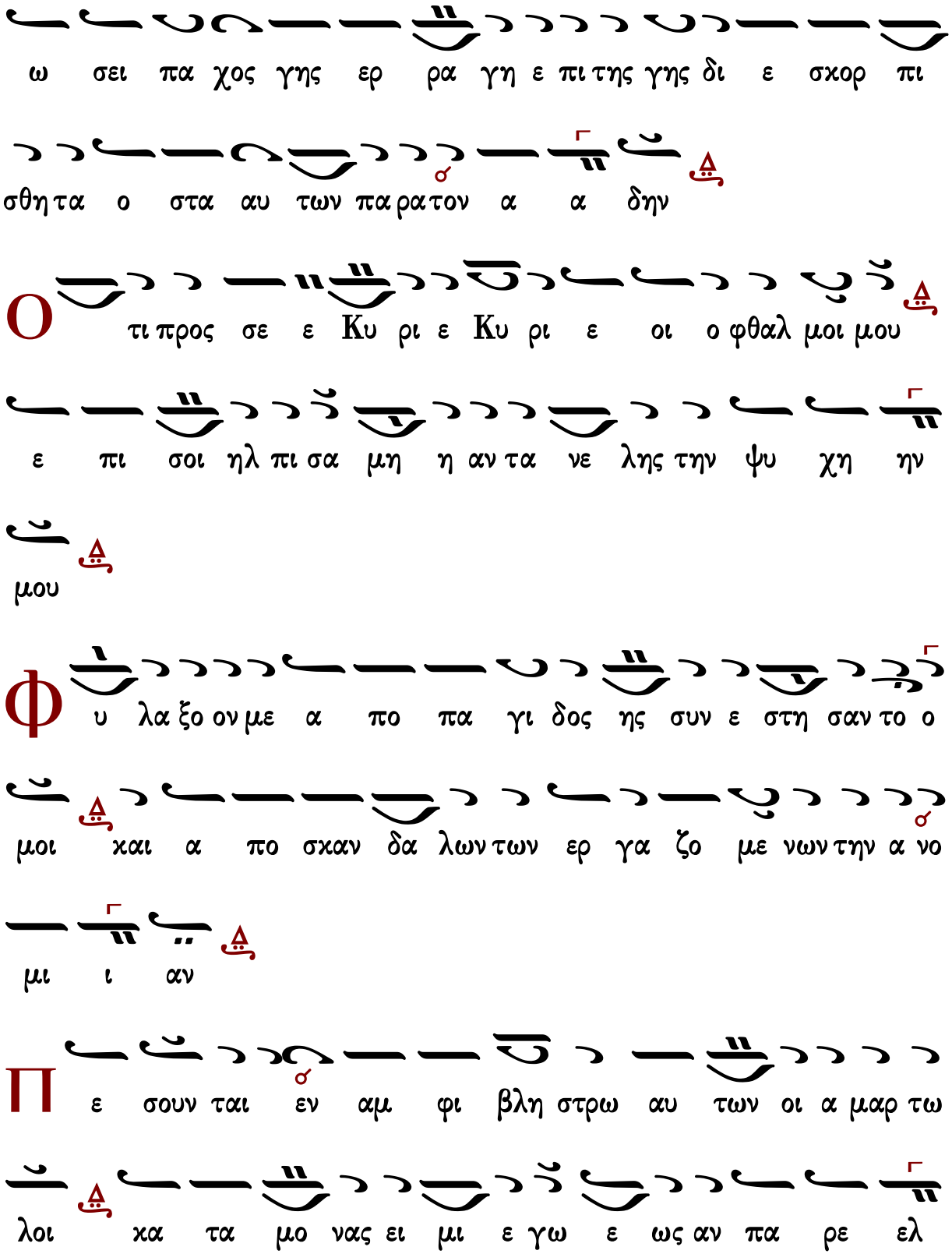
ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε σχορ πι
σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον α α δην
Ο τι προς σε ε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου
ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λης την ψυ χη ην
μου
Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι δος ης συν ε στη σαν το ο
μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο
μι ι αν
Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μαρ τω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω

Φ ω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Є κ χε ω εν ω πι ον αυ του την δε η σιν μου την

θλι ψιν μου εν ω πι ον αυ του α παγ γε λω

Є ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

ε ε γνως τας τρι βους μου

Є ν ο δω ω ταυ τη η ε πο ρευ ο μην ε κρυ ψαν

πα γι δα μοι

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε πον

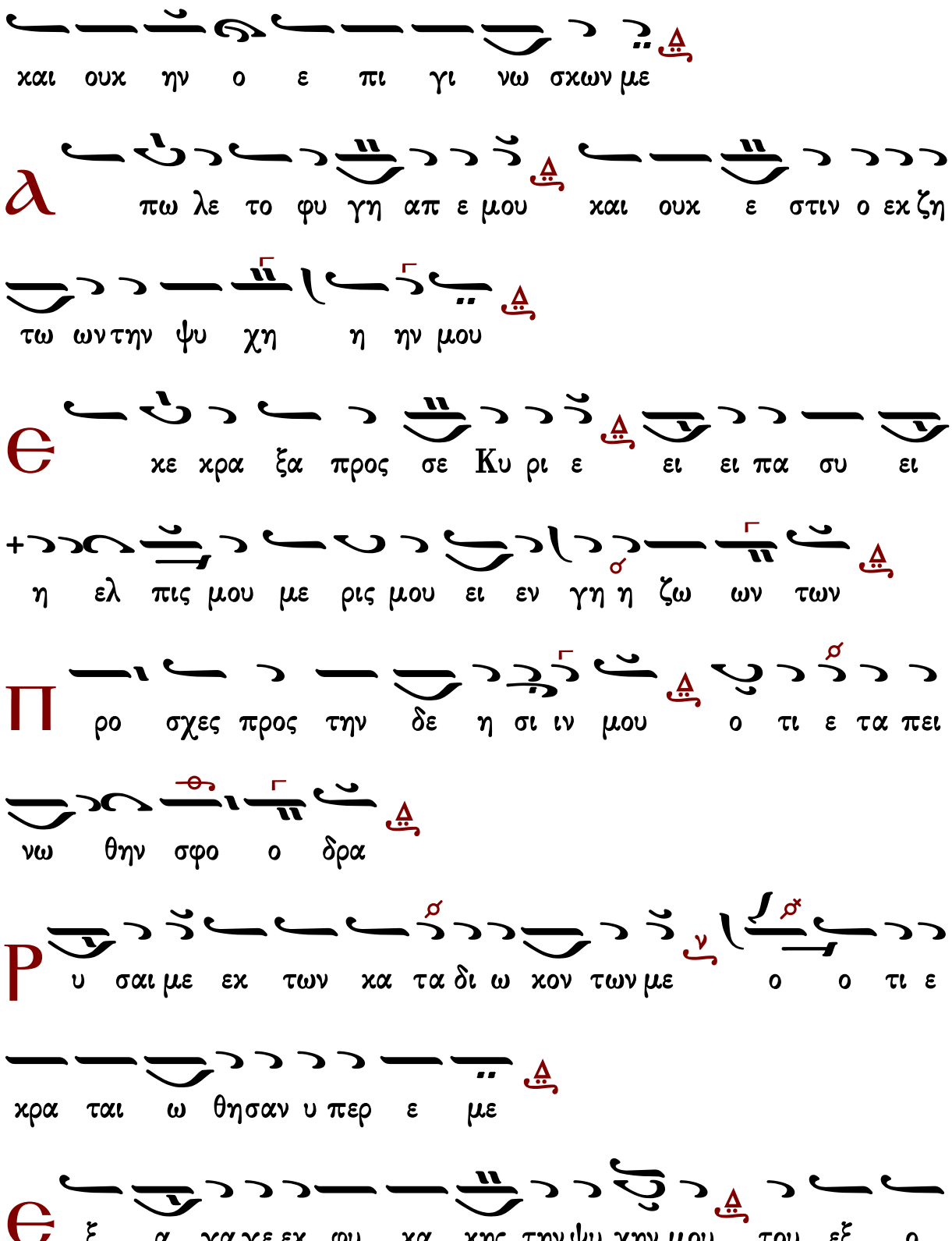
χαι ουχ ην ο ε πι γι νω σχων με
λ πω λε το φυ γη απ ε μου χαι ουχ ε στιν ο εχ ζη
τω ων την ψυ χη η ην μου
Є κε χρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει
η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη η ζω ων των
Π ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο τι ε τα πει
νω θην σφο ο δρα
Ρ υ σαι με εχ των κα τα δι ω κον των με ο ο τι ε
χρα ται ω θησαν υ περ ε με
Є ξ α γα γε εχ φυ κα χης την ψυ χην μου του εξ ο

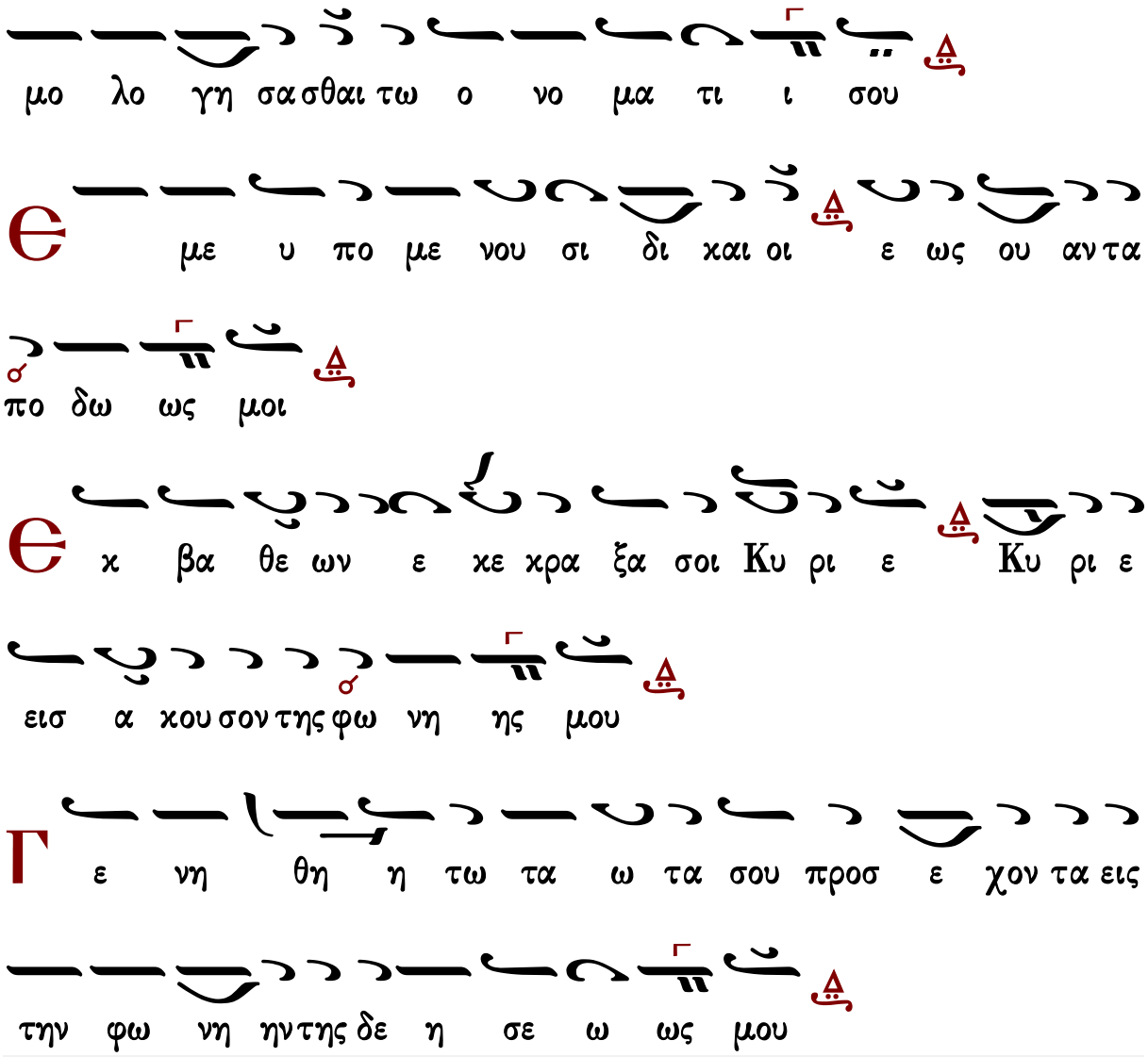

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχηρὰ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Προσόμοια τοῦ ἁγίου Νικολάου

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ἦχος Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.92*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

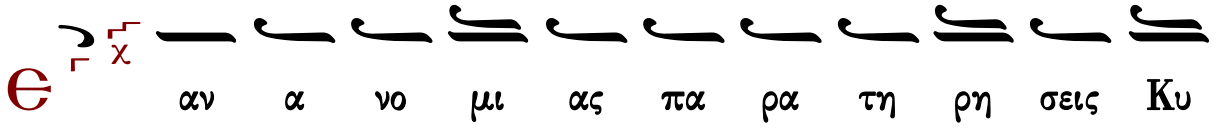

ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο στη σε ται ο τι πα ρα

σοι ο ι λα σμο ο ος ε στιν

Μ υ υ υ υ υ ροι οις πα α ροι οι κη σα ας αι

αι σθη η η τως μυ υ ρον α λη θως α αν ε ε

δει ει ει χθης μυ υ ρω χρι ι ι σθει ει εις νο η η

τω α α α γι ε Νι ι κο λα α ε αρ χι ι

ε ε ρα α αρ χα Χρι ι ι στου και μυ ρι ι ι

ζει εις τα προσ ω πα α α των πι στει ει και αι πο

ο ο θω σου ου ου τη ην παν α α οι δι ι μον μνη

μην τε ε λου ου ουν των α α α ει λυ υ υ υ

υ ω ων συμ φο ρων και αι κι ιν δυ υ υ νων του ου

ου τους και των θλι ψε ε ω ων πα α α τερ εν ταις

προς τον Κυ υ ρι ον πρε ε ε σβει ει αι αι αις σου

θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η ψυ χη μου εις

τον λο γον σου ηλ πι σεν η ψυ χη μου ε πι τον

Κυ υ υ ρι ι ι ον

τὸ ἴδιο

λ πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος α

πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι σα τω Ισ ρα

ηλ ε πι τον Κυ υ υ ρι ον

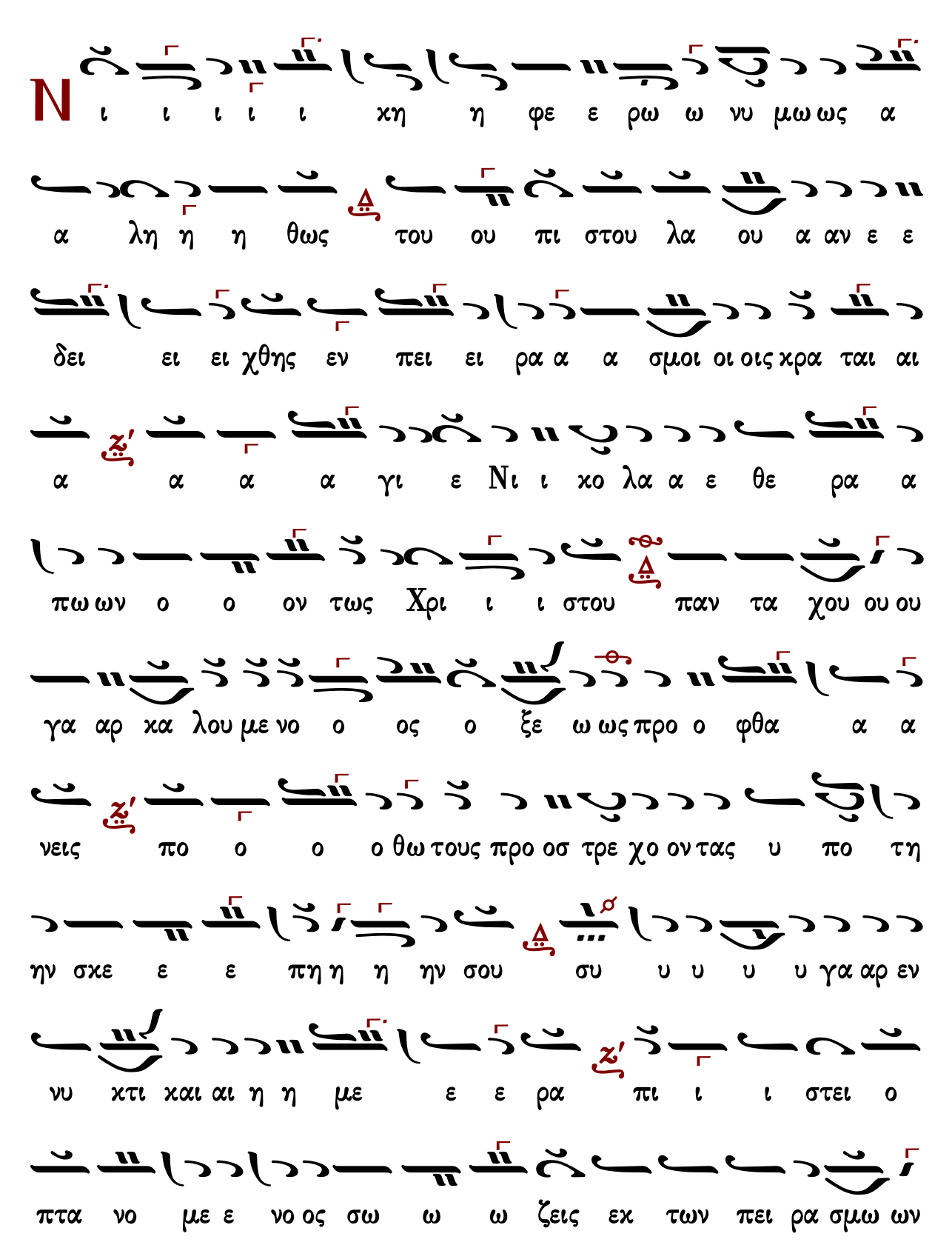
N
ι ι ι ι ι χη η φε ε ρω ω νυ μω ως α
α λη η η θως του ου πι στου λα ου α αν ε ε
δει ει ει χθης εν πει ει ρα α α σμοι οι οις χρα ται αι
α α α α γι ε Νι ι χο λα α ε θε ρα α
πω ων ο ο ον τως Χρι ι ι στου παν τα χου ου ου
γα αρ κα λου με νο ο ος ο ξε ω ως προ ο φθα α α
νεις πο ο ο ο θω τους προ οσ τρε χο ον τας υ πο τη
ην σκε ε ε πη η η ην σου συ υ υ υ υ γα αρ εν
νυ κτι και αι η η με ε ε ρα πι ι ι στει ο
πτα νο με ε νο ος σω ω ω ζεις εκ των πει ρα σμω ων

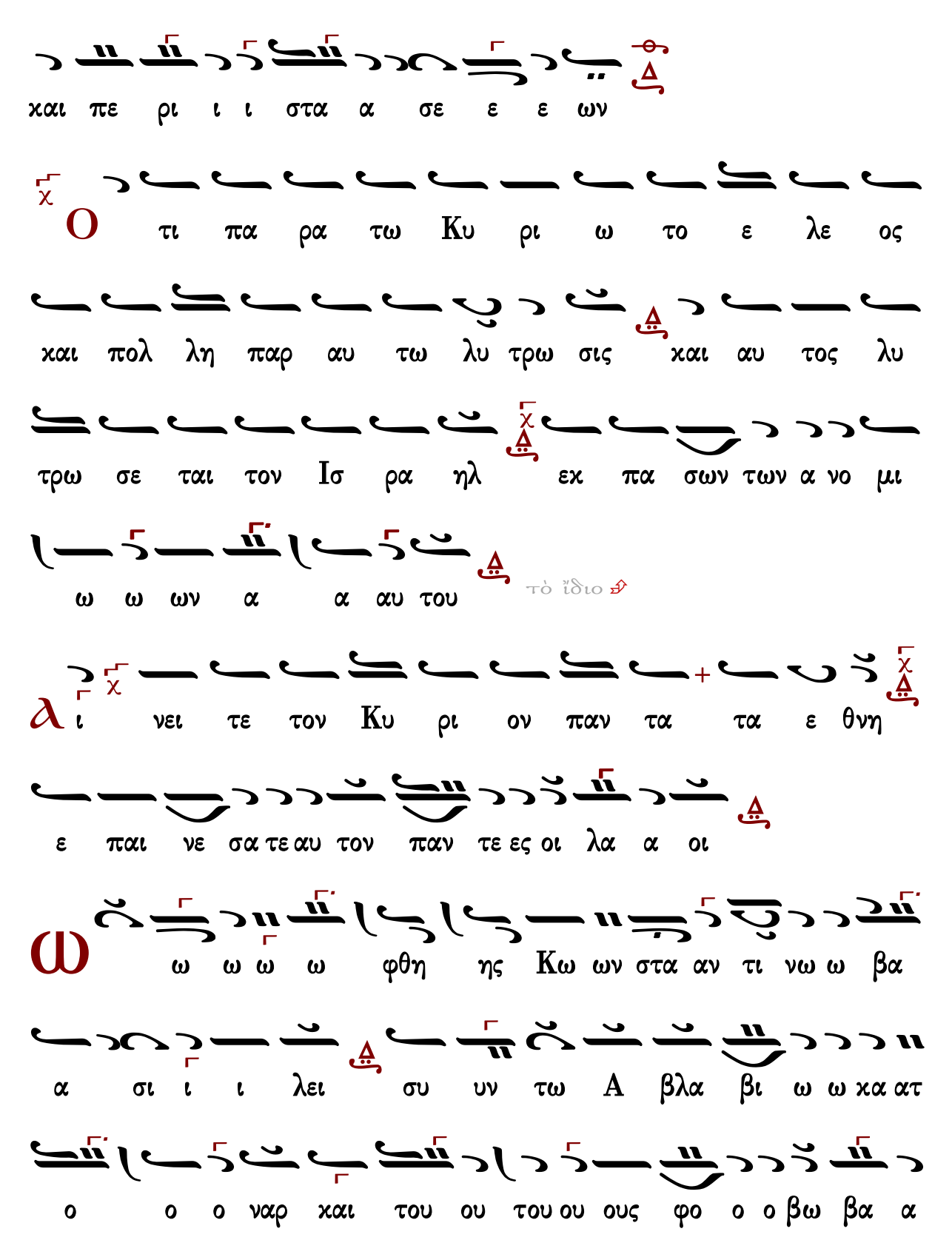
και πε ρι ι ι στα α σε ε ε ων
Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος
και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σων των α νο μι
ω ω ων α α αυ του
τὸ ἴδιο
ἀ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι λα α οι
ω ω ω ω φθη ης Κω ων στα αν τι νω ω βα
α σι ι ι λει συ υν τω Α βλα βι ω ω κα ατ
ο ο ο ναρ και του ου του ου ους φο ο ο βω βα α

λων ου ου ου τως αυ τοι οις ει ρη η κας λυ υ σα

α τε ε δη η η εν σπου ου ου δη της ειρ κτη η ης

ου ους κα τε χε τε ε ε δε σμι ου ους α α δι ι ι

κως α θω ω ω ω ω ους τυ υγ χα νο ον τας της πα

ρα α νο ο ο μου σφα α α γης ο μω ω ω ω

ω ως αλλ ε αν πα α ρα α κου ου ου σης ε ε εν

τευ ξιν ποι η σο μαι α α α ναξ κα τα σου

προς Κυ υ ρι ον δε ε ε ο ο με ε ε νος

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι ου

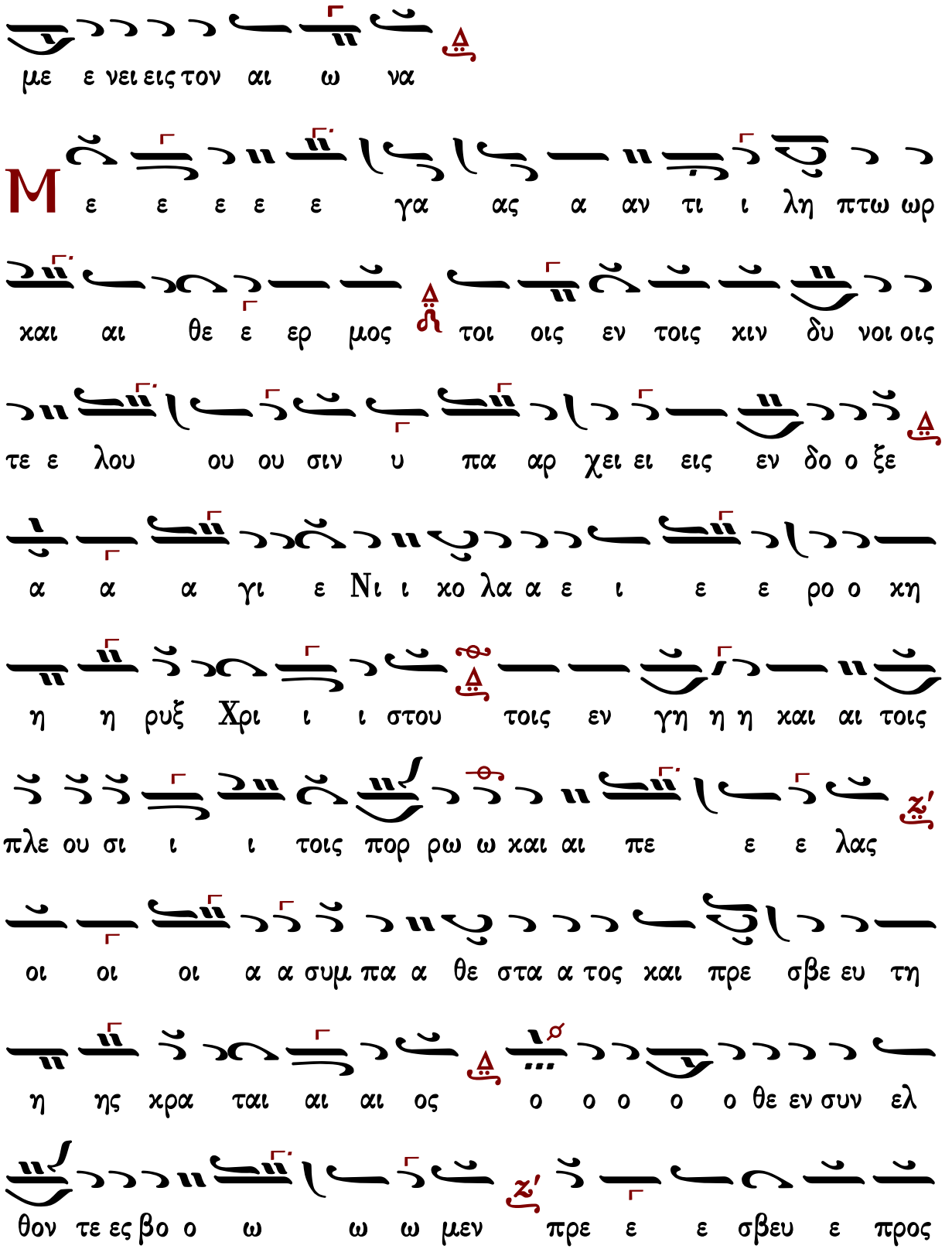
με ε νει εις τον αι ω να
Μ ε ε ε ε ε γα ας α αν τι ι λη πτω ωρ
και αι θε ε ερ μος τοι οις εν τοις χιν δυ νοι οις
τε ε λου ου ου σιν υ πα αρ χει ει εις εν δο ο ξε
α α α γι ε Νι ι χο λα α ε ι ε ε ρο ο κη
η η ρυξ Χρι ι ι στου τοις εν γη η η και αι τοις
πλε ου σι ι ι τοις πορ ρω ω και αι πε ε ε λας
οι οι οι α α συμ πα α θε στα α τος και πρε σβε ευ τη
η ης κρα ται αι αι ος ο ο ο ο ο θε εν συν ελ
θον τε ες βο ο ω ω ω μεν πρε ε ε σβευ ε προς

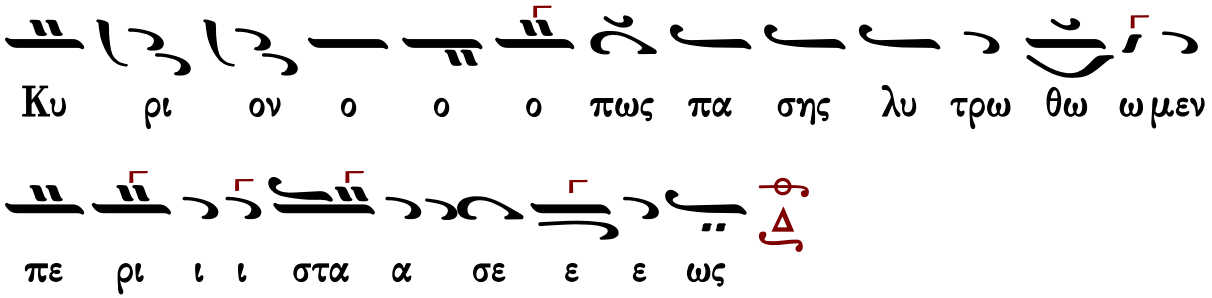

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.58/2782*

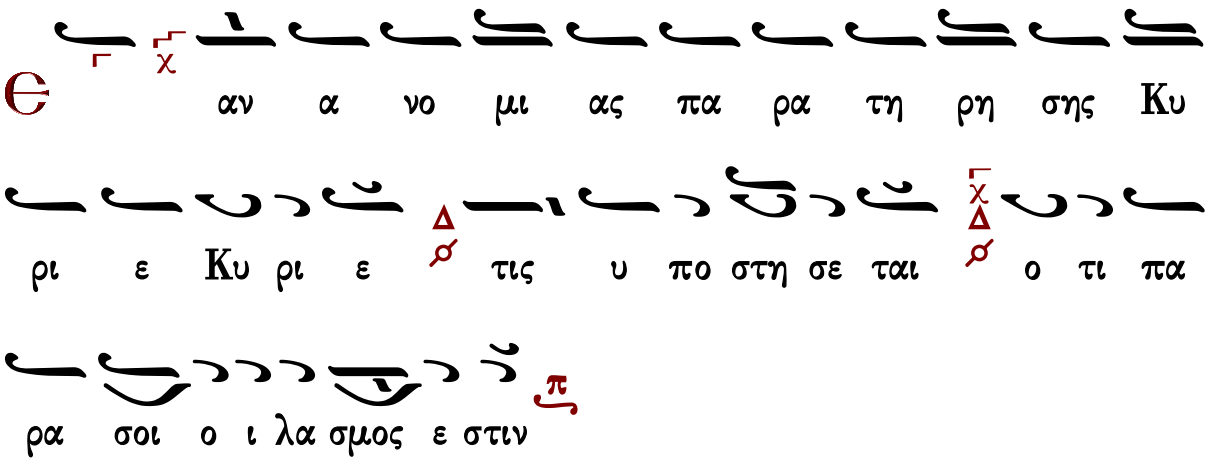

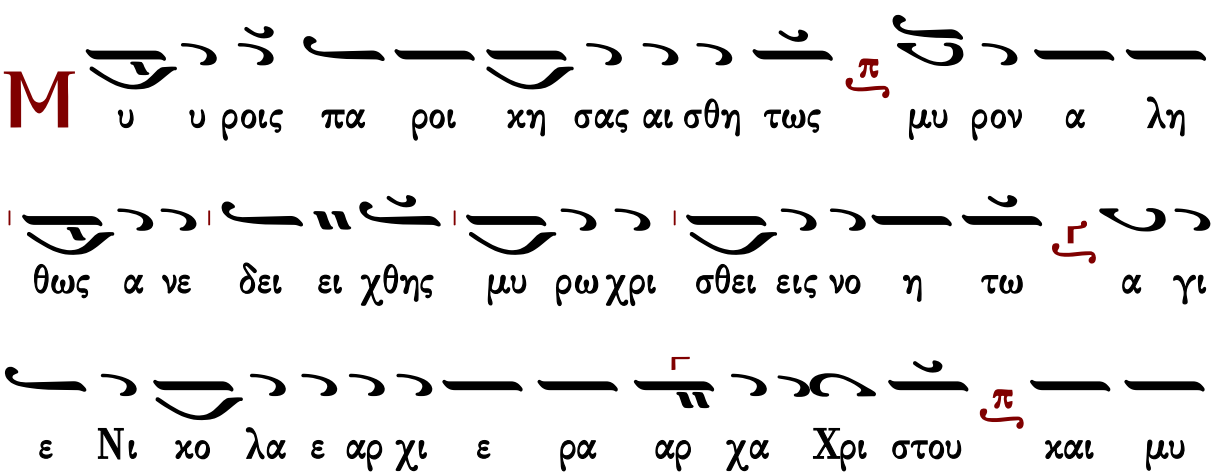

ρι ζεις τα προσ ω πα των πι στει και πο ο θω σου την

παν α οι δι μον μνη μην τε λου ουν των α ει λυ

ω ων συμ φο ρων και κιν δυ υ νων του τους και των θλι

ψε ων πα τερ εν ταις προς τον Κυ ρι ον πρε σβει αις σου

χ Θ νε κεν του ο νο μα τος σου υ πε μει

να σε Κυ ρι ε Δ υ πε μει νεν η ψυ χη

μου εις τον λο γον σου χ Δ ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε

πι ι τον Κυ ρι ον

τὸ ἴδιο

χ α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ κτος Δ

α πο φυ λα κης πρω ι ας χ Δ ελ πι σα τω Ισ

ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Νι ι κη φε ρω νυ μως α λη θως του πι στου λα

ου α νε δει ει χθης εν πει ρα σμοι οις κρα ται α α

γι ε Νι κο λα ε θε ρα πον ο ον τως Χρι στου παν

τα χου γαρ κα λου με νος ο ξε ως προ φθα α νεις πο

θω τους προσ τρε χον τας υ πο την σκε ε πη ην σου συ γα αρ

εν νυ κτι και η με ε ρα πι στει ο πτα νο με νος

σω ζεις εκ των πει ρασμων και πε ρι στα σε ων

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε ος

και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις και αυ τος λυ

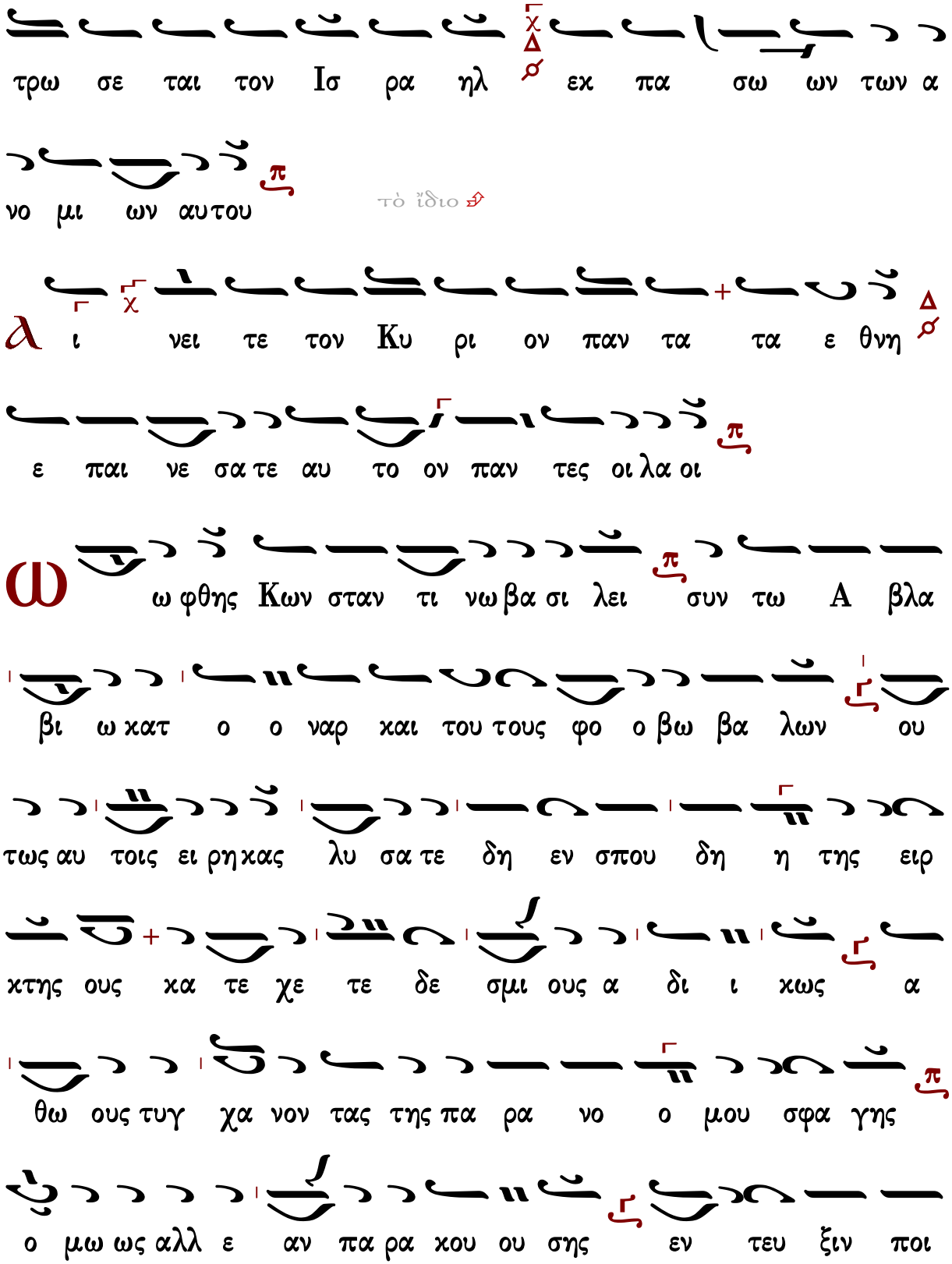
τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ εκ πα σω ων των α
νο μι ων αυτου
τὸ ἴδιο
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ε θνη
ε παι νε σα τε αυ το ον παν τες οι λα οι
ω ω φθης Κων σταν τι νω βα σι λει συν τω Α βλα
βι ω κατ ο ο ναρ και του τους φο ο βω βα λων ου
τως αυ τοις ει ρη κας λυ σα τε δη εν σπου δη η της ειρ
κτης ους κα τε χε τε δε σμι ους α δι ι κως α
θω ους τυγ χα νον τας της πα ρα νο ο μου σφα γης
ο μω ως αλλ ε αν πα ρα κου ου σης εν τευ ξιν ποι

η σο μαι α ναξ κα τα σου προς Κυ ρι ον δε ο μενος

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε ος αυ

του εφ η μας και η α λη θει α του Κυ ρι

ου με ε νει εις τον αι ω ω να

Μ ε ε γας αν τι λη πτωρ και θερ μος τοις εν τοις

κιν δυ νοις τε λου ου σιν υ παρ χεις εν δο ξε α γι

ε Νι κο λα ε ι ε ρο κη η ρυξ Χρι στου τοις εν

γη και τοις πλε ου σι τοις πορ ρω και πε ε λας οι α συμ

πα θε στα τος και πρε σβευ τη ης κρα ται ος ο θε εν συν

ελ θον τες βο ω ω μεν πρε σβευ ε προς Κυ ρι ον ο

Δοξαστικὸν - Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ ⸓ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.76*

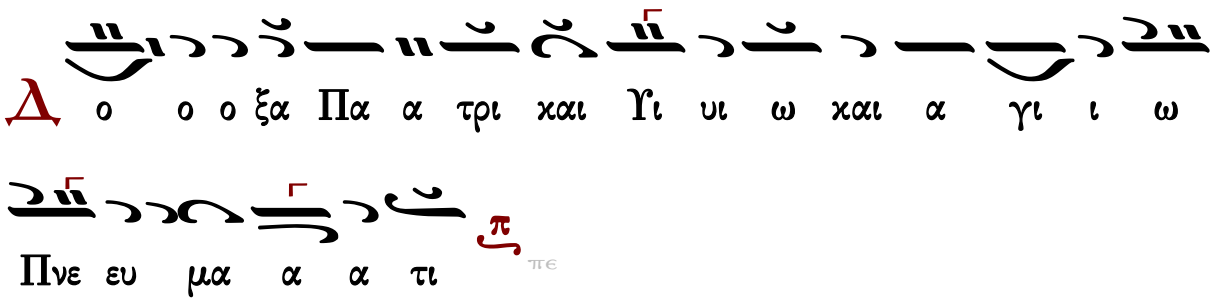

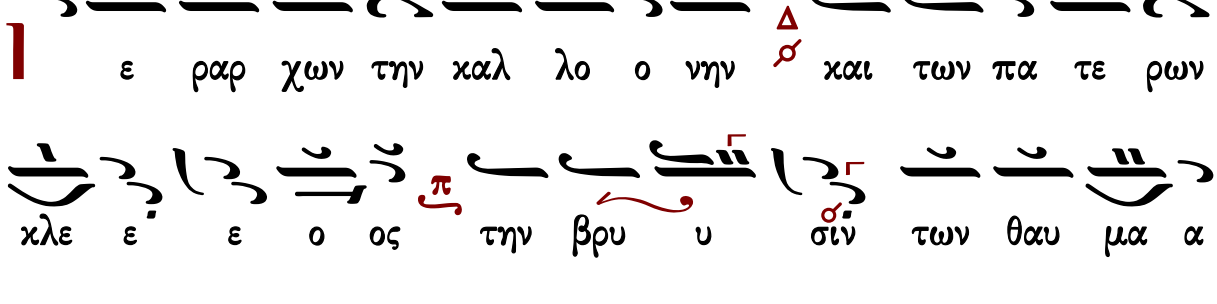

μι ι ι οις υ μνη η σω ω ω μεν λε ε γο ο

ο ον τες χαι ροις ο των Μυ ρε ων φρου ου ρος και

προ ε δρο ος σε ε πτος και στυ λος α α α πε ρι

ι τρε ε ε ε πτος χαι αι αι αι αι αι ροι οις φω

στη ηρ παμ φα α ε ε στα α α α τε ο τα του

κο σμου πε ε ε ε ρα α α α τα δι α λα αμ πω

ω ων τοις θα αυ μα α α α σι χαι ροι οις τῶν

θλι βο με ε ε νω ων η θει α χα α αρμο ο συ

υ υ νη και αι ἀ δι κου με ε ε νων θε ερ μο

ο τα το ος προ στα α α α της και νυν παμ μα

α χαρ Νι χο ο ο ο ο λα α ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε μη παυ ση πρε σβευ ω ω ων Χρι στω

ω ω τω ω Θε ε ε ω υ περ των πι στει και πο

θω τι μων των α α ει την χαρ μο συ υ νον και παν ε

ε ο ορ τον μνη η η μη η η ην σου

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ π Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.78*

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

πε

C πη η λαι ο ον ε ε ευ τρε ε πι ι ι ζου

η α μνα ας γαρ η η η κει ει εμ βρυ ον φε ε ρου

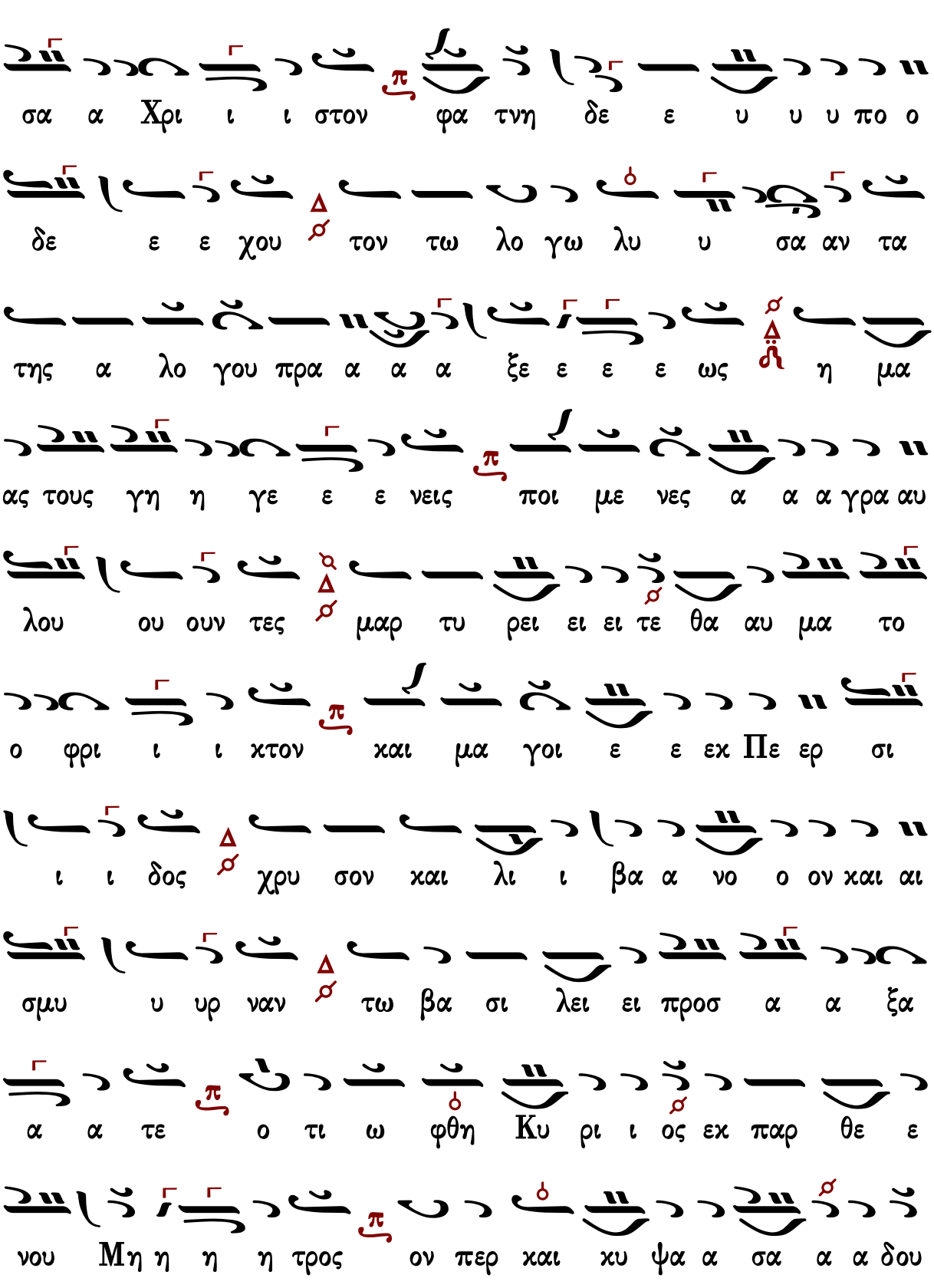
σα α Χρι ι ι στον φα τνη δε ε υ υ υ πο ο
δε ε ε χου τον τω λο γω λυ υ σα αν τα
της α λο γου πρα α α α ξε ε ε ε ως η μα
ας τους γη η γε ε ε νεις ποι με νες α α α γρα αυ
λου ου ουν τες μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα το
ο φρι ι ι χτον και μα γοι ε ε εκ Πε ερ σι
ι ι δος χρυ σον και λι ι βα α νο ο ον και αι
σμυ υ υρ ναν τω βα σι λει ει προσ α α ξα
α α τε ο τι ω φθη Κυ ρι ι ος εκ παρ θε ε
νου Μη η η η τρος ον περ και κυ ψα α σα α α δου

λι ι χως η Μη τηρ προ ο οσ ε χυ υ νη η η η

σε και προσ ε φθεγ ξα το τω εν αγ κα λαις α αυ

της πως εν ε σπα α α α ρη η η ης μοι η

πως μοι ε ε εν ε ε φυ υ υ ης ο λυ τρω τη

ης μου και Θε ο ο ο ο ος

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.242*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

ε ραρ χω ων τη ην καλ λο ο νην και των πα

τε ρων χλε ε ε ε ε ο ος την βρυ υ σι ιν των

θαυ μα α α τω ων και των πι στων αν τι λη η

πτο ρα α με ε γι ι ι ι στον συν ελ θον τες

ω ω φι λε ε ε ο ο ο ορ τοι α σμα τι

κοις ε ε εγ κω ω μι ι ι οις υ μνη σω ω ω μεν

λε ε γο ο ο ον τες χαι αι ροις ο των Mυ ρε

ων φρου ου ρος και προ ε ε δρο ος σε ε πτος και στυ λος α α

α πε ρι ι τρε ε ε ε πτος χαι αι

αι αι αι αι ροι οις φω στη ηρ παμ φα ε ε στα α

α α τε ο τα του κο σμου πε ε ε ρα α

α α τα δι α λαμ πω ω ων τοις θα αυ μα α

α α σι χαι αι αι αι αι ροις των θλι βο με ε

ε νω ων η θει α χαρ μο συ υ υ υ υ υ

υ νη η η η χαι αι α α δι χου με ε ε νων

θε ερ μο ο τα τος προ στα α α α της και νυν

παμ μα καρ Νι κο ο ο λα ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε μη παυ ση πρε σβευ ων Χρι στω ω ω τω

ω Θε ε ε ω υ περ των πι στει και πο ο θω τι

μω ω ων τω ω ων α α ει την χα αρ μο συ υ νον και

παν ε ε ο ορ τον μνη η η μη η η ην σου

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.243*

Κ αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

C πη η λαι αι ο ο ον ε ε ευ τρε ε πι ζου η Α

μνας γαρ η η η κει ει εμ βρυ ον φε ε ρου σα α Χρι

ι ι στον φα τνη η δε ε ε υ υ υ πο ο δε

ε ε χου τον τω λο γω λυ υ σα αν τα της α

λο γου πρα α α ξε ε ε ε ως η μα ας τους γη

η γε ε ε νεις ποι με νε ε ες α α α γρα αυ

λου ου ουν τες μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα το

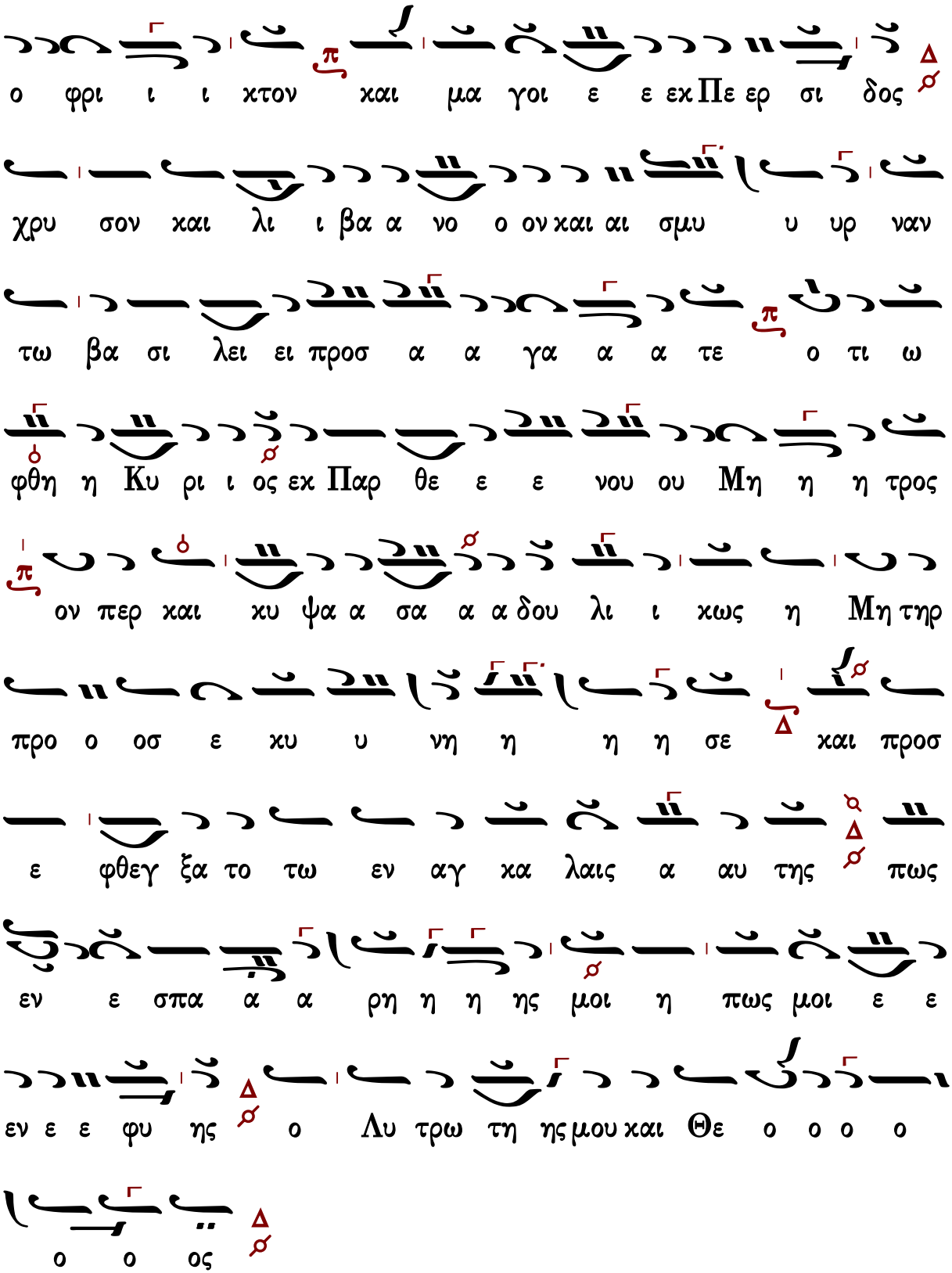
ο φρι ι ι χτον και μα γοι ε ε εκ Πε ερ σι δος
χρυ σον και λι ι βα α νο ο ον και αι σμυ υ υρ ναν
τω βα σι λει ει προσ α α γα α α τε ο τι ω
φθη η Κυ ρι ι ος εκ Παρ θε ε ε νου ου Μη η η τρος
ον περ και κυ ψα α σα α α δου λι ι κως η Μη τηρ
προ ο οσ ε κυ υ νη η η η σε και προσ
ε φθεγ ξα το τω εν αγ κα λαις α αυ της πως
εν ε σπα α α ρη η η ης μοι η πως μοι ε ε
εν ε ε φυ ης ο Λυ τρω τη ης μου και Θε ο ο ο ο
ο ο ος

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.279*

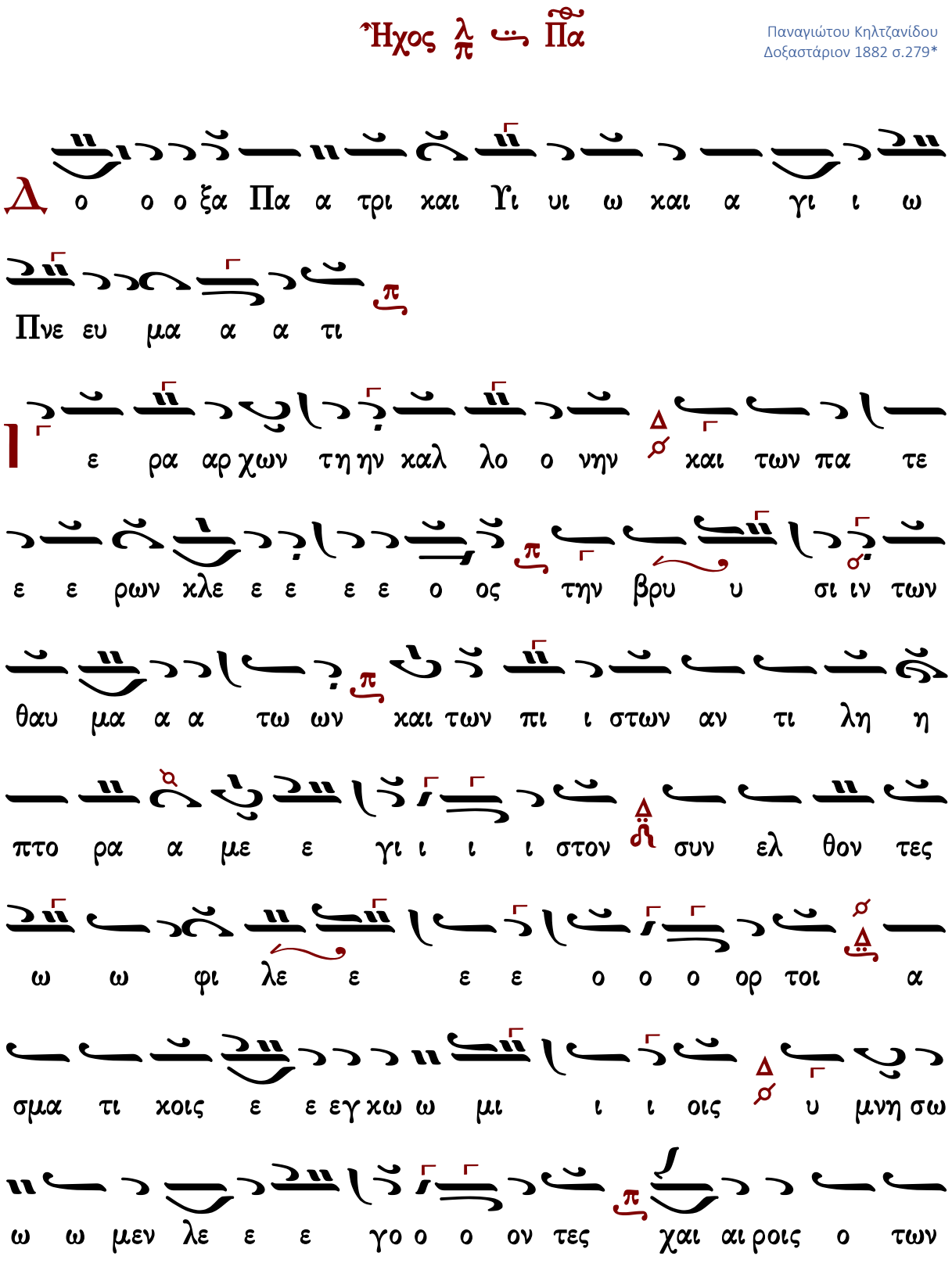

Μυ ρε ων φρου ου ρος και προ ε ε δρο ος σε ε πτος και στυ

λος α α α πε ρι ι ι τρε ε ε ε ε πτος χαι αι

αι αι αι αι ροι οις φω στη ηρ παμ φα ε ε στα α α

α τε ο τα του κο σμου πε ε ε ε ρα α

α α τα δι α λα αμ πω ω ων τοις θα α αυ μα α

α α σι χαι αι αι αι αι ροις των θλι βο με ε

ε νω ων η θει α χαρ μο συ υ υ υ υ υ υ νη

η η η και αι α α δι κου ου με ε ε νω ων θε

ε ερ μο ο τα το ος προ στα α α α τη και νυν

παμ μα καρ Νι κο ολα α ε ε ε ε ε ε ε ε ε

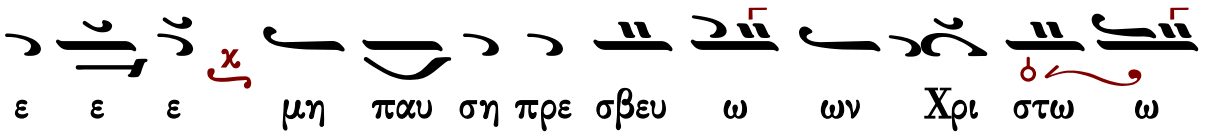

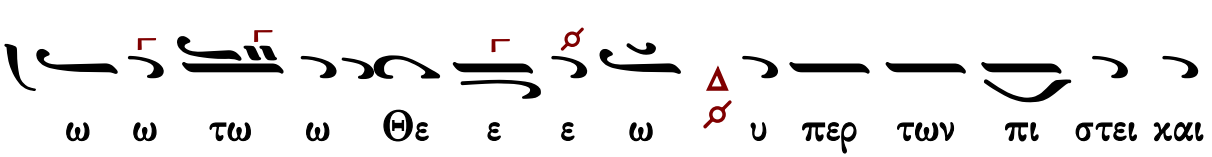

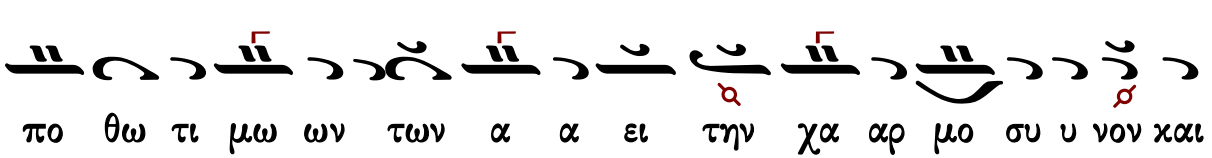

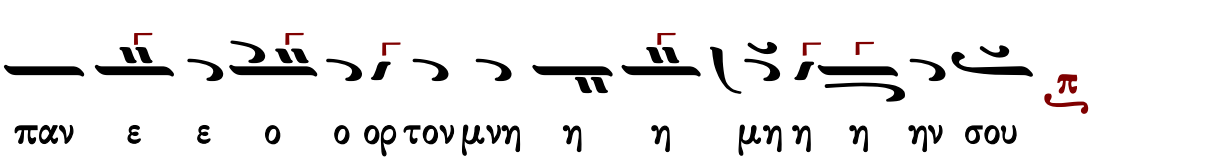

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ π Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.281*

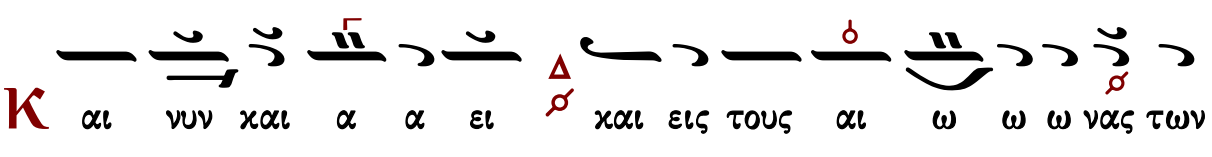

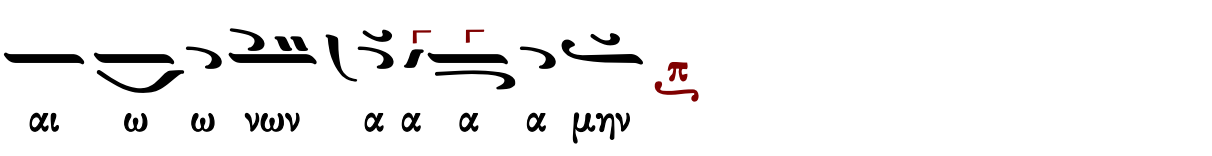

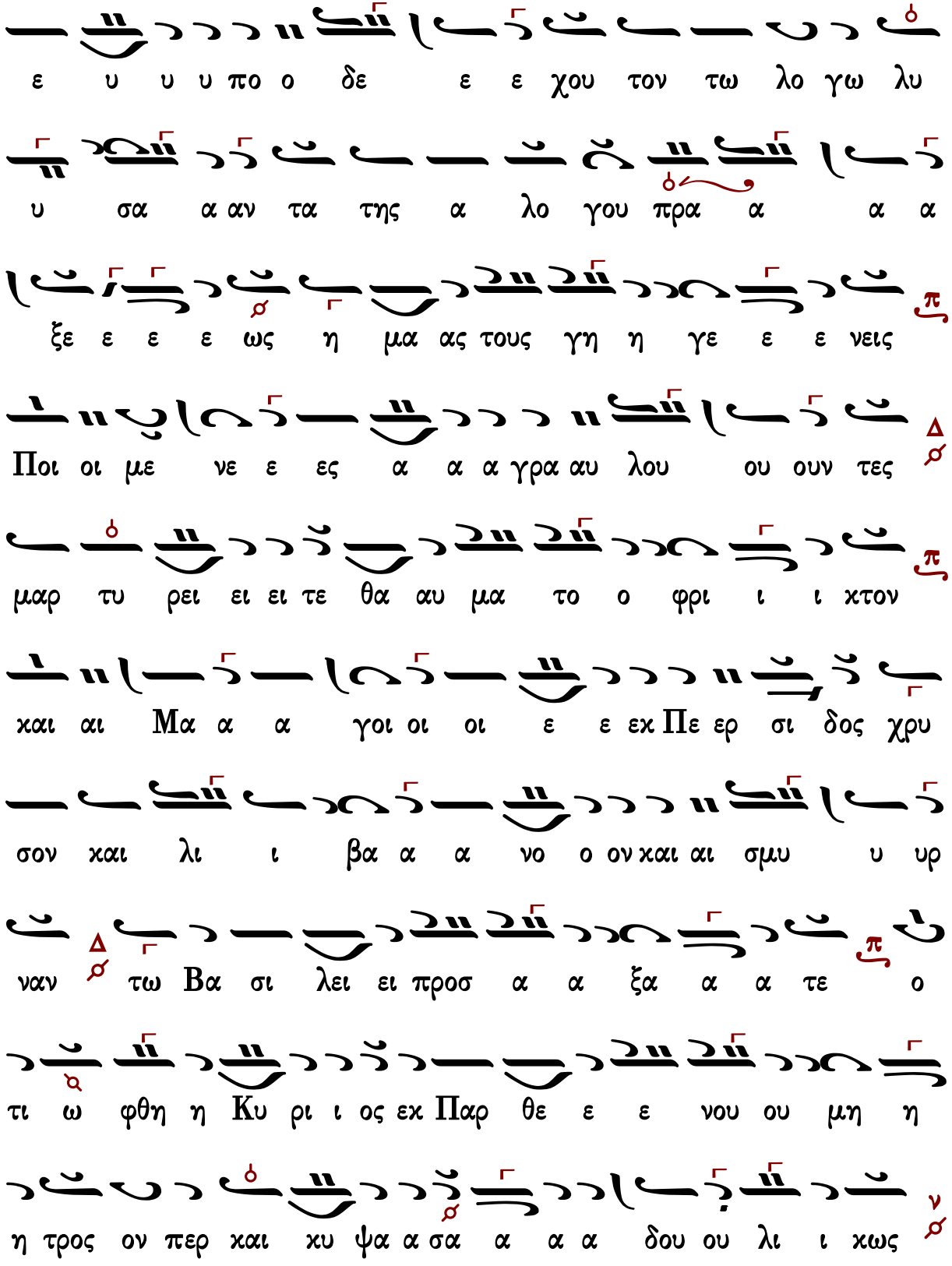
ε υ υ υ πο ο δε ε ε χου τον τω λο γω λυ
υ σα α αν τα της α λο γου πρα α α α
ξε ε ε ε ως η μα ας τους γη η γε ε ε νεις
Ποι οι με νε ε ες α α α γρα αυ λου ου ουν τες
μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα το ο φρι ι ι χτον
και αι Μα α α γοι οι οι ε ε εκ Πε ερ σι δος χρυ
σον και λι ι βα α α νο ο ον και αι σμυ υ υρ
ναν τω Βα σι λει ει προσ α α ξα α α τε ο
τι ω φθη η Κυ ρι ι ος εκ Παρ θε ε ε νου ου μη η
η τρος ον περ και κυ ψα α σα α α α δου ου λι ι κως

η μη η τηρ προ ο οσ ε κυ υ υ νη η η η σε

και προσ ε φθεγ ξα το τω εν αγ κα λαις α αυ της πως

ε εν ε σπα α α α ρη η η ης μοι η

πως μοι οι οι ε ε εν ε ε φυ υ υ ης ο λυ

τρω τη ης μου και αι αι Θε ε ε ε ο ο ο ο ος

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονήν, καὶ τῶν πατέρων κλέος, τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, καὶ τῶν πιστῶν ἀντιλήπτορα μέγιστον, συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων φρουρός, καὶ πρόεδρος σεπτός, καὶ στῦλος ἀπερίτρεπτος. Χαίροις φωστὴρ παμφαέστατε, ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα, διαλάμπων τοῖς θαύμασι. Χαίροις τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης, καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε, μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεί, τὴν χαρμόσυνον καί πανέορτον μνήμην σου.

Ἦχος λ π ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.147*

Νε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι

στον συν ελ θο ο ο ον τες ω ω ω φι ι λε ε ε

ε ε ε ε ε ε ο ο ο ο ο ιο ο ο ορ

τοι α σμα τι χοι οις ε ε εγ χω ω μι ι ι

οις υ μνη η σω ω ω ω με εν λε ε ε

ε ε ε γο ον τες χαι αι αι αι αι αι αι αι

ροι οις ο των Μυ ρε ε ε ε ε ω ων φρου ου ρο ο

ο ο ος και προ ο ε ε δρος σε ε πτο ο ο ο ο

ο χο ος και στυ υ υ λο ο ος α α α α

πε ε ε ρι ι ι τρε ε α πε ρι ι ι τρε ε

πτος χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι ροι οις φω ω

στη η η η ιη η η η ηρ πα αμ φα ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε στα α α α α α α α τε

ο τα του χο ο ο σμου ου πε ε ε ε ε ε ε

ρα α α α α ια α α α τα δι α λα α α

α α α αμ πω ω ω ων τοις θα α α αυ μα α α

α α α α α α α α σι χαι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι αι ροις των θλι βο ο με ε

ιε ε ε ε νων η η η η θει ει α α χα αρ μο

ο ο συ υ υ νη χαι αι α δι χου με ε ε ε

ε ε ε ε ε ε νων θερ μο ο τα α α το ος

προ ο στα α α α α α της και νυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υν παμ μα α α α α α

χα αρ Νι ι ι ι ι χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο λα α ε ε μη η πα αυ ση πρε σβευ ω ω

ων Χρι στω ω ω ω τω ω Θε ε ω ω υ περ των

πι στει τι μω ω ω ων τω ω ων α α ει την χαρ μο

ο ο συ υ υ υ νο ο ον και παν ε ε ο ο ο ο ο ορ

τον μνη η η η μη η η η η η η ηη

σου

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ̇ π̇ ⸏ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.150*

Κ αι αι νυ υ υ υν χαι α α ει ει ει ει ει

χαι αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην

C πη η η η λαι αι ο ο ον ε ε ευ τρε ε πι

ι ι ζου η α μνας γαρ η η η η η η η

η η χει ε εμ βρυ υ ον φε ε ρου ου ου σα α

α Χρι ι ι ι ι ι ι ι ι στον φα α

α α τνη δε ε υ πο δε ε ε ε ε χου ου

τον τω λο ο ο γω ω λυ υ σα α αν τα α α α

της α λο ο ο ο γου ου ου πρα α α α ξε ε ε

πρα α α ξε ε ως η μα ας του ου ους γη η

η γε ε ε τους γη η η γε ε νεις ποι

με ε νε ες α γρα αυ λου ου ου ου ου ουν τε ε

ες μαρ τυ ρει ει ει ει τε ε θα α αυμα α α

το ο ο ο ο ο φρι ι χτον και μα γοι οι οι

ε ε εκ Πε ερ σι ι ι δος χρυ υ σον και λι

βα α νο ον και αι σμυ υ υ υρ ναν τω βα σι λει ει

ει ει ει ει προ οσ α α α α α α ξα τε

ο τι ω φθη Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ος εκ Παρ

θε ε ε ε ε ε ε νου ου Μη η η τρος ο

ον περ και κυ υ υ υ υ ψα α α α α α α σα

α α α δου ου λι ι ι κω ω ω ω ως η Μη η η

η η η η τη η η ηρ προ οσ ε ε κυ υ

υ υ υ νη η σε και προσ ε φθε ε

εγ ξα α α το ο ο τω εν αγ κα α α λαι αι

αι αι αι αις α αυ της πω ω ω ω ω ω

ωως εν ε ε σπα α α α α α α ρη ης μοι

η η η η πω ως μοι οι οι ε ε εν ε ε φυ υ υ

υ υ υ η η η η η η η ης ο λυ τρω τη η

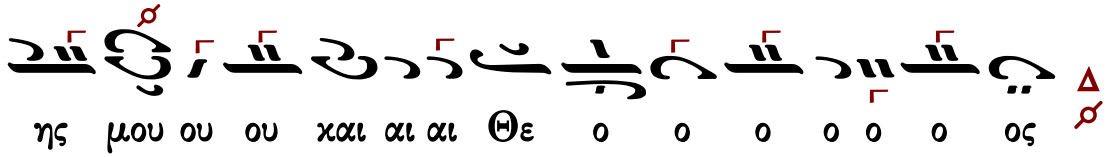

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.277*

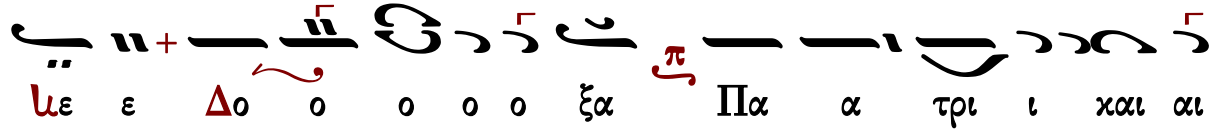

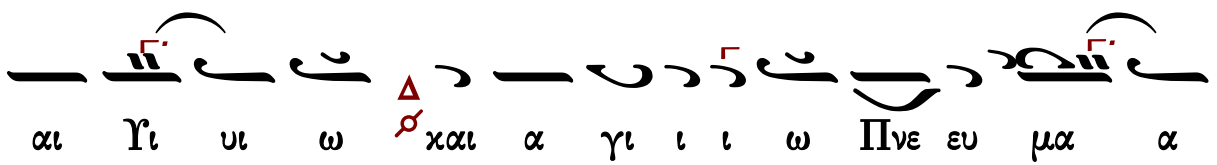

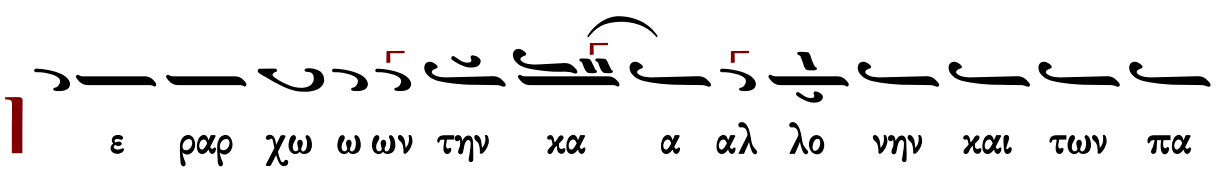

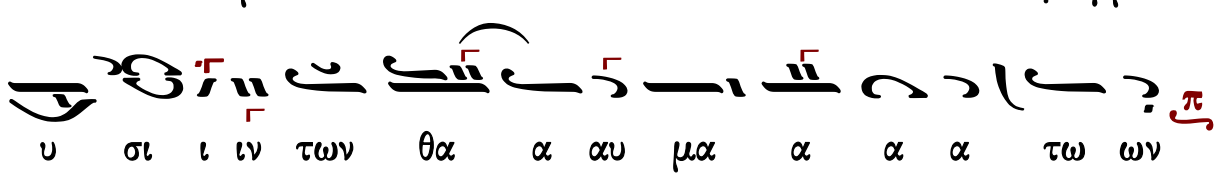

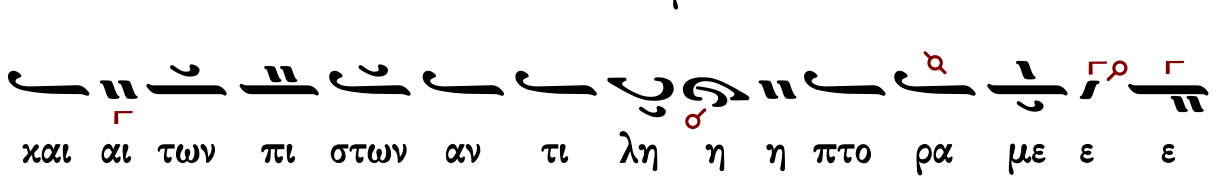

γι ι ι ι στον συν ελ θο ον τες ω ω φι ι

λε ε ο ο ορ τοι α σμα τι χοι οις ε ε εγ χω

μι ι ι οις υ μνη η σω ω ω μεν λε ε ε γο

ο ο ον τες χαι αι αι ροις ο των μυ ρε ε ε

ε ε ω ων φρου ρος και προ ε ε δρος πι ι

στος και στυ λος α α α πε ρι ι ι τρε ε ε ε

πτος χαι αι ροις φω ω στη η ηρ παμ φα ε ε ε

ε στα α α τε ο τα του ου χο ο σμου πε ε

ρα α α τα δι α λα αμ πω ων τοις θα α α αυ

μα α α α σι χαι αι αι αι αι αι ροις των θλι

ο μο ρα α α χα α ει θει η ων νω ε ε με βο

ρε ε θε νων ε ε με μου χαι α δι χου υ υ η η νη χαι υ υ συ

ο ο ος προ ο ο ο ο ο το τα ο ο ο ο μο

ο της α α α α α α α λα α α α α στα ο χαι

ε λα α α ο ο ο ο χο Νι χαρ α μα παμ νυν

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μη παυ

υ περ των ω Θε ω ω ω τω ω στω Χρι ων σβευ πρε ση

μο χαρ την ει ει α α των ων ω ω μω τι στει πι

ο ο ο ο ο την χαρ μο ο ο συ υ νον χαι παν

ε ο ορ τον μνη η η μη η η ην σου

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ̞ π̞ ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.279*

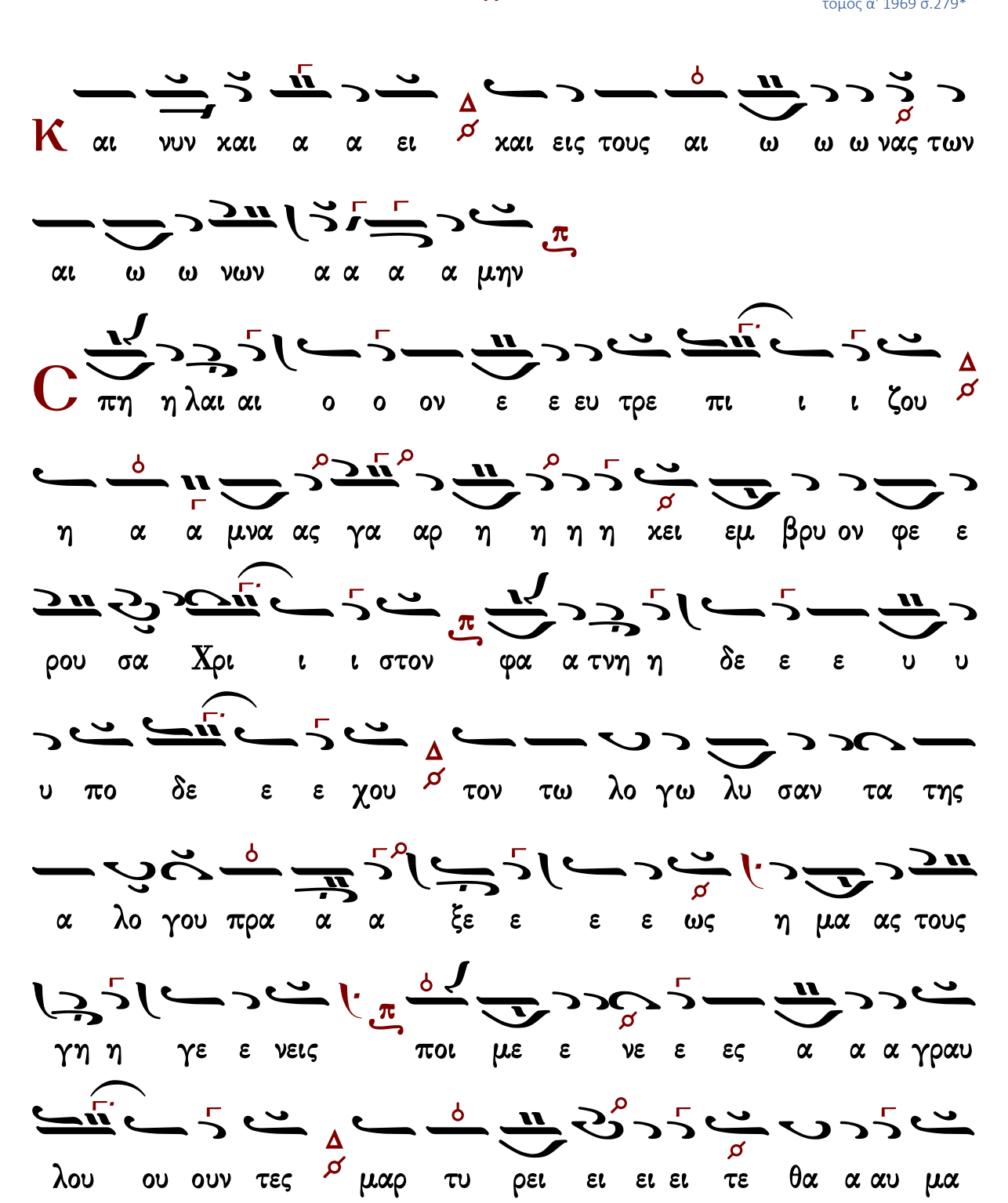

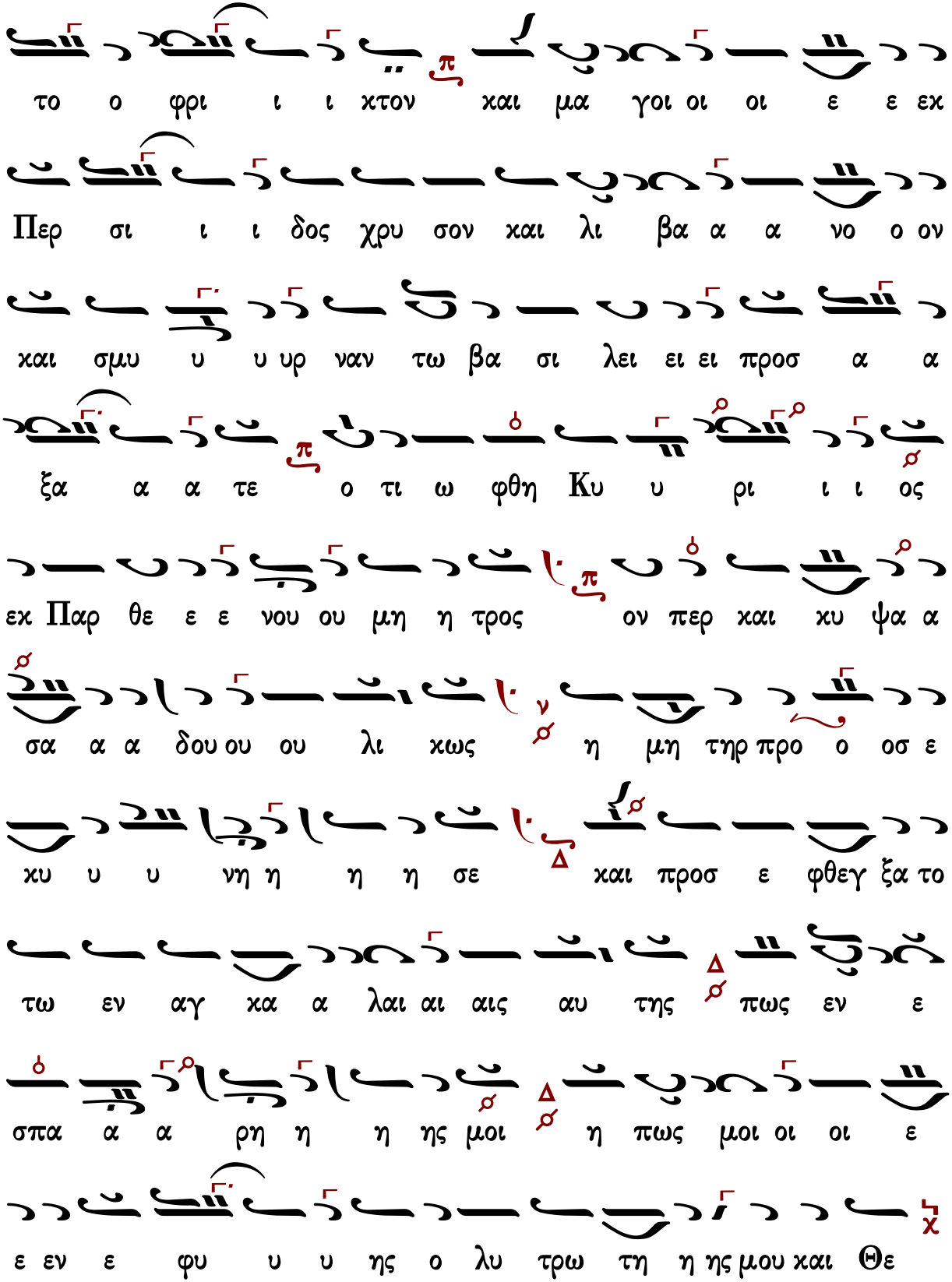
το ο φρι ι ι χτον και μα γοι οι οι ε ε εχ
Περ σι ι ι δος χρυ σον και λι βα α α νο ο ον
και σμυ υ υ υρ ναν τω βα σι λει ει ει προσ α α
ξα α α τε ο τι ω φθη Κυ υ ρι ι ι ος
εχ Παρ θε ε ε νου ου μη η τρος ον περ και κυ ψα α
σα α α δου ου ου λι κως η μη τηρ προ ο οσ ε
κυ υ υ νη η η η σε και προσ ε φθεγ ξα το
τω εν αγ κα α λαι αι αις αυ της πως εν ε
σπα α α ρη η η ης μοι η πως μοι οι οι ε
ε εν ε φυ υ υ ης ο λυ τρω τη η ης μου και Θε

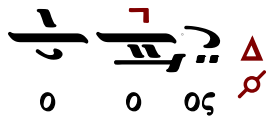

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ⸎ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.60/2784*

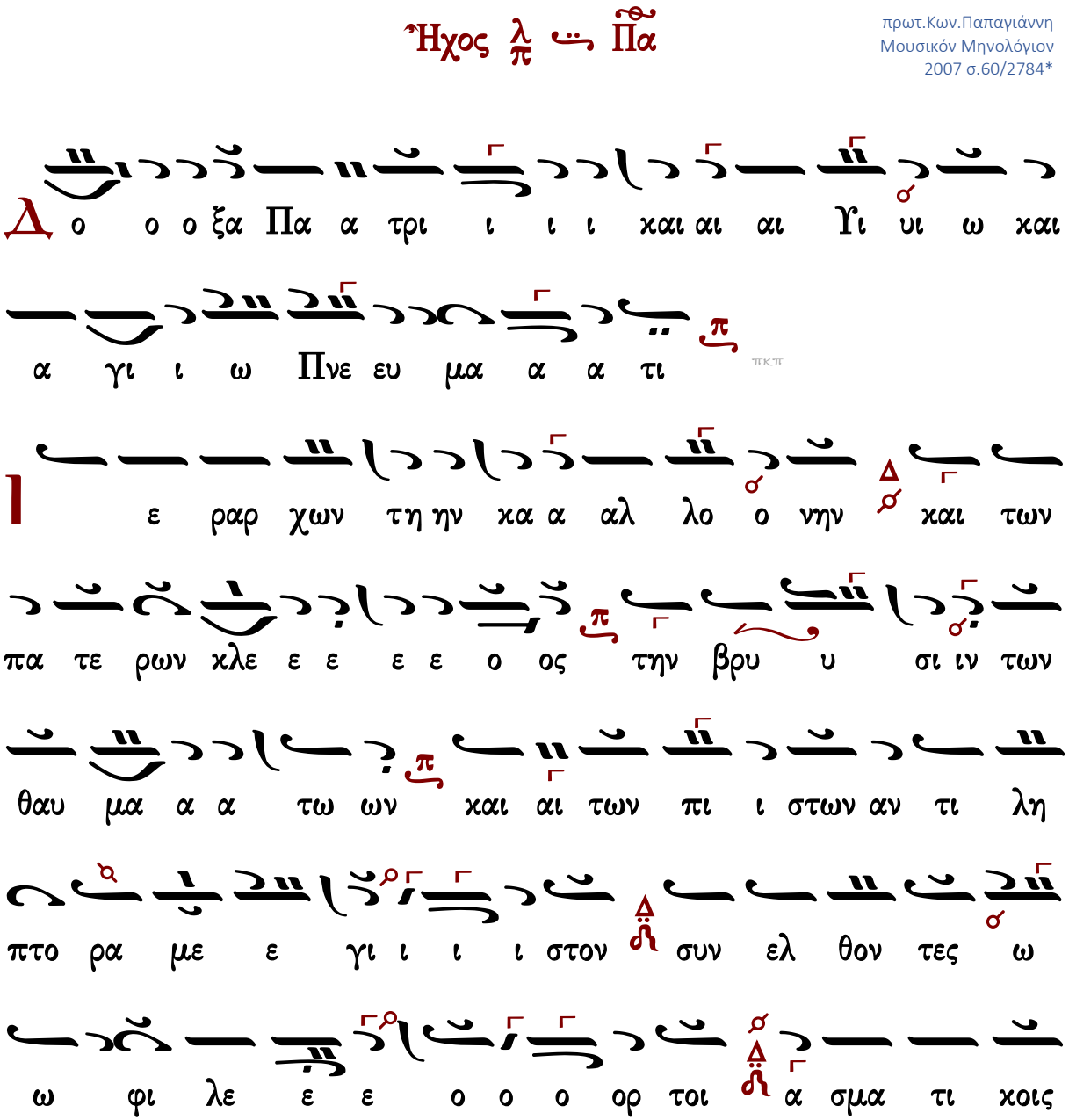

λε μεν ω ω σω μνη υ οις ι ι μι ω ε ε εγ χω

ε ε γο ο ο ον τες χαι αι ροις ο των Μυ ρε ων φρου

ου ρος και προ ε ε δρος σε ε πτος και στυ λος α πε ρι

ι ι τρε ε ε ε πτος χαι αι αι αι αι αι αι ροι οις

φω στη ηρ παμ φα ε ε στα α α α τε ο τα του

κο σμου πε ε ε ρα α α α τα δι α λα αμ πω ω

ων τοις θα α αυ μα α α α σι χαι αι αι

αι αι ροις των θλι βο με ε ε νω ων η θει α χαρ

μο συ υ υ υ υ υ υ νη η η η και α δι κου

με ε ε ε ε ε νων θε ε ερ μο ο τα τος

προ στα α α α της και νυν παμ μα χαρ Νι κο ο λα

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε μη παυ ση πρε

σβε ευ ων Χρι στω ω ω τω ω Θε ε ε ω υ περ

των πι στει και πο ο θω τι μων των α α ει την χαρ

μο συ υ νον και παν ε ε ο ορ τον μνη η η μη η η ην

σου

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.61/2785*

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην

πκπ

C πη λαι αι ον ευ τρε πι ι ι ι ζου η α μνα ας

γα αρ η η η κει εμ βρυ ον φε ε ρου σα α Χρι ι

ι στον φα α τνη η δε ε ε υ υ υ πο δε

ε ε χου τον τω λο γω ω λυ υ σα αν τα της

α λο ο γου πρα ξε ε ως η μα ας του ους γη γε ε νει

εις ποι με ε νε ες α γραυ λου ου ου ου ου ου ουν

τε ες μαρ τυ ρει ει ει τε θα αυ μα το ο φρι ι ι

κτον και αι μα γοι ε ε εκ Πε ερ σι ι ι δος

χρυ σον και λι ι βα α νον και σμυ υ υ υρ να αν

τω ω βα σι λει ει προσ α α ξα α α τε ο τι

ω ω φθη η η Κυ υ ρι ι ι ος εκ Παρ θε ε

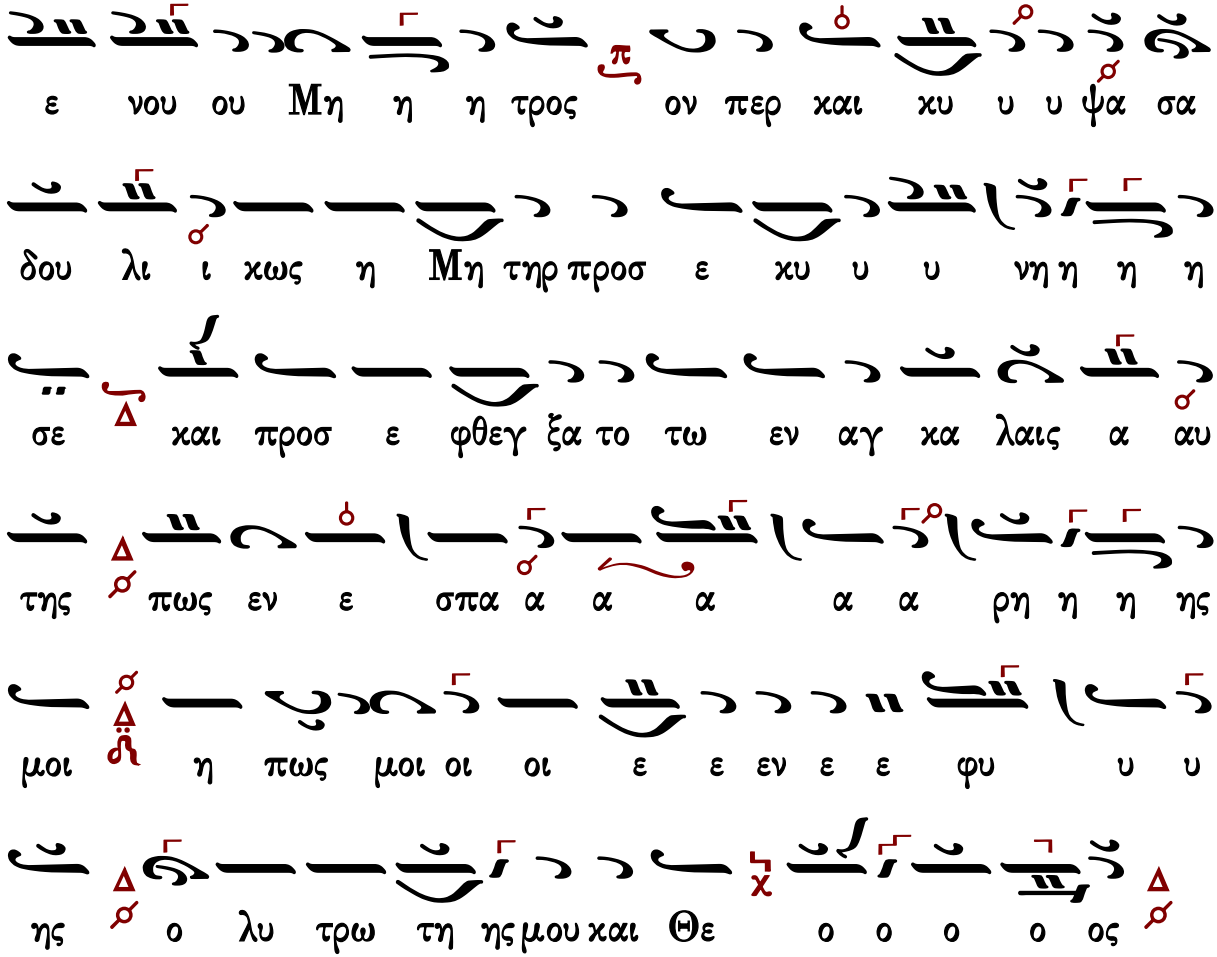

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἴσοδος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐπιλύχνιος Εὐχαριστία

Μέλος Ἀρχαῖον

Μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Δι

Πανδέκτη - Εσπερινός
1850 σ.213*

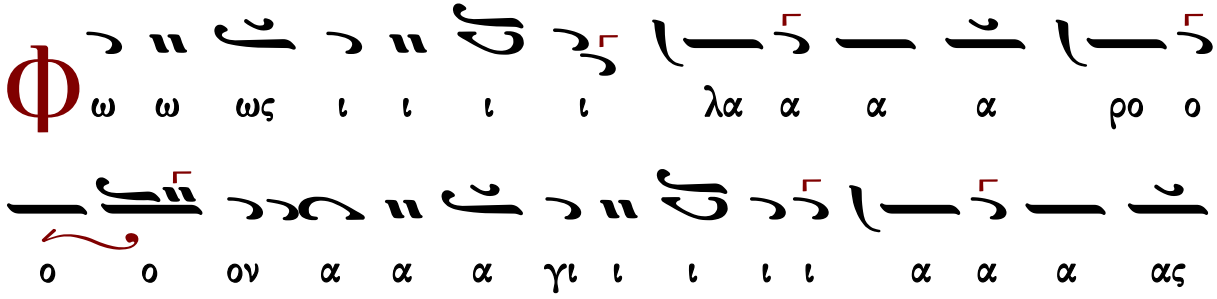

δο ο ο ο ο ξη η ης α α α α θα α α

α να α α α α του ου ου Πα α τρο ος ου ου

ου ρα α α α νι ι ι ι ι ου ου ου ου

α α α α γι ι ι ι ι ου ου μα α α χα

α ρο ο ο ος Ι ι ι ι η η η η σου ου ου

ου ου ου Χρι ι ι ι στε ε ε ε ελ θο ο ο

ον τες ε ε πι τη η η ην η η η η λι ι

ι ι ι ου ου δυ υ υ υ σι ι ι ιν ι ι δο ο

ο ον τε ε ε ες φω ω ω ω ω ως ε ε σπε

ε ε ρι ι νο ο ο ον υ υ μνου ου ου με ε ε εν

Πα α α α τε ε ε ε ε ρα α α α α

Υι υι υι υι ο ο ο ο ον χαι αι αι αι α α

α γι ι ι ο ο ο ον Πνε ε ε ε ευ μα

α α Θε ε ο ον α α α ξι ι ι ι ο ο

ο ο ον σε ε ε ε ε ε ε εν πα α

α α α σι ι ι ι ι χαι αι αι αι ροι οι

οι οι οις υ υ υ υ μνει ει ει σθαι αι αι αι φω ω

ω ω ναι αι αι αι αι αις αι αι σι ι ι αι αις

Υι υι ε ε ε ε Θε ε ε ε ου ου ου ου

ου ζω ω ω ω η η ην ο ο ο ο δι ι δου ους δι ι

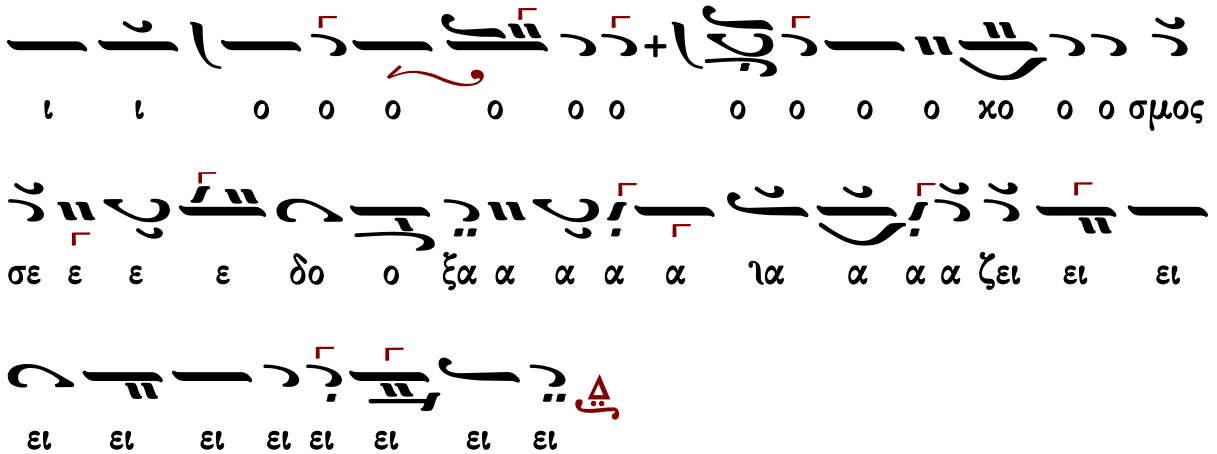

Ἰωάννου Σακελλαρίδου

Ἦχος Δι

Μουσικός Πανδέκτης
Εσπερινός-Απόδειπνον
«ΖΩΗ»1977 σ.33#

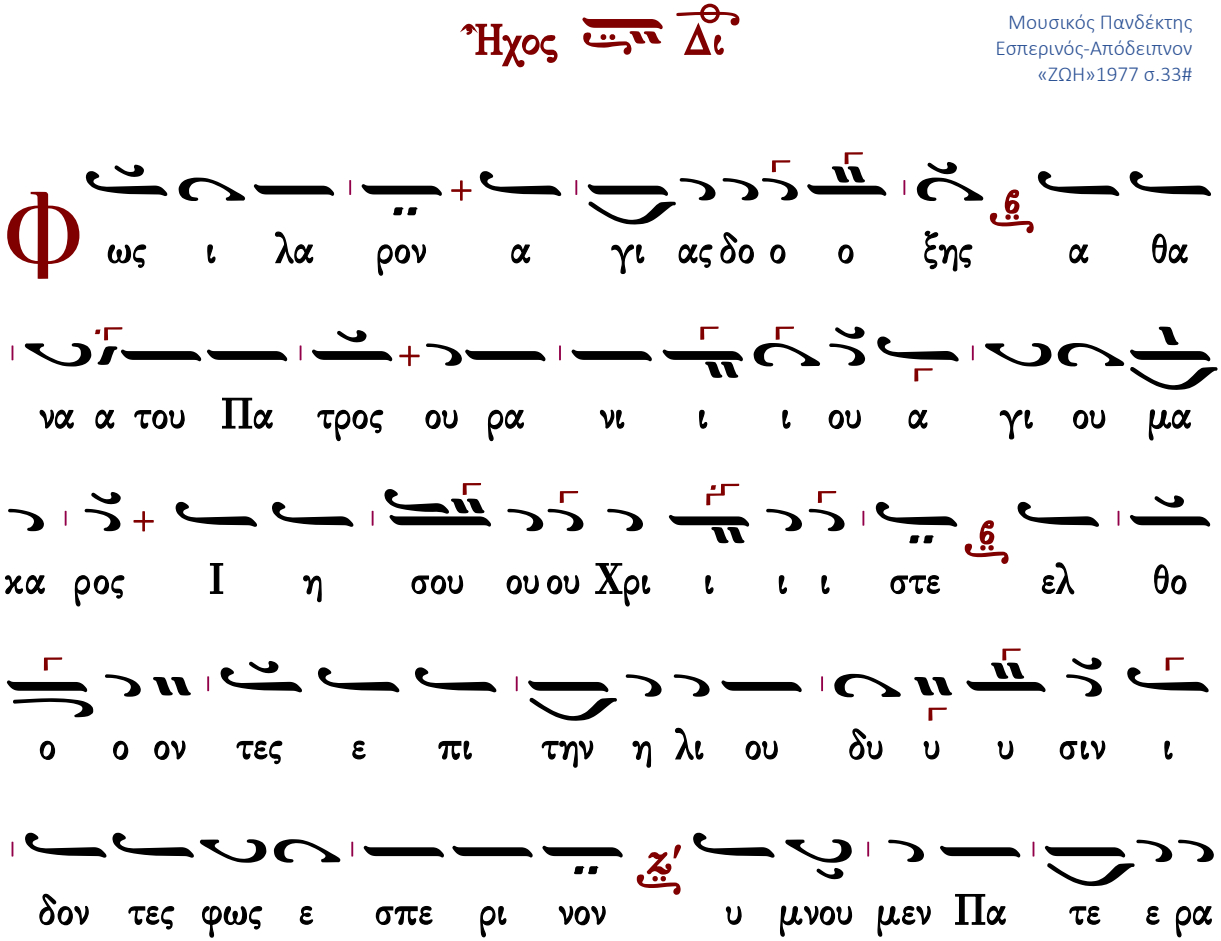

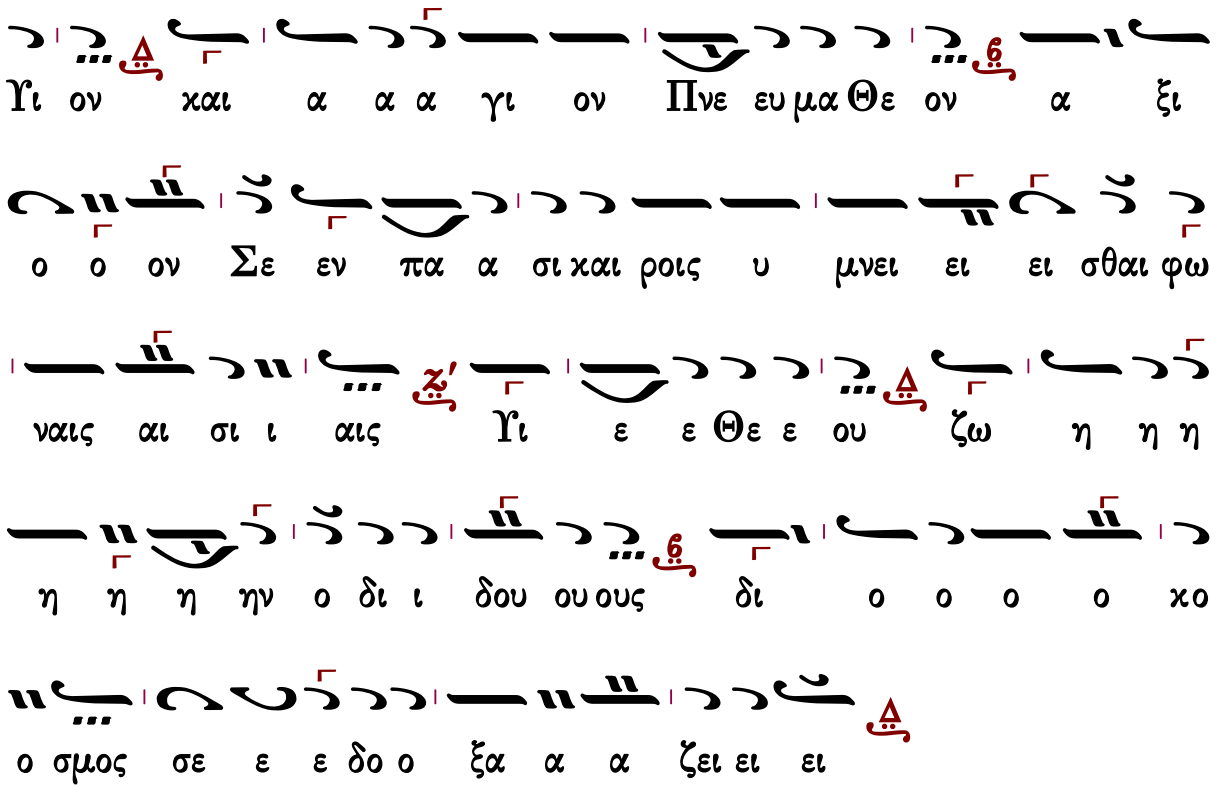

Γεωργίου Τσατσαρώνη

Ἀργοσύντομον

Ἦχος Δι

Γεωργίου Τσατσαρώνη
Βυζαντινός Ἑσπερινός
1993 σ.167*

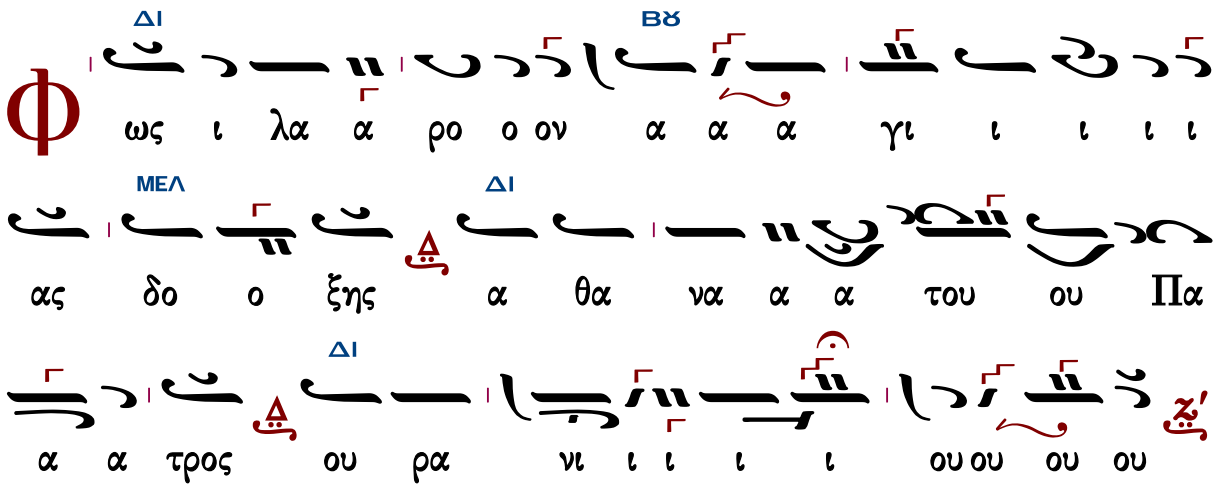

ΒΫ

α γι ου ου ου μα α χα α α ρος Ι η σου ου

ΜΕΛ

ου Χρι ι ι ι ι στε ελ θο ο ον τες ε

ΔΙ ΓΑ

πι ι τη η ην η η η λι ι ι ου ου δυ υ υ σιν

ΔΙ

ι δο ον τε ες φω ως ε ε σπε ε ρι ι ι ι

ΔΙ

νο ον υ υ μνου ου ου ου ου ου με ε ε εν Πα

ΒΫ

τε ε ε ε ρα α Γι υι υι ον χαι α α γι

ΔΙ

ι ον Πνε ε ε ευ μα α Θε ε ε ον α α

ΒΫ

ξι ι ι ο ο ο ο ον σε ε ε εν πα α σι

ΔΙ ΜΕΛ

ι ι χαι αι αι ροι οι οις υ μνει ει σθαι φω ναις

ΔΙ

αι αι αι σι ι ι ι αις Γι υι ε Θε ου ζω

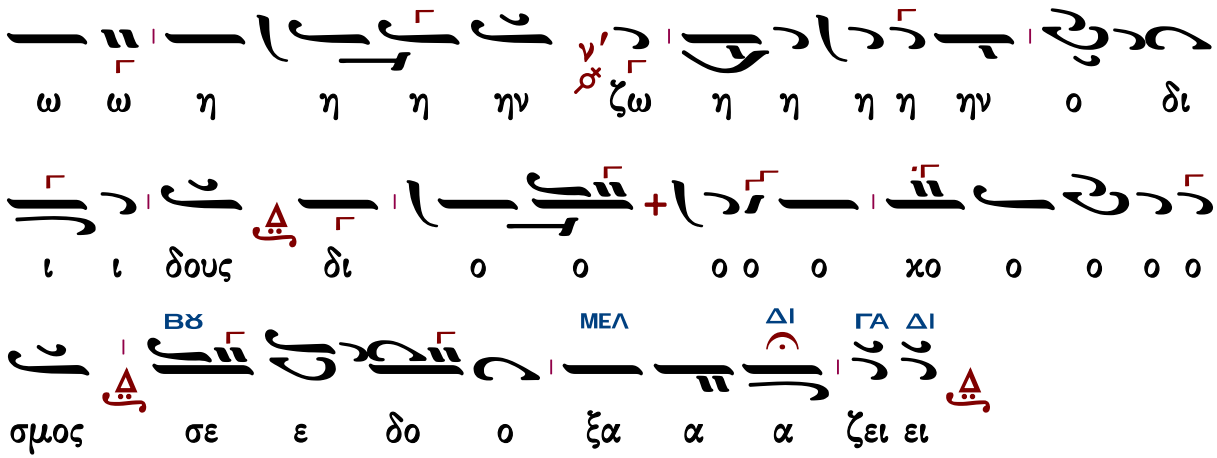

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος Δι

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος α΄ Ἑσπερινὸς
Θεσσαλονίκη 1986 σ.309*

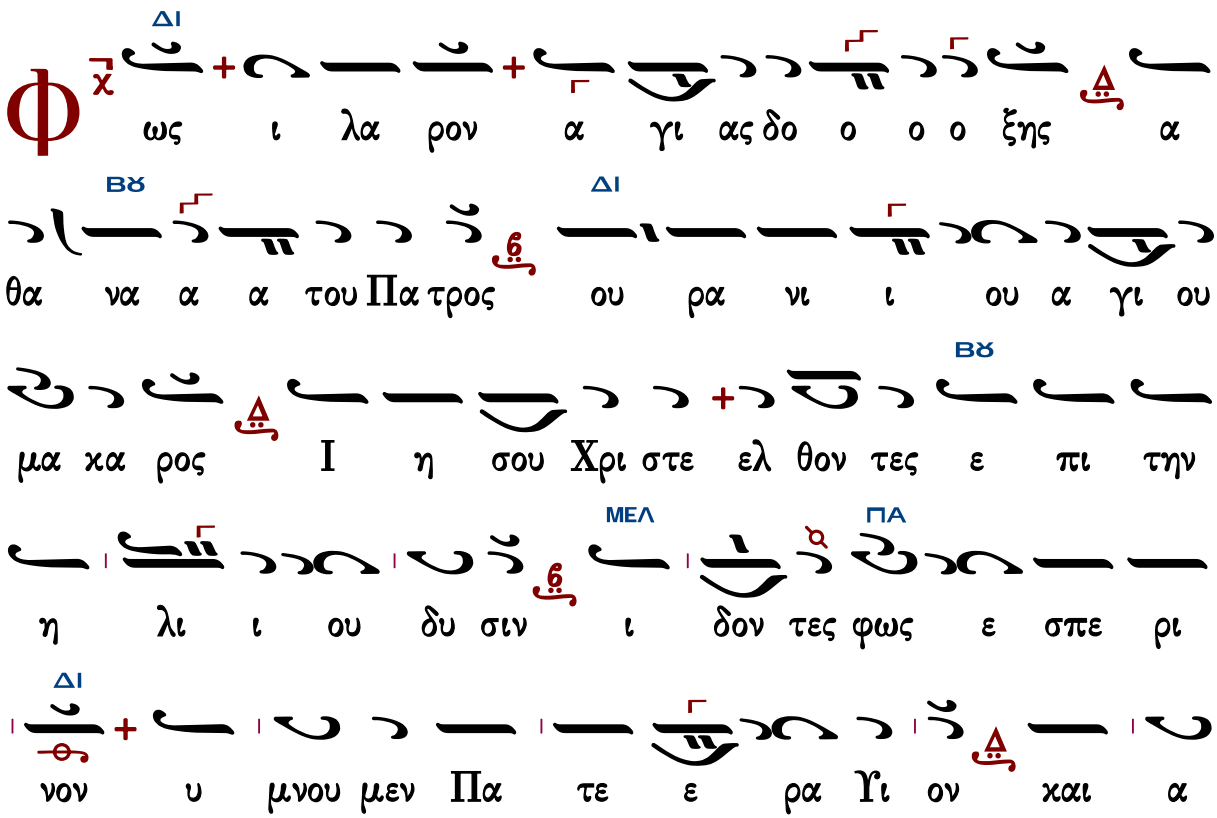

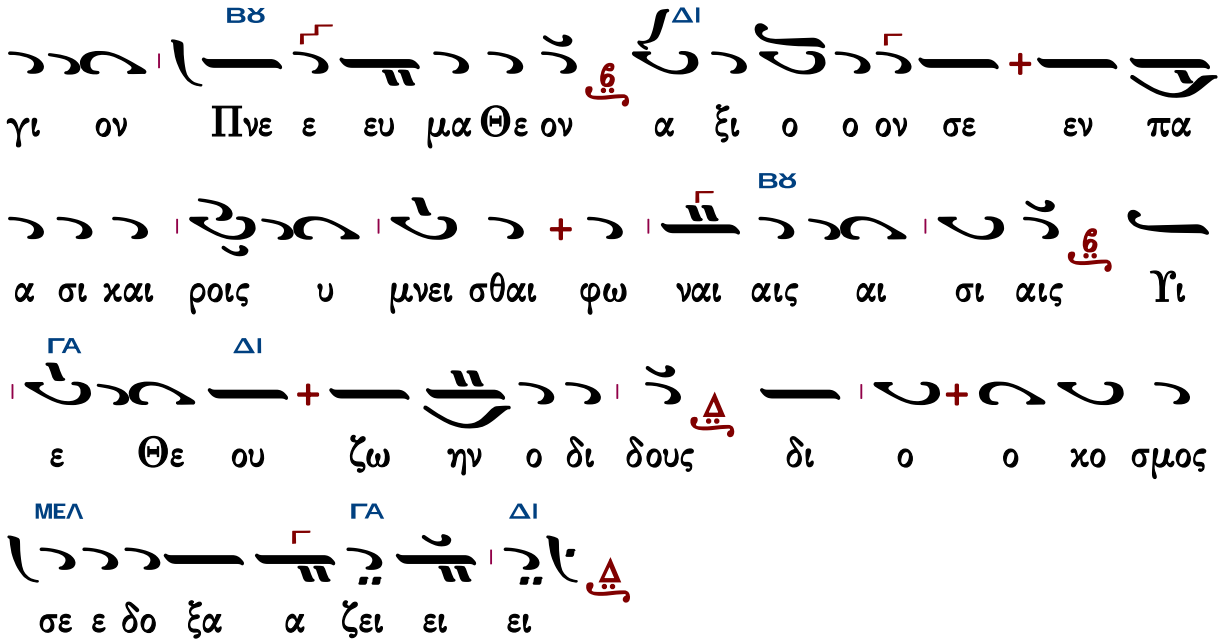

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἑσπέρας προκείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θὶς τὴν Λιτὴν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος πλ. α΄

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.244*

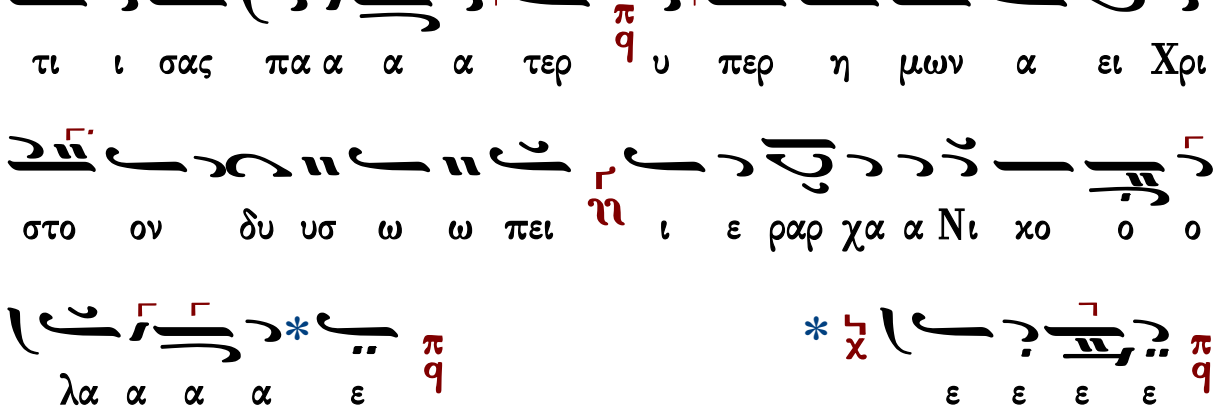

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.282*

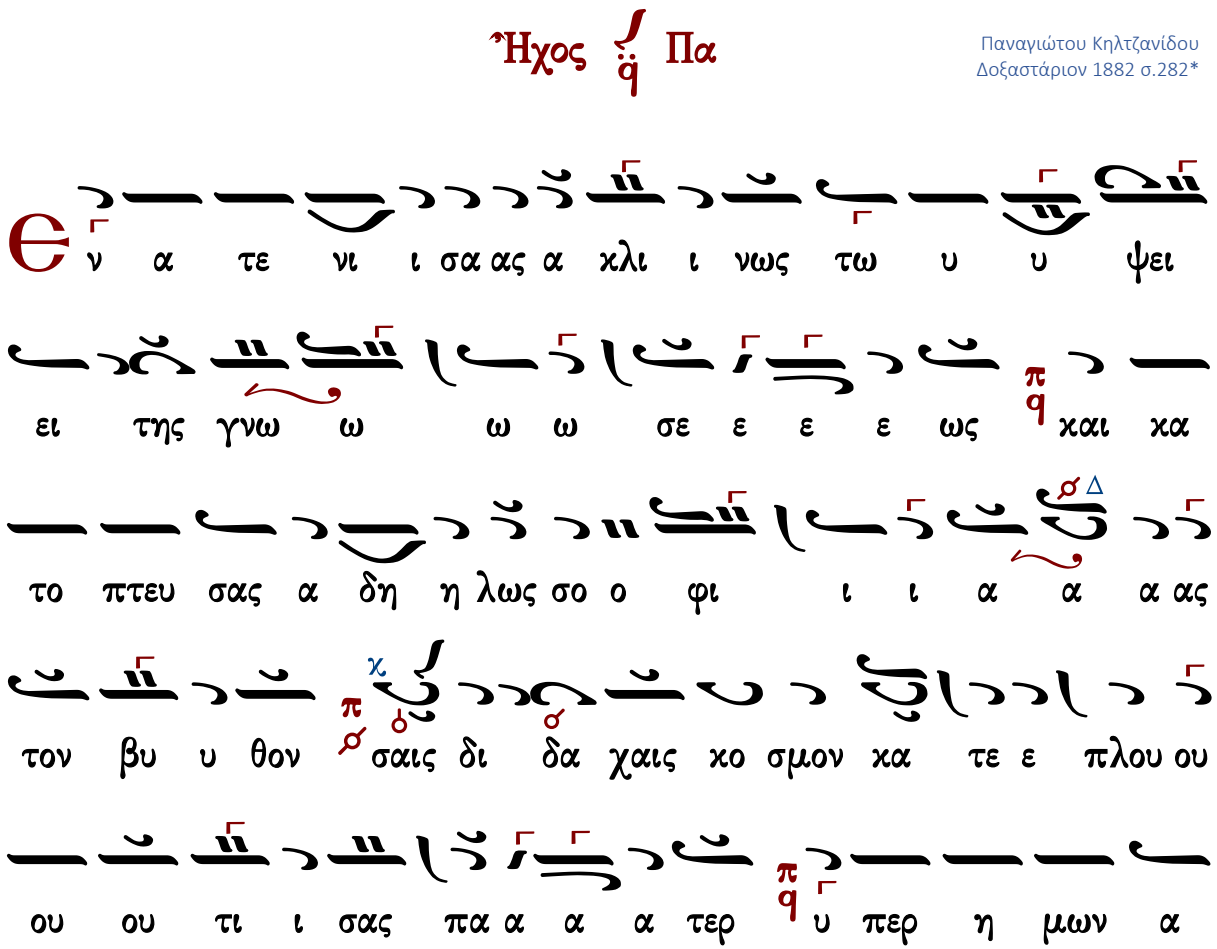

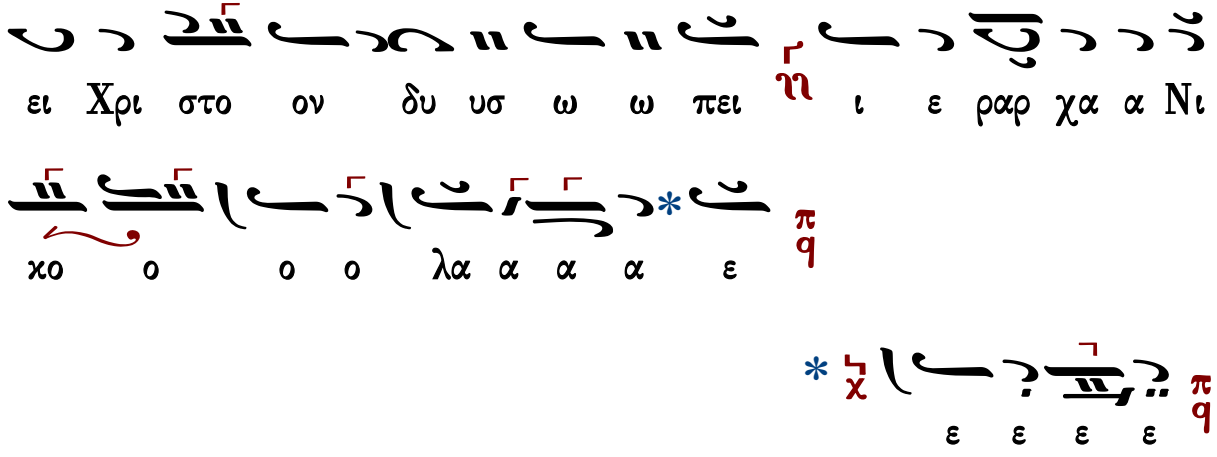

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.62/2786*

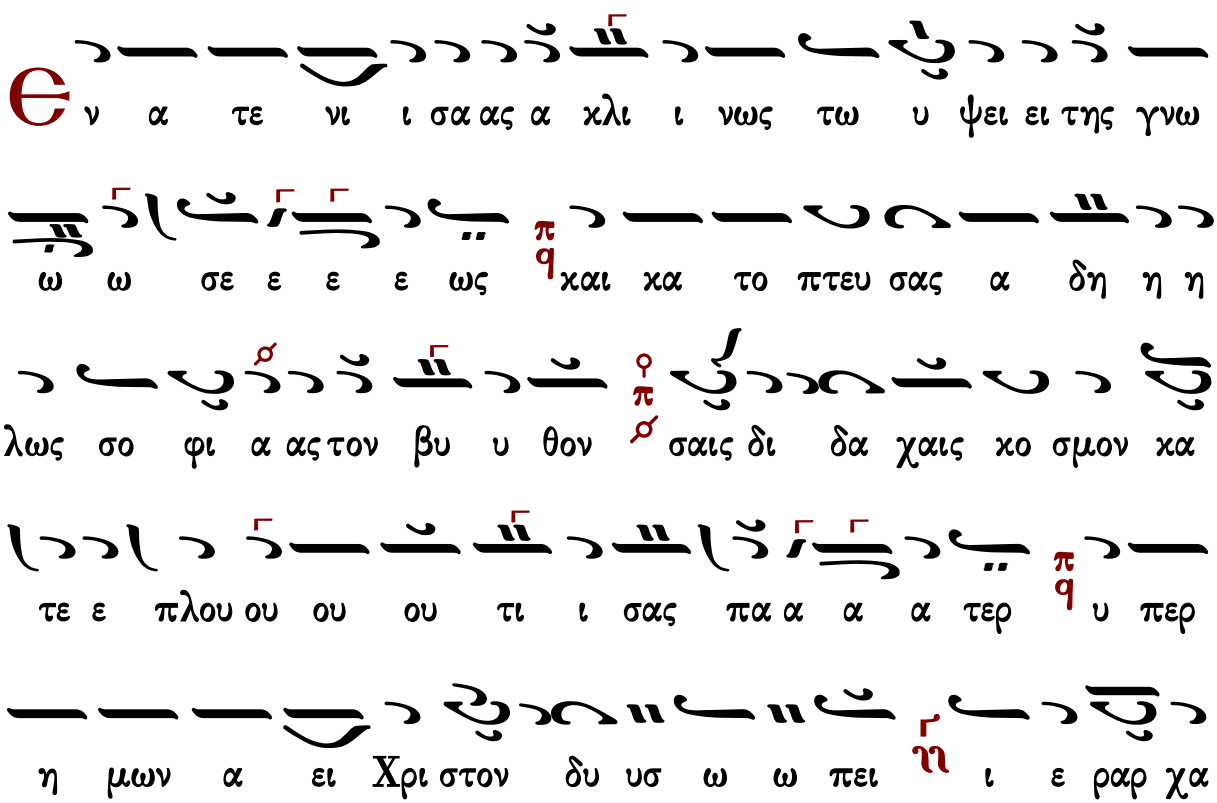

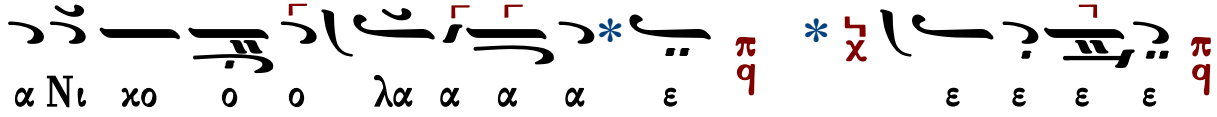

Ἀρτοκλασία

Θεοτόκε Παρθένε

πολίτικον

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πανδέκτη Εκκλ. Μουσικής
Δημοσθένους Παϊκόπουλου#

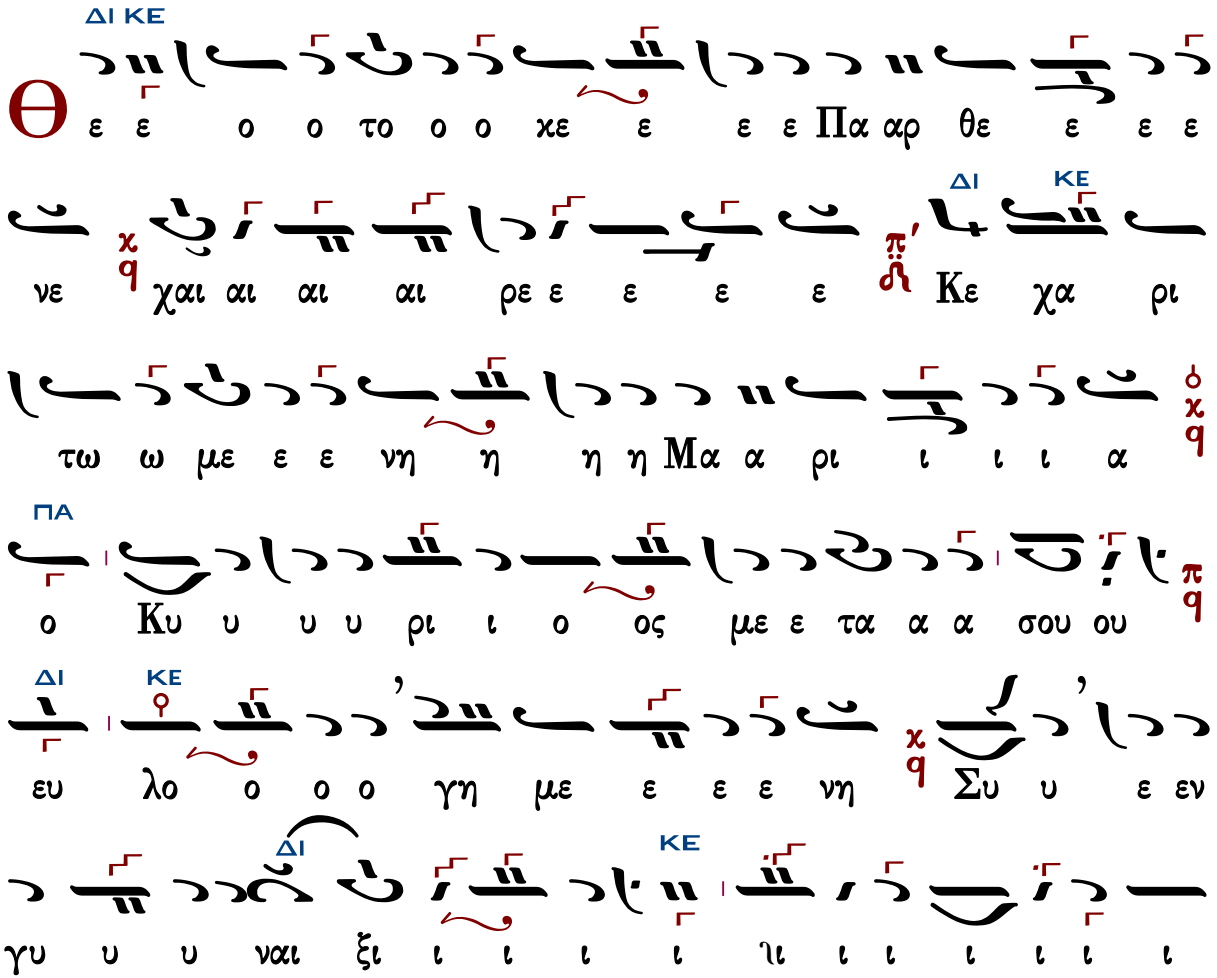

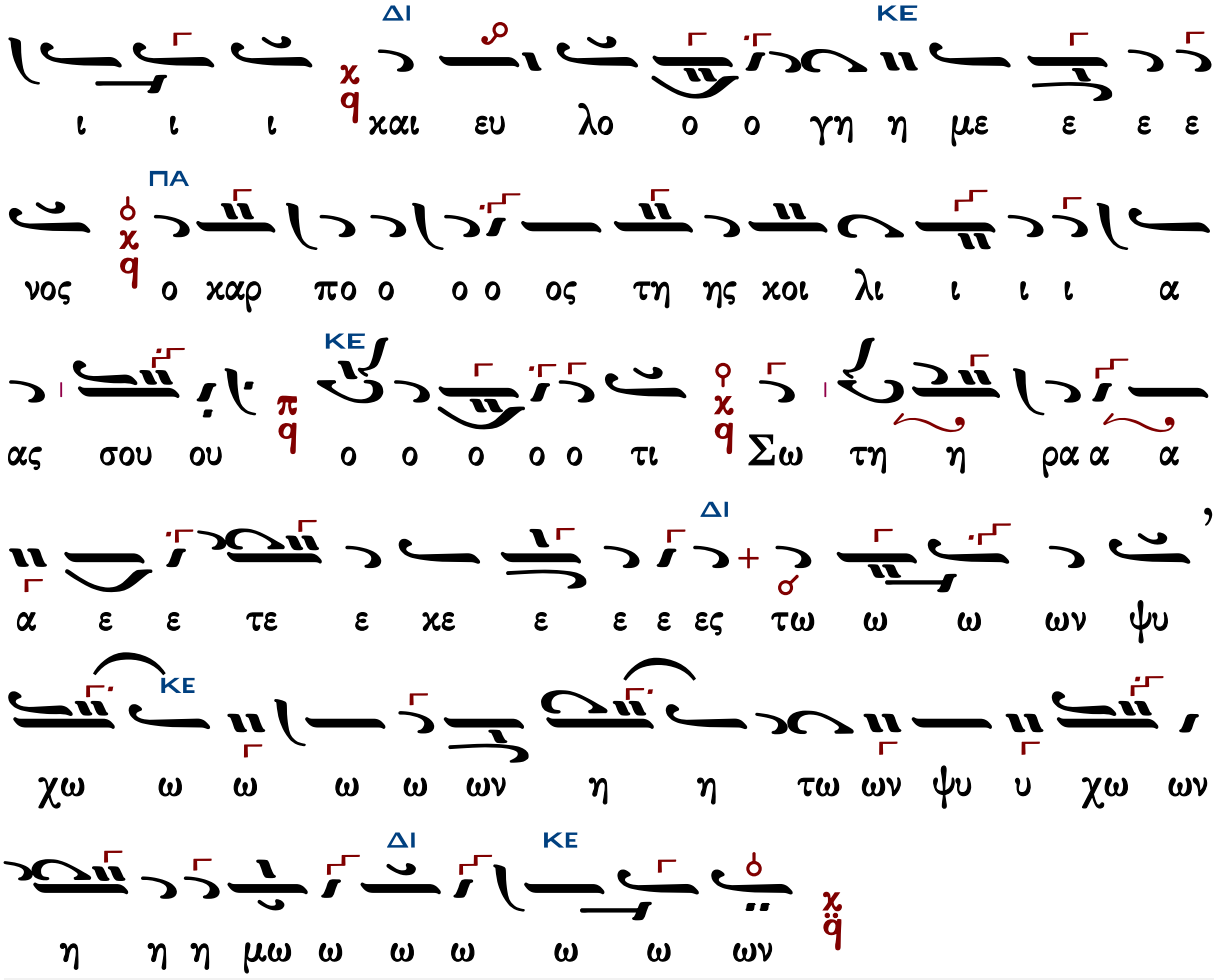

Γεωργίου Πρωγάκη

Μέλος στιχηραρικόν

Ἦχος λ π ϊ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
τ.Α' Εσπερινός 1909 σ.130*

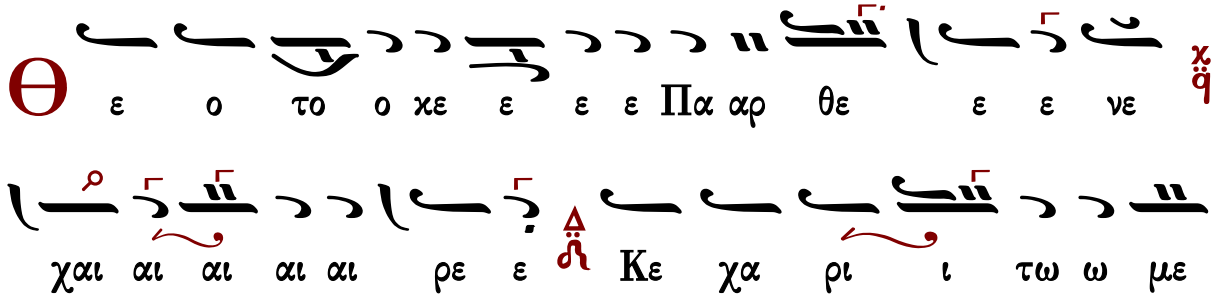

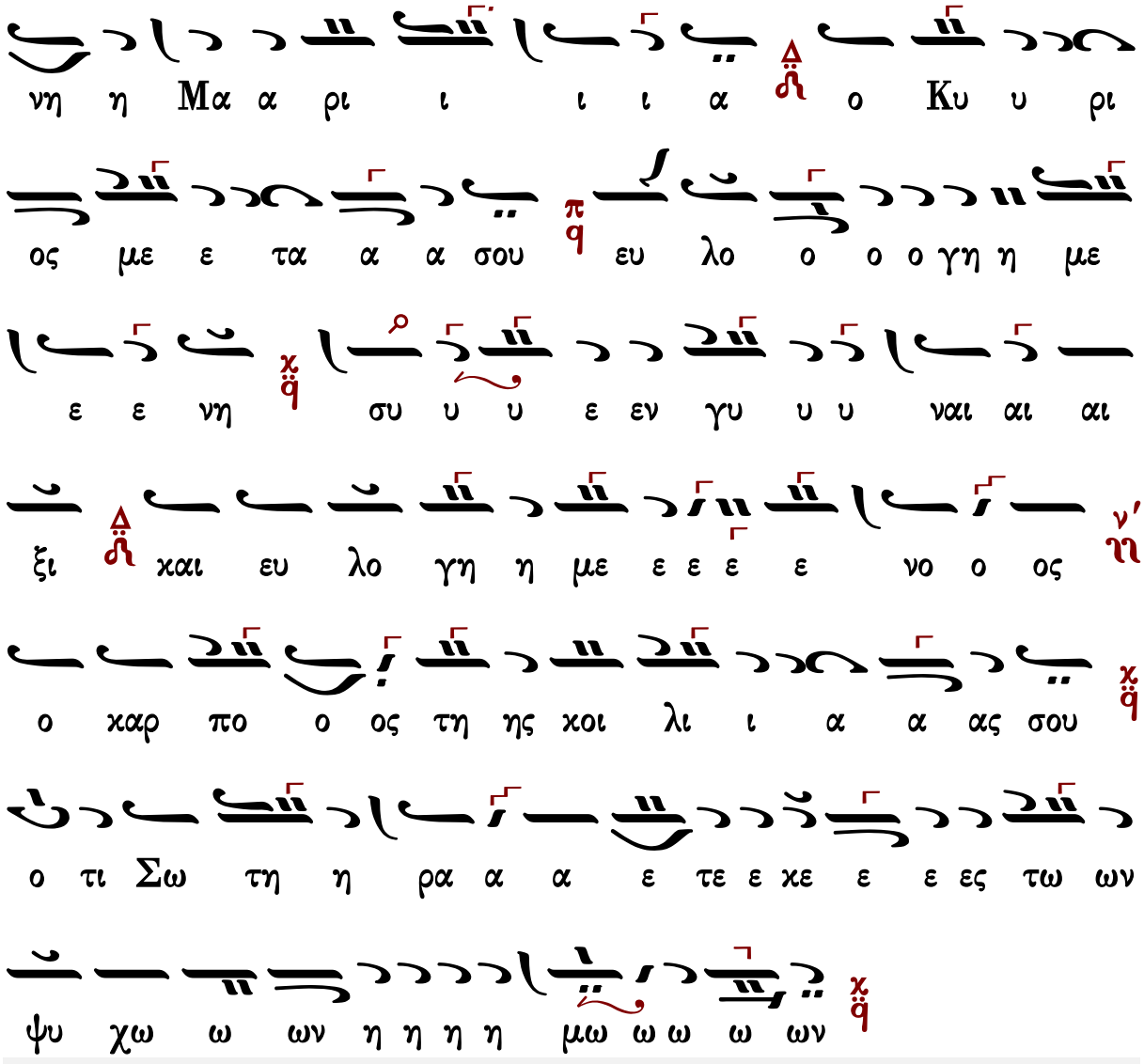

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.362*

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Κε

χαι αι αι ρε ε Κε χα ρι τω με νη η Μα ρι

ι ι ι ι ι α η ο Κυ υ υ υ ρι ι ος με

ε τα α α σου ου ου ου ου ου ευ λο γη με ε ε

νη η συ υ εν γυ υ ναι αι ξι ι ι ι ι ι η

και ευ λο γη με ε ε ε ε νο ο ος ο χαρ πο ο ος

τη ης χοι λι ι α α ας σου ο ο τι Σω τη

η ρα α ε τε ε χε ες τω ων ψυ χω ω ων

η η η η μω ω ω ω ων

Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη

Ὀκτάηχον Ἦχος δ Πα Ἀβραάμ Εὐθυμιάδη *

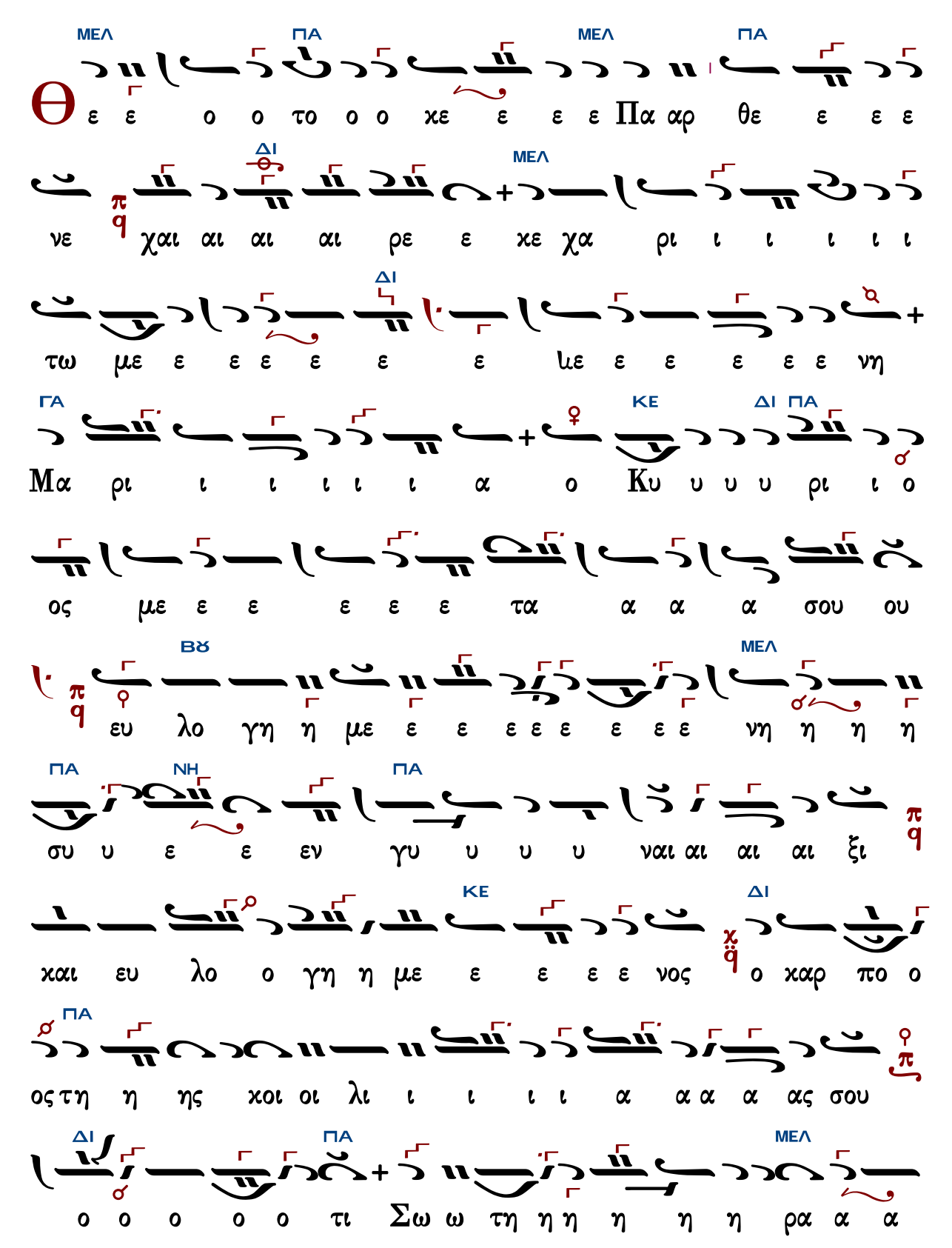
ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ ΠΑ
Θε ε ο ο το ο ο χε ε ε ε Πα αρ θε ε ε ε
ΔΙ ΜΕΛ
νε χαι αι αι αι ρε ε χε χα ρι ι ι ι ι ι
ΔΙ
τω με ε ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε νη
ΓΑ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
Μα ρι ι ι ι ι ι α ο Κυ υ υ υ ρι ι ο
ος με ε ε ε ε ε τα α α α σου ου
ΒΖ ΜΕΛ
ευ λο γη η με ε ε ε ε ε ε ε ε νη η η η
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
συ υ ε ε εν γυ υ υ υ ναι αι αι αι ξι
ΚΕ ΔΙ
χαι ευ λο ο γη η με ε ε ε ε νος ο χαρ πο ο
ΠΑ
ος τη η ης χοι οι λι ι ι ι ι α α α α ας σου
ΔΙ ΠΑ ΜΕΛ
ο ο ο ο ο τι Σω ω τη η η η η η ρα α α

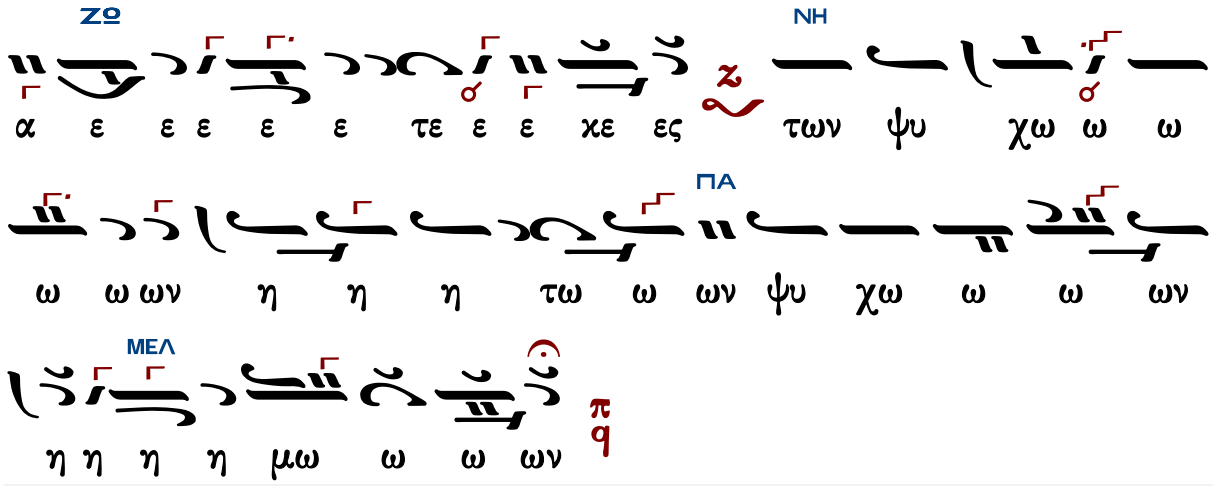

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ἡ συνέχεια Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεμιστοκλῆ Γεωργιάδη

Ὀκτάηχον

Ἦχος δ̈ Πα

Ἐλευθέριου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Α
1986 σ.345*

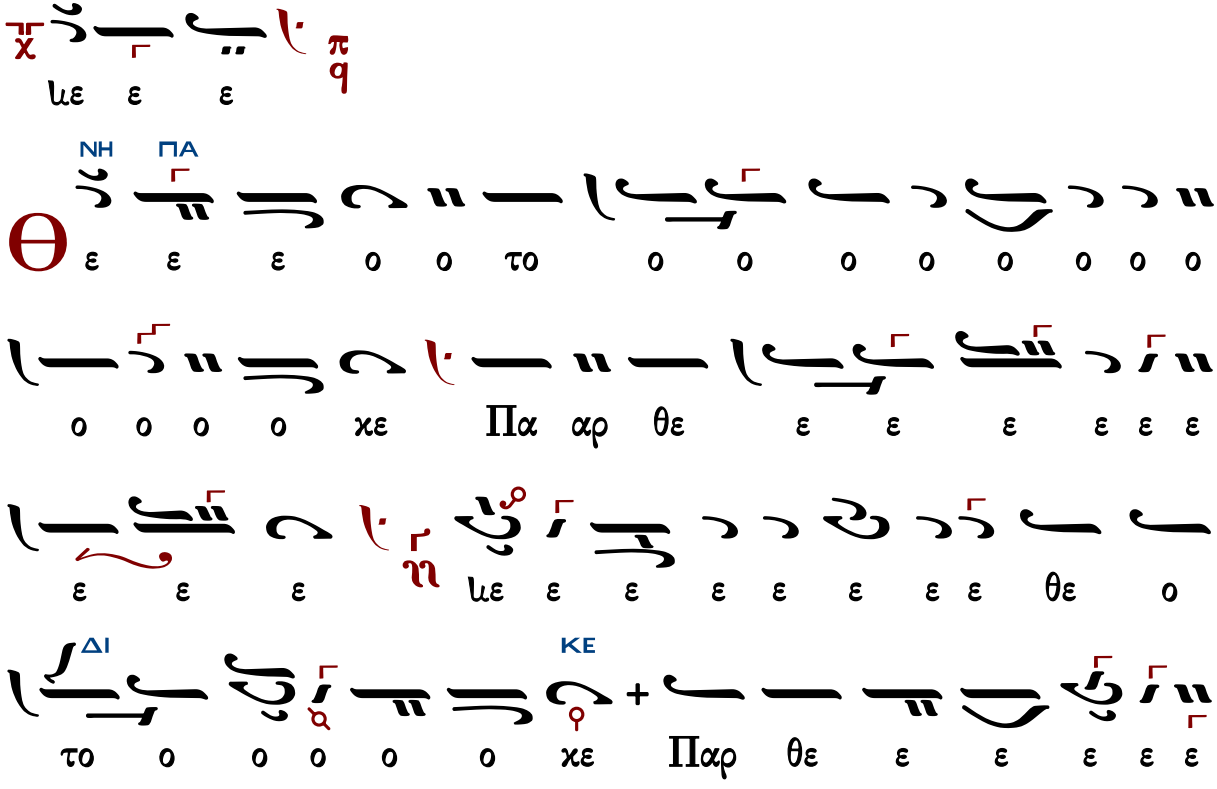

ΠΑ
ΜΕΛ
ΒΘ
ΜΕΛ
ΓΑ
ΝΗ
ΓΑ

ΝΗ
ΓΑ
ε ρι ρεμ τε ρε ρε ρι ριϩ ρι ρεμ χαι ρε συ εν γυ
ναι ξι
ΝΗ
ΔΙ
υ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε νη συ υ
ε ε εν γυ υ ναι ξι ι ι ι ι ι ι ι ι τι ι
ΝΗ
ι τι ι ι τε ρι ρε ρου τεμ τε ρι ρε ρι ριϩ ρι ρε
ΔΙ
ε ρι ρεμ τε ρι ρε ρε ε ρεμ
ΠΑ
αι αι αι ευ λο ο ο γη η με ε ε ε ε ε ε ε
ιε ε χαι ε ευ λο ο γη η με ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε νο ο ο ο ος το ο ο ο ο ο ο ο το ο
ΝΗ ΠΑ

ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΖΩ

ΝΗ
ΝΗ ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΝΗ
ΠΑ
ΝΗ ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ

Πλούσιοι

Γεωργίου Πρωγάκη

Ἦχος Γα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Εσπερινός 1909 σ.131#

Πλου σι οι ε πτω χευ σαν και ε πει να σαν οι

δε εκ ζη τουν τες τον Κυ ρι ον * ουκ ε λατ τω θη

σον ται παν τος α γα θου

* ουκ ε λατ τω θη σον ται παν τος α γα θου ου

τὸ τρίτον

ου ου

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἱεροθέου ἱερομονάχου Φιλοθεΐτου

ἀργόν

Ἦχος Ζω

Αθωνική Μουσική
Ανδοδέσμη Εσπερινού
Ιερά Μονή Φιλοθέου
Άγιον Όρος, 1991 σ.306*

Πλου σι ι ι οι οι οι οι ε πτω χευ σα

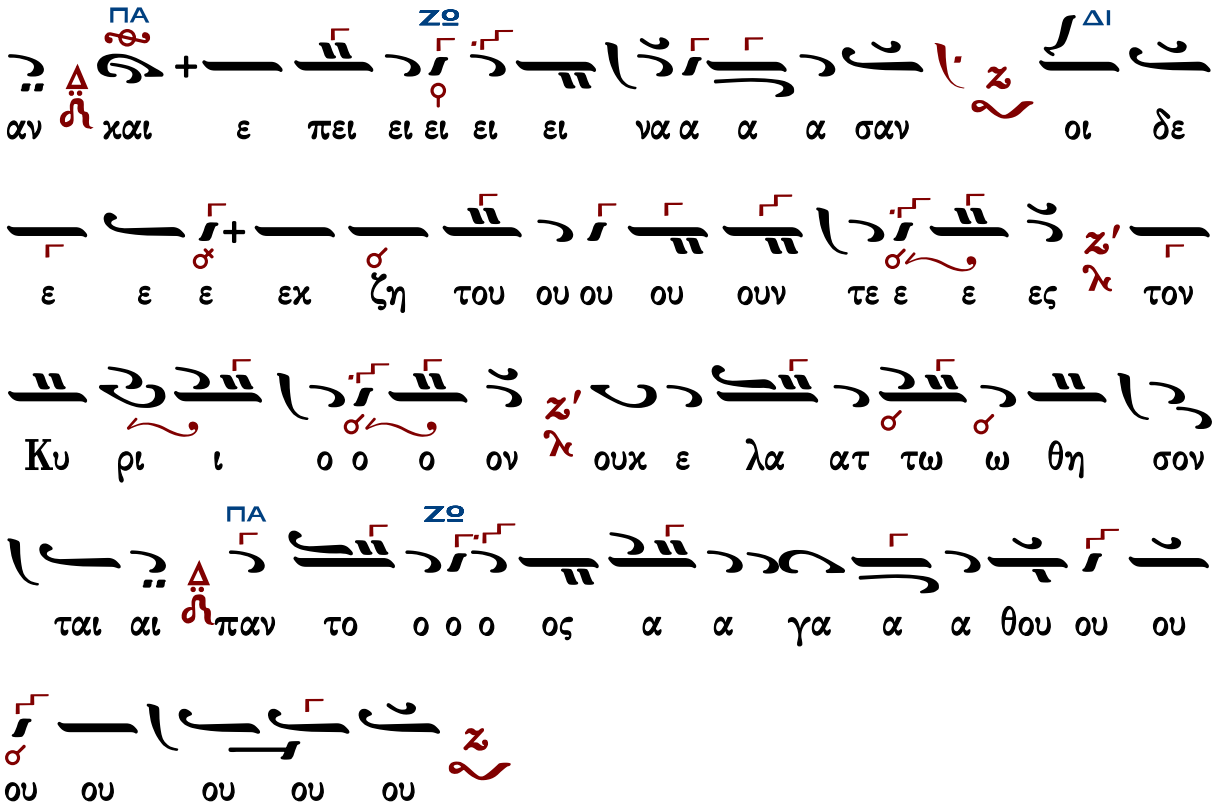

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰς τὸν Στίχον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Εἰς τὸν Στίχον

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ̇ π̇ ϥ̇ Κε

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικὸν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.99*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

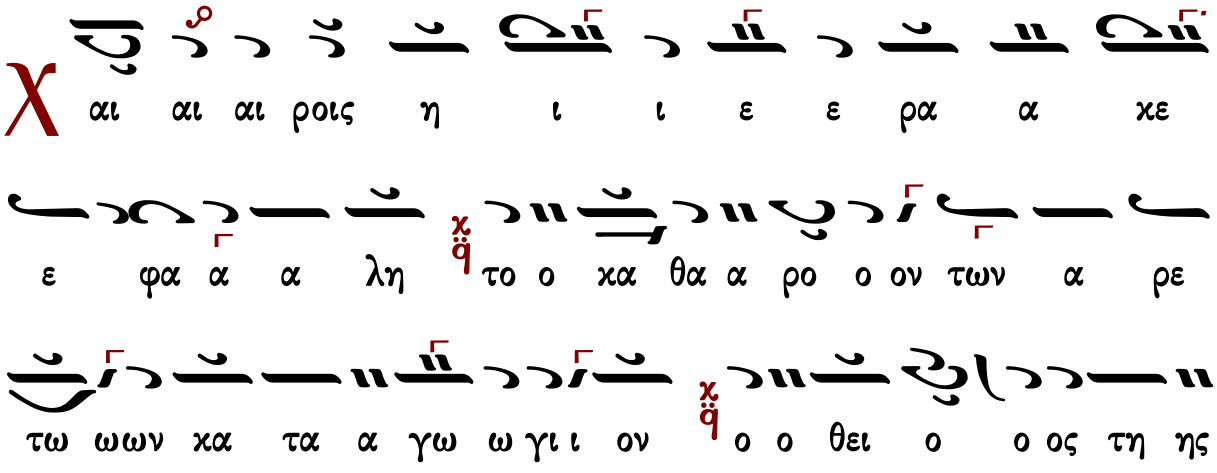

α νης κα α υ υ υ υ συ υ υ ρω ε ε ι ης τη τα ο ο θει

π q τος α α τα νο α φα ο γας ε ε με ο μην ποι ο χ q νων

ο ρο ε πι φε ι ι κης ι νι ο της ος ος σο πυρ

πα συμ οις οι μεν ο ο δε ο ο χ q μα ο ο νο ο ο νο με ο

ο ε νο με πτο αμ κα ο ος ο ο νο ε με λω κ ι πι ε ω ως θω

χ q ι σε ε η η σε ε ι χ q ο ος α σθε νω ω ων ταις δε ε η η σε ε ι

ρου υ υ στη ης ο ο ε ε τοι μο τα α το ος φρου

ι ι πι οις οι τοι ι ι ος χ q πα σι ι τοι ι ιο σω τη ρι ι ος ο ο ρο

οι α αν πα την χ q σι ου ου ου λου ε τε ει στει

οι οι δι ι μον μνη μη ην σου χ q Χρι στον κα τα α πε ε

εμ ψαι αι παμ μα α κα ρι ι στε δυσ ω ω ω πει το με

ε γα ε ε λε ε ε ος

Τ ι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα

να τος του ο σι ι ου αυ του

Χ αι αι αι ροις ο ι ι ε ε ρω ω τα

α το ο ος νους το ο της Τρι ι α δο ος κα θα ρο ο

ον εν δι ι αι αι τη η μα ο ο στυ λο ο ος τη ης Εκ

κλη η σι α ας ο τω ων πι στω ω ω ω ων στη ρι ι γμος

κα τα πο νου με ε ε νων η βο ο η θει ει α α

στη ηρ ο ταις λα αμ ψε σι ευ προσ δε ε ε κτων

δε η η σε ε ων δι ι α σκε ε δα ζω ων πει ρα σμω ω

ων τε και αι θλι ψε ε ω ω ω ων σκο το ος παν το ο τε ε

ε ι ε ρα αρ χα Νι ι κο ο λα α ε ο ο

ορ μο ος ο ο γα α λη νο τα α το ος εν ω ω

ω κα α τα φευ γο ον τες οι τρι ι κυ υ μι ι αι αις

του ου βι ι ι ι ου πε ρι ι στα του ου ου

με ε νοι σω ζο ον ται Χρι στον εκ δυ υσ ω ω ω πει ει

ταις ψυ υ χαις η η μων δο θη η η ναι το με ε γα ε

ε λε ε ε ος

Ο ι ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον

ται δι χαι ο συ νην χαι οι ο σι οι οι σου α γαλ
λι α σον ται

αι αι αι ροις ο ζη η λου ου θει ει ου
ου πλη η η σθεις α α πα γω ω γης τε ε πο νη ρα α ας
λυ τρω ω σα α με ε νος α α δι χω ω ως με ελ ο ον
τα ας θνη σκει ειν ε πι ι στα σι ι ι ι ι α φρι ι
χτη χαι ταις δι ο νει ει ει ρου προσ φοι οι τη σε ε σι
πη γη η η πη γα α ζου σα εν τοις Μυ υ
υ ροις Νι ι κο ο λα α ε μυ υ ρα πλου ου σι ω ως χαι
ψυ χα α ας κα τα αρ δευ ου ου σα α α α τα δυ υσ ω δη η

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν-Θεοτοκίον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Χαίροις ἀσκητικῶν

Ἦχος λ ϡ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.68/2792*

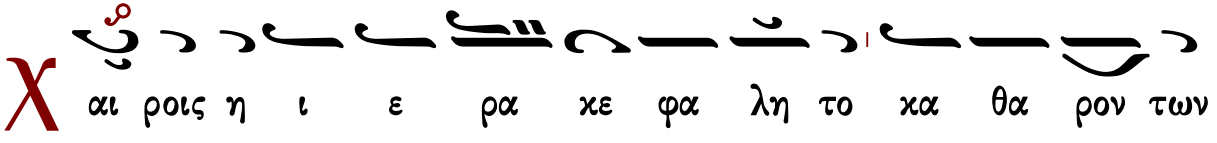

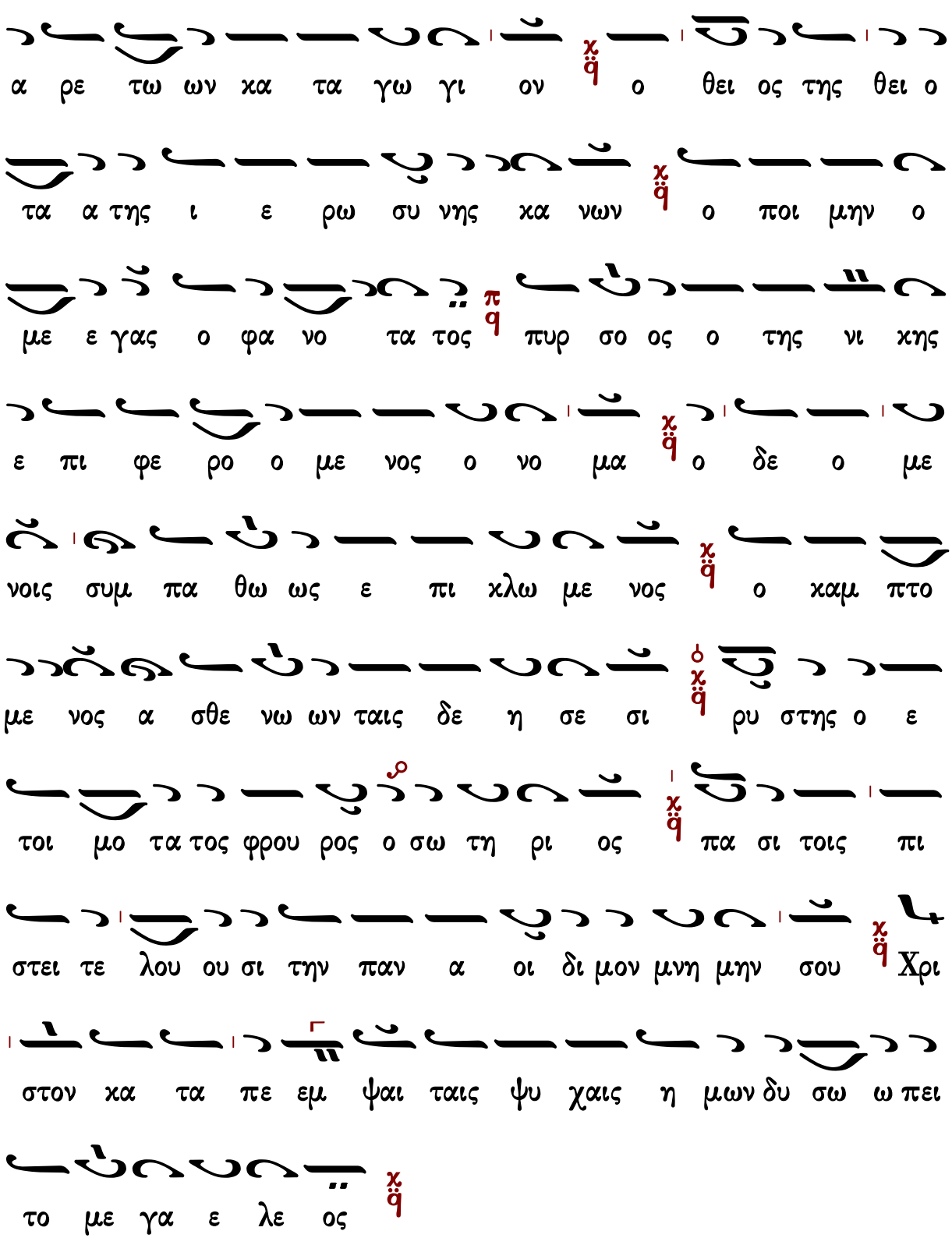
α ρε τω ων κα τα γω γι ον χ ο θει ος της θει ο
τα α της ι ε ρω συ νης κα νων χ ο ποι μην ο
με ε γας ο φα νο τα τος π πυρ σο ος ο της νι κης
ε πι φε ρο ο με νος ο νο μα χ ο δε ο με
νοις συμ πα θω ως ε πι κλω με νος χ ο καμ πτο
με νος α σθε νω ων ταις δε η σε σι ο χ ρυ στης ο ε
τοι μο τα τος φρου ρος ο σω τη ρι ος χ πα σι τοις πι
στει τε λου ου σι την παν α οι δι μον μνη μην σου χ Χρι
στον κα τα πε εμ ψαι ταις ψυ χαις η μων δυ σω ω πει
το με γα ε λε ος χ

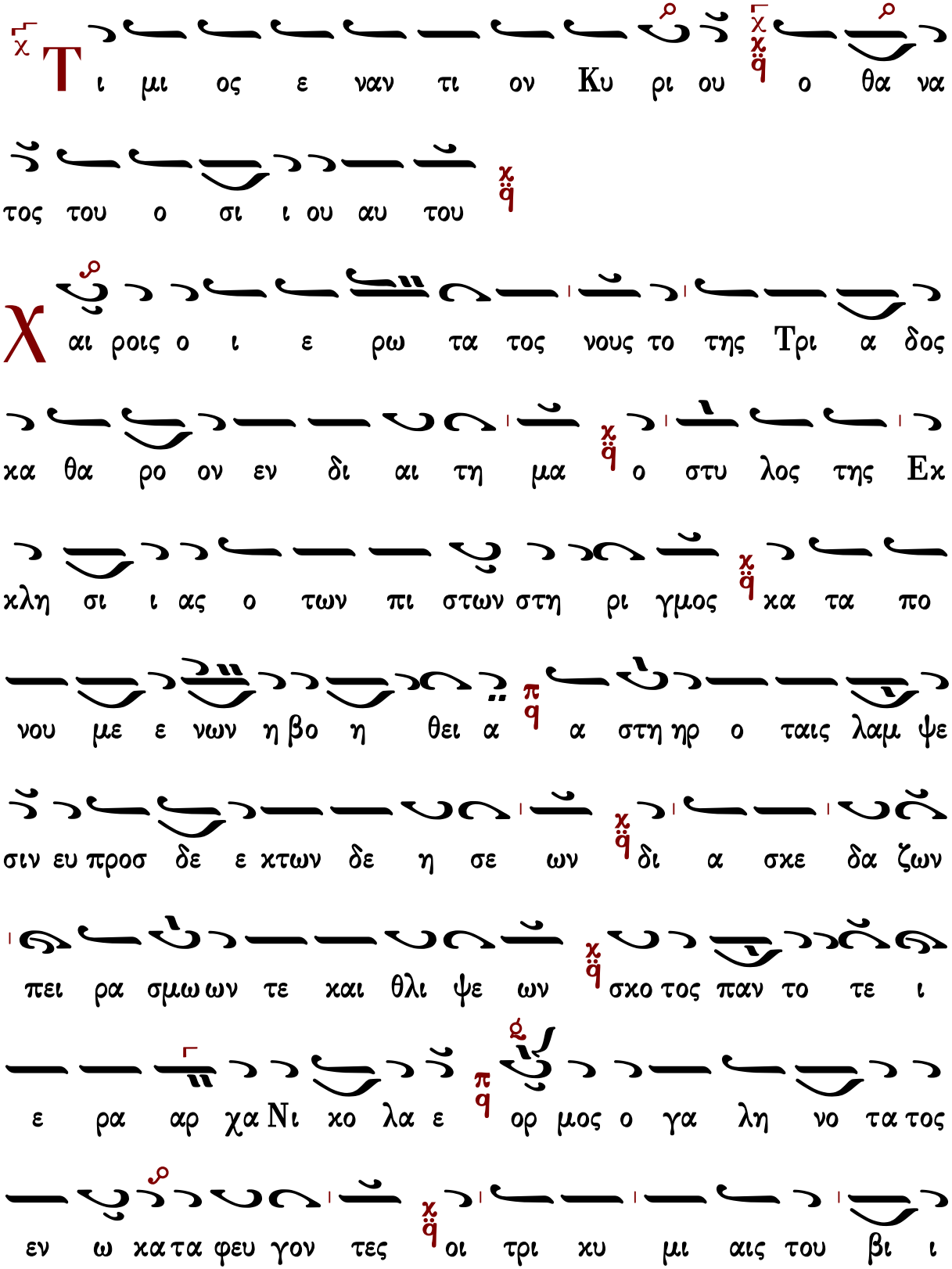
Τι μι ος ε ναν τι ον Κυ ρι ου ο θα να
τος του ο σι ι ου αυ του
Χαι ροις ο ι ε ρω τα τος νους το της Τρι α δος
κα θα ρο ον εν δι αι τη μα ο στυ λος της Εκ
κλη σι ι ας ο των πι στων στη ρι γμος κα τα πο
νου με ε νων η βο η θει α α στη ηρ ο ταις λαμ ψε
σιν ευ προσ δε ε κτων δε η σε ων δι α σκε δα ζων
πει ρα σμω ων τε και θλι ψε ων σκο τος παν το τε ι
ε ρα αρ χα Νι κο λα ε ορ μος ο γα λη νο τα τος
εν ω κα τα φευ γον τες οι τρι κυ μι αις του βι ι

ου πε ρι στα του ου με νοι σω ζον ται π q Χρι στον εκ δυ

σω ω πει ταις ψυ χαις η μων δο θη η ναι το με γα

ε λε ος χ q

χ Ο ι ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται

δι και ο συ νην χ χ q και οι ο σι οι οι σου α γαλ λι

α σον ται χ q

Χ αι ροις ο ζη λω θει ου πλη σθεις α πα γω γης τε πο

νη ρα ας λυ τρω σα με νος χ q α δι κως μελ λον τας

θνη η σκειν ε πι στα σι α φρι κτη χ q και ταις δι ο

νει ει ρων προσ φοι τη σε σι π q πη γη η η πη γα

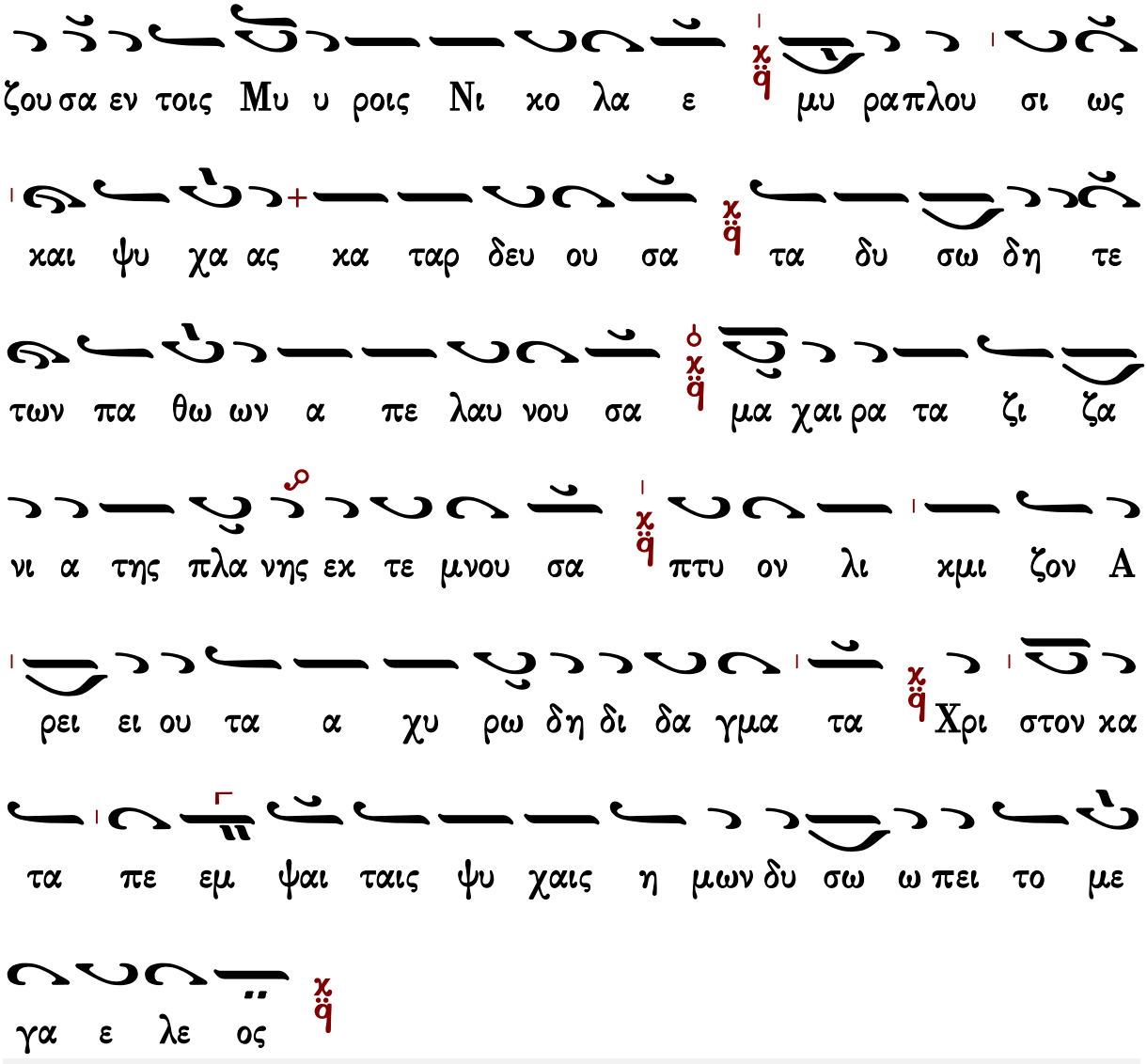

Δοξαστικὸν - Θεοτοκίον

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ π̄ ⸏ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.79*

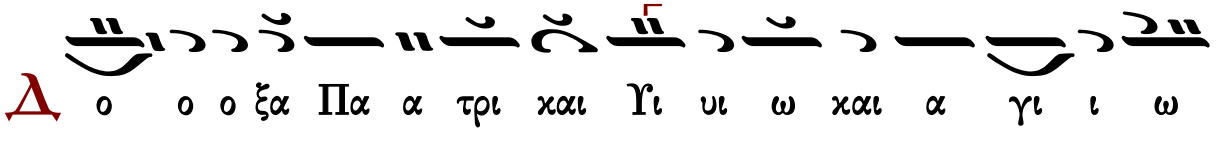

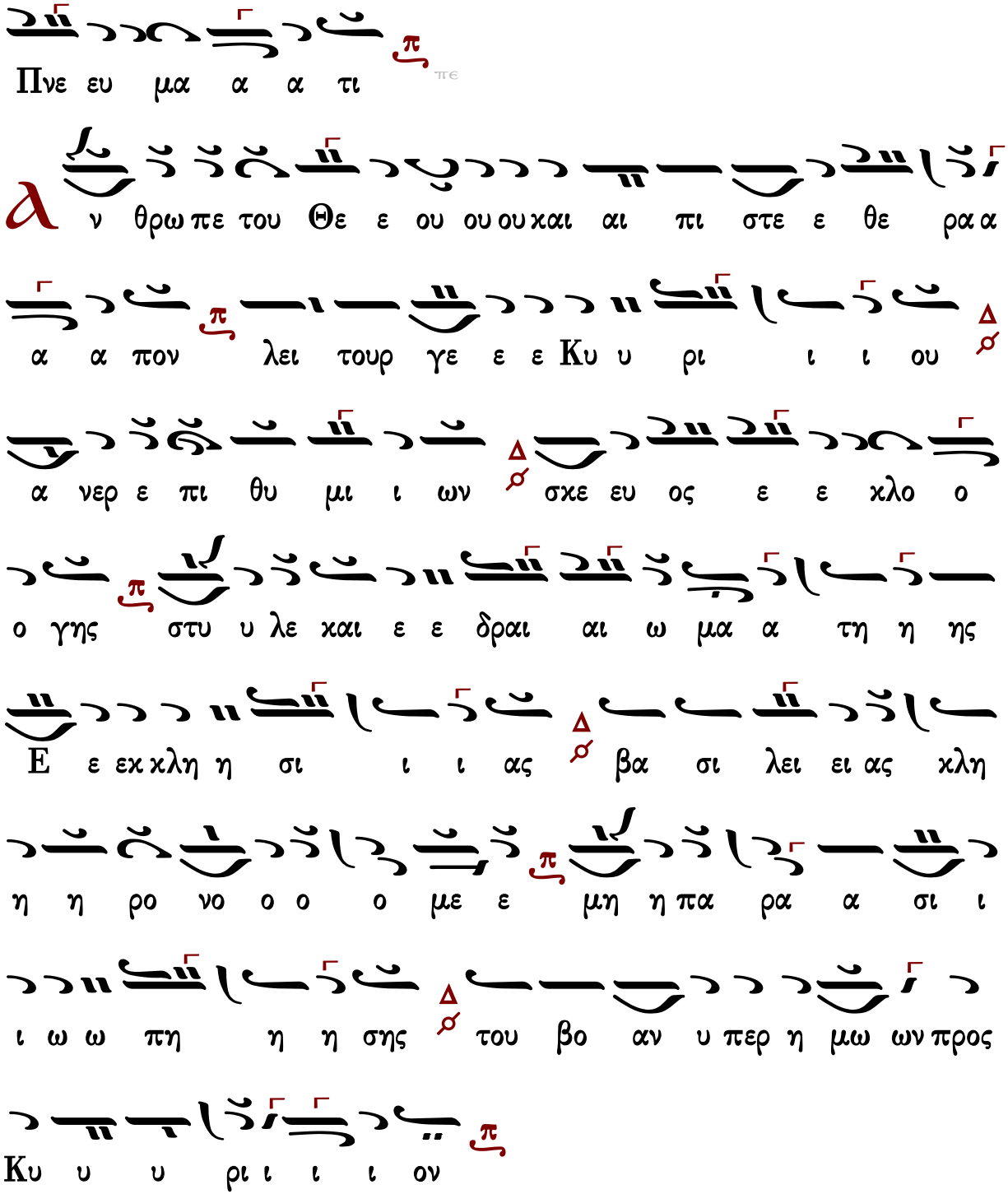

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ Πα

Πέτρου Έφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.80*

Κ

αι νυν χαι α α ει χαι εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην

Α

νυμ φευ τε ε ε Πα αρ θε ε ε νε πο ο

θε ε εν η η η η η χεις τις ο τε χω ω ων σε

τι ις χαι αι αι η μη η τη η η ηρ σου πως τον χτι ι

στην φε ρεις ε ε εν α αγ χα α α λαις πως ουκ ε

φθα α ρης τη ην νη η η δυν με γα λων πα α α ρα

α δο ο ο ξων ε πι ι σοι φρι χτων μυ στη η

η ρι ι ι ω ων ε πι γη ης τε ε ε λου ου με ε

νων ο ο ρω ω μεν Πα αν α γι ι ι ι α χαι προ

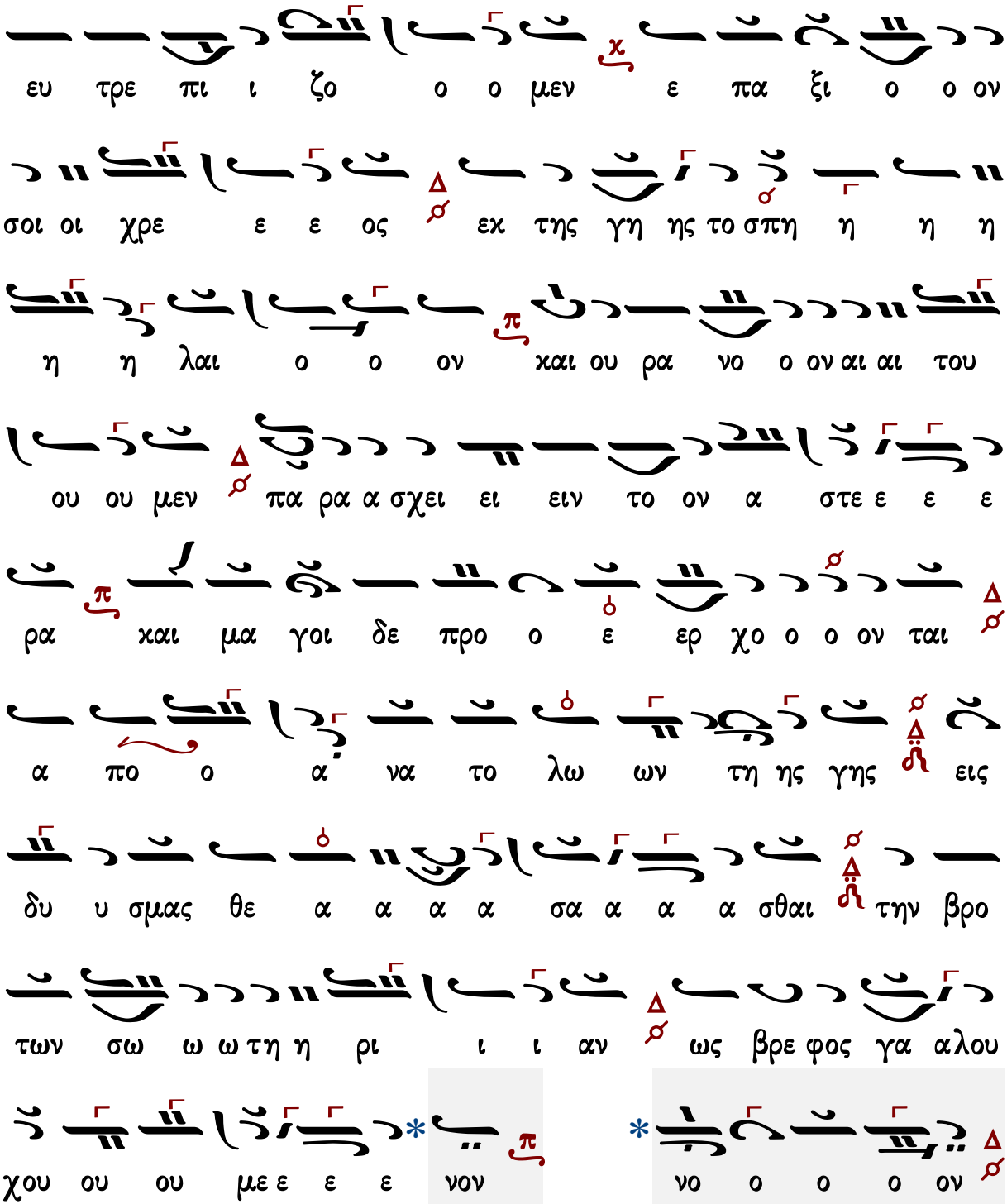

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.251*

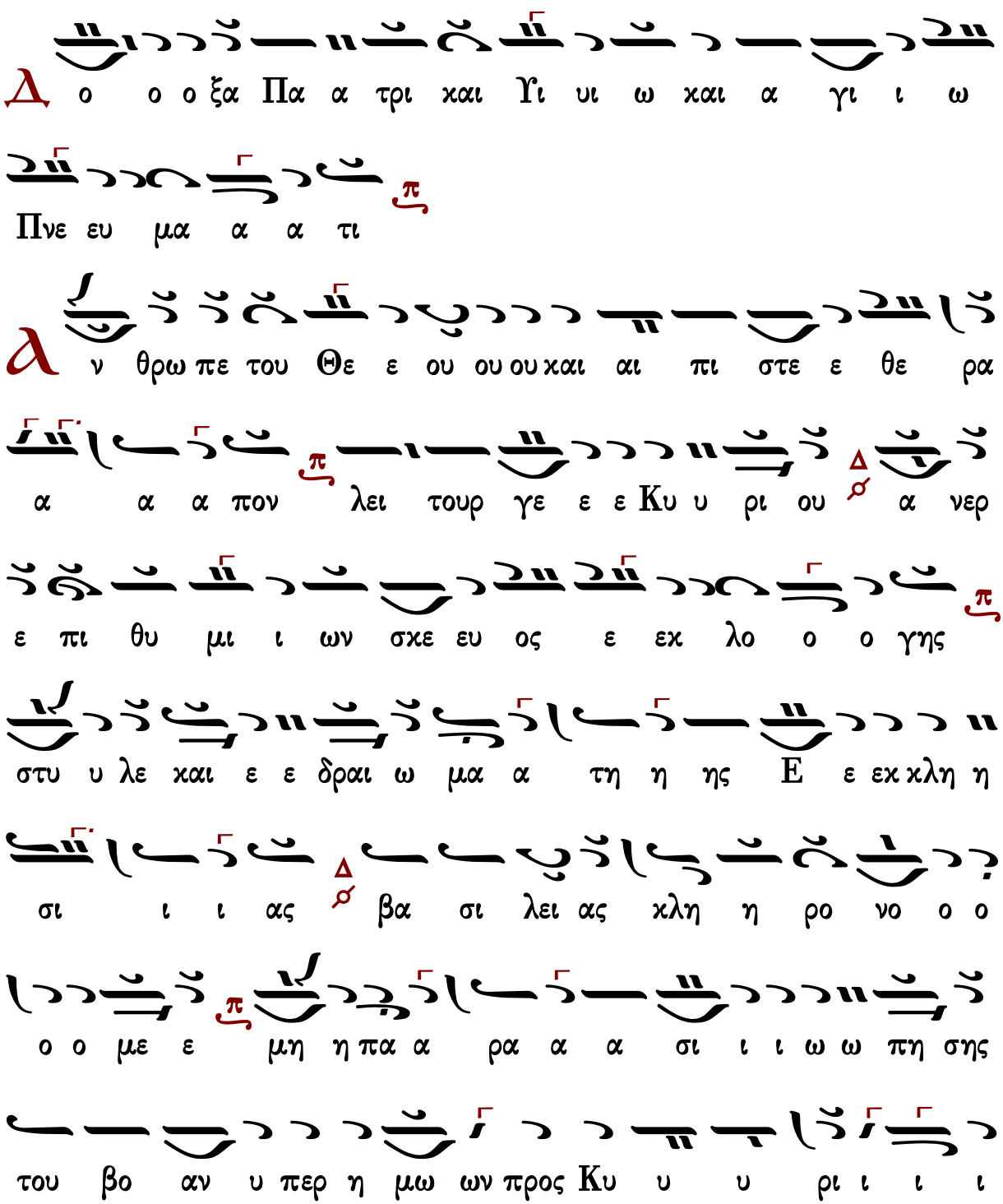

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ π ↄ Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.251*

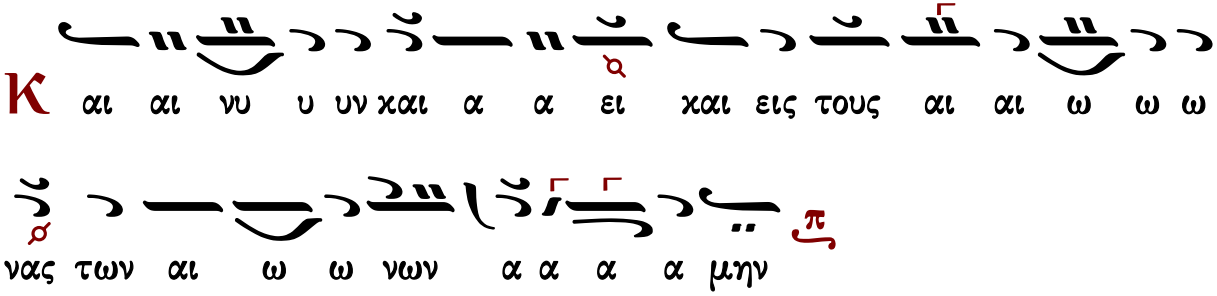

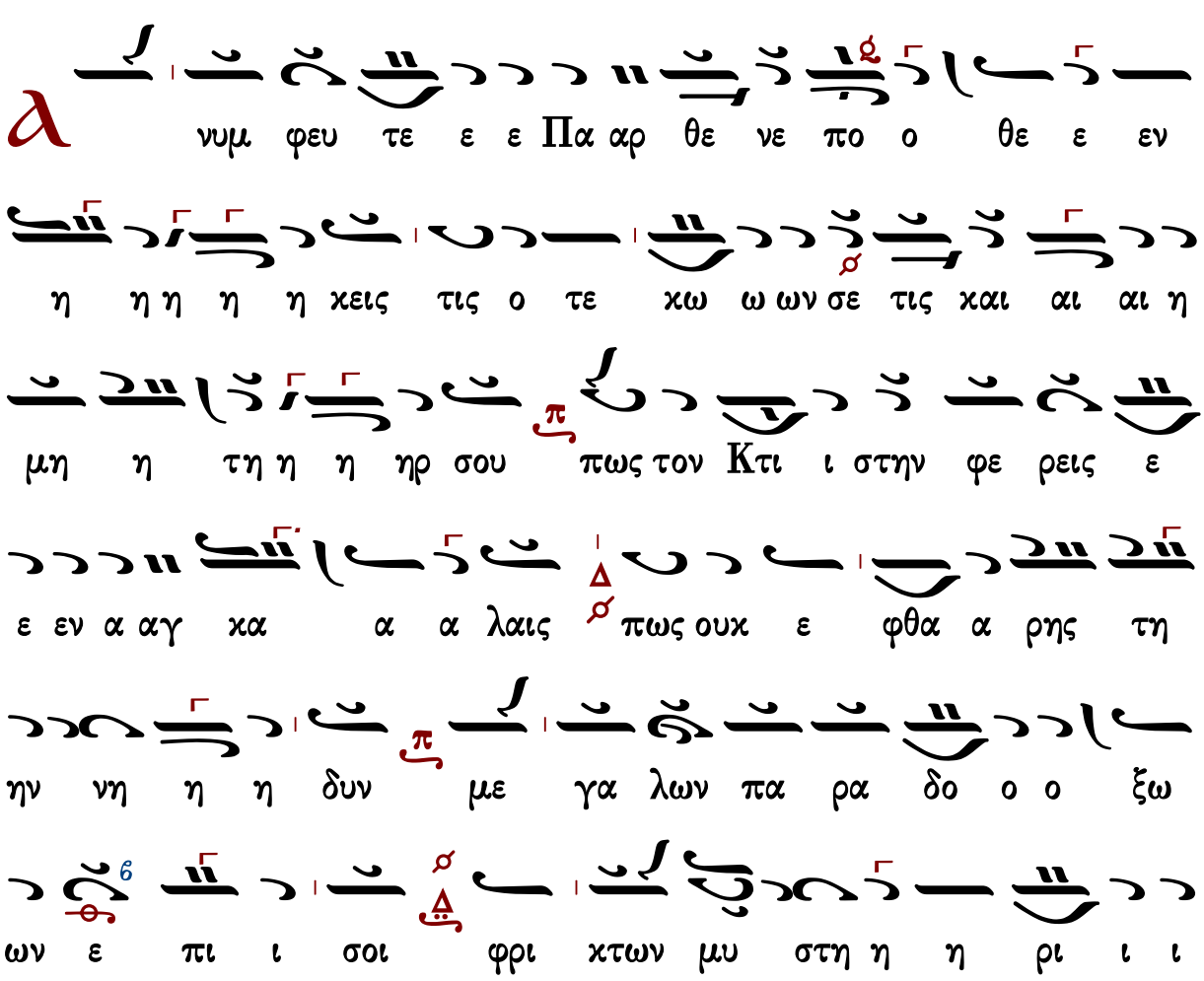

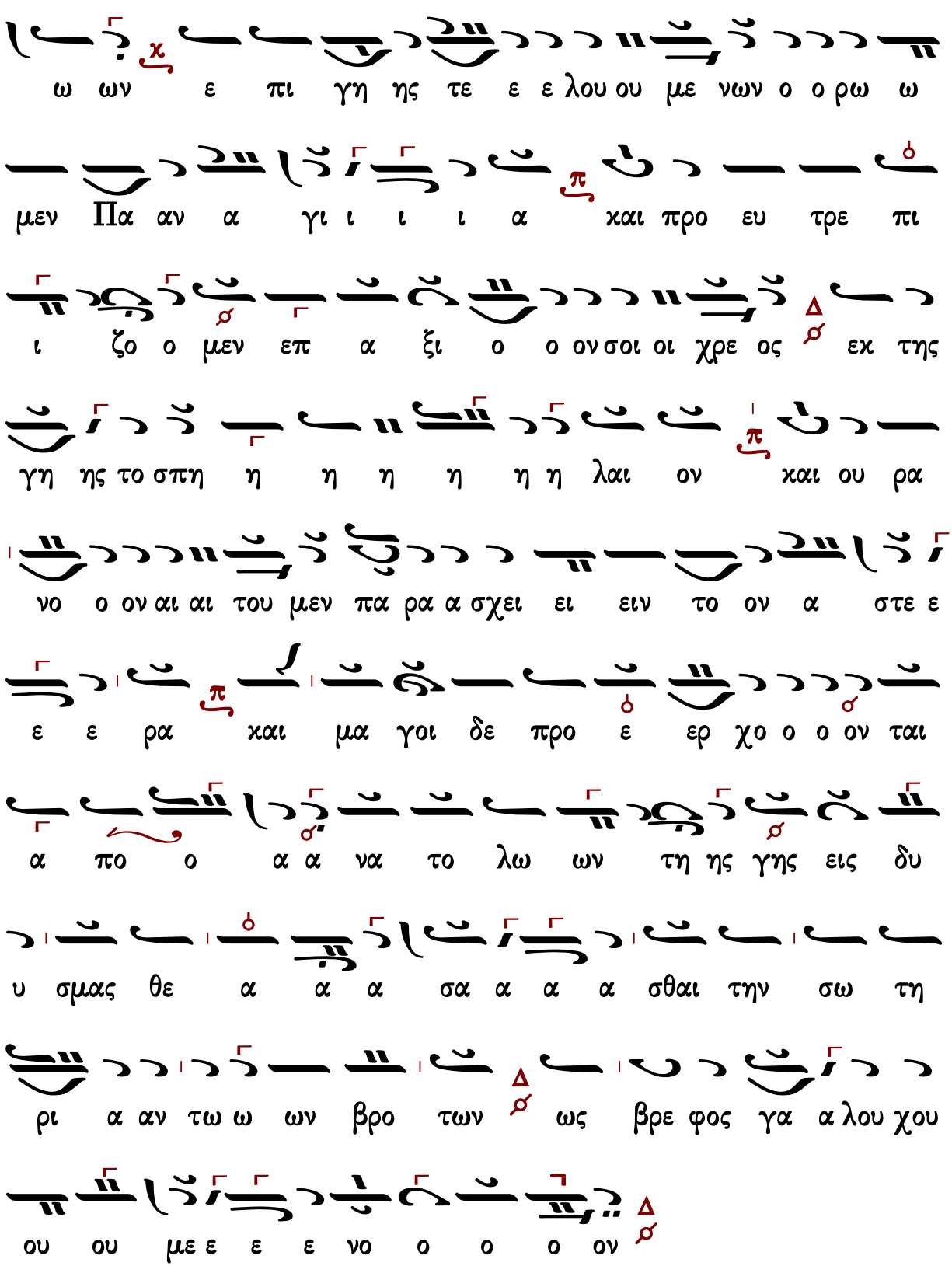
ω ων ε πι γη ης τε ε ε λου ου με νων ο ο ρω ω
μεν Πα αν α γι ι ι ι α και προ ευ τρε πι
ι ζο ο μεν επ α ξι ο ο ον σοι οι χρε ος εκ της
γη ης το σπη η η η η η η λαι ον και ου ρα
νο ο ον αι αι του μεν πα ρα α σχει ει ειν το ον α στε ε
ε ε ρα και μα γοι δε προ ε ερ χο ο ο ον ται
α πο ο α α να το λω ων τη ης γης εις δυ
υ σμας θε α α α σα α α α σθαι την σω τη
ρι α αν τω ω ων βρο των ως βρε φος γα α λου χου
ου ου με ε ε ε νο ο ο ο ον

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.290*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι

α ν θρω πε ε ε του Θε ε ου ου ου και αι πι στε ε

θε ρα α α α πον λει τουρ γε ε ε Κυ υ ρι

ι ι ου α νερ ε πι θυ μι ι ων σκε ευ ος ε

ε κλο ο ο γης στυ υ λε και αι ε ε δραι αι ω ω

μα α τη η ης Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας Δ βα

σι λει ει ας κλη η η ρο νο ο ο ο ο με ε μη η

πα α ρα α α σι ι ι ω ω πη η η σης του βο

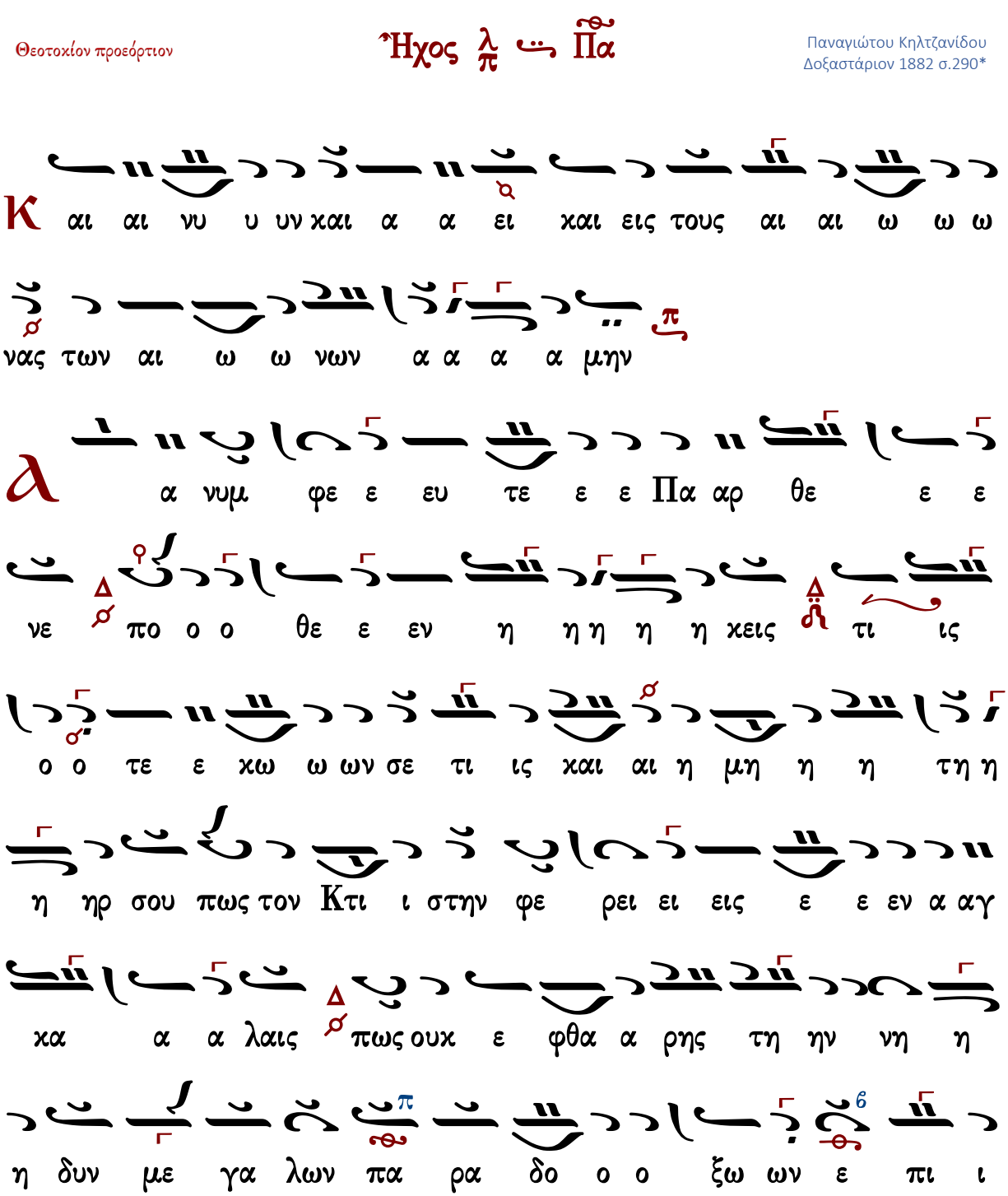
αν υ περ η μω ων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ι ον
Θεοτοκίον προεόρτιον
Ἦχος λ π Πα
Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.290*
Κ αι αι νυ υ υν χαι α α ει χαι εις τους αι αι ω ω ω
νας των αι ω ω νων α α α α μην
α νυμ φε ε ευ τε ε ε Πα αρ θε ε ε
νε πο ο ο θε ε εν η η η η η χεις τι ις
ο ο τε ε χω ω ων σε τι ις χαι αι η μη η η τη η
η ηρ σου πως τον Κτι ι στην φε ρει ει εις ε ε εν α αγ
κα α α λαις πως ουκ ε φθα α ρης τη ην νη η
η δυν με γα λων πα ρα δο ο ο ξω ων ε πι ι

ε ων ω ι ι ι η η η μυ χτων φρι σοι

να α Πα μεν ω ο ο ρω ο νων με ου ου λο ε ε τε ης γη πι

επ ο μεν ο ζο ι πι τρε προ ευ και α ι ι ι γι

ος ε ε χρε οι οι σοι ον ο ο ι ι ξι α α εχ

ον λαι η η η η η η η η η η η σπη το ης γη ης τη

ει ει α ρα α πα ρα μεν ου ου του ι αι αι ον ο νο ρα ου και

οι οι γοι α α α μα και ρα ε ε ε στε α ον το ειν

να α α ο πο α ται ον ο ο χο ερ ε προ δε

α α ω ω η η ρι σω των βρο την σθαι α α α σα α α

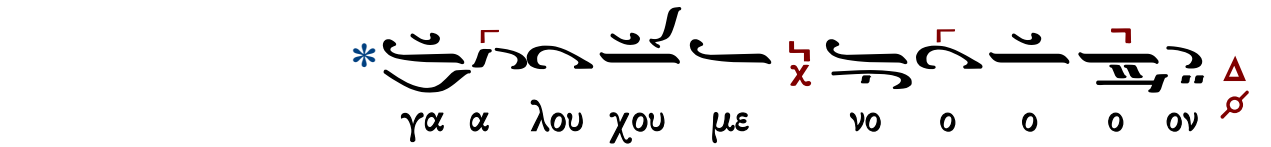

Πέτρου Φιλανθίδου

Ἦχος λ πλ. δ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.152*

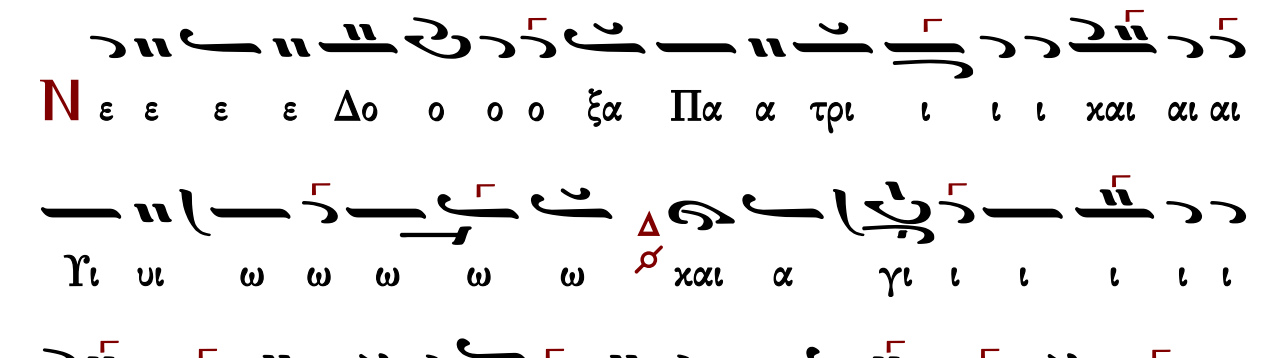

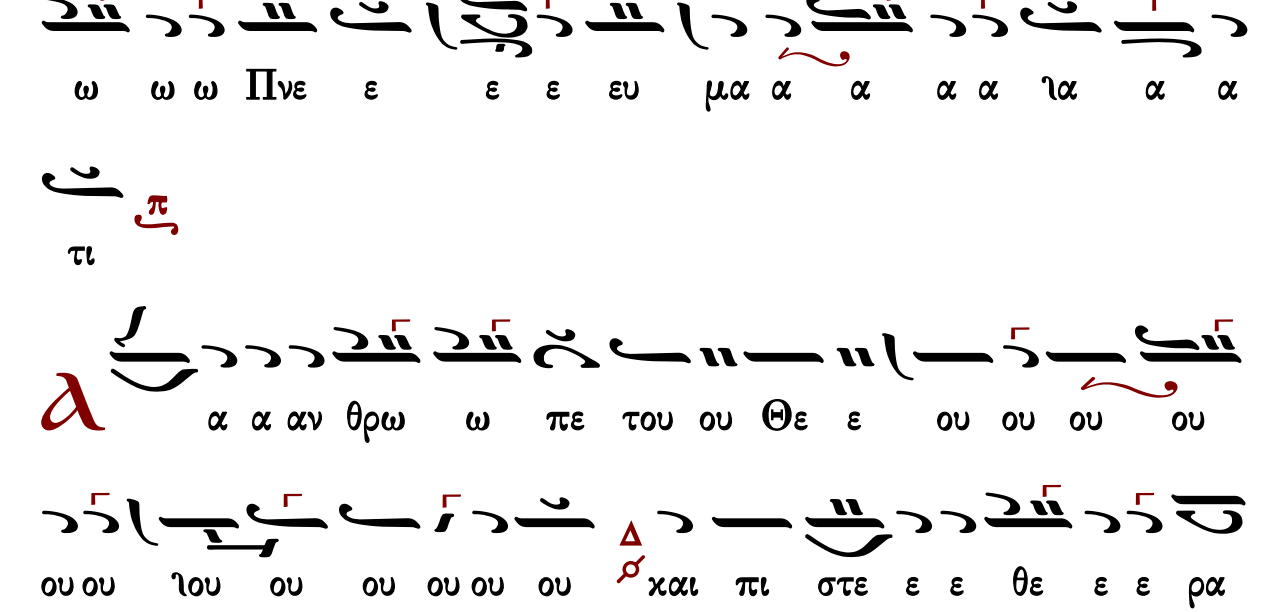

α α α α α α α πον λει τουρ γε ε ε Κυ υ

ρι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ου α α νε ερ

ε ε πι θυ υ μι ι ω ω ω ων σχε ευ ο ος εκ λο

ο ο ο ο ο ο ο γης στυ υ υ υ λε ε

ε ε και ε δραι αι αι ω ω ω ω μα α της Εκ

κλη σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α ας

βα σι λει ει α α ας κλη η ρο ο νο ο ο ο ο ο

ο ο ιο κλη ρο νο ο ο ο ο με μη η η

η πα ρα σι ω ω πη η η η η η η

η η σης του ου βο ο ο α α αν υ περ η

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἀνύμφευτε Παρθένε, πόθεν ἥκεις; τὶς ὁ τεκὼν σε; τὶς καὶ ἡ μήτηρ σου; πῶς τὸν κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν, μεγάλων παραδόξων ἐπί σε φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων, ὁρῶμεν Παναγία, καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, ἐκ τῆς γῆς τὸ σπήλαιον, καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν ἀστέρα, καὶ μάγοι δὲ προέρχονται, ἀπὸ ἀνατολῶν τῆς γῆς, εἰς δυσμὰς θεάσασθαι, [τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν/τὴν βροτῶν σωτηρίαν], [ὡς βρέφος γαλουχούμενον/ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον].

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.153*

η αι αι αι αι χαι ις τι σε ων ω ω ω ω ω χω

η η μη η η η τη η η η μη η η η η η η

ει ει ρει φε στην ι ι ι ι χτι ον το πως σου ηρ τη

αις αις αι αι αι αι αι αι λαι α α χα αγ α εν ε ε ε εις

ην τη ης η η η ρη α α α α φθα ε χου ου πως

ρα α πα ων λω α γα με υν υ υ δυ νη

ι ι πι ε ε ε ε ξω ων ο ο ο ο ο ο δο α

ι ι ι ι φρι ε ε ε ε σε ι ι ι ι

ων ι ι ι ι ι ι ι ρι η στη υ μυ χτων

η η η η μη η η η τη η η η η η η η

ει ει ρει φε στην ι ι ι ι χτι ον το πως σου ηρ τη

ενμε ω ω ρω ο νων ε ε ε ε ε ε ε με ε

ε ε τρε ευ ε προ αι αι χαι α α ι ι ι γι α α αν Πα

ε ε εν με ο ο ο ο ζο ι ι ι ι ι ι πι

η η γη ης εχ ος ε ε ε χρε ι ο ον σοι οι ξι α πα

και ον λαι η η η η η η σπη η η ης το η η η η

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα νο ον αι αι του ου ου ου ου

α α ο ον το ειν ει ει σχει ρα πα εν με ου ου ου ου ου

οι οι γοι α μα και ρα ε ε ε ε ε ε ε στε

α ε ε ε ε ερ χο ο ο ον ται αι αι ι δε προ ο

ης η η γη ης τη ων ω ω ω λω το να Α πο

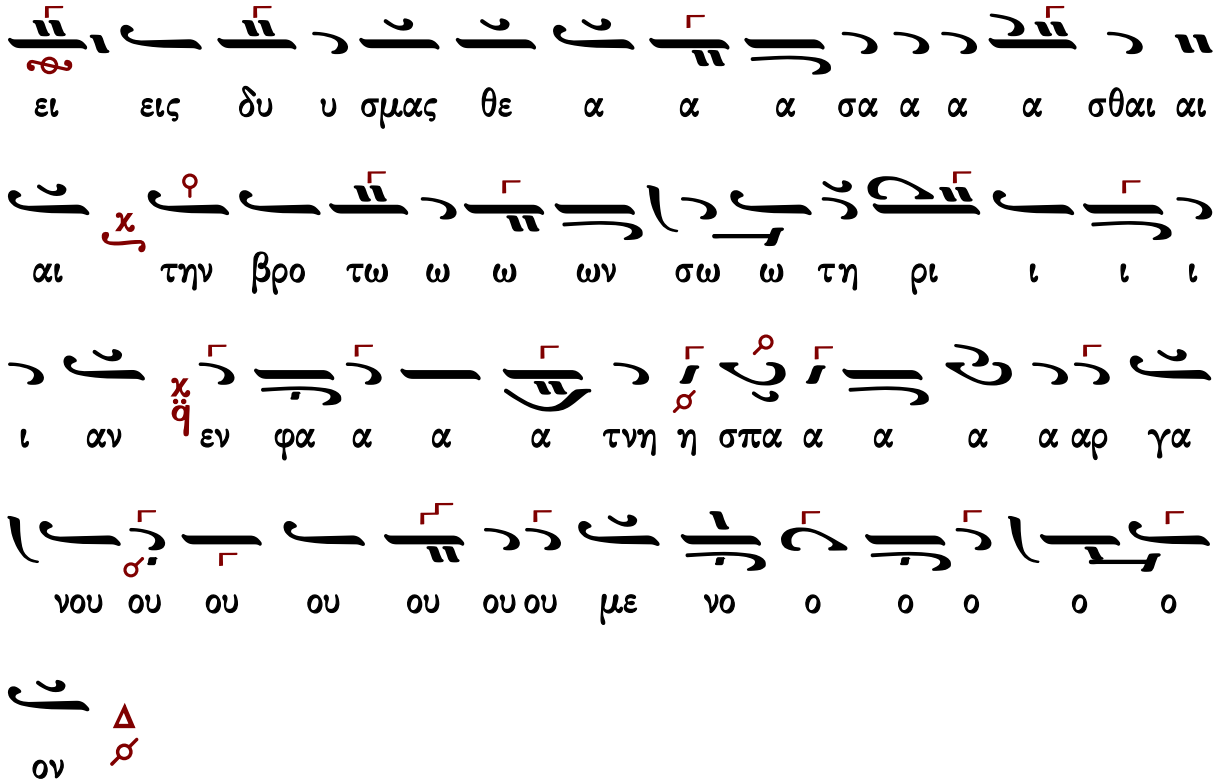

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.281*

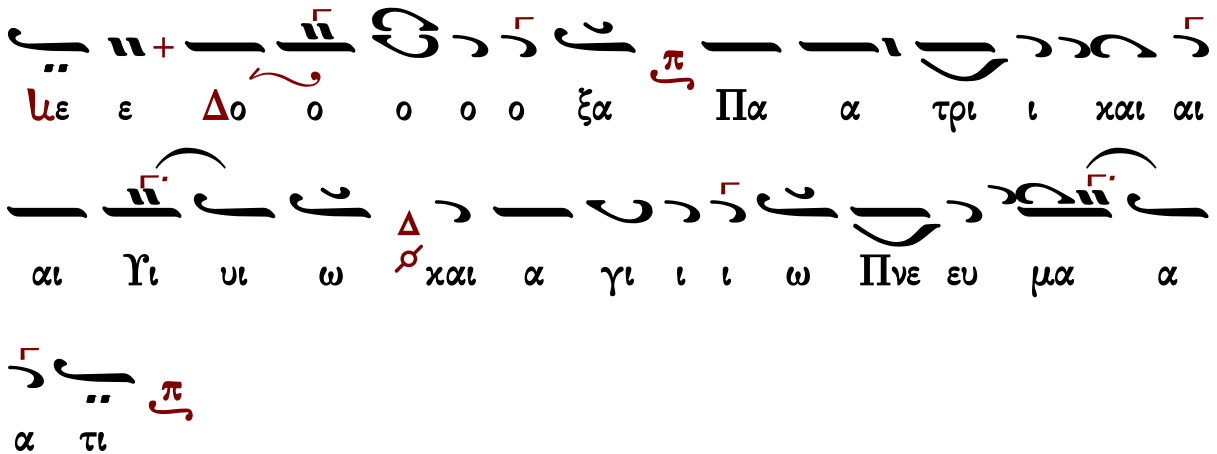

α

αν θρω πε ε του ου ου Θε ου ου ου ου ου

και αι αι αι πι στε ε ε θε ρα α α α α πον

λει τουρ γε ε ε Κυ ρι ι ι ου α νερ ε πι ι

θυ υ υ μι ων σκε ευ ος ε ε χλο ο γης στυ υ

λε και αι ε ε δραι αι ω ω ω μα α τη η

ης Ε ε εκ κλη σι ι ι ι ας βα σι λει ας κλη η

η ρο ο νο ο ο ο ο με ε ε μη η πα α ρα α

α σι ι ι ω πη η η σης του βο ο αν

υ περ η μω ω ων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι

ον

Θεοτοκίον προεόρτιον

Ἦχος λ π ∽ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.282*

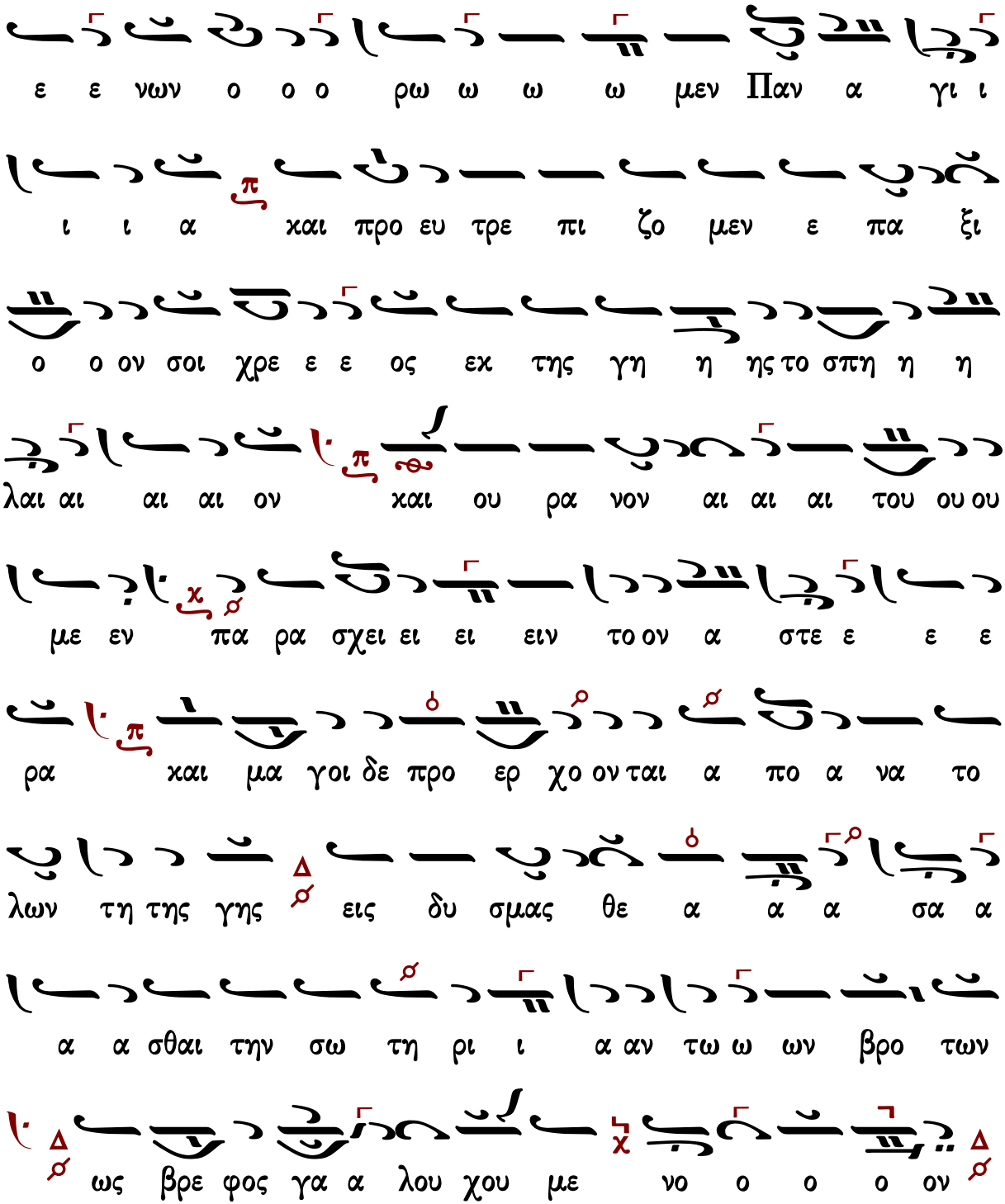

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Νῦν ἀπολύεις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.70/2794*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι χαι αι αι Υι υι ω χαι

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι

πκ.π

α ν θρω πε ε ε του ου ου Θε ε ου ου ου χαι αι πι

στε ε θε ρα α α α πον λει τουρ γε ε ε Κυ υ ρι

ι ι ου α νερ ε πι θυ υ μι ι ων σκε ευ ο ος

εκ λο ο γη ης στυ λος χαι ε δραι αι ω ω μα α τη η

ης Ε ε εκ κλη η σι ι ι ας βα σι λει ας κλη

ρο νο ο ο ο ο με ε μη πα ρα σι ω πη η η η

η η σης του βο ο αν υ περ η μω ων προς Κυ υ

υ ρι ι ι ι ον
Θεοτοκίον προεόρτιον
Ἦχος λ Πα
πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.71/2795*
Κ αι νυ υ υ υν χαι αι αι α α ει χαι εις τους αι αι
ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
πκπ
α νυ υμ φε ευ τε Παρ θε ε ε ε ε ε
νε πο ο θε ε εν η η η η η χεις τις ο τε
χω ω ων σε τις χαι αι αι η μη η τη η η ηρ σου πως
το ον χτι ι στην φε ρει ει εις ε ε εν α αγ κα α α
λαις πως ουκ ε φθα α ρης τη ην νη η η δυν με
γα α λω ων πα ρα δο ο ο ξω ων ε πι ι σοι οι

φρι χτων μυ στη η η ρι ι ι ω ων ε πι γης τε

ε λου ου με ε ε νων ο ρω ω ω μεν Πα αν α γι ι ι

ι α και προ ευ τρε πι ι ζο ο μεν ε πα ξι

ο ο ον τι ι χρε ε ε ος ε πι γη ης τοσπη η

η η η λαι ον και ου ρα νον αι αι του ου ου

μεν πα ρα σχει ει ει ειν το ον α α α στε ε ε ε

ε ρα και μα γοι δε προ ε ερ χο ο ο ον ται α

πο α να το λω ων τη ης γη η η ης εις δυ υ

σμας θε α α α σα α α α σθαι την σω τη

ρι α αν τω ω ων βρο ο των ως βρε φο ος γα λου χου

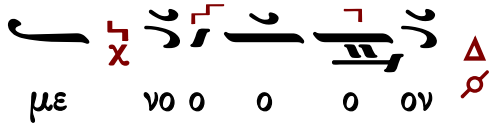

Ἀπολυτίκιον

Ἁγίου Νικολάου

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.43*

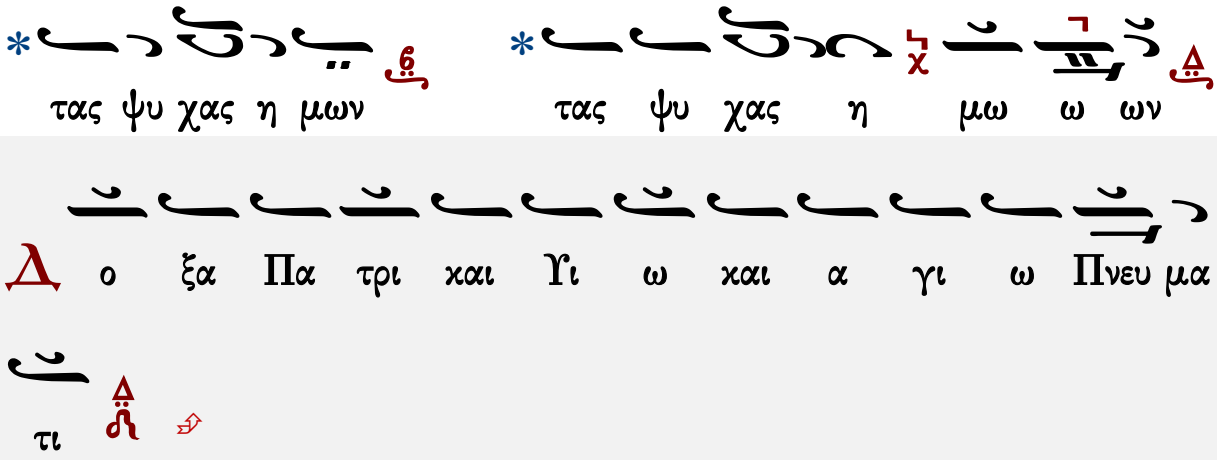

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Δι

Μουσική Κυψέλη Α'
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.252#

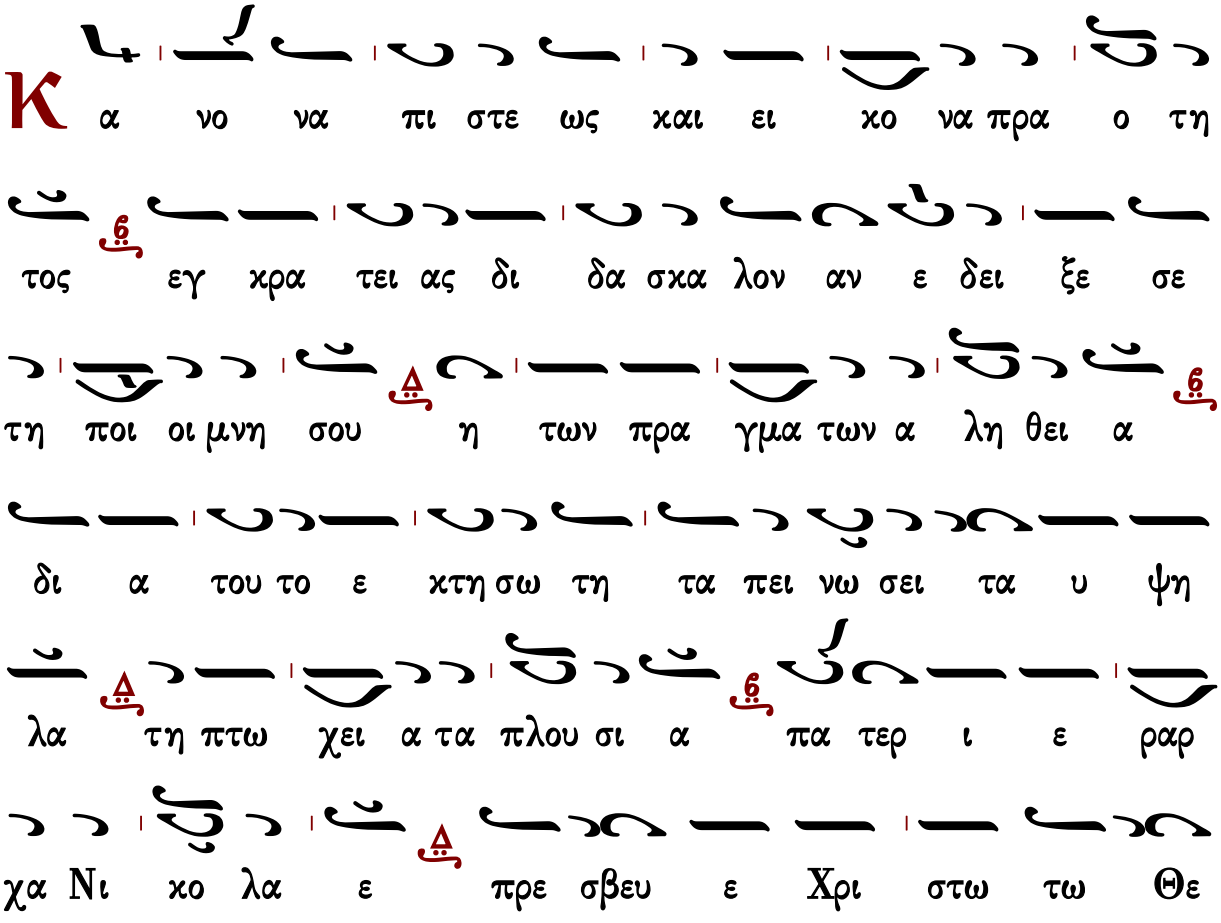

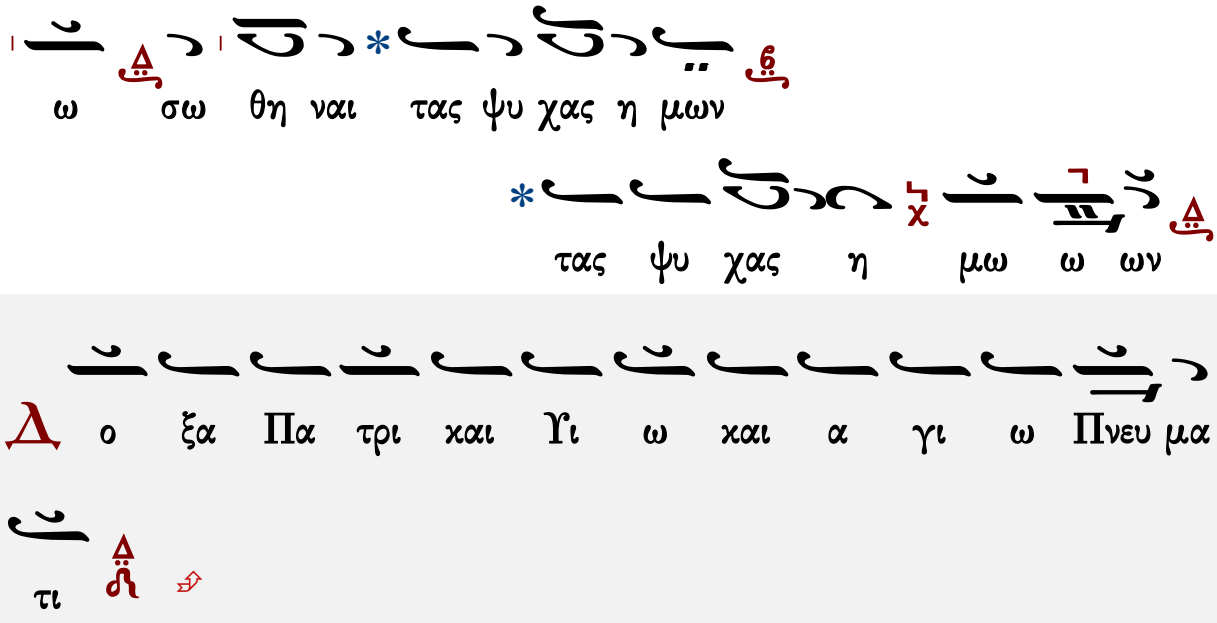

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.290#

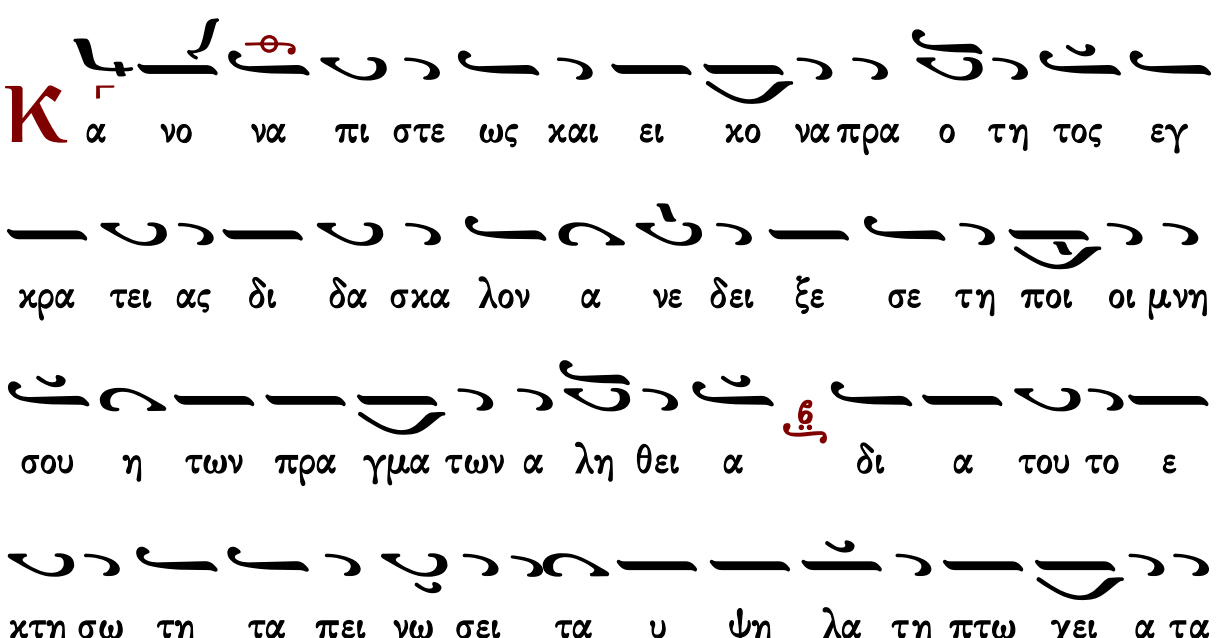

πλου σι α πα τερ ι ε ραρ χα Νι κο λα ε

πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι τας ψυ χας

η μων τας ψυ χας η μω ω ων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Ἑσπέρας | Θεοτοκίον | Ὄρθρος | Λειτουργία | Εἰσοδικὸν | ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.284#

Κ α νο να πι στε ως και ει κο να πρα ο τη τος

εγ κρα τει ας δι δα σκα λον α νε δει ξε σε τη ποι

οι μνη σου η των πρα γμα των α λη θει α δι α του

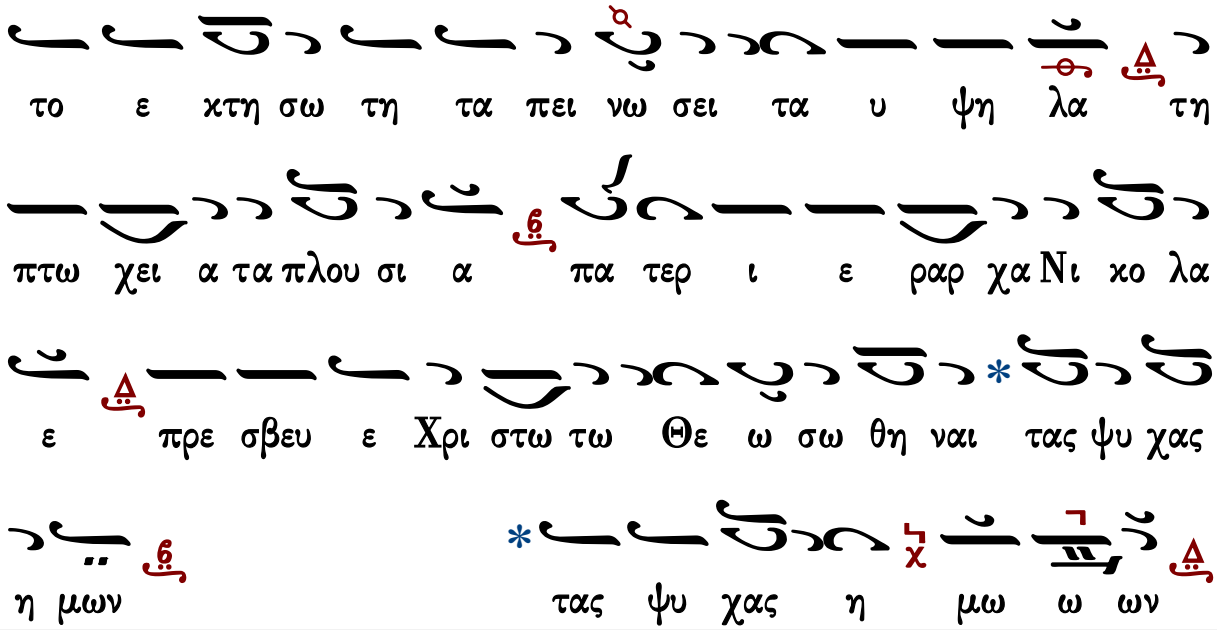

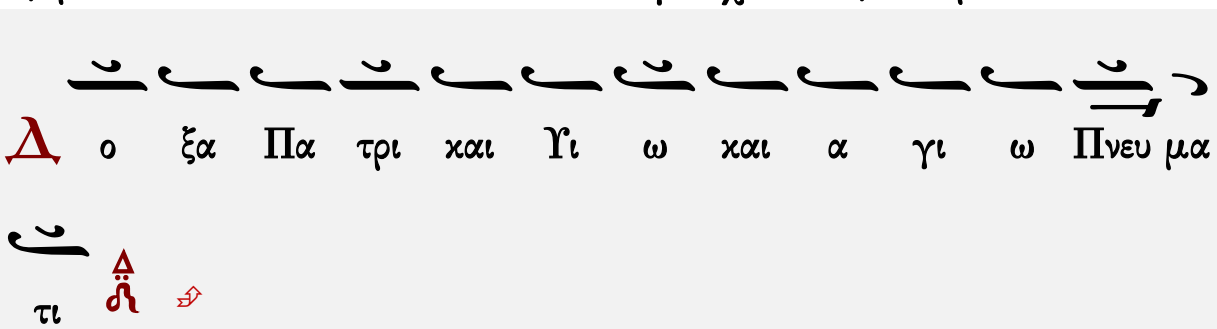

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.72/2796*

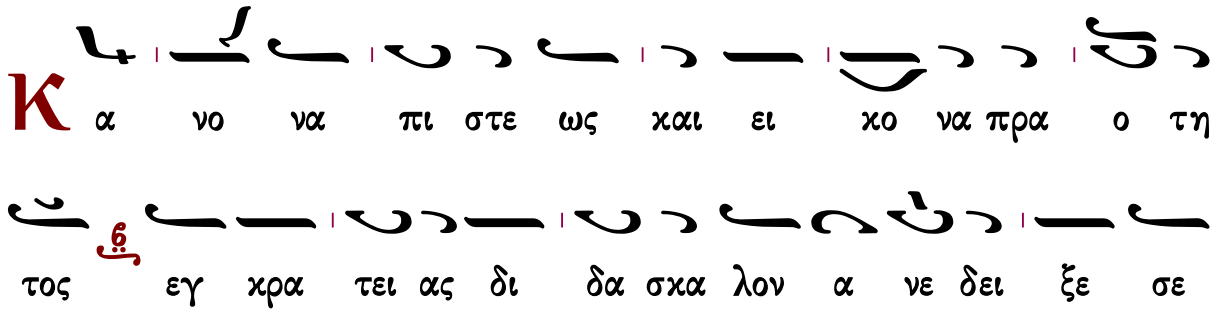

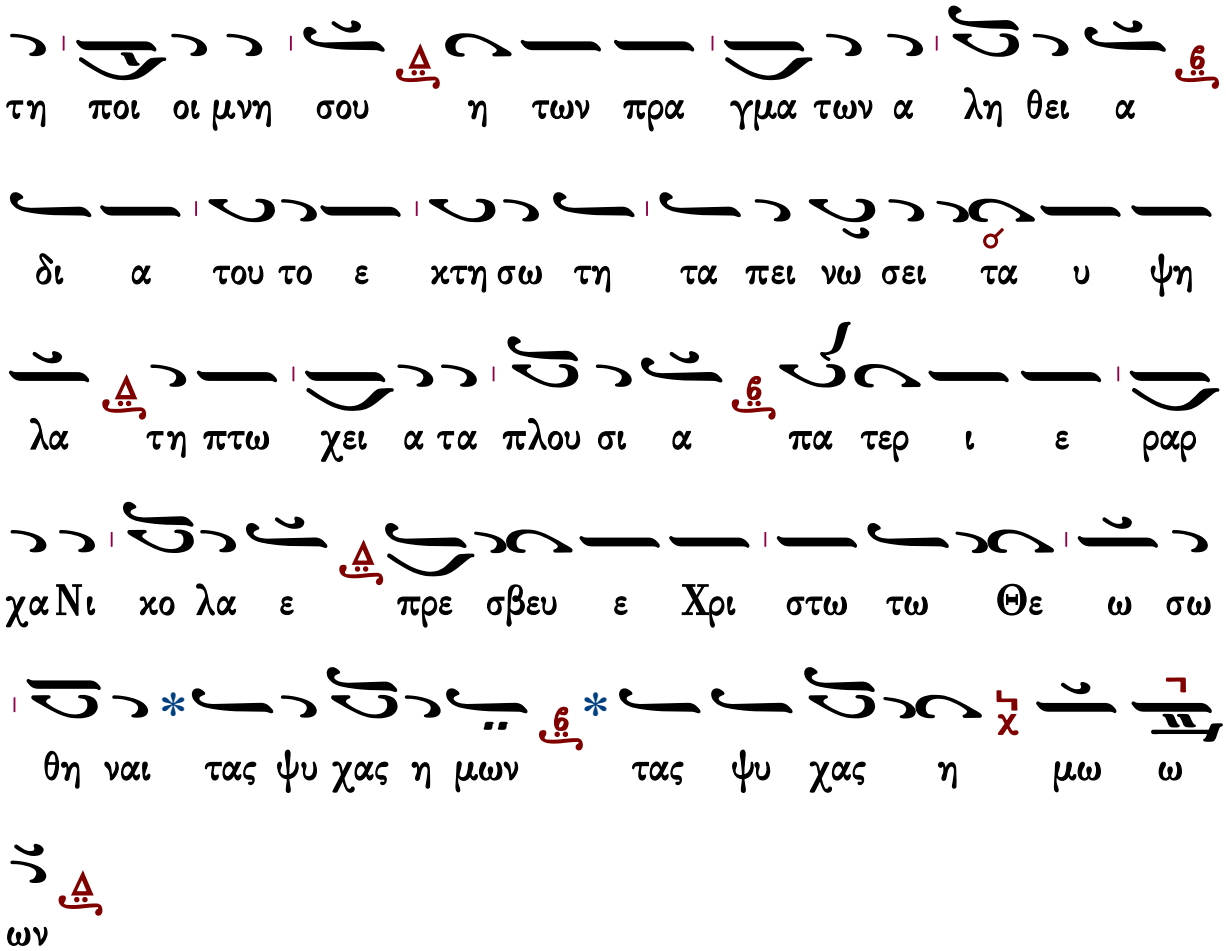

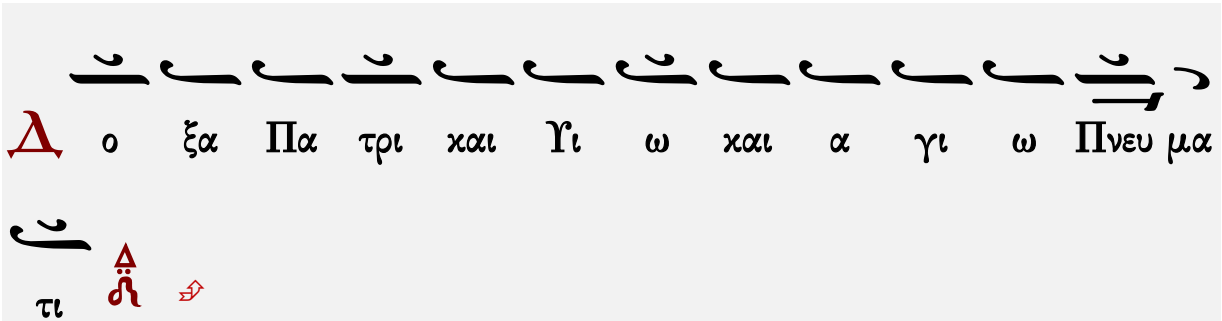

Ἑσπέρας ☜ Θεοτοκίον ☞ Ὄρθρος Λειτουργία Εἰσοδικὸν ἀπολυτίκιον τοῦ ναοῦ

Θεοτοκίον

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Βʏ

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
Βουκουρέστι 1820 σ.103*

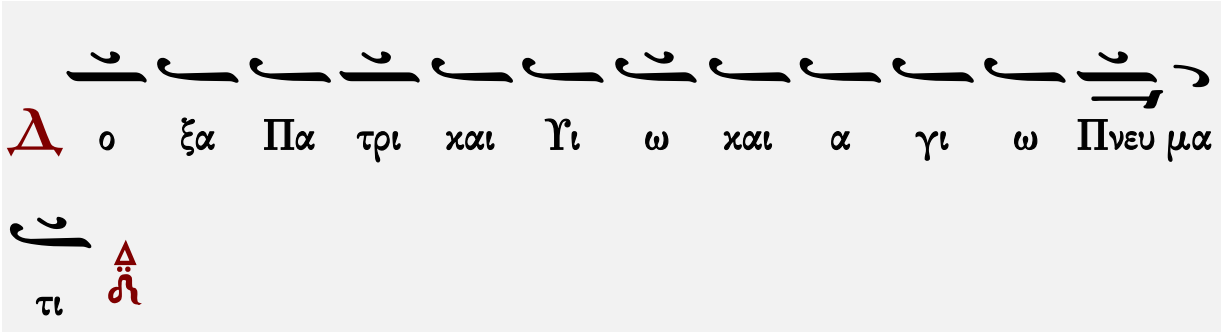
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα
τι

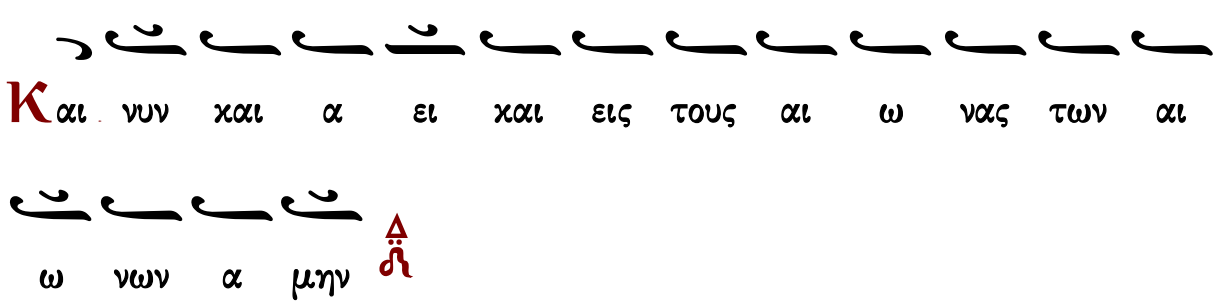
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μην

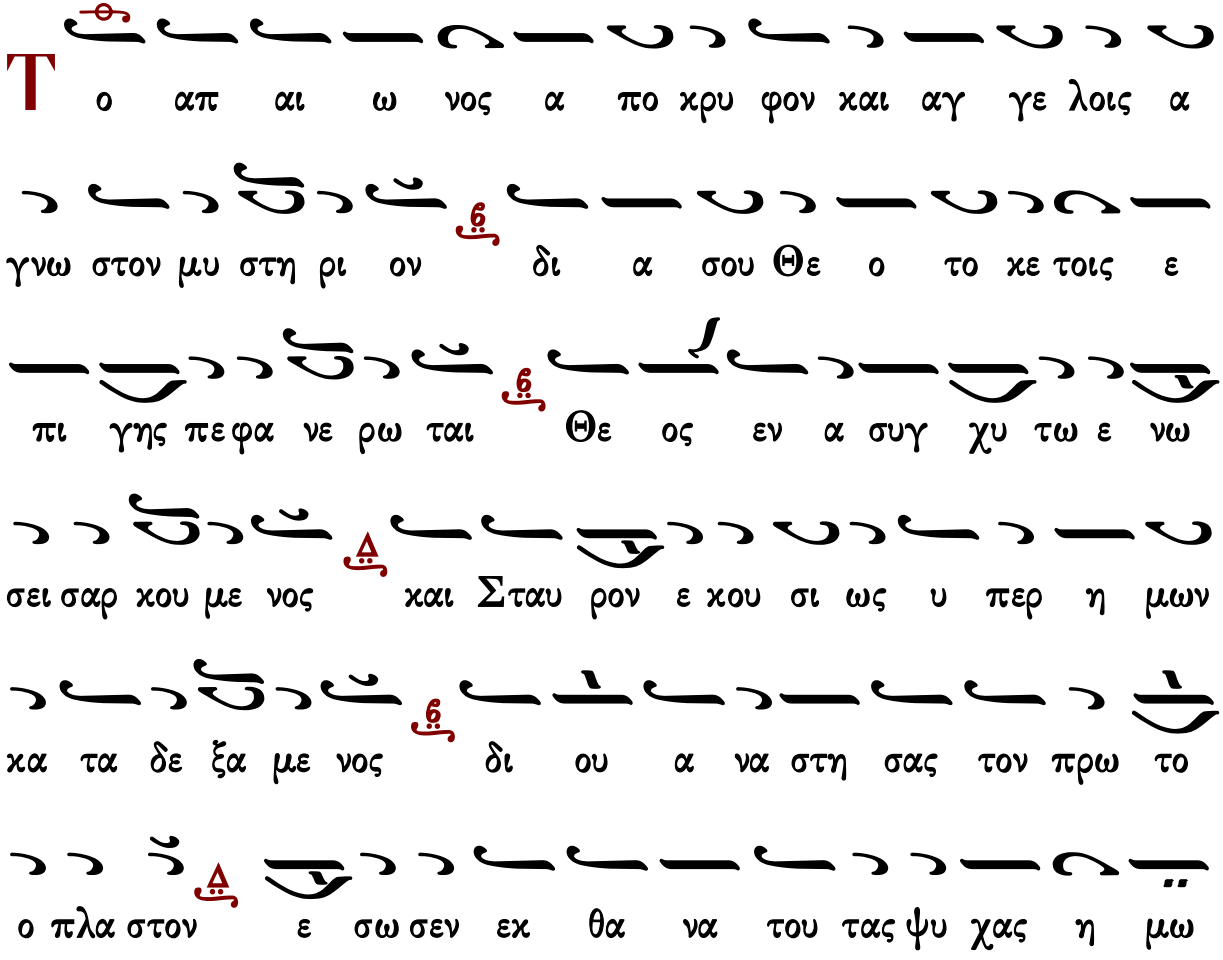
Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α
γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε
πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω
σει σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω

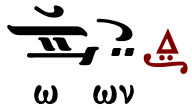

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Βȣ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.172#

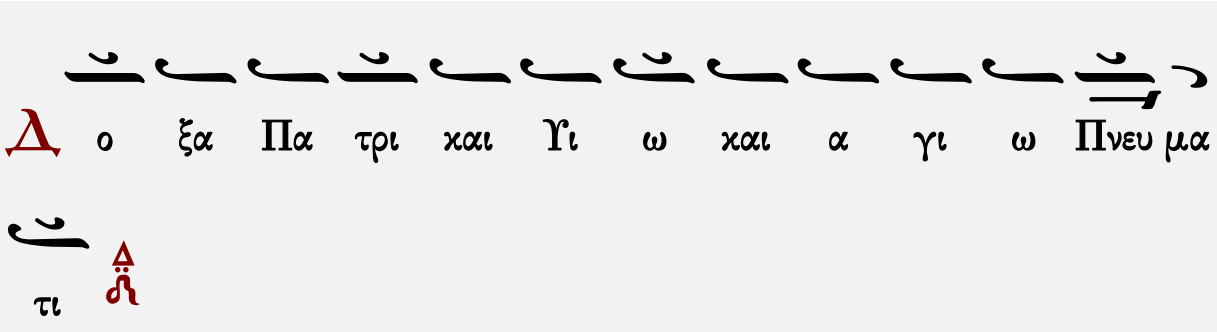

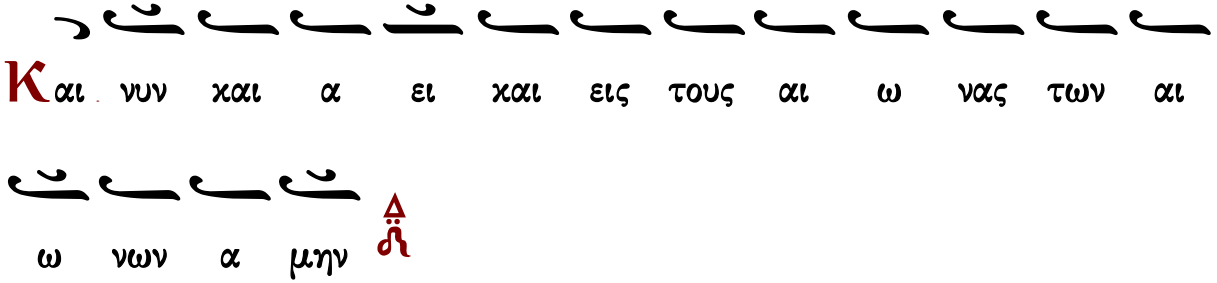

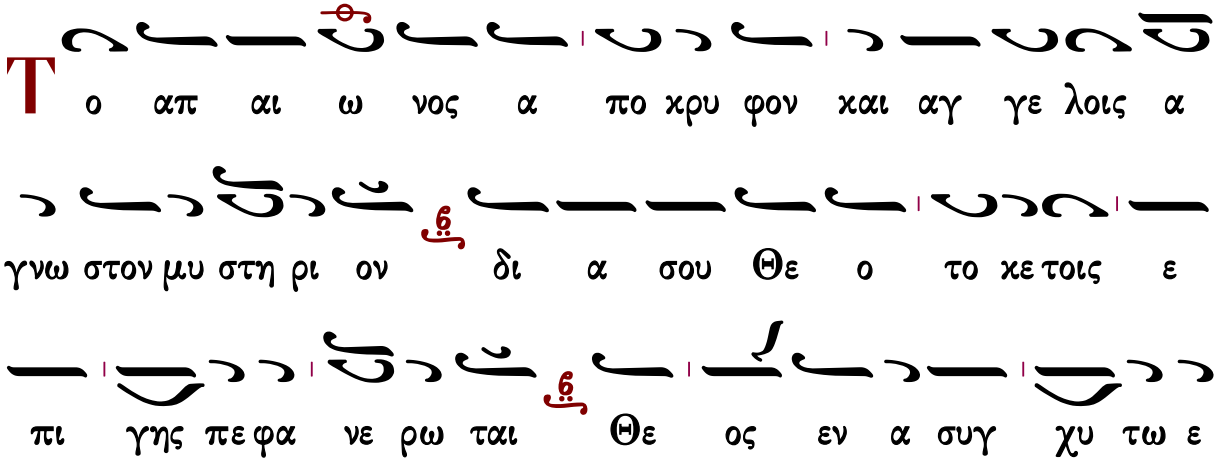

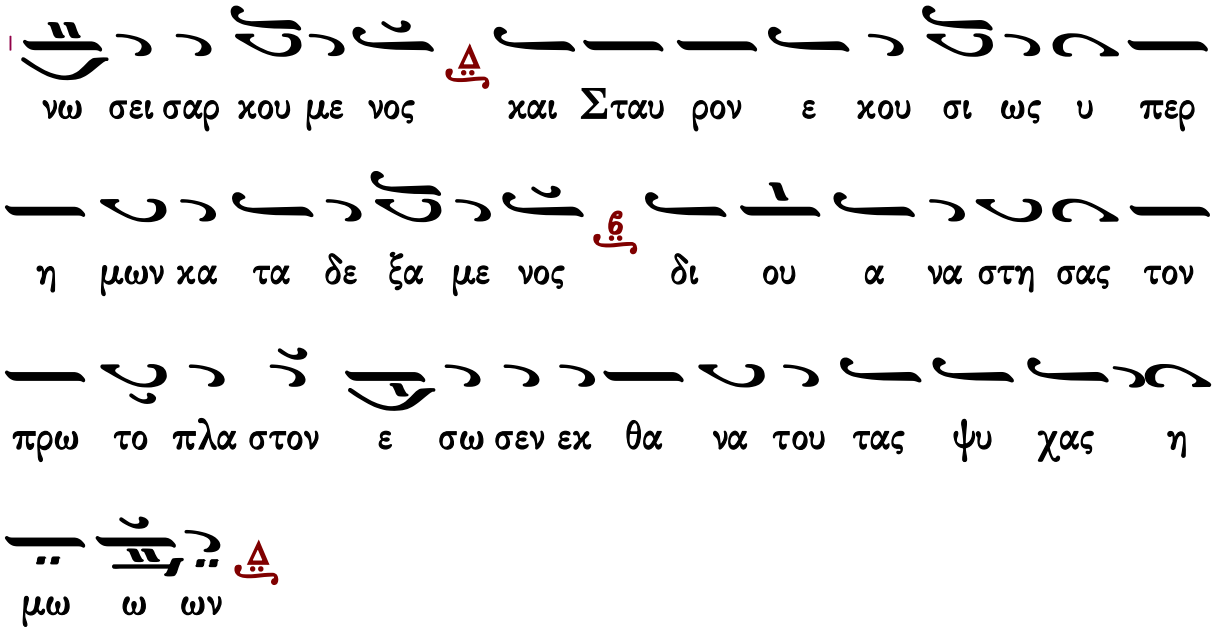

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Δι

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Αναστασιματάριον
1952 σ.70*

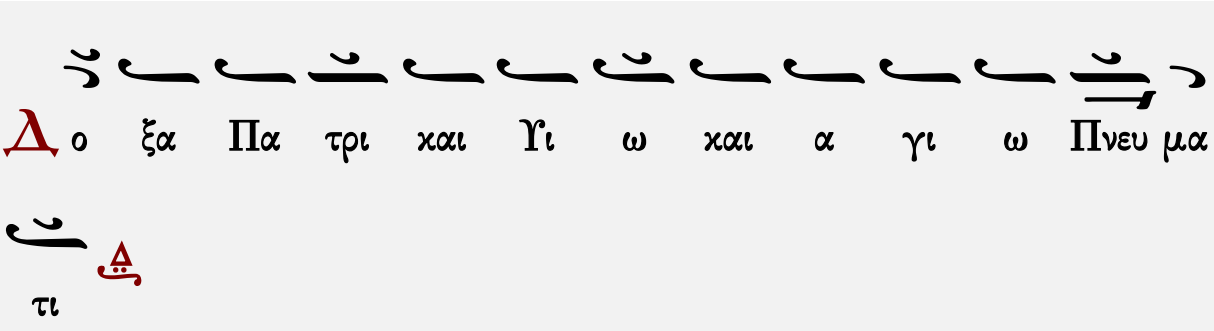

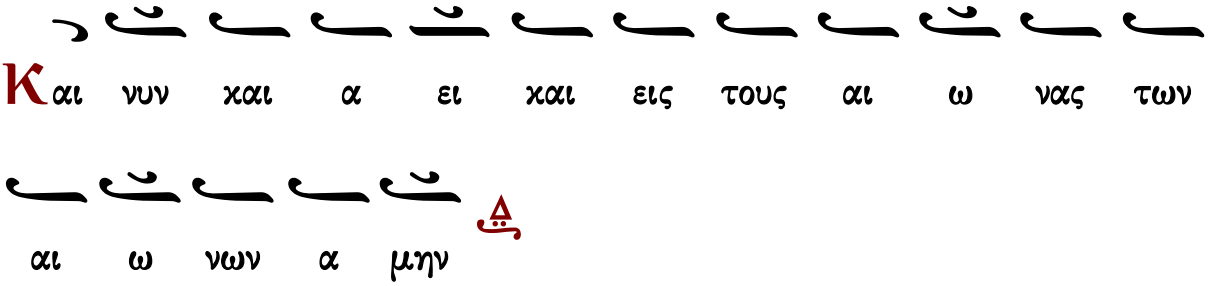

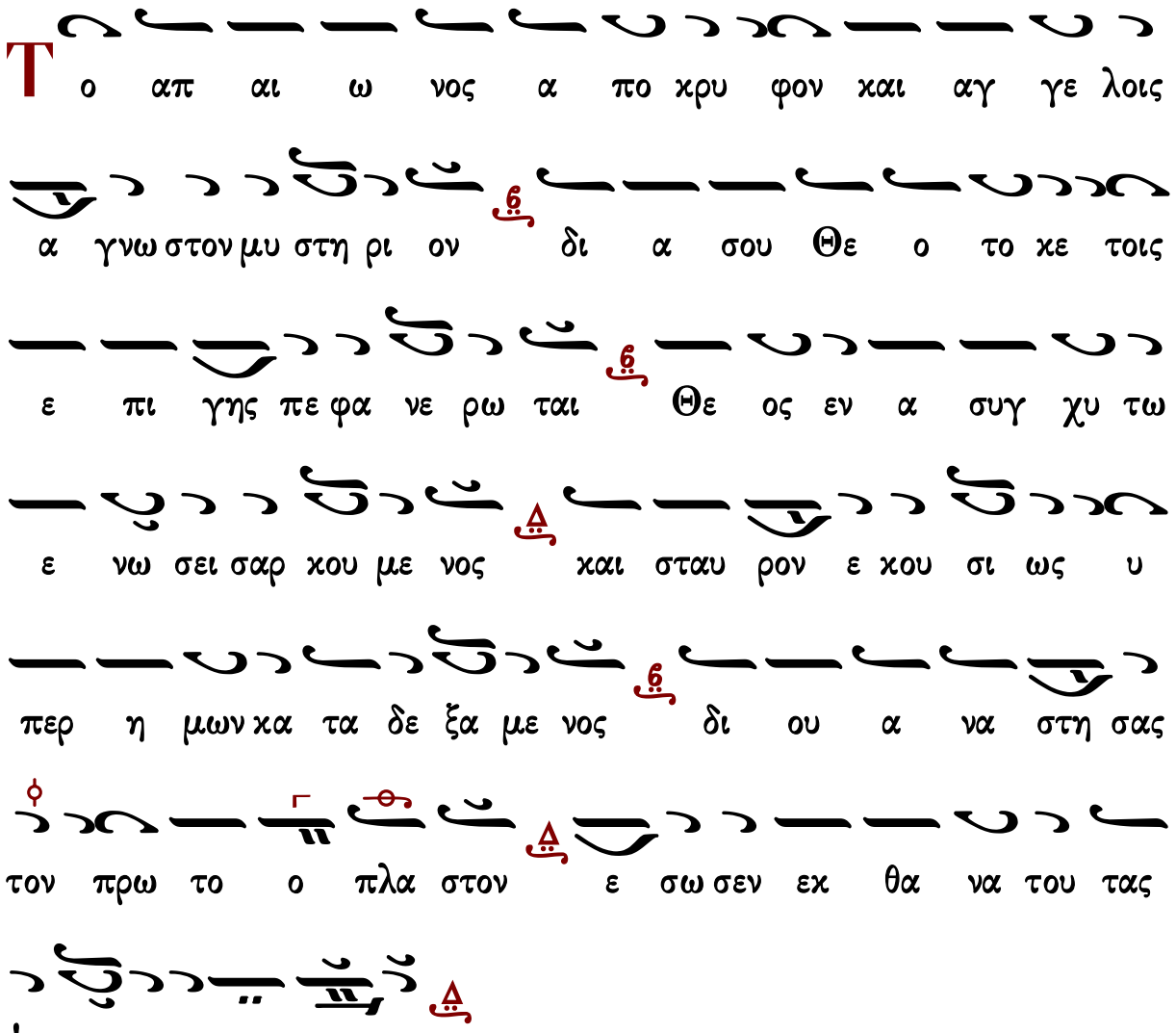

[Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις](#) [Ὄρθρος: Κάθισμα](#)

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

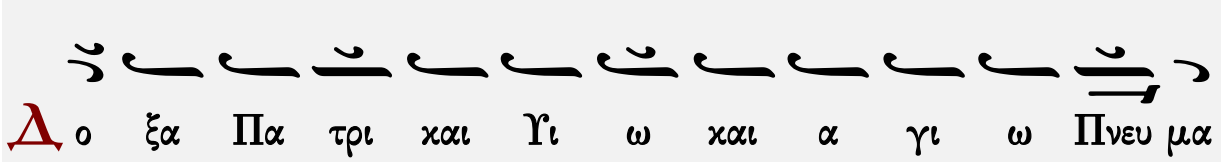

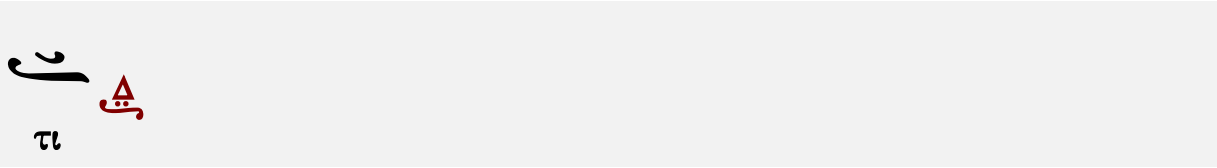

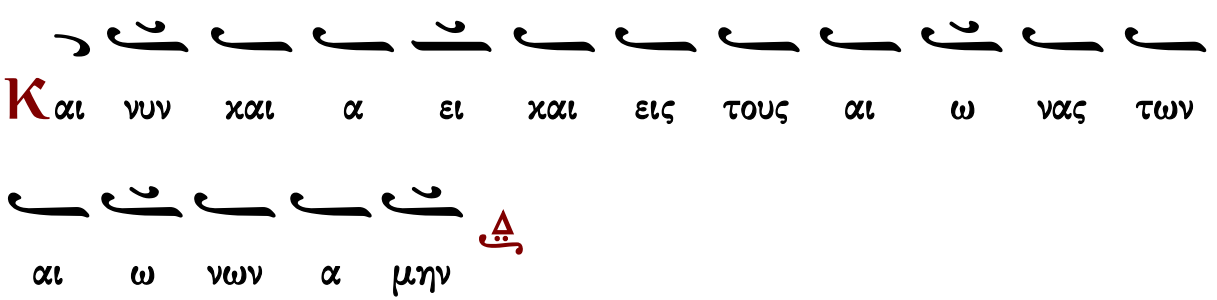

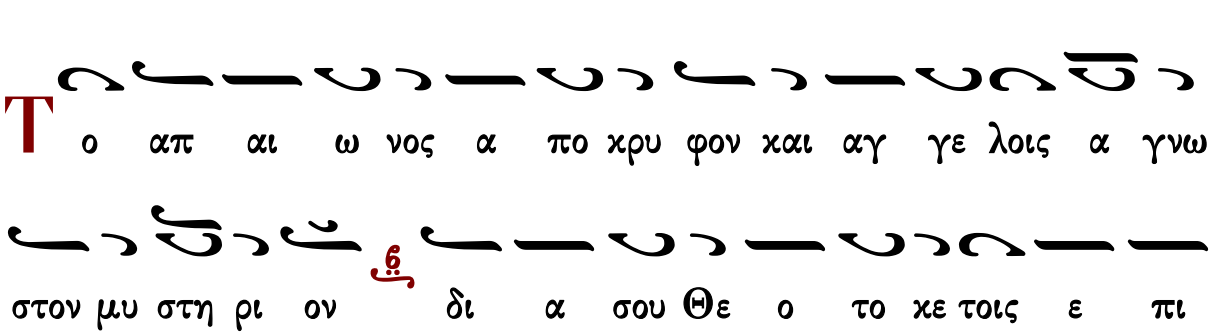

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

Θεοτοκίον

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.134/889#

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και αγ γε λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος και σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το

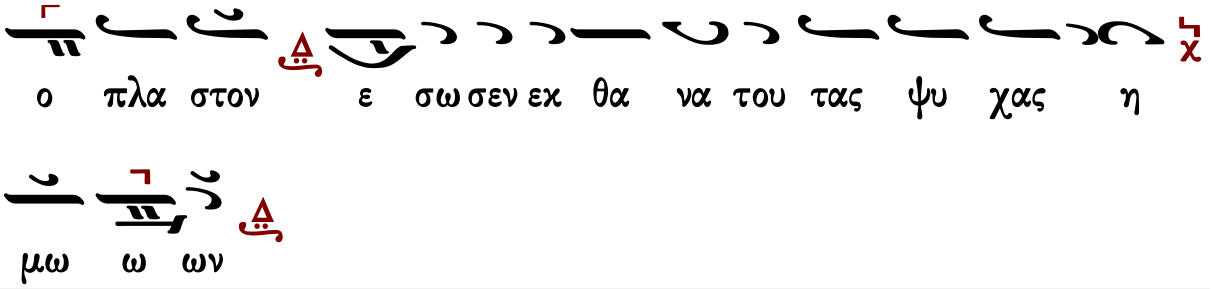

Ἑσπέρας: Ἀπόλυσις Ὄρθρος: Κάθισμα

ΟΡΘΡΟΣ

Θεὸς Κύριος

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.171#

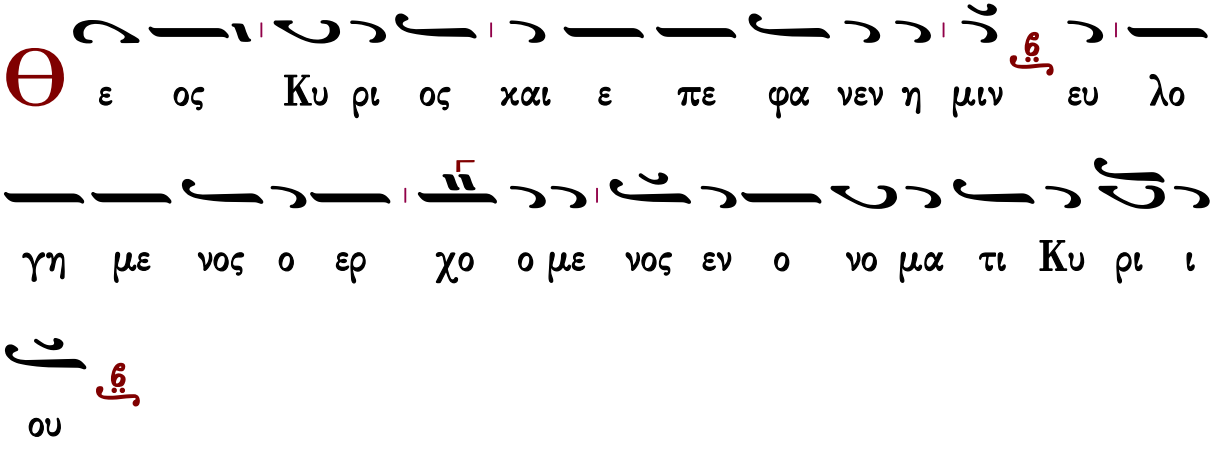

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ↥

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ↧

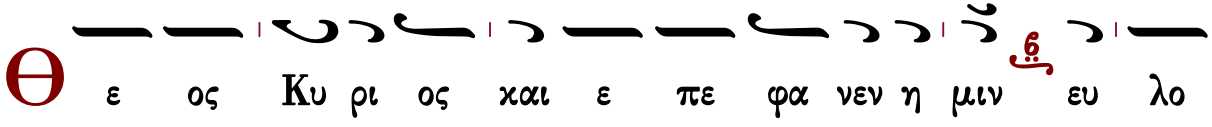

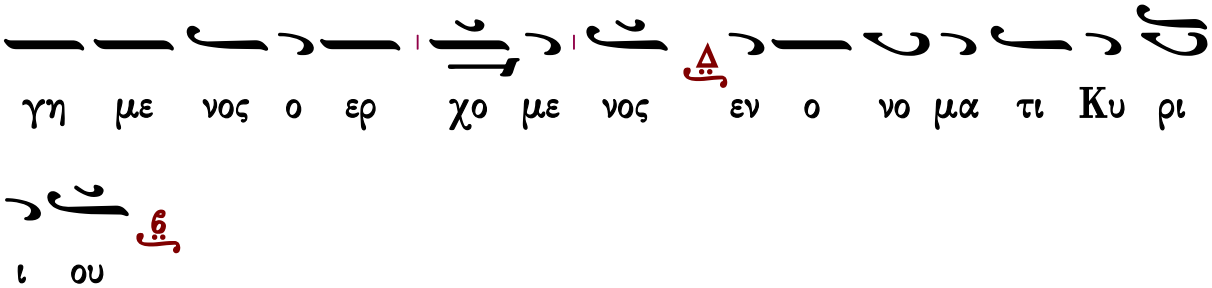

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ↑

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Ἦχος ⲡⲁ Δι

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.429*

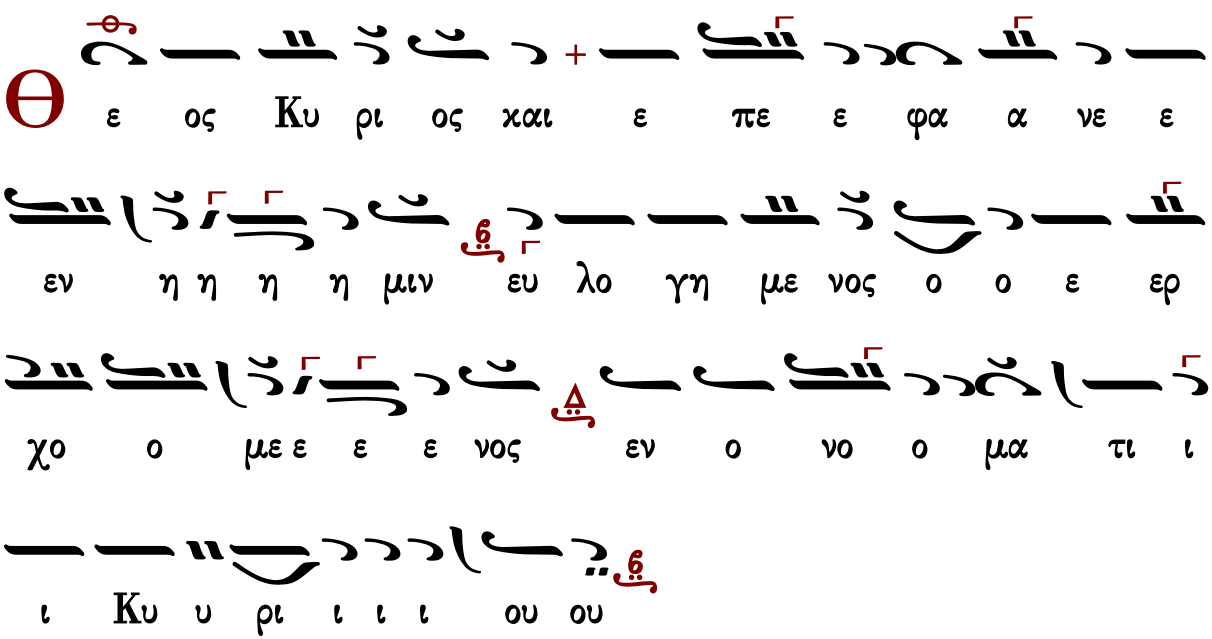

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.69*

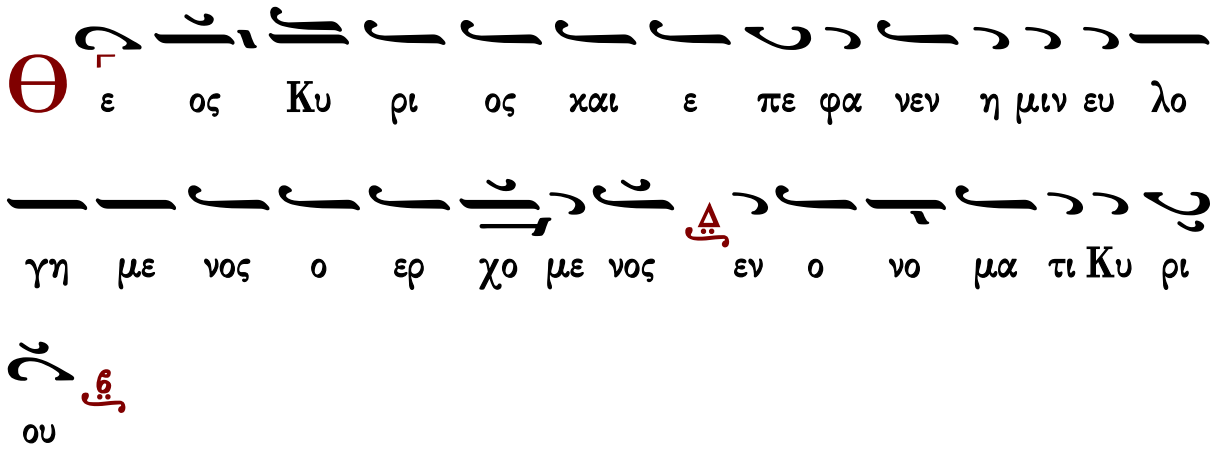

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.
∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.282*

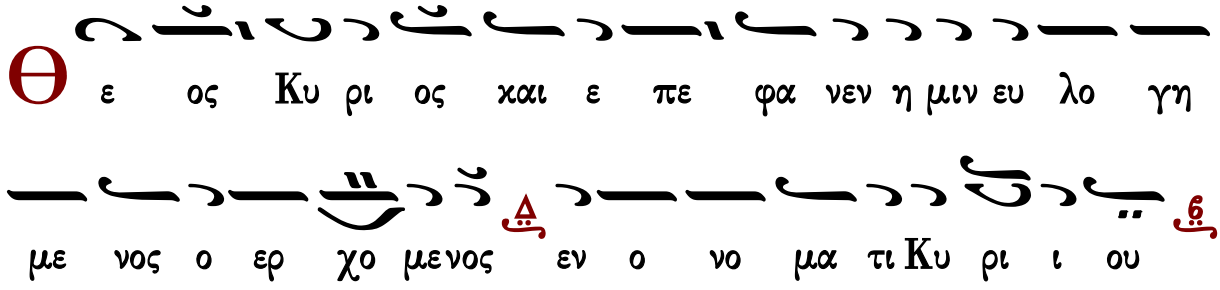

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Τὸν τάφον Σωτὴρ

Ἦχος ᾳ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.73/2797*

Α στρα πτεις εν τη γη των θαυ μα των α χτι σι Νι

χο λα ε σο φε και κι νεις πα σαν γλωσ σαν εις

δο ξαν τε και αι αι νε σι ιν του εν γη σε ε δο ξα α

σαν τος ον ι κε ε τευ ε πα σης α ναγ κης ρυ σθη ναι

τους την μνη η μην σου πι στει και πο θω τε λουν τας

πα τε ρων εκ λο γι ον

Θεοτοκίον

Ἦχος ᾳ Κε

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ. 16#

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

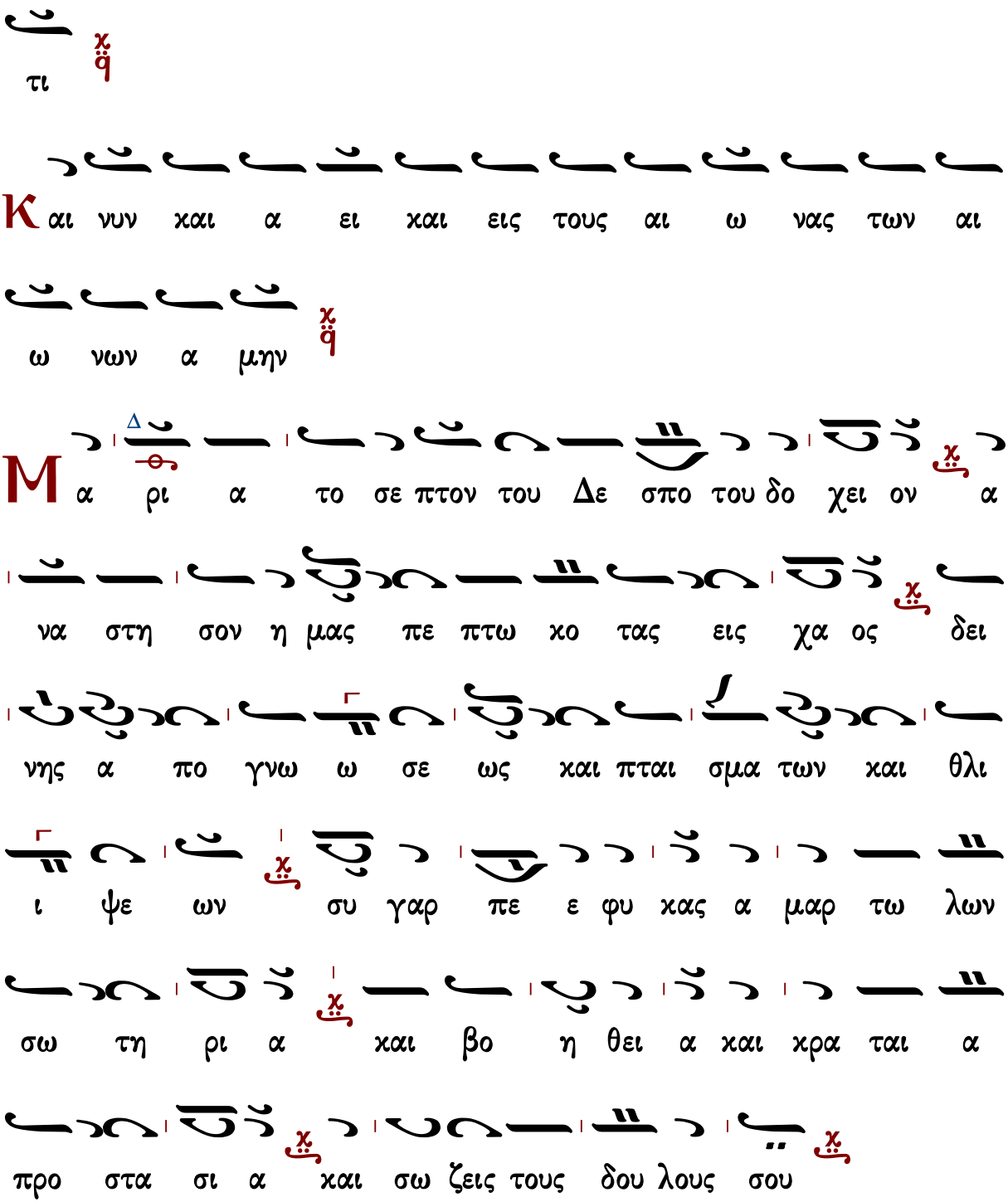

Κάθισμα μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

Ἐπεφάνης σήμερον

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.73/2797*

Τ ων πι στων προ ι ι στα σαι σκε πων φρου ρων του

τους μα α α χαρ και εκ πα σης θλι ι ψε ως α

πο λυ τρου με νος σα φως ι ε ραρ χων ω ραι ο

τα τον χλε ος και δο ο ξα Νι κο ο λα ε ο ο σι ι

ε

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ

μα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Θεοτοκίον

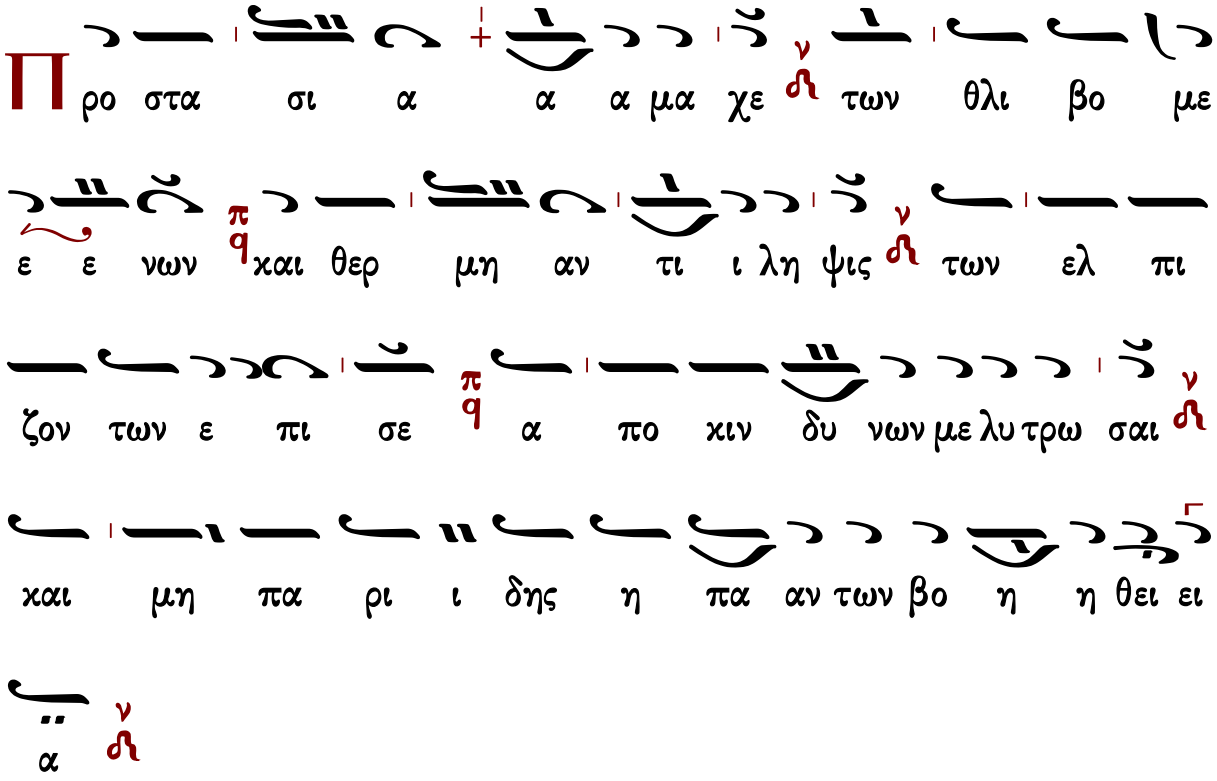

Πολυέλεος

Δοῦλοι Κύριον

Δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούϊα.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δοῦλοι Κύριον. Ἀλληλούια.
Οἱ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς Κύριος.
Ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτι καλόν.
Ὅτι τὸν Ἰακὼβ ἐξελέξατο ἑαυτῷ ὁ Κύριος.
Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἑαυτῷ.
Ὅτι ἐγὼ ἔγνωκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος,
Καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς Θεούς.
Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐποίησεν,
Ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,
Ἐν ταῖς θαλάσσαις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.
Ἀνάγων νεφέλαις ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς.
Ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησεν.

Ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.
Ὡς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου,
Ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.
Ἐξαπέστειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε,
Ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλά,
Καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων.
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν.
Καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.
Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν,
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.
Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.
Καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.
Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,
Καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.
Τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.
Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν.
Ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.
Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἐνωτισθήσονται.
Οὐδὲ γὰρ ἔστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.
Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτά,
Καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.
Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.
Εὐλογητὸς Κύριος ἐκ Σιὼν ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ἐξομολογεῖσθε

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν Θεῶν, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν Κυρίων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…

Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, ἀλληλούϊα·…
Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ἀλληλούϊα·…
Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ἀλληλούϊα·…
Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ἀλληλούϊα·…
Τὴν σελήνην, κ᾽ τοὺς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν τῆς νυκτός, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτόκοις αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ἀλληλούϊα·…
Ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ἀλληλούϊα·…
Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῖς εἰς θάλασσαν ἐρυθράν, ἀλληλούϊα·…
Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἀλληλούϊα·…
Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἀποκτείναντι βασιλεῖς κραταιούς, ἀλληλούϊα·…
Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορῥαίων, ἀλληλούϊα·…
Καὶ τὸν Ὤγ βασιλέα τῆς Βασάν, ἀλληλούϊα·…
Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ἀλληλούϊα·…
Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ἀλληλούϊα·…
Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ἀλληλούϊα·…
Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ἀλληλούϊα·…
Ὁ διδοὺς τροφὴν πάσῃ σαρκί, ἀλληλούϊα·…
Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ἀλληλούϊα· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀλληλούϊα.

Ἐκλογή εἰς ἱεράρχας

Ἦχος λ̅ π̅ ⲧⲉ ⲛ̀ⲟ̀

Τὴν οἰκουμένην. Ἀλληλούϊα
Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.
Ἀλληλούϊα
Οἵ τε γηγενεῖς καὶ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πλούσιος καὶ πένης.
Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
Δεῦτε τέκνα ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

Πορευόμενος ἄμωμος καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην.
Ἀθῶος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.
Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ.
Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.
Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἐκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου,
Τὴν ἀλήθειάν σου καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα.
Διηγήσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.
Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖρας μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.
Τοῦ ἀκοῦσαι με φωνῆς αἰνέσεώς σου καὶ διηγήσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.
Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.
Εἶπα τοῖς παρανομοῦσι μὴ παρανομεῖτε, καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι μὴ ὑψοῦτε κέρας.
Οὐκ ἐκάθησα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος καὶ μετὰ παρανομούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.
Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθήσω.
Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.
Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ οὐχ ὑποσκελισθήσεταιι.
Οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ, ἐν κρίσει.
Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.
Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπιεῖ ἐπ᾽ αὐτόν.
Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.
Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.
Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε.

Ἀλληλούϊα

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Δοῦλοι Κύριον

μέλος σύντομον

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀγγελικός Χορός Πολυέλεοι
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιον Ὄρος 2002 σ.1*

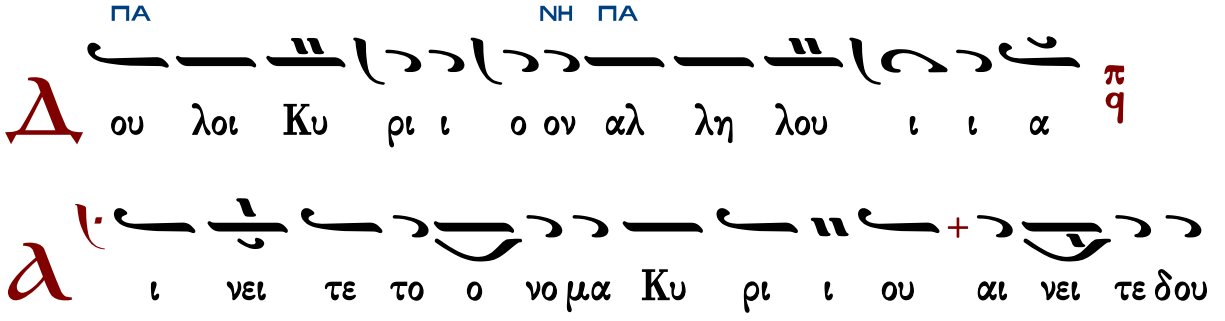

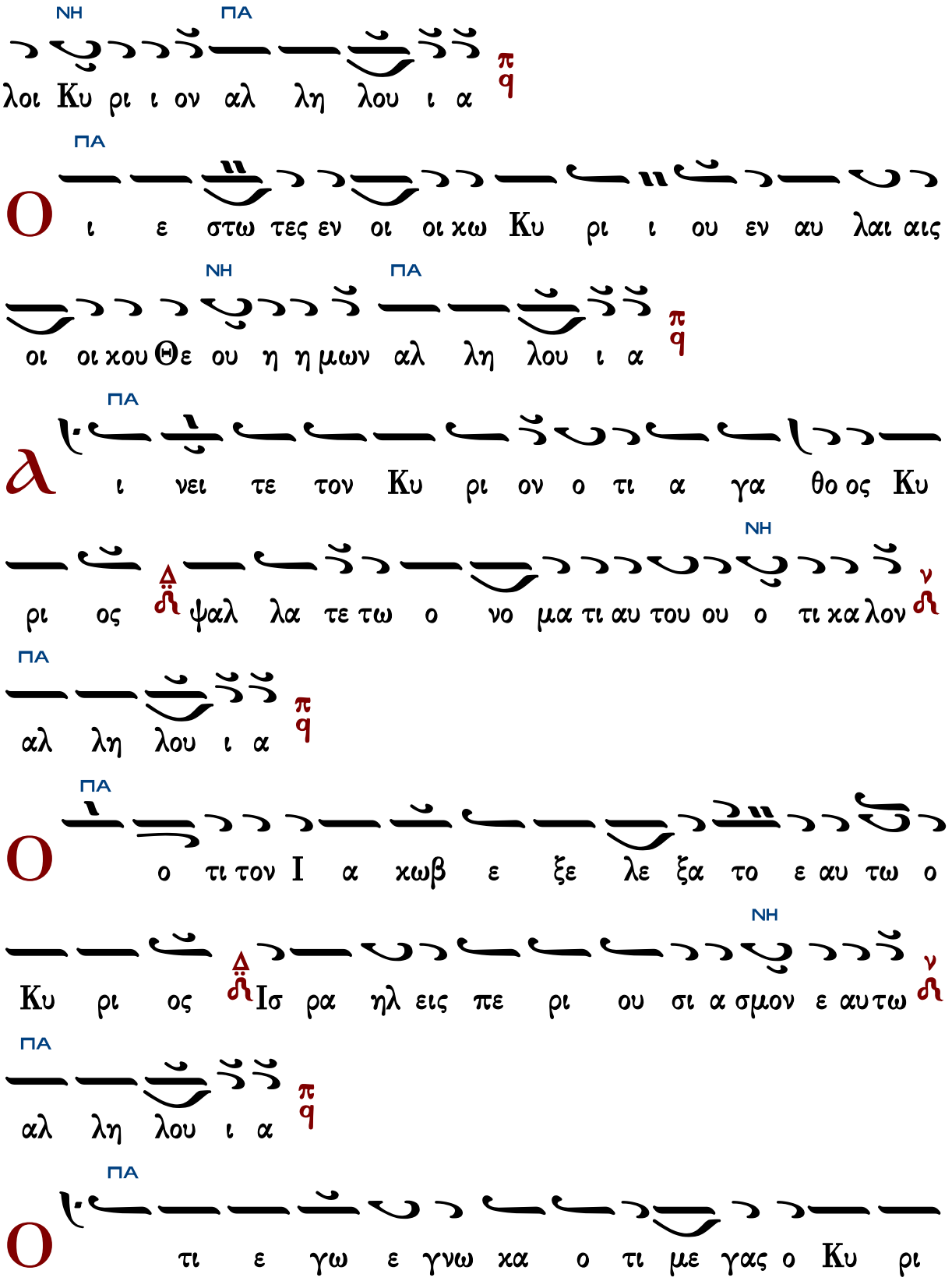
ΝΗ ΠΑ
λοι Κυ ρι ι ον αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ι ε στω τες εν οι οι χω Κυ ρι ι ου εν αυ λαι αις
ΝΗ ΠΑ
οι οι χου Θε ου η η μων αλ λη λου ι α
ΠΑ
λ ι νει τε τον Κυ ρι ον ο τι α γα θο ος Κυ
ΝΗ
ρι ος ψαλ λα τε τω ο νο μα τι αυ του ου ο τι κα λον
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ο τι τον Ι α κωβ ε ξε λε ξα το ε αυ τω ο
ΝΗ
Κυ ρι ος Ισ ρα ηλ εις πε ρι ου σι α σμον ε αυ τω
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο τι ε γω ε γνω κα ο τι με γας ο Κυ ρι

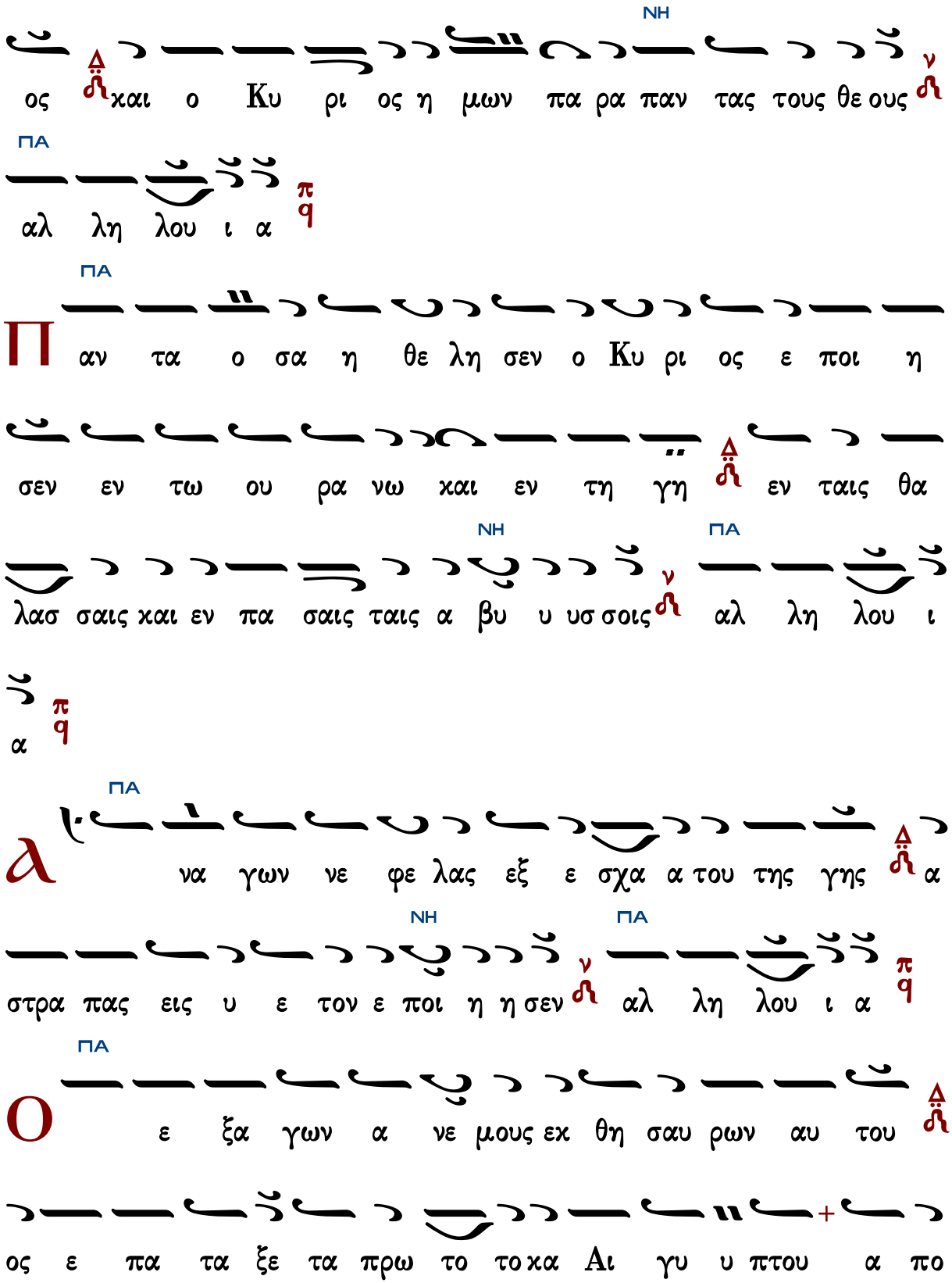
ΝΗ
ος και ο Κυ ρι ος η μων πα ρα παν τας τους θε ους
ΠΑ
αλ λη λου ι α
ΠΑ
Π αν τα ο σα η θε λη σεν ο Κυ ρι ος ε ποι η
σεν εν τω ου ρα νω και εν τη γη εν ταις θα
ΝΗ ΠΑ
λασ σαις και εν πα σαις ταις α βυ υ υσ σοις αλ λη λου ι
α
ΠΑ
α να γων νε φε λας εξ ε σχα α του της γης α
ΝΗ ΠΑ
στρα πας εις υ ε τον ε ποι η η σεν αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ε ξα γων α νε μους εκ θη σαυ ρων αυ του
ος ε πα τα ξε τα πρω το το κα Αι γυ υ πτου α πο

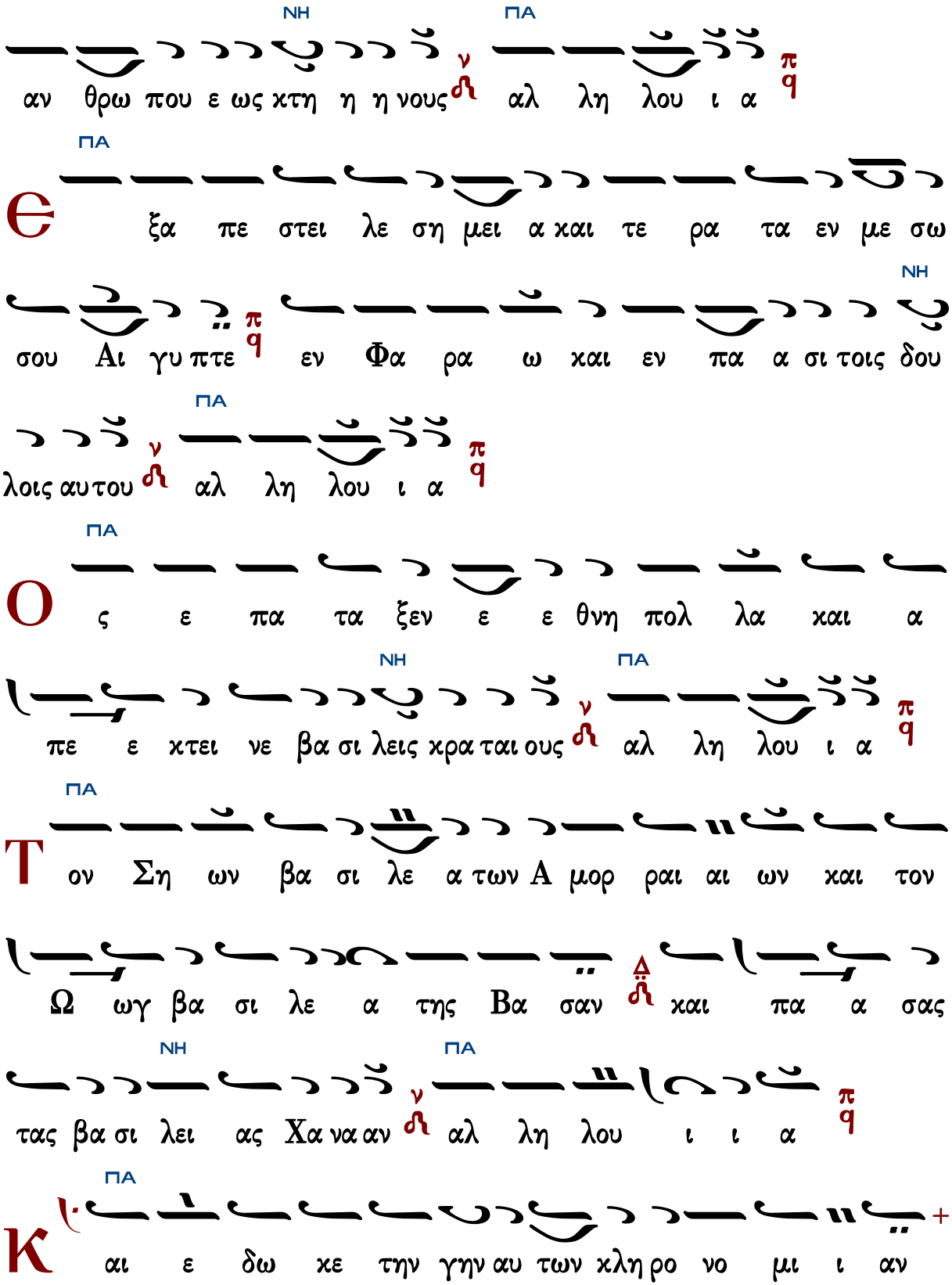
ΝΗ ΠΑ
αν θρω που ε ως χτη η η νους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Θ ξα πε στει λε ση μει α και τε ρα τα εν με σω
ΝΗ
σου Αι γυ πτε εν Φα ρα ω και εν πα α σι τοις δου
ΠΑ
λοις αυ του αλ λη λου ι α
ΠΑ
Ο ς ε πα τα ξεν ε ε θνη πολ λα και α
ΝΗ ΠΑ
πε ε χτει νε βα σι λεις χρα ται ους αλ λη λου ι α
ΠΑ
Τ ον Ση ων βα σι λε α των Α μορ ραι αι ων και τον
Ω ωγ βα σι λε α της Βα σαν και πα α σας
ΝΗ ΠΑ
τας βα σι λει ας Χα να αν αλ λη λου ι ι α
ΠΑ
Κ αι ε δω κε την γην αυ των κλη ρο νο μι ι αν

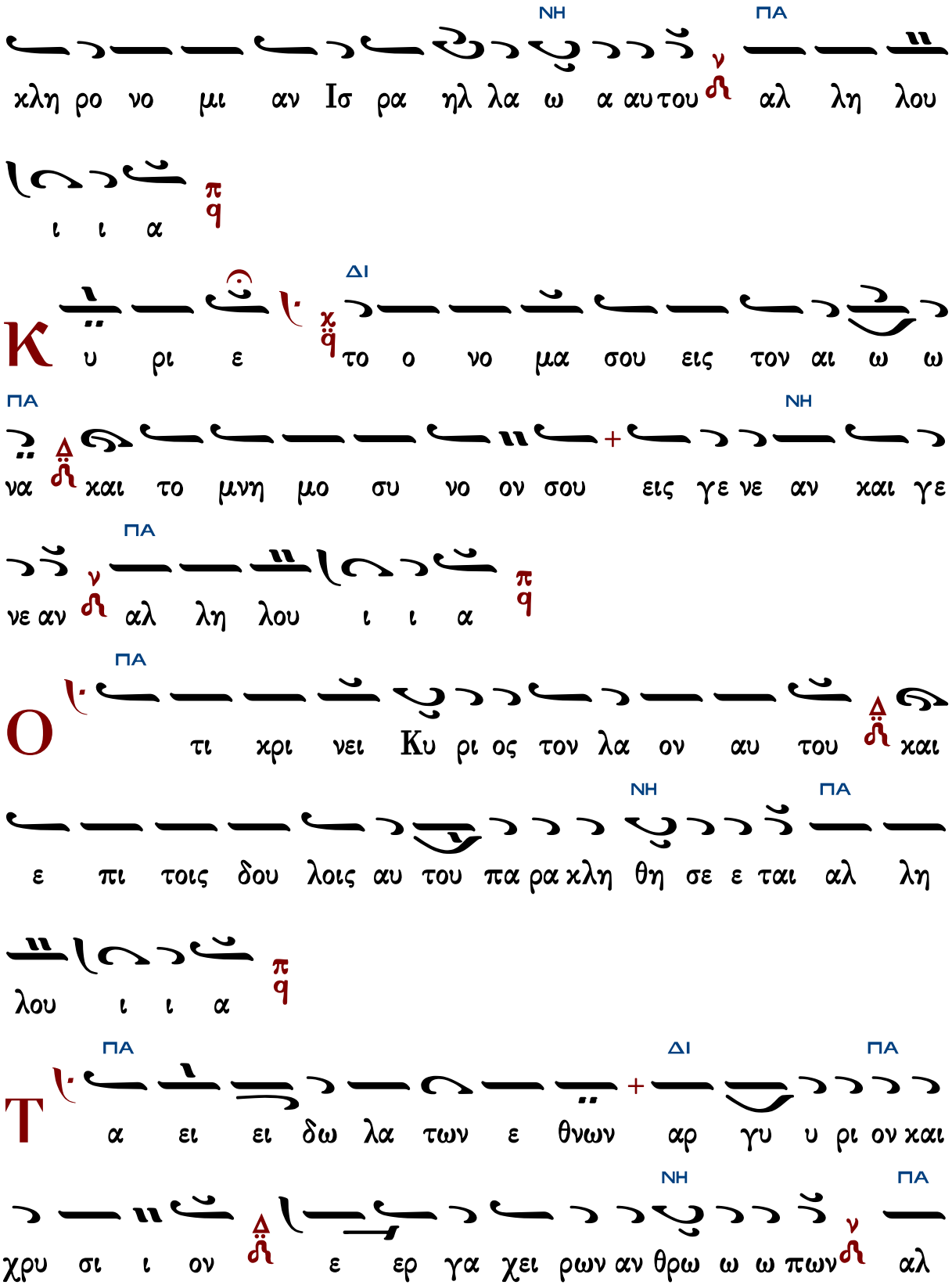
ΝΗ ΠΑ
χλη ρο νο μι αν Ισ ρα ηλ λα ω α αυ του αλ λη λου
ι ι α
Κ υ ρι ε ΔΙ το ο νο μα σου εις τον αι ω ω
ΠΑ ΝΗ
να και το μνη μο συ νο ον σου εις γε νε αν και γε
νε αν ΠΑ αλ λη λου ι ι α
Ο ΠΑ τι χρι νει Κυ ρι ος τον λα ον αυ του και
ε πι τοις δου λοις αυ του πα ρα χλη θη σε ε ται αλ λη
ΝΗ ΠΑ
λου ι ι α
Τ ΠΑ α ει ει δω λα των ε θνων ΔΙ αρ γυ υ ρι ον ΠΑ και
χρυ σι ι ον ε ερ γα χει ρων αν θρω ΝΗ ω ω πων ΠΑ αλ

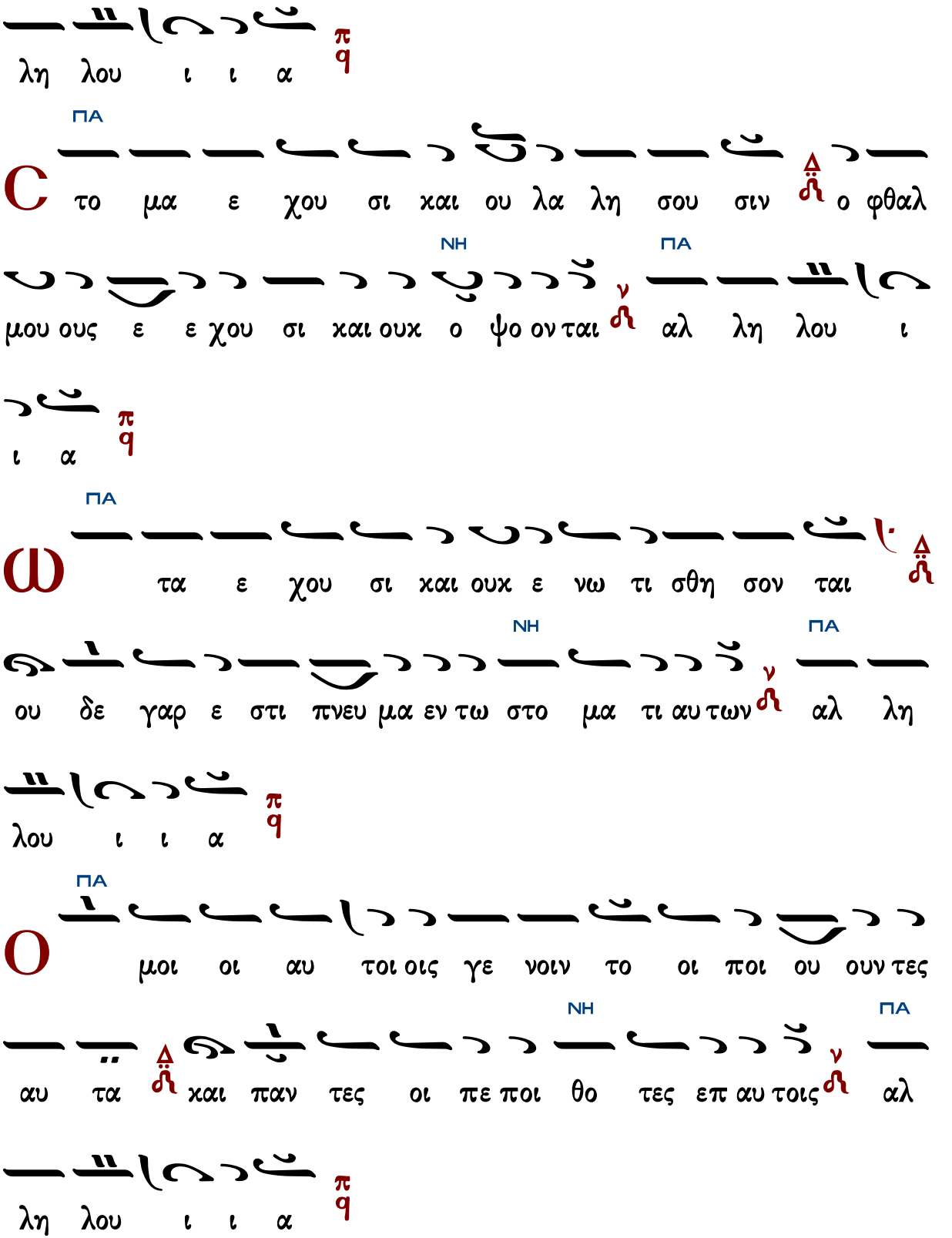
λη λου ι ι α
ΠΑ
C το μα ε χου σι και ου λα λη σου σιν ο φθαλ
μου ους ε ε χου σι και ουκ ο ψο ον ται αλ λη λου ι
ΝΗ
ΠΑ
ι α
ΠΑ
Ω τα ε χου σι και ουκ ε νω τι σθη σον ται
ου δε γαρ ε στι πνευ μα εν τω στο μα τι αυ των αλ λη
ΝΗ
ΠΑ
λου ι ι α
ΠΑ
Ο μοι οι αυ τοι οις γε νοιν το οι ποι ου ουν τες
αυ τα και παν τες οι πε ποι θο τες επ αυ τοις αλ
ΝΗ
ΠΑ
λη λου ι ι α

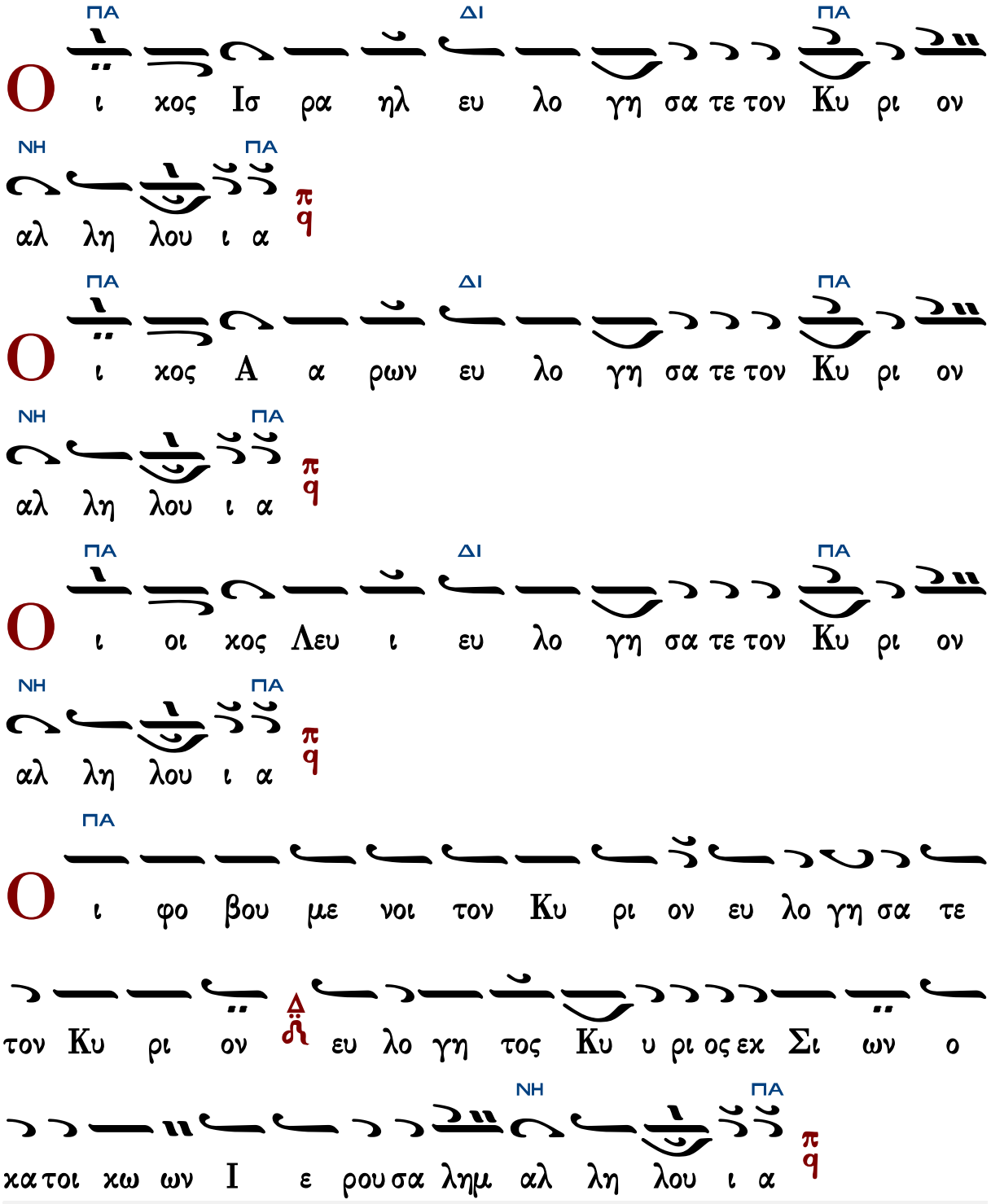

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐξομολογεῖσθε

5ηχον – Ῥυθμὸς τρίσημος
Ἦχοι: α΄, πλ.δ΄, πλ. β΄, βαρύς, α΄

Ἦχος 4 q Πα

Ψαλτήριον Τερπνόν
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
1995 σ.607#

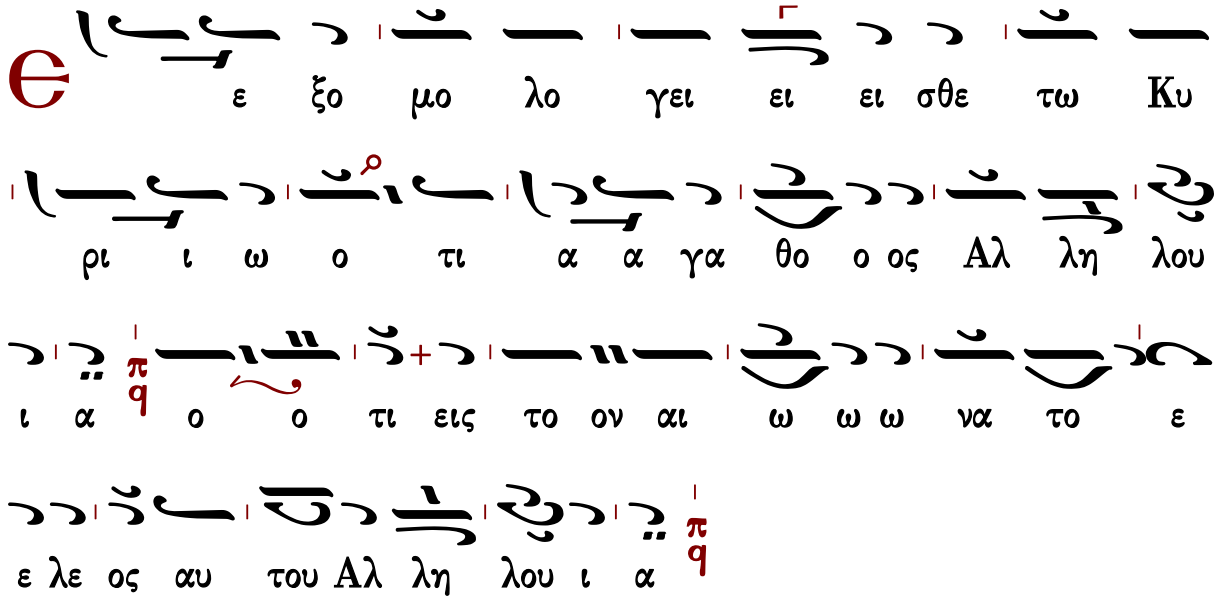

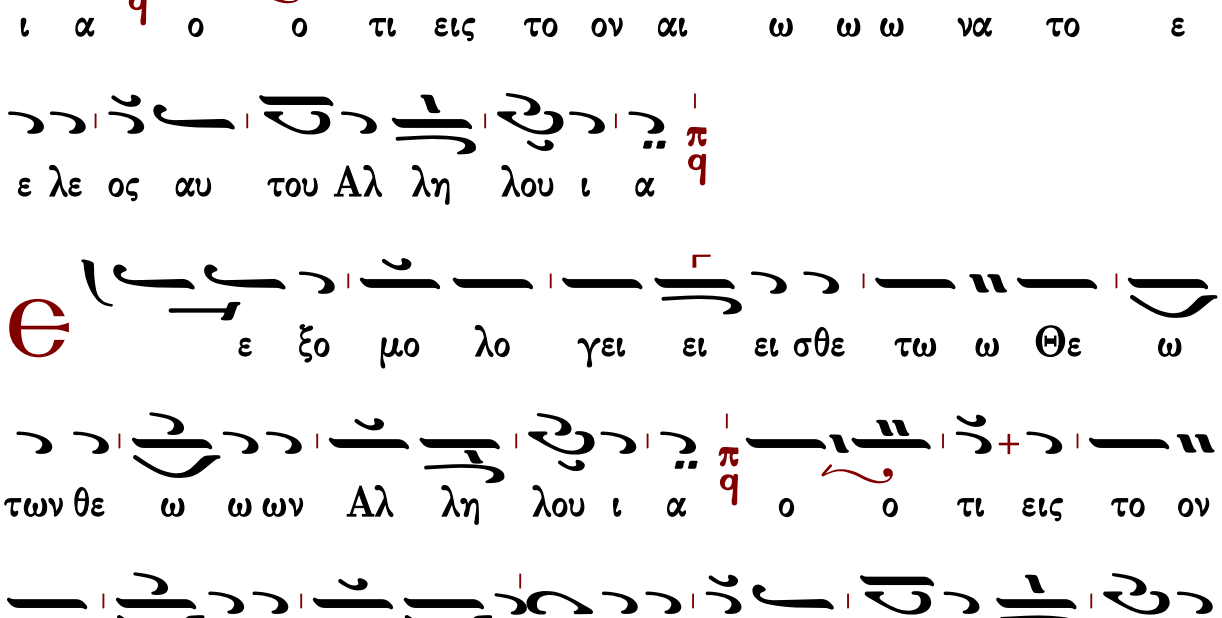

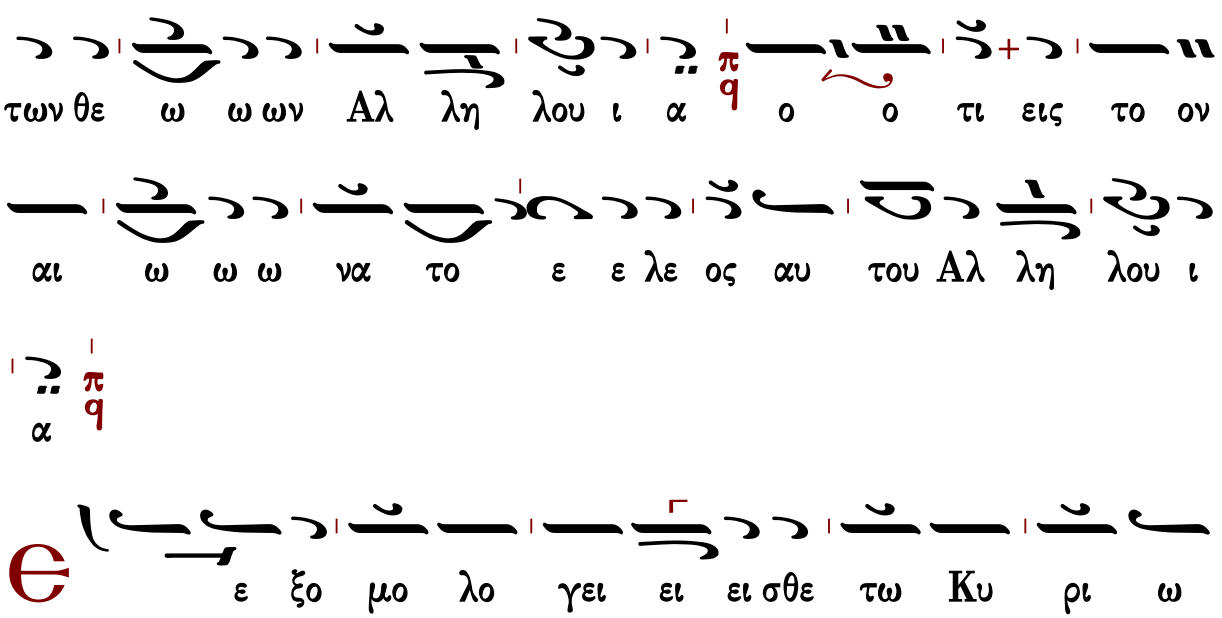

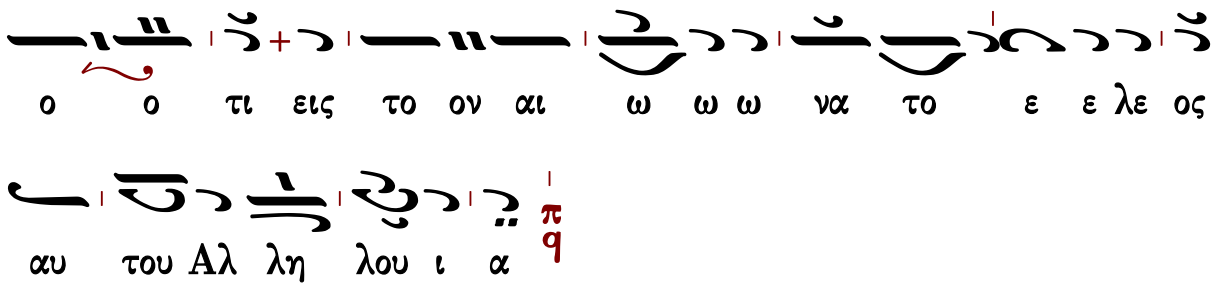
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α
π
q

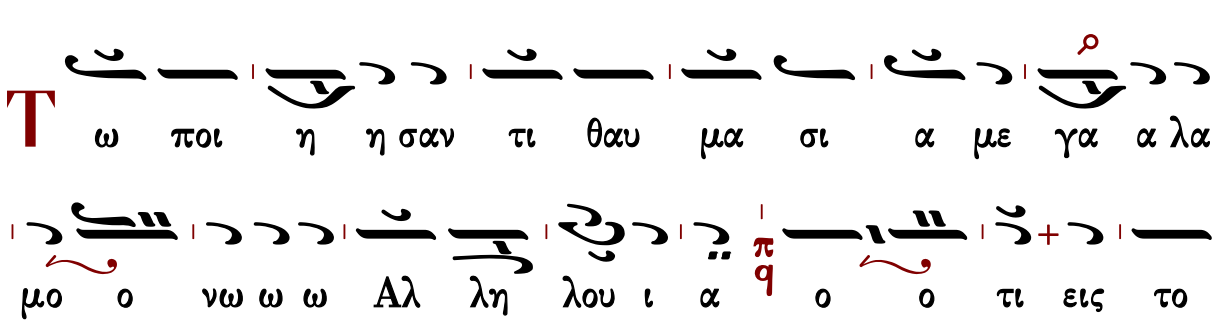
T
ω ποι η η σαν τι θαυ μα σι α με γα α λα
μο ο νω ω ω Αλ λη λου ι α
π
q
ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
π
q

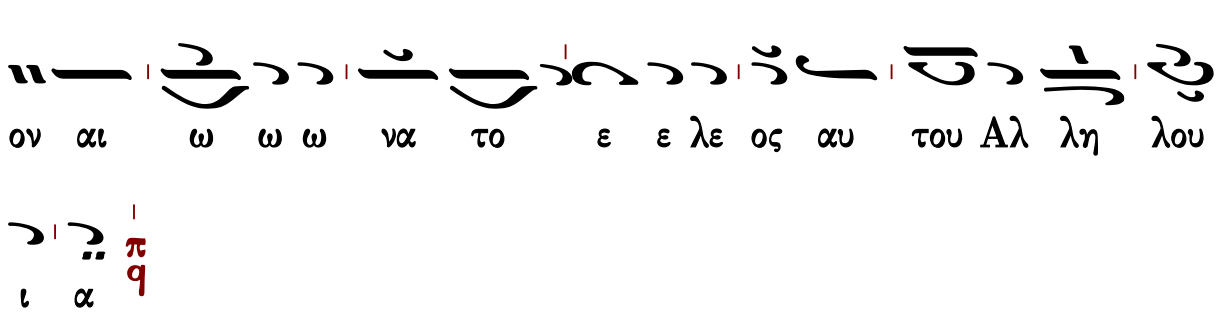
T
ω ποι η η σαν τι ι τους ου ου ρα νους εν συ
νε ε σει ει ει Αλ λη λου ι α
π
q
ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος αυ του Αλ λη λου
ι α
π
q

Τ ω στε ρε ω ω ω σαν τι την γην ε πι
τω ων υ δα α α τω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

Ἦχος λ π ἀ Πα

Τ ω ποι η σαν τι φω τα με γα α λα μο
ο ο νω ω ω Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ λη λου
ου ι α

Τ ον η λι ον εις ε ξου σι αν τη ης η
με ε ε ρα α ας Α αλ λη λου ι α ο ο τι εις

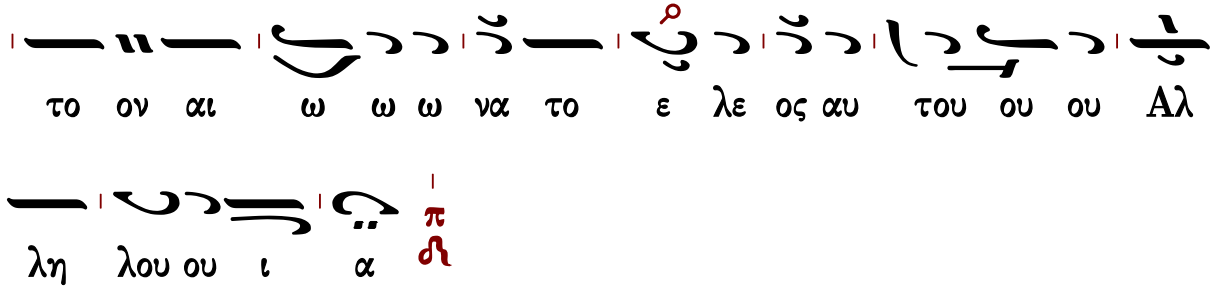
το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Αλ
λη λου ου ι α

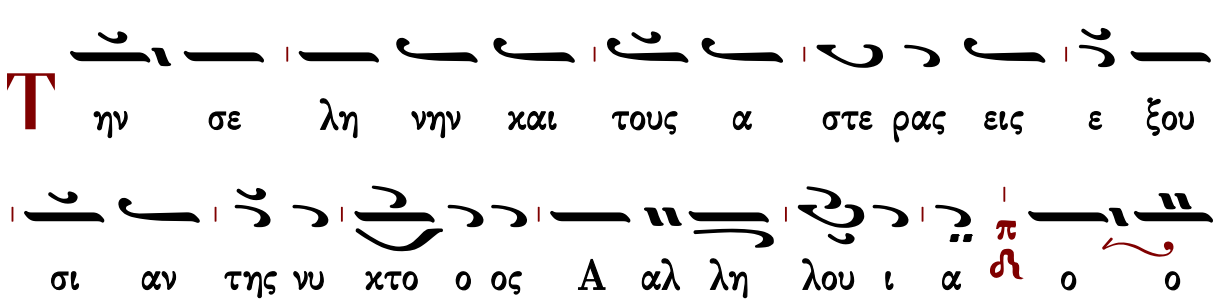
Τ ην σε λη νην και τους α στε ρας εις ε ξου
σι αν της νυ κτο ο ος Α αλ λη λου ι α ο ο

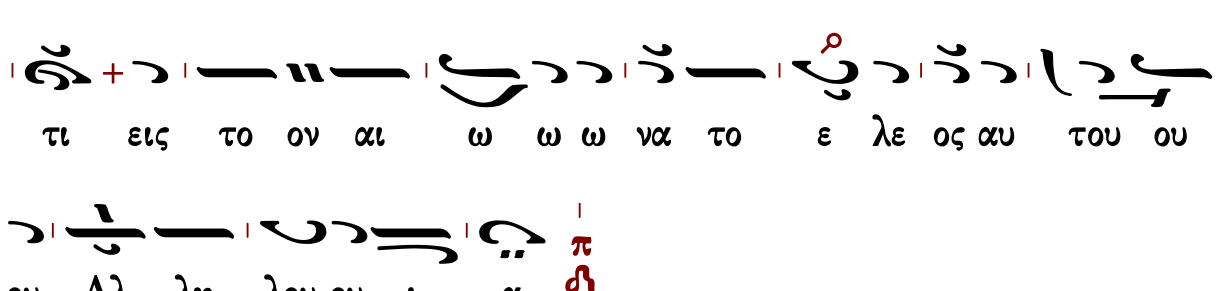
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α

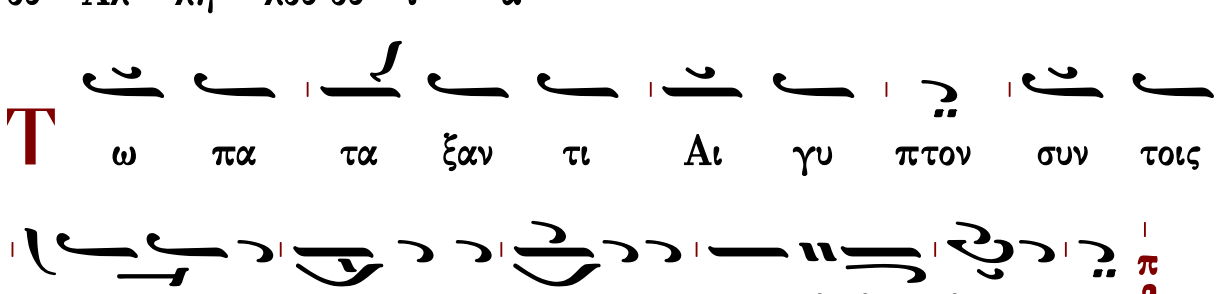
Τ ω πα τα ξαν τι Αι γυ πτον συν τοις
προω ω το το κοις αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α

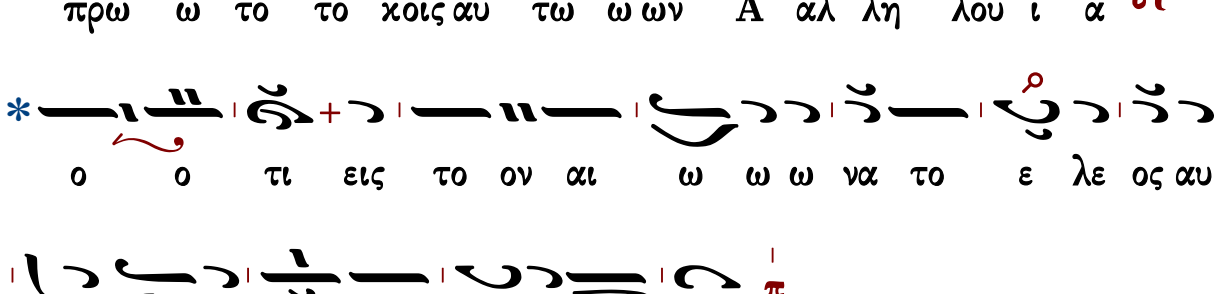
* ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ
του ου ου Αλ λη λου ου ι α

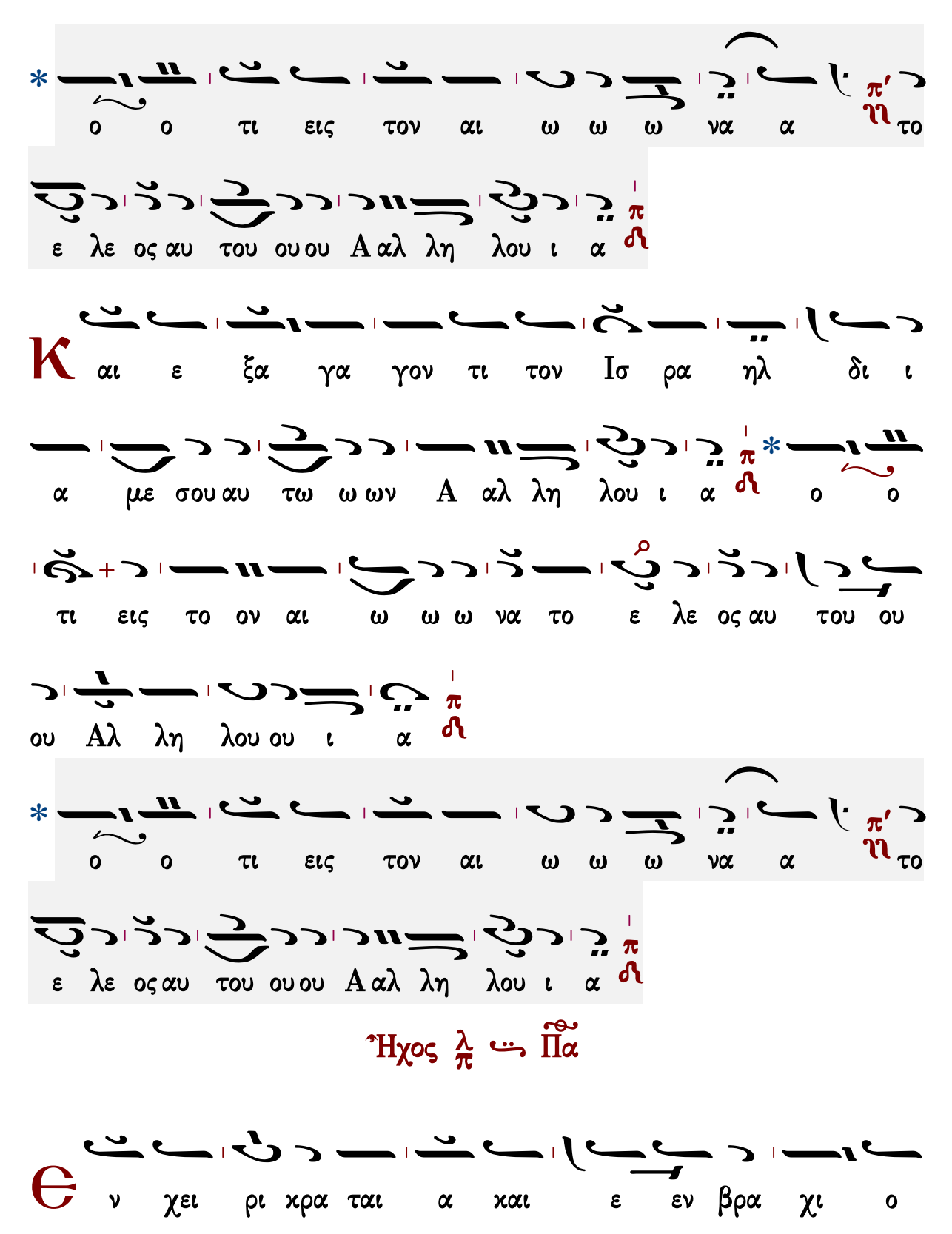
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Κ αι ε ξα γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τω ω ων Α αλ λη λου ι α * ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου
ου Αλ λη λου ου ι α
* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ι α
Ἦχος
Θ ν χει ρι κρα ται α και ε εν βρα χι ο

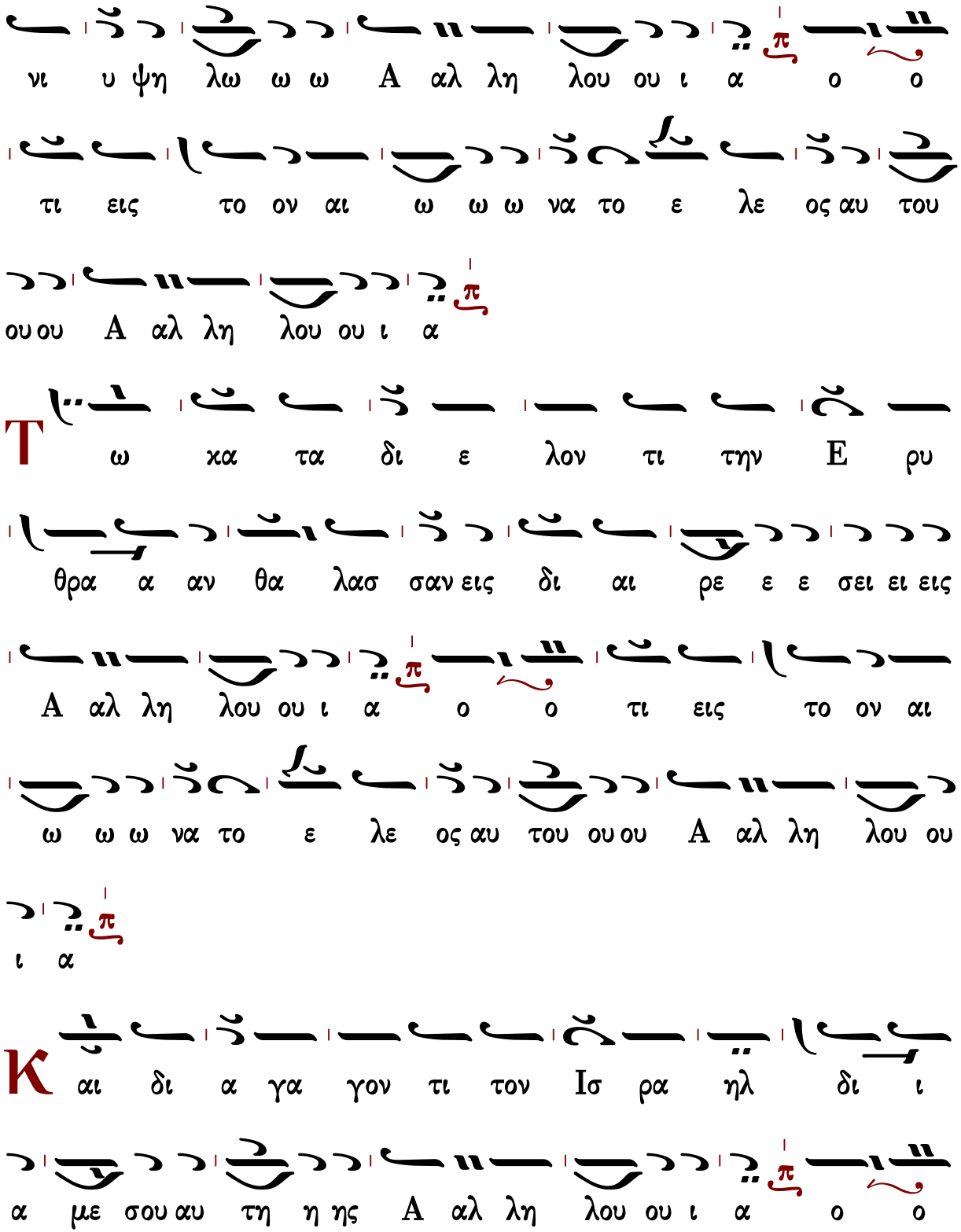
νι υ ψη λω ω ω Α αλ λη λου ου ι α ο ο
τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του
ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Τ ω κα τα δι ε λον τι την Ε ρυ
θρα α αν θα λασ σαν εις δι αι ρε ε ε σει ει εις
Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου
ι α
Κ αι δι α γα γον τι τον Ισ ρα ηλ δι ι
α με σου αυ τη η ης Α αλ λη λου ου ι α ο ο

τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε ος αυ του

ου ου A αλ λη λου ου ι α

K αι εκ τι να ξαν τι Φα ρα ω κει αι την

δυ να μιν αυ του εις θα λασ σαν E ρυ θρα α αν A αλ

λη λου ου ι α * ο ο τι εις το ον αι ω

ω ω να το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α

* ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το

ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α

T ω δι α γα γον τι τον λα ο ον αυ του

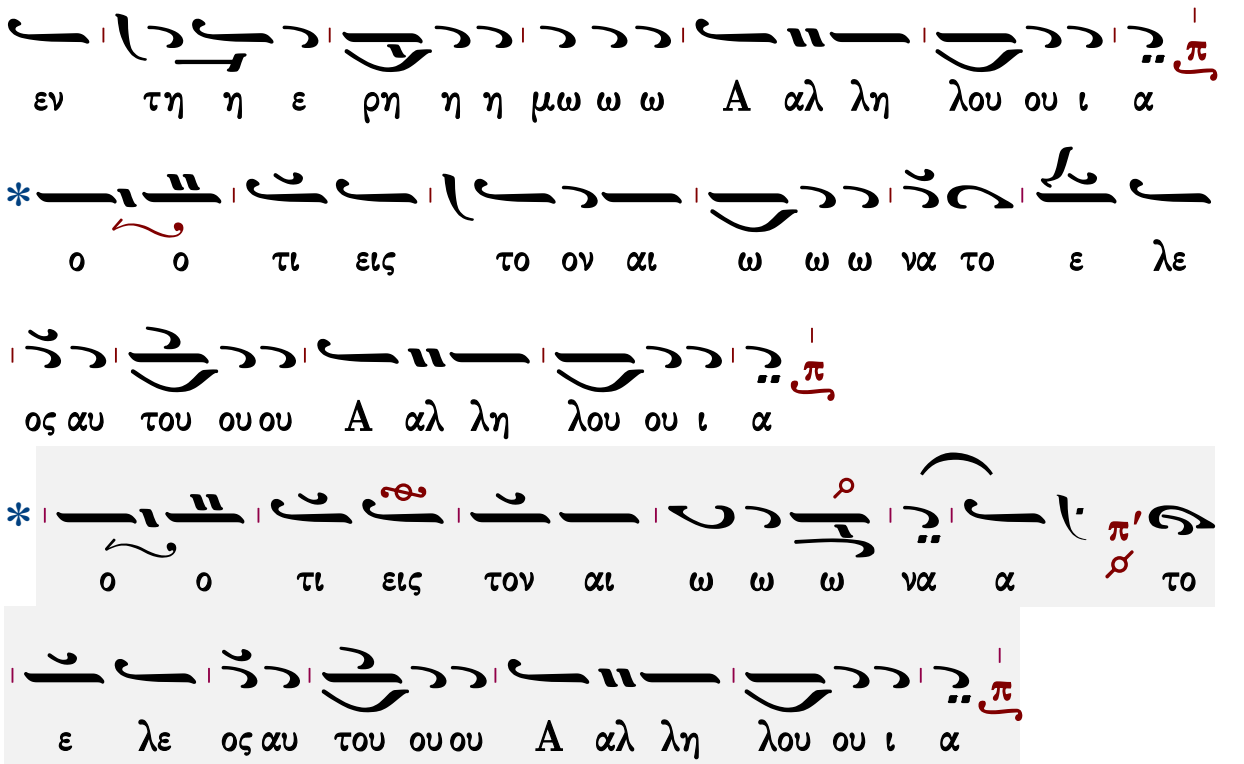
εν τη η ε ρη η η μω ω ω Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε λε
ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος Ζω

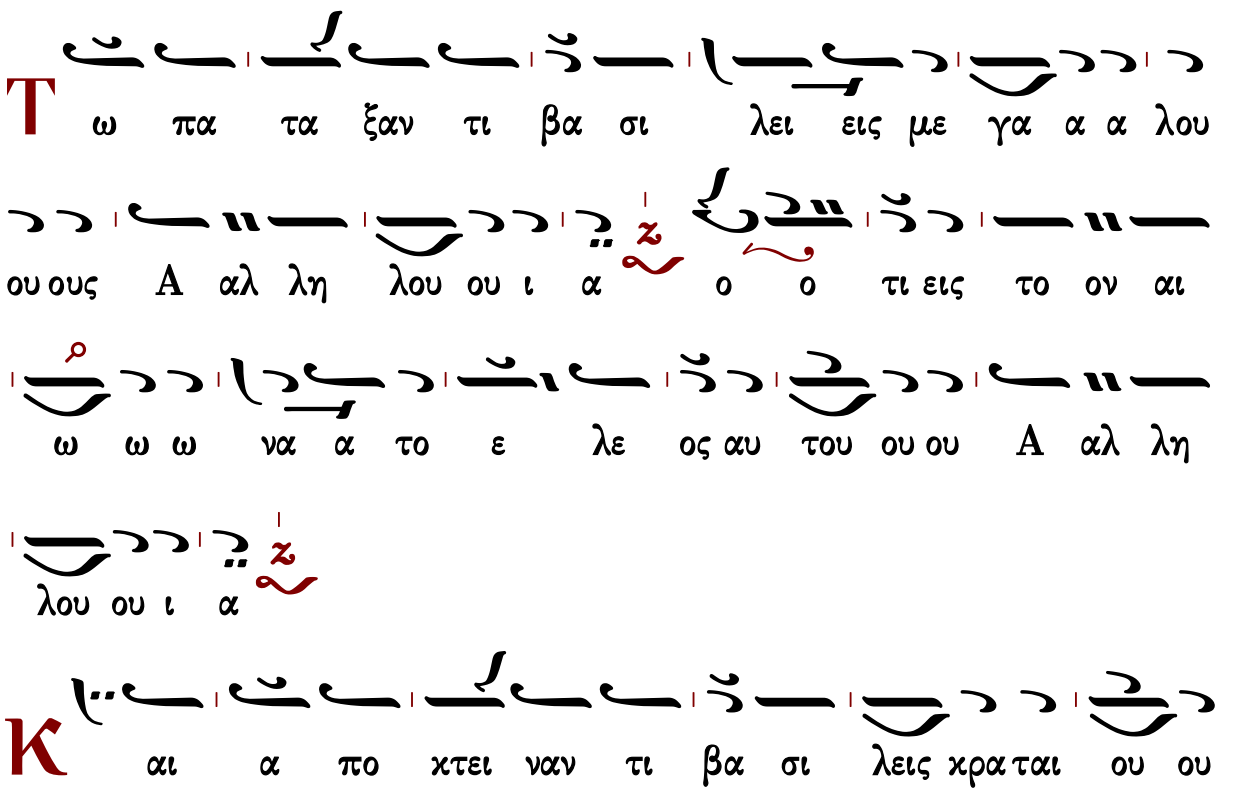
Τ ω πα τα ξαν τι βα σι λει εις με γα α α λου
ου ους Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι
ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη
λου ου ι α
Κ αι α πο κτει ναν τι βα σι λεις κρα ται ου ου

ους A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α

Τον Ση ων Βα σι λε α των A α μορ ρε ε ε

ω ω ων A αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι

ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη

λου ου ι α

Και τον Ωγ βα σι λε α γης Βα σα α αν A αλ

λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον αι ω ω ω

να α το ε λε ος αυ του ου ου A αλ λη λου ου ι α

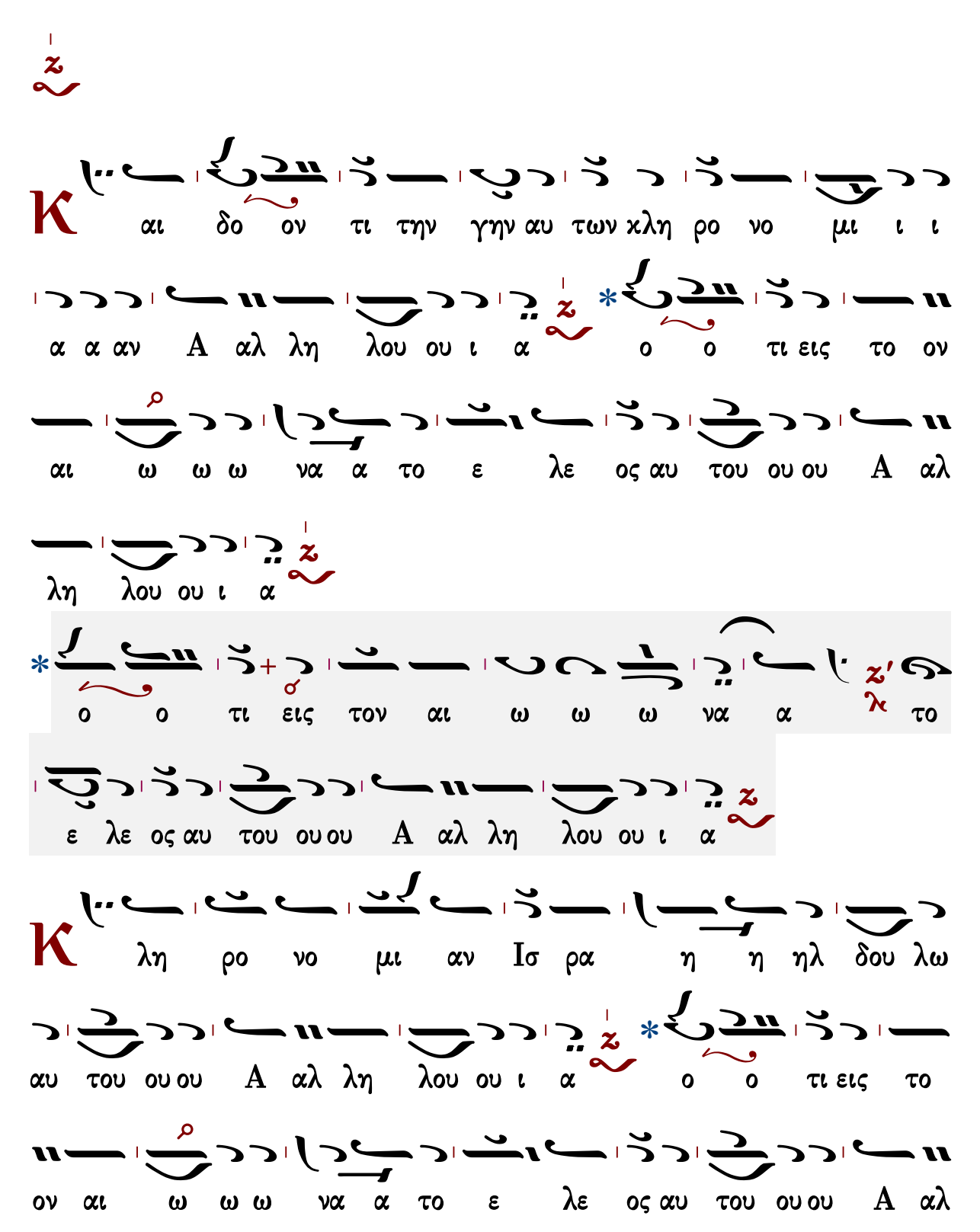
Κ αι δο ον τι την γην αυ των χλη ρο νο μι ι ι
α α αν Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το ον
αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ
λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α
Κ λη ρο νο μι αν Ισ ρα η η ηλ δου λω
αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α ο ο τι εις το
ον αι ω ω ω να α το ε λε ος αυ του ου ου Α αλ

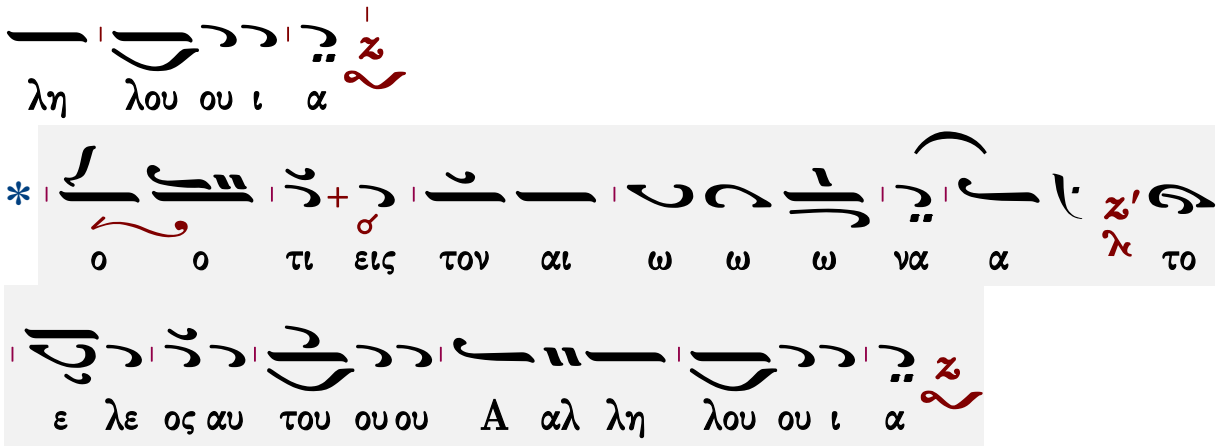
λη λου ου ι α
ο ο τι εις τον αι ω ω ω να α το
ε λε ος αυ του ου ου Α αλ λη λου ου ι α

Ἦχος α΄. Πα

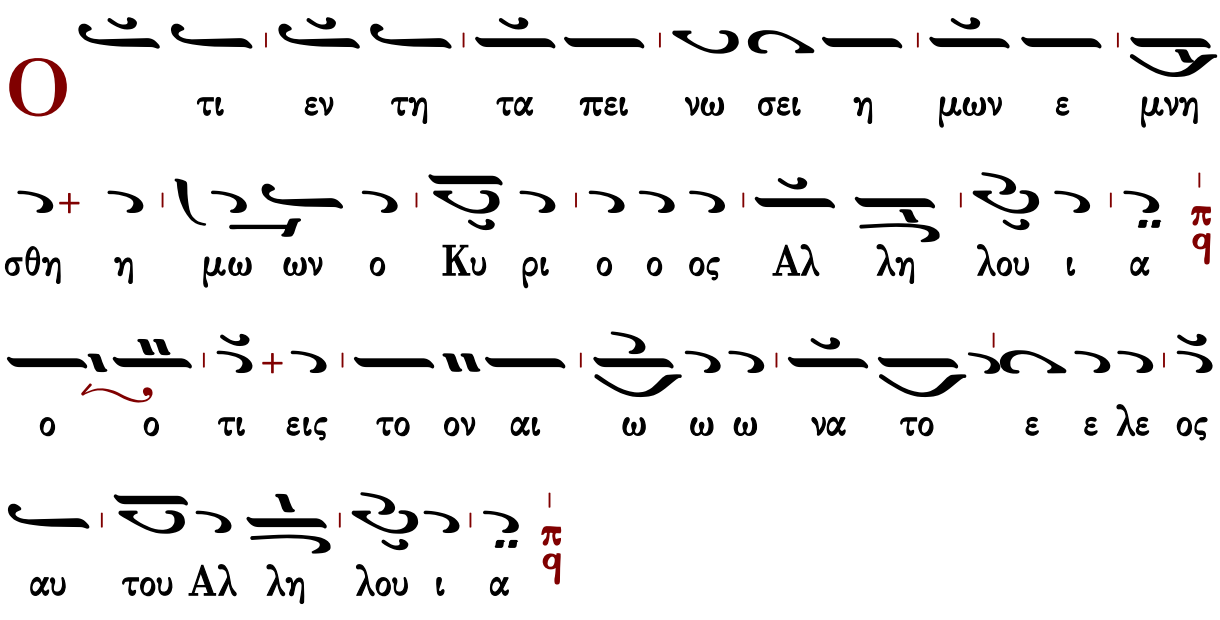
Ο
τι εν τη τα πει νω σει η μων ε μνη
σθη η μω ων ο Κυ ρι ο ο ος Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος
αυ του Αλ λη λου ι α

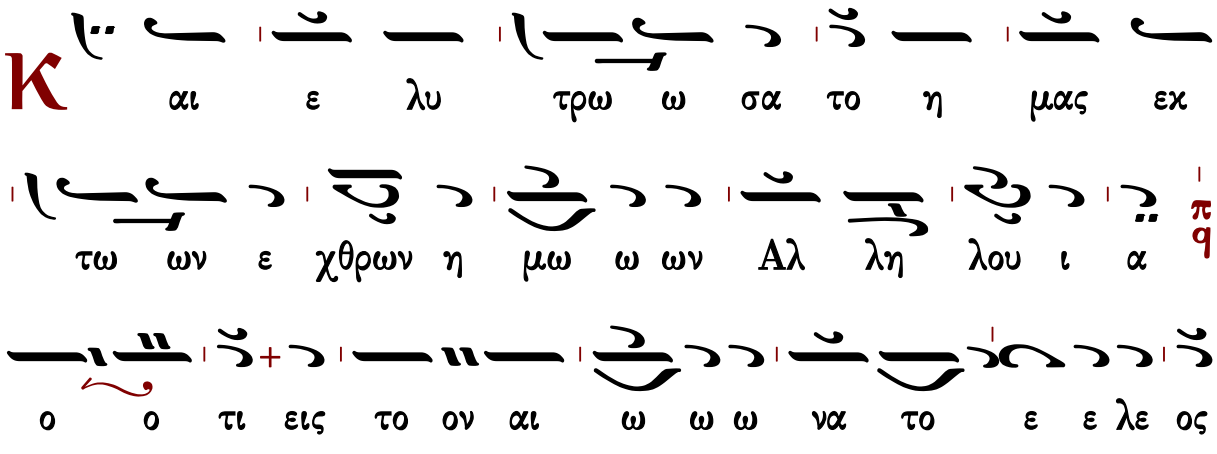
Κ
αι ε λυ τρω ω σα το η μας εκ
τω ων ε χθρων η μω ω ων Αλ λη λου ι α
ο ο τι εις το ον αι ω ω ω να το ε ε λε ος

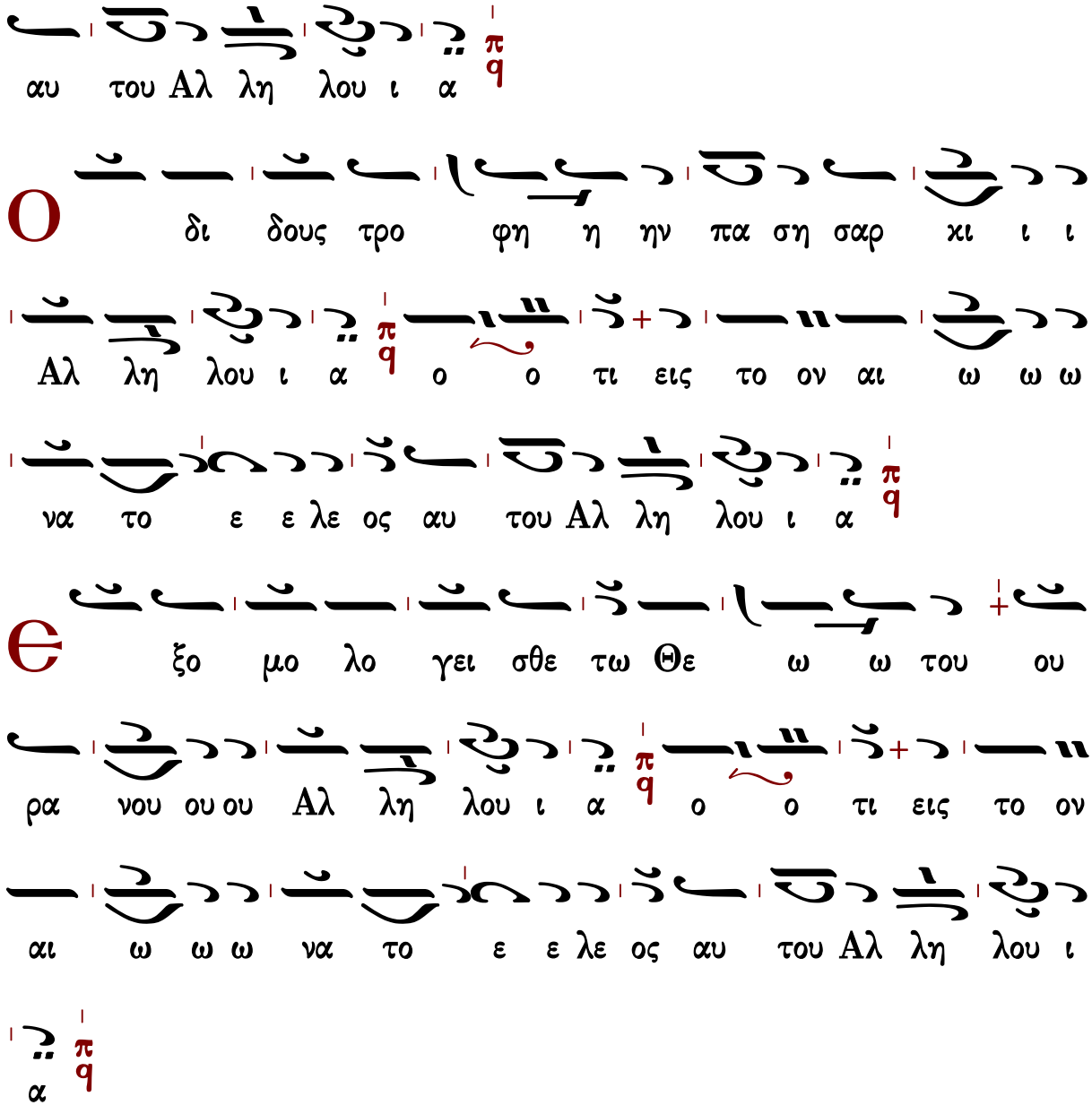

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἐκλογὴ εἰς ἱεράρχας

Ἦχος

π. Γεωργίου Ρήγα
Μελωδήματα Σκιάθου
1958 σ. 33*

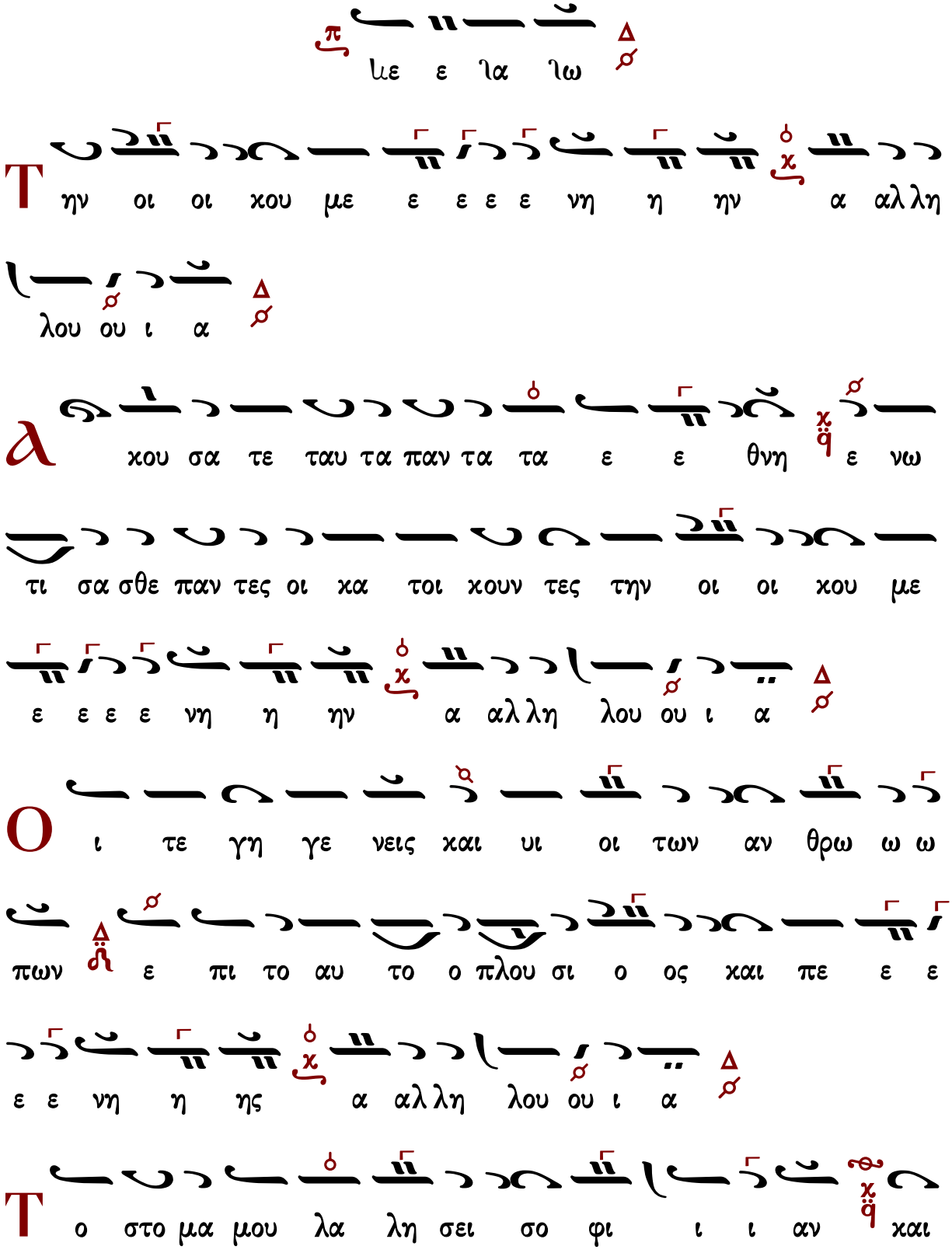
ιε ε ια ιω
Τ ην οι οι χου με ε ε ε ε νη η ην α αλλη
λου ου ι α
Α χου σα τε ταυ τα παν τα τα ε ε θνη ε νω
τι σα σθε παν τες οι κα τοι χουν τες την οι οι χου με
ε ε ε ε νη η ην α αλλη λου ου ι α
Ο ι τε γη γε νεις και υι οι των αν θρω ω ω
πων ε πι το αυ το ο πλου σι ο ος και πε ε ε
ε ε νη η ης α αλλη λου ου ι α
Τ ο στο μα μου λα λη σει σο φι ι ι αν και

η με λε τη της χαρ δι α ας μου συ υ νε ε ε

σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α

Δ εν τε τε χνα α χου σα τε ε ε μου φο βον

Κυ ρι ου ου δι δα α ξω ω υ υ μα α

ας α αλ λη λου ου ι α

Ι δου τα χει λη μου ου μη χω λυ υ υ σω

Κυ ρι ε ε συ ε ε ε ε ε γνω ω ως α αλ λη

λου ου ι α

Θ υ ηγ γε λι σα μην δι χαι ο συ υ νην εν Εκ

κλη σι α α με γα α α α α λη η η α αλ

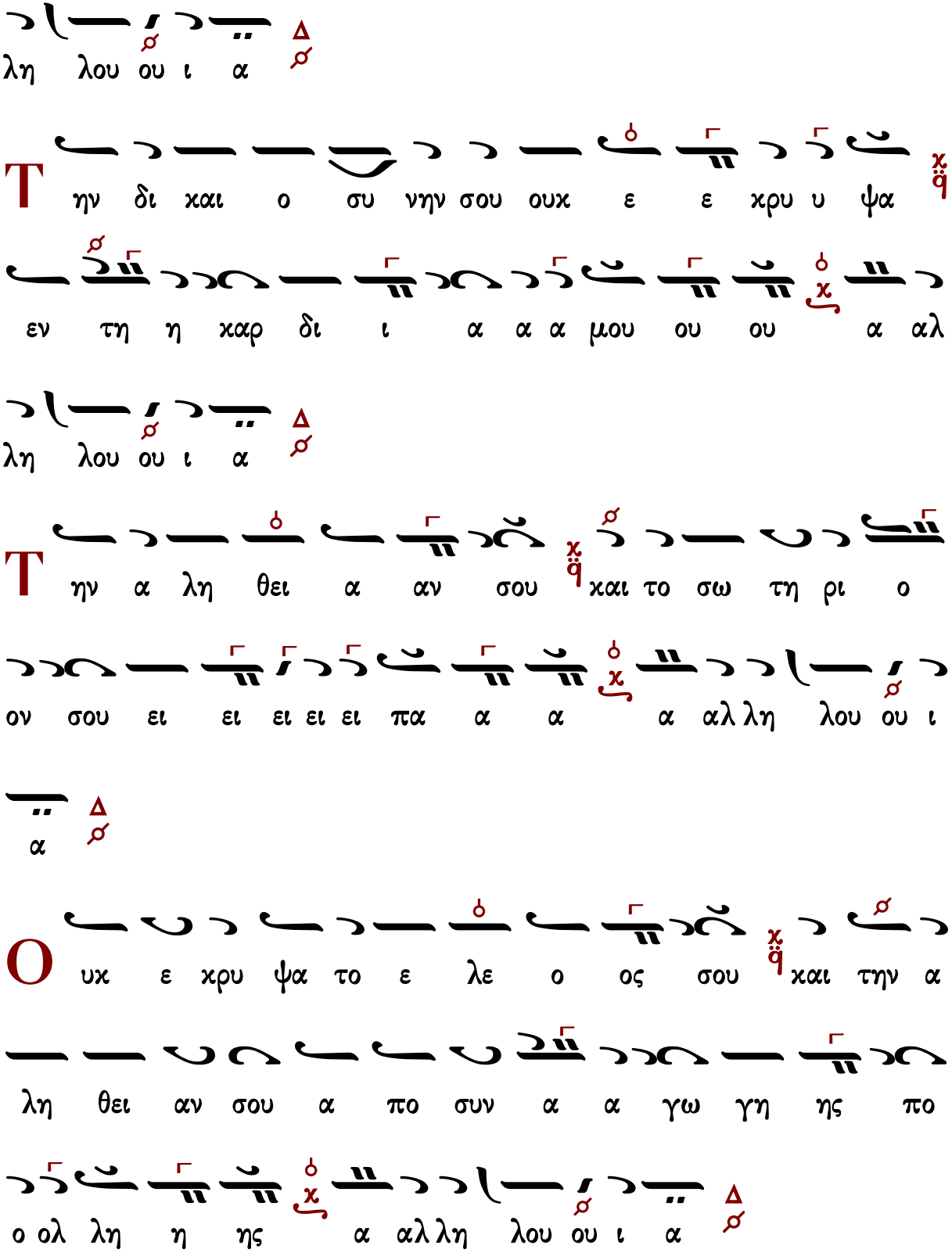
λη λου ου ι α
Τ ην δι και ο συ νην σου ουκ ε ε χρυ υ ψα
εν τη η καρ δι ι α α α μου ου ου α αλ
λη λου ου ι α
Τ ην α λη θει α αν σου και το σω τη ρι ο
ον σου ει ει ει ει ει πα α α α αλ λη λου ου ι
α
Ο υκ ε χρυ ψα το ε λε ο ος σου και την α
λη θει αν σου α πο συν α α γω γη ης πο
ο ολ λη η ης α αλ λη λου ου ι α

Π

ο ρευ ο με νος α α μω ω μος χαι ερ

γα ζο με νος δι χαι αι ο συ υ υ υ υ νη η

ην α αλ λη λου ου ι α

Θ

ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ υ ρι ι ε εν εκ

χλη σι α πολ λη εν λα ω βα α ρει ει αι νε

ε σω ω ω σε ε ε α αλ λη λου ου ι α

Π

λη ρω θη τω το στο μα μου αι νε ε σε ε ως ο

πως υ μνη σω ω την δο ο ξα α αν σου ου ου

α αλ λη λου ου ι α

Ο

λην την η με ε ραν την με γα λο πρε

ι ου ου λου λη α ου ου σου αν α α α πει ε

α

Δ

δελ α τοις σου μα ο νο ο το ι μαι ο σο γη η ι

υ ας α ι λη χλη εχ ω ω σω με εν μου οις οι οι φοι

ι ου ου λου λη α ε ε σε ω ω η σω μνη

α

N

και μου ας ρα ει ει χει τας οις θω α εν μαι ψο ι

Κυ σου ον ο ρι στη α σι θυ το σω χλω χυ

ι α ου ου λου λη α ε ε ε ι ι ρι υ

T

σου ως ω σε νε αι νης φω με σαι χου α ου

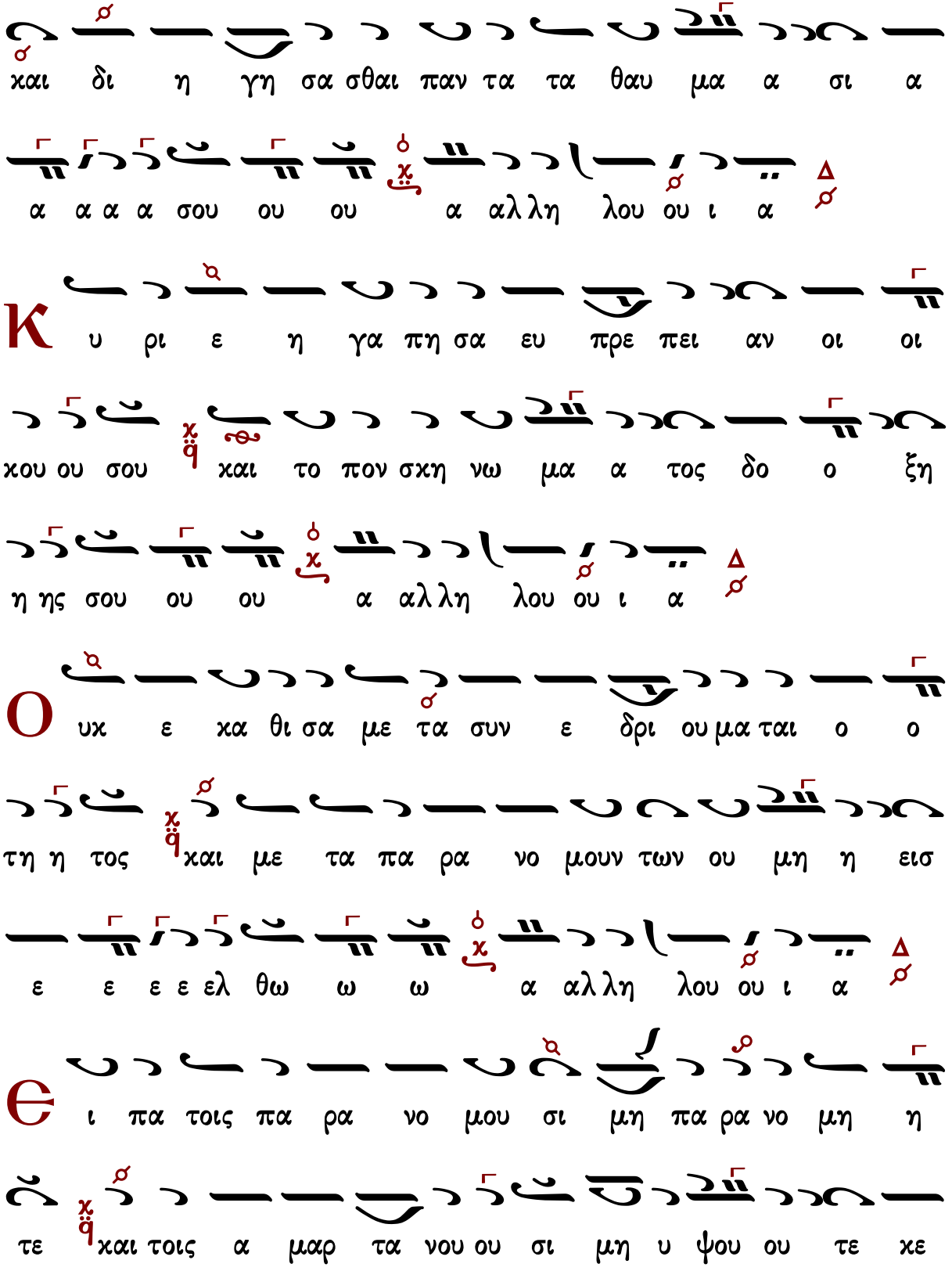
και δι η γη σα σθαι παν τα τα θαυ μα α σι α
α α α α σου ου ου α αλ λη λου ου ι α
Κ υ ρι ε η γα πη σα ευ πρε πει αν οι οι
κου ου σου και το πον σκη νω μα α τος δο ο ξη
η ης σου ου ου α αλ λη λου ου ι α
Ο υκ ε κα θι σα με τα συν ε δρι ου μα ται ο ο
τη η τος και με τα πα ρα νο μουν των ου μη η εισ
ε ε ε ε ελ θω ω ω α αλ λη λου ου ι α
Є ι πα τοις πα ρα νο μου σι μη πα ρα νο μη η
τε και τοις α μαρ τα νου ου σι μη υ ψου ου τε κε

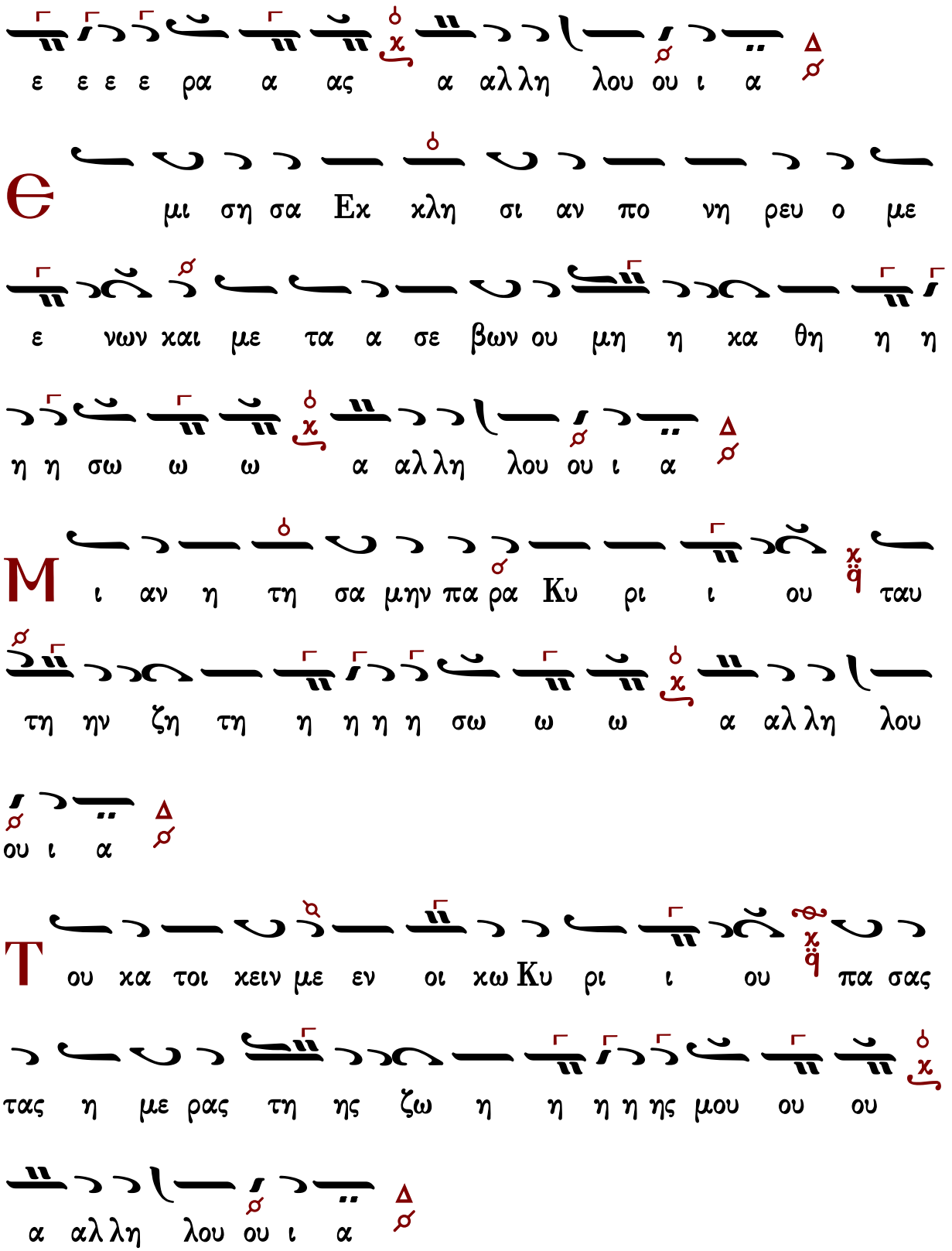
ε ε ε ε ρα α ας α αλ λη λου ου ι α
Θ μι ση σα Εκ κλη σι αν πο νη ρευ ο με
ε νων και με τα α σε βων ου μη η κα θη η η
η η σω ω ω α αλ λη λου ου ι α
Μ ι αν η τη σα μην πα ρα Κυ ρι ι ου ταυ
τη ην ζη τη η η η η σω ω ω α αλ λη λου
ου ι α
Τ ου κα τοι κειν με εν οι κω Κυ ρι ι ου πα σας
τας η με ρας τη ης ζω η η η η ης μου ου ου
α αλ λη λου ου ι α

Τ ου θε ω ρει ει ειν με την τερ πνο τη τα Κυ ρι

ι του χαι ε πι σκε πτε σθαι τον να ον τον α

α γι ο ον α α αυ του ου ου α αλ λη λου ου

ι α

Θ γω δε ω σει ε λαι α κα τα α κα αρ πος εν

τω οι οι κω του ου Θε ε ε ου ου ου α αλ

λη λου ου ι α

Ο τι ε φυ λα ξα τας ο δους Κυ ρι ι ου και

ουκ η σε βη σα α πο του ου Θε ου ου ου ου ου μου

ου ου α αλ λη λου ου ι α

C

το μα δι και ου με λε τη σει ει σο φι

ι αν χαι η γλωσ σα αυ του λα λη η σει χρι ι ι

ι ι σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α

O

τι εις τον αι ω να ου σα α λευ θη η σε

ε ε ται αι αι α αλ λη λου ου ι α

Є

ις μνη μο συ υ νον αι ω ω νι ι ον ε

ε σται δι ι χαι αι αι ο ο ος α αλ λη λου

ου ι α

Λ

πο α χο ης πο νη ρας ου φο ο βη θη

η σε ε ε ται αι αι α αλ λη λου ου ι α

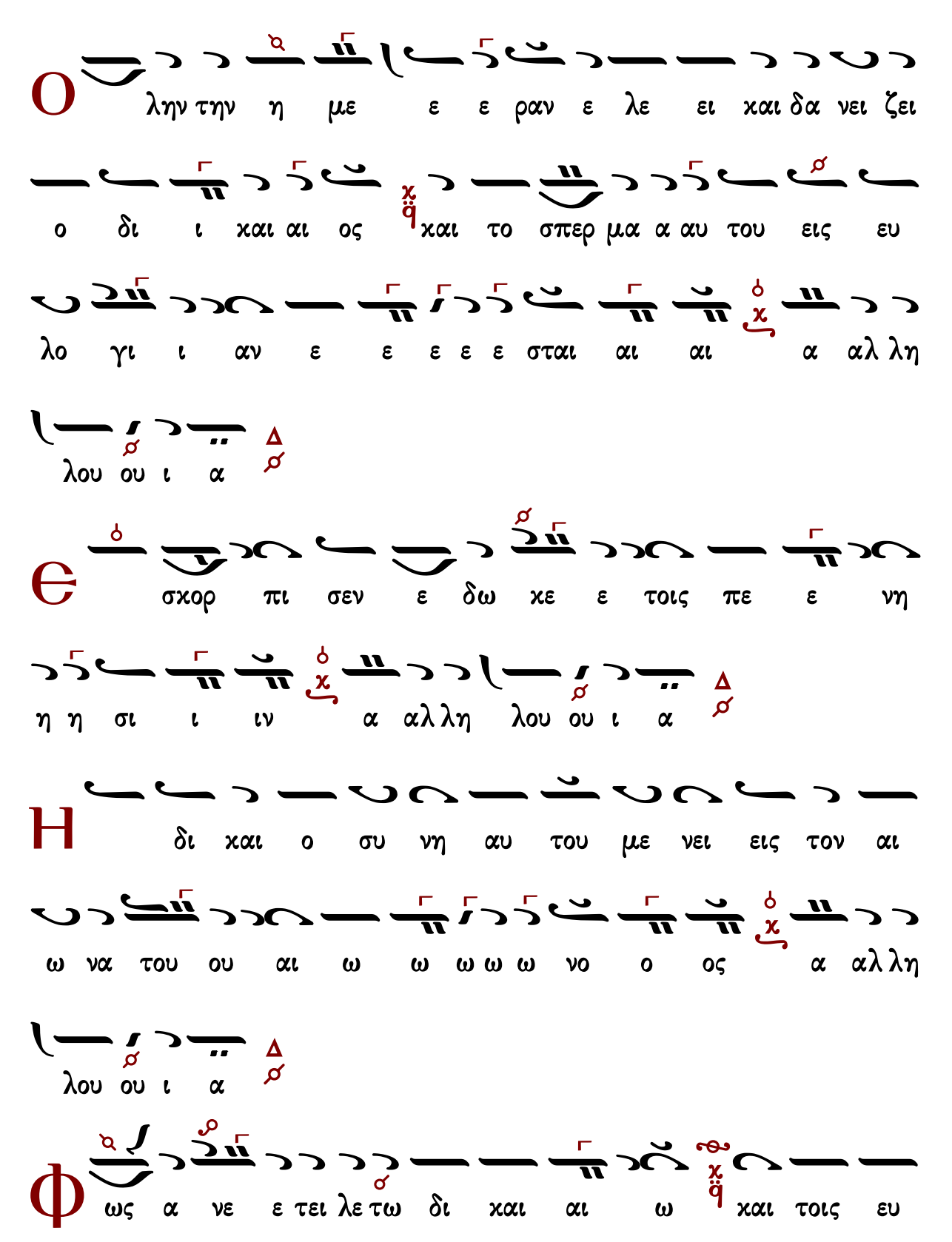
Ο
λην την η με ε ε ραν ε λε ει χαι δα νει ζει
ο δι ι χαι αι ος χαι το σπερ μα α αυ του εις ευ
λο γι ι αν ε ε ε ε ε σται αι αι α αλ λη
λου ου ι α
Θ
σχορ πι σεν ε δω χε ε τοις πε ε νη
η η σι ι ιν α αλ λη λου ου ι α
Η
δι χαι ο συ νη αυ του με νει εις τον αι
ω να του ου αι ω ω ω ω ω νο ο ος α αλ λη
λου ου ι α
Φ
ως α νε ε τει λε τω δι χαι αι ω χαι τοις ευ

θε σι τη χαρ δι α ε ευ φρο συ υ υ υ υ νη η

η α αλλη λου ου ι α Δ

Π ε φυ τευ με νος εν τω οι χω Κυ ρι ι ου εν

αυ λαις του Θε ου η μων ε εξ αν θη η η η η σει

ει ει α αλλη λου ου ι α Δ

Ο ι ι ε ρεις σου Κυ ρι ε εν δυ σον ται δι και ο συ

υ νην και οι ο σι οι σου α γα αλ λι α

α σο ο ον ται αι αι α αλλη λου ου ι α Δ

Μ α κα ρι οι οι κα τοι κουν τες εν τω οι οι κω ω

σου εις τους αι ω νας των αι ω νων αι νε ε σου

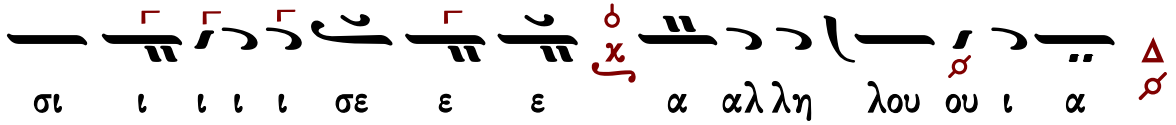

Δόξα... Καὶ νῦν... Πολυελέου

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.101/112*

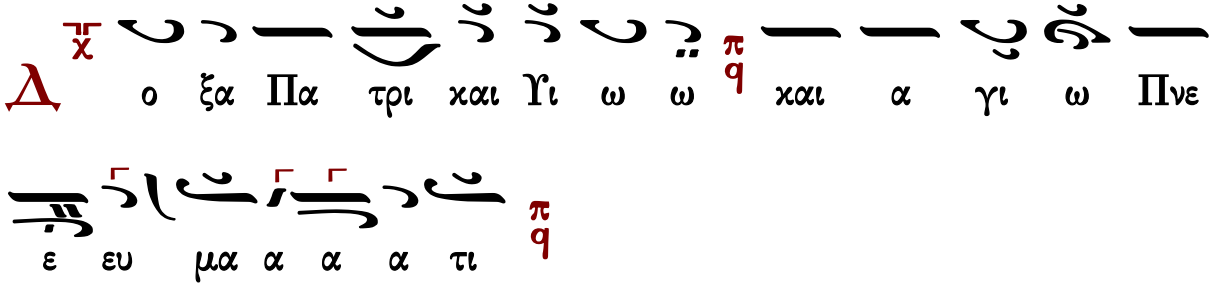

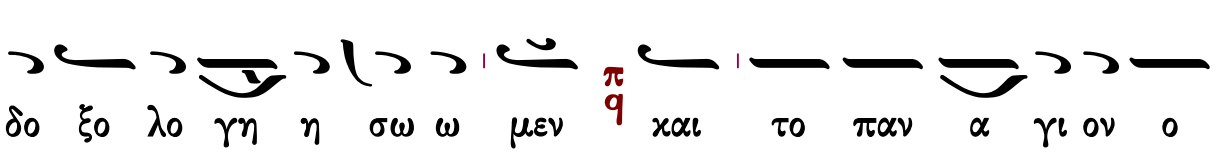

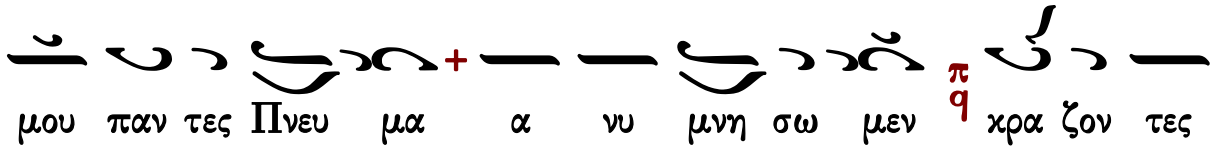

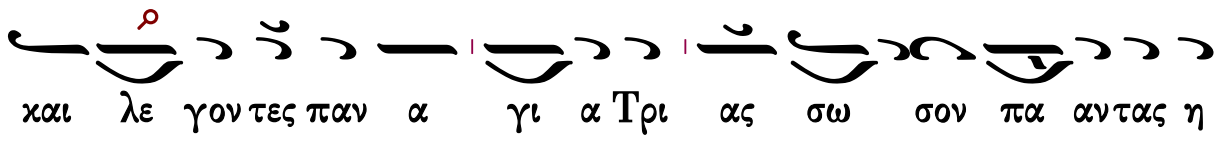

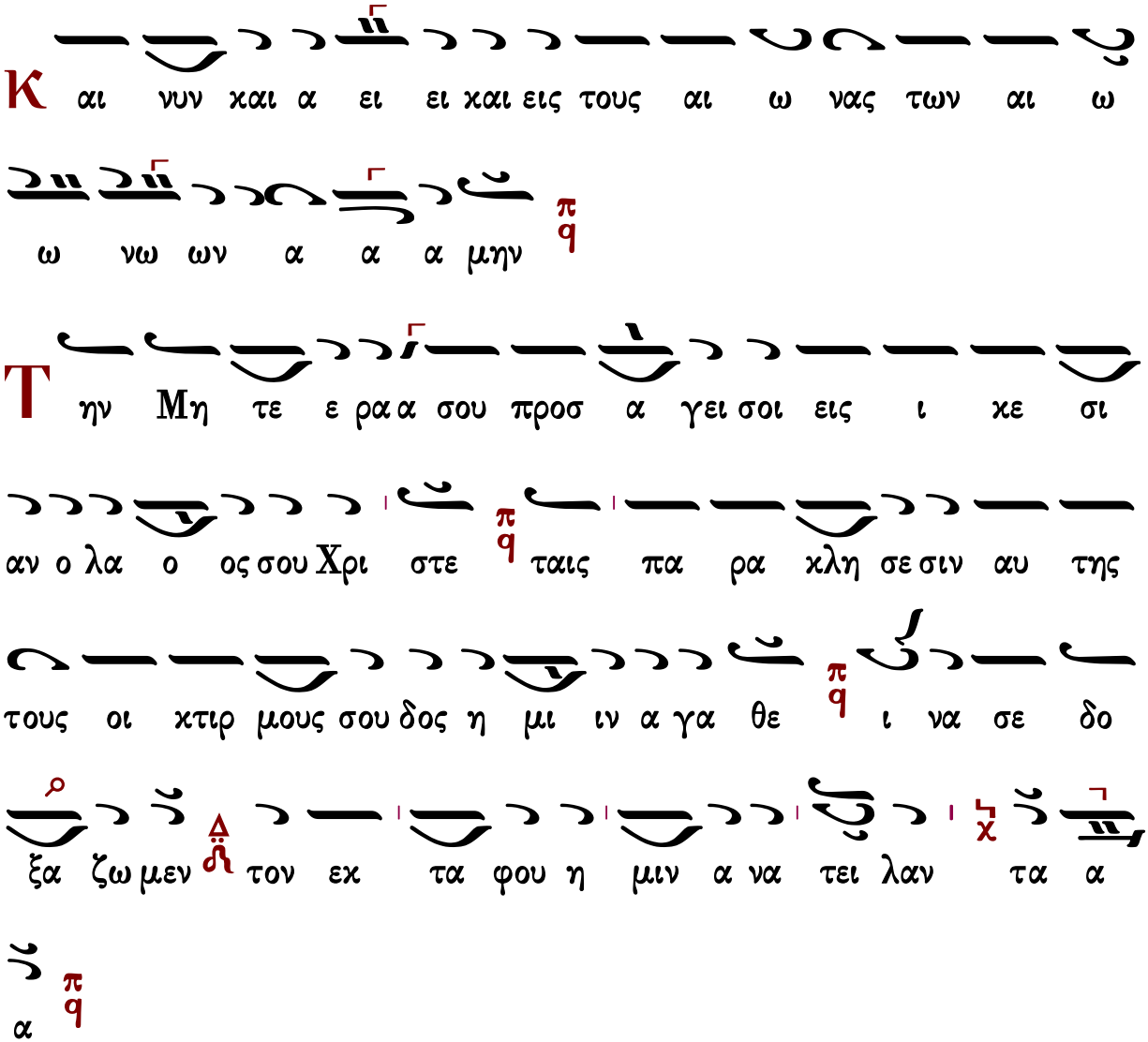

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.74/2798*

Προ στα της θερ μο τα τος της Εκ κλη σι ας Χρι στου

ε δει χθης Νι κο λα ε τα των αι ρε σε ων δι δα

γμα τα α θε α λυ ων συν παρ ρη σι α και κα νων

α νε δει χθης πα σιν ορ θο δο ξι ας υ περ παν των

πρε σβευ ων των ε φε πο με νων σου θει αις δι δα

σκα λι αις και εισ η γη σε σι

Ταχὺ προκατάλαβε

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.75/2799*

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

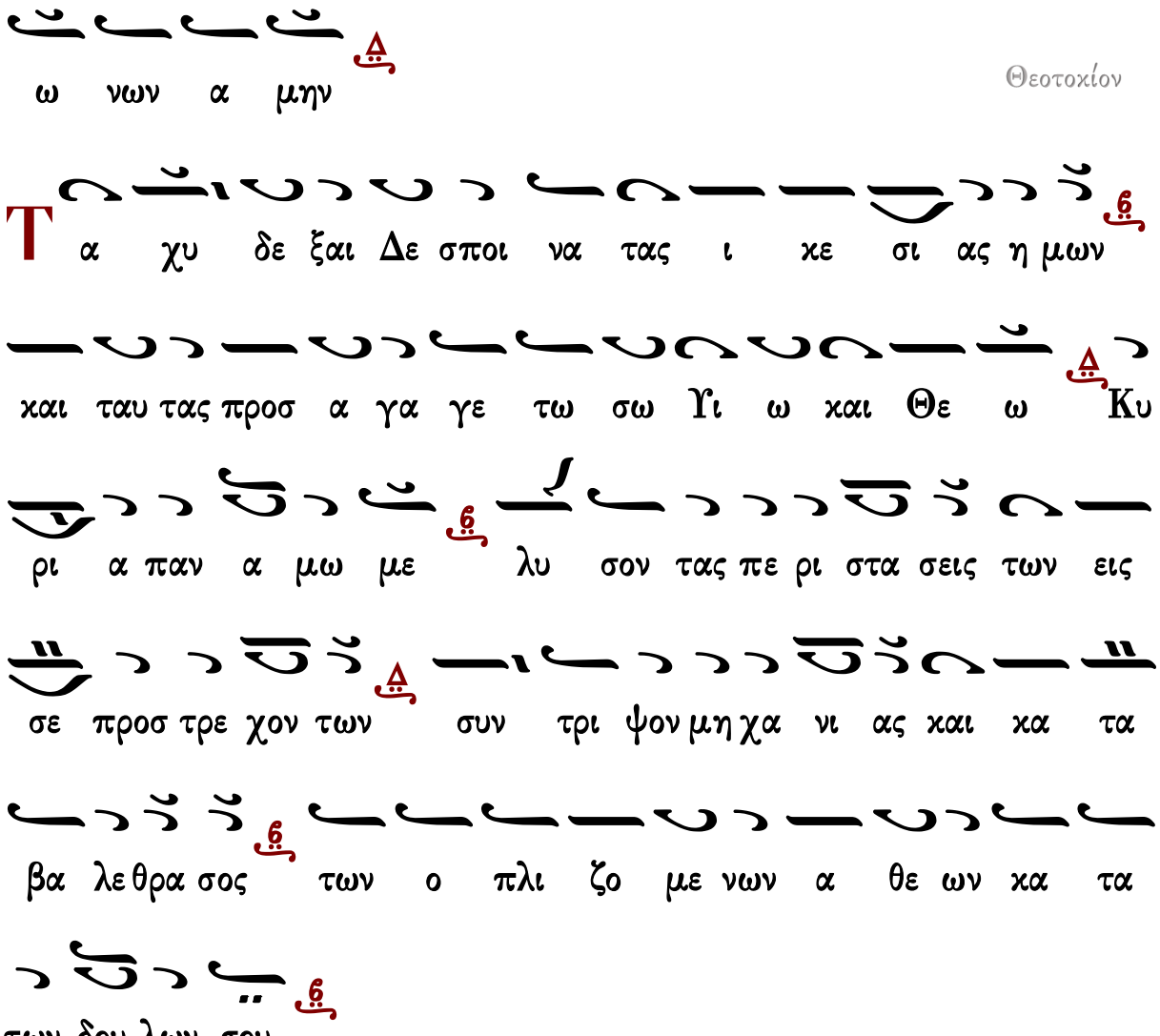

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀντίφωνον — Λουκᾶς Λουκᾶ

α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου

Πέτρου Λαμπαδαρίου

σύντομον

Ἦχος Βου

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.176#

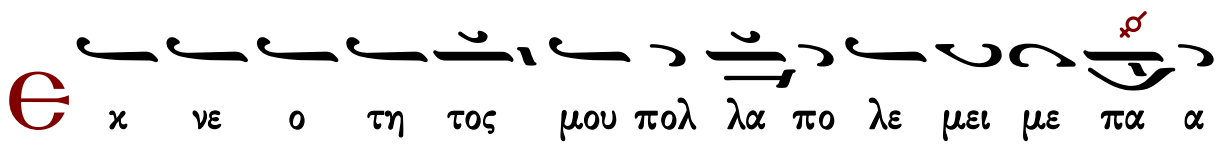

θη αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου 6 λ (β′)

Ο ι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε απ ε ξη ραμ

με νοι 6 λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω

Πνευ μα τι 6 λ

Α γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται 6 λ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται 6 λ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως 6 λ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

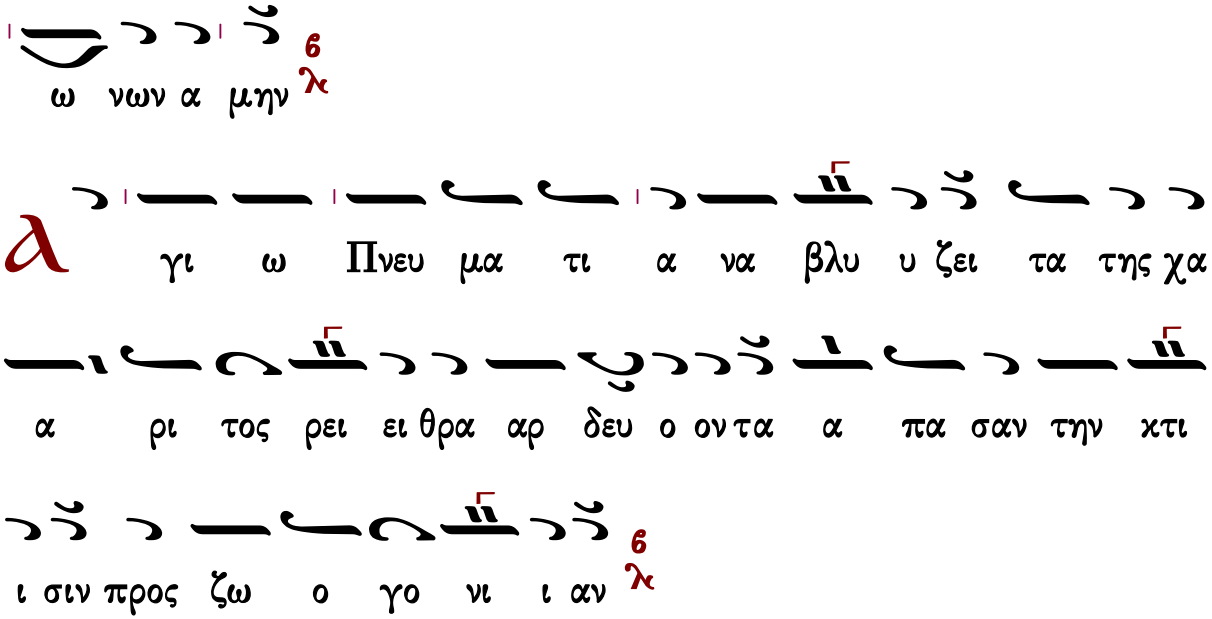

Πέτρου Λαμπαδαρίου

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.34#

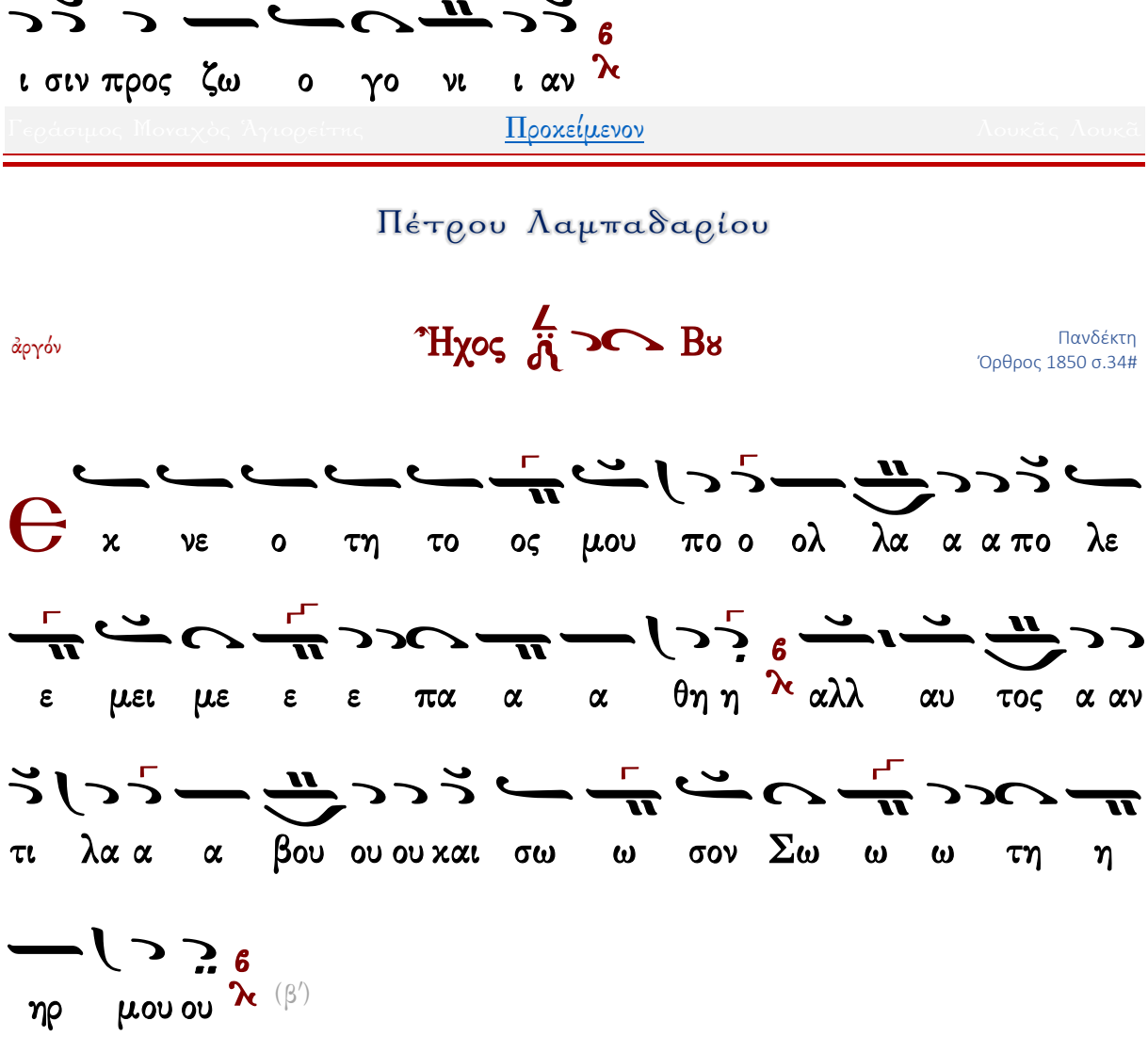

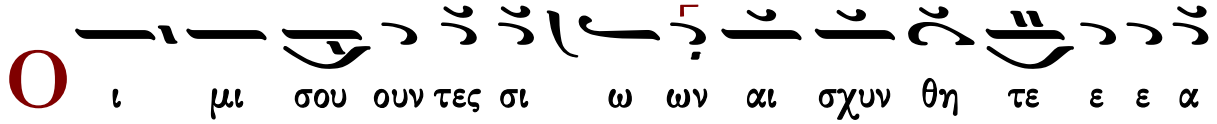
Ο
ι μι σου ουν τες σι ω ων αι σχυν θη τε ε ε α

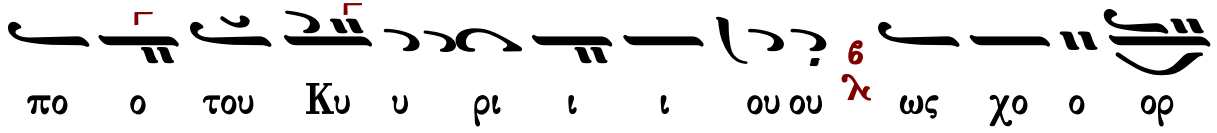
πο ο του Κυ υ ρι ι ι ου ου ως χο ο ορ

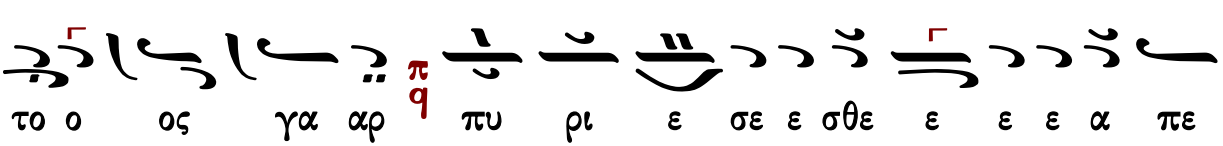
το ο ος γα αρ πυ ρι ε σε ε σθε ε ε ε α πε

ε ξη ρα α α με ε ε νοι οι
(β′)

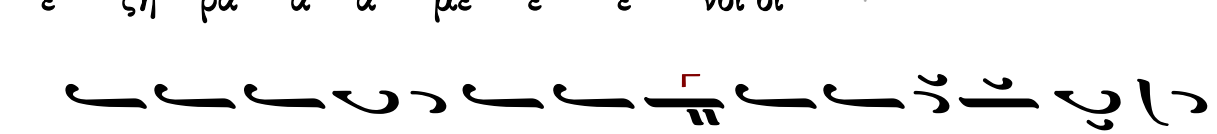
Δ
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και Α γι ω Πνευ μα

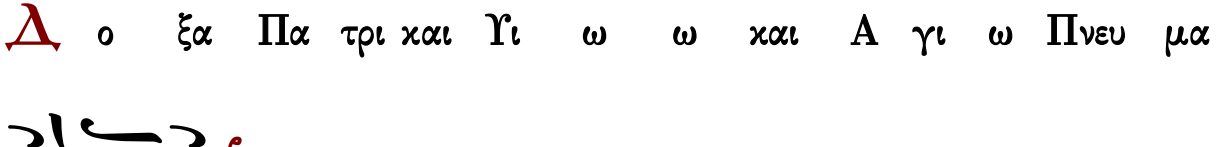
α τι ι

γι ω Πνε ευ μα τι πα α α σα ψυ υ χη η ζω

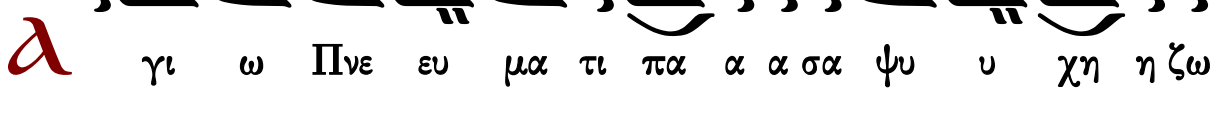
ω ου ου ου ται αι και αι αι αι κα θαρ σει υ υ ψου ται αι

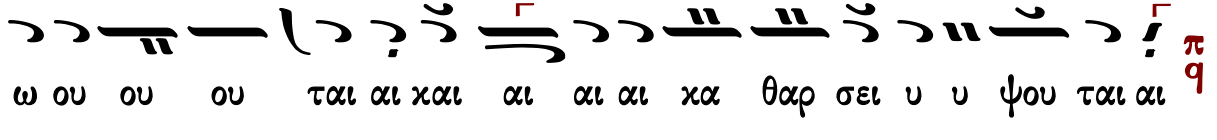
λαμ πρυ υ υ υ νε ε ε ται αι τη η Τρι α

δι κη η μο να α α δι ι ι ι ι ε ε ρο κρυ υ

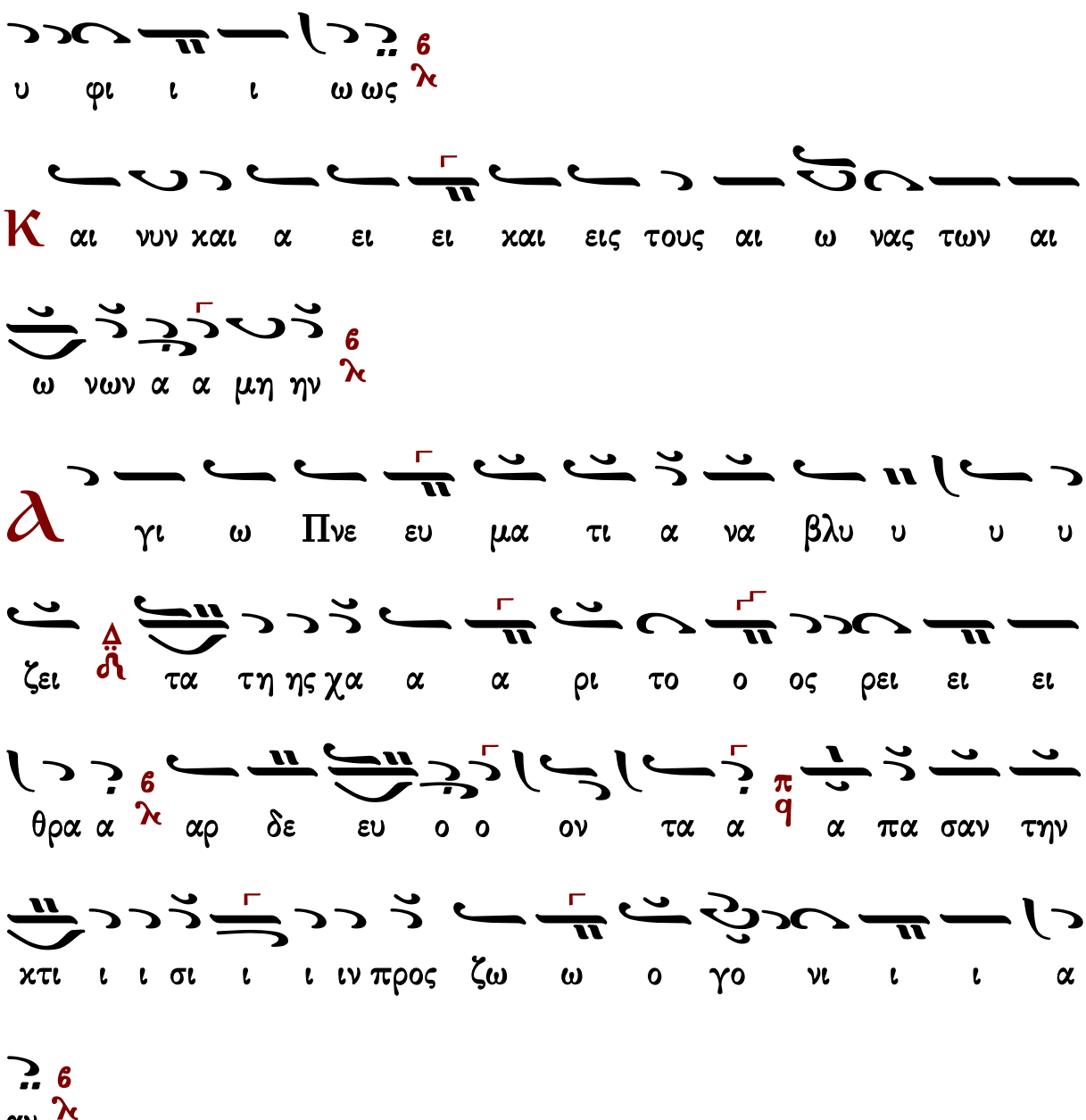

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Προχείμενον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

ἀργόν

Ἦχος Βȣ

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη
1904 σ.486*

Θ

χ νε ο τη η το ος μου πο ο ολ λα α α πο

λε ε ε μει με ε πα α α θη η λ αλλ αυ

το ος αν τι λα α βου ου ου χαι σω ω ω σον Σω

ω τη η ηρ μου ου λ (β′)

Ο

ι μι σου ου ου ουν τε ες Σι ι ω ων αι σχυ υν

θη η η τε ε ε ε ε α α πο του Κυ

υ ρι ι ι ου ου λ ως χο ο ο ο ορ το ο ο

ος γαρ πυ υ ρι ε ε σε ε ε σθε ε ε ε α πε ξη

ρα με ε ε ε ε νοι οι λ (β′)

Δ

ο ξα Πα τρι ι ι ι χαι αι Υι υι ω χαι αι αι α γι

ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι

γι ω ω Πνε ευ μα α τι πα α α α σα α

ψυ υ χη η ζω ω ου ου ου ται αι χαι χα θα α α α

αρ σει ει υ ψου ου ου ται αι αι λα α αμ

πρυ υ νε ε ε ται τη Τρι α δι χη η μο ο να

α α δι ι ι ι ε ε ε ρο χρυ υ φι ι ι ω

ως

αι νυ υ υν χαι α α ει χαι αι εις τους αι

αι ω ω ω να ας τω ων αι αι ω ω ω ω

ω νων α α μη ην

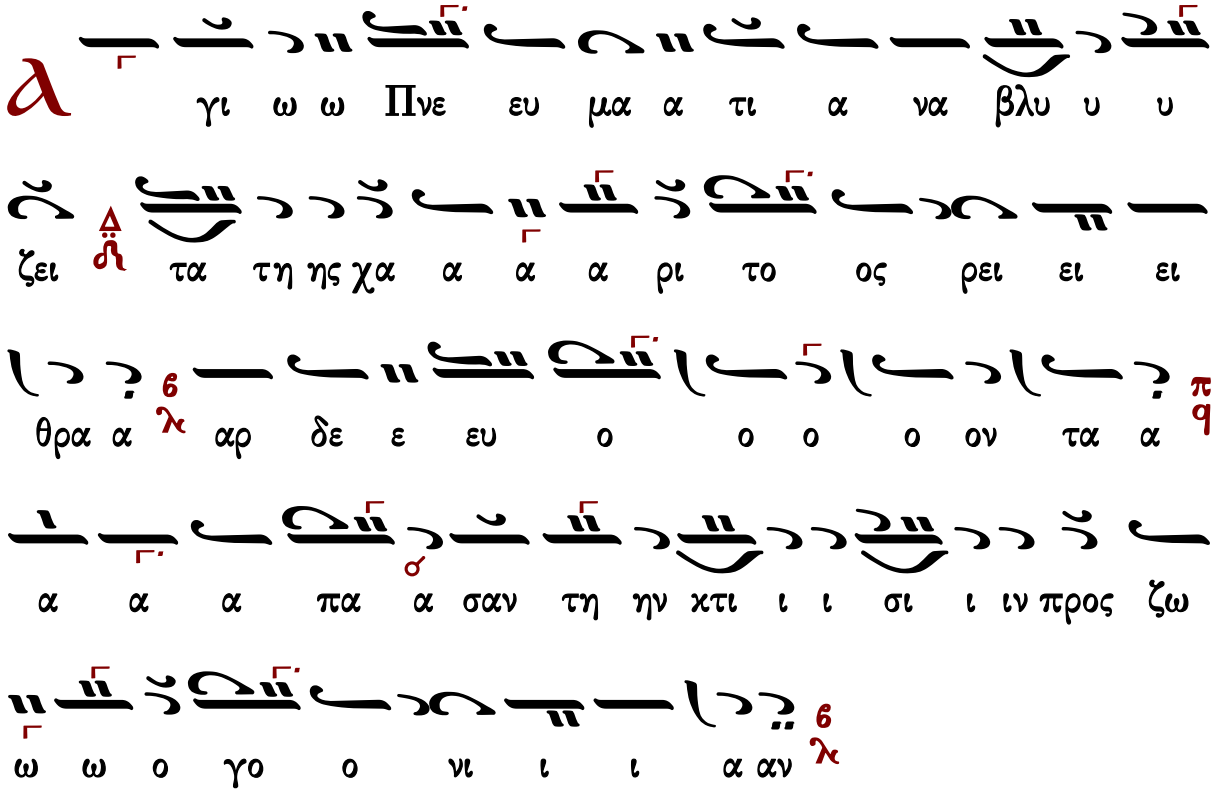

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Προχείμενον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

ἀργόν

Ἦχος δ΄ Βου

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.139*

ω σον Σω ω τη η ηρ μου ου λ (β′)

Ο ι μι σου ου ουν τες Σι ι ων αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε α πο ο του Κυ υ ρι ι

ι ου ου λ ως χο ορ το ο ο ος γα αρ π q πυ ρι

ι ε σε ε σθε ε ε ε α πε ε ε ξη ρα α με

ε ε νοι οι λ (β′)

Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω Δ̈ και αι αι

αι α γι ι ω ω Πνε ευ μα α τι ι λ

λ γι ω Πνευ μα α τι πα α α σα ψυ υ χη

ζω ω ου ου ου ται αι λ και κα θα α α αρ

σει υ ψου ου ου ου ου ται αι λα αμ πρυ υ νε ε

ται αι 6 λ τη Τρι α δι κη η μο ο ο να α α δι ι ι

ι ι ε ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως 6 λ

Κ αι νυ υ υν και α α ει Δ δ και εις τους αι αι ω ω

ω νας των αι ω ω νων α α μη ην 6 λ

Ⲁ γι ω Πνευ μα α τι α να βλυ υ υ ζει τα

τη ης χα α α α ρι το ος ρει ει ει θρα α 6 λ

αρ δε ευ ο ο ο ον τα α π q α α πα α σαν

τη ην κτι ι ι σι ι ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο

ο νι ι ι α αν 6 λ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀργοσύντομον

Ἦχος δ΄ Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.435*

Θε χ νε ο τη το ος μου πολ λα α πο λε μει με

πα α θη λ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω ω σον Σω

τη η ηρ μου λ (β΄)

Ο ι μι σου ουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α πο

του Κυ ρι ι ου λ ως χο ορ το ος γαρ πυ ρι ι ε

σε σθε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι λ (β΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι λ

λ γι ω Πνευ μα τι πα α σα ψυ χη ζω ου ου

ται λ και κα θα αρ σει υ ψου ου τε λαμ πρυ νε ται

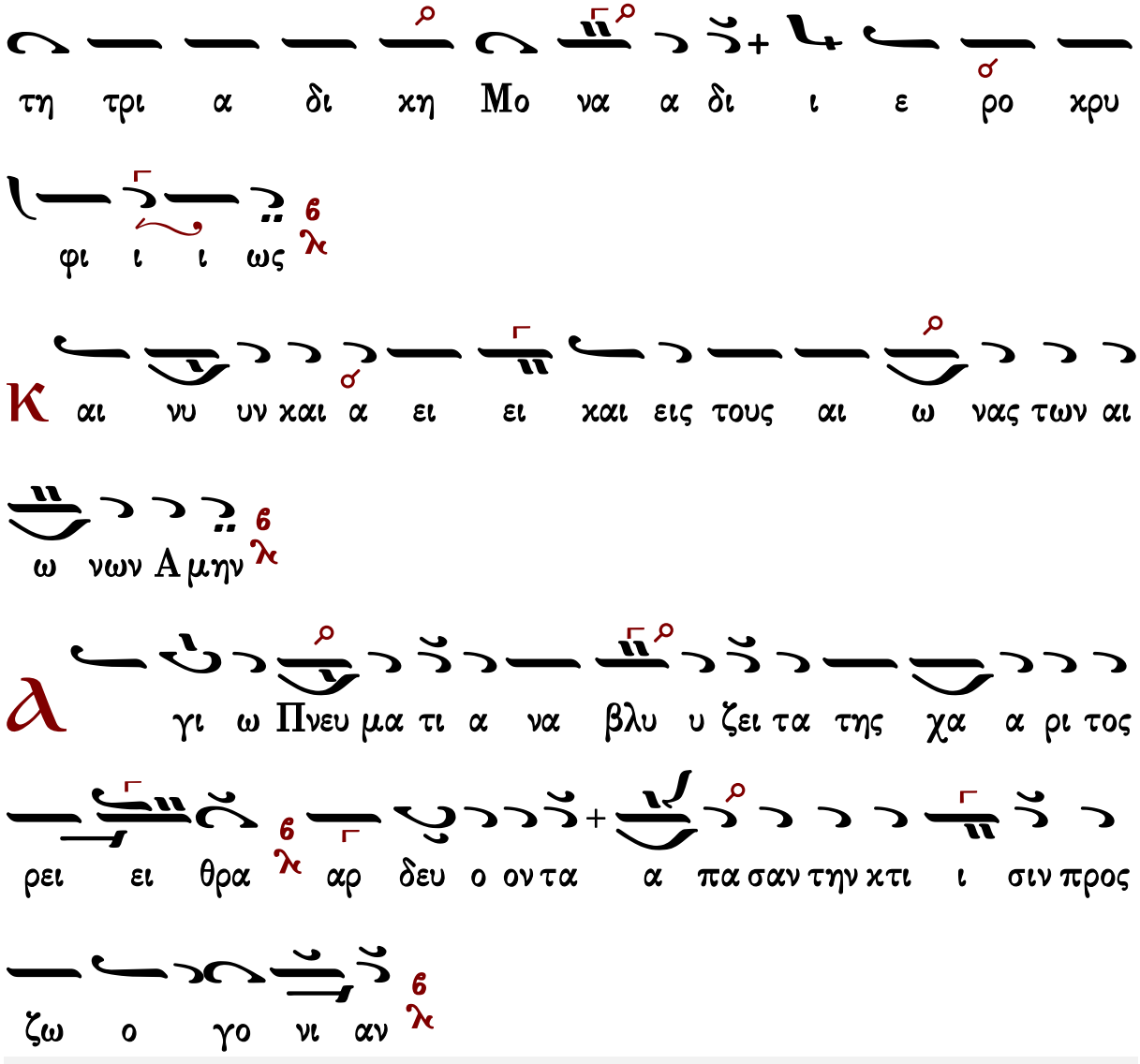

Θὶς τὸν Ν' Ψαλμὸν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Μανουήλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.43*

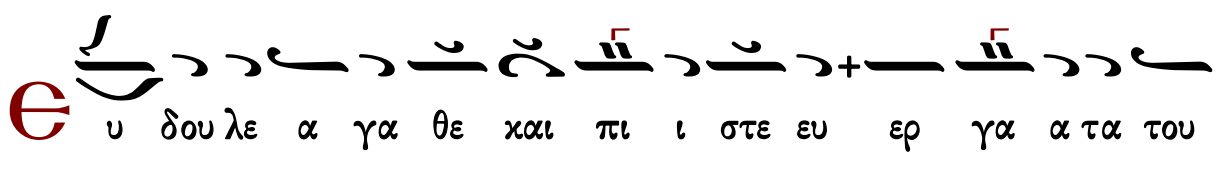

αμ πε λω ω ω νο ος Χρι ι ι στου συ και το βα

ρος της η με ρας ε βα στα α σας συ και το δο θεν

σοι τα λαν τον ε πη ηυ ξη η η η σας και τοις με τα

σε ελ θου ου σιν ου ου ουκ ε φθο ο νη η η η σας

δι ο πυ λη σοι ου ρα νων η νε ε ε ε ω ω ω

ω κται εισ ελ θε εις την χα ραν του Κυ ρι ου ου σου και

πρε σβε ευ ε υ περ η η η μων α γι ε ε Νι κο λα ε

ε ε ε ε

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α’
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.249*

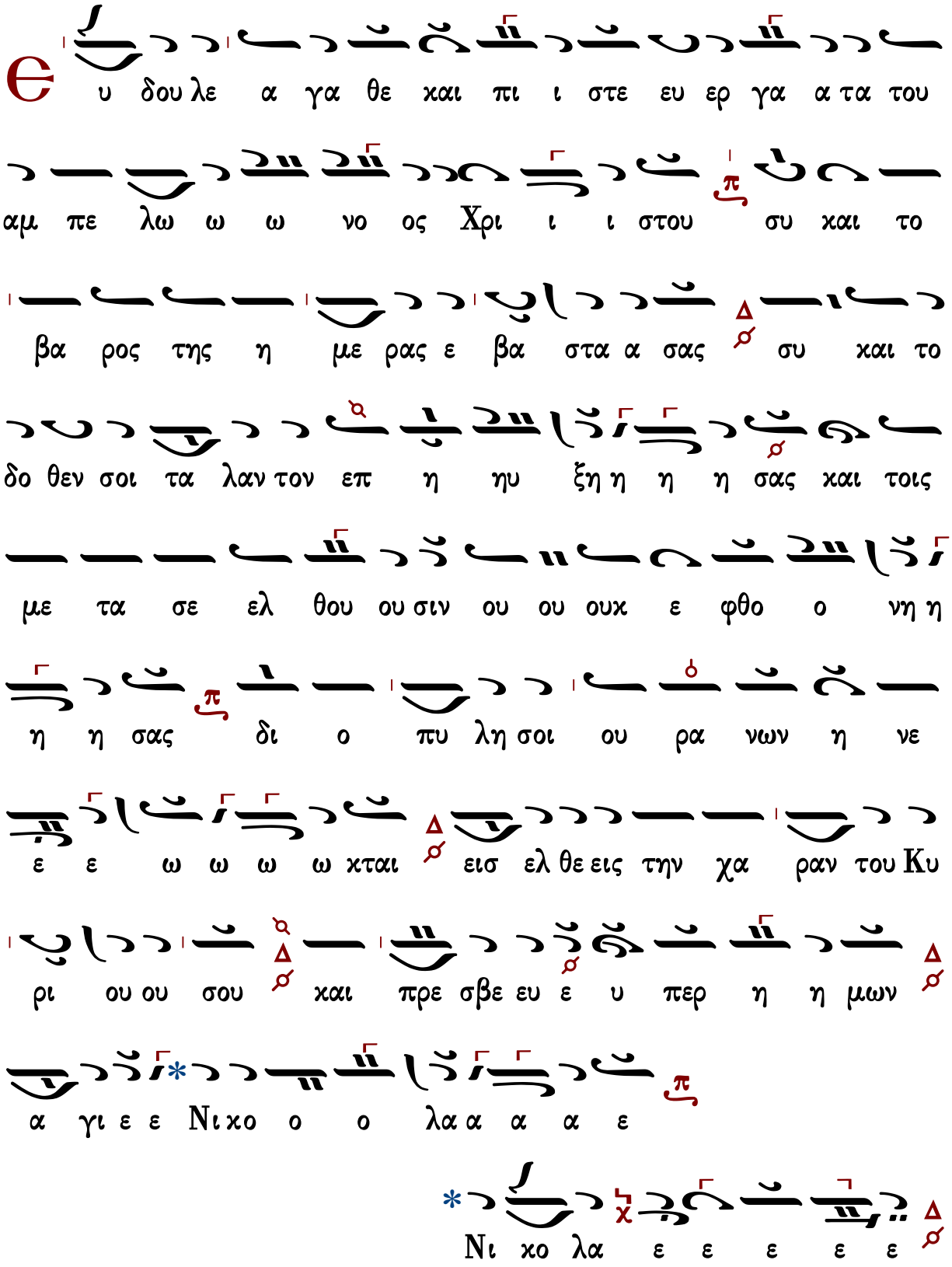
υ δου λε α γα θε και πι ι στε ευ ερ γα α τα του
αμ πε λω ω ω νο ος Χρι ι ι στου συ και το
βα ρος της η με ρας ε βα στα α σας συ και το
δο θεν σοι τα λαν τον επ η ηυ ξη η η η σας και τοις
με τα σε ελ θου ου σιν ου ου ουκ ε φθο ο νη η
η η σας δι ο πυ λη σοι ου ρα νων η νε
ε ε ω ω ω ω κται εισ ελ θε εις την χα ραν του Κυ
ρι ου ου σου και πρε σβε ευ ε υ περ η η μων
α γι ε ε Νι κο ο ο λα α α α ε
Νι κο λα ε ε ε ε ε

Ἦχος λ/π ⸗ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.287*

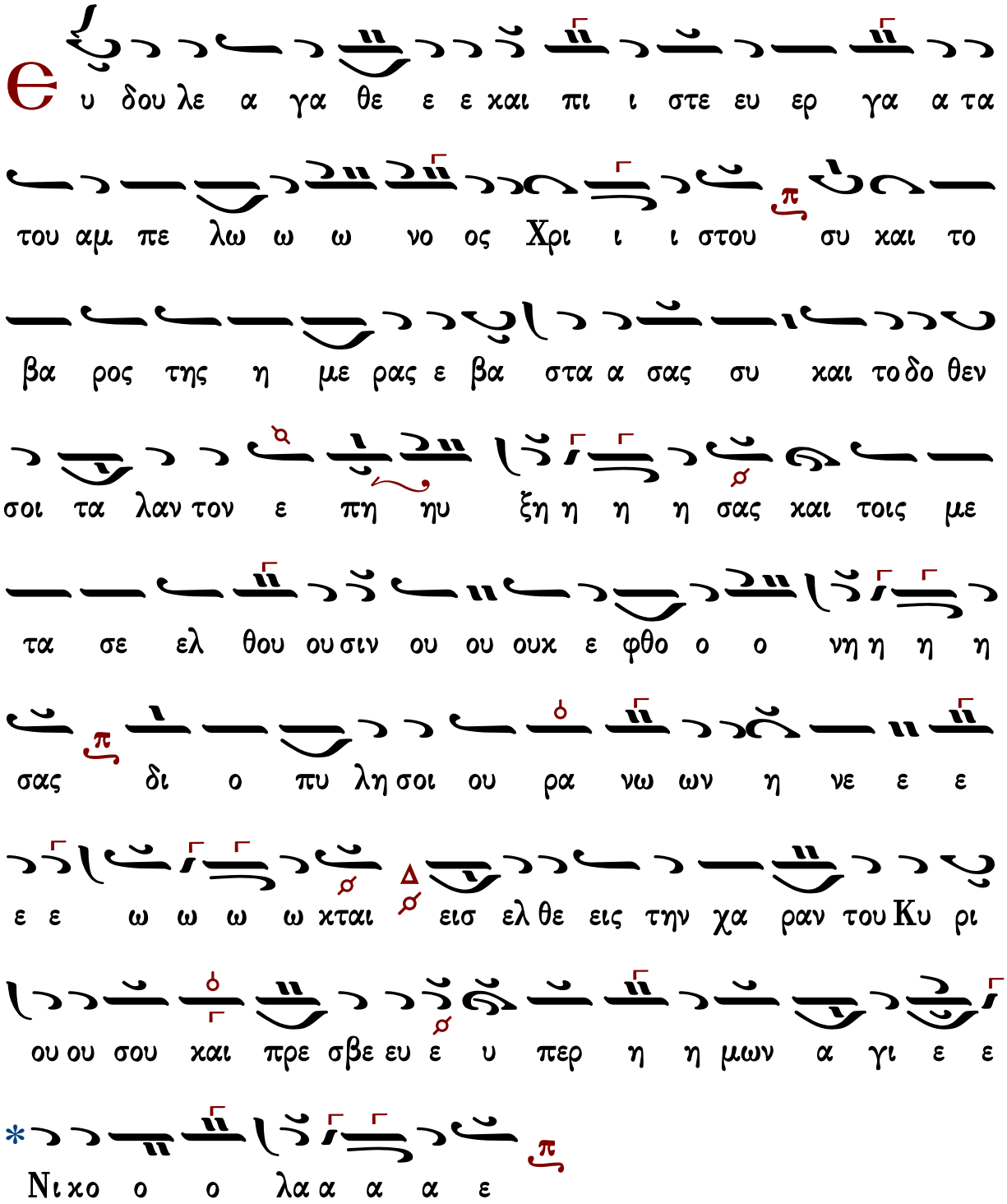

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ/π ⸏ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.284#

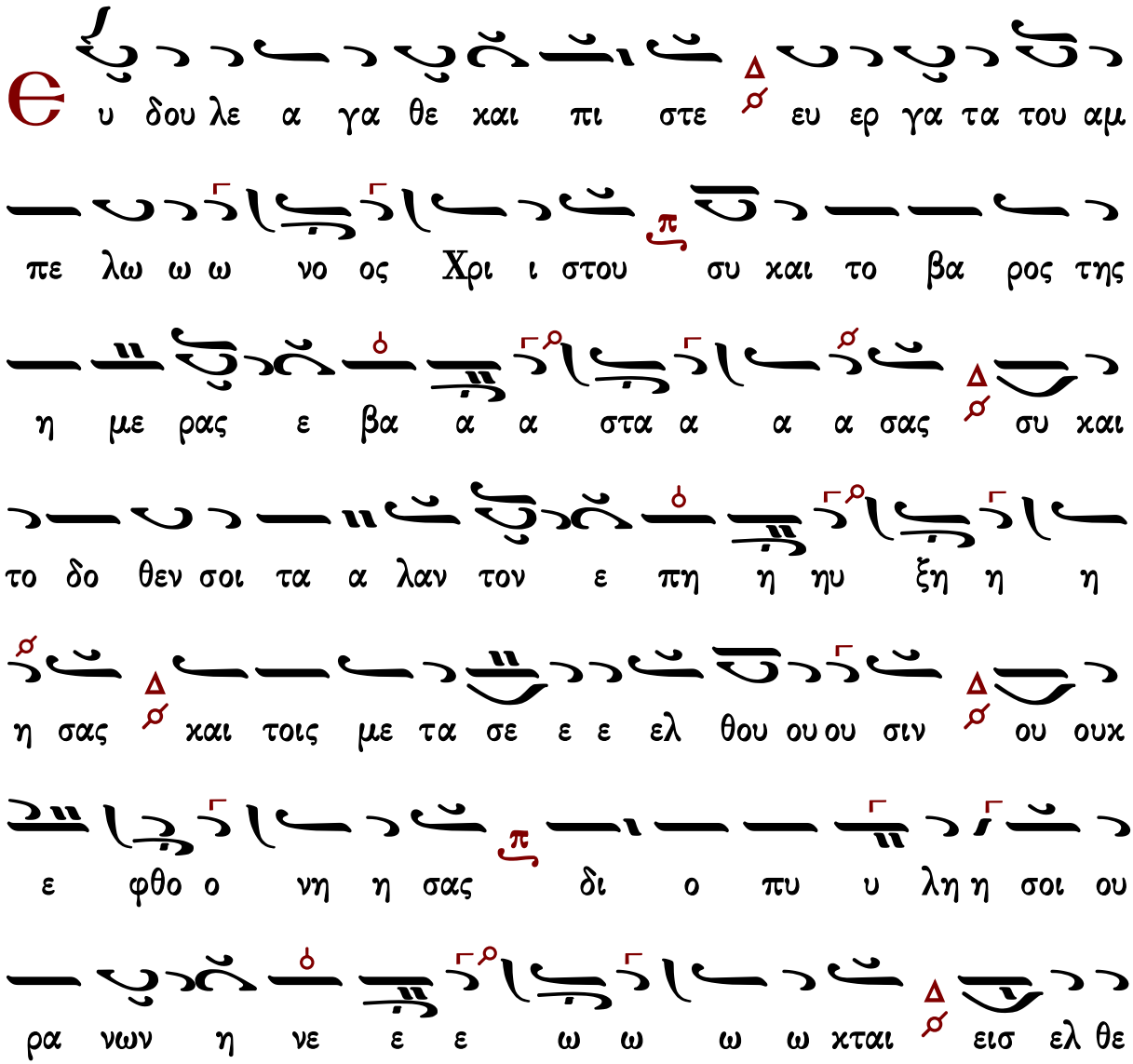

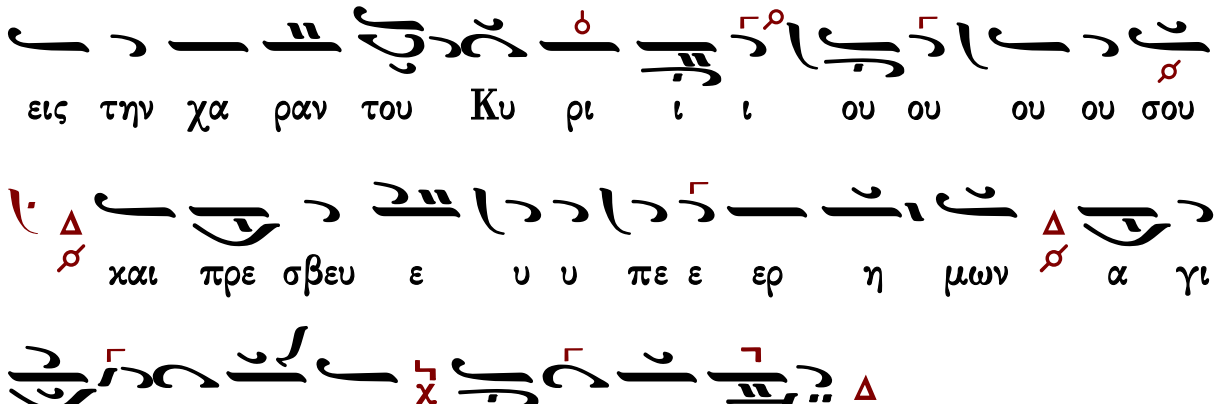

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ/π ⲛ̀ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.66/2790*

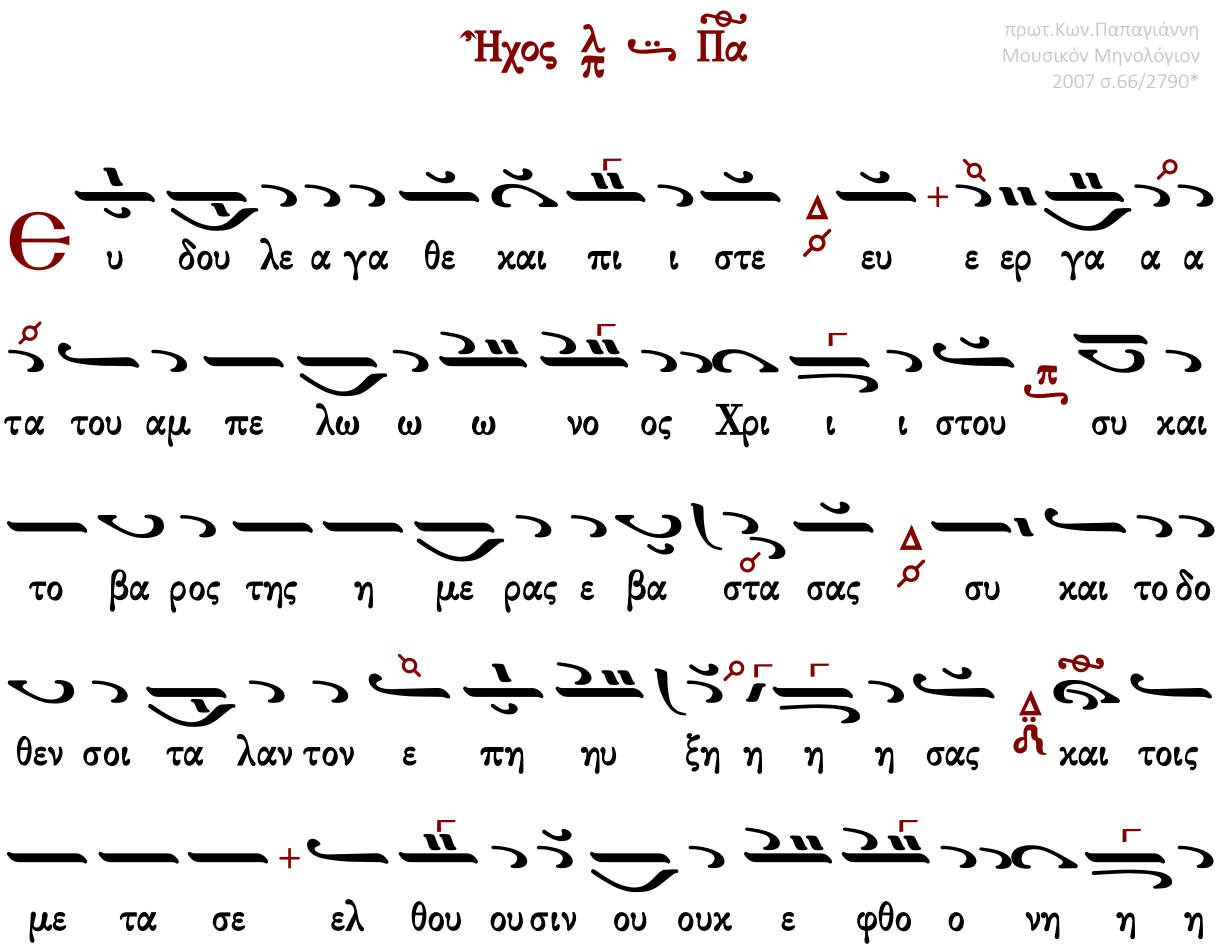

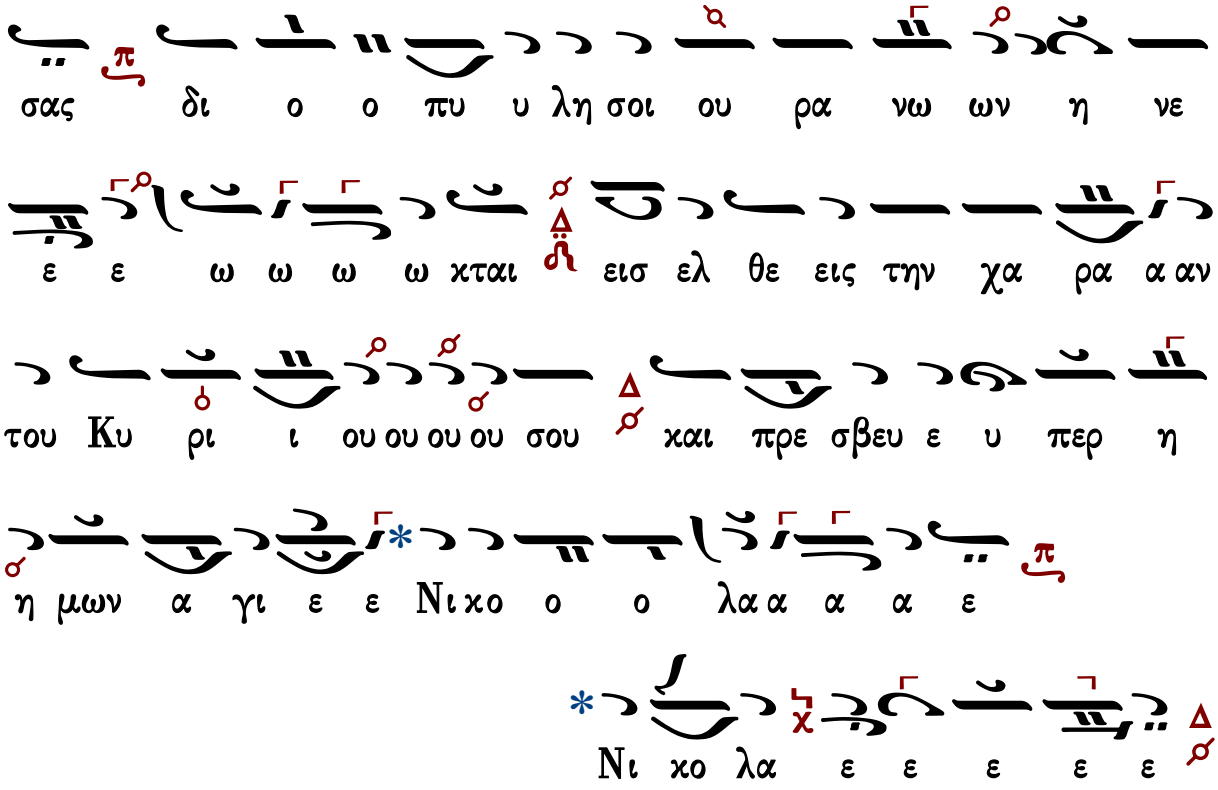

Κανόνες

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ α΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος ᾳ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.75/2799*

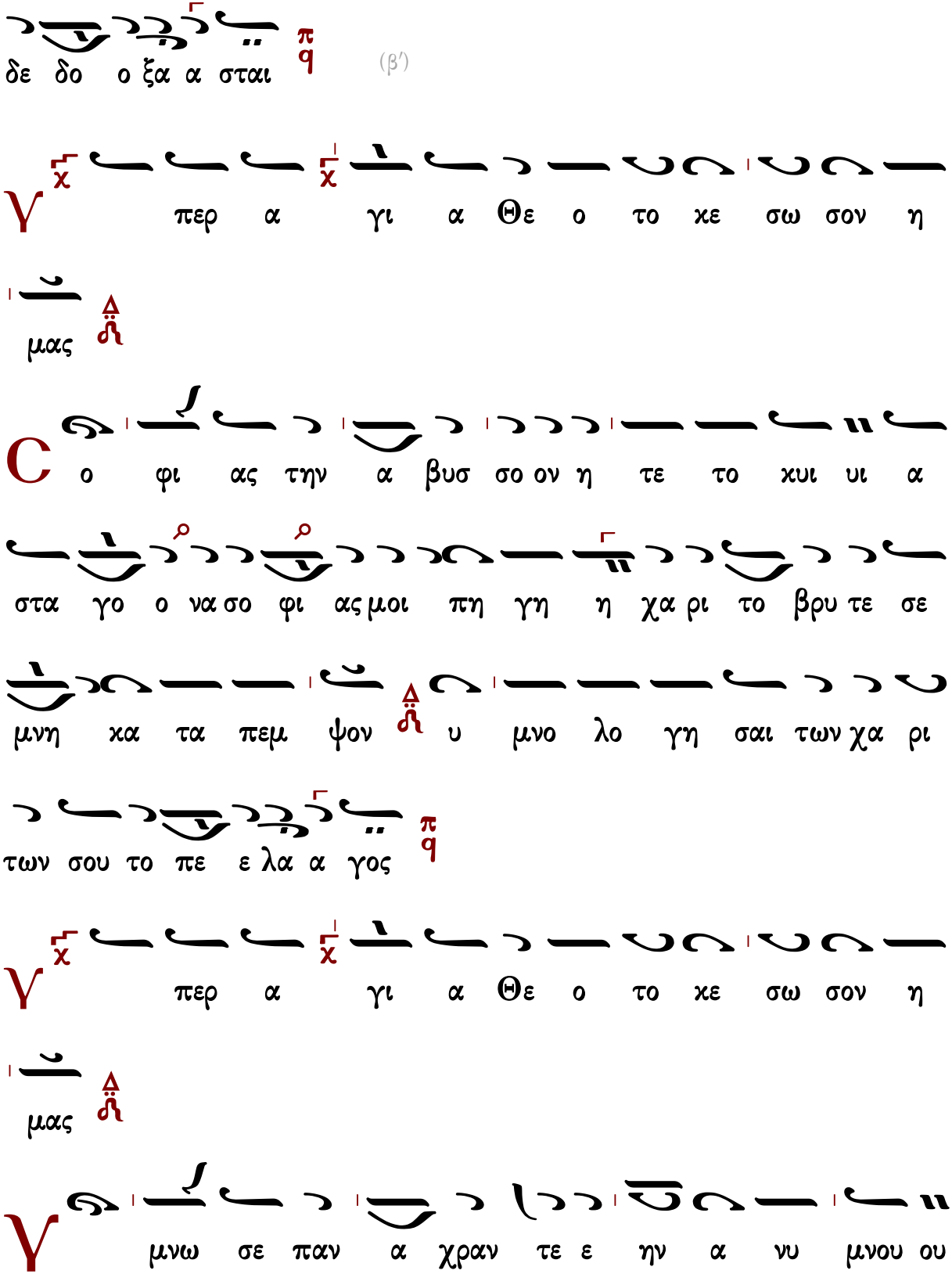
δε δο ο ξα α σται
(β′)
Υ
περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
C
ο φι ας την α βυσ σο ον η τε το κυι υι α
στα γο ο να σο φι ας μοι πη γη η χα ρι το βρυ τε σε
μνη κα τα πεμ ψον υ μνο λο γη σαι των χα ρι
των σου το πε ε λα α γος
Υ
περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
Υ
μνω σε παν α χραν τε ε ην α νυ μνου ου

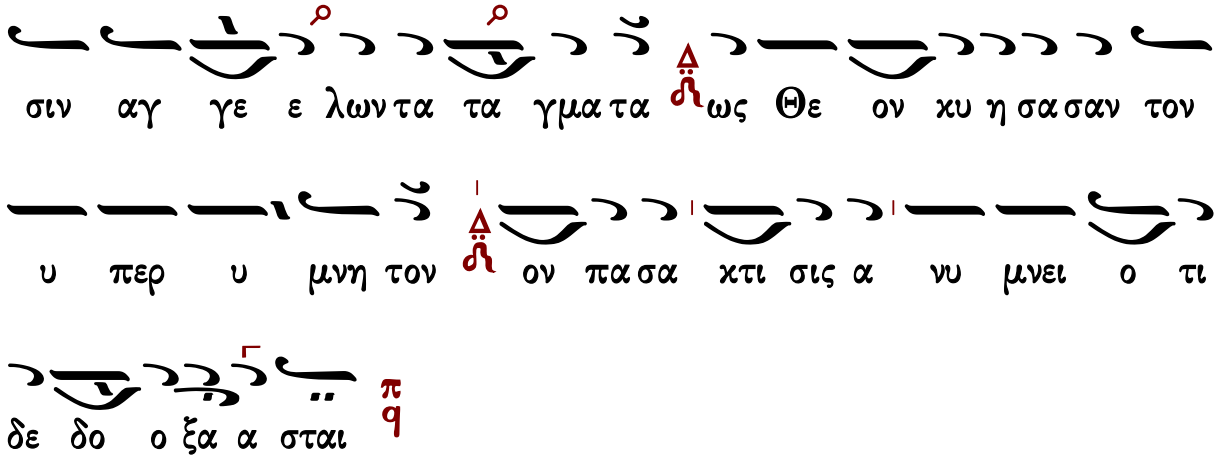

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ α΄

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ — ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, πάνσοφε Νικόλαε, παρεστηκὼς σὺν ἀγγέλων στρατεύμασι, φωτισμὸν μοι δώρησαι, καταυγάζοντα τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν, ὅπως εὐφημήσω χαίρων σου, παμμάκαρ τὴν πανήγυριν. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτόν, Κύριος δοξάζοντας, σὲ τοῖς πιστοῖς καταφύγιον δέδωκε, πειρασμῶν ῥυόμενον, τοὺς προστρέχοντας τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, καὶ προσκαλουμένους πίστει σε, καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, ὄφις ὁ παμπόνηρος, τῷ πλαστουργῷ, ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· διὰ σοῦ δὲ πάναγνε, ἀνακέκλημαι, θεωθεὶς ἀληθέστατα· σὺ γὰρ Θεομῆτορ, τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ α΄

Χριστὸς γεννᾶται

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.76/2800*

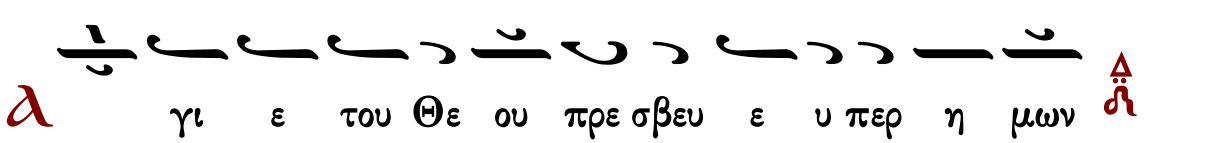

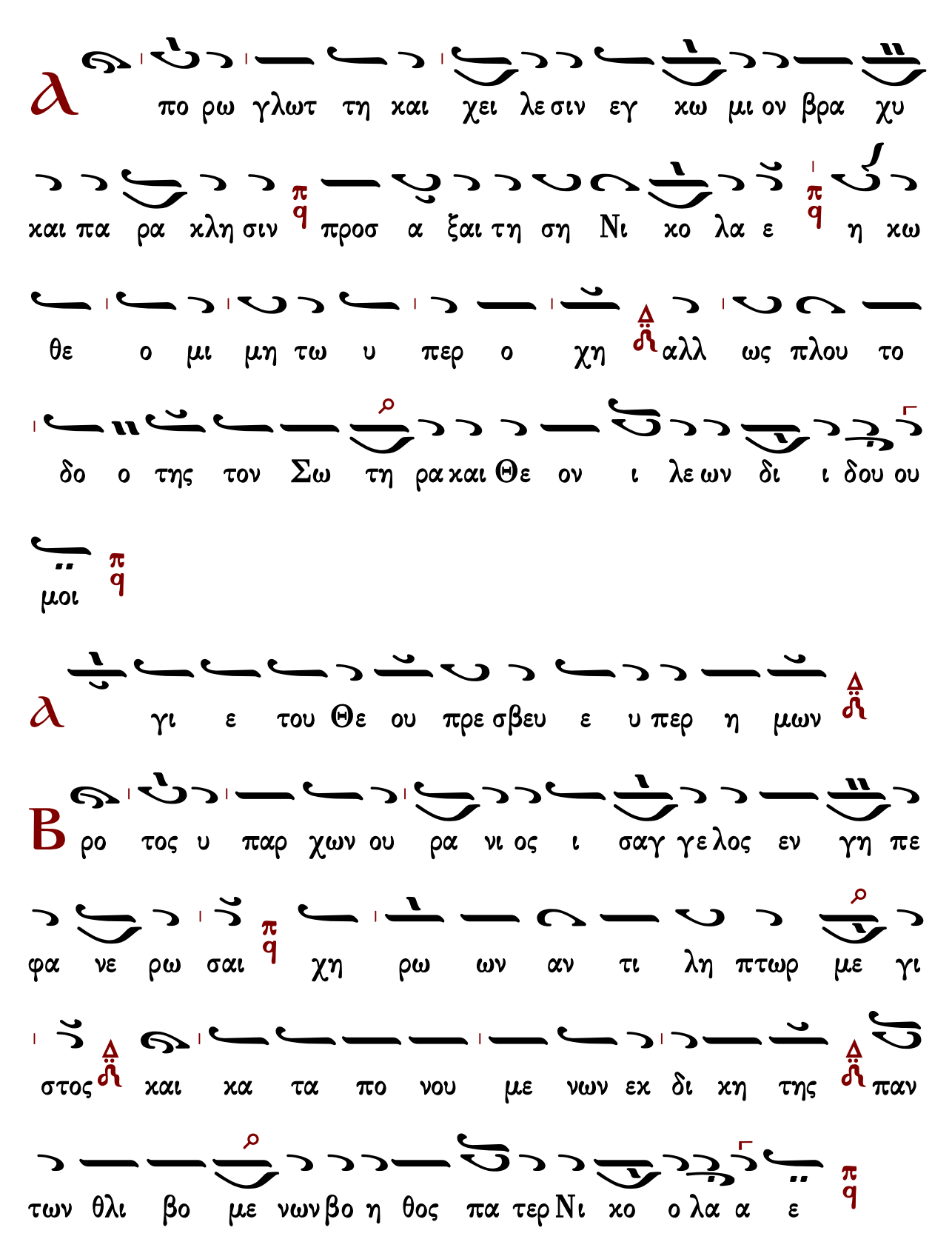
Α
πο ρω γλωτ τη και χει λε σιν εγ χω μι ον βρα χυ
και πα ρα κλη σιν προσ α ξαι τη ση Νι κο λα ε η κω
θε ο μι μη τω υ περ ο χη αλλ ως πλου το
δο ο της τον Σω τη ρα και Θε ον ι λε ων δι ι δου ου
μοι
Α
γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων
Β
ρο τος υ παρ χων ου ρα νι ος ι σαγ γε λος εν γη πε
φα νε ρω σαι χη ρω ων αν τι λη πτωρ με γι
στος και κα τα πο νου με νων εκ δι κη της παν
των θλι βο με νων βο η θος πα τερ Νι κο ο λα α ε

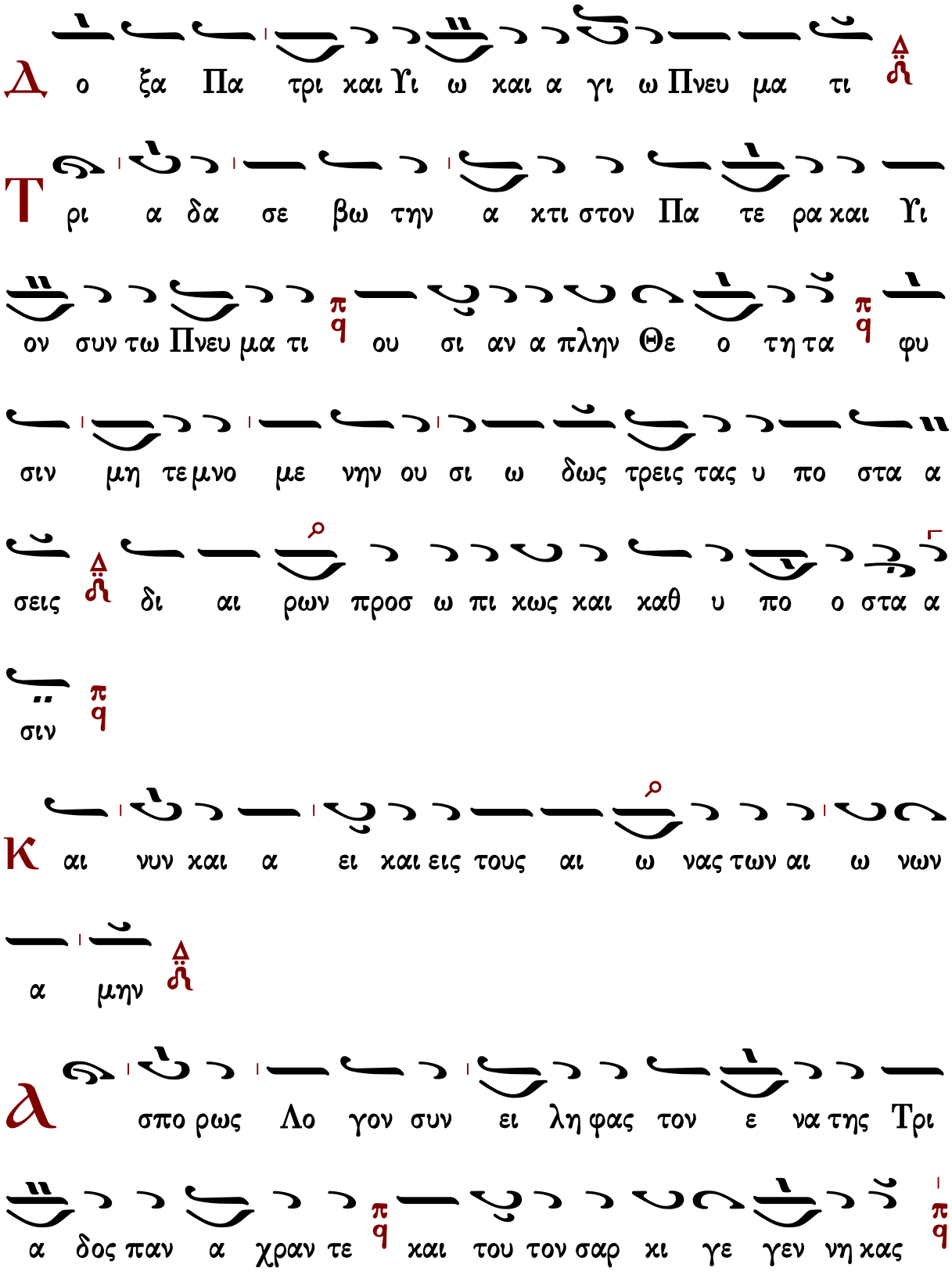
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Τ ρι α δα σε βω την α κτι στον Πα τε ρα και Υι
ον συν τω Πνευ μα τι ου σι αν α πλην Θε ο τη τα φυ
σιν μη τε μνο με νην ου σι ω δως τρεις τας υ πο στα α
σεις δι αι ρων προσ ω πι κως και καθ υ πο ο στα α
σιν
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Λ σπο ρως Λο γον συν ει λη φας τον ε να της Τρι
α δος παν α χραν τε και του τον σαρ κι γε γεν νη κας

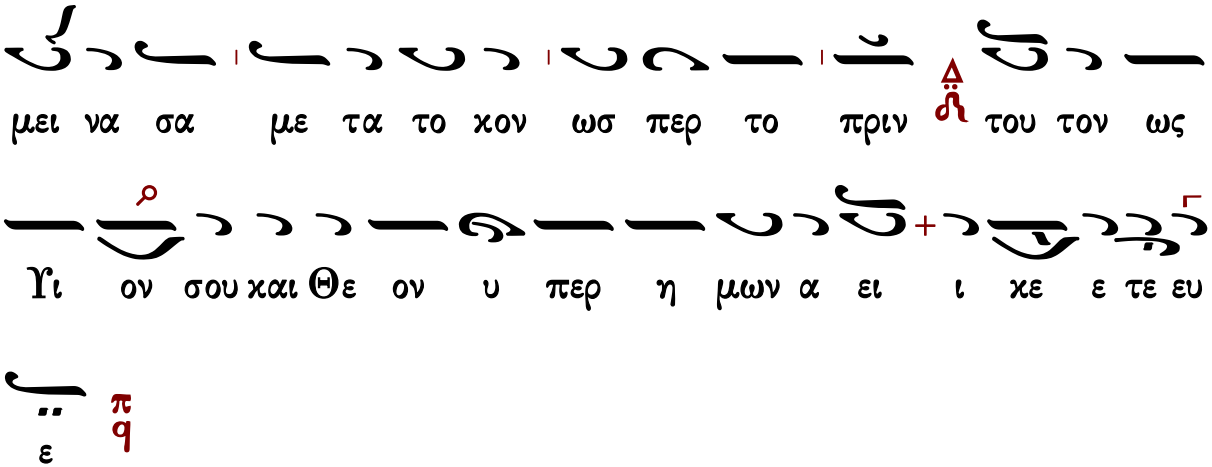

Κανὼν τῆς Θεοτόκου, ᾠδὴ γ΄

ὁ εἱρμὸς

Ἦχος Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.77/2801*

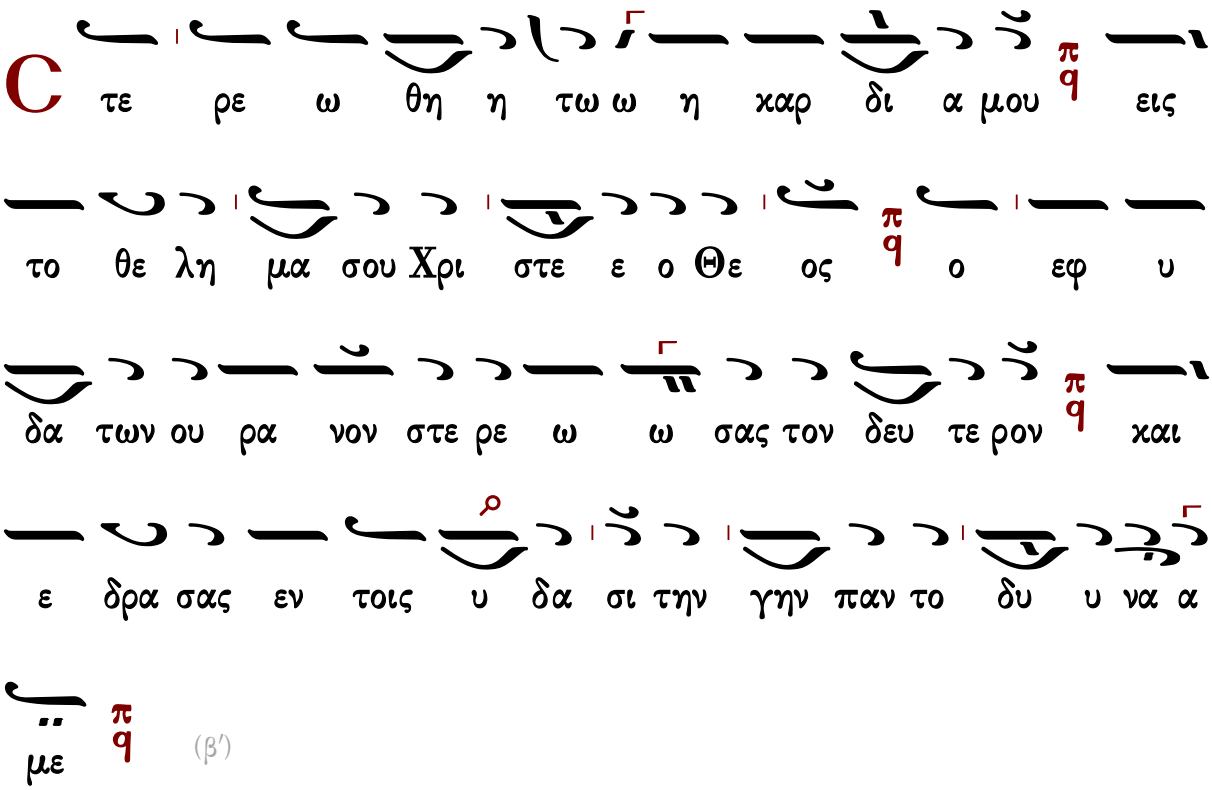

(β΄)

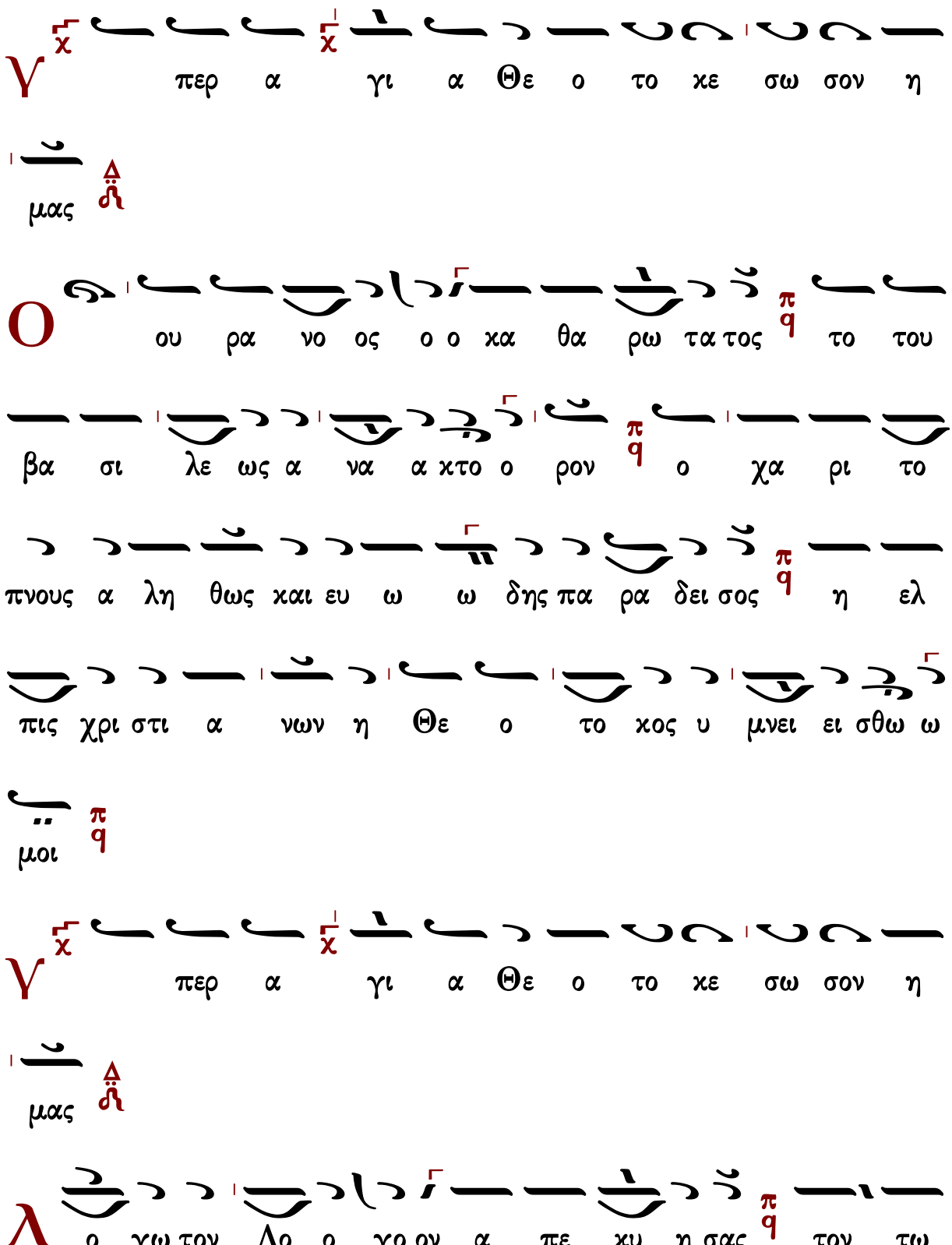
Υ
περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
Ο
ου ρα νο ος ο ο κα θα ρω τα τος το του
βα σι λε ως α να α κτο ο ρον ο χα ρι το
πνους α λη θως και ευ ω ω δης πα ρα δει σος η ελ
πις χρι στι α νων η Θε ο το κος υ μνει ει σθω ω
μοι
Υ
περ α γι α Θε ο το κε σω σον η
μας
Λ
ο γω τον Λο ο γο ον α πε κυ η σας τον τω

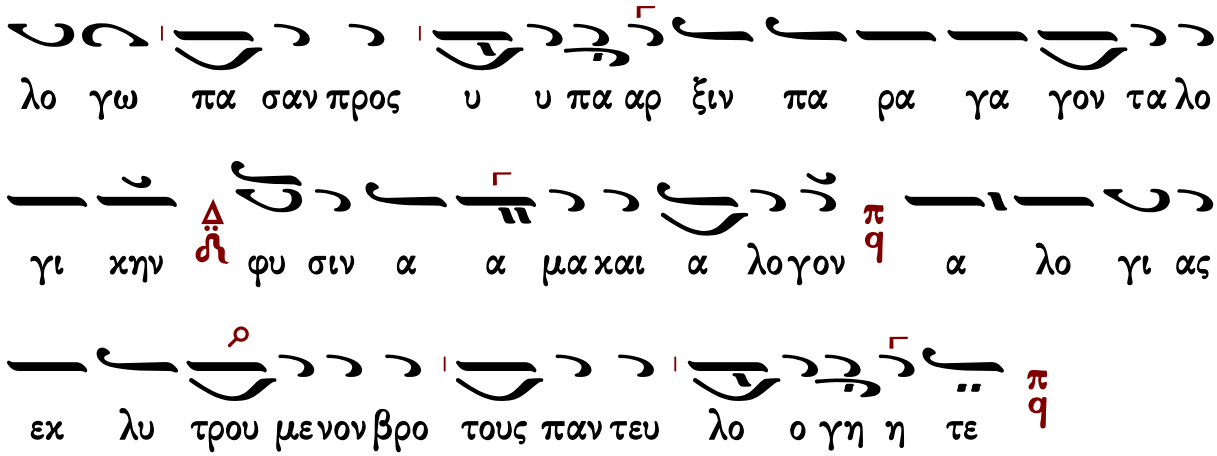

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ γ΄

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

ἦχος β΄

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασῴζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, καὶ θανάτου πικροῦ. (β΄)

Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις πολυέλεε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ γ΄

Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.76/2800*

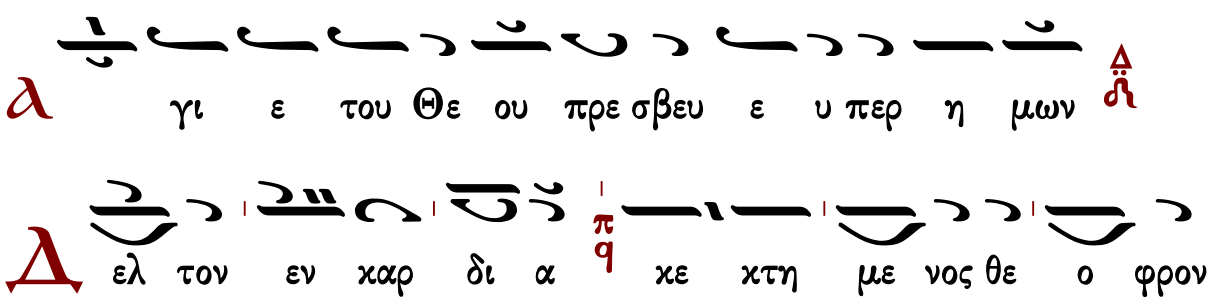

πολ λω ων α ρε των εγ γε γραμ με νην α θα να τω

και α χραν τω δα κτυ λω Χρι στου του Θε ου Νι κο λα

ε υ περ κη ρι ον και με λι γλυ κυ στα ζεις εν

τοις λο ο γοις οις σου

α γι ε του Θε ου πρε σβευ ε υ περ η μων

θ δει ξεν η χα ρις ε πι σε παρα δο ξως τα

θα αυμα α τα η φαι δρα γαρ σου πο λι τει α ω

Νι κο λα ε ον τως χρυ σου παν τος τη λαυ γε στε

ρον υ περ α στρα πτει και λαμ πει ψυ χας αι γλη

θει ου Πνε ευμα α τος

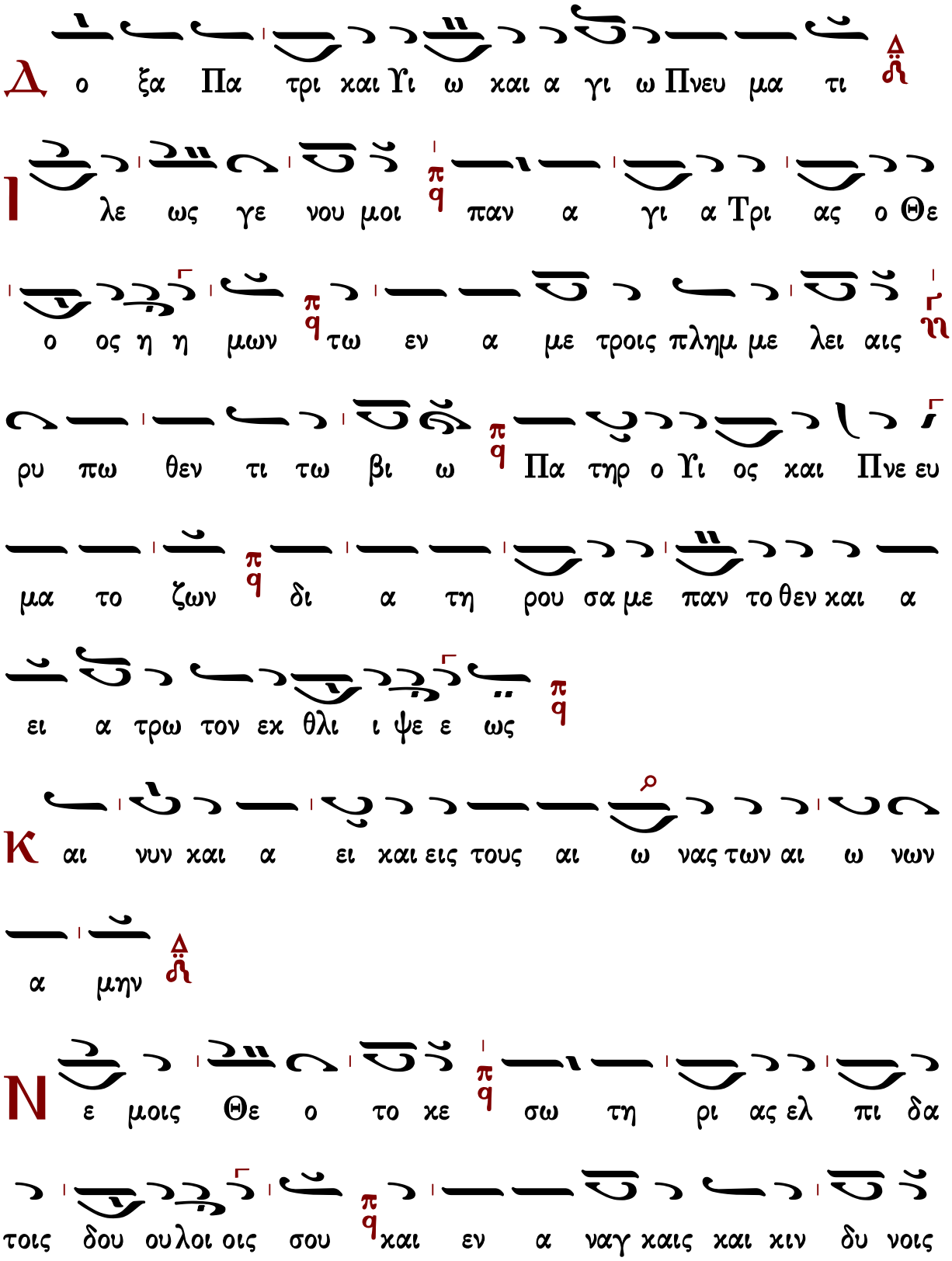
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Ι λε ως γε νου μοι πραν α γι α Τρι ας ο Θε
ο ος η η μων τω εν α με τροις πλημ με λει αις
ρυ πω θεν τι τω βι ω Πα τηρ ο Υι ος και Πνε ευ
μα το ζων δι α τη ρου σα με παν το θεν και α
ει α τρω τον εκ θλι ι ψε ε ως
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
Ν ε μοις Θε ο το κε σω τη ρι ας ελ πι δα
τοις δου ουλοι οις σου και εν α ναγ καις και κιν δυ νοις

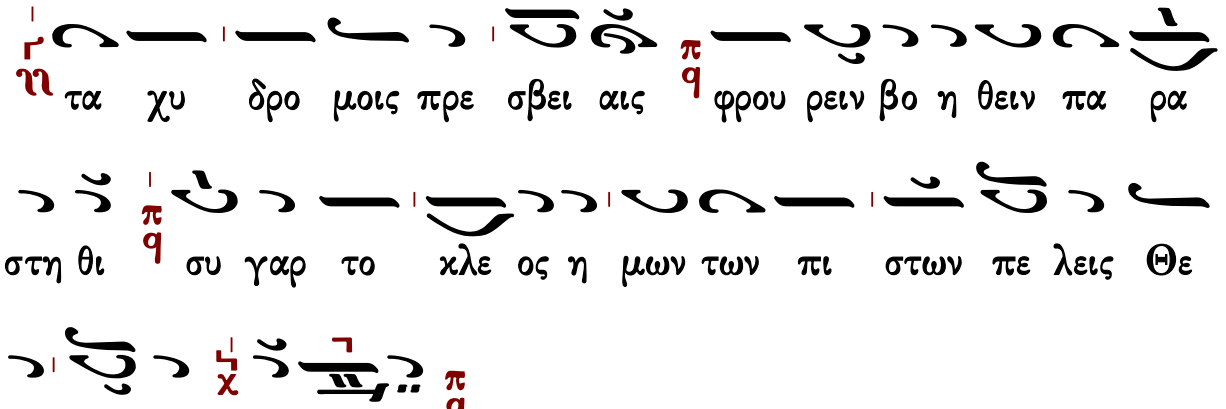

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν…	Ἀμήν.

Κάθισμα

Τὴν σοφίαν καὶ λόγον

Ἦχος λ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.79/2803*

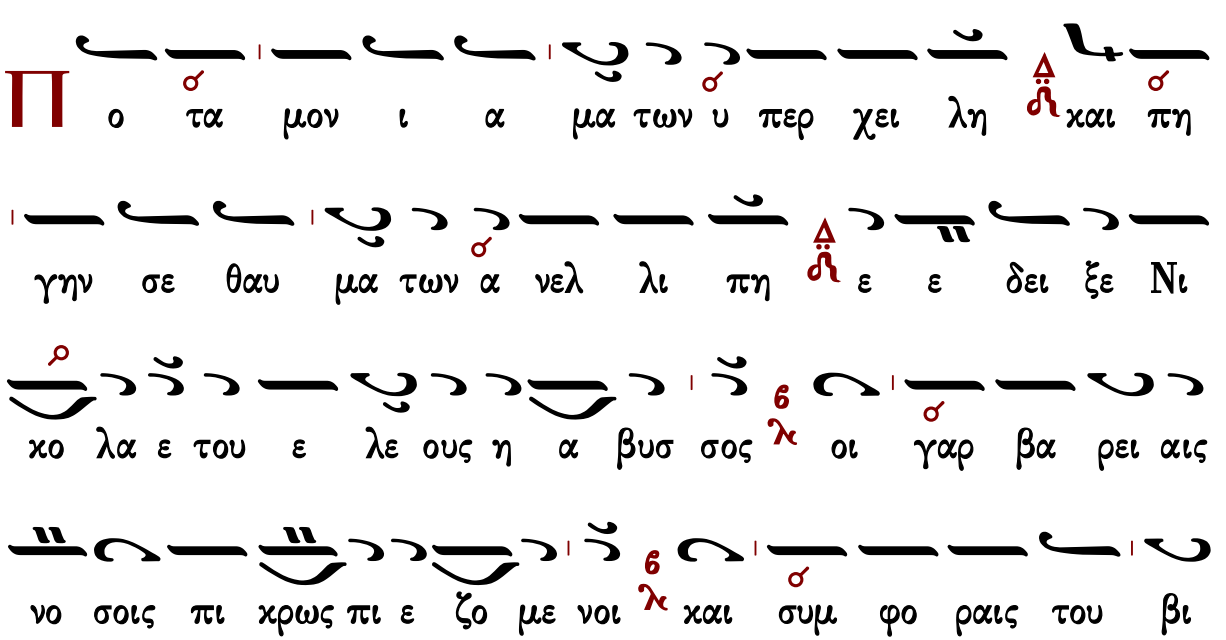

Θεοτοχίον

Ἦχος λ̀ π̀ ν̀ Νη

Ιωάννης Πρωτοψάλτης
Ειρμολόγιον 1903 σ.492#

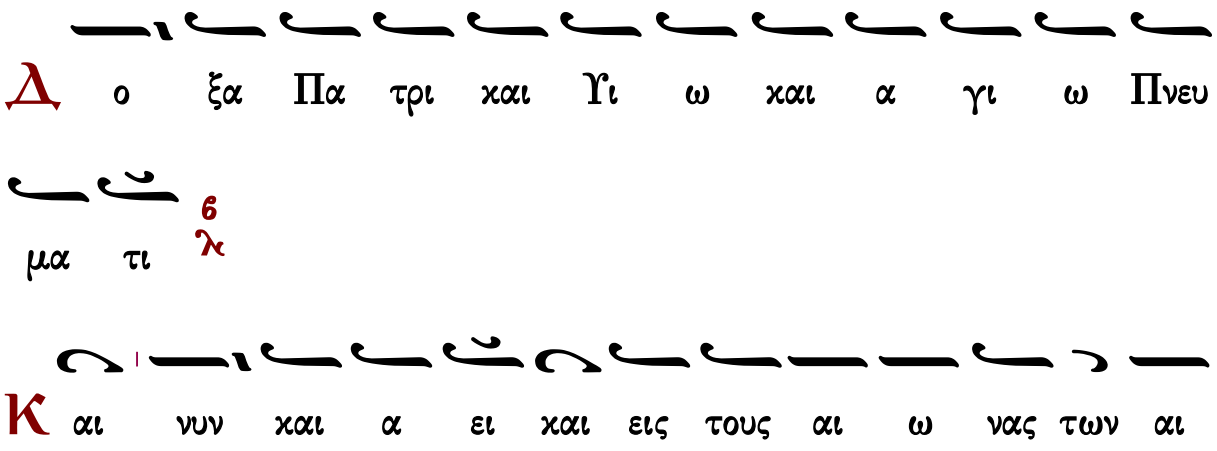

ω ω νων α μην

Τ ην σο φι ι αν και Λο ο γον εν ση γα στρι συλ

λα βου ου σα α φλε εκτως μη τηρ Θε ου τω κο ο

σμω ε κυ η σας τον τον κο σμον κα τε χον τα τον τρο φο

δο την πα αν των και κτι στην της φυ σε ως ο θεν δυ σω

πω σε ε παν α γι α Παρ θε ε νε και πι ι στει

δο ξα ζω σε του ρυ σθη ναι πται σμα των μου ο ταν μελ

λω πα ρι στα σθαι προ προ σω που του ου κτι στου ου μου

δε σποι να Παρ θε νε α γνη την σην βο η θει αν το τε

μοι οι δω ρη η σαι και γαρ δυ να σαι ο σα θε ε λεις παν

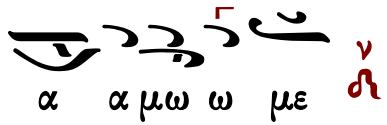

Καταβασίαι τῶν Χριστουγέννων

Σύντομοι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ⸗ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Είρμολόγιον 1903 σ.248#

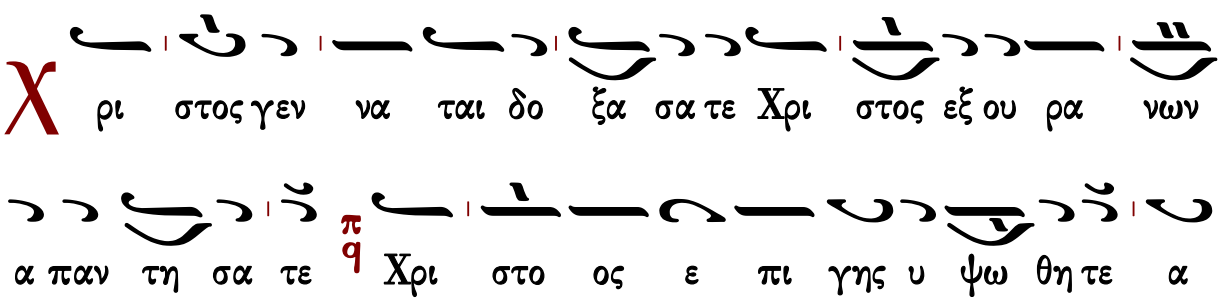

ᾠδὴ γ΄

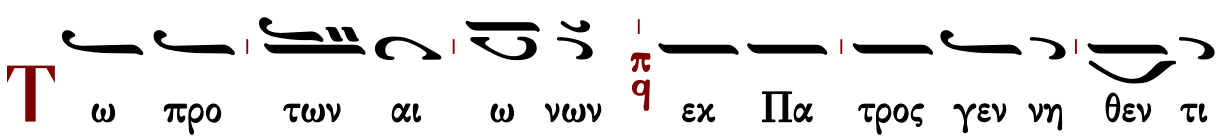

αρ ρε ευ στως Ϋι ω και επ ε σχα των εκ Παρ θε νου

σαρ κω θεν τι α σπο ρως Χρι στω ω τω Θε ω βο

η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρας η μων

χορὸς α΄ α γι ος ει Κυ υ ρι ι ε ᾠδὴ δ΄

Ρ α βδος εκ της ρι ζης Ι εσ σαι και αν θος εξ αυ της

Χρι στε εκ της Παρ θε νου α νε βλα στη σας εξ ο ρους

ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος ηλ θες σαρ

κω θεις εξ α πειρ αν δρου ο α υ λος και Θε ος

δο ξα τη δυ να μει σου Κυ υ ρι ι ε ᾠδὴ ε΄

Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τη η ηρ οι κτιρ μων της

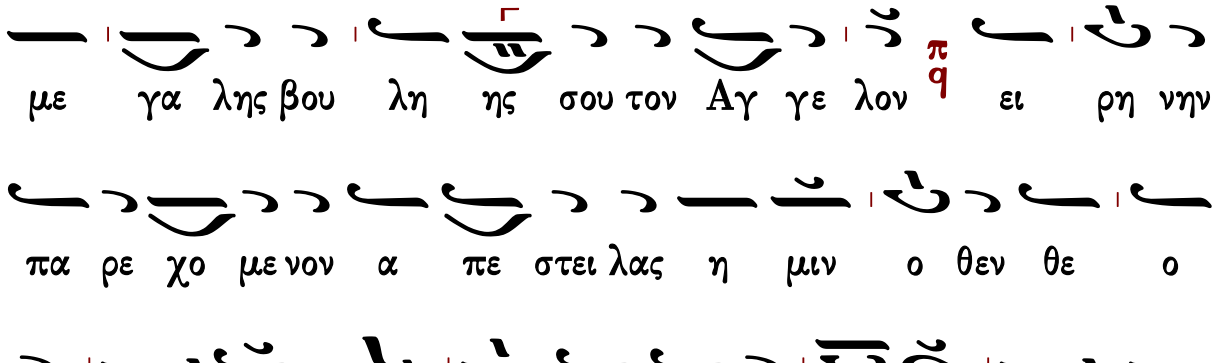
με γα λης βου λη ης σου τον Αγ γε λον π q ει ρη νην
πα ρε χο με νον α πε στει λας η μιν ο θεν θε ο
γνω σι ας Δ προς φως ο δη γη θεν τες εκ νυ
κτος ορ θρι ζον τες δο ξο λο γου μεν σε φι λα ανθρω ω πε π q

ᾠδὴ ς′

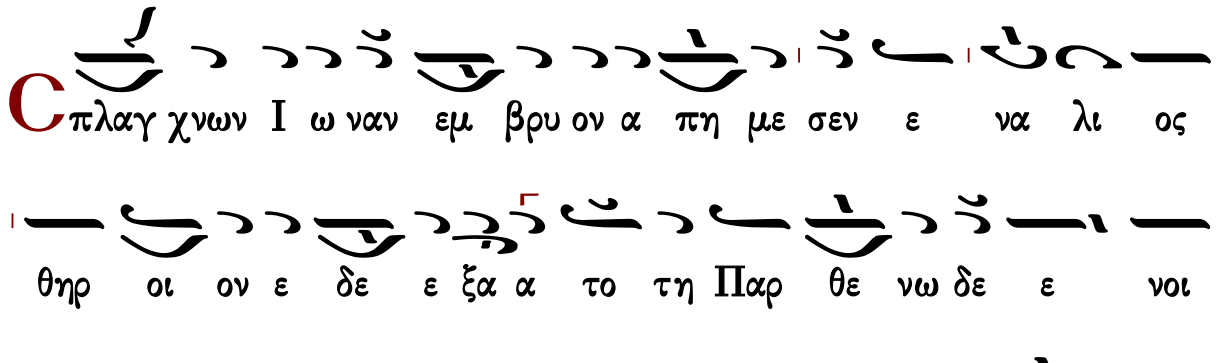
Cπλαγ χνων Ι ω ναν εμ βρυ ον α πη με σεν ε να λι ος
θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη Παρ θε νω δε ε νοι
κη σας ο Λο γος και σα αρ κα λα βων π q δι ε λη λυ θε
φυ λα ξας α δι α φθο ρον η ης γαρ ουχ υ πε στη
ρευ σε ως την τε κου σαν κα τε σχεν α πη η μα αν τον π q

ᾠδὴ ζ′

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ σε

βους προσ τα γμα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ ρο ος

α πει λην ουκ ε πτο η θησαν αλλ εν με σω της φλο

γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα τε ε

ρων Θε ος ευ λογη τος ει

ᾠδὴ η΄

Λ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου μεν τον Κυ

ρι ον

Θ αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ ει

κο νι σε κα μι νος τυ υ υ πον ου γαρ ους ε δε ξα το

φλε γει νε ους ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος

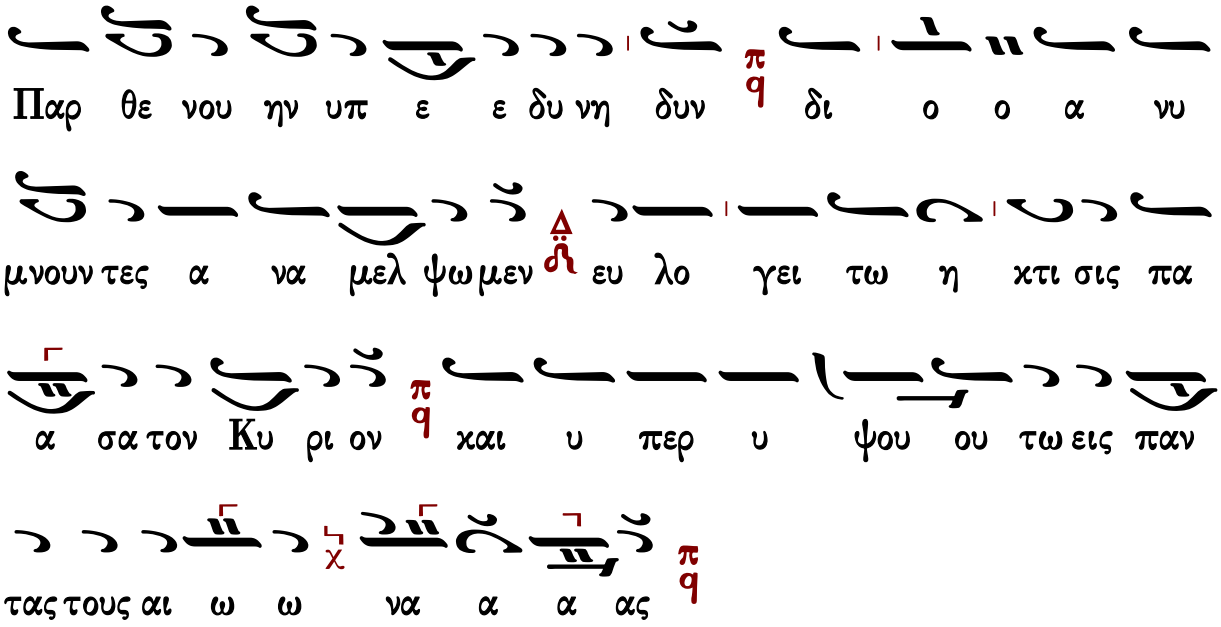

Ἀργαὶ

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.7*

ω ω θη η η η η τε α σα α α α α τε ε τω

ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η χαι αι

εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η σα

τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο ο ο

ξα α α α σται

ᾠδὴ γ′

T ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εχ πα προ

ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ

στω ως υι υι υι ω χαι επ ε σχα α των ε εχ

παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ χω θε εν τι ι α

α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο α

νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α α γι ο

ος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ε ᾠδὴ δ΄

Ρ α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α

αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι

στε εκ της Παρ θε ε νου α αν ε ε βλα στη η σας

εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα α

σε ε ε ο ος ηλ θε σαρ κω ω θει εις εξ α α α πει

ει ρα α αν δρου ο α α υ λο ος και Θε ε

ος δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε

ᾠδὴ ε´

Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης Πα τη
η η η ηρ οι οι χτι ιρ μων της με γα α
λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ γε ε
λο ον ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α πε ε
στει ει λας η η μιν ο ο θε ε ε εν θε ε ο ο γνω
σι ι ι ι ι ας προς φω ω ω ως ο ο δη η
γη η θεν τε ες εκ νυ κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον τε ε
ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α α α
αν θρω ω ω ω πε

ᾠδὴ ς´

C πλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν π q εμ
βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν π q ε να α α λι ι
ο ος θηρ Δ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα
α α το ο π q τη Παρ θε νω ω δε π q εν οι χη η
σα ας ο ο ο λο γο ος χαι αι σα α α α αρ κα
α λα α α βων π q δι ε λη η λυ θε ε φυ λα α α
ξα ας α δι α φθο ο ρον π q η η η ης γα αρ ουχ υ
πε ε στη η ρευ σε ε ως π q την τε χου ου σα αν
κα α α τε σχεν α α πη η η η η μα α α αν
τον π q

ᾠδὴ ζ'

Ο ι παι αι δες ευ σε βει ει α συ υ υ υν τρα α φε

ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α γμα

το ο ος χα α τα α φρο ο νη η η σα α αν

τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην ουκ

ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ ε

εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος ε

ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο των

πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο

γη η η το ο ο ος ει

ᾠδὴ η΄

χ χ

ᾳ ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με

εν τον Κυ ρι ι ον
Θ α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο
ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει χο ο νι ι
σε ε ε χα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε ους
ως ου δε ε πυρ τη ης θε ο τη η η το ος Παρ
θε ε νου η ην υ υ πε ε ε ε ε δυ
υ νη η η δυν δι ο ο ο ο αν υ μνου ουν
τες α α να μελ ψω με εν ευ λο γει τω ω η χτι
ι σι ις πα α α α σα α το ον Κυ υ υ ρι

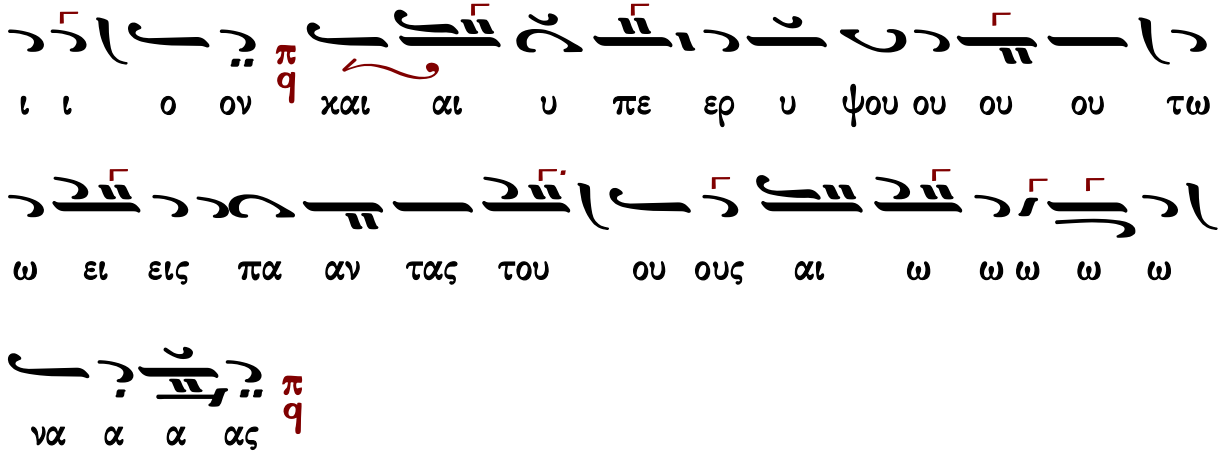

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου

ᾠδὴ α΄

Ἦχος ἡ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.375/2712*

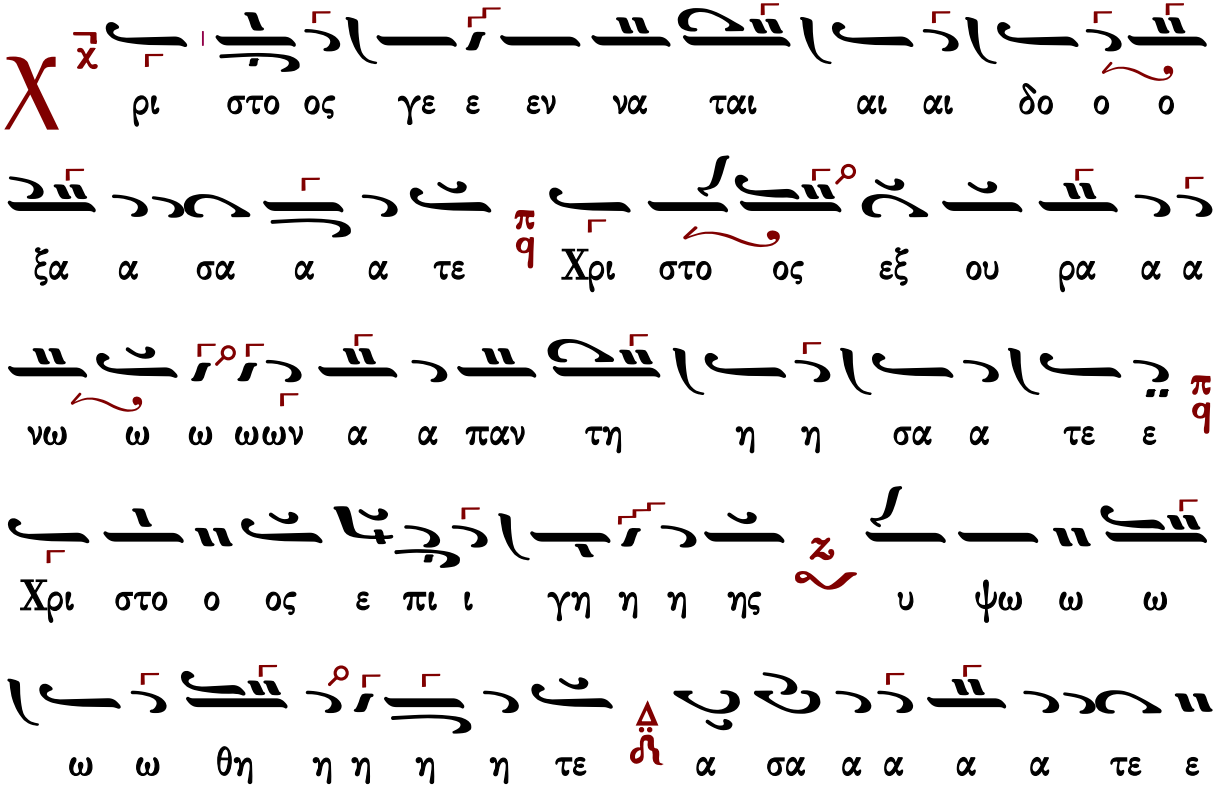

τω ω Κυ υ ρι ω ω πα α α σα α η η γη η η η
χαι αι εν ευ φρο ο συ υ υ νη α νυ μνη η
σα τε ε ε λα α οι οι οι ο τι ι δε ε δο ο ο
ο ξα α α α σται
ὠδὴ γ΄
Τ ω προ τω ω ων αι αι ω ω ω νων εκ Πα τρο
ος γε εν νη η η θεν τι ι α αρ ρε ε ε ε ευ
στω ως Υι υι υι ω και επ ε σχα α των ε εκ
Παρ θε ε ε ε νου σα α α αρ κω θε εν τι ι
α α σπο ο ο ρως Χρι στω ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω τω Θε ω ω βο ο η σω ω μεν ο

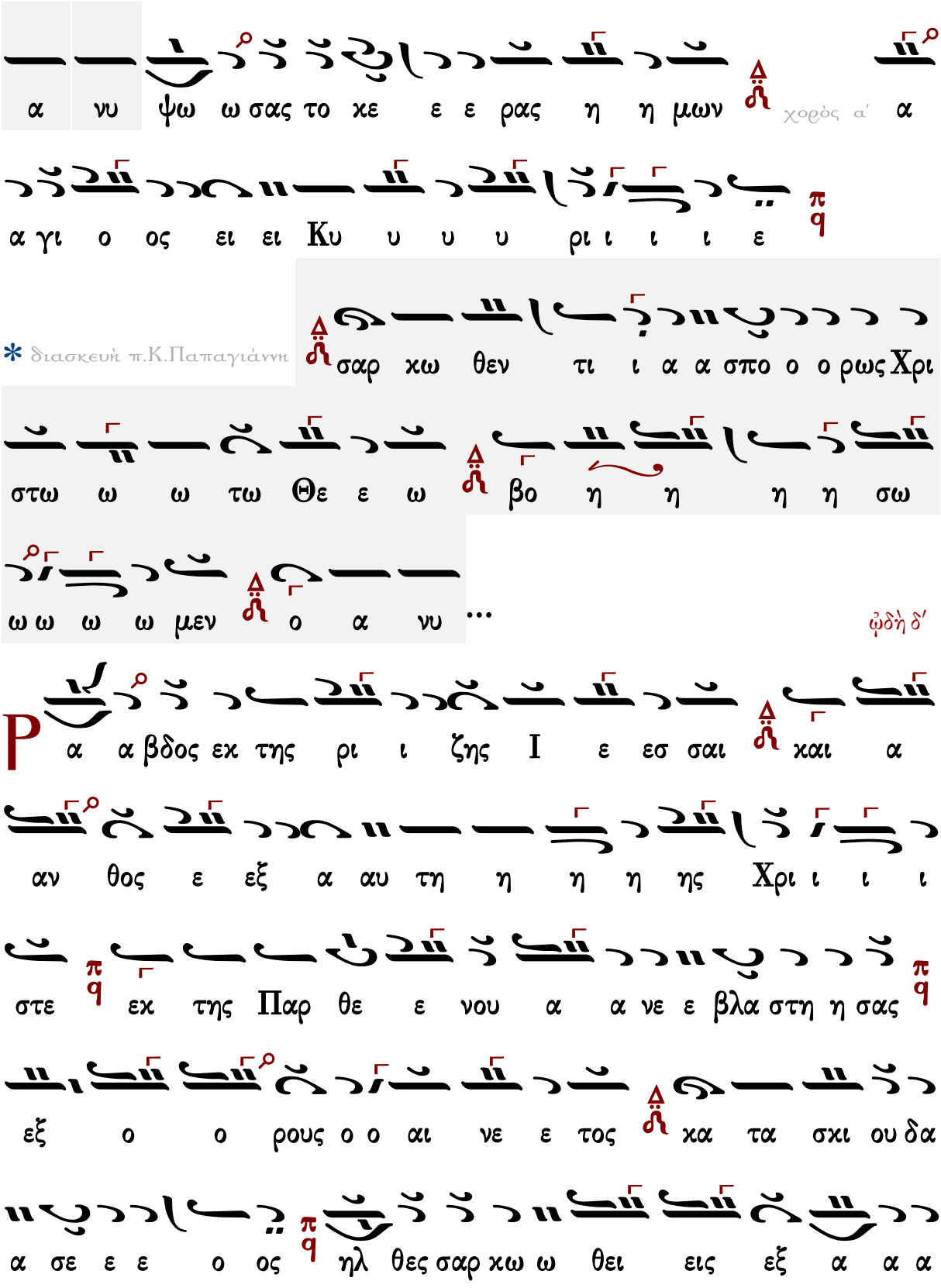
α νυ ψω ω σας το κε ε ε ρας η η μων χορὸς α΄ α
α γι ο ος ει ει Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
* διασκευὴ π.Κ.Παπαγιάννη
σαρ κω θεν τι ι α α σπο ο ο ρως Χρι
στω ω ω τω Θε ε ω βο η η η η σω
ω ω ω ω μεν ο α νυ ...
ᾠδὴ δ΄
Ρ α α βδος εκ της ρι ι ζης Ι ε εσ σαι και α
αν θος ε εξ α αυ τη η η η ης Χρι ι ι ι
στε εκ της Παρ θε ε νου α α νε ε βλα στη η σας
εξ ο ο ρους ο ο αι νε ε τος κα τα σκι ου δα
α σε ε ε ο ος ηλ θες σαρ κω ω θει εις εξ α α α

πει ει ρα α αν δρου π q ο α α υ λο ος και Θε

ε ος Δ ϯ δο ο ξα τη η δυ υ υ να μει ει σου ου Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ε π q

ᾠδὴ ε′

Θ ε ο ος ω ω ω ων ει ει ρη η η νης π q Πα

τη η η η ηρ οι οι κτι ιρ μων Δ ϯ της με γα

α λης βου ου ου λη η η ης σου ου το ον α α αγ

γε ε λο ον π q ει ρη νην πα α ρε ε χο ο με ε νον α

πε ε στει ει λας η η μιν π q ο ο θε ε ε εν θε ε ο

ο γνω σι ι ι ι ι ας Δ ϯ προ φω ω ω ως ο ο

δη η γη η θεν τε ες εκ νυ κτο ος ο ορ θρι ι ζο ο ον

τε ε ες δο ξο λο γου ου μεν σε ε φι ι λα α

α α αν θρω ω ω ω πε

ᾠδὴ ς′

Cπλα α αγ χνω ω ων I ι ω ω ω ναν εμ

βρυ υ ο ον α α πη με ε σεν εν α α α λι ι

ο ος θηρ οι οι οι οι ο ον ε ε δε ε ε ξα

α α το ο τη Παρ θε νω ω δε εν οι κη η

σα ας ο ο ο Λο γο ος και αι σα α α α αρ

κα α λα α α βων δι ε λη η λυ θε ε φυ λα

α α ξα ας α δι α φθο ο ρον η η η ης γα αρ

ουχ υ πε ε στη η ρε ευ σε ε ως την τε κου

ου σα αν κα α α τε σχεν α α πη η η η

η μα α α αν τον

ᾠδὴ ζʹ

Ο ι παι αι δες εν σε βει ει α συ υ υ υν τρα α

φε ε εν τες δυσ σε ε ε βου ους προσ τα α

γμα το ο ος κα α τα α φρο ο νη η η σα

α αν τε ες πυ ρο ο ο ος α πει λη η ην

ουκ ε ε πτο ο ο η η θη η η σαν αλλ

ε εν με ε ε σω ω ω ω τη ης φλο γο ο ος

ε ε στω ω τε ες ε ε ε ψα α αλ λο ον ο

των πα τε ε ε ρω ω ων Θε ε ο ος ευ λο ο

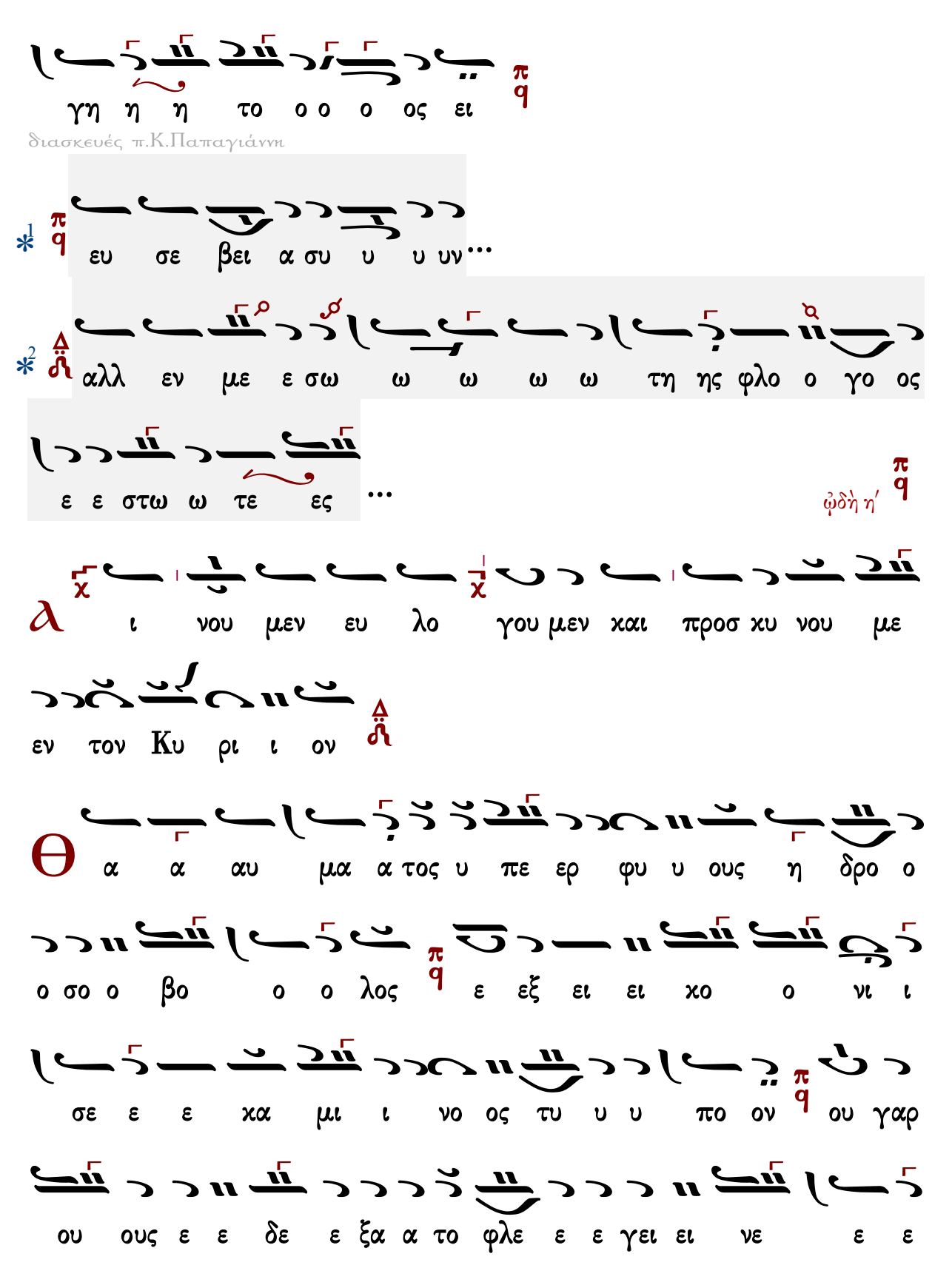
γη η η το ο ο ο ος ει
διασκευές π.Κ.Παπαγιάννη
ευ σε βει α συ υ υ υν...
αλλ εν με ε σω ω ω ω ω τη ης φλο ο γο ος
ε ε στω ω τε ες ...
ὠδὴ η΄
α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ κυ νου με
εν τον Κυ ρι ι ον
α α αυ μα α τος υ πε ερ φυ υ ους η δρο ο
ο σο ο βο ο ο λος ε εξ ει ει κο ο νι ι
σε ε ε κα μι ι νο ος τυ υ υ πο ον ου γαρ
ου ους ε ε δε ε ξα α το φλε ε ε γει ει νε ε ε

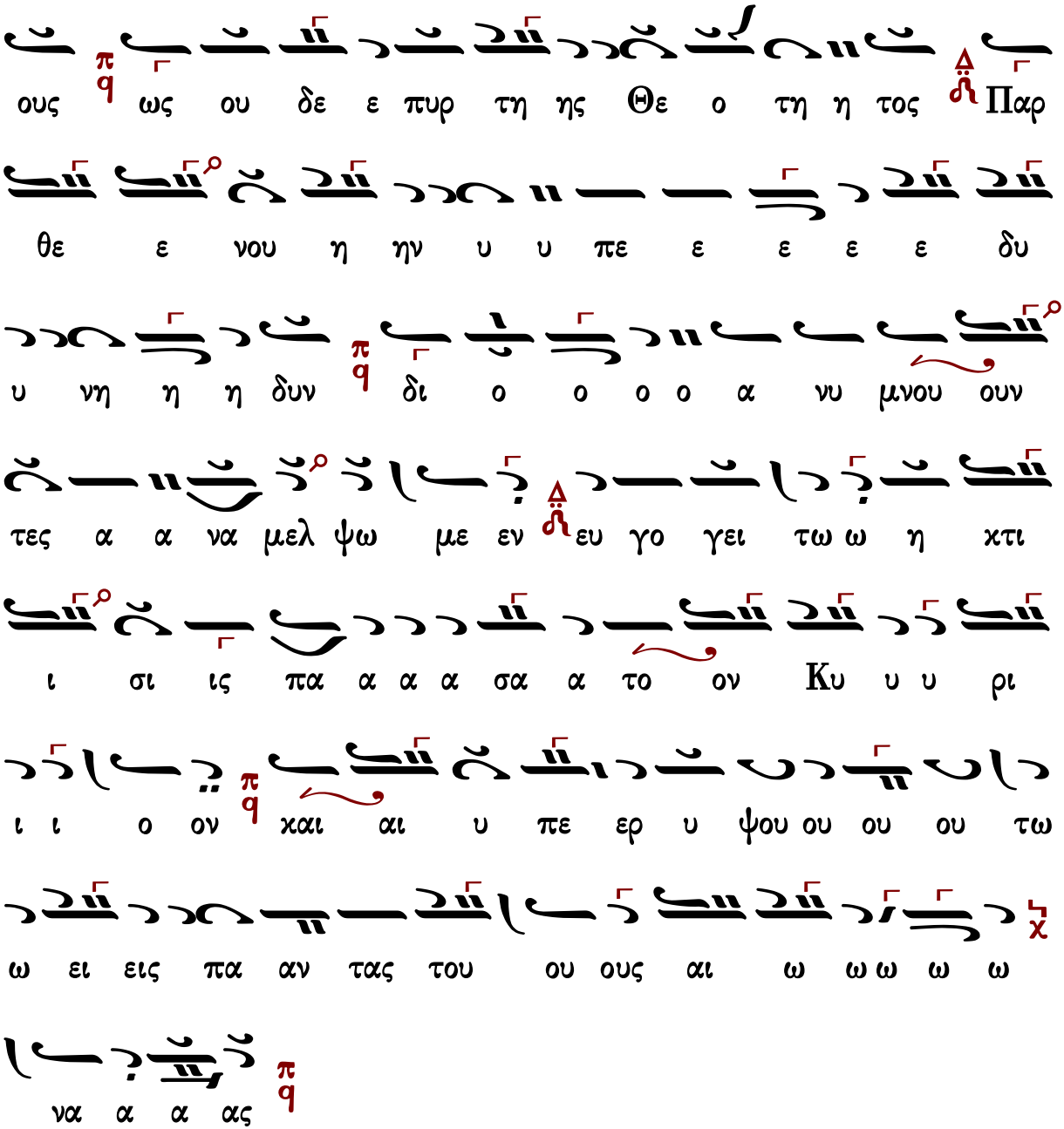

Τιμιωτέρα

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Λουκᾶ κεφ. 1 ἦχος α΄

∴ Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου. 46-47

∴ Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί. 48

∴ Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. 49-50

∴ Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν. 51

∴ Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς. 52-53

∴ Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος. 54-55

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ⸗ϥ Πα

Πανδέκτη
Ὄρθρος 1850 σ.501*

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Καταβασία θ΄ ᾠδῆς — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος ⸗ϥ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Β'
2003 σ.19#

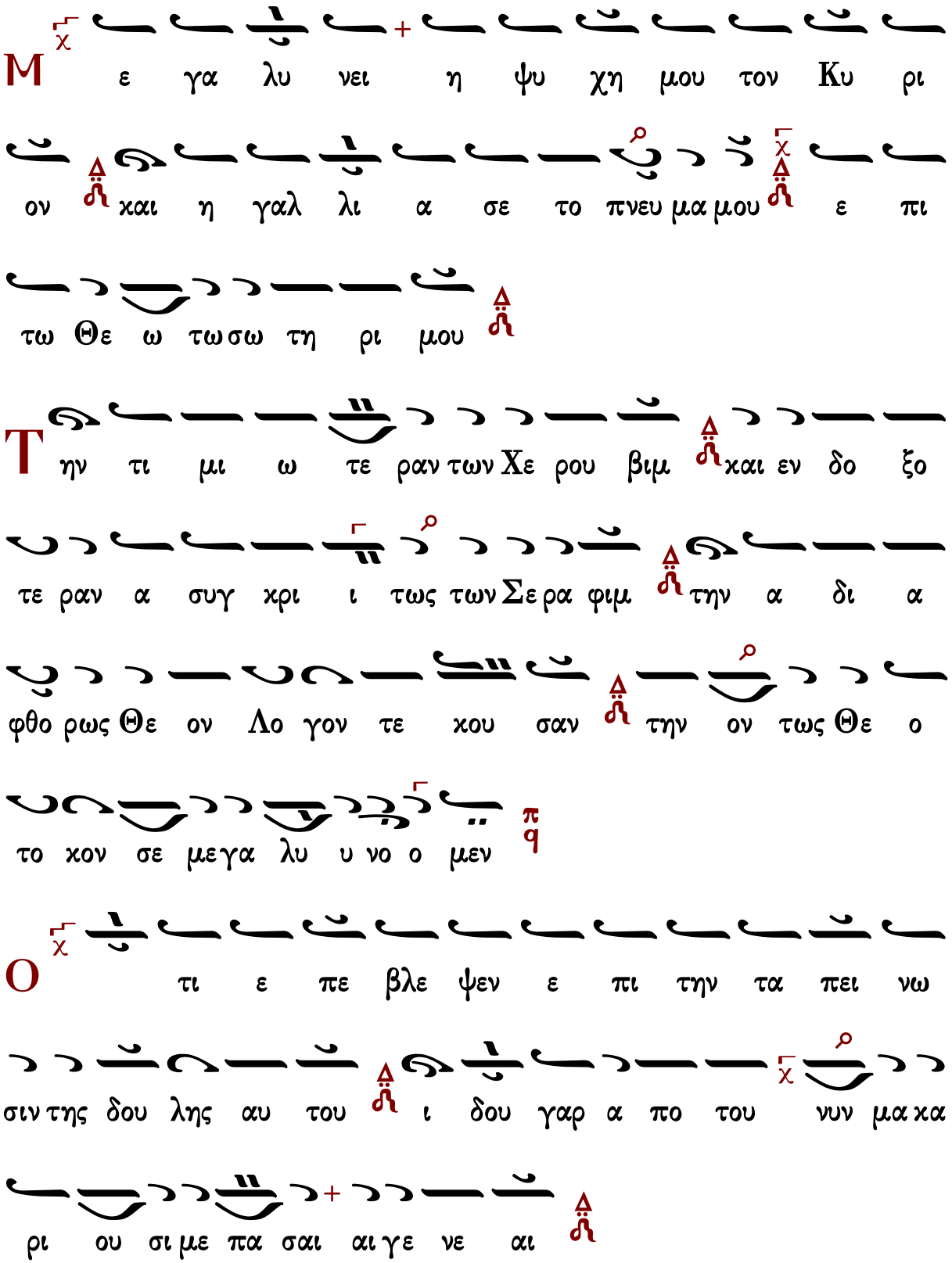
Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε πι
τω Θε ω τω σω τη ρι μου
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δου λης αυ του ι δου γαρ α πο του νυν μα κα
ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι

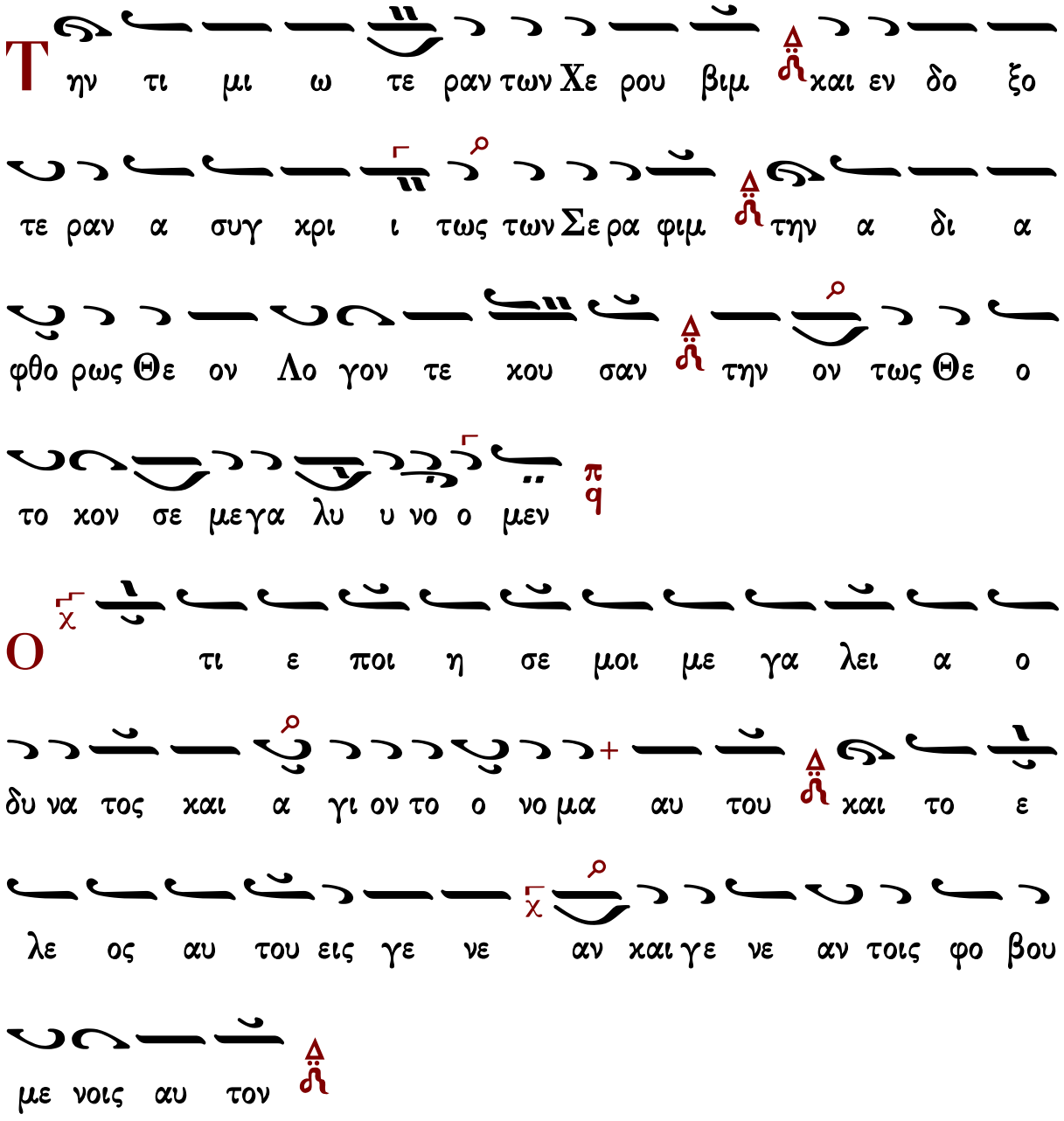
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο γον τε χου σαν την ον τως Θε ο
το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο
δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ του και το ε
λε ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ χρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Є ποι η σε κρα τος εν βρα χι ον ι αυ

του δι ε σκορ πι σεν υ περ η φα νους δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

Κ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ ψω σε τα

πει νους πει νων τας εν ε πλη σεν α γα θων χαι

πλου τουν τας εξ α πε στει λε χε νους

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ χαι εν δο

ξο τε ραν α συγ χρι τως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ο ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το χον σε μεγα λυ υ νο ο μεν

λ ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ

του ε ως αι ω νος

Καταβασία θ΄ ᾠδῆς

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

σύντομος

Ἦχος δη Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.265#

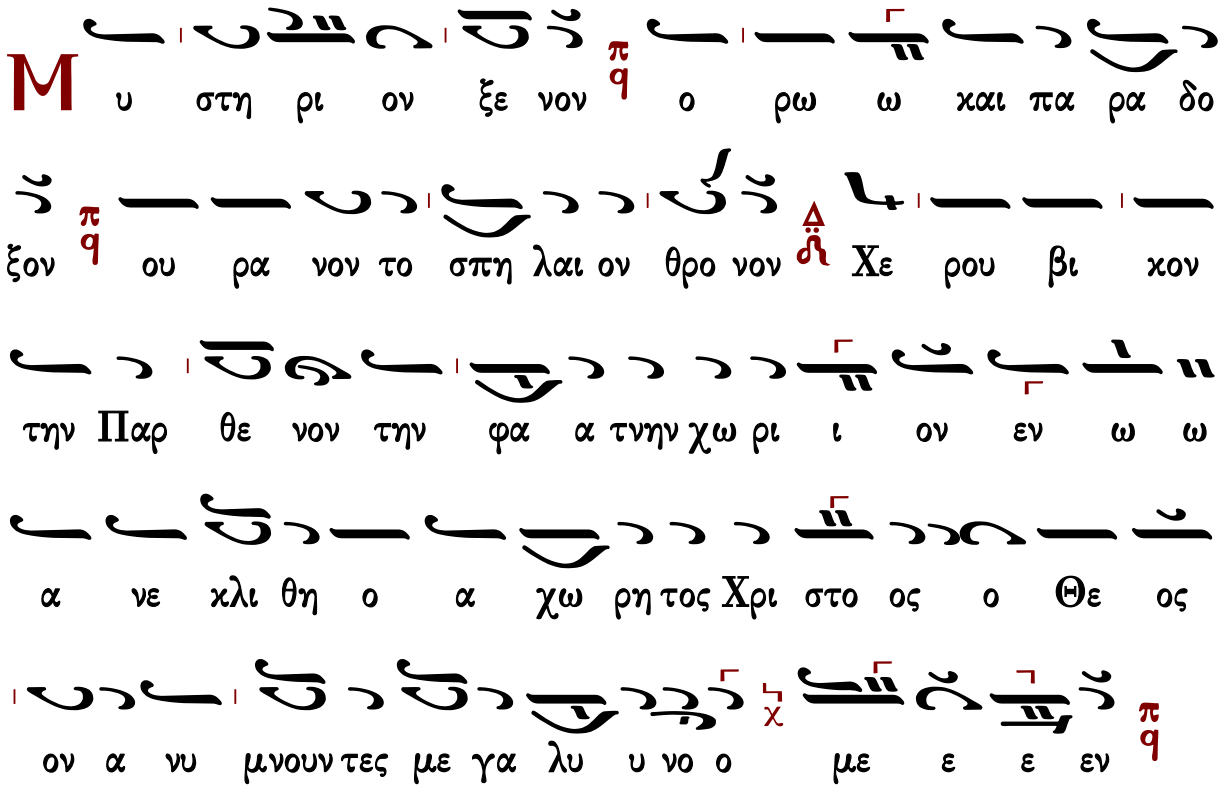

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐξαποστειλάρια — Λουκᾶς Λουκᾶ

ἀργὴ

Ἦχος πλ. δ Πα

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Ειρμολόγιον 1903 σ.15#

α νω στρα α α τευ μα α α α των

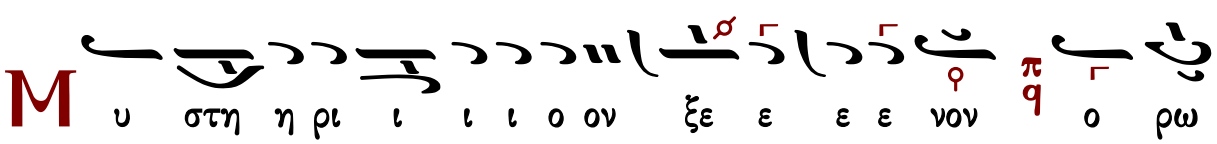
Μ υ στη η ρι ι ι ι ο ον ξε ε ε ε νον ο ρω

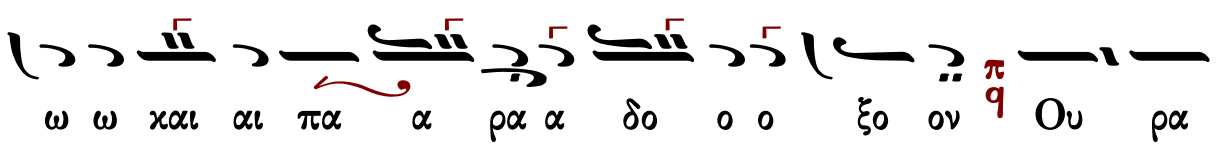
ω ω και αι πα α ρα α δο ο ο ξο ον Ου ρα

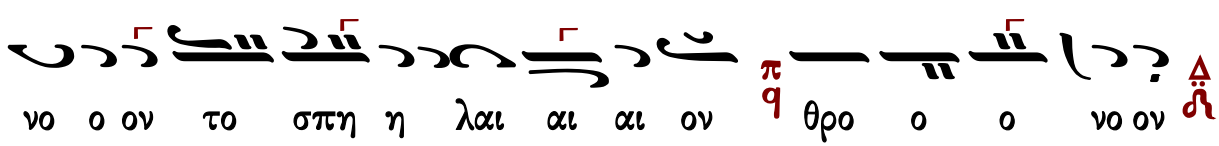
νο ο ον το σπη η λαι αι αι ον θρο ο ο νο ον

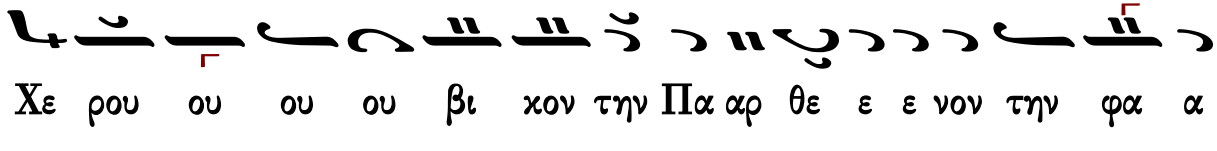
Χε ρου ου ου ου βι κον την Πα αρ θε ε ε νον την φα α

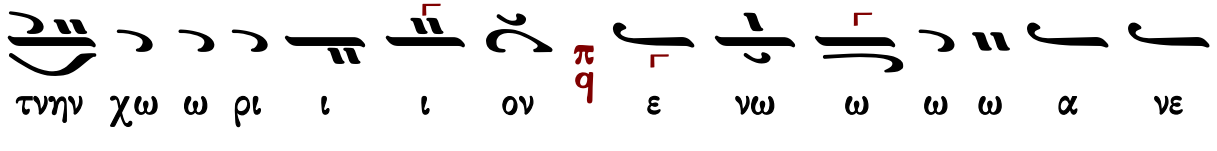
τνην χω ω ρι ι ι ον ε νω ω ω ω α νε

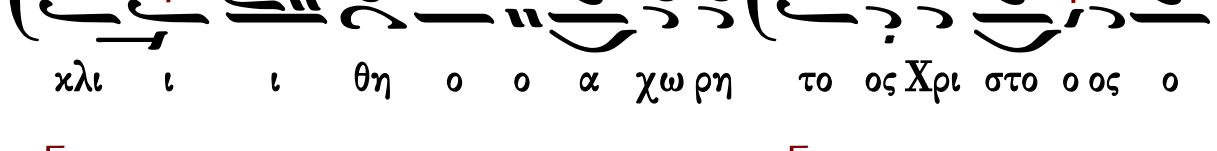
κλι ι ι θη ο ο α χω ρη το ος Χρι στο ο ος ο

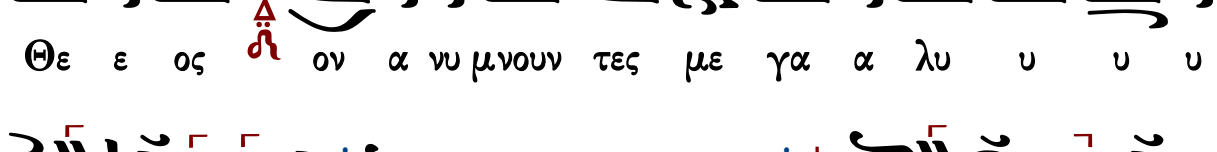
Θε ε ος ον α νυ μνουν τες με γα α λυ υ υ υ

υ νο ο ο ο μεν με ε ε εν

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.379/2716*

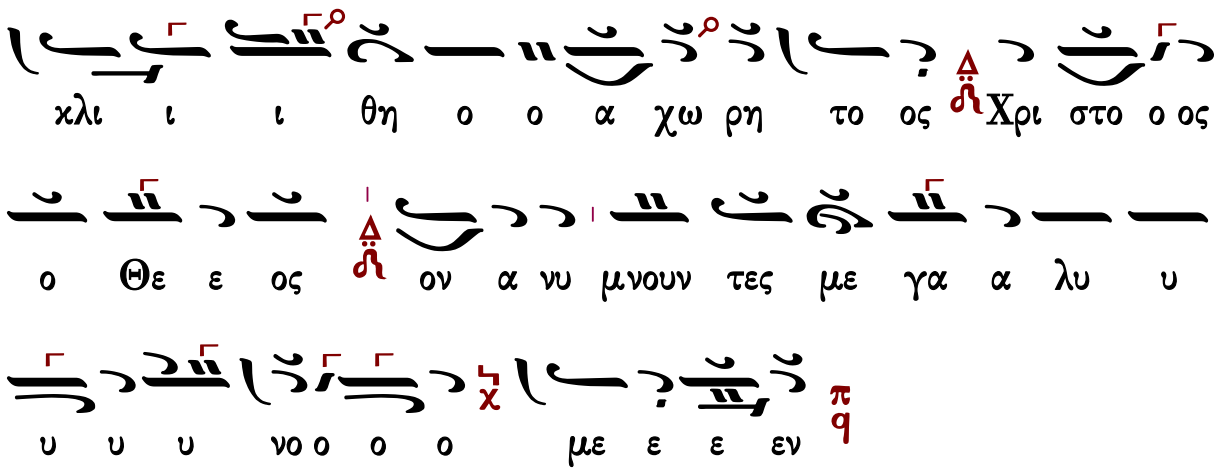

Ἐξαποστειλάρια

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἦχος Βου

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.84/2808*

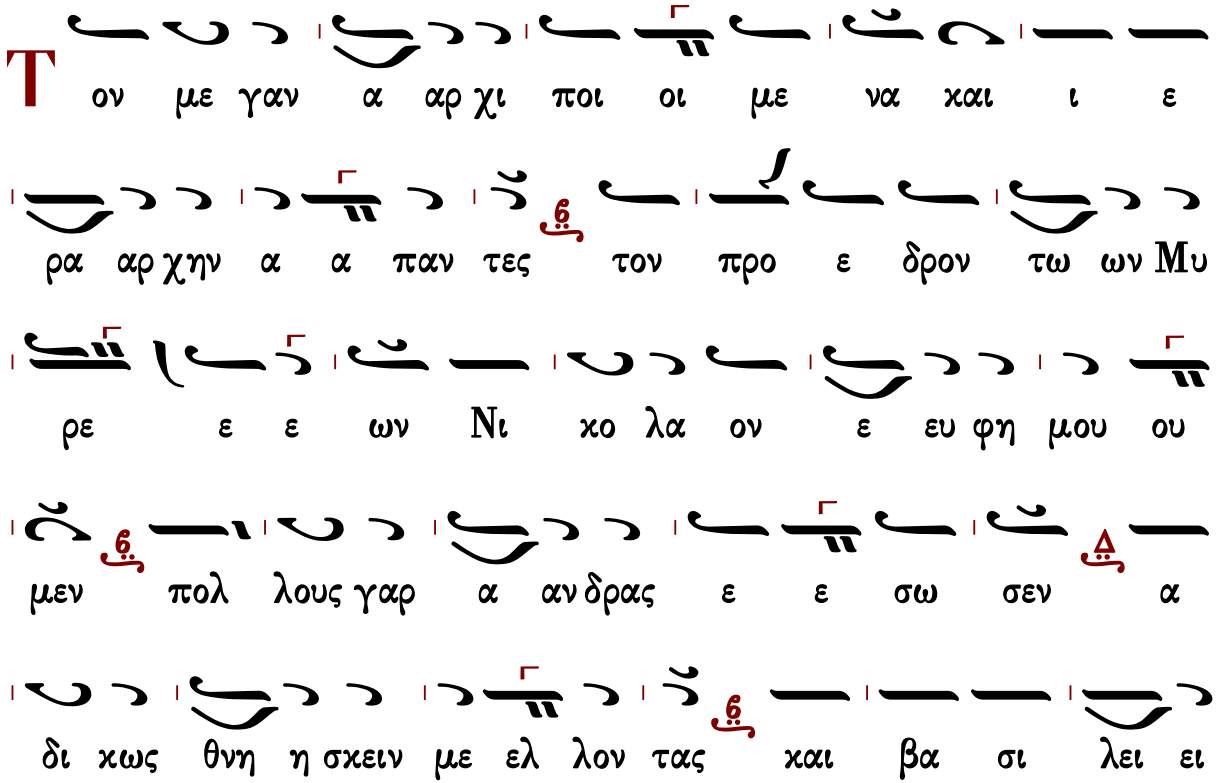

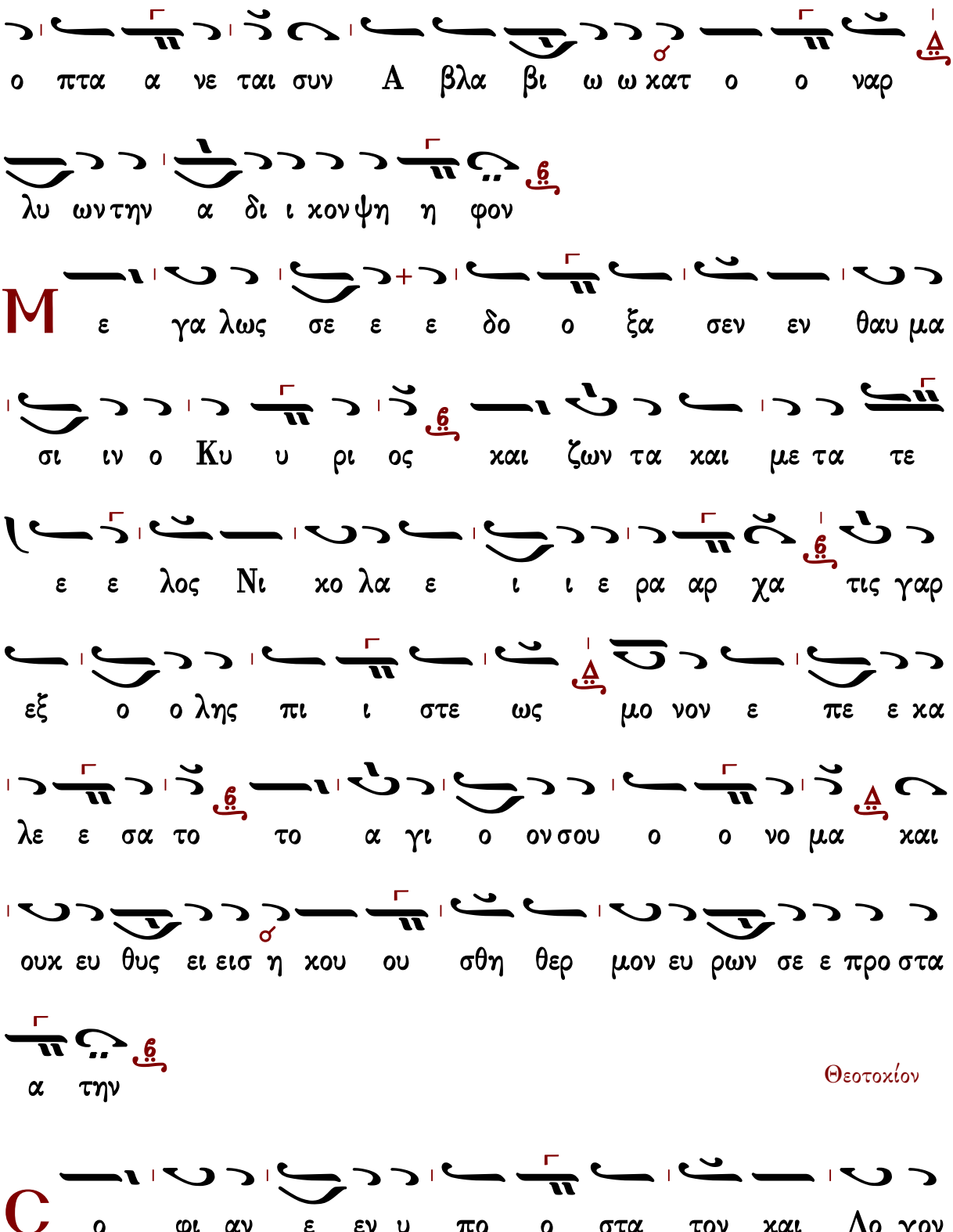
ο πτα α νε ται συν Α βλα βι ω ω κατ ο ο ναρ
λυ ων την α δι ι κον ψη η φον
Μ ε γα λως σε ε ε δο ο ξα σεν εν θαυ μα
σι ιν ο Κυ υ ρι ος και ζων τα και με τα τε
ε ε λος Νι κο λα ε ι ι ε ρα αρ χα τις γαρ
εξ ο ο λης πι ι στε ως μο νον ε πε ε κα
λε ε σα το το α γι ο ον σου ο ο νο μα και
ουκ ευ θυς ει εισ η κου ου σθη θερ μον ευ ρων σε ε προ στα
α την
Θεοτοκίον
Ο φι αν ε εν υ πο ο στα τον και Λο γον

υ υ περ ου ου σι ον και ι α τρον τω ων α πα

α αν των Χρι στον τε κου σα α Παρ θε ε νε τα ελ

κη και αι τα τρα αυ μα τα της ψυ χης μου ου θε ρα α

πευ σον τα χα λε πα α και χρο ο νι α και της

καρ δι α ας μου πα αυ σον τας α πρε πεις ε εν θυ μη

η σει εις

Θὶς τούς Αἴνους

Πασαπνοάρια

Πέτρου Λαμπαδαρίου

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.109*

Π α σα πνο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι

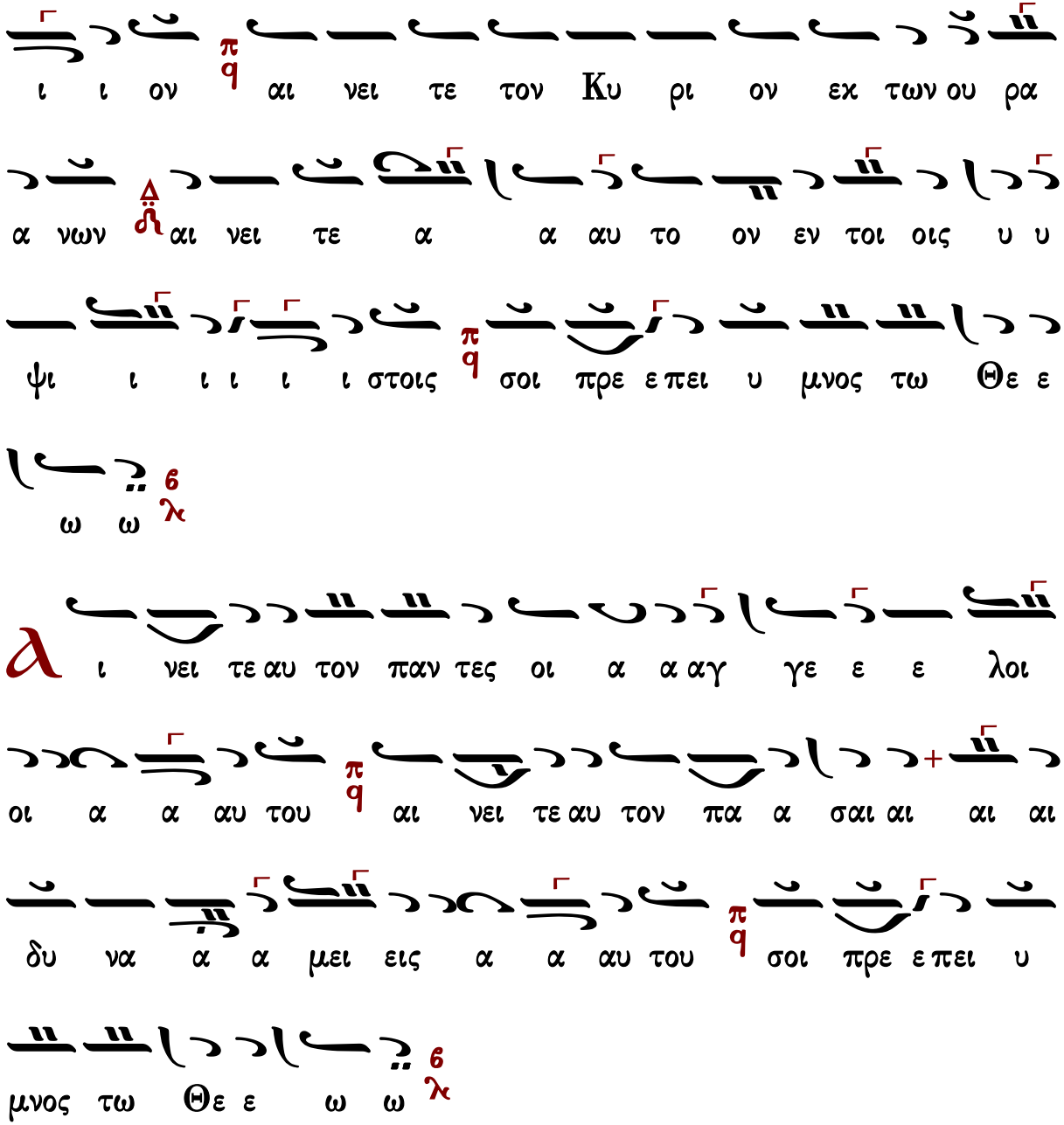

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Πανδέκτη-Ὀρθρος
1851 σ.523*

Π
α α α α α α α α σα α α πνο η η η
η η η η η αι νε σα α α α α α α
τω τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι ι ο ο
ο ο ο ο ο ο ον αι νει ει ΙΙει ει ει ει τε
το ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ΙΙι ι ι ι ον
εκ τω ω ω ω ων ου ου ου εκ των ου ρα
νω ω ω ω ω ω ω ω ων αι νει ει ει ει ει τε
ε ε αυ το ο ο ο ο ο ον εν τοι ιο
ιο ιο ιο ιοις υ υ υ υ ψι ι ι ι ι ι
στοι ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιο ιοις σοι ιο πρε ε ε

ω ω υ υ μνος τω ε ε πει σοι πρε ε ε ιε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε Θε ε ω ω ω ω ω ω ω ω
ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω
π
q
α ι νει ει ει ει ει ει ει τε ε ε ε ε αυ
το ο ο ο ο ο ο ο ον π
q
πα α α α α α αν
τες οι οι α α α α α αγ γε ε ε ιε ε ε ε
λοι οι οι οι α α α α α αυ του ου ου ου ου
ου ου ου π
q
αι νει ει ει ει ει τε ε ε ε ε
αυ το ο ο ο ο ο ο ο ον π
q
πα α α α α

α σαι αι δυ να α α α α μει ει ει ει εις

αυ του ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου σοι οι πρε ε

ε ε ε με ε ε σοι πρε ε ε πει υ μνο ος τω ω ω

ω ω ω ω ιω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ μνος τω Θε ε ω ω ω ω ιω ω ω

ω ω ω ω ω ω

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Πα

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.39#

Πα σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων

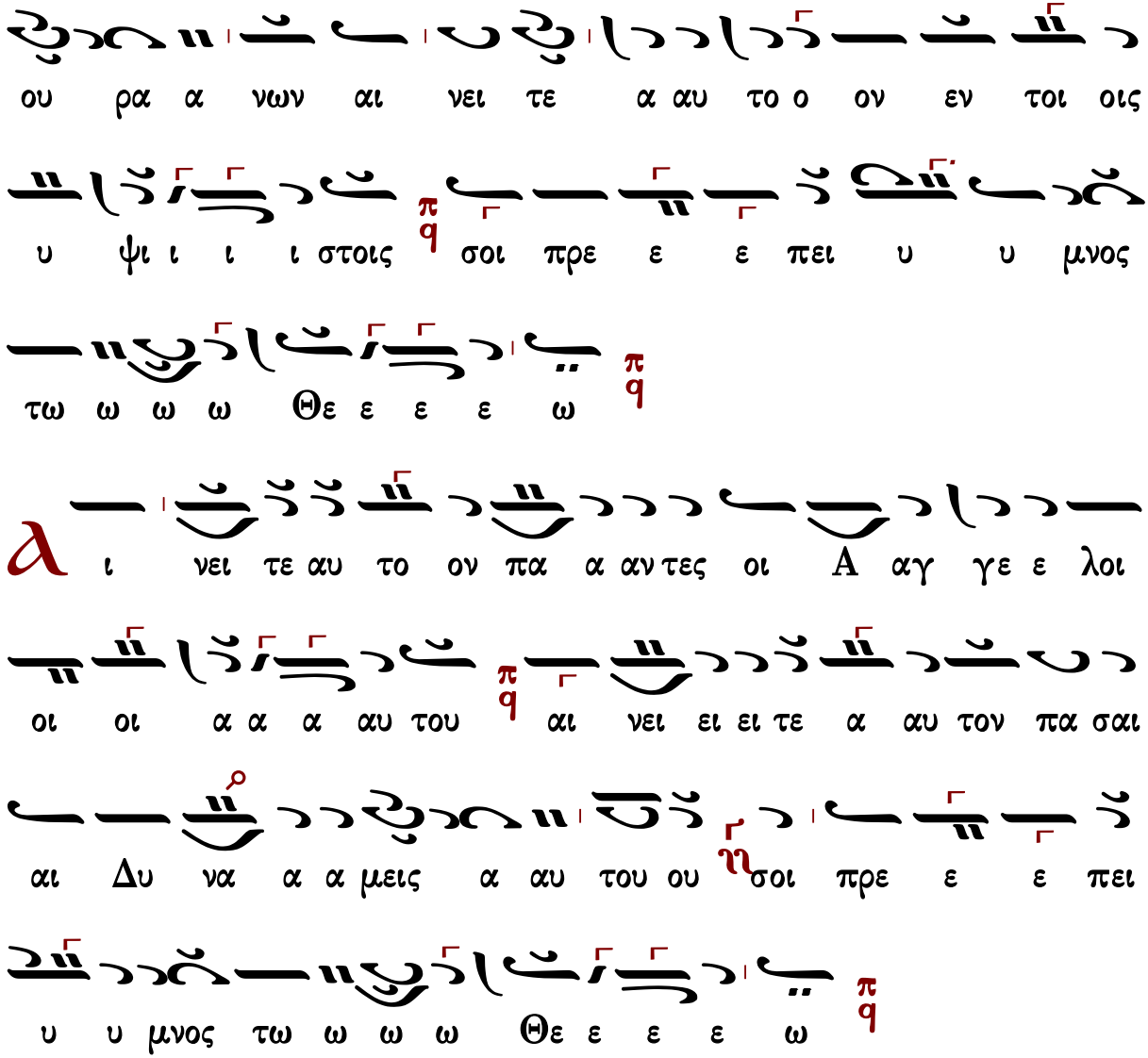

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος δ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἀναστασιματάριον
1952 σ.18*

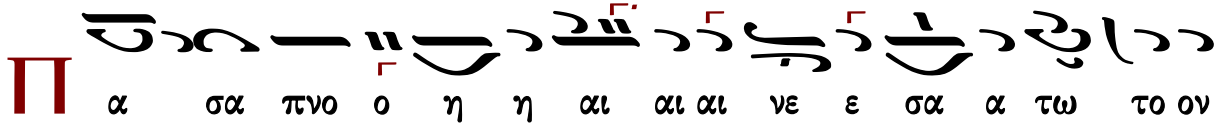

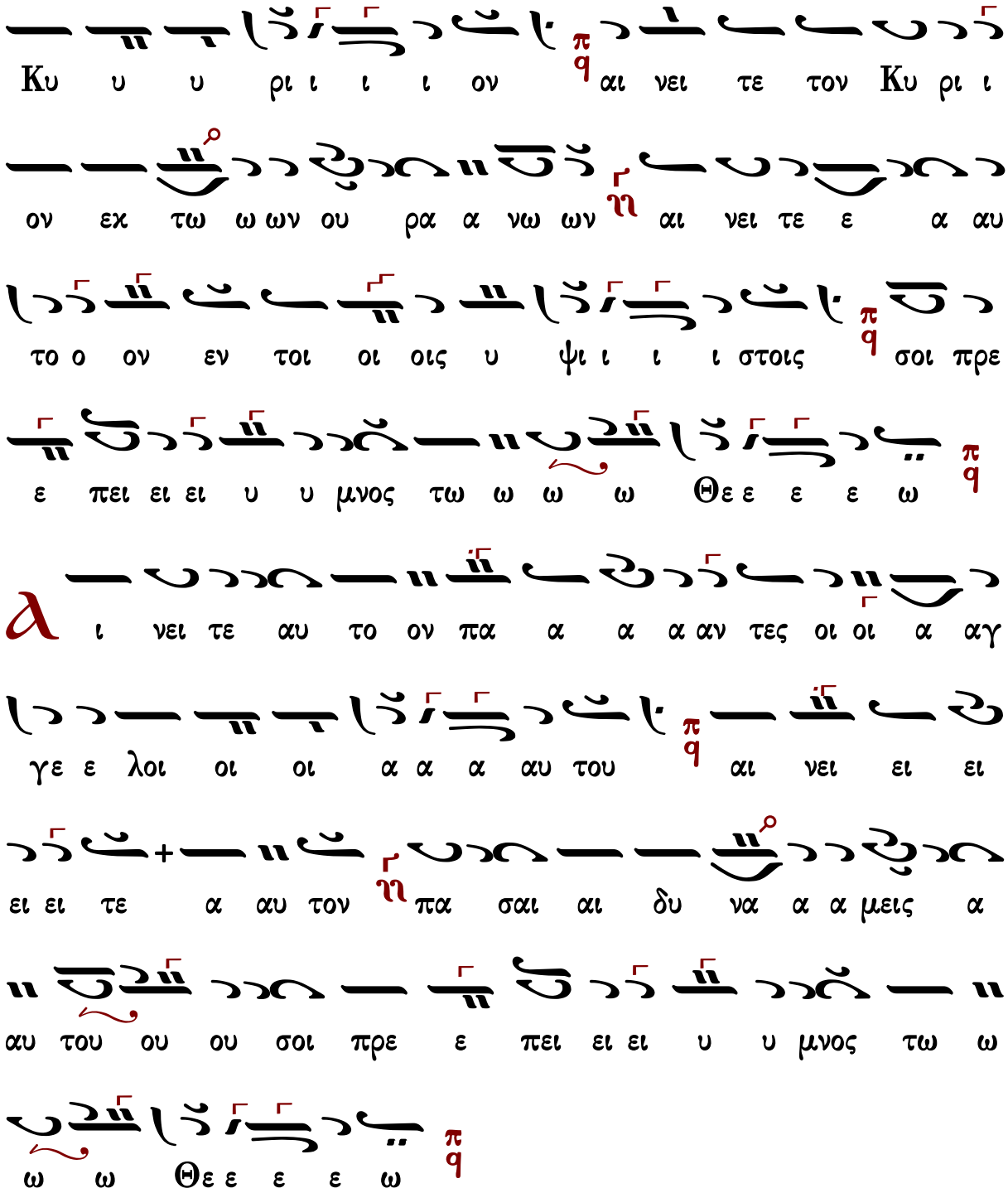
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι
ον εκ τω ω ων ου ρα α νω ων αι νει τε ε α αυ
το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι ι στοις σοι πρε
ε πει ει ει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω
ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι οι α αγ
γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει
ει ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α μεις α
αυ του ου ου σοι πρε ε πει ει ει υ υ μνος τω ω
ω ω Θε ε ε ε ω

Ἦχος ⸗ Πα

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ ρι ι

ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ων ου ρα α

νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις υ ψι ι ι

ι στοις σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε

ω

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι α αγ γε ε λοι

οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον πα σαι

αι δυ να α α μεις α αυ του ου σοι πρε ε ε πει

υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου

Ἦχος ⸗ ϥ Πα

Χρυσάνθου Θεοδοσοπούλου
Πεντηκοστάριον 1983 σ.10*

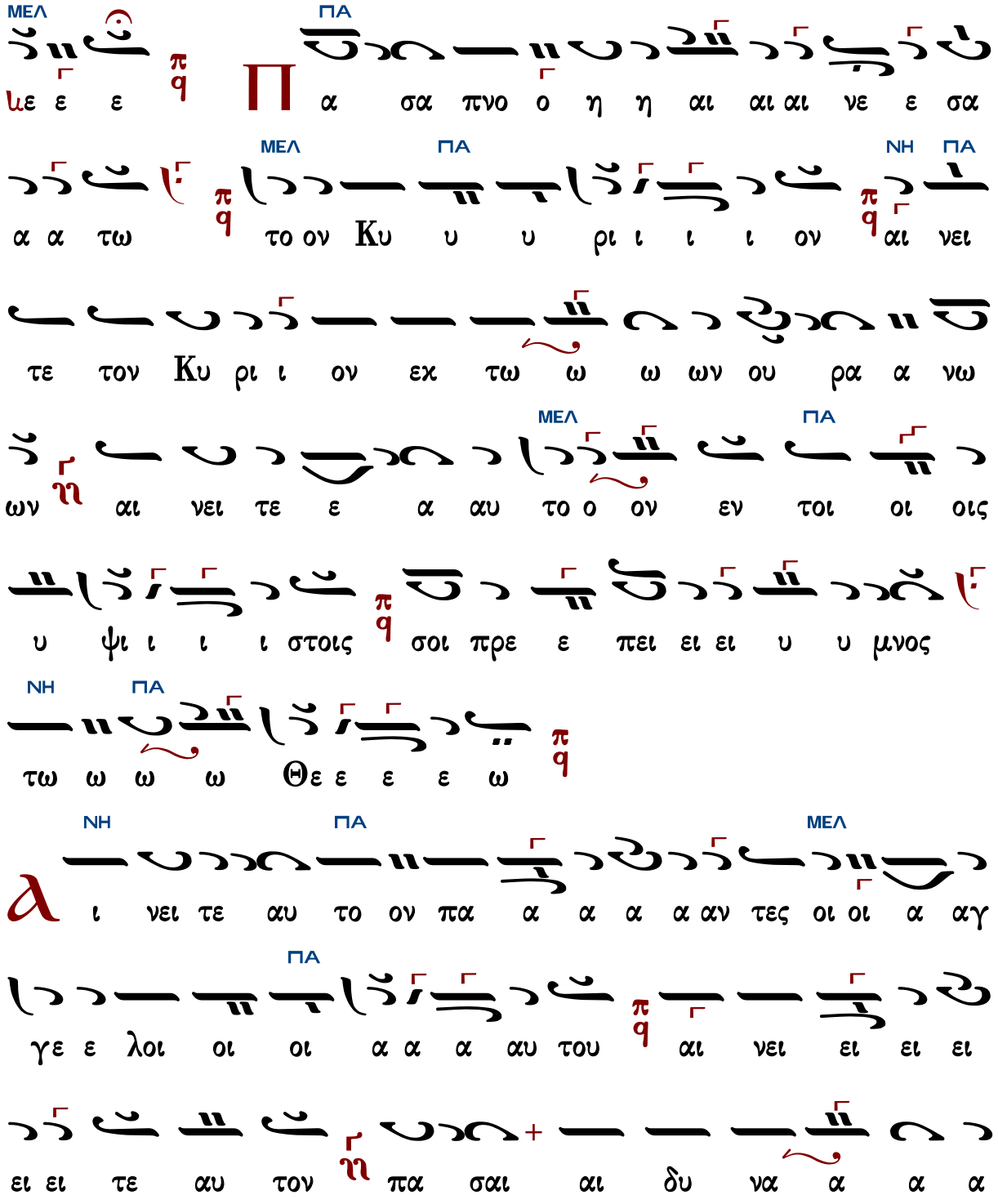

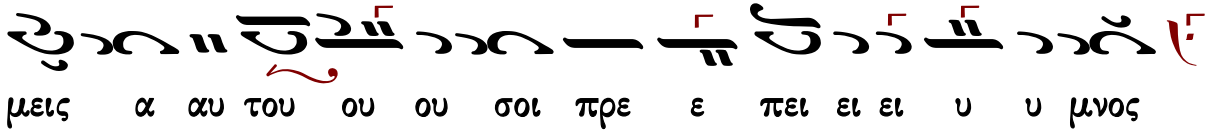

Ἀθανασίου Καραμάνη

Ἦχος ⸗ Πα

Ἀθανασίου Καραμάνη
Ὄρθρος 1955 σ.22*

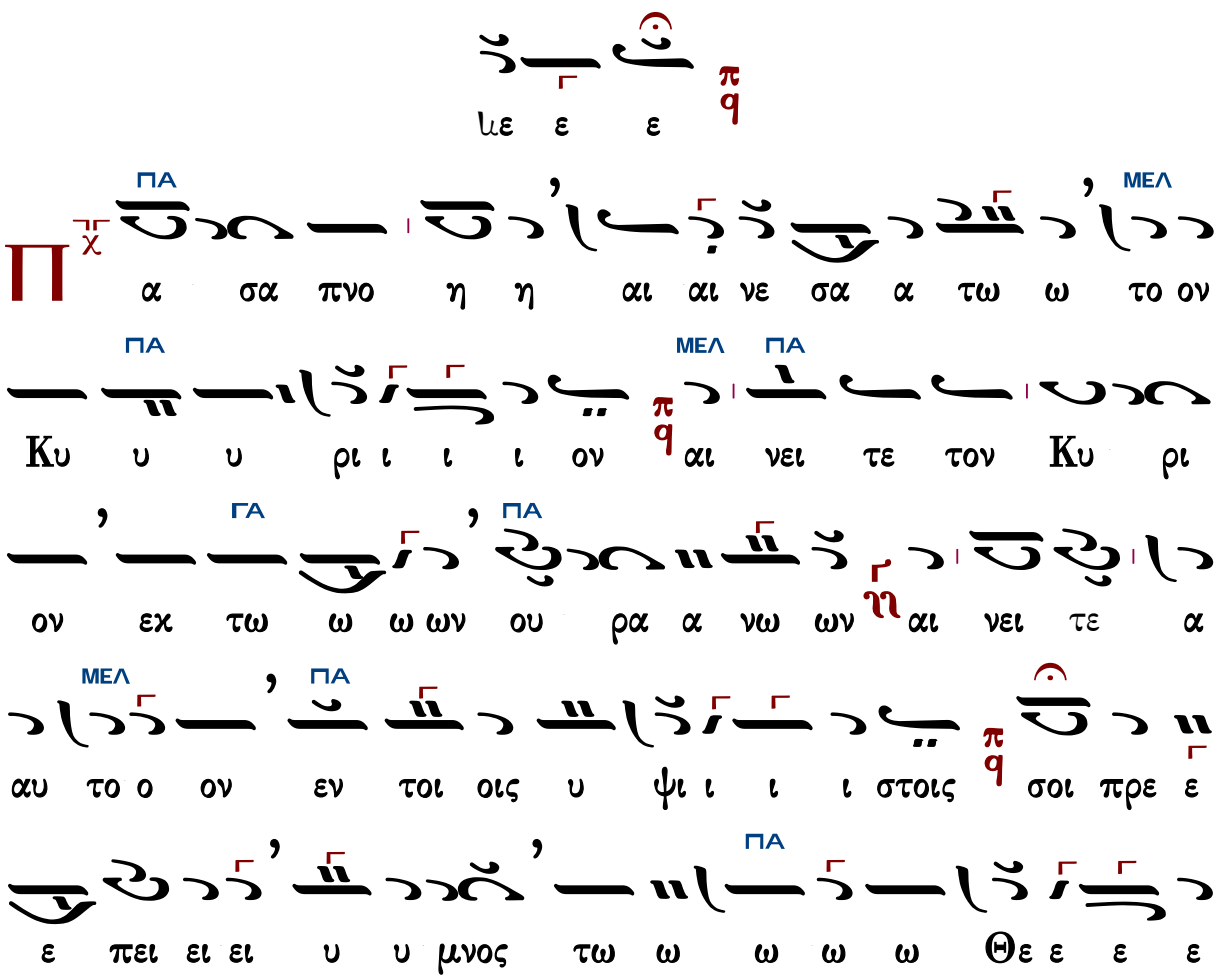

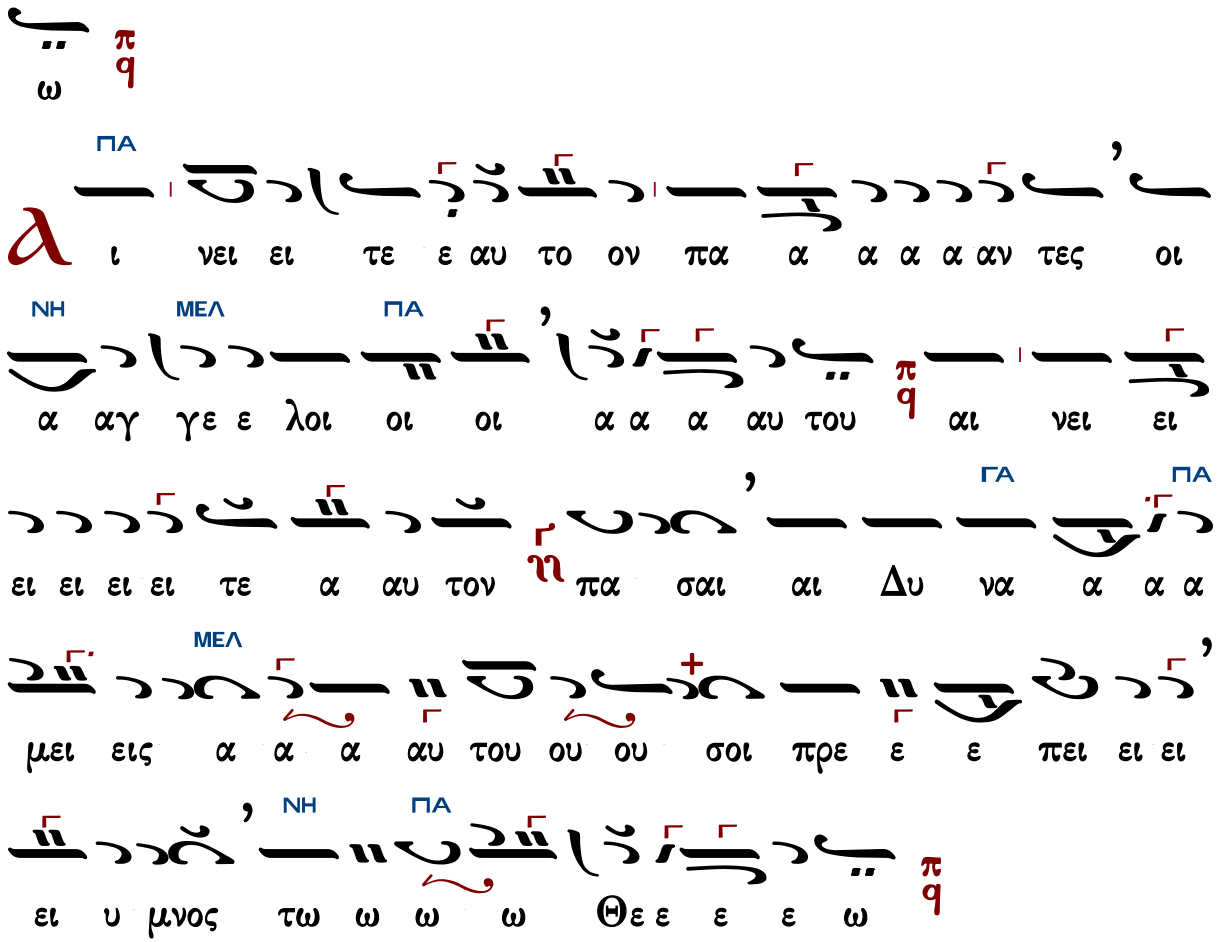

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

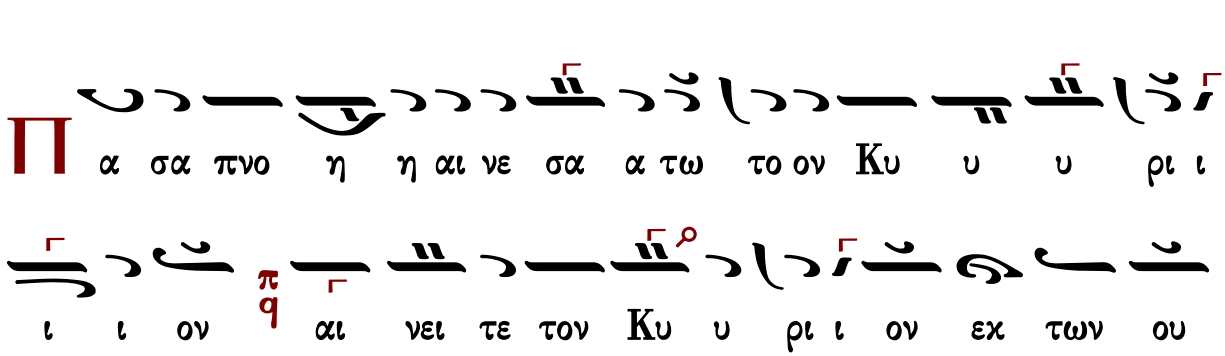

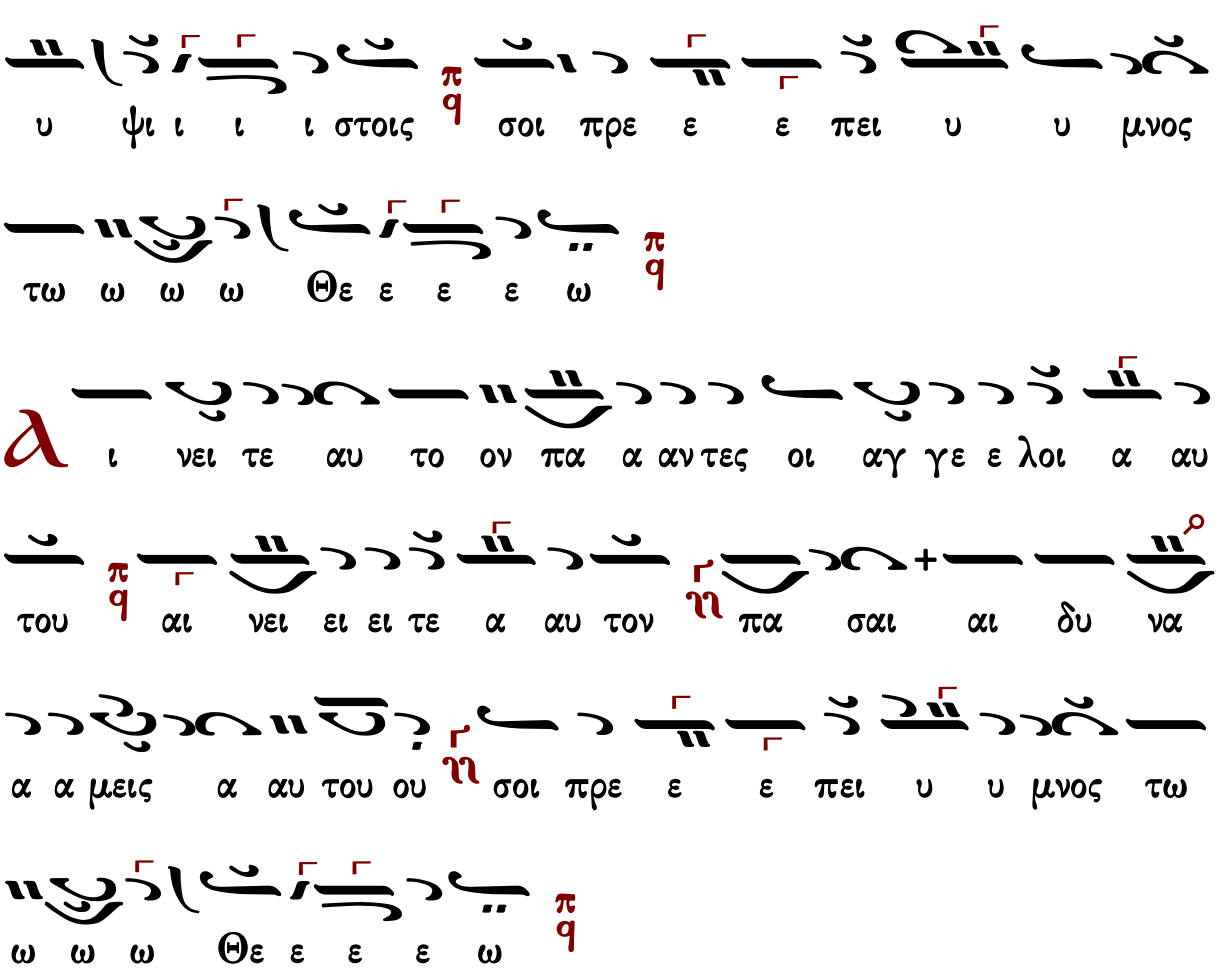

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ρυθμὸς 4σημος

Ἦχος πλ. δ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β' 1987 σ.25*

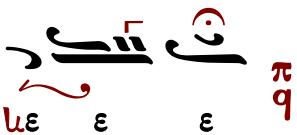

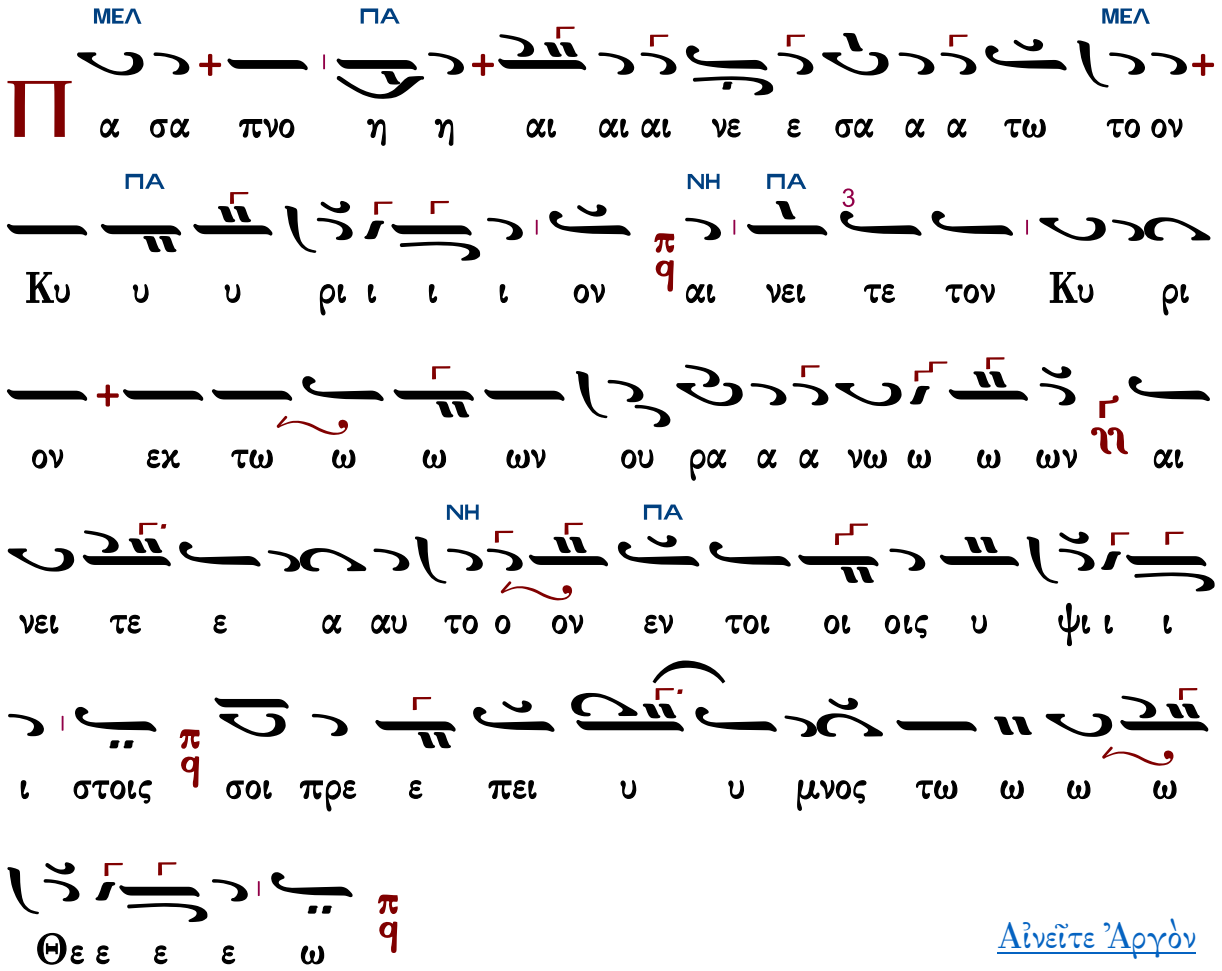
Π
ΜΕΛ ΠΑ ΜΕΛ
α σα πνο η η αι αι αι νε ε σα α α τω το ον
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
Κυ υ υ ρι ι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι
ον εκ τω ω ω ων ου ρα α α νω ω ω ων αι
ΝΗ ΠΑ
νει τε ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι ι ι
ι στοις σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω ω ω
Θε ε ε ε ω
Αἰνεῖτε Ἀργὸν
ΠΑ ΚΕ↓
λ ι νει τε αυ το ον πα α α α αν τες οι α
ΠΑ ΝΗ ΠΑ
αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει ει
ει ει τε α αυ τον πα σαι αι δυ να α α α μει
εις α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνος τω ω

Ἀργὸν - Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῆς εἰκόνος

Ἰακώβου Πρωτοψάλτου
(διασκ. Ελ. Γεωργιάδη)

Ἦχος Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία
Τόμος β΄ 1987 σ.27*

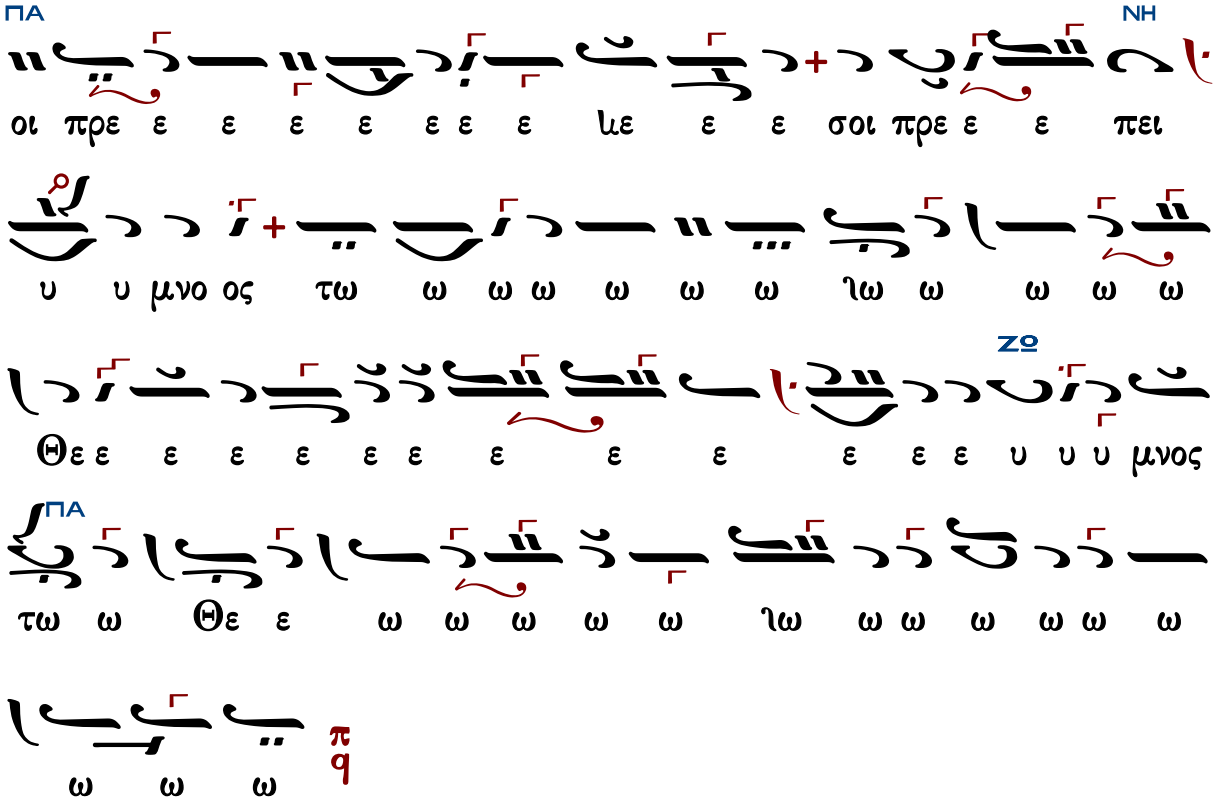

Στιχολογία

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.80/91*

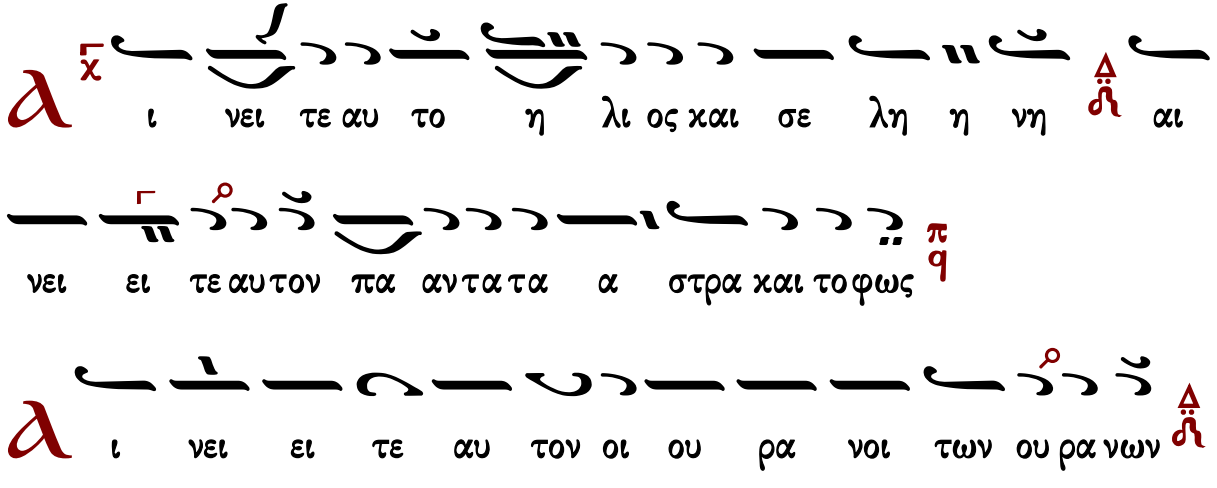

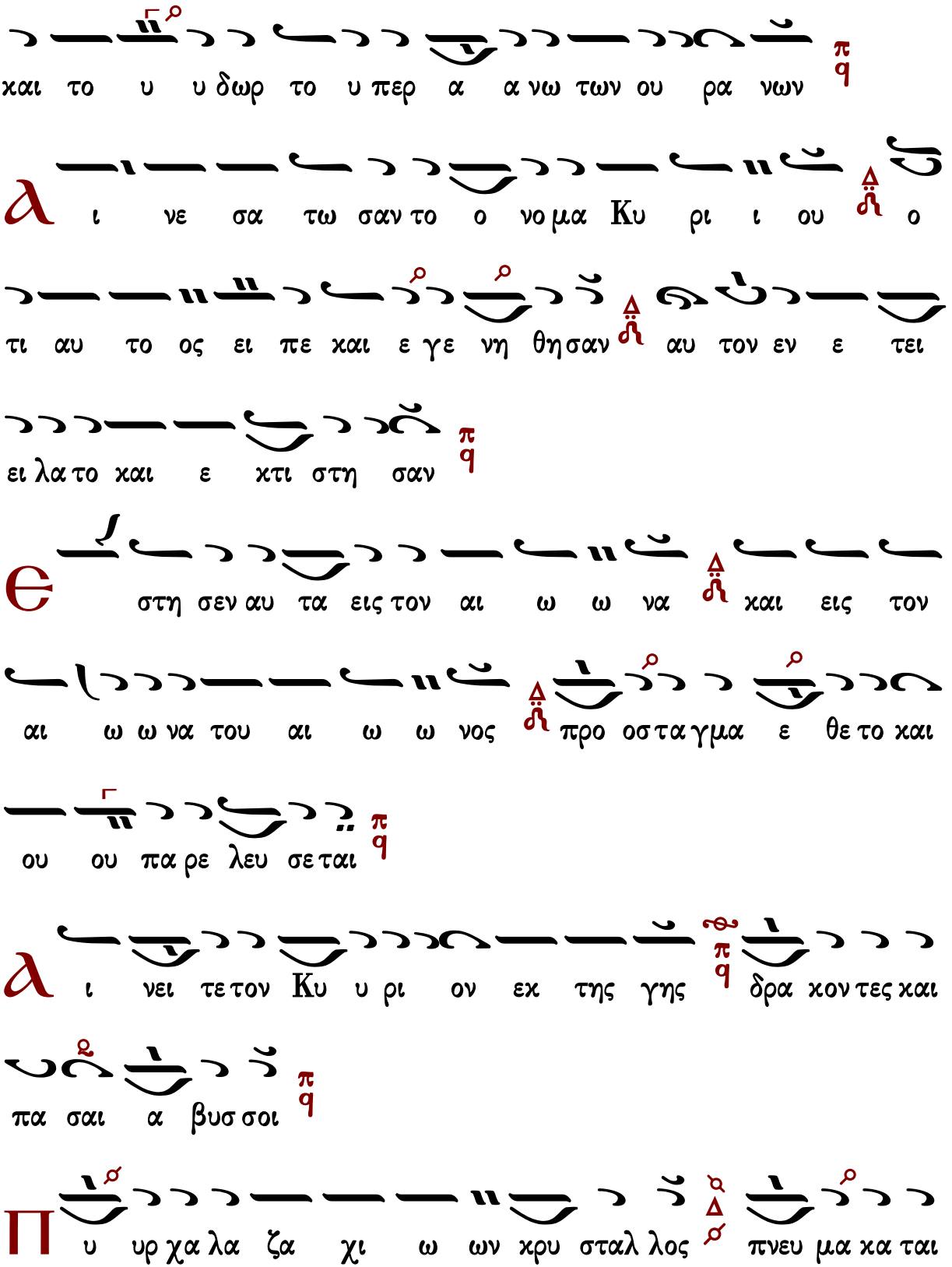
και το υ υ δωρ το υ περ α α νω των ου ρα νων
ι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ ρι ι ου ο
τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τον εν ε τει
ει λα το και ε κτι στη σαν
στη σεν αυ τα εις τον αι ω ω να και εις τον
αι ω ω να του αι ω ω νος προ οσ τα γμα ε θε το και
ου ου πα ρε λευ σε ται
ι νει τε τον Κυ υ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και
πα σαι α βυσ σοι
υ υρ χα λα ζα χι ω ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα ται

γι δος τα ποι ουν τα τον λο ο γον αυ του

T α ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ πο φο ο ρα

και πα σαι κε δροι

T α θη ρι α και πα αν τα τα κτη νη ερ πε τα και

πε τει να α πτε ρω τα

B α σι λεις της γης και πα αν τες λα οι αρ χον τες

και πα αν τες κρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και παρ θε ε νοι πρε σβυ υ τε ροι με

τα νε ω τε ε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο μα Κυ

ρι ι ου ο τι υ ψω ω θη το ο νο μα αυ του ου

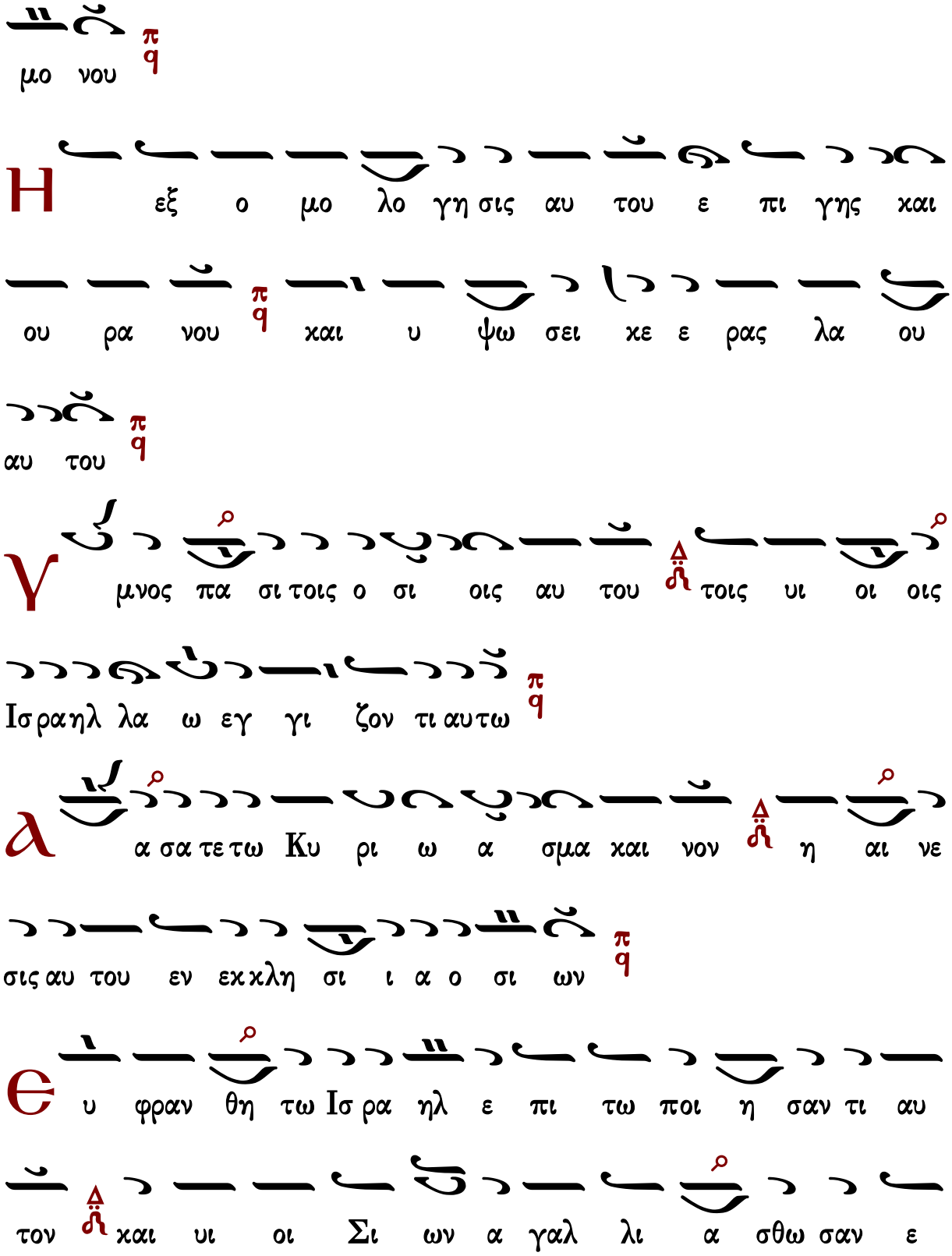
μο νου
Η εξ ο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και
ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ρας λα ου
αυ του
γ μνος πα σι τοις ο σι οις αυ του τοις υι οι οις
Ισραηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω
α α σα τε τω Κυ ρι ω α σμα και νον η αι νε
σις αυ του εν εκκλη σι ι α ο σι ων
υ φραν θη τω Ισ ρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ
τον και υι οι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

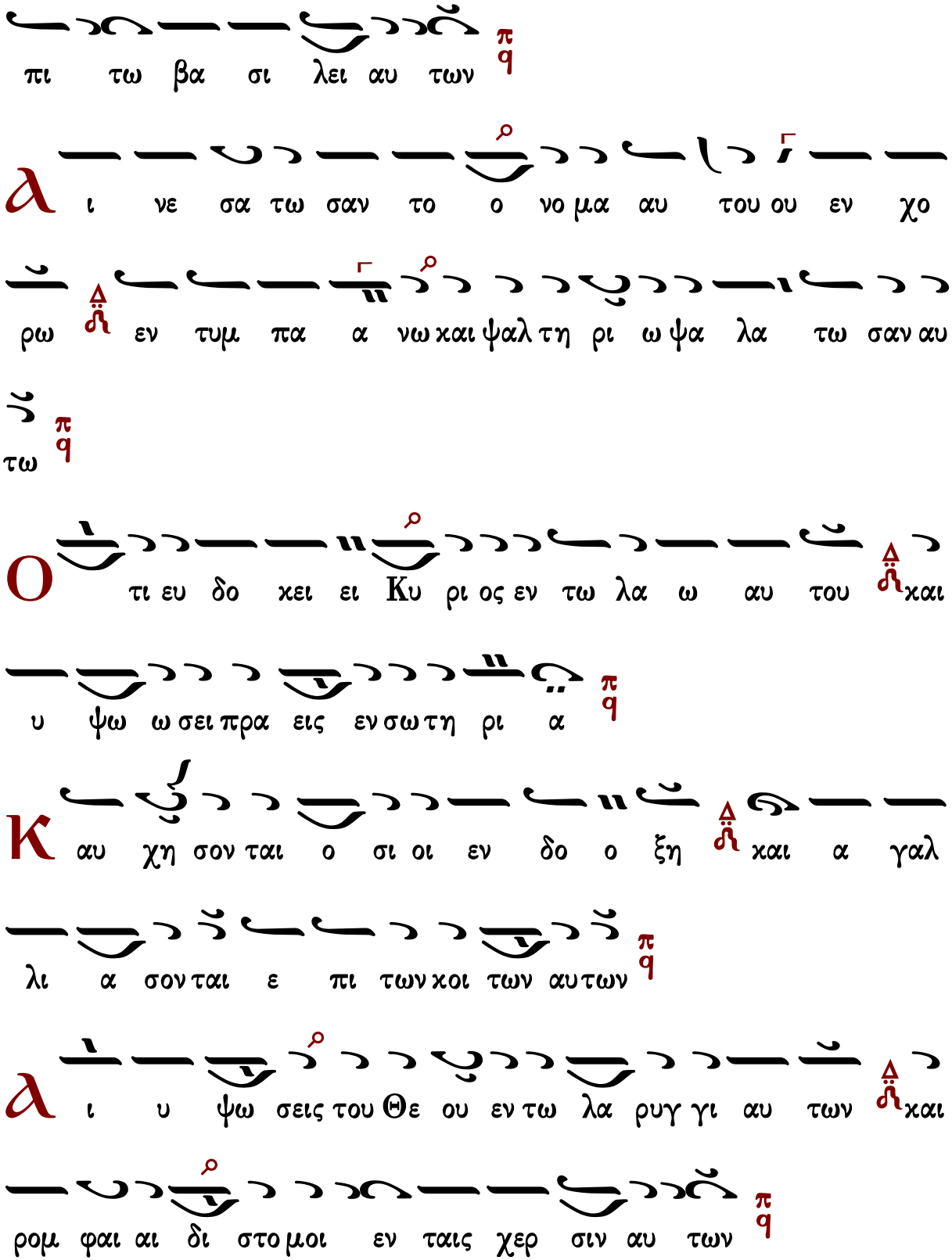
πι τω βα σι λει αυ των
Δι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του ου εν χο
ρω εν τυμ πα α νω και ψαλ τη ρι ω ψα λα τω σαν αυ
τω
Ο τι ευ δο κει ει Κυ ρι ος εν τω λα ω αυ του και
υ ψω ω σει πρα εις εν σω τη ρι α
Κ αυ χη σον ται ο σι οι εν δο ξη και α γαλ
λι α σον ται ε πι των κοι των αυ των
Δι υ ψω σεις του Θε ου εν τω λα ρυγ γι αυ των και
ρομ φαι αι δι στο μοι εν ταις χερ σιν αυ των

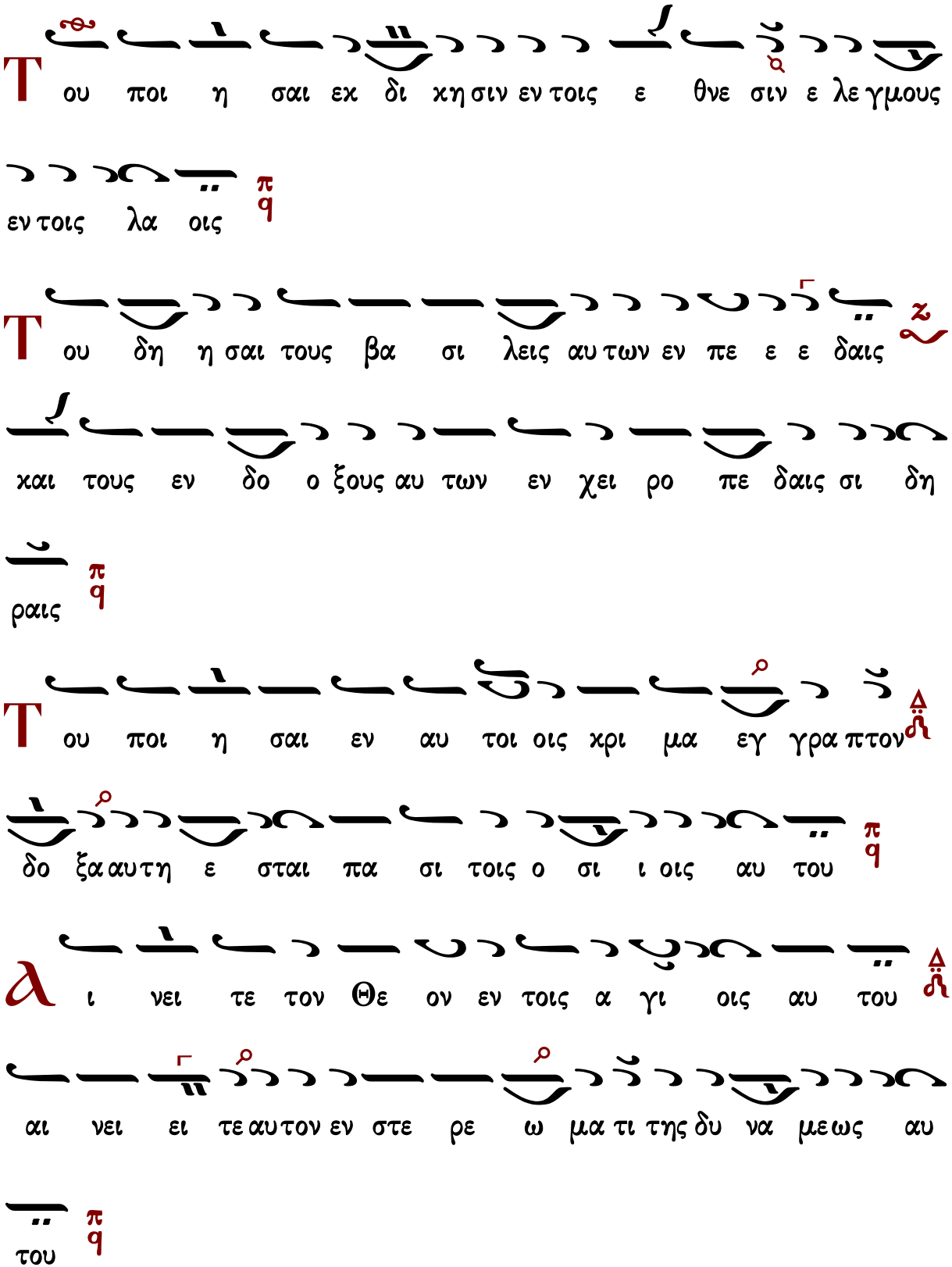
Του ποι η σαι εκ δι κη σιν εν τοις ε θνε σιν ε λε γμους
εν τοις λα οις
Του δη η σαι τους βα σι λεις αυ των εν πε ε ε δαις
και τους εν δο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι δη
ραις
Του ποι η σαι εν αυ τοι οις κρι μα εγ γρα πτον
δο ξα αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του
λι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του
αι νει ει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ
του

Προσόμοια τοῦ ἁγίου Νικολάου

Χρυσοστόμου μοναχοῦ

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος ⸗ q Πα

Χρυσοστόμου Μοναχοῦ
Μουσικόν Ἀπάνθισμα
Κωνσταντινούπολη 1904 σ.102*
(διασκ. Γερασίμου μοναχοῦ)

ει προς τον Θε ο ο ον υ υ περ παν τω ων η
η η μων των εν α να αγ χαις χιν δυ υ υ υ
νω ων και πει ει ρα α σμων και λυ τρου σαι ταις πρε ε
σβει ει ει ει ει αι αι αι αις σου
ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και κι θα α
ρα
ης ι ι ε ρα ας δι ι πλο ο ι ι ι δο
ο ος την ω ω ραι αι ο ο ο τη η η τα α ταις
πρα κτι και αι αι αις ει ειρ γα α σω ω ω α α

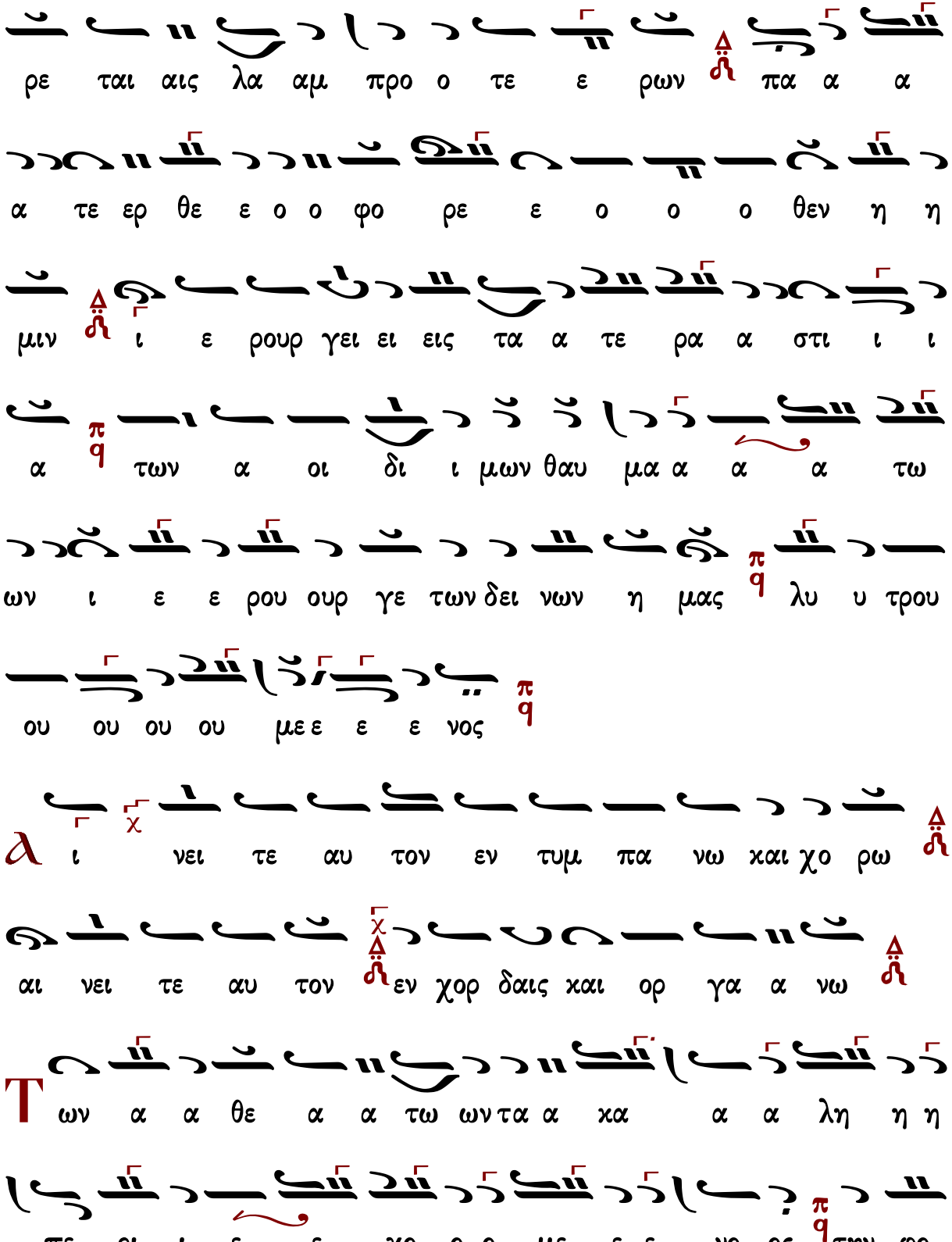
ρε ται αις λα αμ προ ο τε ε ρων πα α α
α τε ερ θε ε ο ο φο ρε ε ο ο ο θεν η η
μιν ι ε ρουρ γει ει εις τα α τε ρα α στι ι ι
α των α οι δι ι μων θαυ μα α α α τω
ων ι ε ε ρου ουρ γε των δει νων η μας λυ υ τρου
ου ου ου ου με ε ε ε νος
λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω
αι νει τε αυ τον εν χορ δαις χαι ορ γα α νω
Τ ων α α θε α α τω ων τα α χα α α λη η η
πε ρι ι ε ε χο ο ο με ε ε νο ος την φο

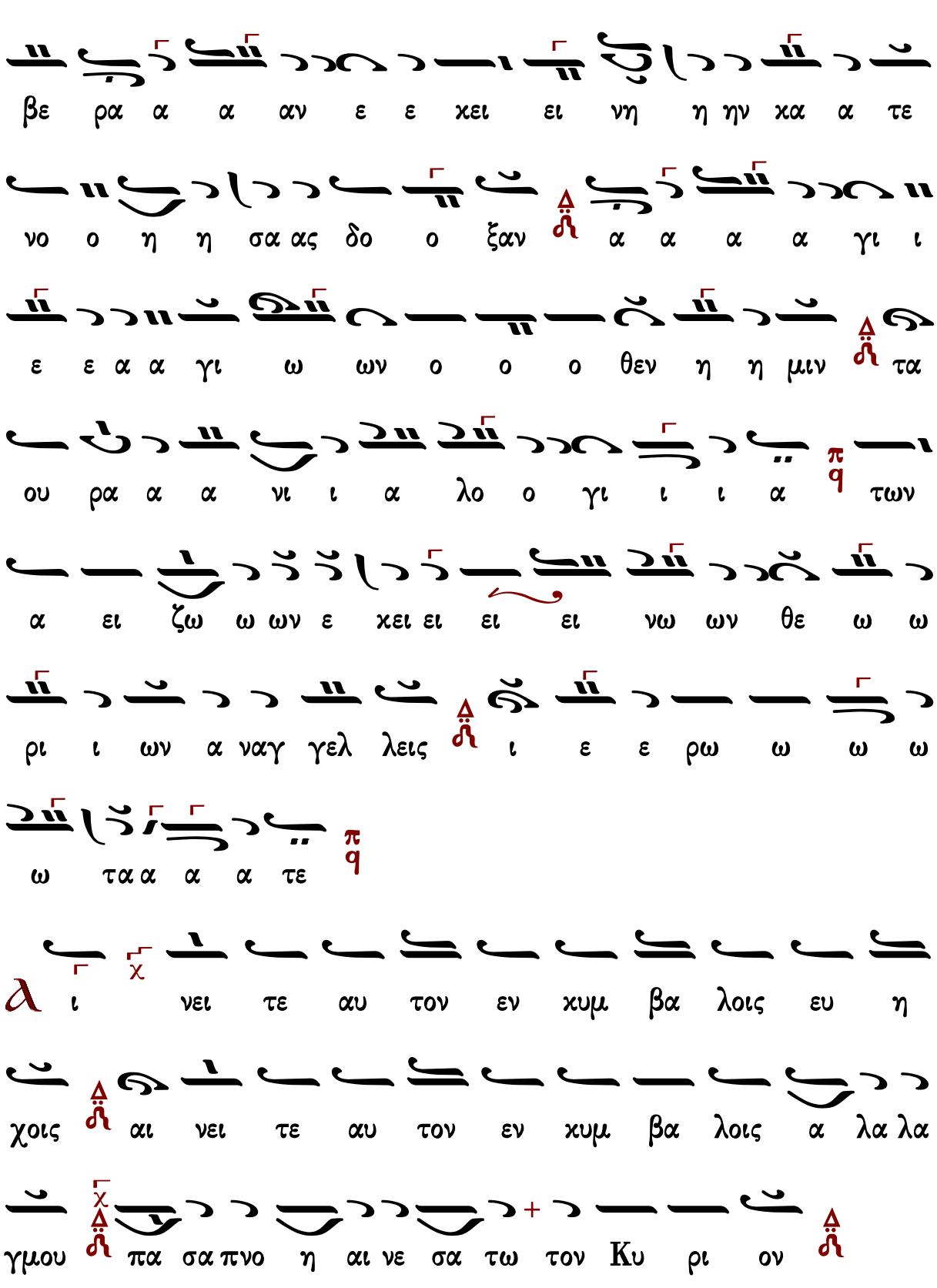
βε ρα α α αν ε ε κει ει νη η ην κα α τε
νο ο η η σα ας δο ο ξαν α α α α γι ι
ε ε α α γι ω ων ο ο ο θεν η η μιν τα
ου ρα α α νι ι α λο ο γι ι ι α των
α ει ζω ω ων ε κει ει ει ει νω ων θε ω ω
ρι ι ων α ναγ γελ λεις ι ε ε ρω ω ω ω
ω τα α α α τε
λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η
χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα
γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

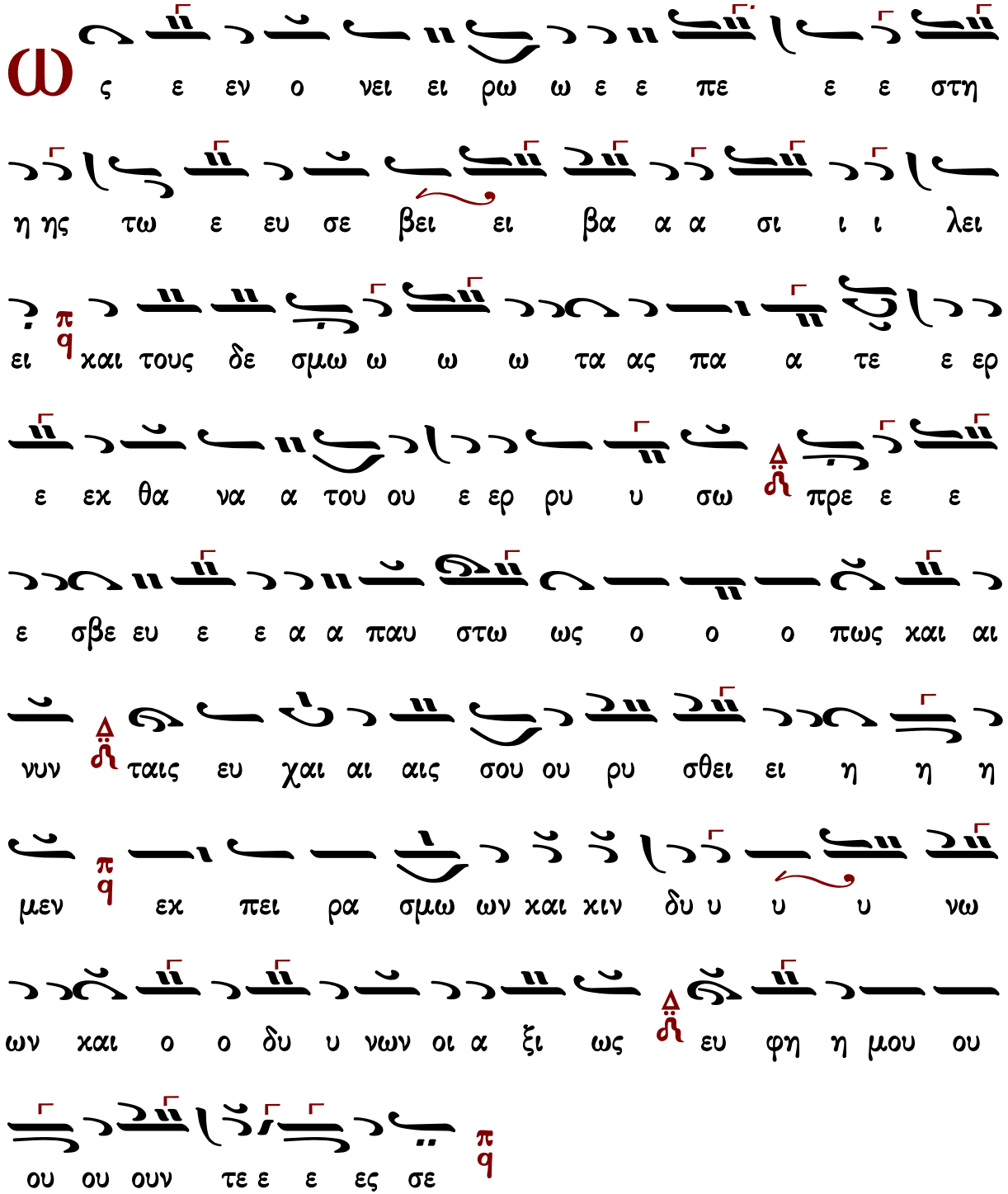

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξαστικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἦχος ⸗ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.86/2810*

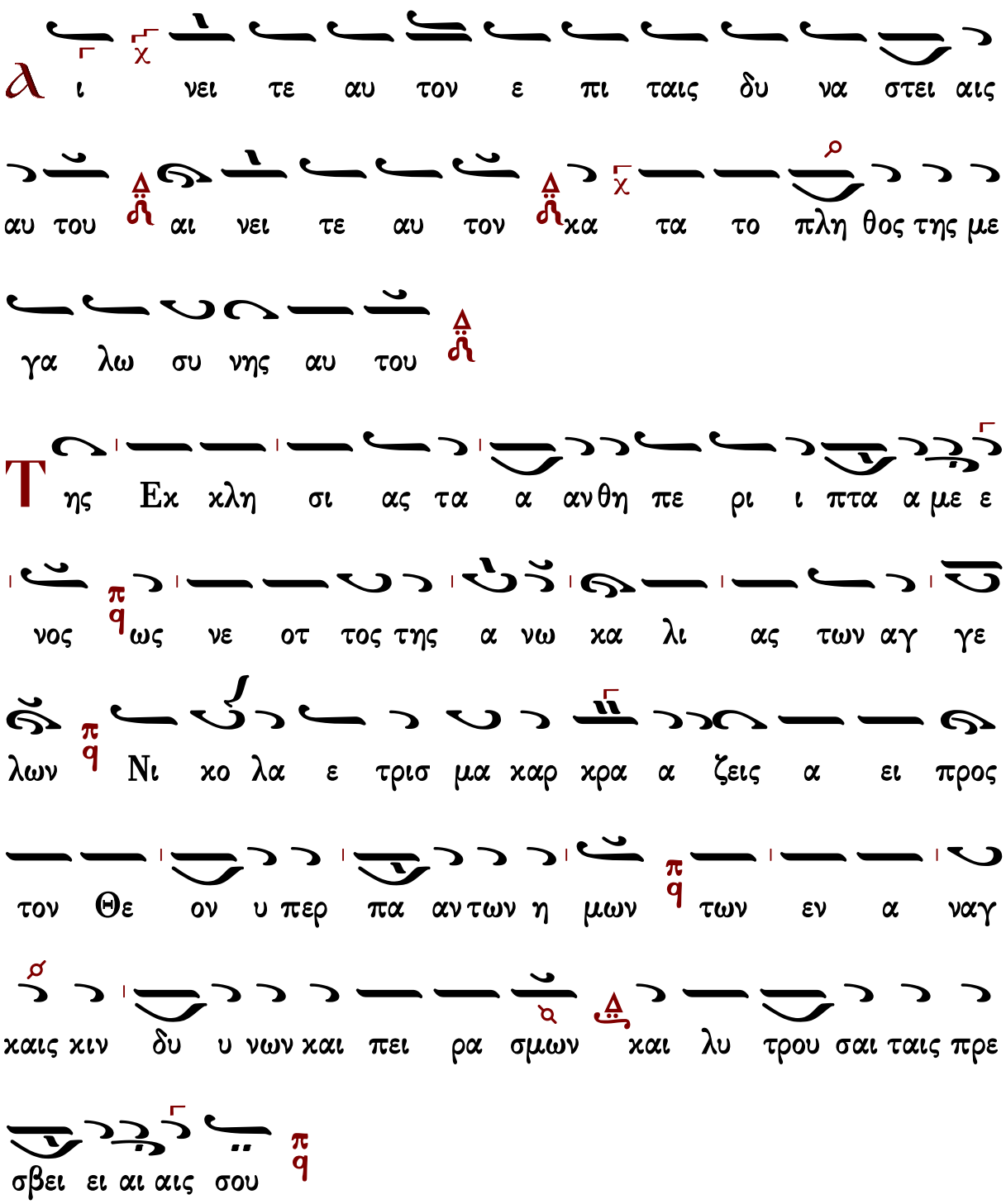

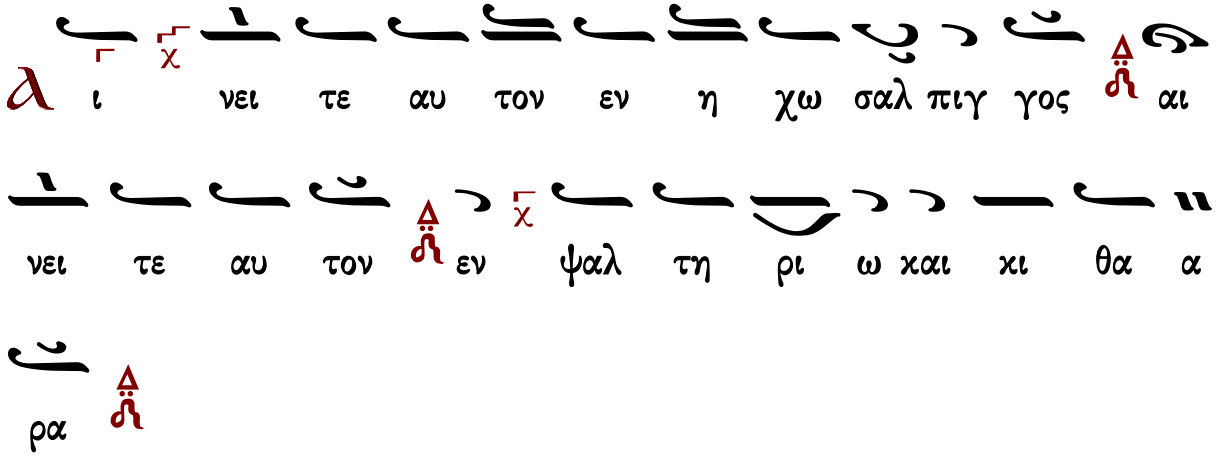
λ ι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ γος αι
νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω χαι χι θα α
ρα

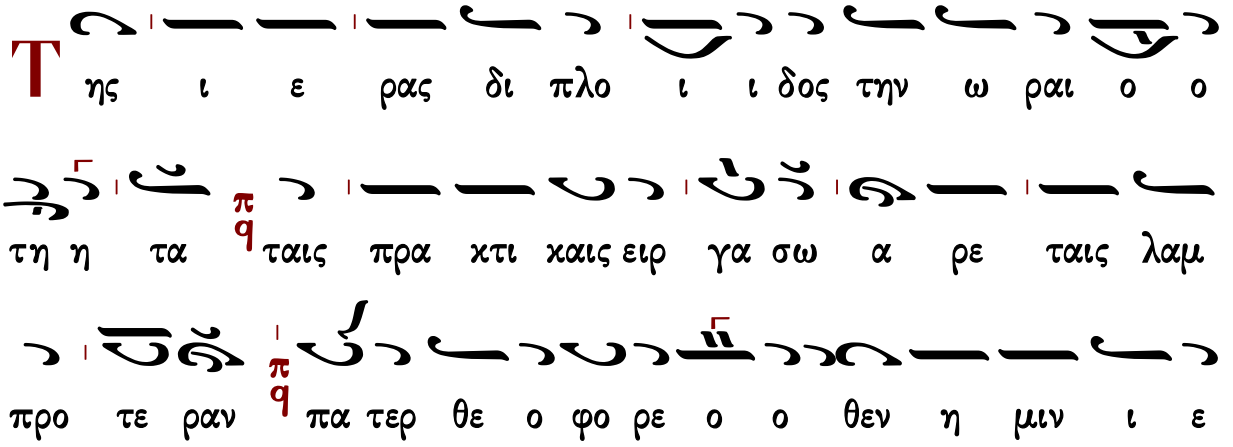
Τ ης ι ε ρας δι πλο ι ι δος την ω ραι ο ο
τη η τα ταις πρα κτι χαις ειρ γα σω α ρε ταις λαμ
προ τε ραν πα τερ θε ο φο ρε ο ο θεν η μιν ι ε
ρουρ γει εις τα τε ρα στι α των α οι δι μων θαυ μα
α των ι ε ρουρ γε των δει νων η μας λυ τρου ου με ε
νος

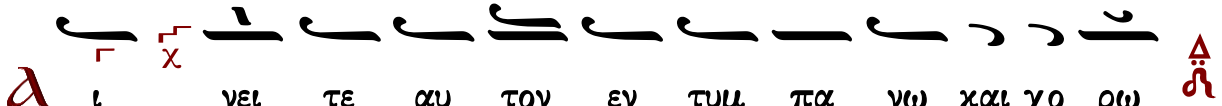
λ ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω χαι χο ρω

αι νει τε αυ τον εν χορ δαις και ορ γα α νω

Τ ων α θε α των τα κα αλ λη πε ρι ι πτα α

με ε νος την φο βε ραν ε κει νην κα τε νο η σας

δο ξαν α γι ε α γι ων ο ο θεν η μιν τα ου ρα

α νι α λο γι α των α ει ζω ων ε κει ει νων θε

ω ρι ων α ναγ γελ λεις ι ε ρω ω τα α τε

λ ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η

χοις αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα

γμου πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

ω ς εν ο νει ρω ε πε ε στης τω ευ σε βει ει

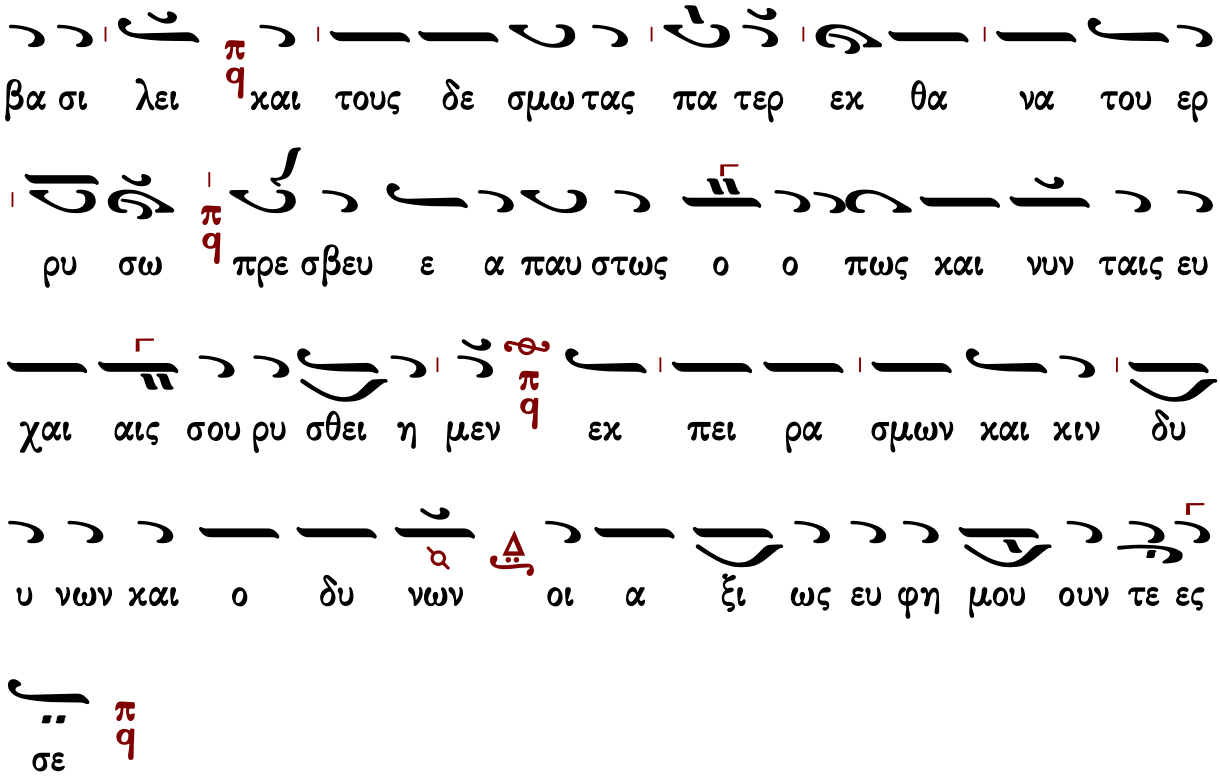

Δοξαστικὸν

Πέτρου Ἐφεσίου

Ἦχος λ̇ π̇ q̇ Πα

Πέτρου Εφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.81*

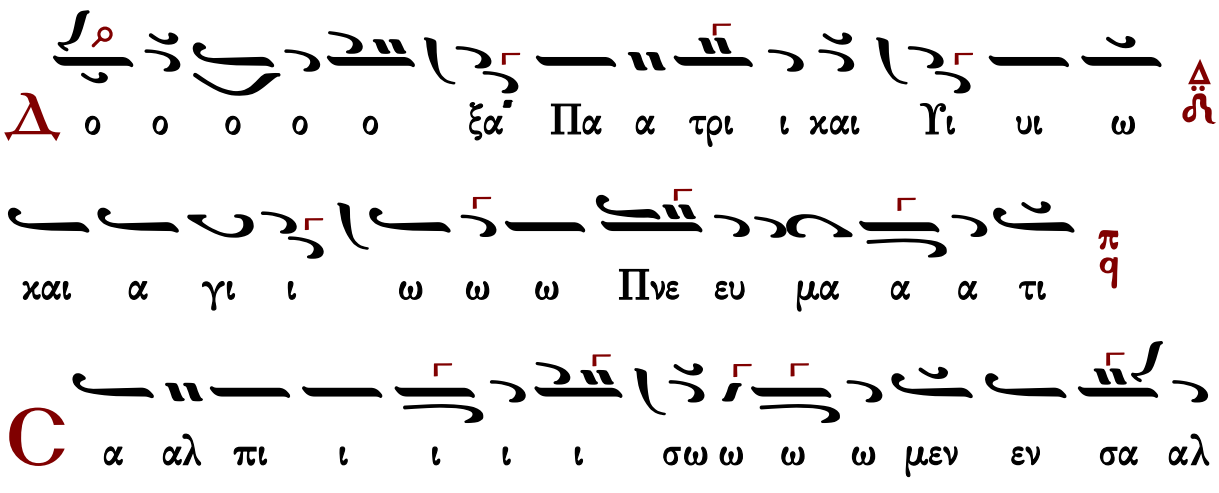

πιγ γι ι ι α σμα α α τω ων σκιρ τη σω μεν ε ορ
τι ι α και χο ρευ σω μεν α γαλ λο ο ο με ε ε ε
νοι τη ε τη σι ω παν η η γυ υ υ ρει του ου
θε ε ο φο ο ο ο ο ρου ου πα α α τρος βα
σι λεις και αρ χο ον τες συν τρε χε ε ε τω ω ω ω
σαν και τον δι ο νει ρου φρι κτης ε πι ι στα α σι ι
ας βα σι λε ε α πει θο ον τα α ναι τι ους κρα του
με νου ους τρεις α πο λυ σαι στρα τη λα τας α
α νυ υ μνει ει ει ει ει τω ω ω ω σαν ποι με
νες και δι δα σκα α λοι τον του κα λου ου ποι οι με

ε ε νος ο μο ζη λο ον ποι οι με ε να συν ελ

θον τες ε ευ φη η μη η η η η σω ω ω ω

μεν οι εν νο σοις το ο ον ι ι α α τρον οι

εν χιν δυ νοις το ον ρυ υ υ στην οι α μαρ τω ω λοι

οι οι το ον προ στα α α α την οι πε νη τες

τον θη η σα αυ ρον οι εν θλι ψε ε σι ι ι τη

ην πα ρα α μυ θι ι ι ι αν τον συν ο δι

την οι ο ο δοι οι οι πο ο ο ο ροι οι εν θα λα

α ασ ση η τον χυ υ βερ νη η η η την οι παν τες τον

παν τα χου θερ μω ως προ φθα α α νο ο ο ον τα

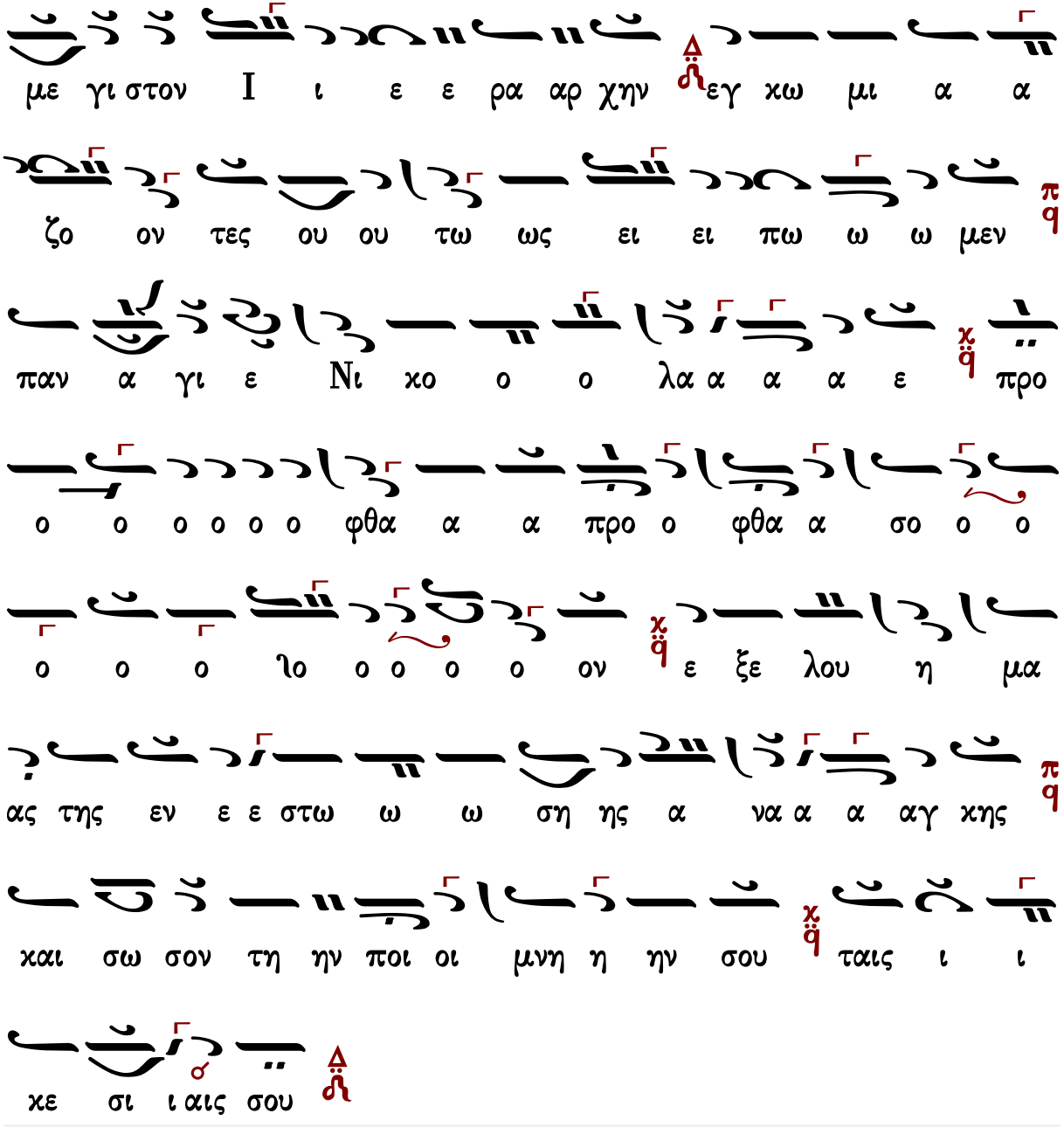

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Θεοτοκίον Λουκᾶς Λουκᾶ

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Κυψέλη Α’
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2007 σ.252*

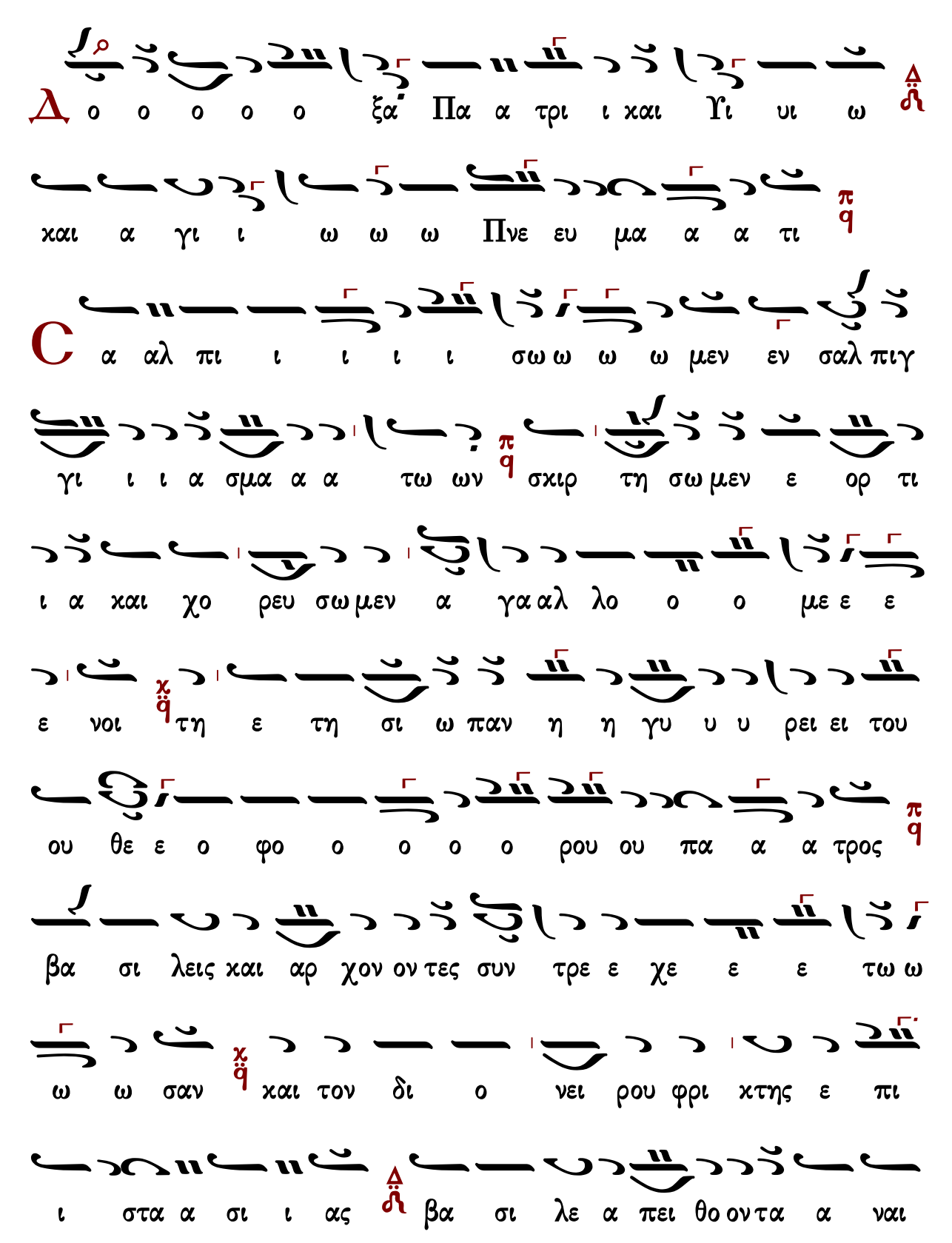
Δ
ο ο ο ο ο ξα΄ Πα α τρι ι και Υι υι ω
και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
C
α αλ πι ι ι ι ι σω ω ω ω μεν εν σαλ πιγ
γι ι ι α σμα α α τω ων σκιρ τη σω μεν ε ορ τι
ι α και χο ρευ σω μεν α γα αλ λο ο ο με ε ε
ε νοι τη ε τη σι ω παν η η γυ υ υ ρει ει του
ου θε ε ο φο ο ο ο ο ρου ου πα α α τρος
βα σι λεις και αρ χον ον τες συν τρε ε χε ε ε τω ω
ω ω σαν και τον δι ο νει ρου φρι κτης ε πι
ι στα α σι ι ας βα σι λε α πει θο ον τα α ναι

τι ους χρα του με νου ους τρεις α πο λυ σαι στρα τη λα

τας α αν υ υ μνει ει ει ει ει τω ω ω ω σαν πο ι

με νες και δι δα σκα α λοι τον του κα λου Ποι οι

με ε ε νος ο μο ζη λο ον Ποι οι με ε να συν ελ

θον τες ε ευ φη η μη η η η η σω ω ω ω

μεν οι εν νο σοις το ο ον ι α α τρον οι

εν κιν δυ νοις το ον ρυ υ υ στην οι α μαρ τω ω λοι

οι οι το ον προ στα α α α την οι πε νη τες το ον

θη σα αυ ρον οι εν θλι ι ψε ε σι ι ι ι τη

ην πα ρα α μυ θι ι ι ι αν τον συν ο δι

α να α α αγ χης χαι σω σον τη ην ποι

ε λου η η μα ας της ε νε ε στω ω ω ση ης

φθα α σο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ον εξ

ε προ ο ο ο ο ο ο φθα α α α προ ο

ω μεν παν α γι ε Νι ι χο ο ο λα α α α

χω μι α α ζο ον τες ου ου τως ει ει πω ω

ο ον τα με γι ι στον ι ε ε ρα α αρ χην εγ

παν τες τον παν τα χου θερ μως προ ο φθα α α νο ο

λα α ασ ση η τον χυ υ βερ νη η η η την οι

την οι ο ο δοι οι οι πο ο ο ο ροι οι εν θα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ π ἀ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.292*

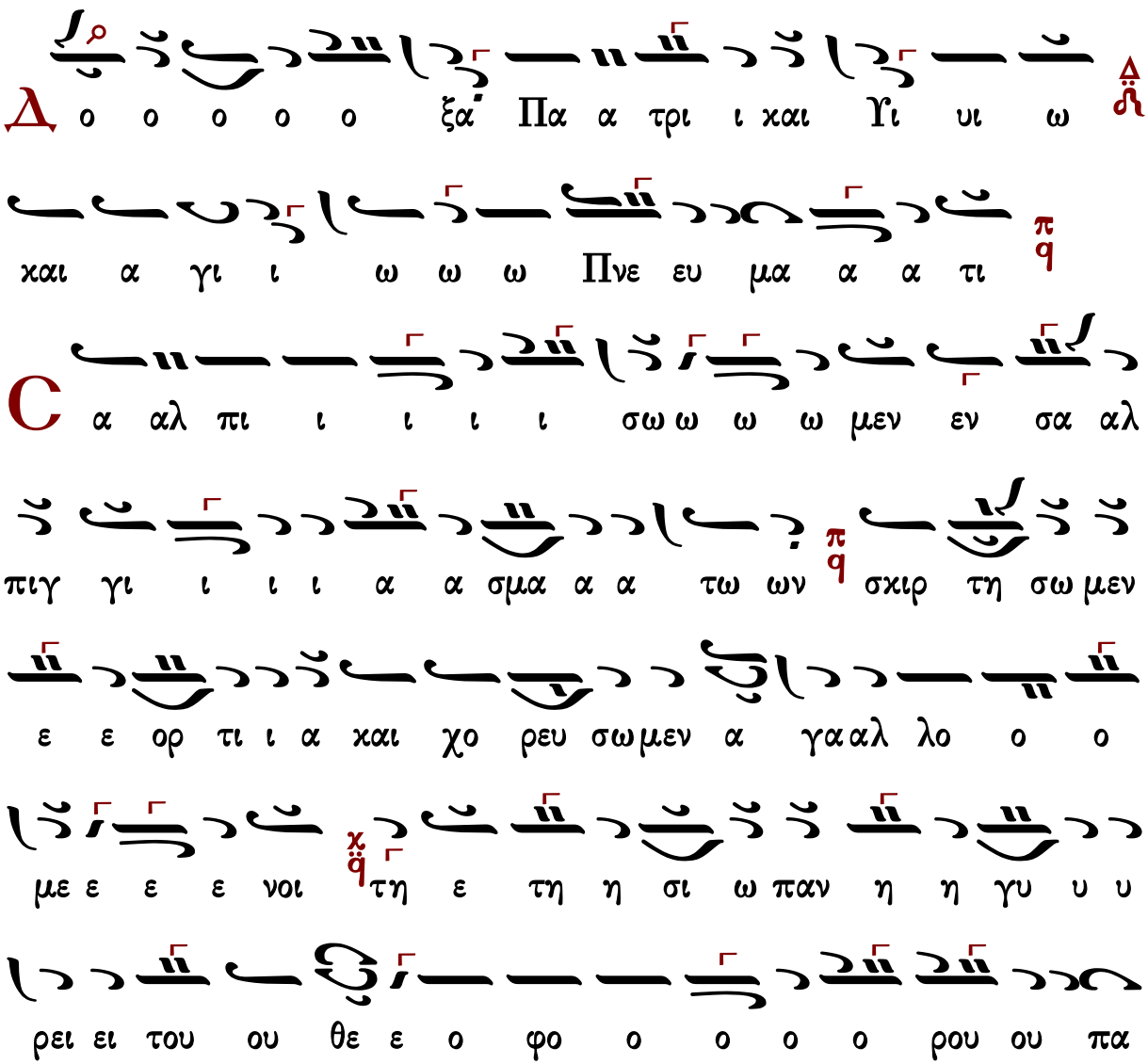

α α τρος βα σι λει εις χαι αι αι αρ χο ον τες συν τρε

ε χε ε ε τω ω ω ω σαν χαι τον δι ο νει ρου φρι

χτης ε πι ι στα α σι ι ας βα σι λε ε α α

πει θο ον τα αν αι τι ους χρα του με νου ους τρεις α

πο λυ σαι στρα τη λα α τας α αν υ υ μνει ει ει ει

ει τω ω ω ω σαν ποι με νες χαι δι δα σκα α λοι τον

του κα λου ποι οι με ε ε νος ο μο ζηλον ποι οι με ε

να συν ελ θο ον τες ε ευ φη η μη η η η η

σω ω ω ω μεν οι εν νο σοις το ο ον ι ι α

α τρον οι εν κιν δυ νοι οις το ον ρυ υ υ στην οι α

μαρ τω ω λοι οι το ον προ στα α α α α την οι

πε ε νη η τες το ον πλου ου τι ι στην οι εν θλι

ι ψε ε σι ι ι ι τη ην πα ρα α μυ θι ι ι ι

αν τον συν ο δι την οι ο ο δοι οι οι πο

ο ο ο ο ροι οι εν θα λα α ασ ση η τον κυ υ υ βερ

νη η η η την οι παν τες τον παν τα χου ου θερ μως

προ ο φθα α α νο ο ο ον τα με γι ι στον ι ε ε

ρα α αρ χην εγ κω μι α α ζο ον τες ου ου

τως ει ει πω ω ω μεν παν α γι ι ε Νι ι κο ο

ο λα α α α ε προ ο ο ο ο ο ο φθα α α α

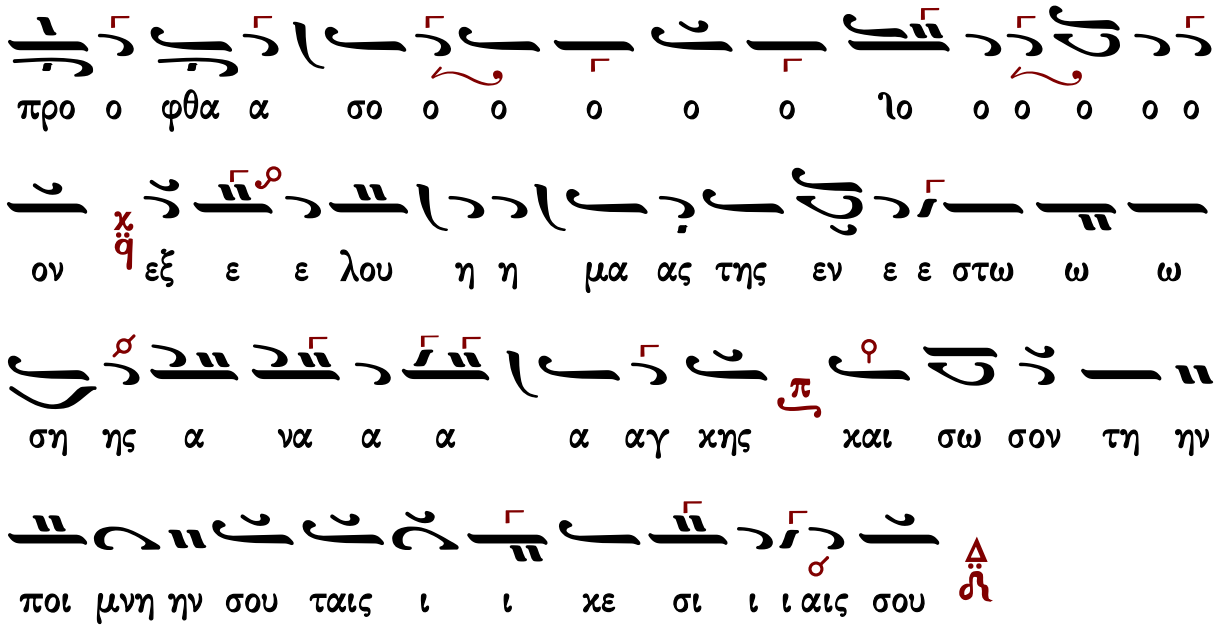

Πέτρου Φιλανθίδου

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων, σκιρτήσωμεν ἑόρτια, καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι, τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου πατρός· βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὸν δι᾽ ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστασίας, βασιλέα πείθοντα, ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς, ἀπολῦσαι στρατηλάτας, ἀνυμνείτωσαν. Ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τόν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὁμόζηλον ποιμένα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· οἱ ἐν νόσοις [τὸν ἰατρόν/ἀπαλλαγήν], οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην, οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην, οἱ πένητες τὸν θησαυρόν, οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν· τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι, οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην, οἱ πάντες τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα, μέγιστον ἱεράρχην, ἐγκωμιάζοντες [οὕτως εἴπωμεν/οὕτω κράξωμεν]· πανάγιε Νικόλαε, πρόφθασον, ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης, καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἦχος λ̇ ϊ̇ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.155*

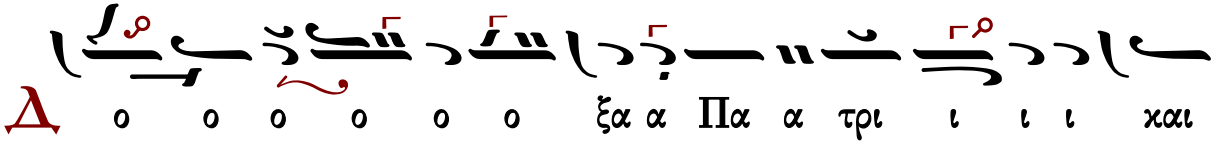

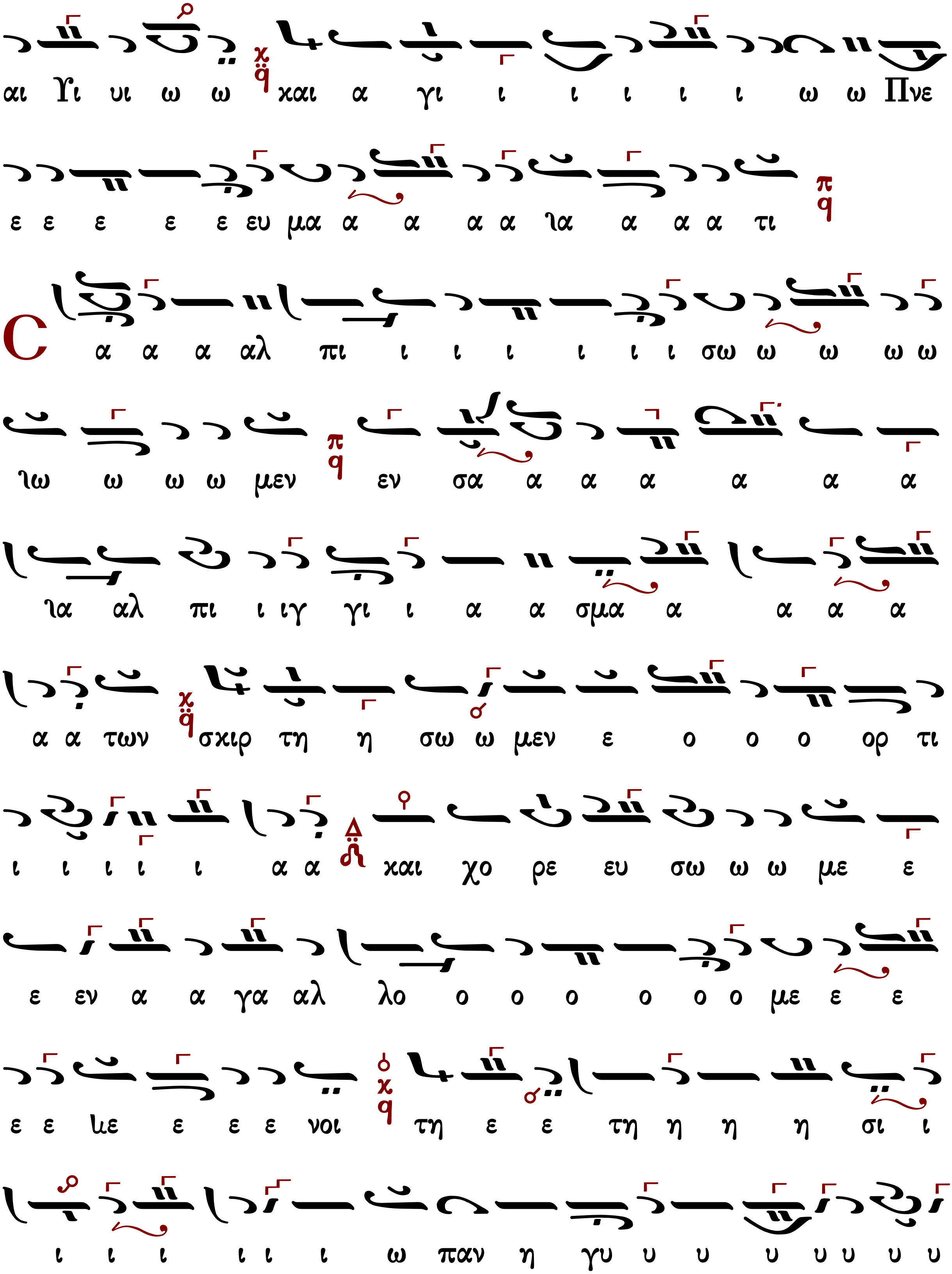
αι Ὑι υι ω ω χαι α γι ι ι ι ι ι ω ω Πνε
ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α α α τι
C α α α αλ πι ι ι ι ι ι ι σω ω ω ω ω
ιω ω ω ω μεν εν σα α α α α α α
ια αλ πι ι ιγ γι ι α α σμα α α α α
α α των σκιρ τη η σω ω μεν ε ο ο ο ορ τι
ι ι ι ι ι α α χαι χο ρε ευ σω ω ω με ε
ε εν α α γα αλ λο ο ο ο ο ο ο με ε ε
ε ε ιε ε ε ε νοι τη ε ε τη η η η σι ι
ι ι ι ι ι ι ω παν η γυ υ υ υ υ υ υ υ

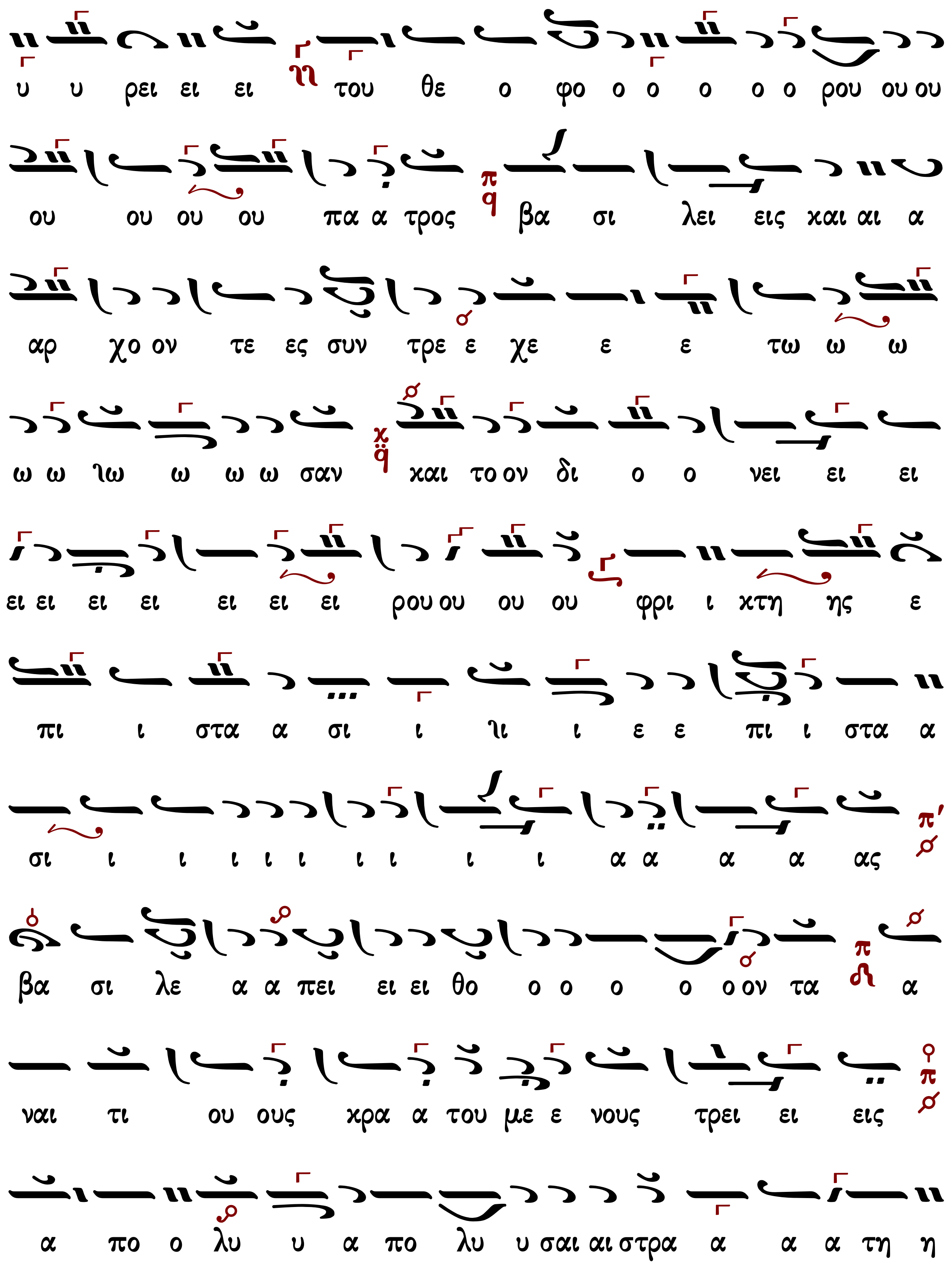
υ υ ρει ει ει του θε ο φο ο ο ο ο ο ρου ου ου
ου ου ου ου πα α τρος βα σι λει εις και αι α
αρ χο ον τε ες συν τρε ε χε ε ε τω ω ω
ω ω ιω ω ω ω σαν και το ον δι ο ο νει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ρου ου ου ου φρι ι κτη ης ε
πι ι στα α σι ι ιι ι ε ε πι ι στα α
σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α ας
βα σι λε α α πει ει ει θο ο ο ο ο ο ον τα α
ναι τι ου ους κρα α του με ε νους τρει ει εις
α πο ο λυ υ α πο λυ υ σαι αι στρα α α α τη η

λα α α α α α α α α α α α α ταις α νυ μνει ει

ει ει ει ει τω ω σαν ποι με νε ες χαι δι δα

σκα α λοι οι το ο ο ον του ου κα α λου ου ποι οι οι με

ε ε νος ο ο μο ο ο ο ο ζη η η λο ον ποι οι με

ε ε ε ε ε ε να συν ελ θο ον τες

ευ φη η μη η σω ω ω ω ω ιω ω ω ω μεν

οι εν νο ο ο ο ο σοις α πα αλ λα α α γη

ην οι εν κιν δυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ νοις τον ρυ υ υ υ υ υ υ στην οι

α μα αρ τω ω λοι το ο ο ο ον προ ο ο οσ

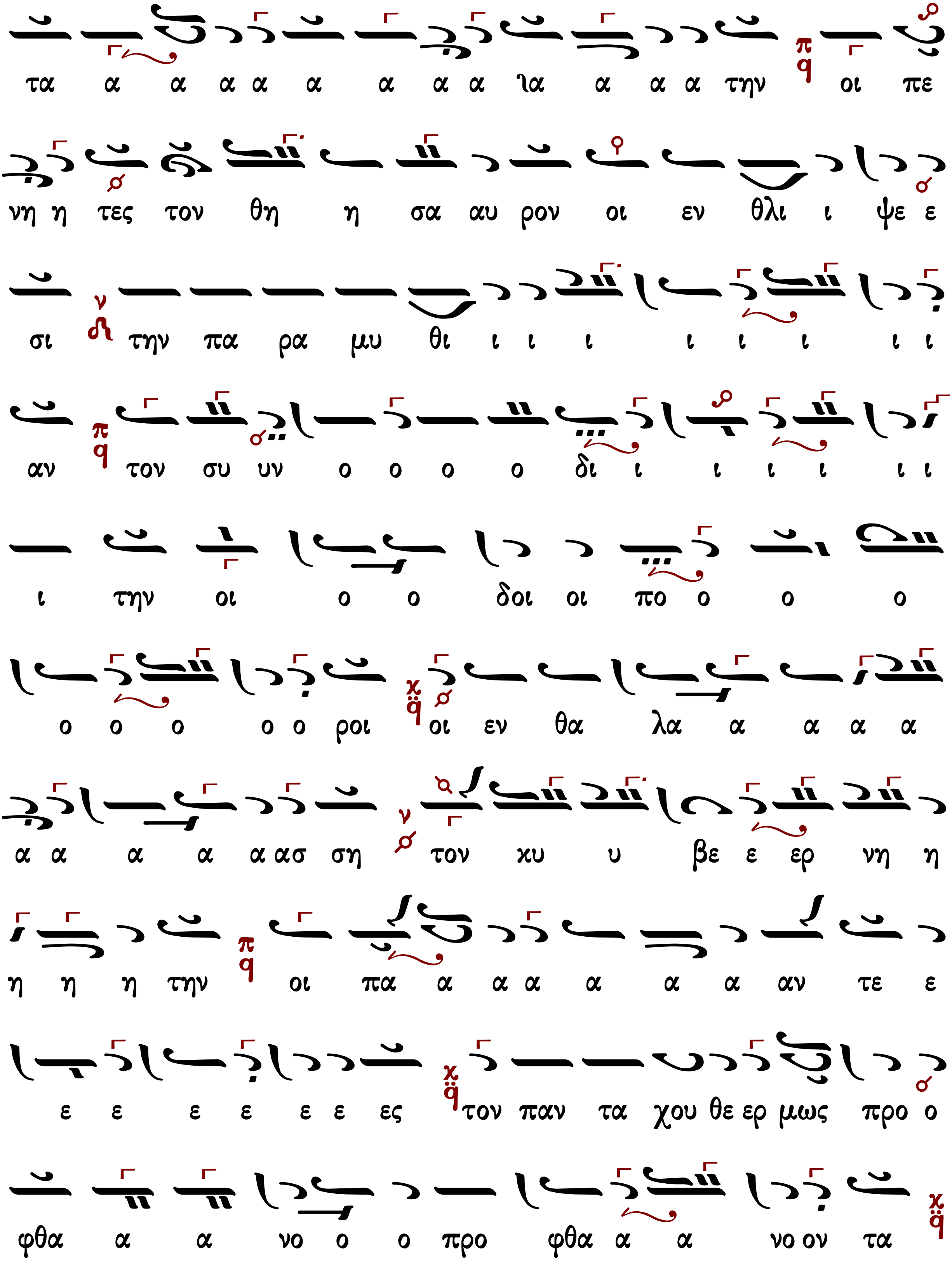
τα α α α α α α α α λα α α α την οι πε
νη η τες τον θη η σα αυ ρον οι εν θλι ι ψε ε
σι την πα ρα μυ θι ι ι ι ι ι ι ι ι
αν τον συ υν ο ο ο ο δι ι ι ι ι ι ι
ι την οι ο ο δοι οι πο ο ο ο
ο ο ο ο ο ροι οι εν θα λα α α α α
α α α α α ας ση τον χυ υ βε ε ερ νη η
η η η την οι πα α α α α α α αν τε ε
ε ε ε ε ε ε ες τον παν τα χου θε ερ μως προ ο
φθα α α νο ο ο προ φθα α α νο ον τα

ι ι ι ι ι χε ε σι ι ταις ου σου ην μνη ποι την σον ω

ω ω ω χρα α ξω ω ω ω χρα α ξω ω ω

ο ο ο ο ο ο ο Νι χο ο ο ο γι ε ε α α α παν μεν

ο ο ο ο ο ο προ ε α α α α ια α α α α προ λα

ου λ ε ε ε ε ε εξ ε ε ν σ α φθα ο ο προ ο ο

ου ου ου ου ου η η η μα α ας της ε νε στω

α α α α α ια α α α ζο ο ο ο ν τε ες ου

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σης α α ια α α α

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω σω ω ω χαι χης αγ α α α α α α α ια α

η ην ηι εγ χω μι α α α α ζο ο ο ον τε ες ου

η χη αρ α α ρα ε ε ι ι ον ο ο ι ι στο ι ι γι ε ε με

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α΄1969 σ.285#

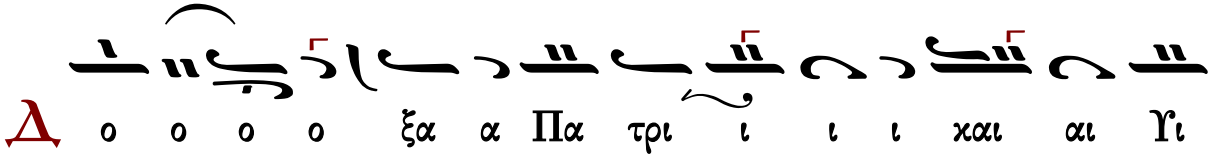

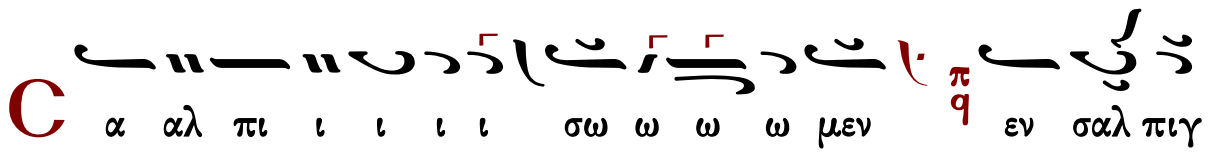

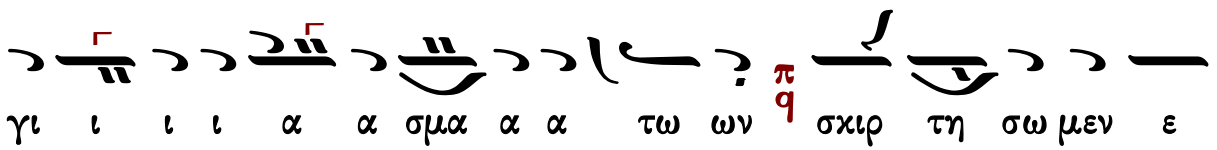

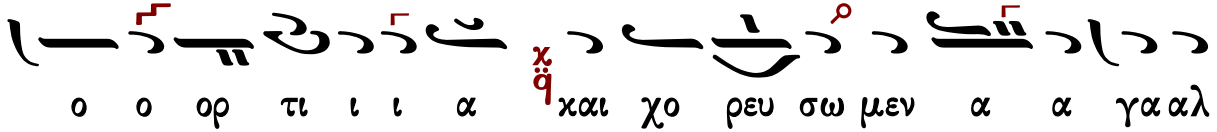

η γυ υ υ ρει του θε ε ο ο φο ο ο ο ο ρου πα

α α τρος βα σι λεις και α α αρ χο ο ον τες συν

τρε ε χε ε ε τω ω ω ω σαν και τον δι ο νει

ει ει ρου φρι κτης ε πι στα σι ι ι ας βα σι ι

λε ε α πει ει θο ο ον τα α ναι τι ους κρα του

με ε νου ους τρεις α πο ο λυ σαι στρα τη

λα α τας α νυ υ μνη η η η η τω ω ω ω σαν

ποι με νες και δι δα α α σκα α α λοι τον του

κα λου ου ου ποι οι οι με ε ε ε νος ο μο ζη λον

ποι με ε ε να συν ελ θο ον τες ευ φη η μη η

η η η σω ω ω ω μεν οι εν νο σοις το ο ο

ον ι α τρον οι εν χιν δυ υ νοις τον ρυ υ υ

στην οι α μαρ τω λοι οι οι οι το ον προ στα α α

α την οι πε νη η τες το ο ο ο ον θη η σαυ

ρον οι ε εν θλι ι ψε σι ι ι ι ι τη ην πα

ρα α μυ θι ι ι ι αν τον συ υν ο ο δι ι

την οι ο ο δοι οι οι πο ο ο ο ροι οι εν θα

λα α α ασ ση η η τον χυ υ βερ νη η η η την

οι παν τες τον παν τα χου θερ μως προ ο φθα α

α νο ο ο ον τα με γι στον ι ε ρα α αρ χην εγ

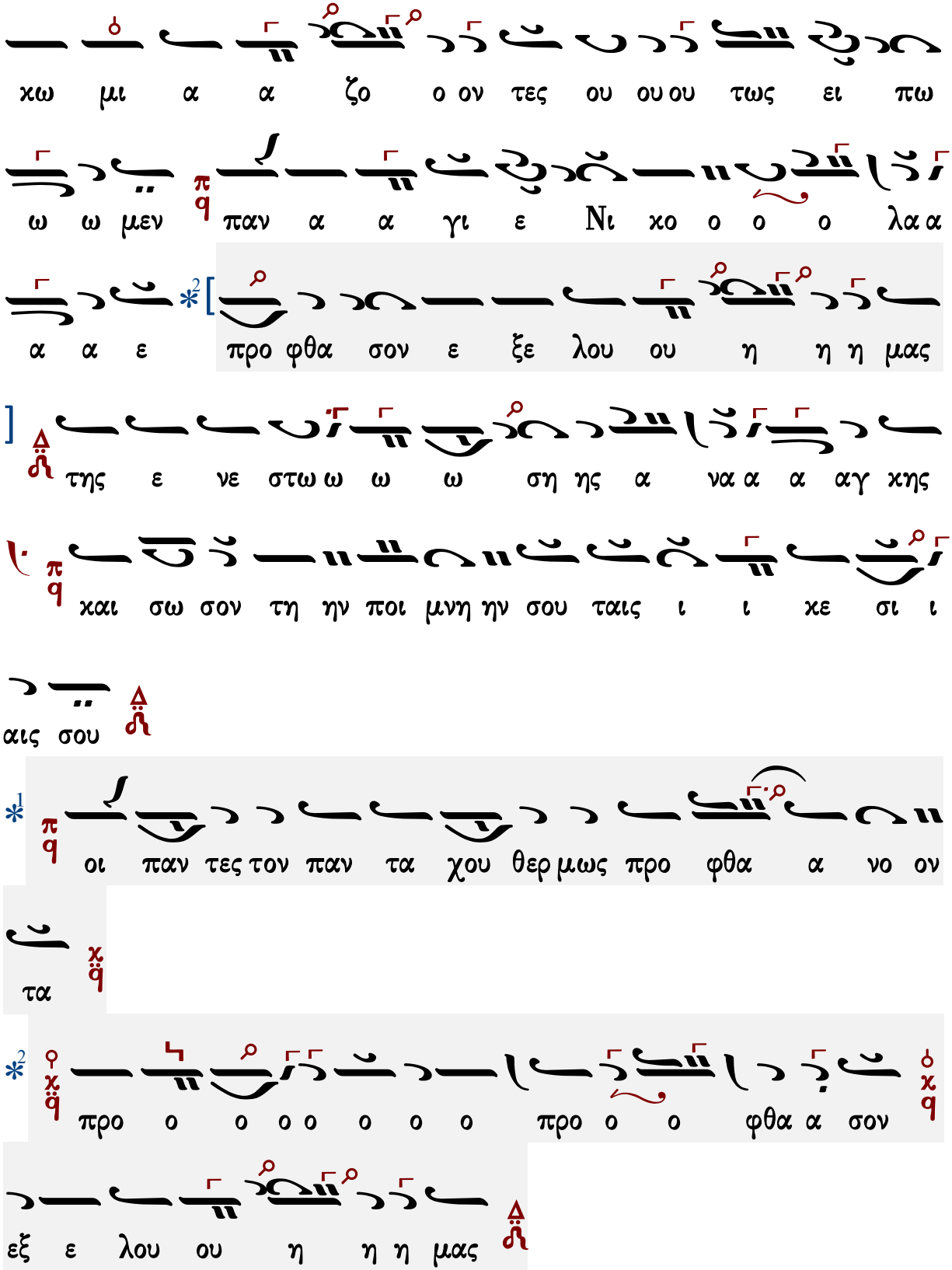
χω μι α α ζο ο ον τες ου ου ου τως ει πω
ω ω μεν παν α α γι ε Νι χο ο ο ο λα α
α α ε προ φθα σον ε ξε λου ου η η η μας
της ε νε στω ω ω ση ης α να α α αγ χης
και σω σον τη ην ποι μνη ην σου ταις ι ι χε σι ι
αις σου
οι παν τες τον παν τα χου θερ μως προ φθα α νο ον
τα
προ ο ο ο ο ο ο ο προ ο ο φθα α σον
εξ ε λου ου η η η μας

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.87/2811*

ας βα σι λε ε α πει θο ον τα α ναι τι ους χρα του

με νου ους τρεις α πο λυ σαι στρα τη η λα α τας

α νυ μνει ει ει ει τω ω ω ω σαν ποι με νες και

δι δα σκα α λοι τον του κα λου ποι οι με ε ε νος ο

μο ζη λο ον ποι οι με ε να συν ελ θο ον τες ε ευ φη

η μη η η η η σω ω ω ω μεν οι εν νο σοις τον

ι ι α α τρον οι εν χιν δυ νοις το ον ρυ υ υ στην

οι α μαρ τω ω λοι το ον προ στα α α α την οι

πε νη τες το ον πλου τι ι στην οι εν θλι ι ψε ε σι

ι ι τη η ην πα ρα α μυ θι ι ι ι αν τον συν

οι ροι ο ο ο πο ο ο δοι οι οι ο ο δι την οι

την η η η η νη βερ υ χυ τον η η ση σα α λα θα εν

α φθα ο ρο μω θερ χου τα παν τον τες αν πα οι

α αρ α ε ε ι στον ι γι με τα ον ο ο νο α

ει τως ου ου τες ον ζο α α μι χω εγ χην

λα ο ο χο ι Νι ε γι α παν μεν ω ω πω ει

α α α φθα α α ο ο ο ο ο ο ο ε προ α α α

ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο σο α φθα ο προ

ω ω α στω ε ε η η μα ας της εν ε λου η η εξ ον

ην ποι μνη ην σον τη ην σω και ης αγ α α να α ης α η

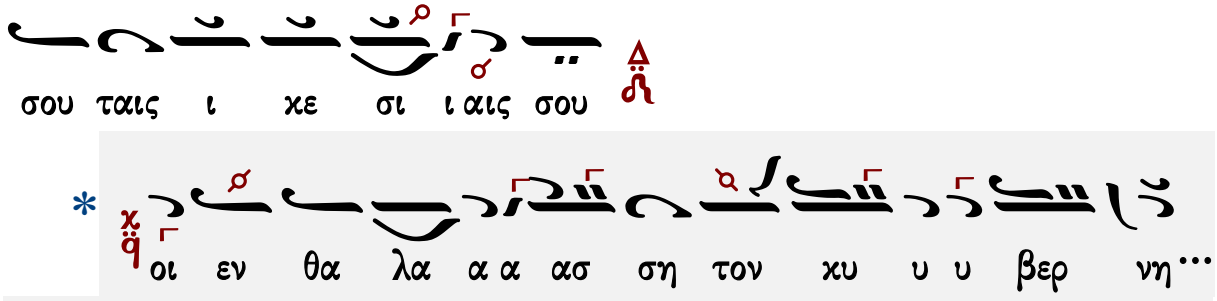

Θεοτοκίον

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ π ϊ Κε

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος
Αναστασιματάριον
1832 σ.212*

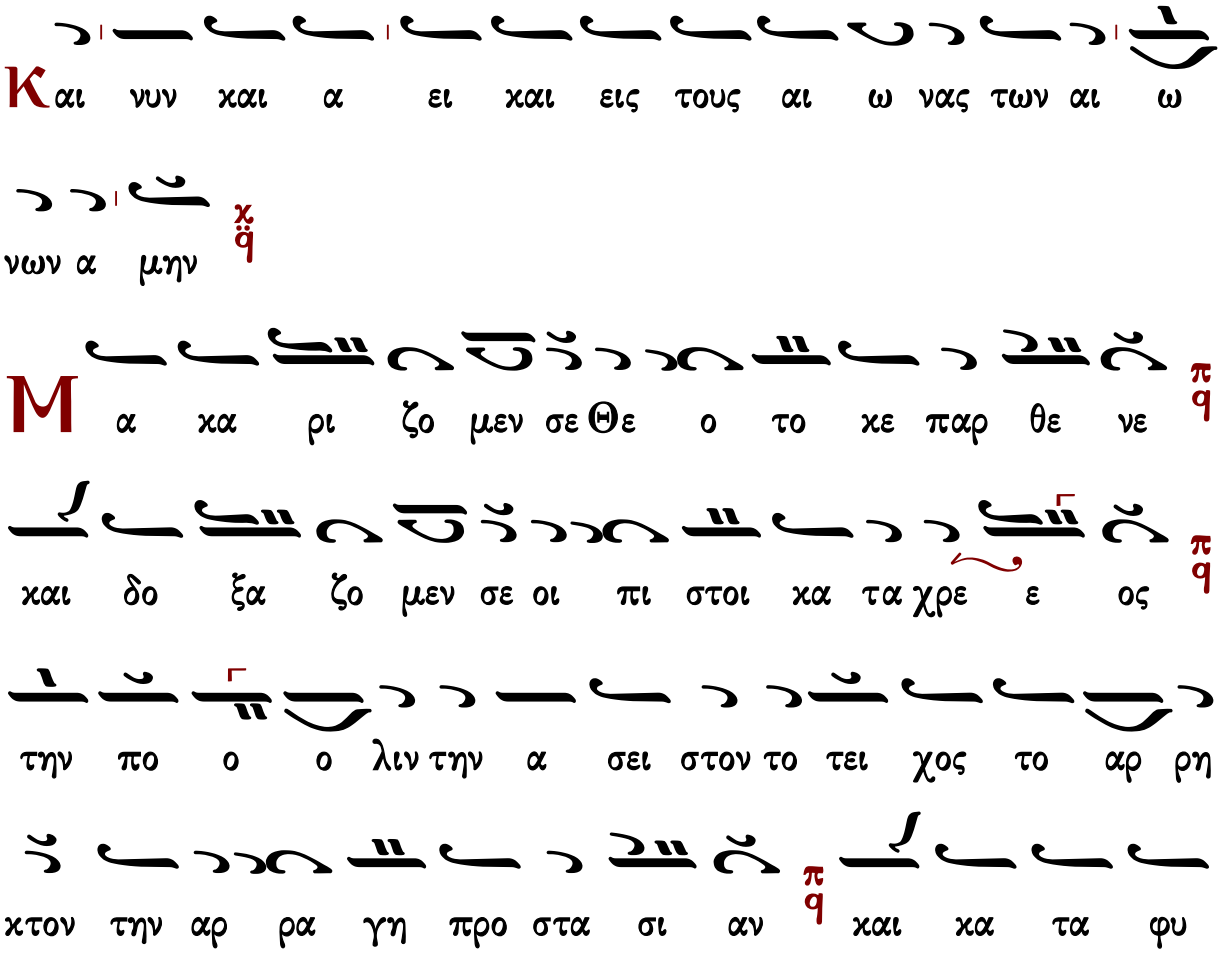

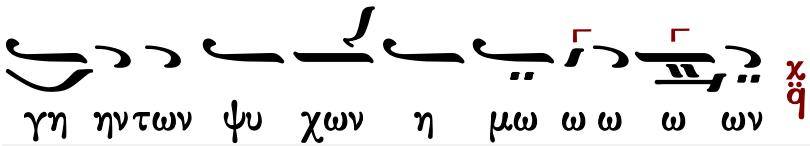

Δοσίθεου Κατουνακιώτου I

Ἦχος λ π ϊ Κε

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.179*

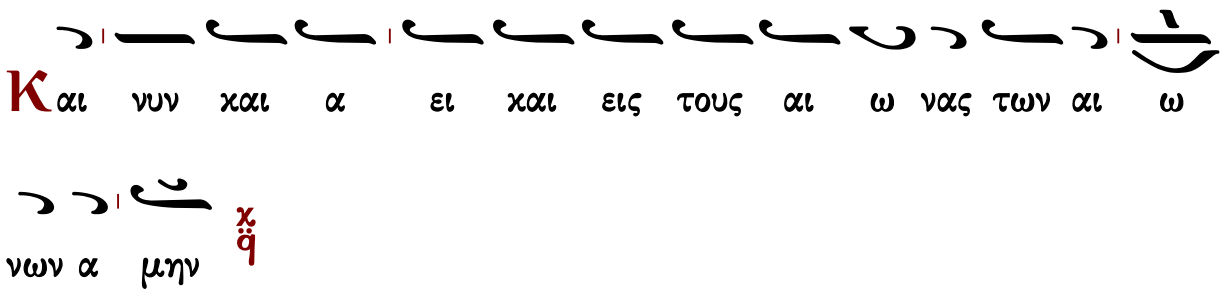

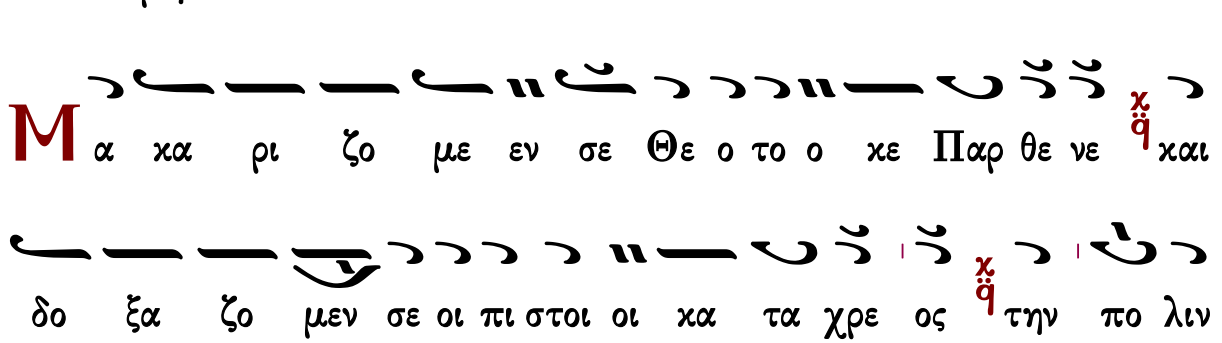

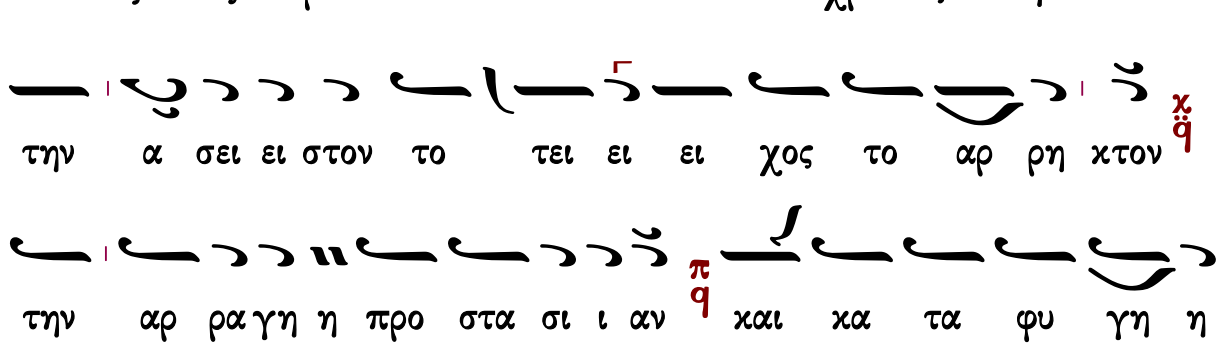

Δοσίθεου Κατουνακιώτου II

Ἦχος λ π ϊ Κε

Δοσίθεου Κατουνακιώτου
Ὀκτάηχον Ἑβδομαδάριον
1995 σ.180*

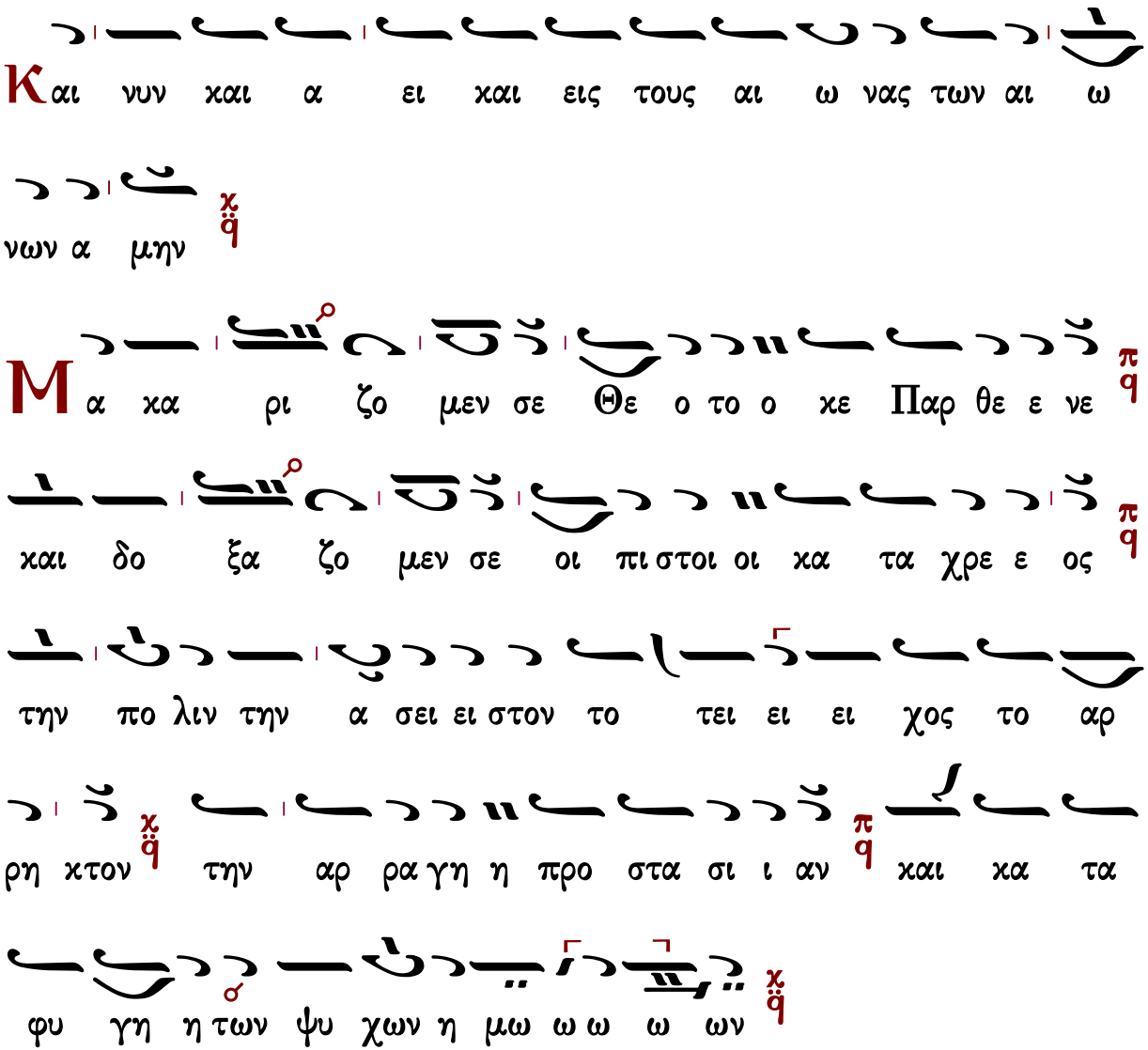

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Δοξολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Κε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.266/775#

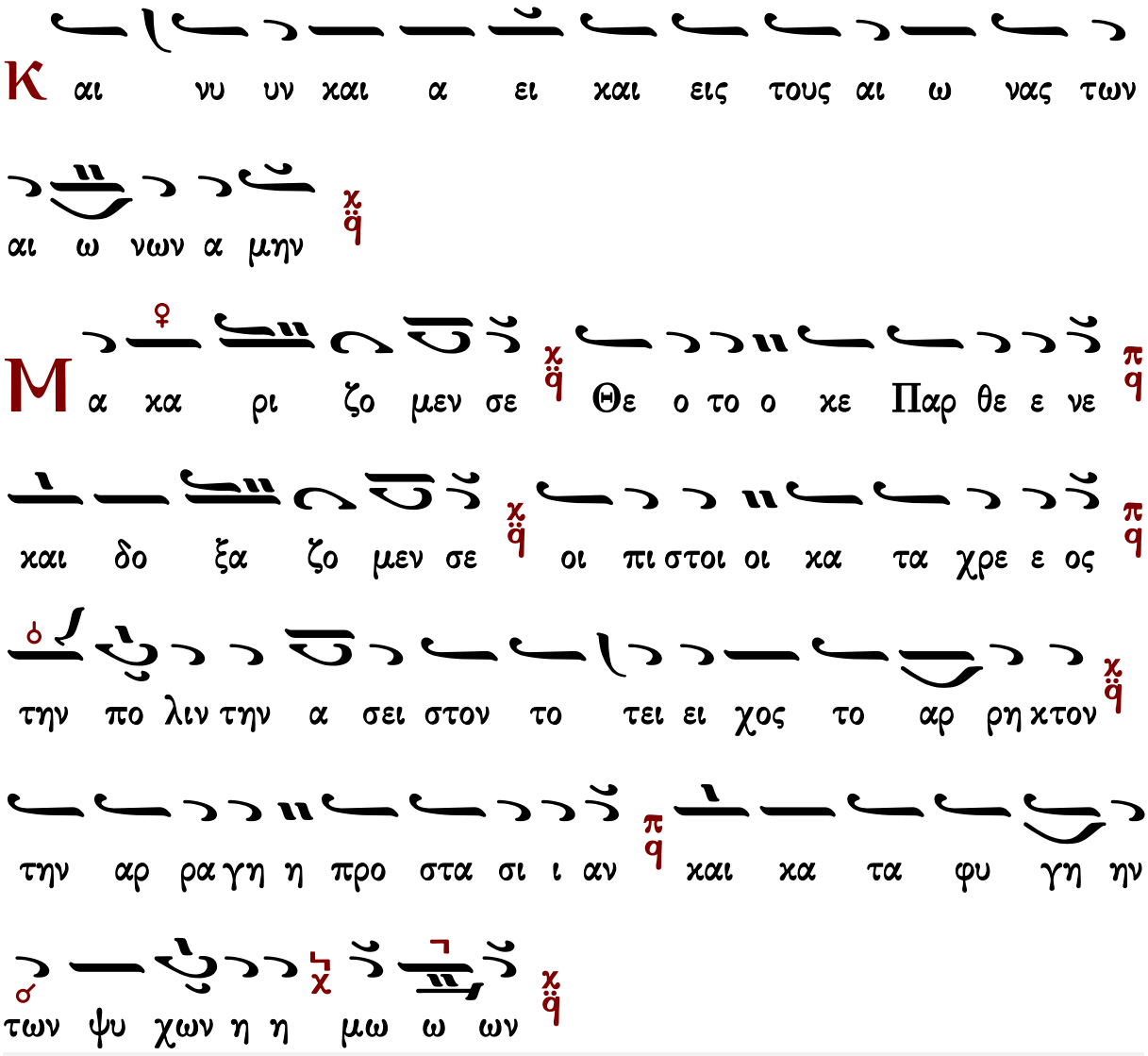

Δοξολογίαι

Πέτρου Λαμπαδαρίου τοῦ Πελοποννησίου (1730-1777)

σύντομος

Ἦχος λ π ϊ ϟ Κε

Πανδέκτη, Ὀρθρος
1851 σ. 591*

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι στοις

Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν ανθρω ποις ευ δο κι

α

Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν σε δο

ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α την μεγα

α λην σου δο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε πα τερ

παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι η

σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι ος του

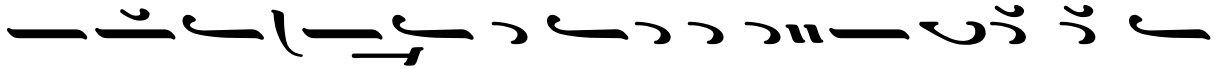

Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του χο σμου ε

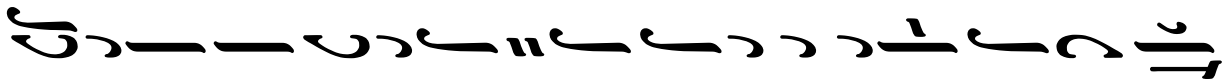

λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του χο

σμου ℣ ℟

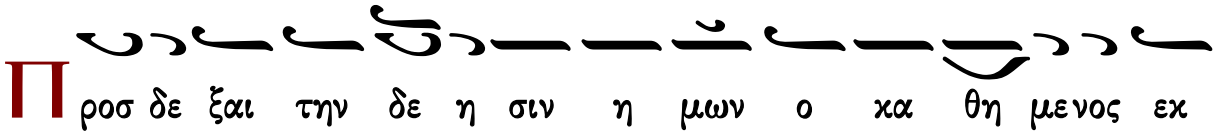

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο χα θη με νος εχ

δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μας ℣ ℟

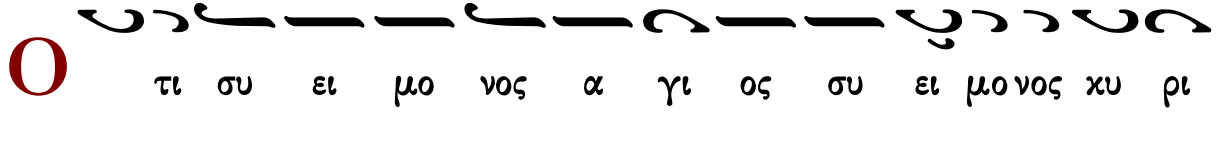

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος κυ ρι

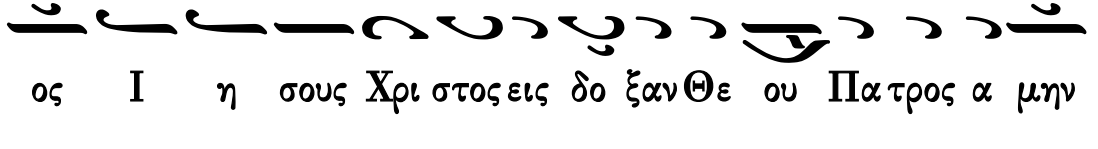

ος Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος α μην ℣ ℟

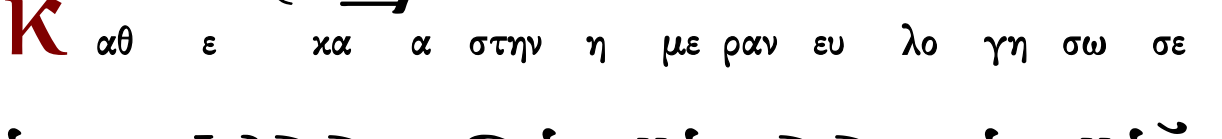

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε

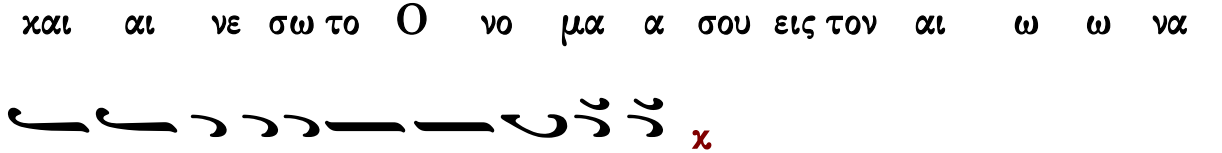

και αι νε σω το Ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να

και εις τον αι ω να του αι ω νος ℣ ℟

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη α να μαρ τη τους φυλα χθη ναι η μα ας χ q

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε νον το

Ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α μη ην χ q

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ α

περ ηλ πι σα μεν ε πι σε ε χ q

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι και

ω μα τα σου χ q (β′)

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξον με τα δι και

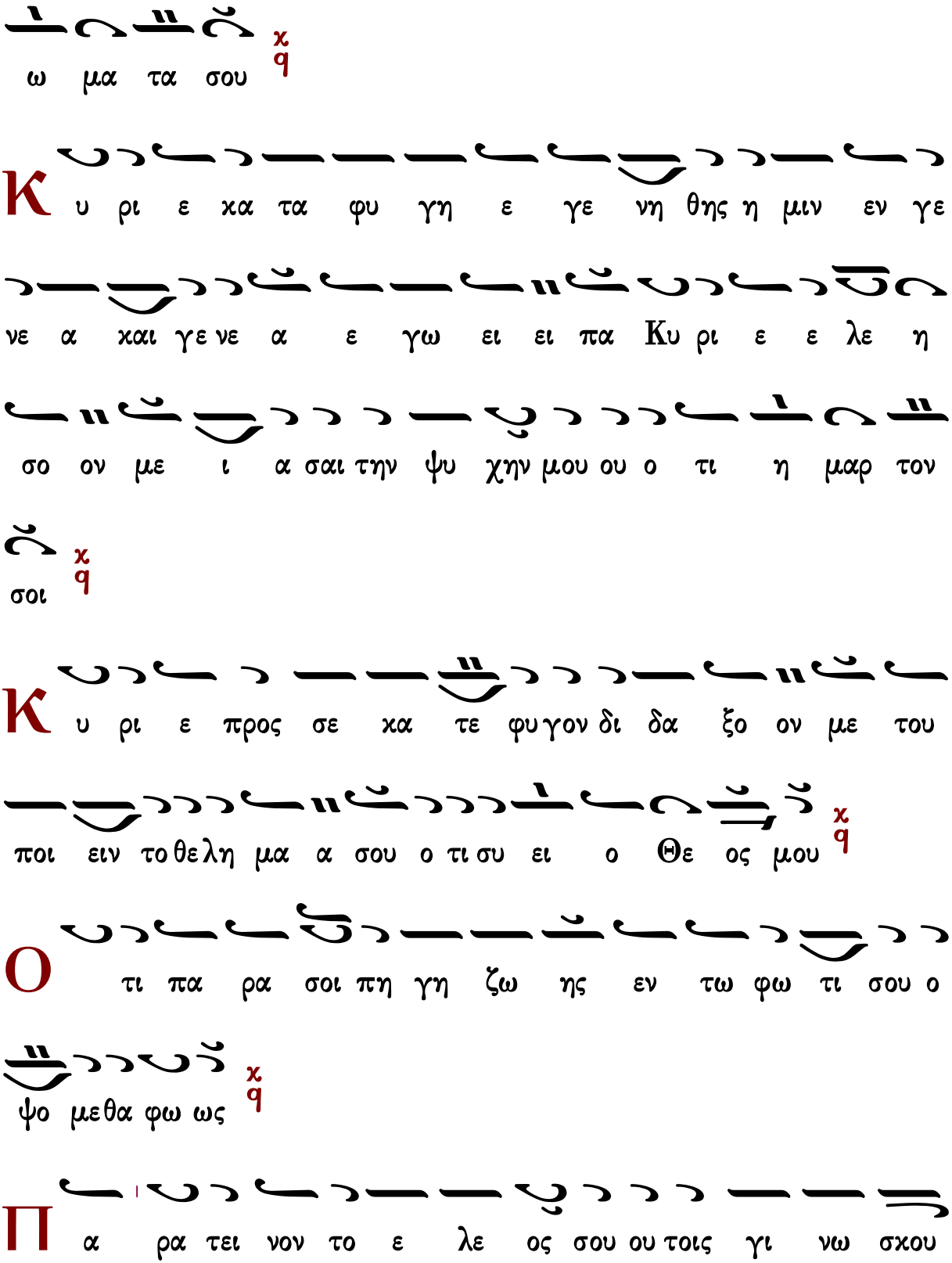
ω μα τα σου
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε
νε α καὶ γε νε α ε γω ει ει πα Κυ ρι ε ε λε η
σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον
σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με του
ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο
ψο με θα φω ως
Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

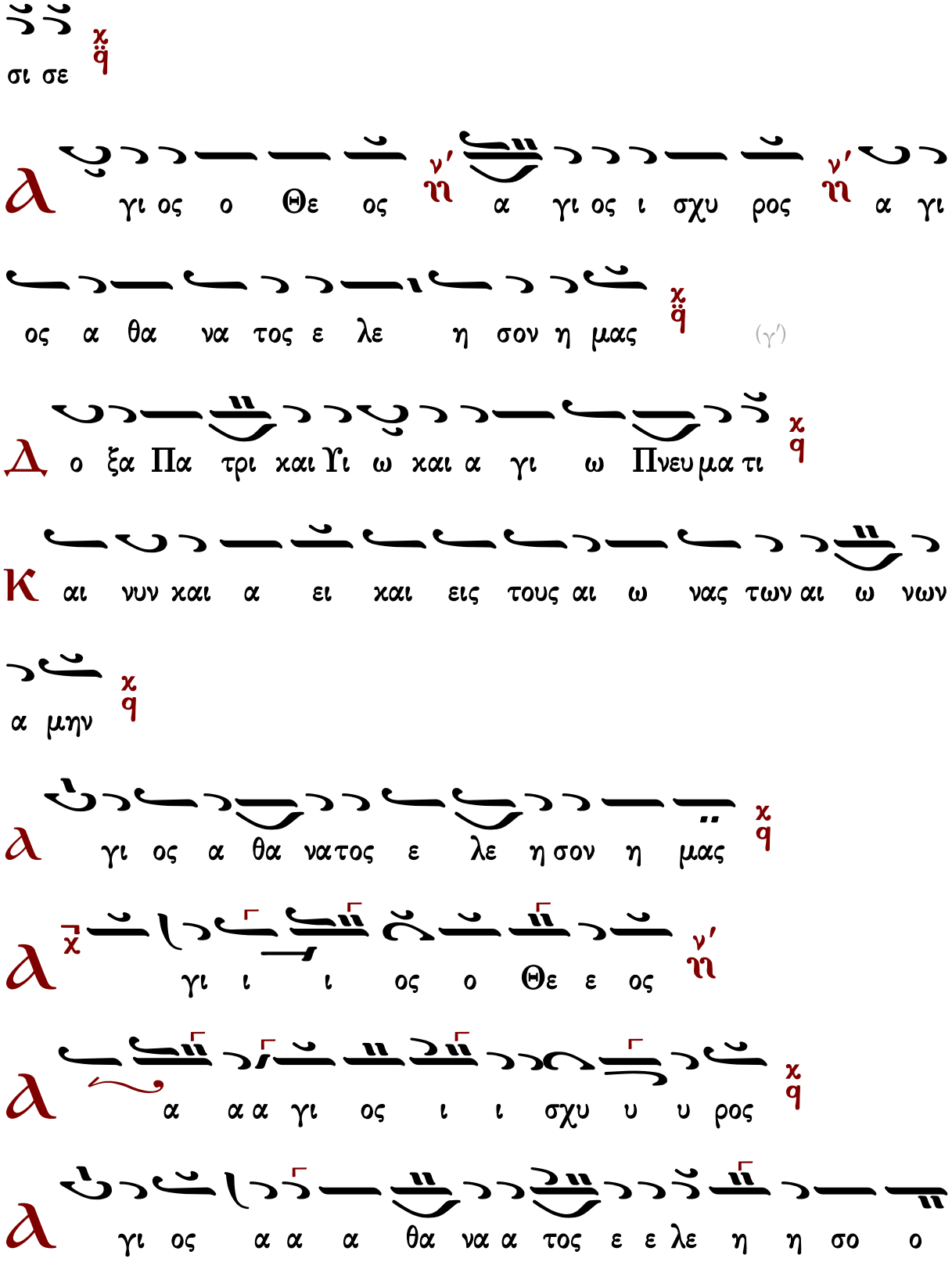
σι σε
γι ος ο Θε ος α γι ος ι σχυ ρος α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας (γ')
ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων
α μην
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
γι ι ι ος ο Θε ε ος
α α α γι ος ι ι σχυ υ υ ρος
γι ος α α α θα να α τος ε ε λε η η σο ο

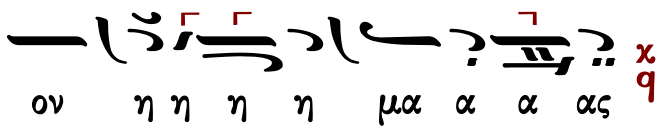

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου (†1831)

σύντομος

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Κε

Αναστασιματάριον
Ιωάννου Πρωτοψάλτου
1905 σ.253*

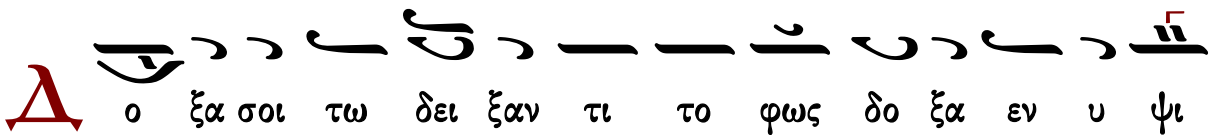

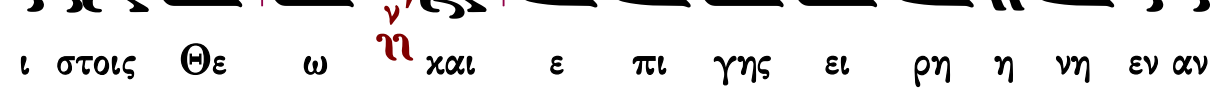

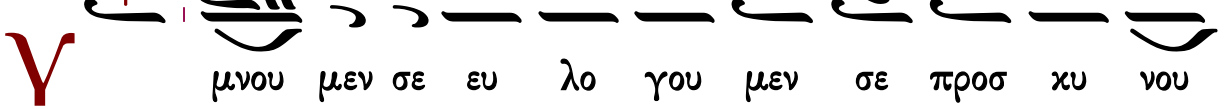

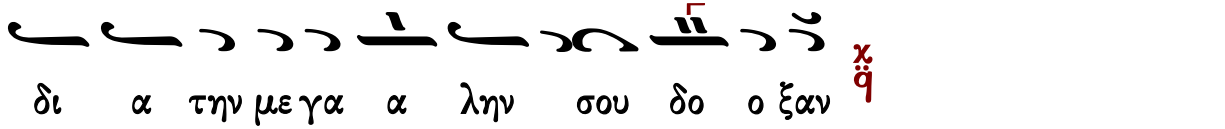

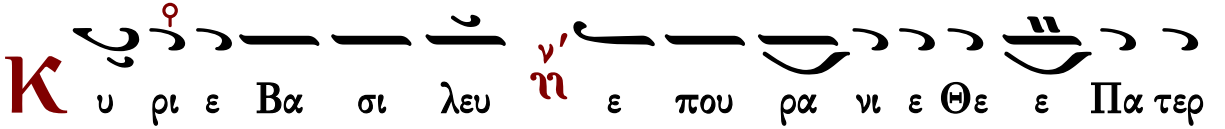

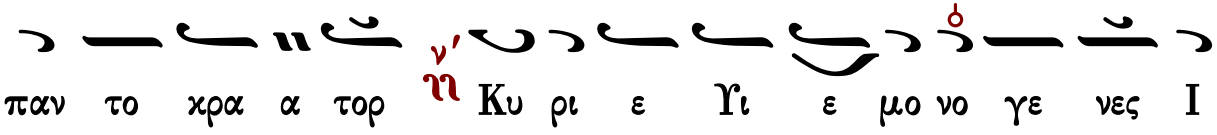

παν το χρα α τορ ν' ϩ Κυ ρι ε Ϋι ε μο νο γε νες Ι

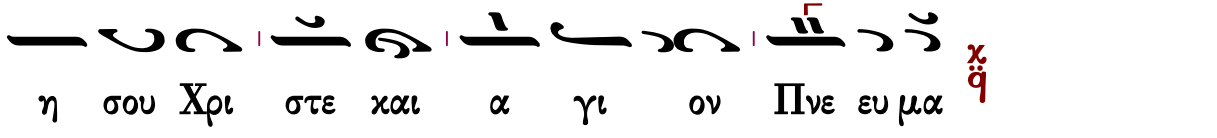

η σου Χρι στε και α γι ον Πνε ευ μα χ̈ϥ

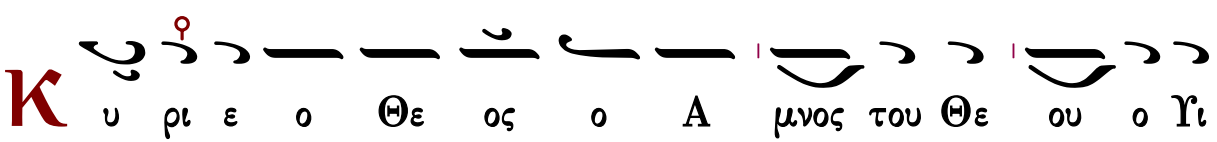

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο Α μνος του Θε ου ο Ϋι

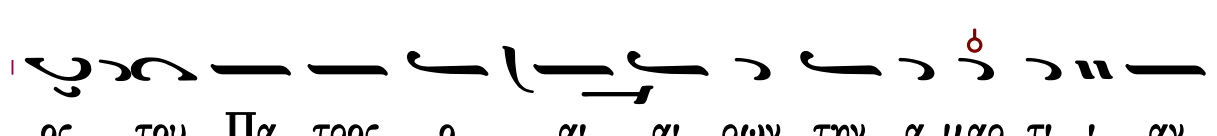

ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

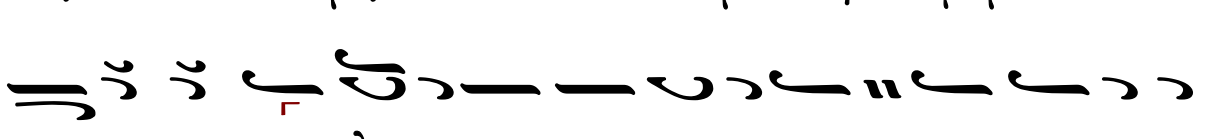

του κο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας α μαρ

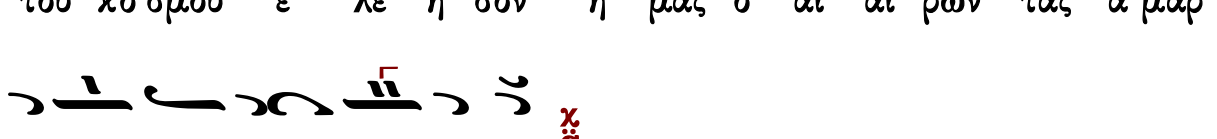

τι ι ας του κο ο σμου χ̈ϥ

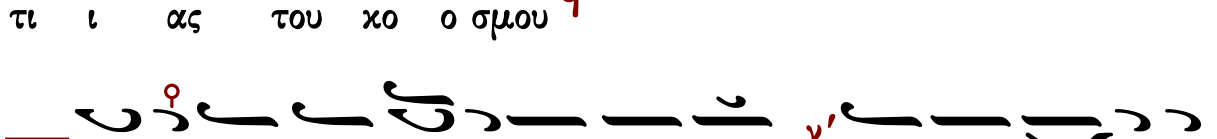

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ν' ϩ ο κα θη με νος

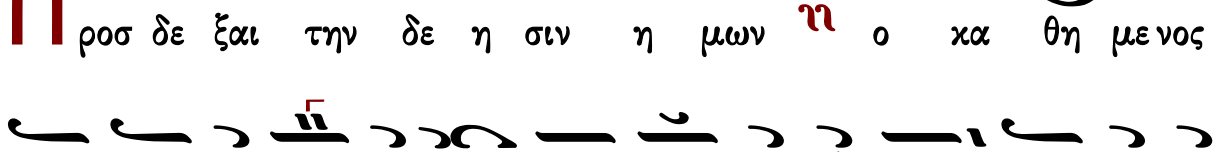

εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ϩ ε λε η σον η

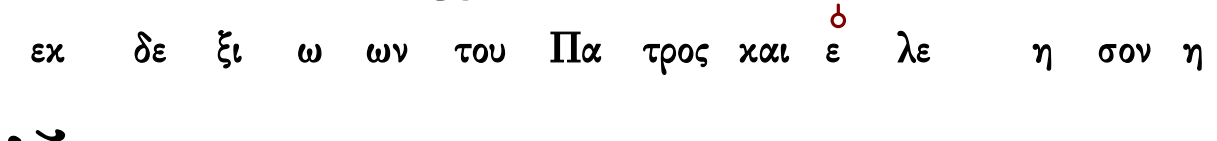

μας χ̈ϥ

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο νος

Κυ ρι ος ν΄ ΙΗ σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου Πα τρος

α μην χ΄ ϟ΄

Κ α θε κα στην η με ραν ευ λο γη σω σε ν΄ και

αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω ω να ν΄

και εις τον αι ω να του αι ω ω νος χ΄ ϟ΄

Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα

τα αυ τη αν α μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας χ΄ ϟ΄

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των Πα

τε ε ρων η μων ν΄ και αι νε το ον και δε δο

ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας

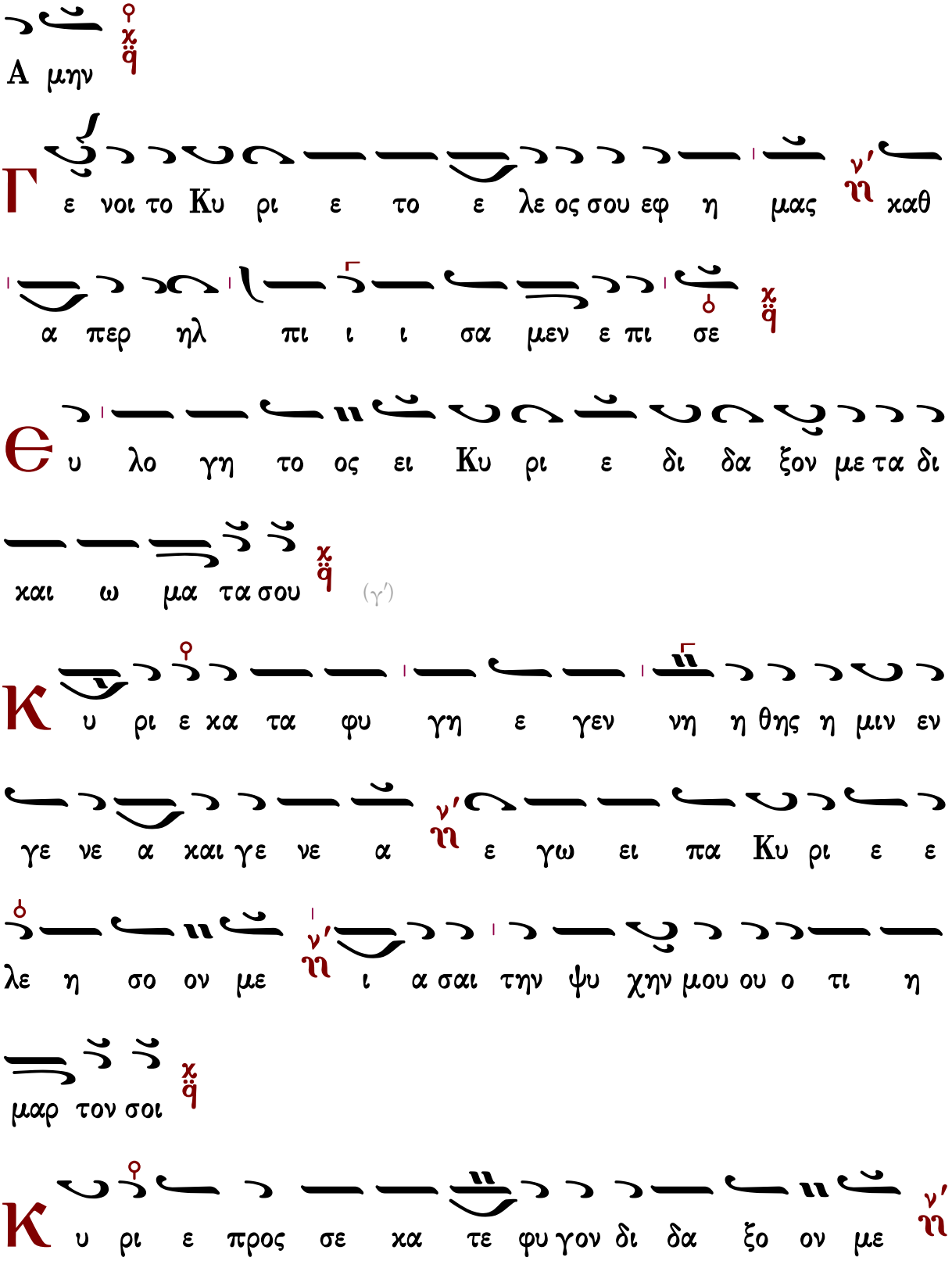
A μην
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας καθ
α περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε
Θ υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σου (γ')
Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χην μου ου ο τι η
μαρ τον σοι
Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε ο

ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

σου ο ψο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι σε

Α γι ος ο Θε ος ν΄ ΝΗ Α γι ος Ι σχυ ρος ν΄ ΝΗ Α γι

ος Α θα να τος ε λε η σον η μας (γ΄)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

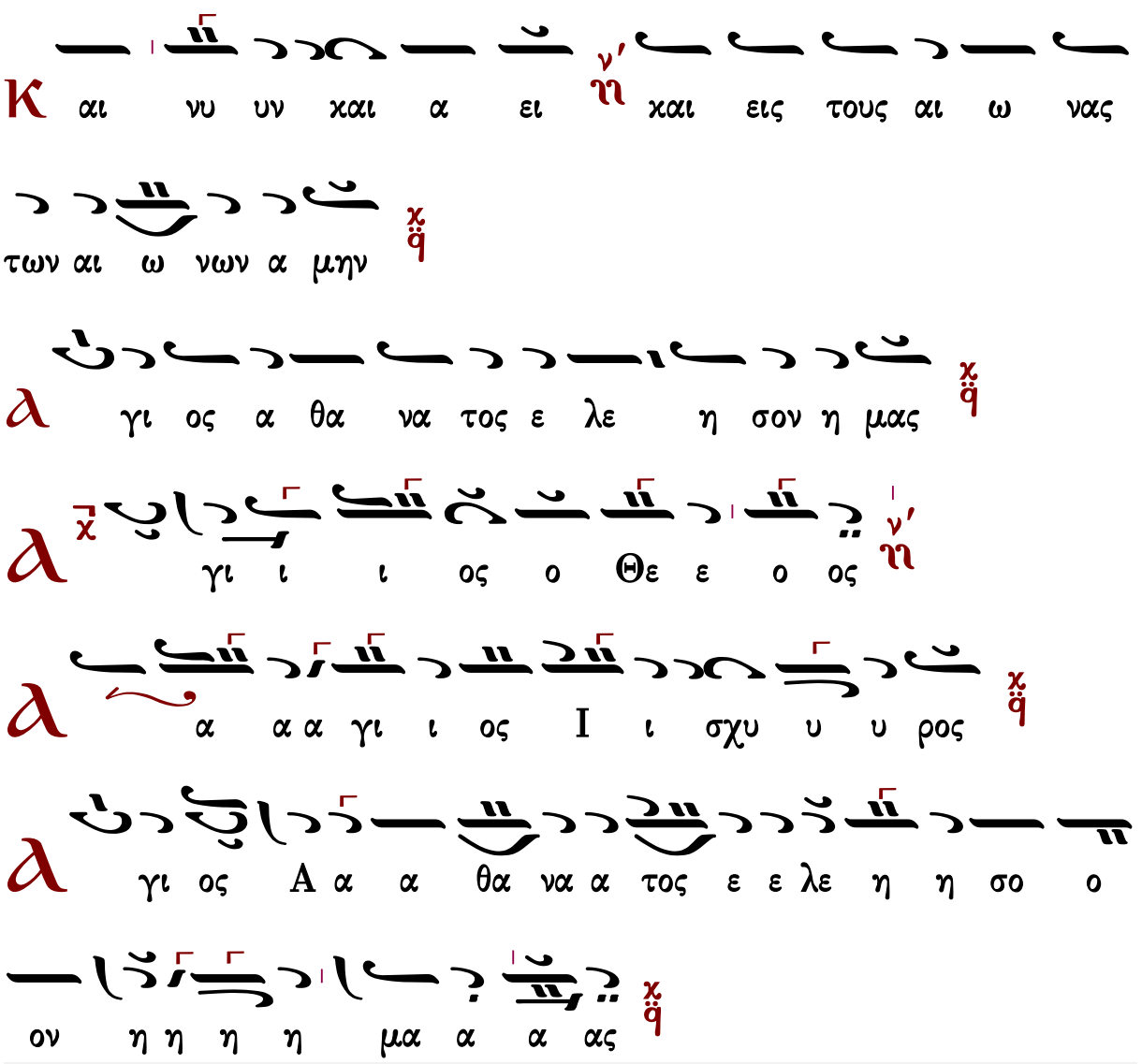

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης | Ἀπολυτίκιον | Λουκᾶς Λουκᾶ

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου (1880-1948)

Εἱρμολογικὴ

Ἦχος λ ἀ Κε

Μιχαὴλ Χατζηαθανασίου
Μουσική Ζωοδόχος Πηγή
1975 σ.58*

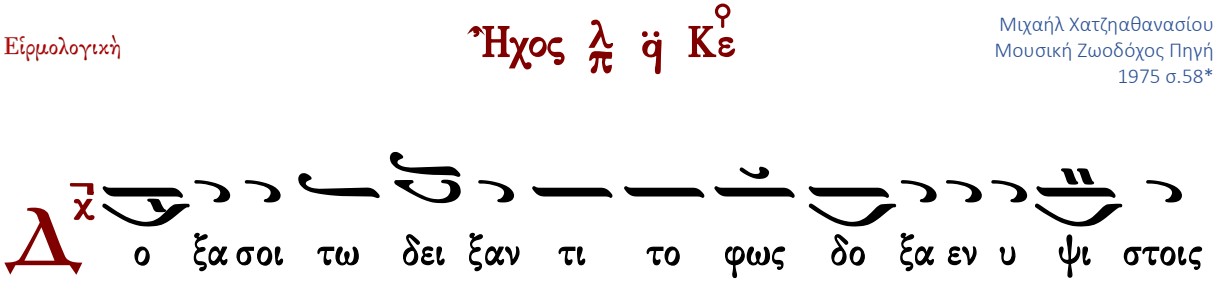

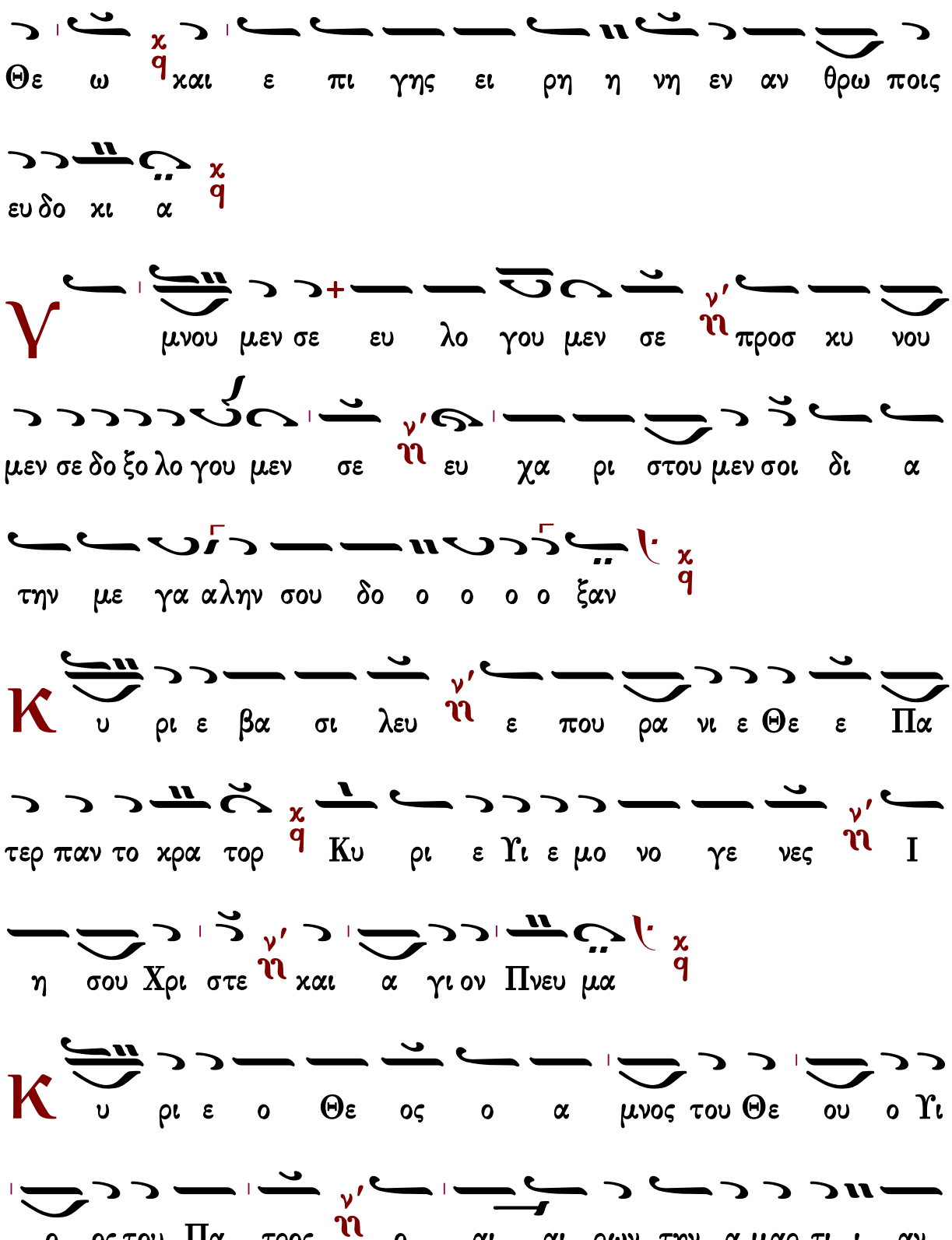
Θε ω χαι ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρω ποις
ευ δο κι α
Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου
μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι α
την με γα αλην σου δο ο ο ο ο ξαν
Κ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα
τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι
η σου Χρι στε και α γι ον Πνευ μα
Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος του Θε ου ο Υι
ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν

του χο ο σμου χq ε λε η σον η μας ο αι αι

ρων τας α μαρ τι ι ας του χο ο σμου χq

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων νη' ο κα θη με

νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η

σον η μας χq

Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει μο νος Κυ ρι

ος νη' Ι η σους Χρι στος εις δο ξαν Θε ου πα τρος α

μην χq

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω

σε νη' και αι νε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω

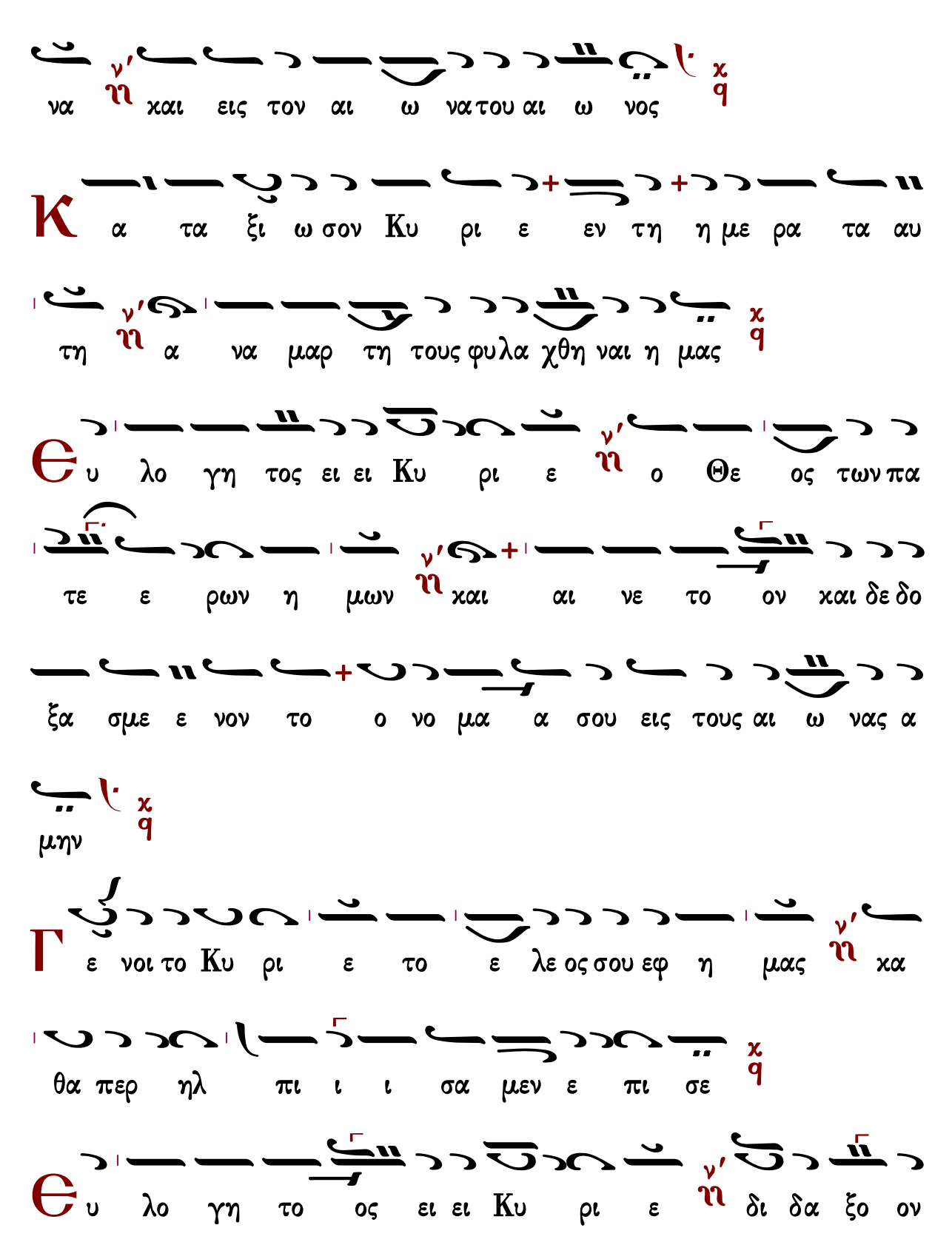
να ν΄ ν χαι εις τον αι ω να του αι ω νος χ ϥ
Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ
τη ν΄ ν α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μας χ ϥ
Θ υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ν΄ ν ο Θε ος των πα
τε ε ρων η μων ν΄ ν χαι αι νε το ον χαι δε δο
ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω νας α
μην χ ϥ
Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας ν΄ ν κα
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι σε χ ϥ
Θ υ λο γη το ος ει ει Κυ ρι ε ν΄ ν δι δα ξο ον

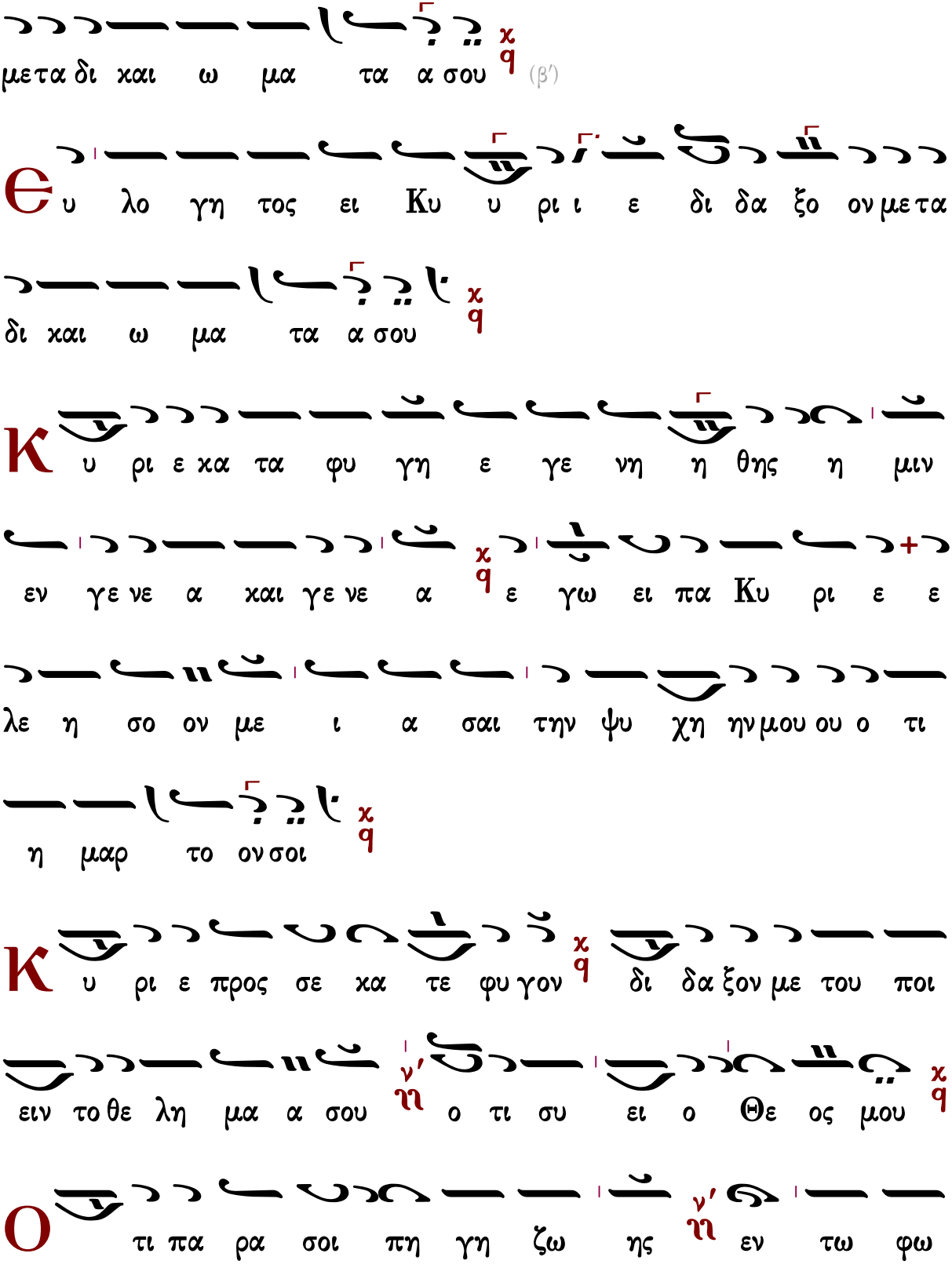
μετα δι και ω μα τα α σου (β′)
Ευ λο γη τος ει Κυ υ ρι ι ε δι δα ξο ον μετα
δι και ω μα τα α σου
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν
εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε
λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ου ο τι
η μαρ το ον σοι
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με του ποι
ειν το θε λη μα α σου ν ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ν εν τω φω

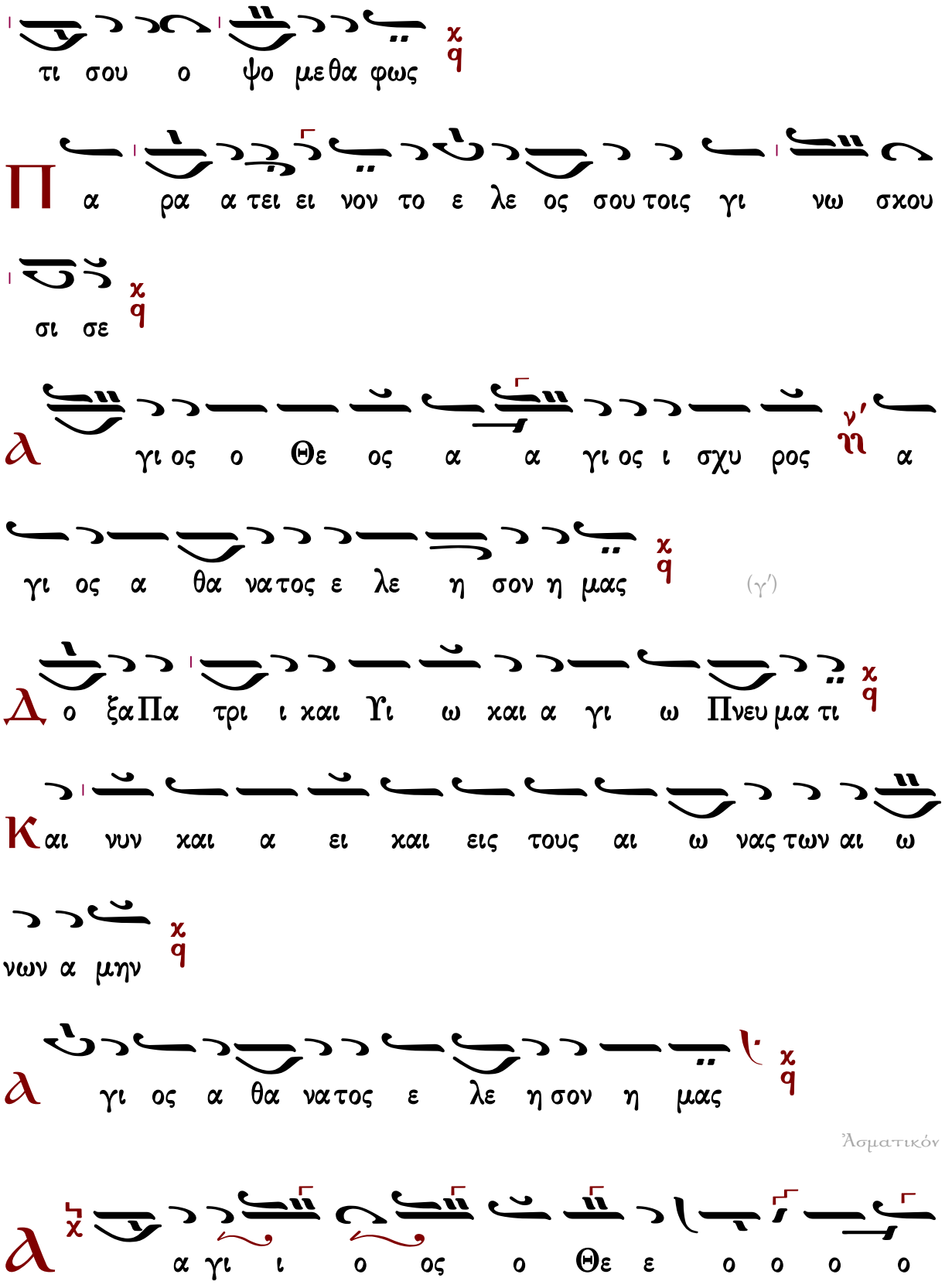
τι σου ο ψο με θα φως
Π α ρα α τει ει νον το ε λε ος σου τοις γι νω σκου
σι σε
α γι ος ο Θε ος α α γι ος ι σχυ ρος α
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας (γ΄)
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας
Ἀσματικόν
α γι ι ο ος ο Θε ε ο ο ο ο

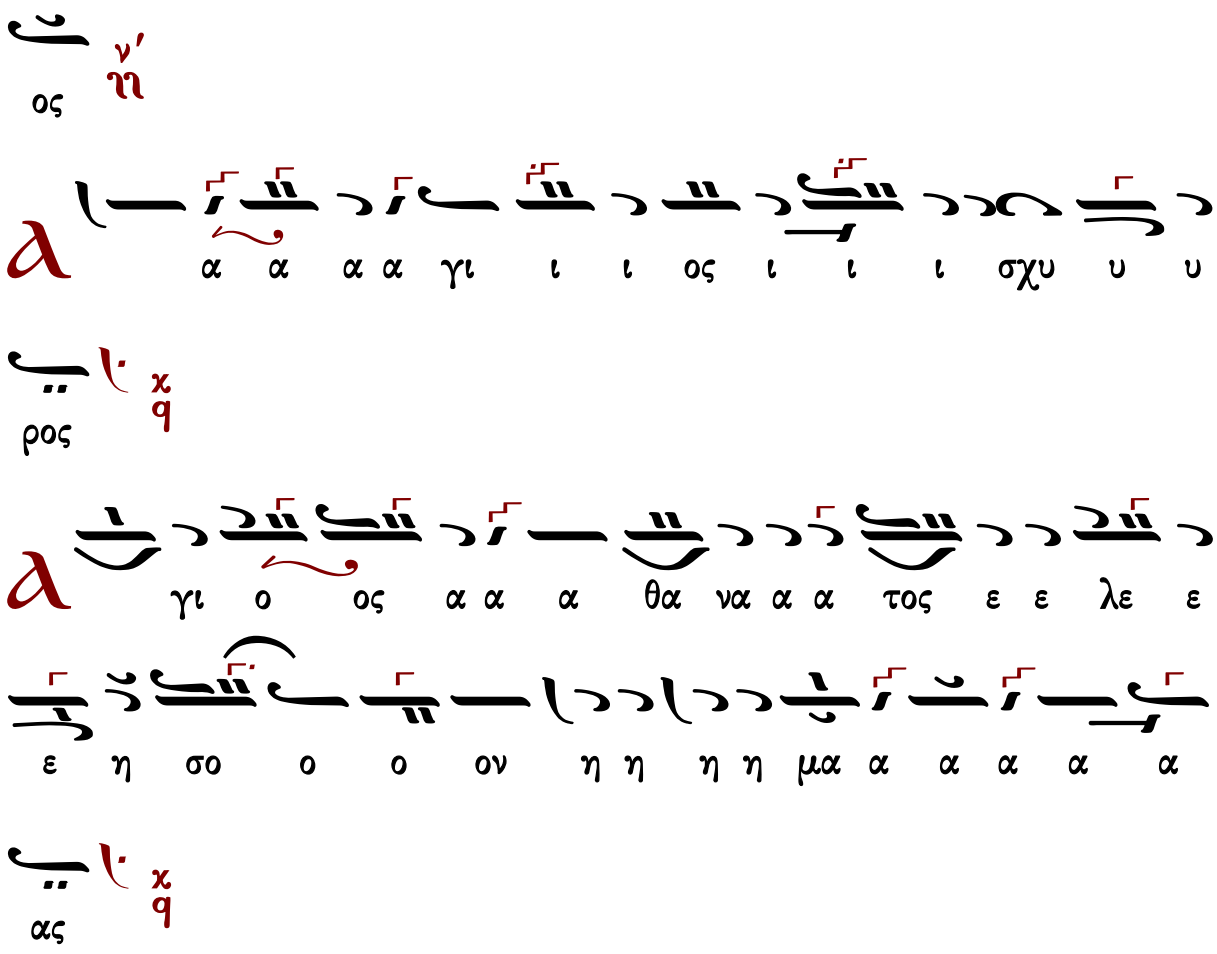

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Διονυσίου Φωτεινοῦ
(διασκ. Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ π ἀ Κε

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
1η ἔκδοση 1931-1935
ἐπανέκδοση 1991 σ.327*

Ἐκ τοῦ Κε εἰς τὸν κάτω Κε.

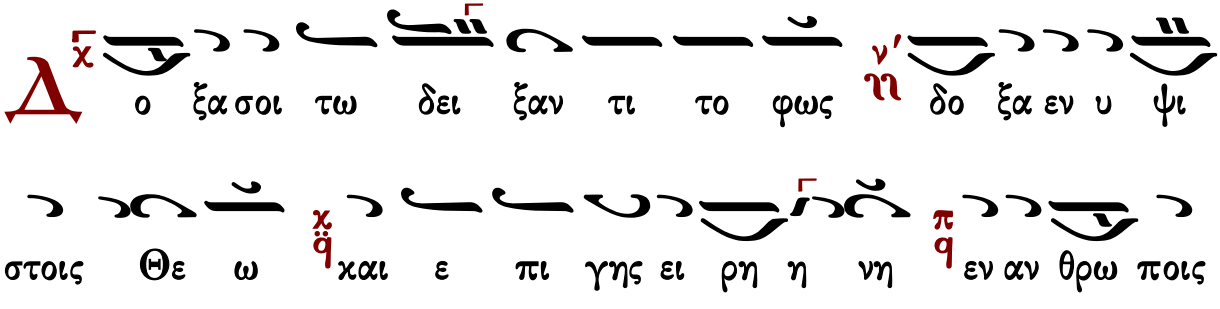

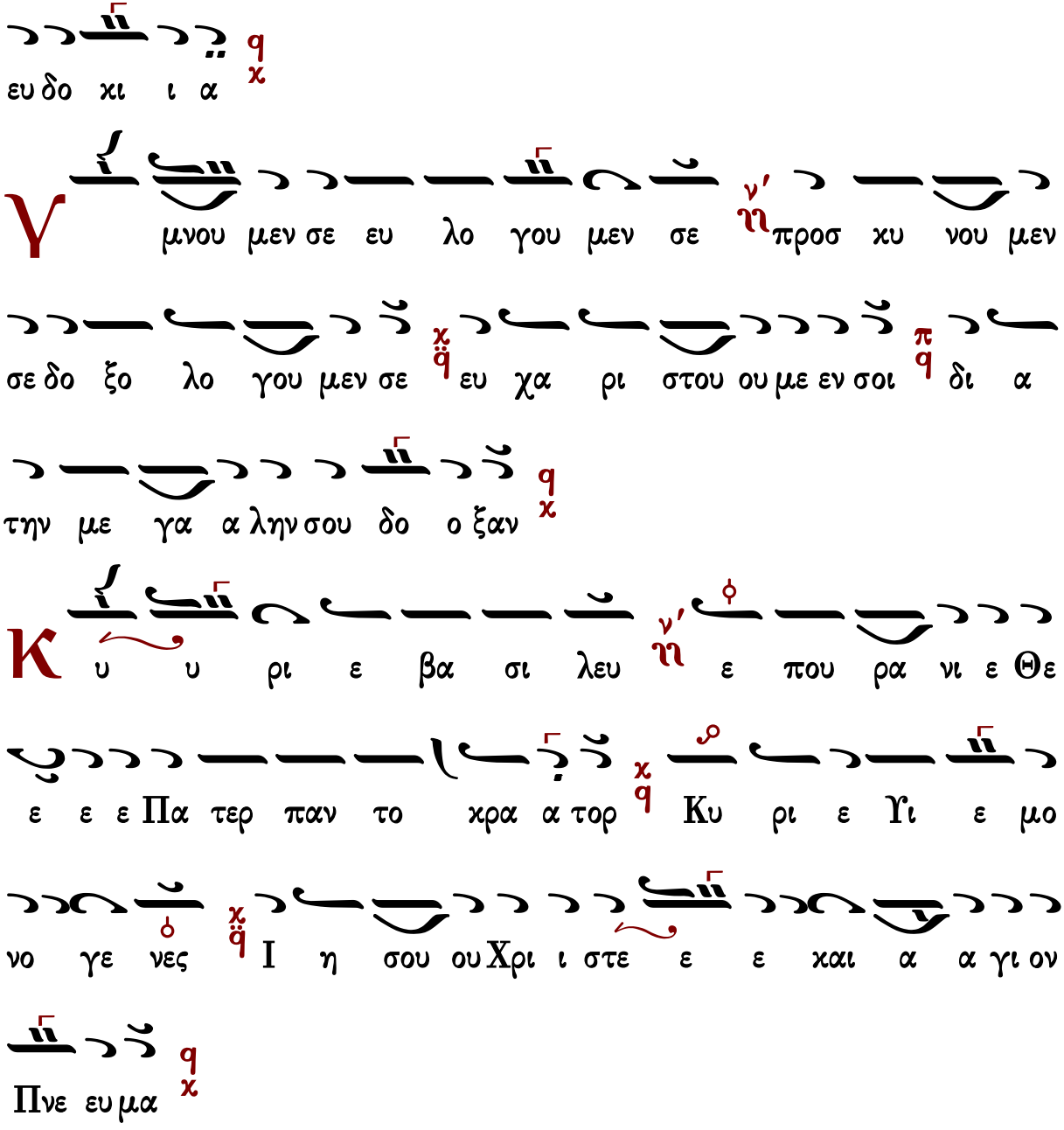
ευ δο χι ι α
Υ μνου μεν σε ευ λο γου μεν σε προσ κυ νου μεν
σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου ου με εν σοι δι α
την με γα α λην σου δο ο ξαν
Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε
ε ε ε Πα τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μο
νο γε νες Ι η σου ου Χρι ι στε ε ε και α α γι ον
Πνε ευ μα
Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνο ος του Θε
ου ο Υι ος του Πα τρος ο αι αι αι ρων την α μαρ τι

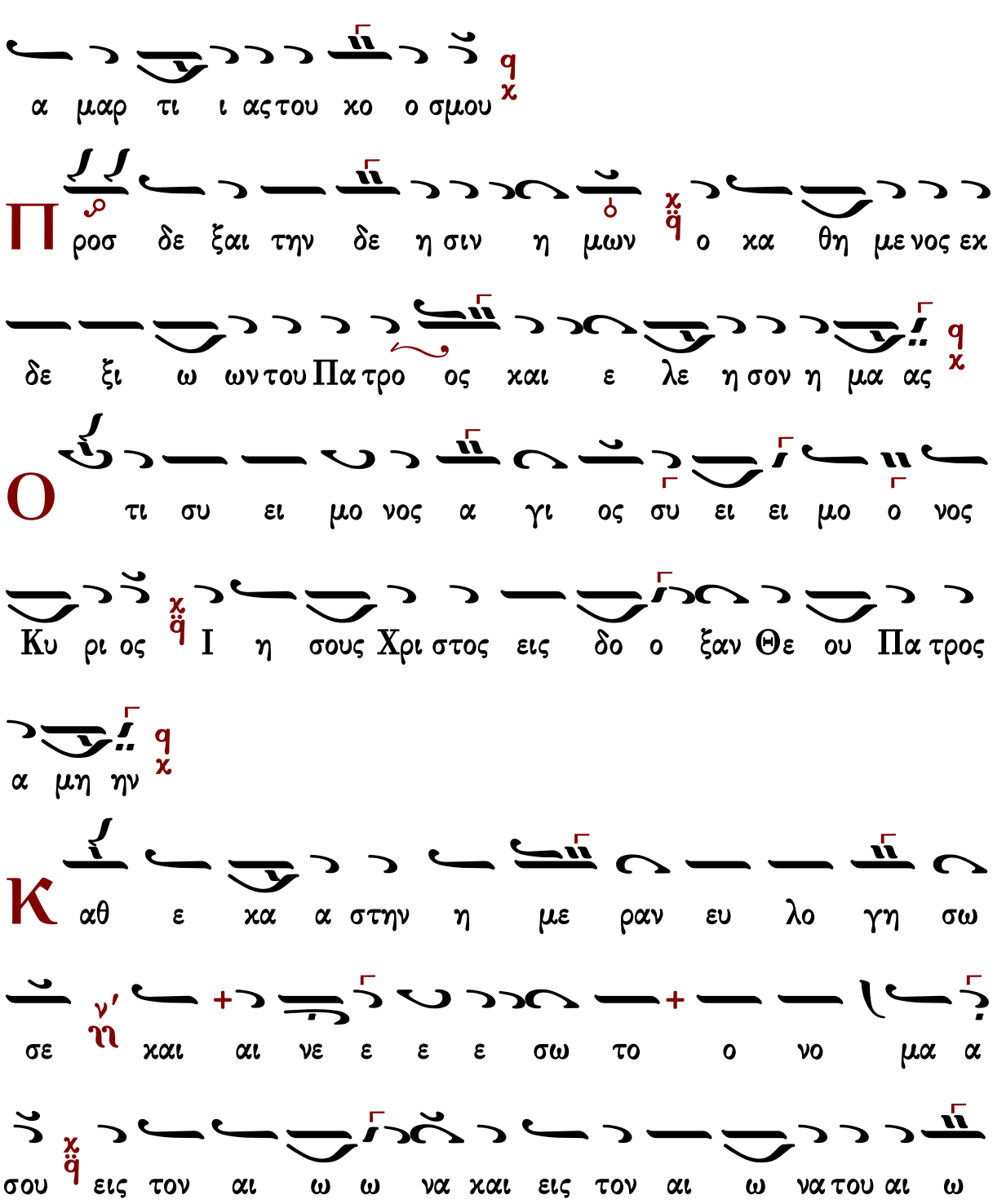
ι αν του κο σμου χ ε λε η σον η μας ο αι αι ρων τας
α μαρ τι ι ας του κο ο σμου χ
Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων χ ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρο ος και ε λε η σον η μα ας χ
Ο τι συ ει μο νος α γι ος συ ει ει μο ο νος
Κυ ρι ος χ Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος
α μη ην χ
Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω
σε ν' η και αι νε ε ε ε σω το ο νο μα α
σου χ εις τον αι ω ω να και εις τον αι ω να του αι ω

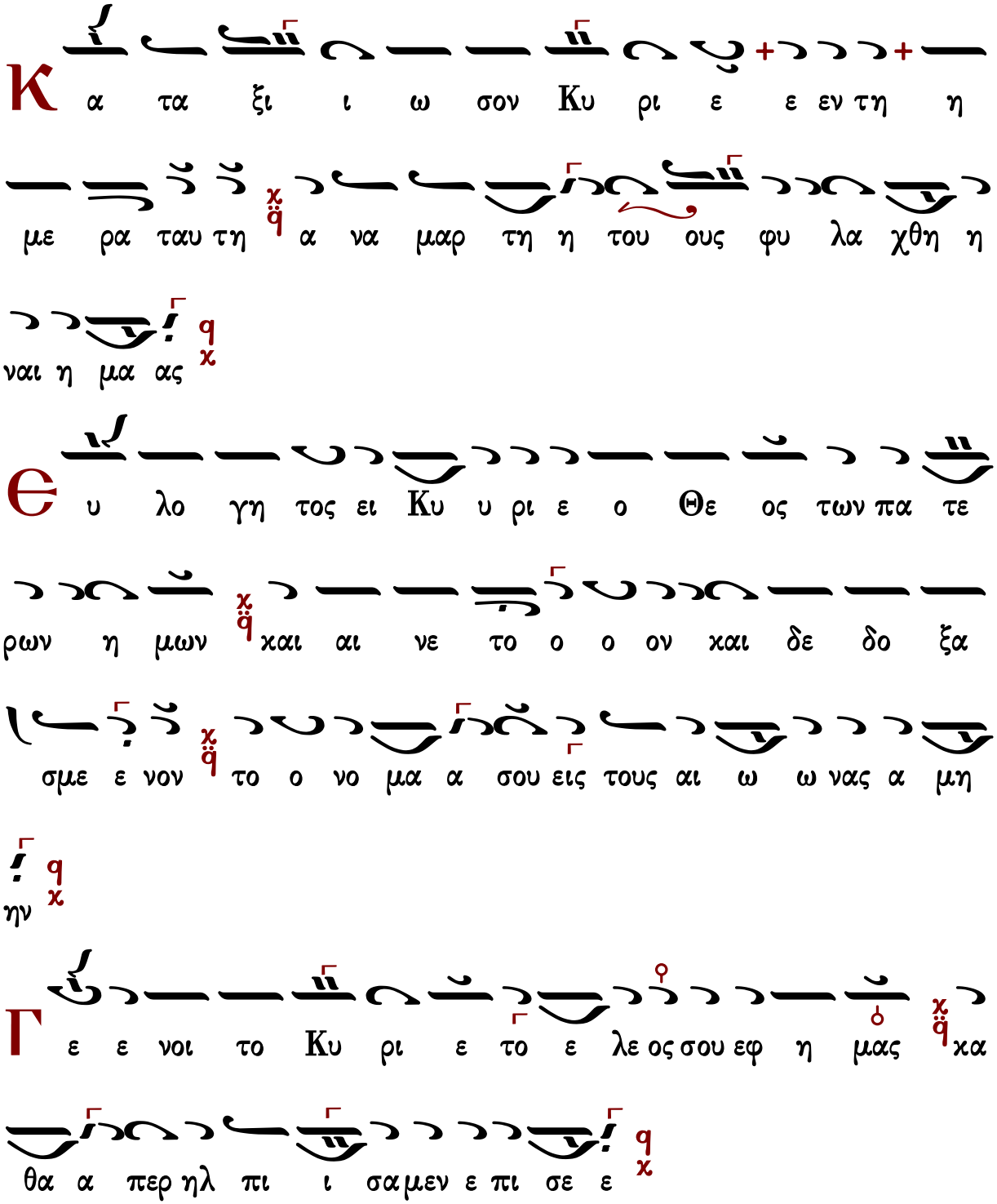
ω νος
Κ α τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε ε εν τη η
με ρα ταυ τη α να μαρ τη η του ους φυ λα χθη η
ναι η μα ας
Θ υ λο γη τος ει Κυ υ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ρων η μων και αι νε το ο ο ον και δε δο ξα
σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους αι ω ω νας α μη
ην
Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα
θα α περ ηλ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Є υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε ε

ε δι δα ξο ον με τα δι και ω μα τα α σου (β′)

Є υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε ε ε ε ε

δι δα ξο ο ο ον με τα α α α δι και ω

μα τα α σου

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα α Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε ε φυ γον δι δα

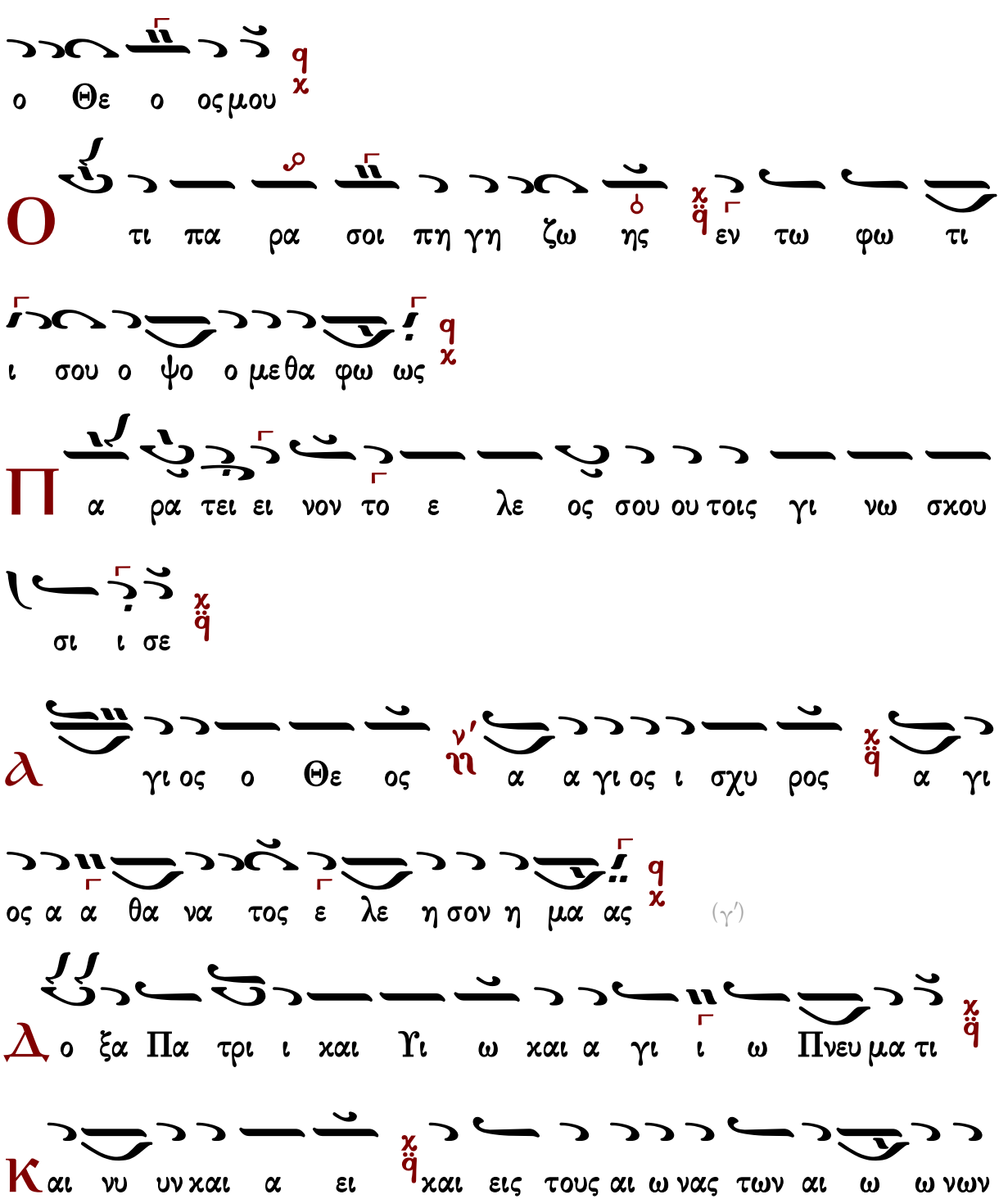
ξο ον με χ q του ποι ειν το θε λη μα α σου π q ο τι συ ει
ο Θε ο ος μου q χ
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης χ q εν τω φω τι
ι σου ο ψο ο με θα φω ως q χ
Π α ρα τει ει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου
σι ι σε χ q
α γι ος ο Θε ος ν' η α α γι ος ι σχυ ρος χ q α γι
ος α α θα να τος ε λε η σον η μα ας q χ (γ')
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ι ω Πνευ μα τι χ q
Κ αι νυ υν και α ει χ q και εις τους αι ω νας των αι ω ω νων

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πέτρου Βυζαντίου (†1808)

ἀργή

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Κε

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Ὄρθρος 1909 σ.299*

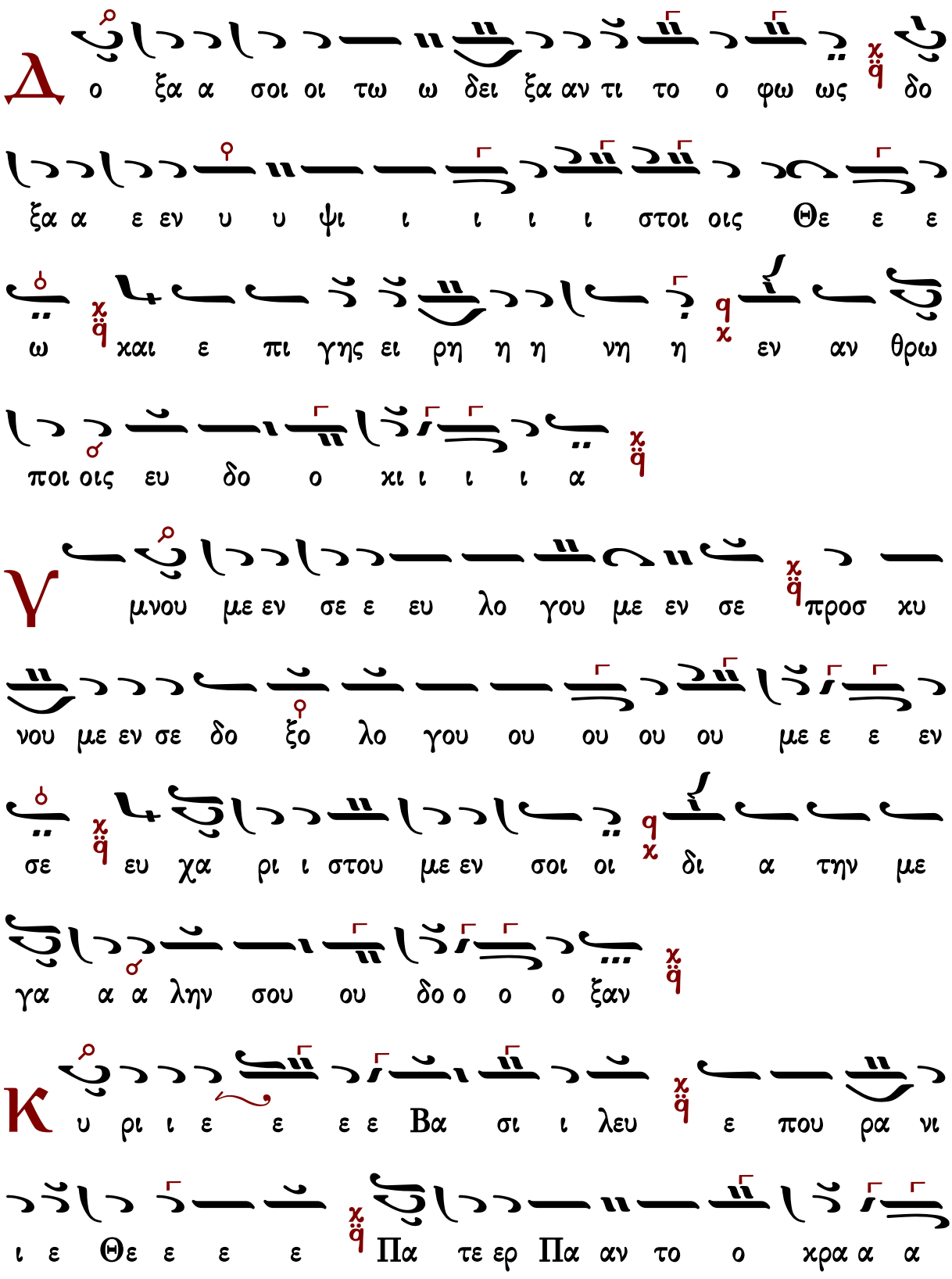
Δ
ο ξα α σοι οι τω ω δει ξα αν τι το ο φω ως δο
ξα α ε εν υ υ ψι ι ι ι ι στοι οις Θε ε ε
ω χαι ε πι γης ει ρη η η νη η εν αν θρω
ποι οις ευ δο ο χι ι ι ι α
Γ
μνου με εν σε ε ευ λο γου με εν σε προσ κυ
νου με εν σε δο ξο λο γου ου ου ου ου με ε ε εν
σε ευ χα ρι ι στου με εν σοι οι δι α την με
γα α α λην σου ου δο ο ο ο ξαν
Κ
υ ρι ι ε ε ε ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι
ι ε Θε ε ε ε Πα τε ερ Πα αν το ο χρα α α

α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι υι ε μο ο νο γε ε

νες Ι η σου Χρι ι στε και Α α α γι ο ο ο

ον Πνε ε ε ευ μα

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος

του ου Θε ε ου ο ο ο Υι υι ο ο ο ο ος

του ου Πα α α τρος ο ο αι αι αι αι ρω ων την

α α μα αρ τι ι α αν του χο ο ο σμου ε

λε ε η η σο ον η η μας ο αι αι αι ρω ων

τας α μαρ τι ι ι ας του ου ου ου χο ο ο ο

σμου

Π

ροσ δε ε ξαι αι τη ην δε η η σιν η η μων ο

κα θη με ε νος εκ δε ξι ω ω ω ων του Πα α τρος

και ε λε η η σο ο ον η η η η μας

Ο

τι ι συ ει μο νος Α α α γι ι ι ι ο ος

συ ει ει ει ει μο νος Κυ υ ρι ι ι ο ος Ι

η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ξαν Θε ου Πα α

τρο ο ο ο ος α α α α μην

Κ

αθ ε κα α στην η με ρα αν ε ευ λο γη η σω ω

σε και αι νε ε ε σω το ο ο νο ο μα α

α σου εις το ον αι αι αι ω ω ω ω ω να

χαι εις τον αι ω να α του αι αι αι αι ω ω ω

ω νος

Κ α τα ξι ω σο ο ο ον Κυ ρι ι ε ε εν τη

η με ρα α τα α αυ τη α να μα α αρ τη η η

τους φυ λα α χθη η η η η ναι αι η η η

μας

Θ ευ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ο ο Θε

ε ος των Πα τε ε ε ρω ων η η η μων

χαι αι αι αι νε ε τον χαι δε δο ξα σμε ε ε ε νο

ον το ο νο ο ο μα α α σου εις τους αι αι ω ω

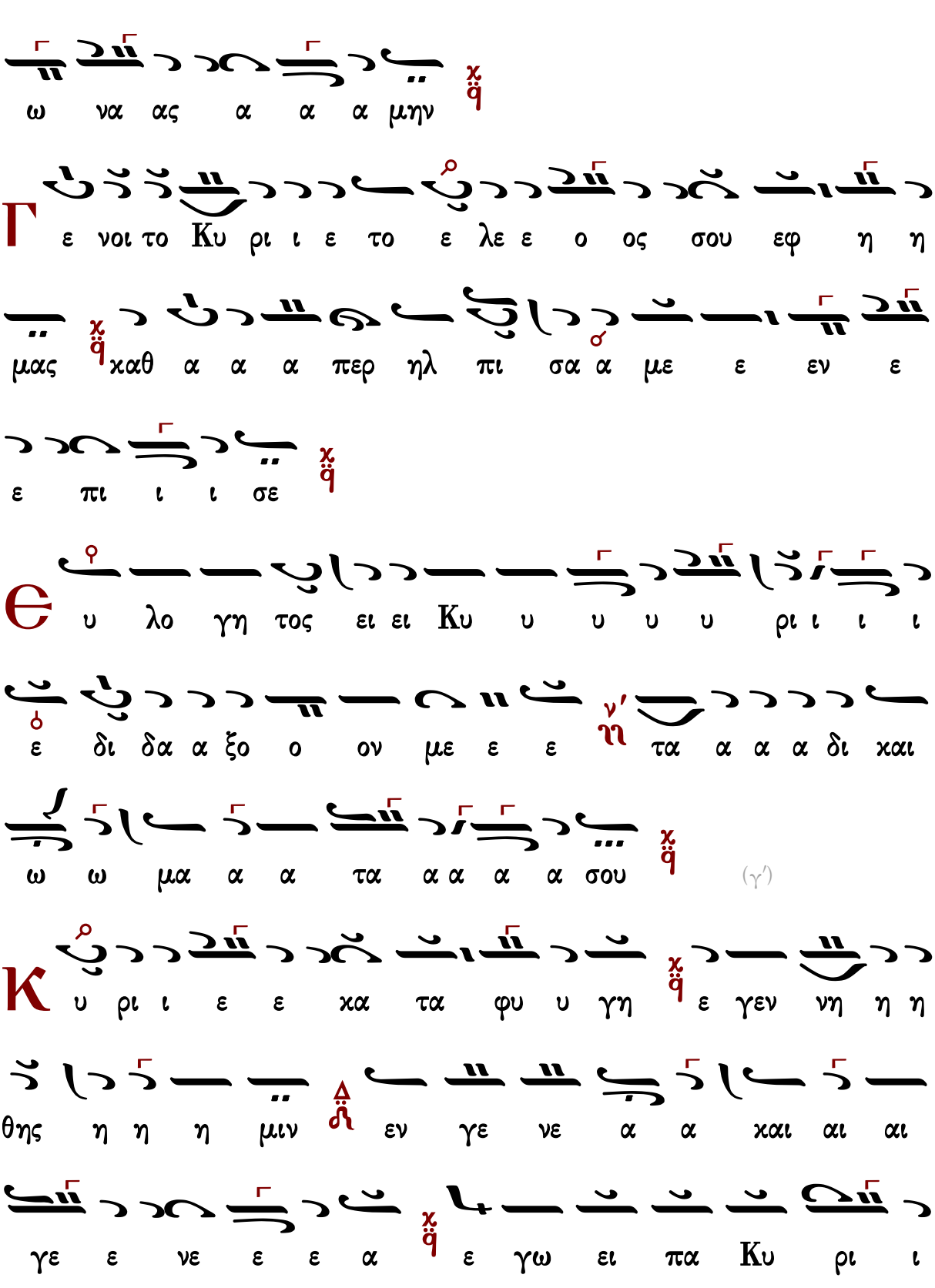
ω να ας α α α μην
Γ
ε νοι το Κυ ρι ι ε το ε λε ε ο ος σου εφ η η
μας καθ α α α περ ηλ πι σα α με ε εν ε
ε πι ι ι σε
Θ
υ λο γη τος ει ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι
ε δι δα α ξο ο ον με ε ε τα α α α δι και
ω ω μα α α τα α α α α σου
(γ΄)
Κ
υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε γεν νη η η
θης η η η μιν εν γε νε α α και αι αι
γε ε νε ε ε α ε γω ει πα Κυ ρι ι

ε ε λε η η η σο ο ον με ι α α σαι αι
την ψυ χην μου ου ου ο τι η η μα α αρ το ο ο
ο ον σοι
Κ υ ρι ι ε ε προ ος σε ε κα τε ε ε φυ υ
υ υ γον δι ι ι ι δα α ξο ο ον με
του ποι ειν το ο θε λη μα α α σου ου ο τι ι
συ ει ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ος μου
Ο τι ι πα ρα σοι πη η γη ζω ω ης εν τω φω ω
ω τι ι ι σου ου ο ψο ο ο με ε θα α φω
ως

Π α ρα α α α α τει ει ει ει νον το ε ε

ε ε λε ε ο ο ος σου ου ου τοις γι νω ω σχου σι

ι ι ι σε

Δ γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο ο

ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο ος Α θα α να α τος

ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η μας (γ′)

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υ υν και α α ει και εις του ους αι

ω ω ω να ας των αι αι ω ω ω νω ων α

α α μην

γι ι ο ος Α θα α να α τος ε λε η η σο

ο ο ο ον η η η η μας

γι ι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α γι ι ο ο

ο ος Ι σχυ υ ρος Α α γι ο ος Α θα α να α

τος ε λε η η σο ο ο ο ον η η η η μας

μα α α ας

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γεωργίου Βιολάκη (†1905)

ἀργή

Ἦχος λ̃ ϊ̈ Πα

Μουσικός Πανδέκτης «ΖΩΗ» Ὄρθρος τ. Β' 1976 σ.190*

πεντάφωνος ἐναρμόνιος

ο ξα σοι τω δει ξαν τι ι το ο φω ως δο ξα

εν υ ψι ι στοι οις Θε ε ω ω χαι ε πι γη ης

ει ρη η η νη εν αν θρω ποι οις ε ευ δο ο ο

χι ι ι ι α

Υ

μνου με εν σε ε ευ λο γου ου με εν σε

προσ χυ νου ου με εν σε ε δο ξο λο γου ου ου

με εν σε ευ χα ρι στου ου με εν σοι οι δι α την

με γα α α α λη ην σου ου ου δο ο ο ο ο ο

ξαν

Κ

υ υ ρι ε Βα σι ι λευ ε που ρα νι ι

ε ε Θε ε ε Πα α τε ερ πα αν το ο ο χρα α

α α τορ Κυ ρι ε Υι ε ε μο ο νο γε ε νες

Ι η σου ου Χρι ι στε ε και α α α α γι ι ι

ο ον Πνε ε ε ευ μα α

Κ υ υ ρι ε ο Θε ε ος ο α μνο ο ος του ου Θε

ε ου ου ο Υι ο ο ος του ου Πα α α τρος ο

αι αι αι αι ρω ω ων την α μαρ τι ι ι α αν του

ου ου χο ο ο ο σμου ε λε η σον η η

μας ο αι αι αι αι ρω ων τας α μαρ τι ι ι ι

α ας του ου ου χο ο ο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η η η σιν η η μων ο κα θη

η με ε ε νος εκ δε ξι ω ω ων του ου Πα α τρος και

ε λε ε η η σο ο ον η η η μα ας

Ο ο ο τι ι συ ει μο νο ος α α γι ι

ος συ ει μο ο νο ος Κυ υ ρι ι ος Ι

η σους Χρι ι στο ος εις δο ο ο ο ξαν Θε ου ου Πα

α τρο ο ος α α α μη ην

Κ αθ ε κα στην η η με ε ραν ευ λο γη η σω

ω σε και αι νε ε ε ε σω ω το Ο ο νο ο

μα α α α α α σου εις τον αι ω ω ω ω

να και εις τον αι ω ω ω να του ου ου αι ω ω

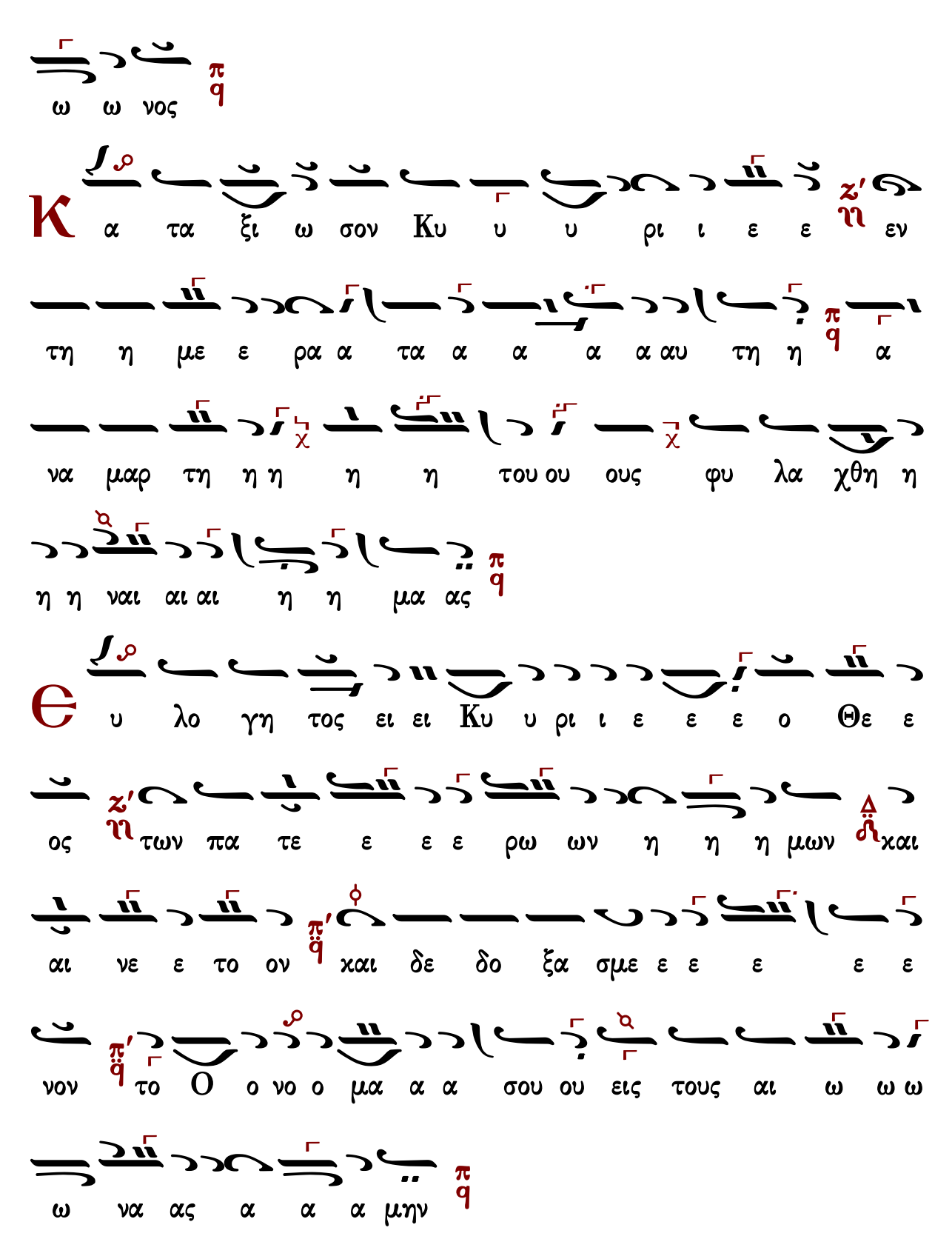
ω ω νος
Κ
α τα ξι ω σον Κυ υ υ ρι ι ε ε εν
τη η με ε ρα α τα α α α α αυ τη η α
να μαρ τη η η η η του ου ους φυ λα χθη η
η η ναι αι αι η η μα ας
Θ
υ λο γη τος ει ει Κυ υ ρι ι ε ε ε ο Θε ε
ος των πα τε ε ε ε ρω ων η η η μων και
αι νε ε το ον και δε δο ξα σμε ε ε ε ε ε
νον το Ο ο νο ο μα α α σου ου εις τους αι ω ω ω
ω να ας α α α μην

Γ

ε νοι το Κυ υ ρι ι ε ζ′ το ε λε ο

ος σου εφ η η μα ας ζ′ κα θα α α περ ηλ πι ι σα α

με ε εν ε ε πι ι ι σε π q

Θ

υ λο γη τος ει ει ει Δ Κυ υ υ ρι ι ι ε

δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε ζ′ τα δι και

ω ω μα α τα α α α α α σου π q (γ′)

Κ

υ ρι ε κα τα φυ υ γη ζ′ ε γε νη η θης η η

μιν εν γε νε α α και γε ε νε ε ε α π q ε

γω ει ει πα α Κυ υ ρι ι ε ζ′ ε λε η η σο ο

ο ον με ι ι α α σαι αι την ψυ χη η η

ην μου ο τι η η μα α αρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε ε φυ υ γον δι

δα α ξο ο ο ο ον με του ποι ειν το θε λη η

μα α α σου ο ο τι συ ει ει ει ει ο ο ο Θε ε

ε ο ο ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη η γη η η ζω ω ης

εν τω φω τι ι ι ι σου ου ο ψο ο ο ο με

ε ε θα α φω ως

Π α ρα α α α τει ει ει πα ρα α α τει ει νον

το ε λε ο ο ο ος σου τοις γι νω ω σκου σι ι ι ι

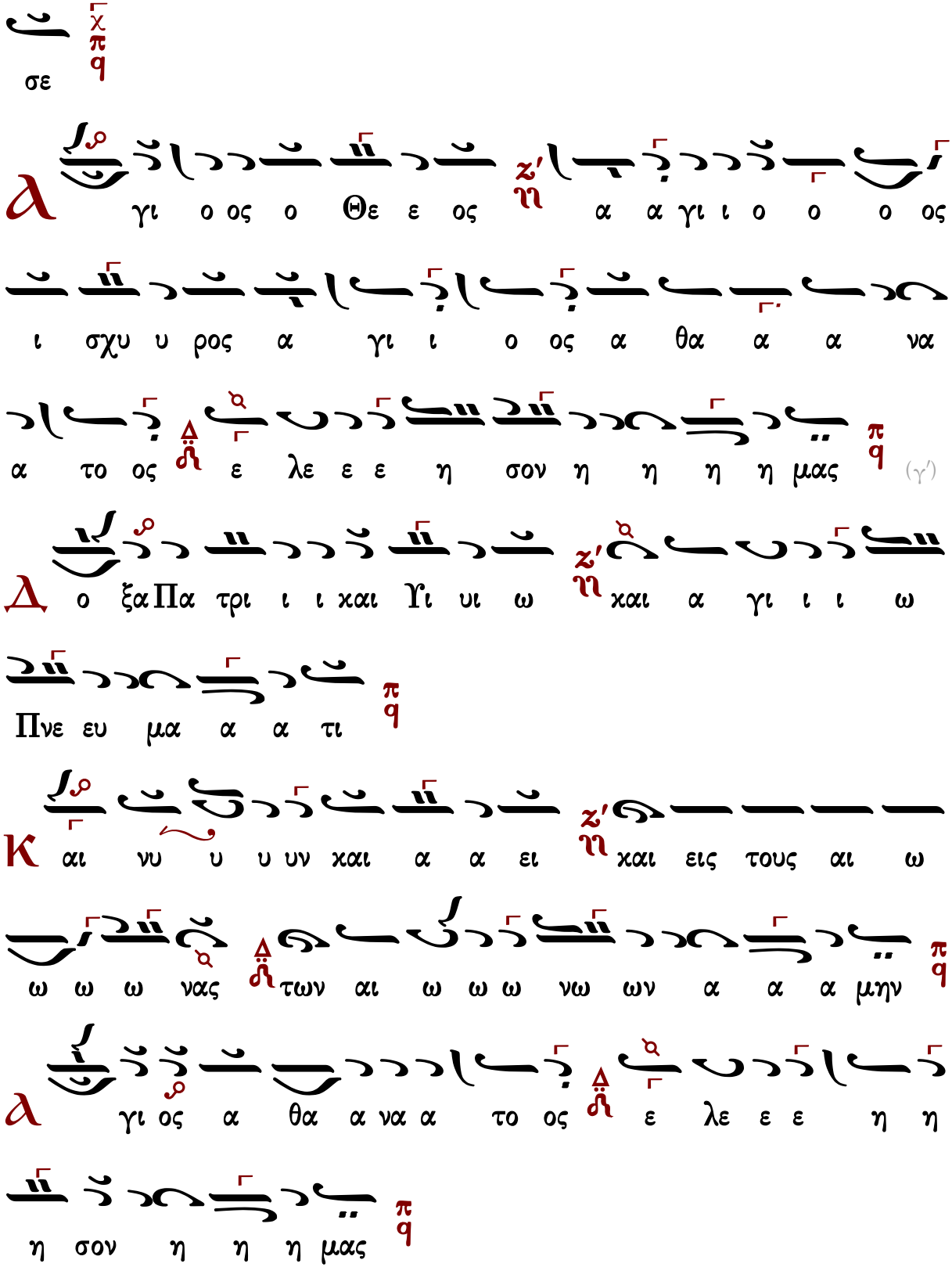
σε
γι ο ος ο Θε ε ος α α γι ι ο ο ο ος
ι σχυ υ ρος α γι ι ο ος α θα α α να
α το ος ε λε ε ε η σον η η η η μας (γ′)
ο ξα Πα τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ι ι ω
Πνε ευ μα α α τι
αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω
ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην
γι ος α θα α να α το ος ε λε ε ε η η
η σον η η η μας

ἀσματικόν

Ἦχος λ π ϙ Πα

Συλλογή Αργών Δοξολογιών
εκδ. Ι. Μ. Γρηγορίου
2005 σ.158*

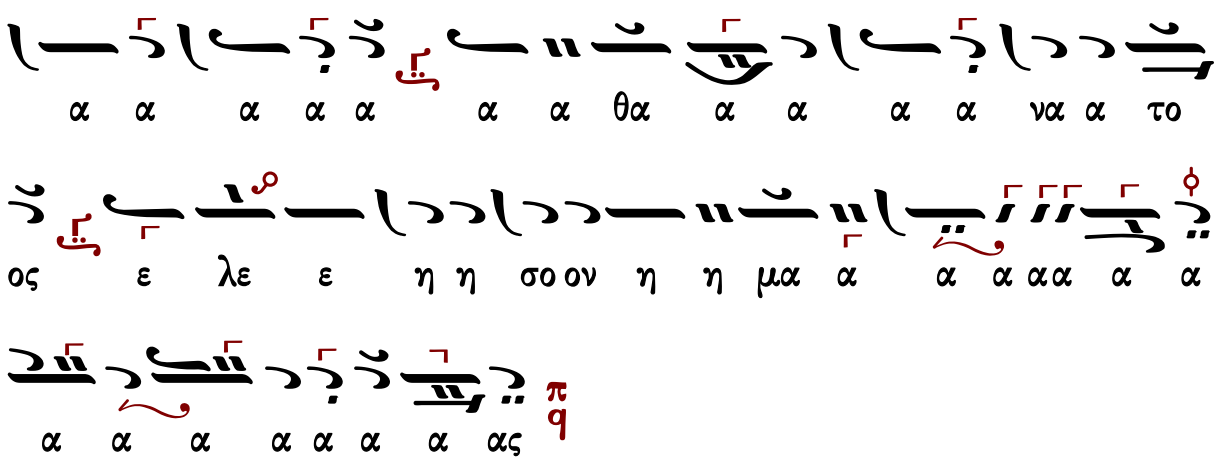

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου [τέλος 19ου-ἀρχὲς 20ου αἰ]

ἀργή

Ἦχος $\frac{\lambda}{\pi}$ ϙ Κε

Μουσικός Λειμὼν τῆς ἀγρυπνίας
Ι.Μ.Γρηγορίου 2016 σ.247*

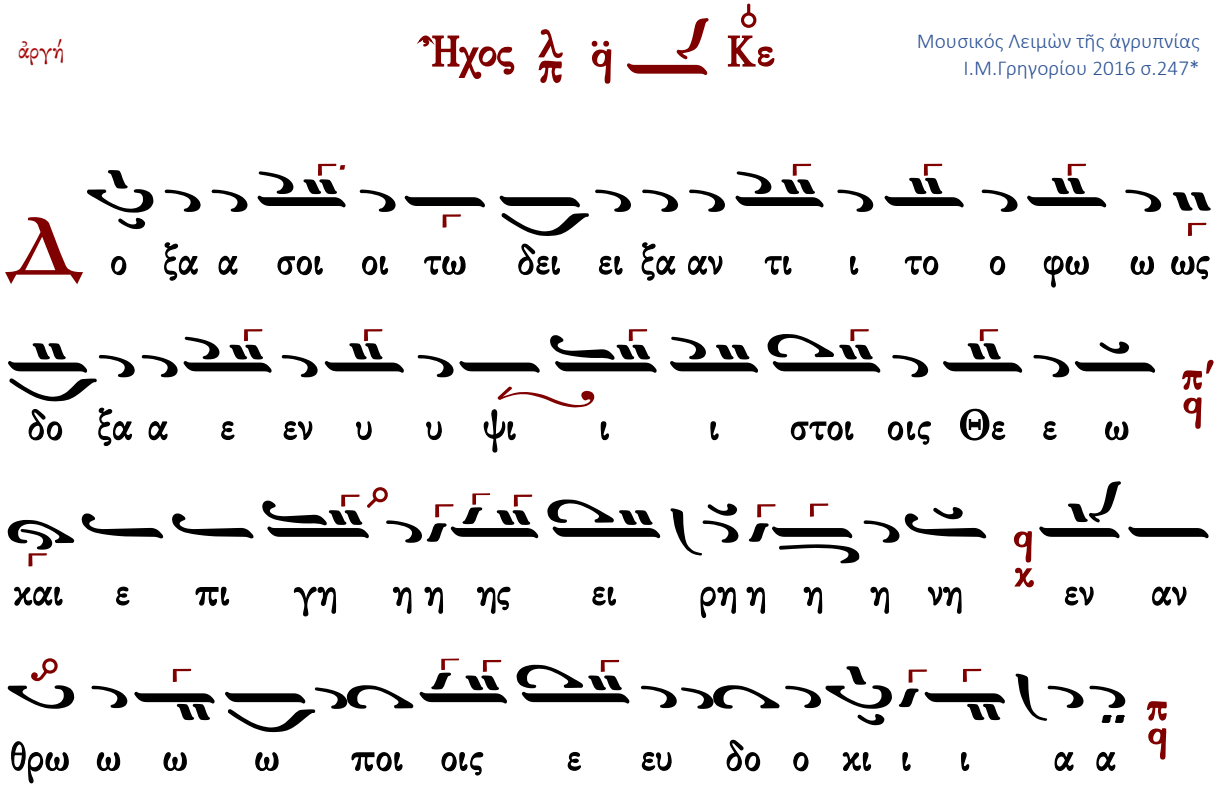

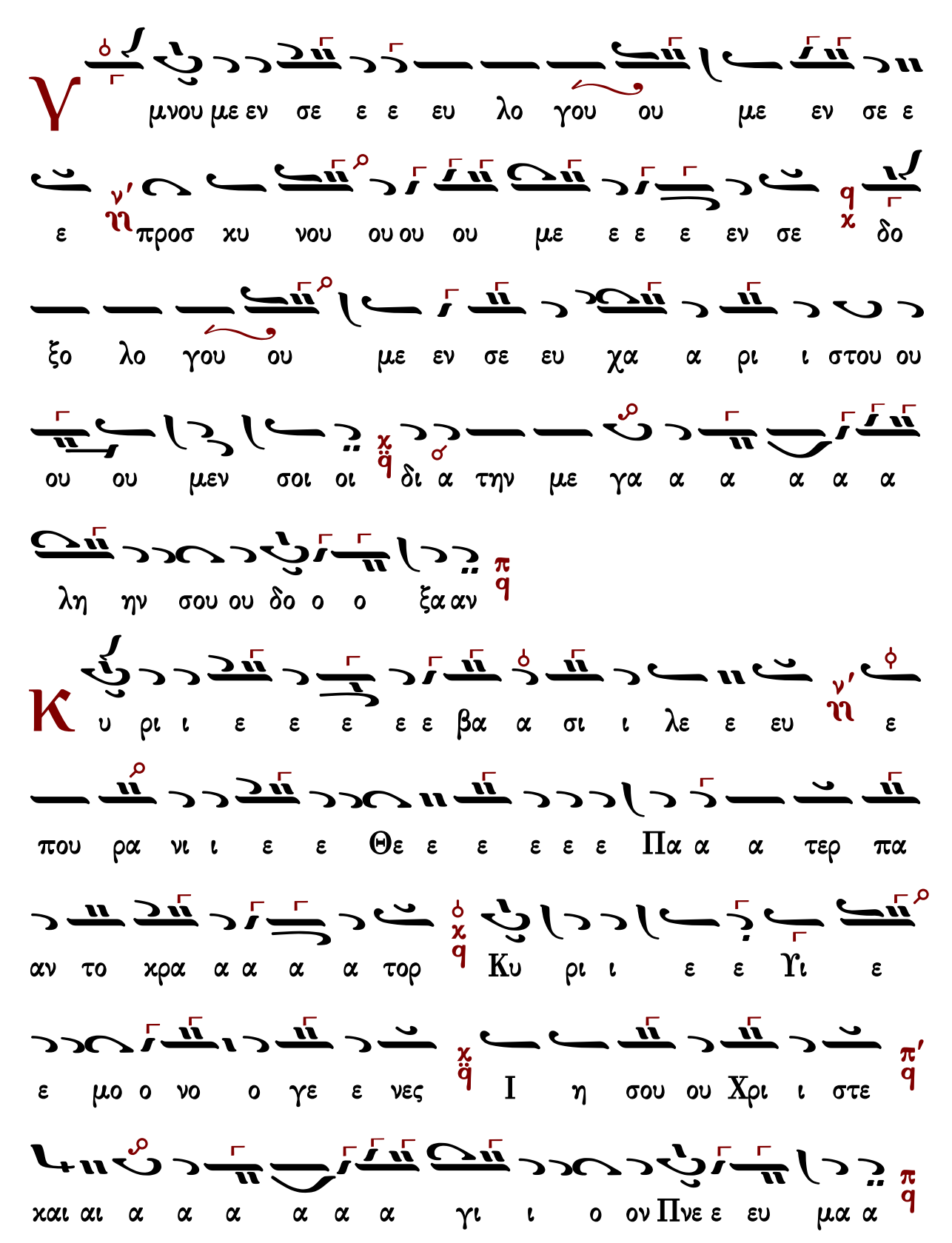
Υ
μνου με εν σε ε ε ευ λο γου ου με εν σε ε
ε η προσ χυ νου ου ου ου με ε ε ε εν σε δο
ξο λο γου ου με εν σε ευ χα α ρι ι στου ου
ου ου μεν σοι οι δι α την με γα α α α α α
λη ην σου ου δο ο ο ξα αν
Κ
υ ρι ι ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ευ η ε
που ρα νι ι ε ε Θε ε ε ε ε ε Πα α α τερ πα
αν το χρα α α α α τορ Κυ ρι ι ε ε Υι ε
ε μο ο νο ο γε ε νες Ι η σου ου Χρι ι στε
χαι αι α α α α α α γι ι ο ον Πνε ε ευ μα α

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε ε ο ο ος ν′ ο

α μνο ο ος του ου Θε ε ου ου ο ο ο Υι υι ο ο

ο ος του ου Πα α α τρος χ ο αι αι αι αι αι αι

ρων δ την α μαρ τι ι ι ι α αν του χο ο ο ο σμου π

ε λε ε η η σο ον η η μα ας ο ο αι αι αι αι ρω ω

ων ν′ τας α μαρ τι ι ι ι ι ι α ας του ου χο

ο ο σμου ου π

Π ροσ δε ε ξαι αι χ την δε ε η σιν η η μω ω

ων ζ′ ο χα θη η με νο ος δ εχ δε ξι

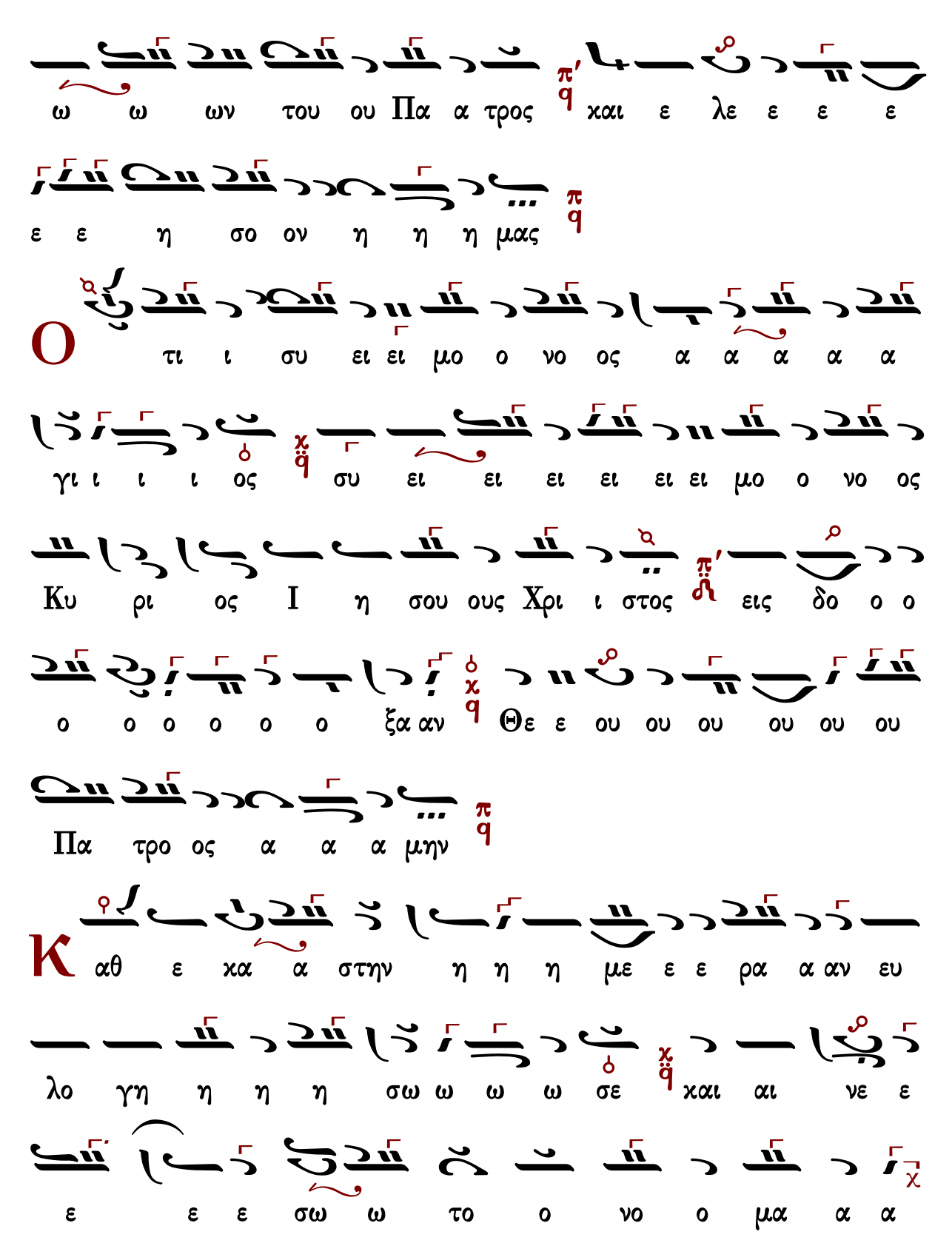
ε ε ε ε λε ε και χ τρος α α Πα ου ου ου ω ω
μας η η η ον σο η ε ε
Ο
α α α α α ος ον ο μο ει ει σι τι
ος ι ι ι γι ος ον ο μο ει ει ει ει ει ει σι
ο ο ο ο ο ο ος ο ο δο ις ι στος ους ι η Ι ος ρι Κυ
ου ου ου ου ου ε Θε ξα ο ο ο ο ο ο
μην α α α Πα ος τρο
Κ
ου ε ρα ε ε με η η η στην α κα αθ
ε ι αι χ σε ω ω ω σω η η η γη λο
α α α ο μα ο ν ο ω σω ε ε ε

α α σου ου ου ειις τον αι ω ω ω να α

α χαι ειις τον αι ω ω ω ω να α του ου αι

αι ω ω ω νο ος

Κ α τα ξι ι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι ε

ε εν τη η με ε ε ε ρα τα αυ τη η

η α να μαρ τη η η του ου ους φυ λα χθη η η

η η η ναι αι η η μα ας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ε ε ε ε ο ο Θε

ε ο ο ος των Πα τε ε ε ρω ων η η μω ω

ων χαι αι νε το ο ον χαι αι δε ε δο ξα

σμε ε ε νο ον ϯ το ο ο νο ο ο μα α α σου

ου ⲉⲓⲥ ⲧⲟⲩⲥ ⲁⲓ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲱ ⲛⲁ ⲁⲥ ⲁ ⲁ ⲙⲏ

ⲏⲛ

Γ ε ε νοι το ο Κυ ρι ε ε το ο ε ε λε ε

ο ος σου ου ε εφ η η μα ας κα α θα α α α α πε

ερ η ηλ πι ι ι ι ι ι σα α με εν ε ε πι

ι σε

Θ υ λο γη το ος ει Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε ε τα δι

και ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου ου

(β′)

Θ

υ λο γη τος ει Κυ υ υ υ υ υ ρι ι

ε ε ε δι ι δα α ξο ο ο ον με ε ε ε

ε τα δι και ω ω ω ω ω ω μα τα α α α σου

ου

Κ

υ ρι ι ε ε κα α τα α φυ υ γη η η ε

γε νη η η η η θη ης η η η μιν εν γε

νε ε α α και αι γε ε νε ε α ε γω ει πα

Κυ ρι ι ε ε ε ε ε λε η σο ο ον με ε

ι α σαι την ψυ χη η η η ην μου ο τι η η η

η η η μαρ το ο ο ον σοι οι

Κ
υ ρι ι ε ε προς σε ε χα α τε ε ε ε φυ υ
υ υ γον δι ι δα α ξο ο ο ο ο ον με ε ε ε
του ου ποι οι ει ειν το ο θε ε λη η μα α α α σου
ου ο ο τι συ ει ει ει ει ει ει ο ο Θε ε ο
ο ος μου ου
Ο
τι ι πα ρα σοι πη γη η η ζω ω ω ω ης
εν τω φω τι ι σου ου ου ο ο ψο ο ο ο ο
ο με ε θα α φω ως
Π
α ρα α α α α α τει ει ει ει ει ει ει
πα ρα α τει ει ει νο ο ον το ε λε ο

Α γι ι ο ο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος α γι ι
ο ο ο ος Ι ι σχυ υ ρος ν α γι ος Α α
θα να α τος ε ε λε ε ε ε η σο ον η η η
μας
Δ ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ν και
α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι
Κ αι νυ υ υ υν και αι α α ει ν και εις τους
αι ω ω ω νας ν των αι ω ω ω ω ω ω νω
ων α α α μην

α γι ι ο ος Α α θα να α τος χ̈q ε ε λε ε ε ε

η σο ον η η η μας πq

χ̄ ιε Α α α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α γι ι ο ο ος χ̈q ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ε Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ε ε ε ιε ε ε ε ε ε Θε ο ο ο ο ιο ο ο

ο ο ο ο ο ος χ̈q

ε ε ε ιε Α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπολυτίκιον — Λουκᾶς Λουκᾶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικὰ

Στάσις Α΄

Ἦχος λ̇ π̇ ν̇η

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

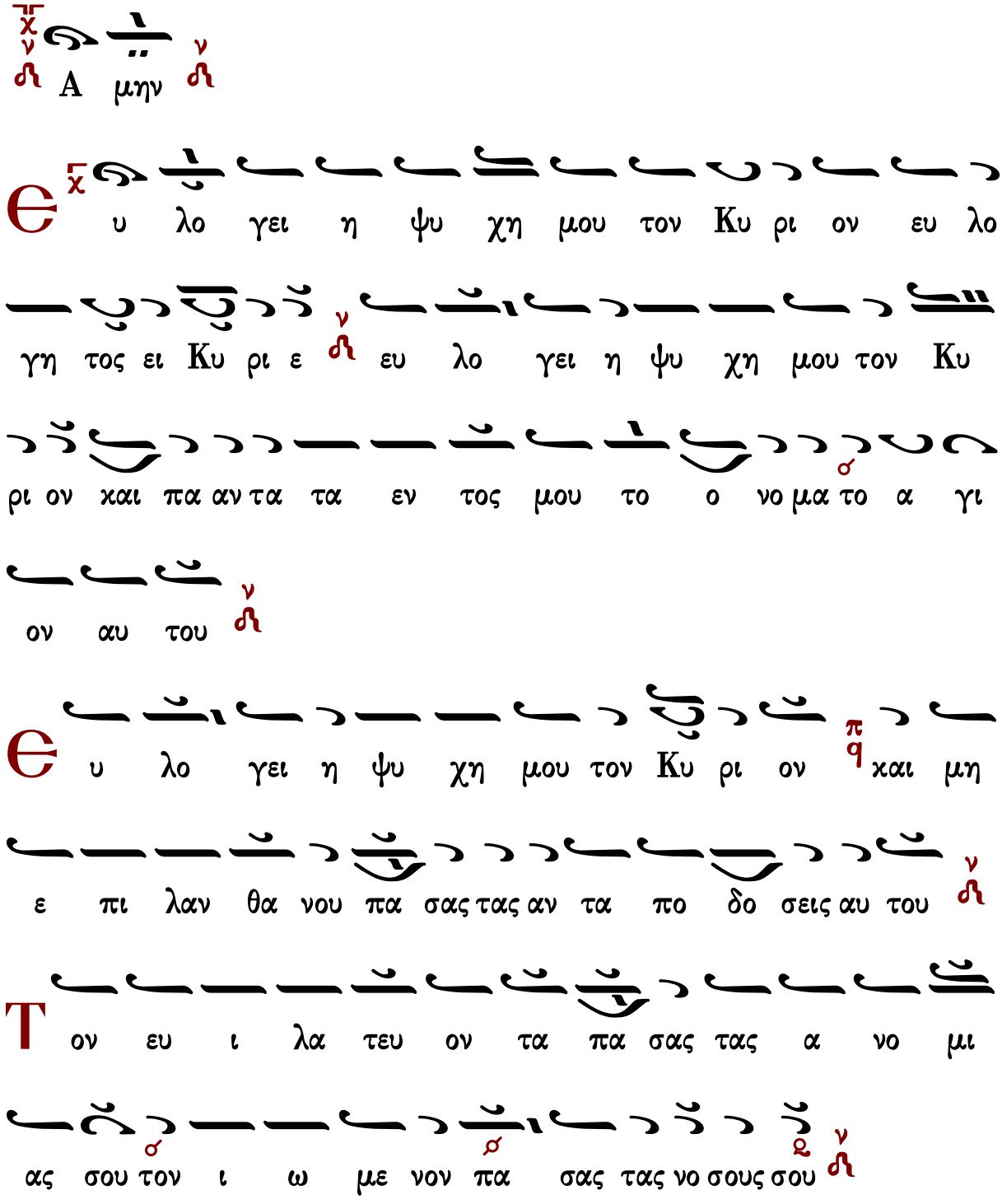

Τον λυτρου με νον εκ φθο ρας την ζω ην σου πq τον στε

φα νουν τα σε εν ε λε ε ει και οι κτιρ μοις νq

Τον εμ πι πλων τα εν α γα θοις την ε πι θυ

μι ανσου πq α να και νι σθη σε ται ως α ε του η νε

ο της σου νq

Π οι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος και

χρι μα πα σι τοις α δι κου με νοις νq

Ε γνω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υση πq

τοις Υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του νq

Ο ι κτιρ μων και ε λε η μων ο Κυ ρι ος πq μα

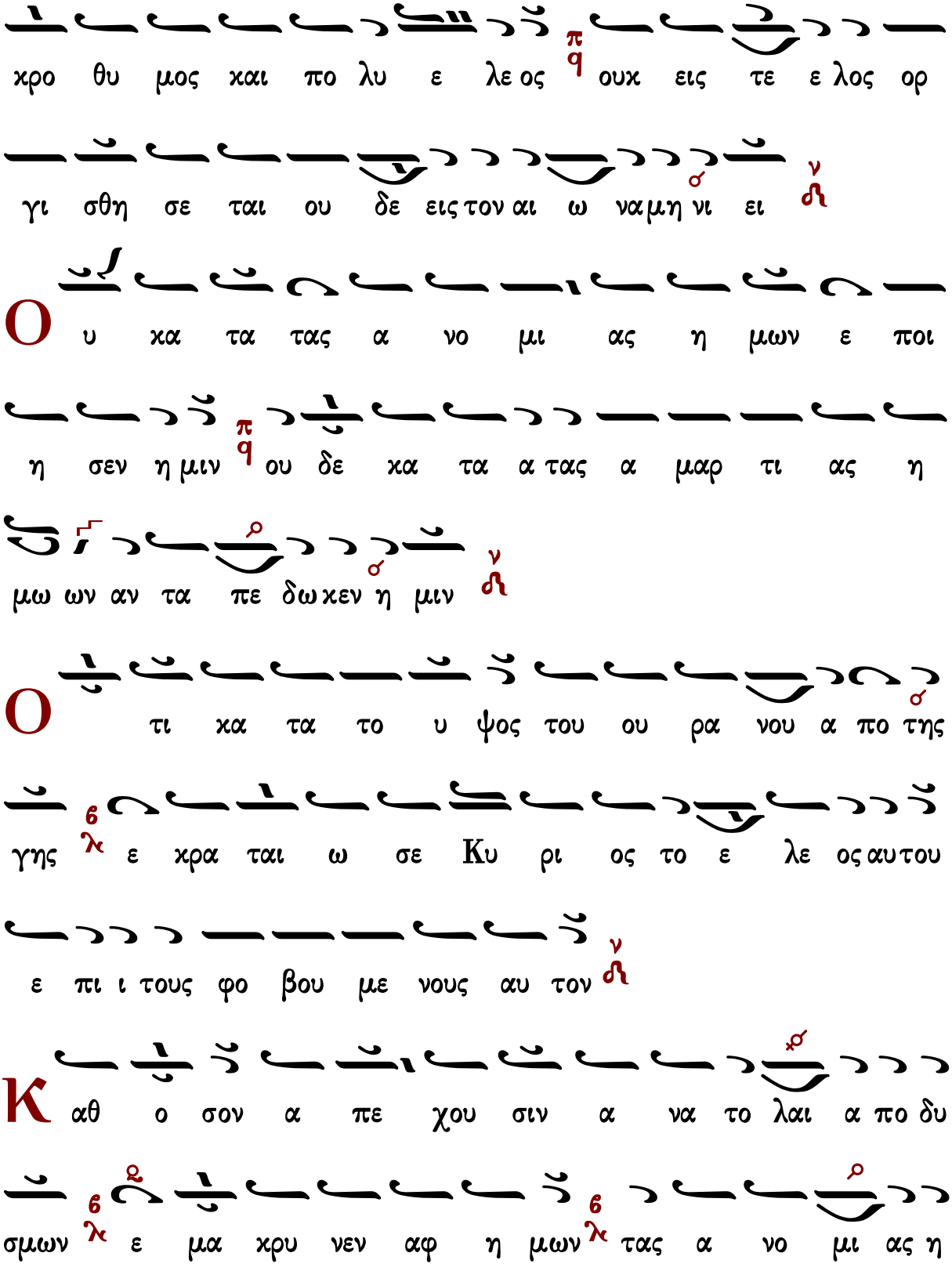
χρο θυ μος και πο λυ ε λε ος ουκ εις τε ε λος ορ
γι σθη σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι
η σεν η μιν ου δε κα τα α τας α μαρ τι ας η
μω ων αν τα πε δω κεν η μιν
Ο τι κα τα το υ ψος του ου ρα νου α πο της
γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ του
ε πι ι τους φο βου με νους αυ τον
Κ αθ ο σον α πε χου σιν α να το λαι α πο δυ
σμων ε μα χρυ νεν αφ η μων τας α νο μι ας η

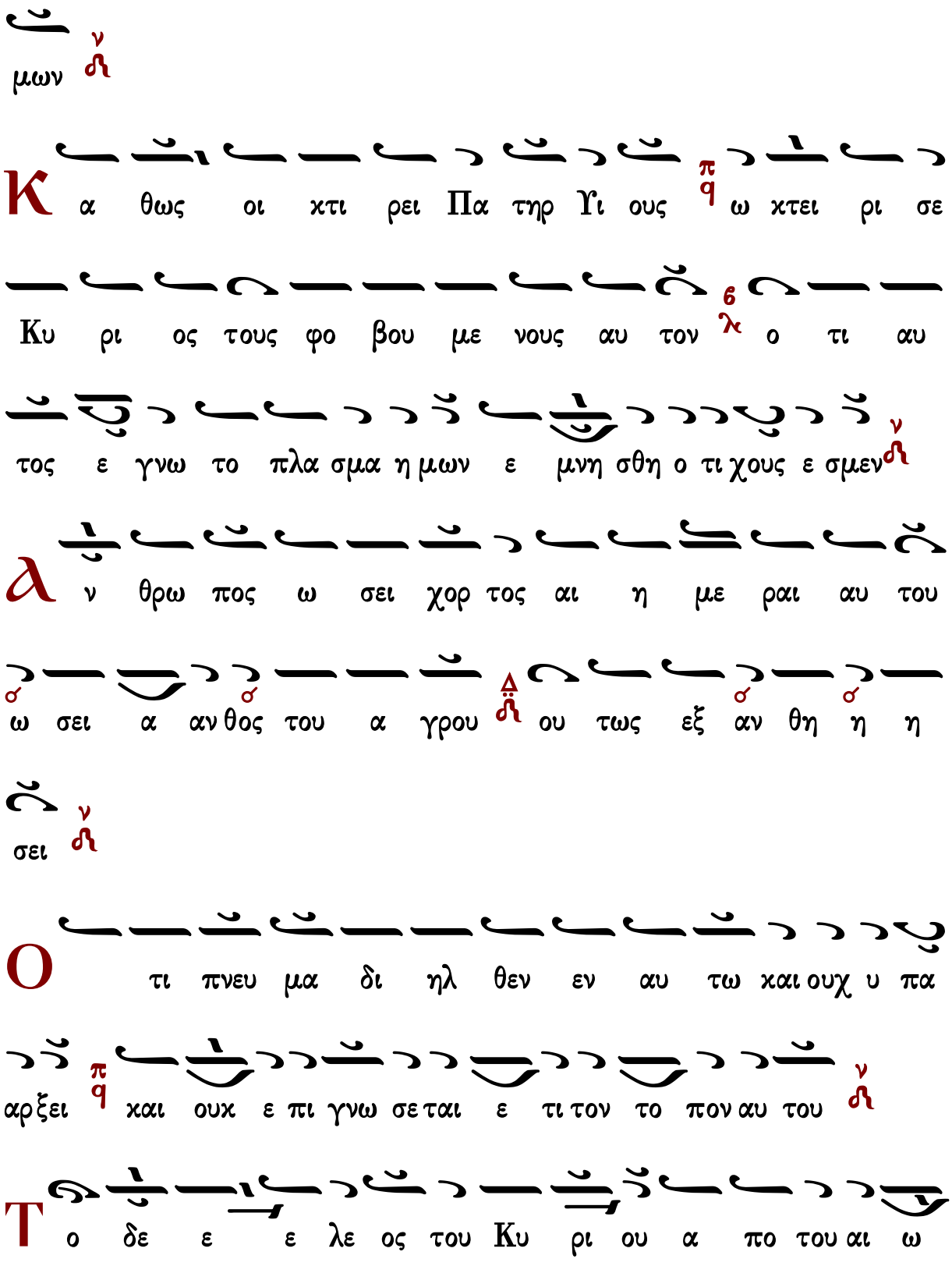
μων
Κ α θως οι χτι ρει Πα τηρ Υι ους ω χτει ρι σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ
τος ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χους ε σμεν
λ ν θρω πος ω σει χορ τος αι η με ραι αυ του
ω σει α αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη η η
σει
Ο τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα
αρ ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το πον αυ του
Τ ο δε ε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι ω

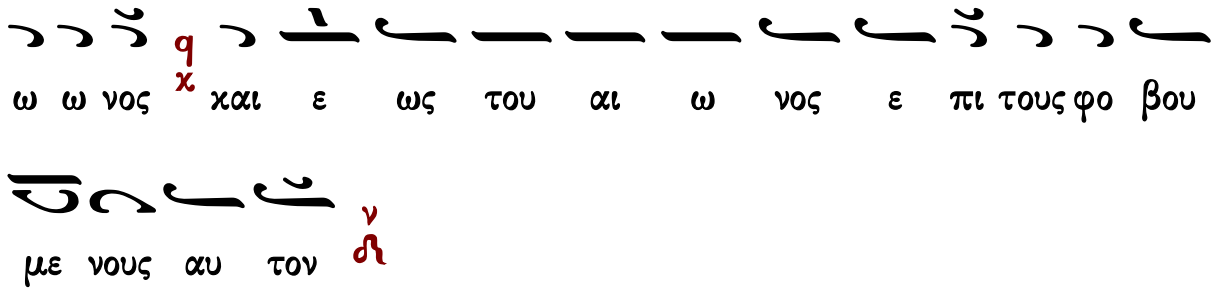
ω ω νος χ και ε ως του αι ω νος ε πι τους φο βου
με νους αυ τον ν

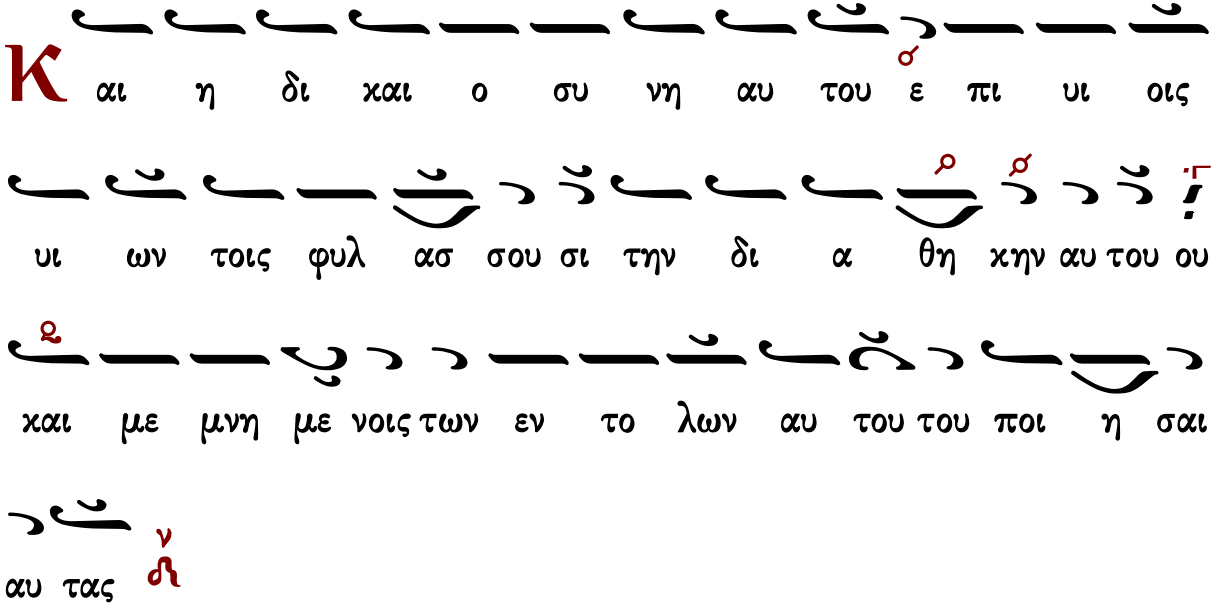
Κ αι η δι και ο συ νη αυ του ε πι υι οις
υι ων τοις φυλ ασ σου σι την δι α θη κην αυ του ου
και με μνη με νοις των εν το λων αυ του του ποι η σαι
αυ τας ν

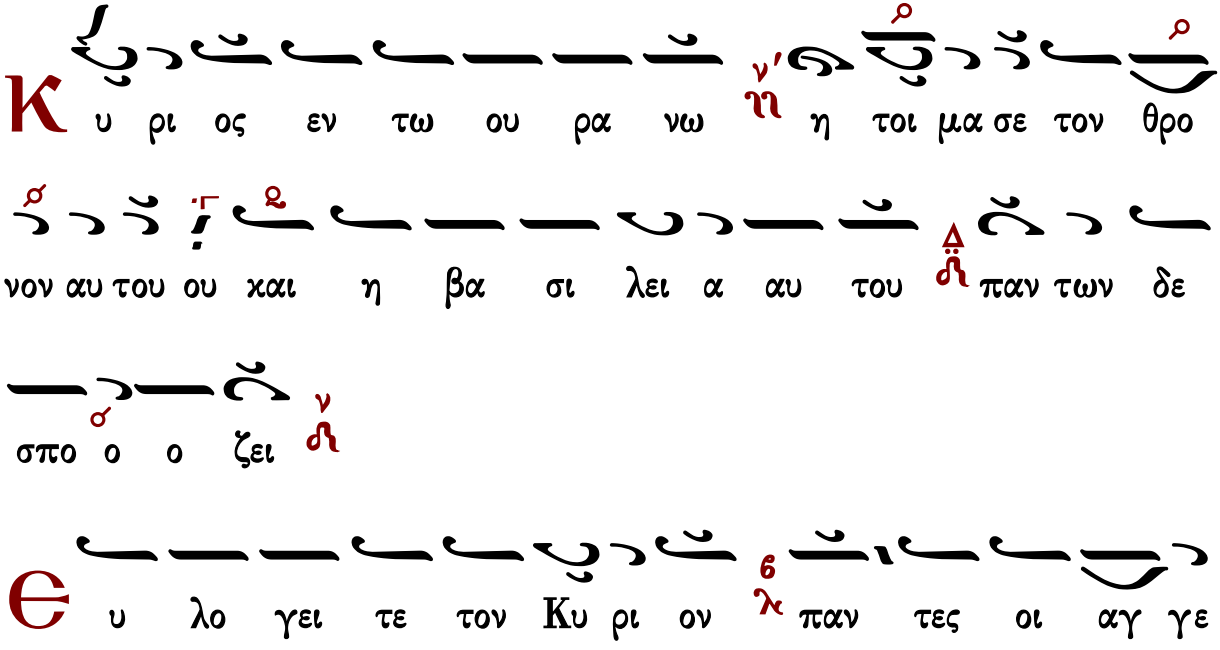
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι μα σε τον θρο
νον αυ του ου και η βα σι λει α αυ του παν των δε
σπο ο ο ζει ν
Θ υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι αγ γε

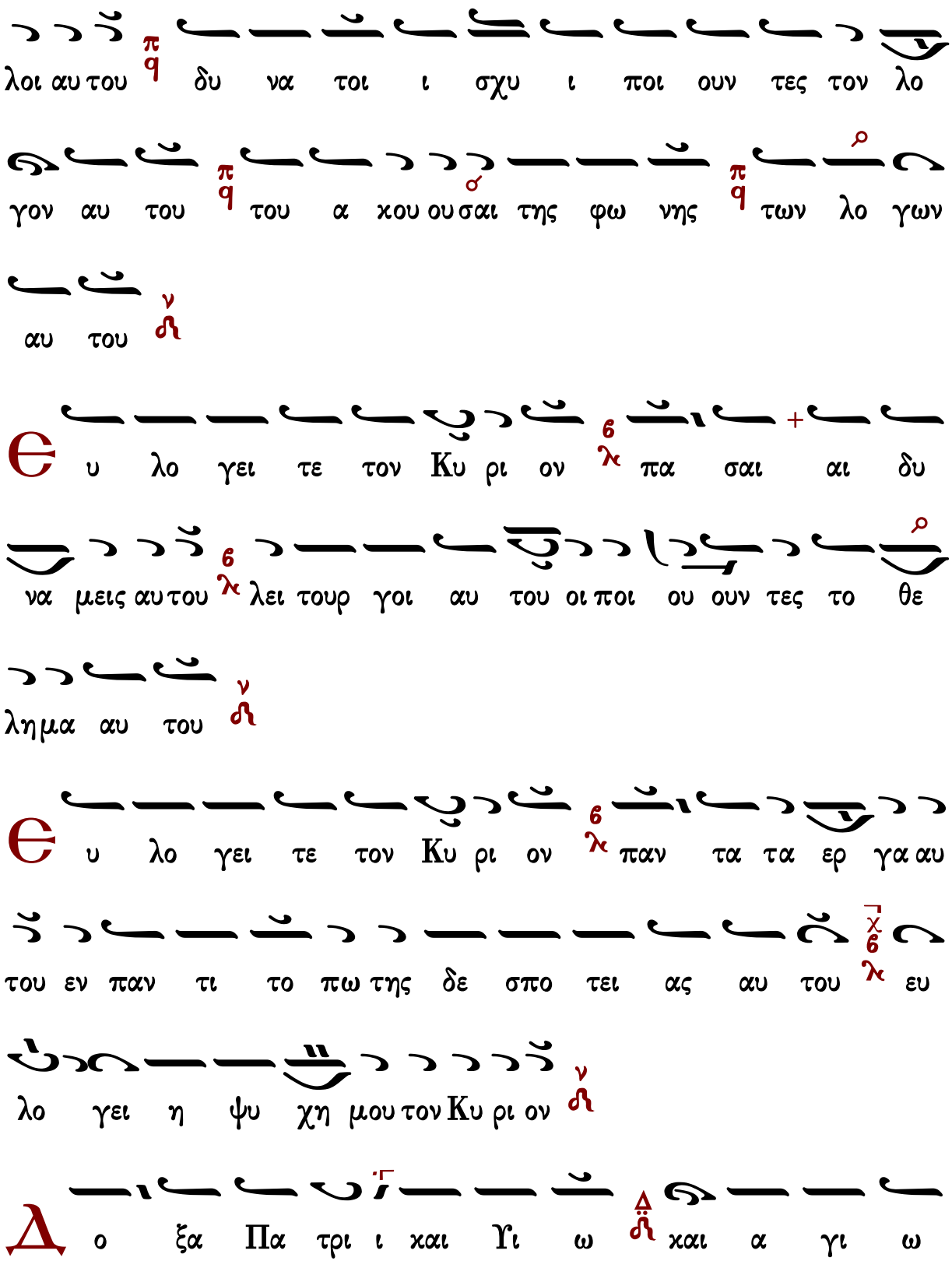
λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον λο
γον αυ του του α χου ουσαι της φω νης των λο γων
αυ του
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ
να μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
λημα αυ του
Є υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ γα αυ
του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ του ευ
λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω

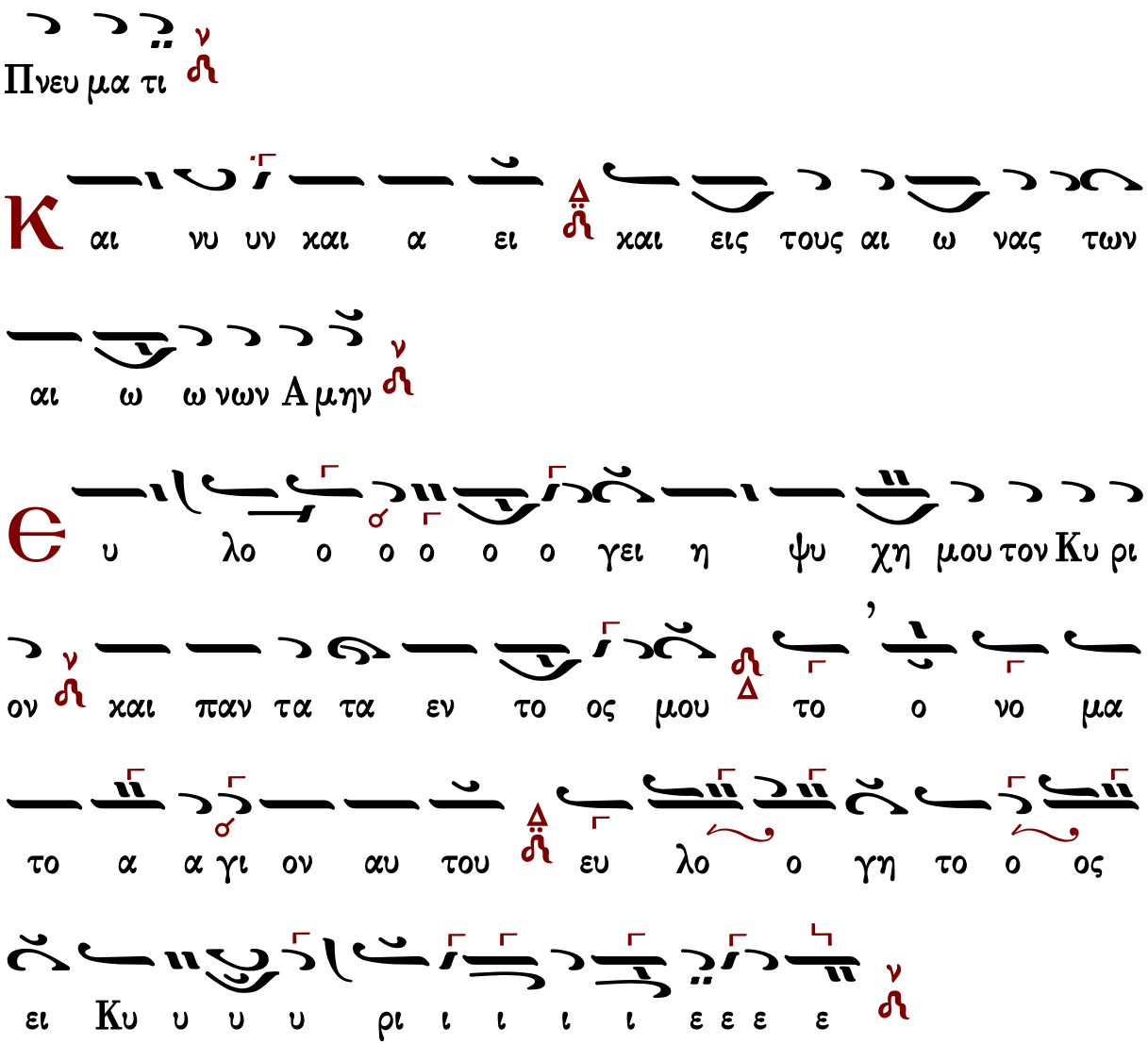

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β′

Ἦχος Βȣ

καταγραφή
Λυκούργος Αγγελόπουλος*

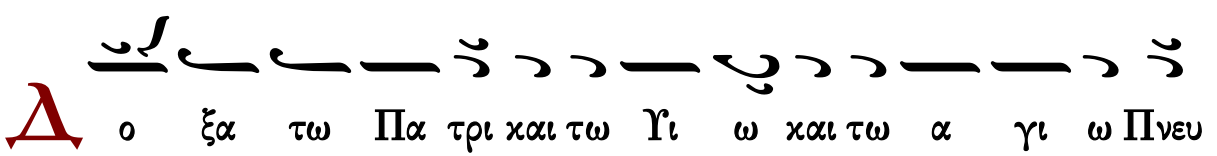

6
λ
μα τι

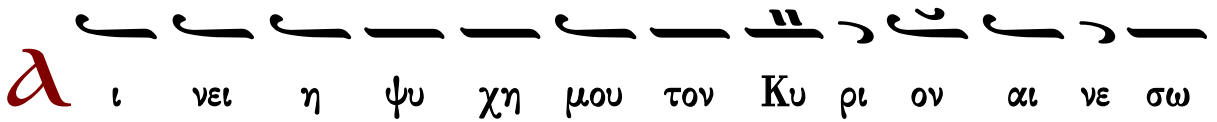
α
ι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον αι νε σω

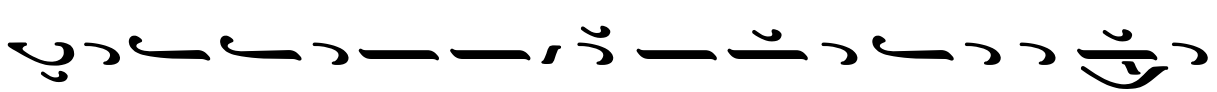
Κυ ρι ον εν τη ζω η ημου ψαλ λω τω Θε ω μου ε ως

6
λ
υ πα αρ χω

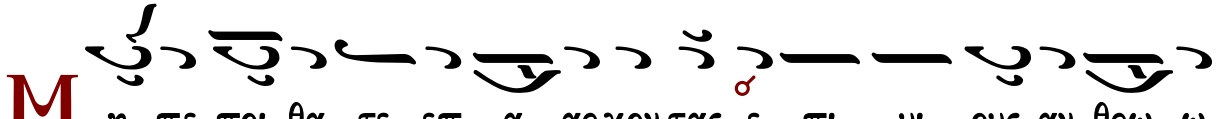
Μ
η πε ποι θα τε επ α αρχον τας ε πι υι ους αν θρω ω

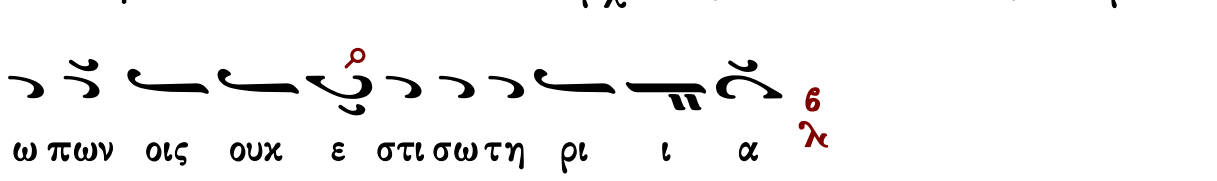
6
λ
ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι α

Θ
ξε λευ σε ται το πνε ευμα αυ του και ε πι στρε

6
λ
ψει εις την γην αυτου

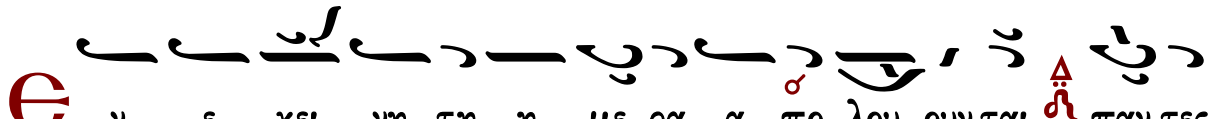
Θ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λου ουν ται παν τες

6
λ
οι δι α λο γι σμοι αυτου

Μ α κα ρι ος ου ο Θε ος Ι α κωβ βο η θος αυ του

η ελ πις αυ του ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ του 6 λ

Τ ον ποι η σαν τα τον ου ρα νον και την γην την

θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις 6 λ

Τ ον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω ω να ποι

ουν τα κρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον τα τρο φην

τοις πει νω ω σι 6 λ

Κ υ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε νους 6 λ Κυ ρι ος σο φοι τυ

φλου ους Κυ ρι ος α νορ θοι κα τερ ρα γμε ε νους Κυ

ρι ος α γα πα δι και αι αι αι ους Κυ ρι ος φυ λασ

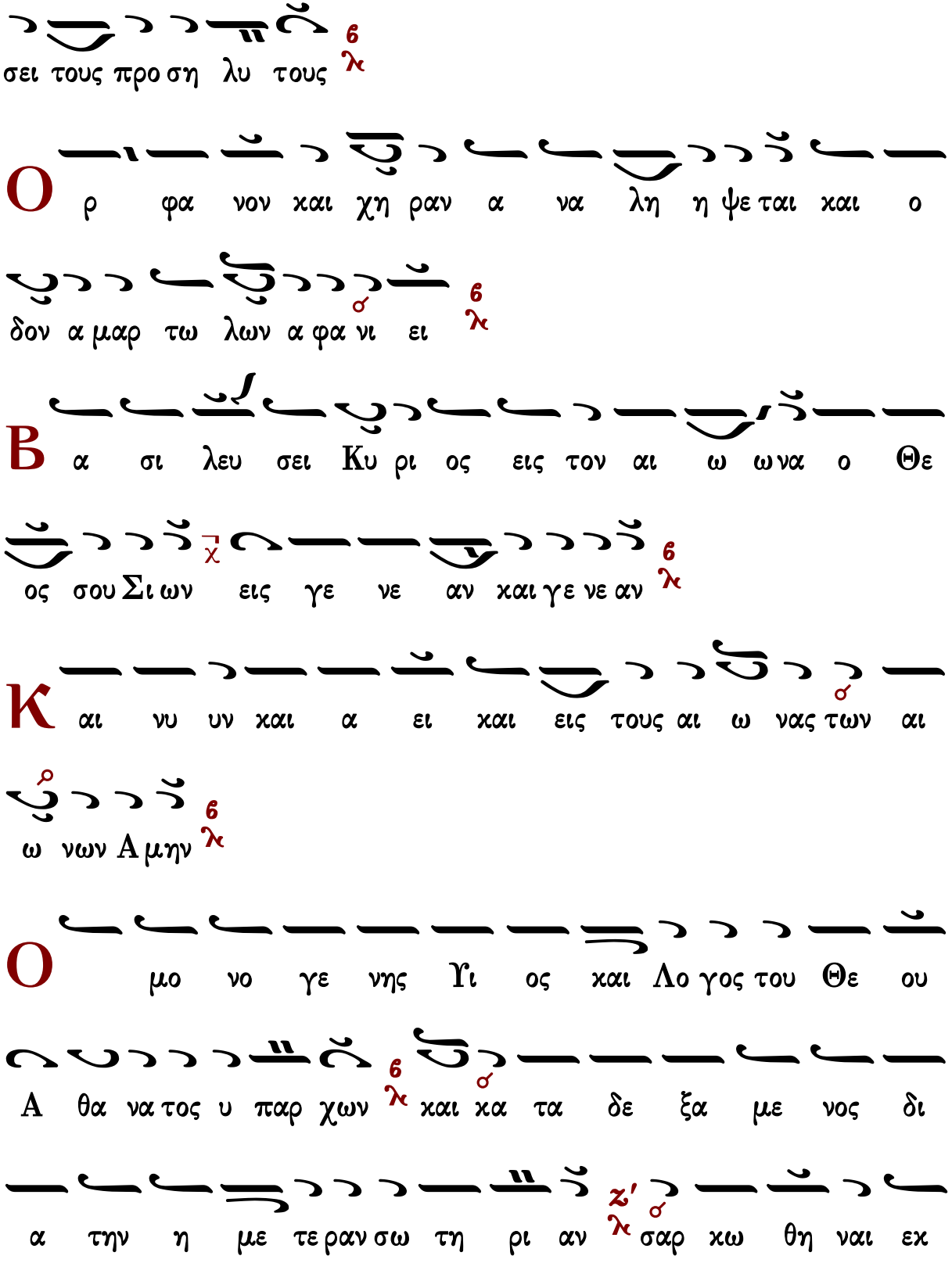
σει τους προ ση λυ τους
Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και ο
δον α μαρ τω λων α φα νι ει
Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ωνα ο Θε
ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω νων Α μην
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε ου
Α θα να τος υ παρ χων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ

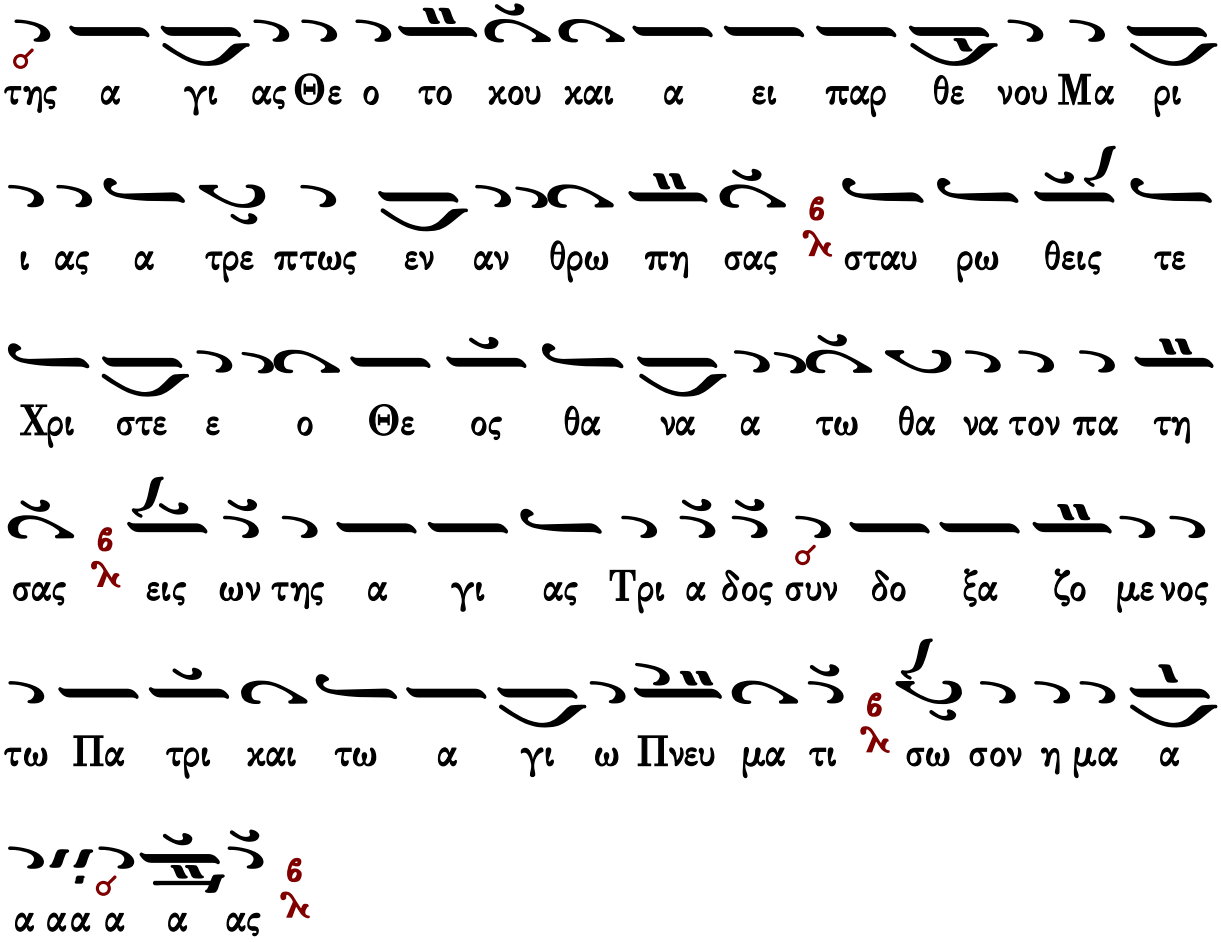

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…	Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…	Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…	Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος…	Ἀμήν.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Μακαρισμοὶ — Λουκᾶς Λουκᾶ

Πατριαρχικῆς Παραδόσεως

Στάσις Α΄

Ἦχος λ ἡ Νη

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.11*

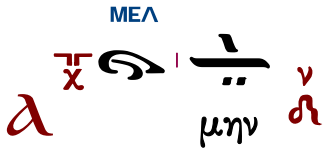

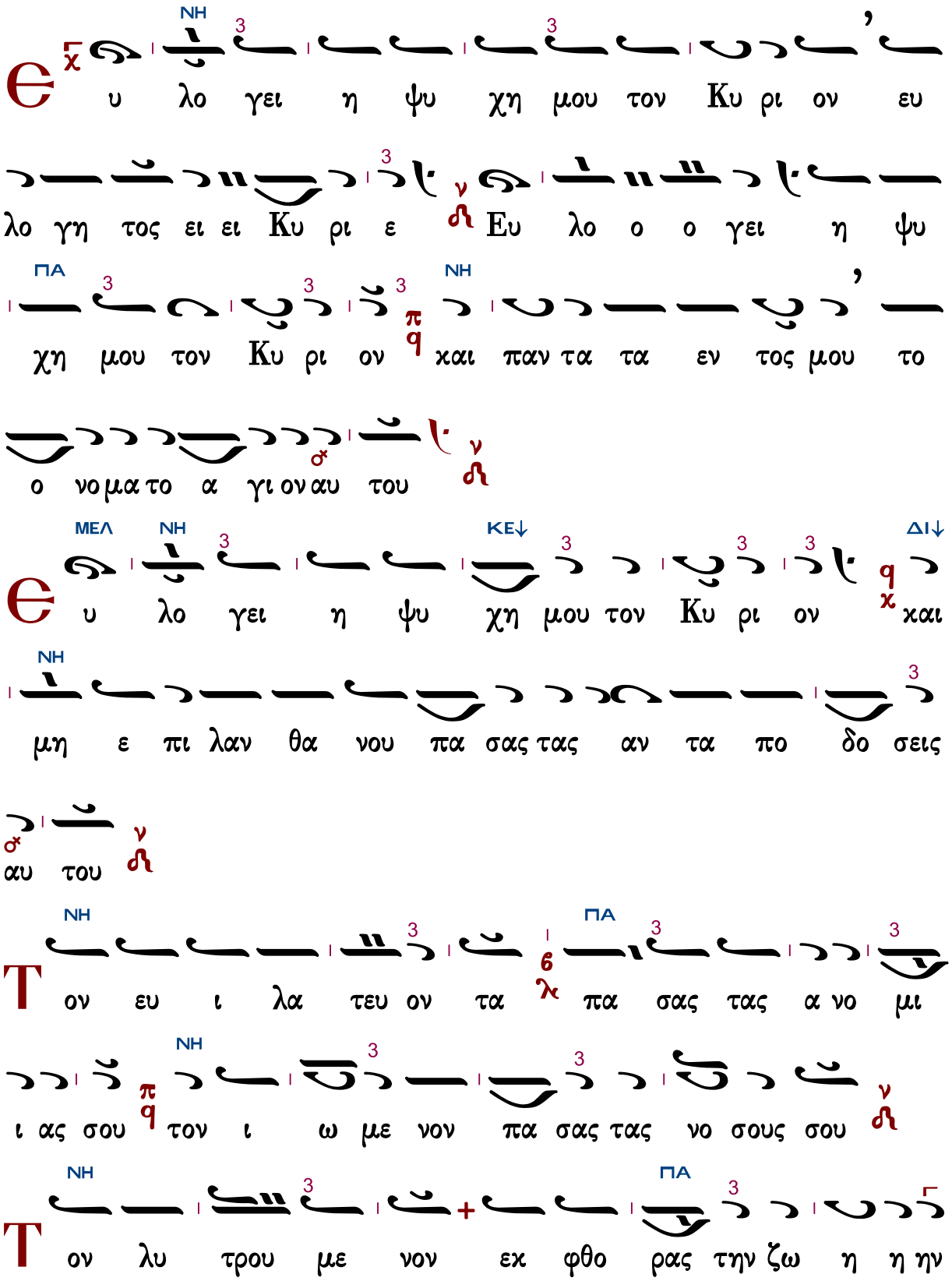
Θ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον ευ
λο γη τος ει ει Κυ ρι ε Ευ λο ο ο γει η ψυ
χη μου τον Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το
ο νο μα το α γι ον αυ του
Θ υ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον και
μη ε πι λαν θα νου πα σας τας αν τα πο δο σεις
αυ του
Τ ον ευ ι λα τευ ον τα πα σας τας α νο μι
ι ας σου τον ι ω με νον πα σας τας νο σους σου
Τ ον λυ τρου με νον εκ φθο ρας την ζω η η ην

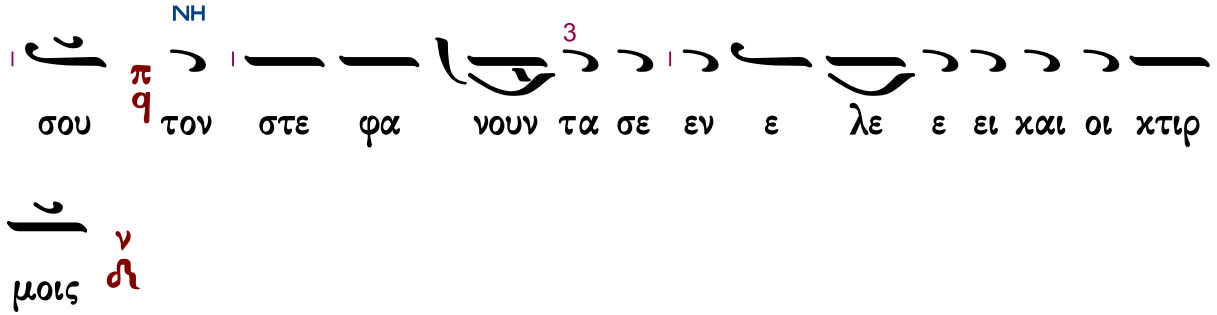
ΝΗ
3
σου τον στε φα νουν τα σε εν ε λε ε ει χαι οι χτιρ
μοις

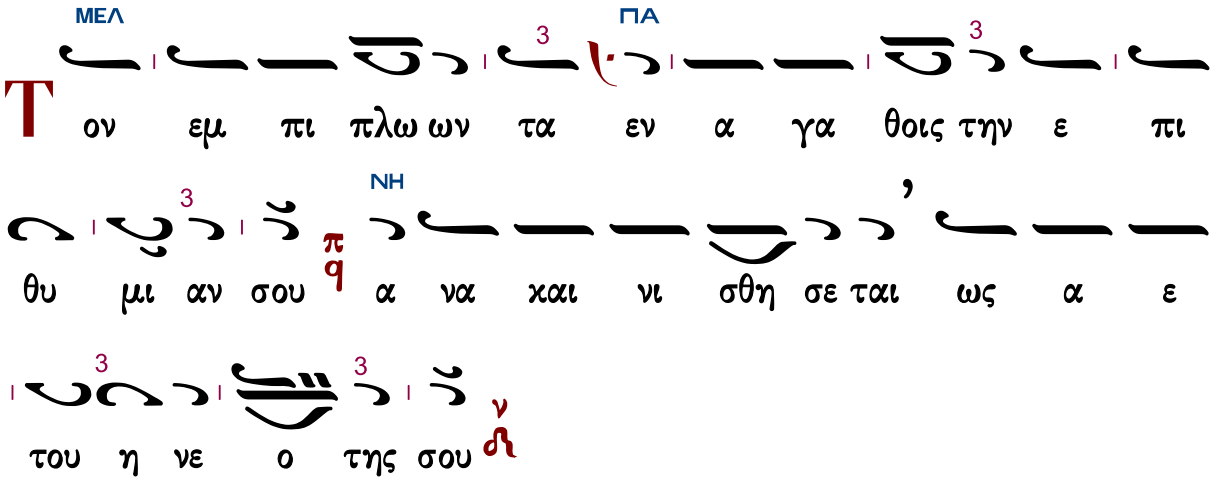
ΜΕΛ
ΠΑ
3
Τον εμ πι πλω ων τα εν α γα θοις την ε πι
θυ μι αν σου α να χαι νι σθη σε ται ως α ε
του η νε ο της σου

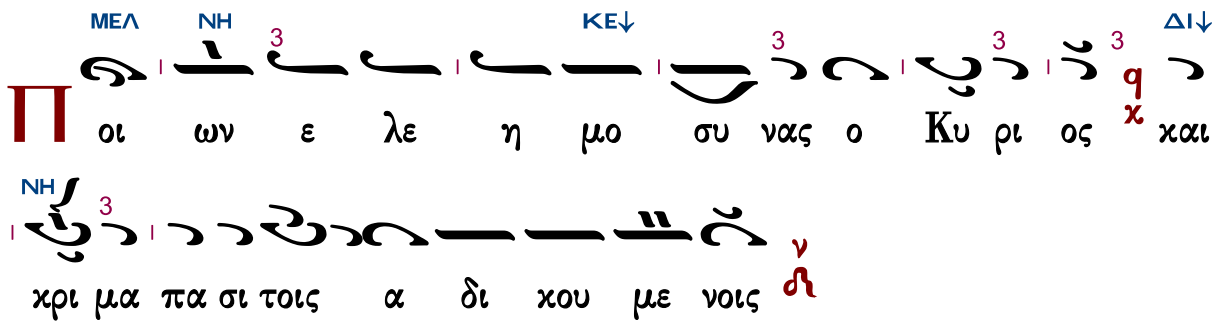
ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
Ποι ων ε λε η μο συ νας ο Κυ ρι ος χαι
χρι μα πα σι τοις α δι χου με νοις

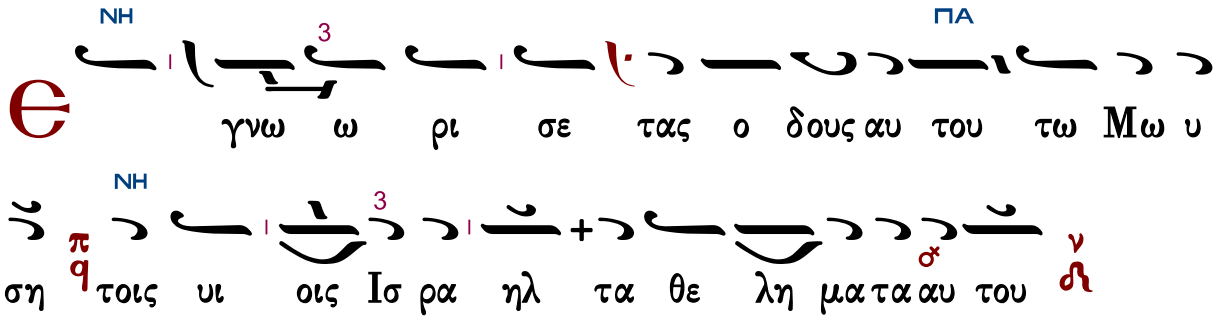
ΝΗ
ΠΑ
3
Θγνω ω ρι σε τας ο δους αυ του τω Μω υ
ση τοις υι οις Ισ ρα ηλ τα θε λη μα τα αυ του

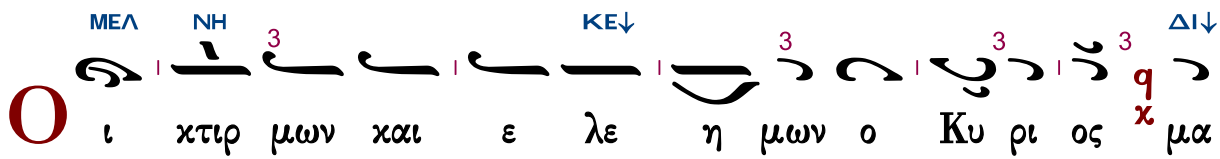
ΜΕΛ
ΝΗ
ΚΕ↓
ΔΙ↓
Οι χτιρ μων χαι ε λε η μων ο Κυ ρι ος μα

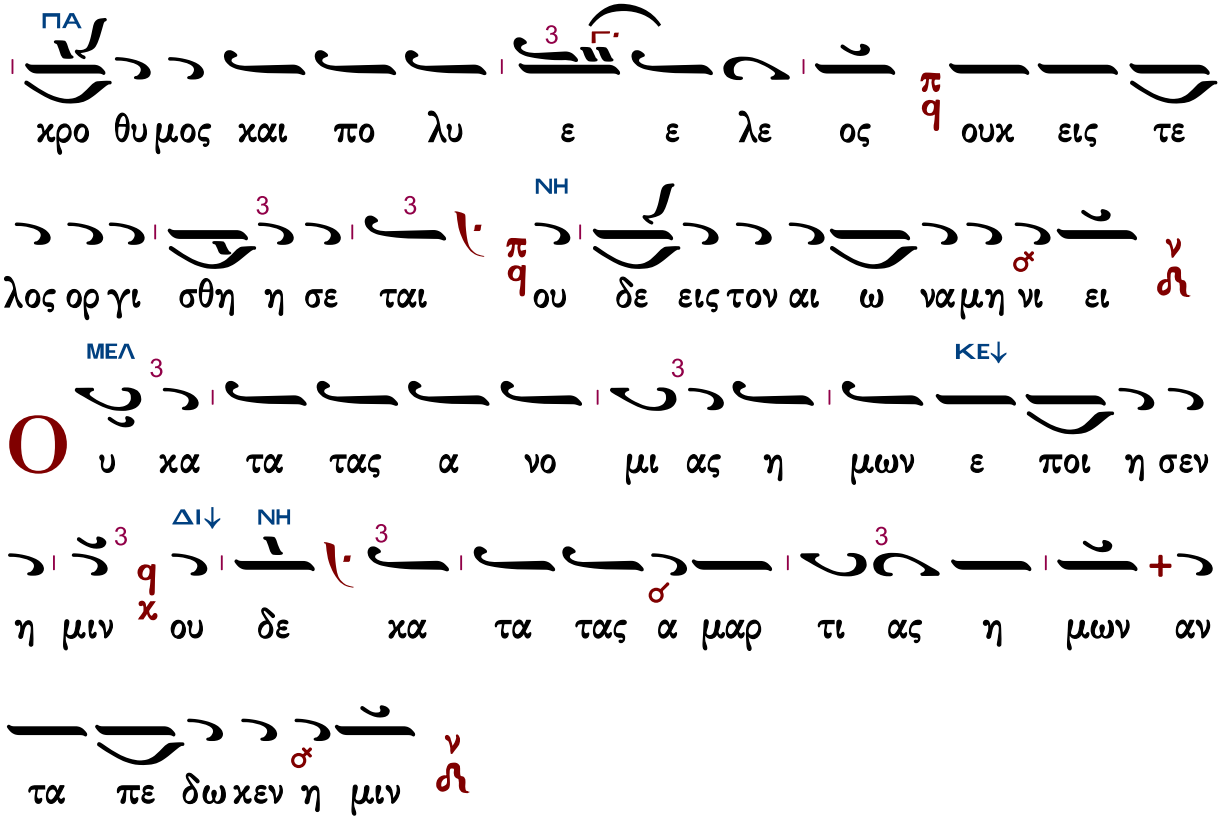
ΠΑ
χρο θυ μος και πο λυ ε ε λε ος ουκ εις τε
λος ορ γι σθη η σε ται ου δε εις τον αι ω να μη νι ει
ΜΕΛ
ΚΕ↓
Ο υ κα τα τας α νο μι ας η μων ε ποι η σεν
η μιν ου δε κα τα τας α μαρ τι ας η μων αν
τα πε δω κεν η μιν
ΔΙ↓
ΝΗ
Ο τι κα τα το υ υ ψος του ου ρα νου α πο
της γης ε κρα ται ω σε Κυ ρι ος το ε λε ος αυ
του ε πι τους φο βου με ε νους αυ τον
Κ α θο σον α πε ε χου σιν α να το λαι α
πο δυ σμων ε μα α α κρυ νεν αφ η μων τας α

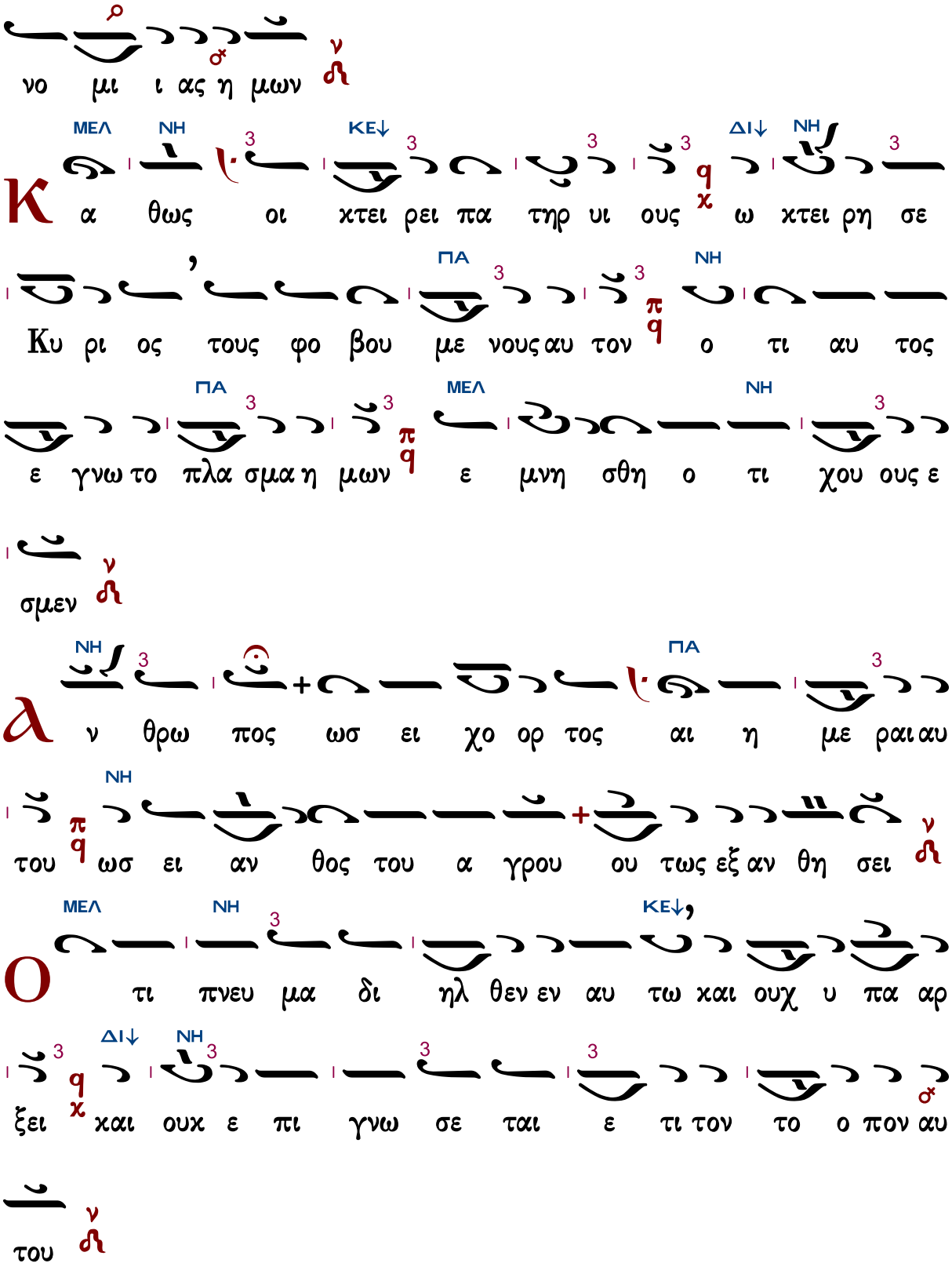
νο μι ι ας η μων
Κ
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓ ΔΙ↓ ΝΗ
α θως οι χτει ρει πα τηρ υι ους ω χτει ρη σε
Κυ ρι ος τους φο βου με νους αυ τον ο τι αυ τος
ΠΑ ΝΗ
ε γνω το πλα σμα η μων ε μνη σθη ο τι χου ους ε
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
σμεν
Α
ΝΗ ΠΑ
ν θρω πος ωσ ει χο ορ τος αι η με ραι αυ
ΝΗ
του ωσ ει αν θος του α γρου ου τως εξ αν θη σει
Ο
ΜΕΛ ΝΗ ΚΕ↓
τι πνευ μα δι ηλ θεν εν αυ τω και ουχ υ πα αρ
ΔΙ↓ ΝΗ
ξει και ουκ ε πι γνω σε ται ε τι τον το ο πον αυ
του

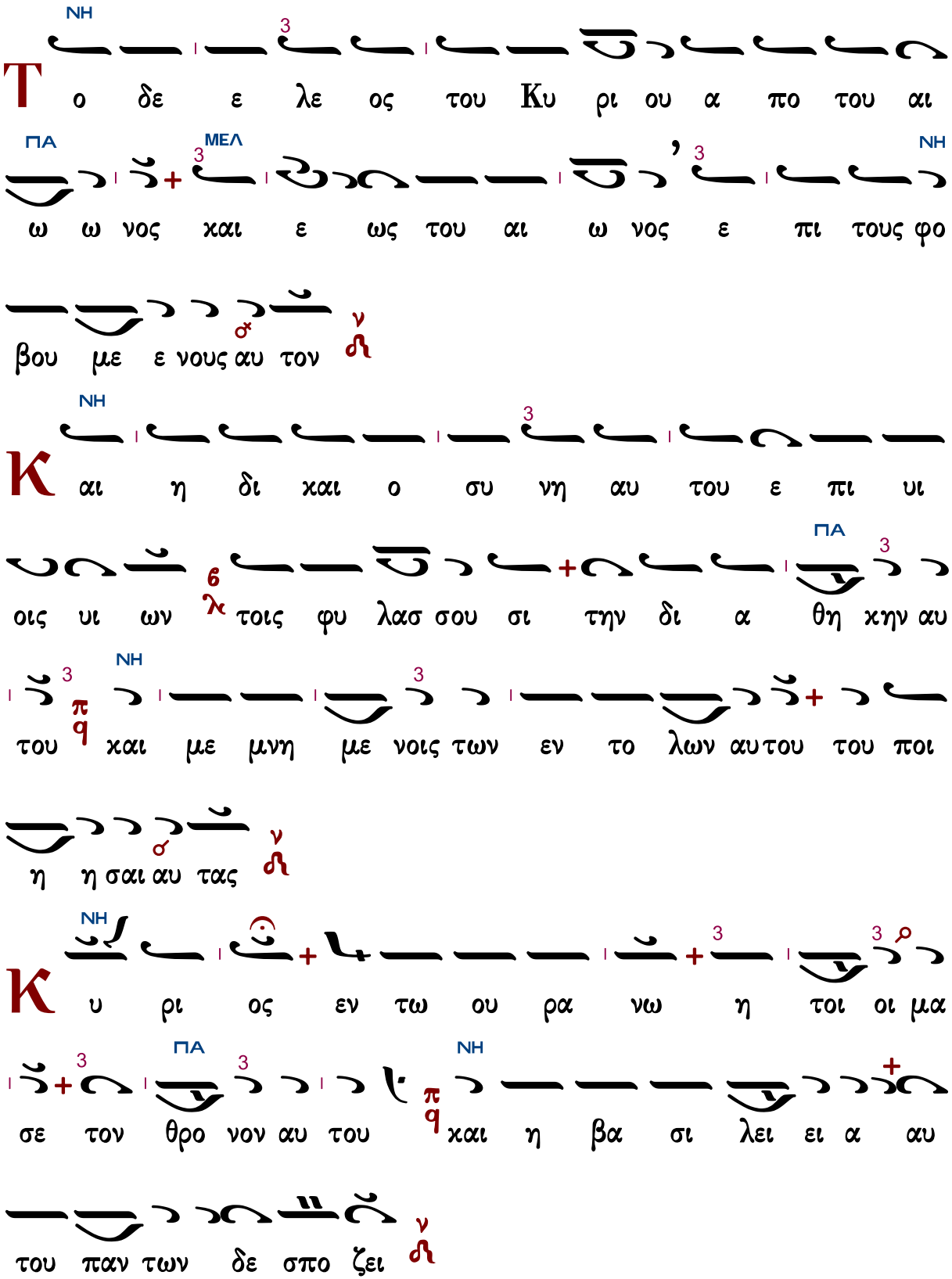
ΝΗ
Τ ο δε ε λε ος του Κυ ρι ου α πο του αι
ΠΑ ΜΕΛ ΝΗ
ω ω νος χαι ε ως του αι ω νος ε πι τους φο
βου με ε νους αυ τον
ΝΗ
Κ αι η δι χαι ο συ νη αυ του ε πι υι
ΠΑ
οις υι ων τοις φυ λασ σου σι την δι α θη κην αυ
ΝΗ
του χαι με μνη με νοις των εν το λων αυτου του ποι
η η σαι αυ τας
ΝΗ
Κ υ ρι ος εν τω ου ρα νω η τοι οι μα
ΠΑ ΝΗ
σε τον θρο νον αυ του και η βα σι λει ει α αυ
του παν των δε σπο ζει

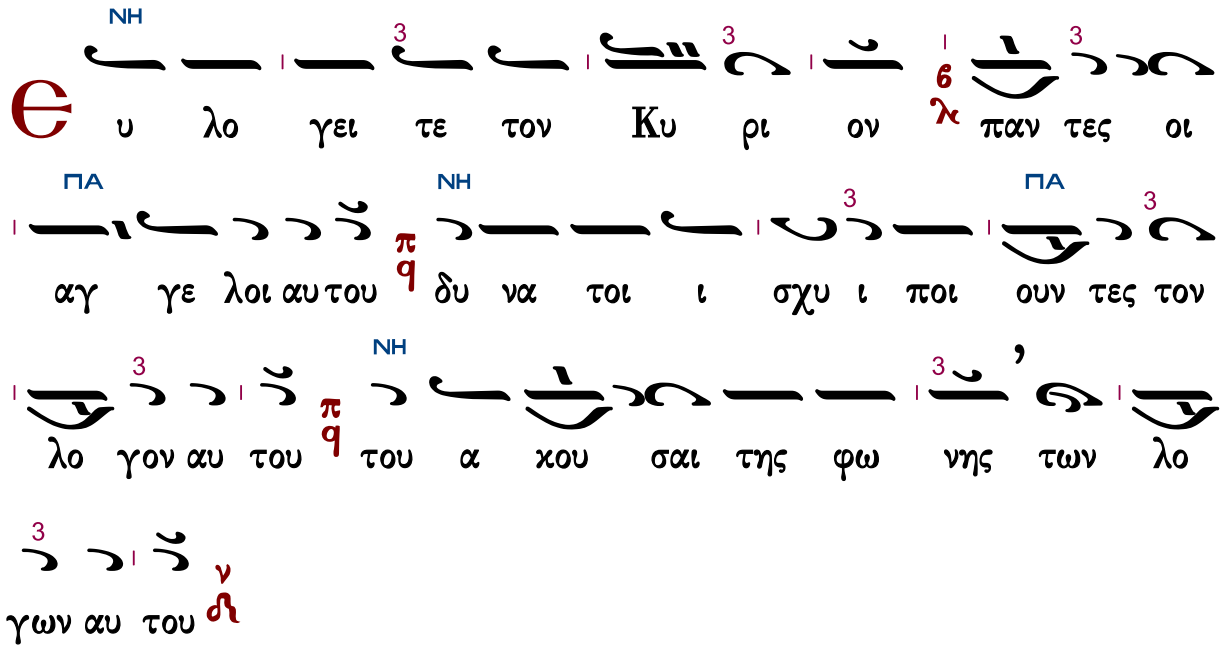
ΝΗ
3
3
6
λ
3
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τες οι
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
π
q
αγ γε λοι αυ του δυ να τοι ι σχυ ι ποι ουν τες τον
3
3
3
π
q
ΝΗ
3
λο γον αυ του του α χου σαι της φω νης των λο
3
3
ν
γων αυ του

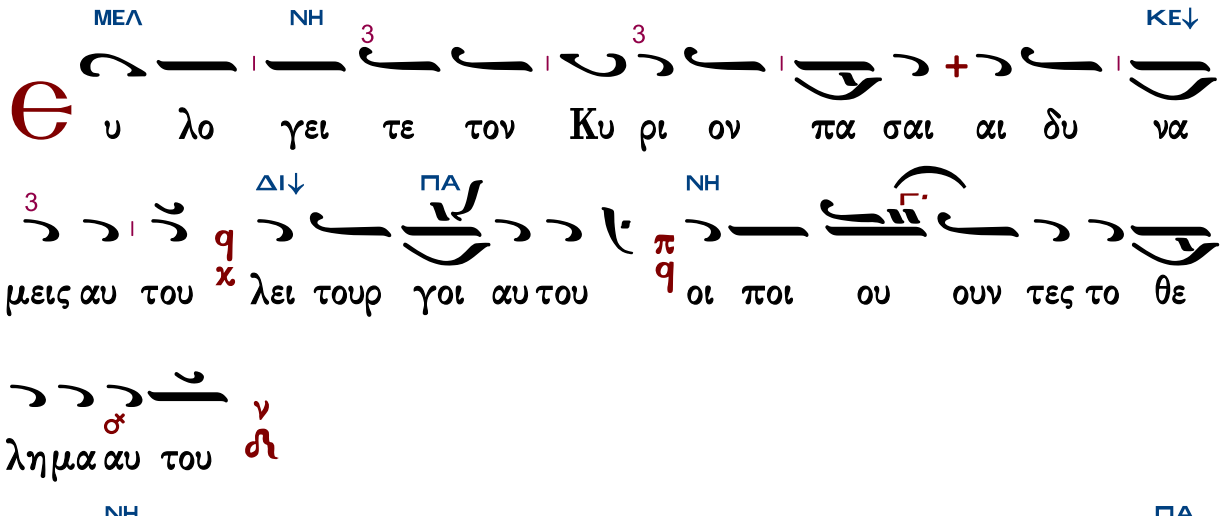
ΜΕΛ
ΝΗ
3
3
+
ΚΕ↓
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον πα σαι αι δυ να
3
3
ΔΙ↓
ΠΑ
ΝΗ
Γ
q
χ
π
q
μεις αυ του λει τουρ γοι αυ του οι ποι ου ουν τες το θε
σ
ν
λημα αυ του

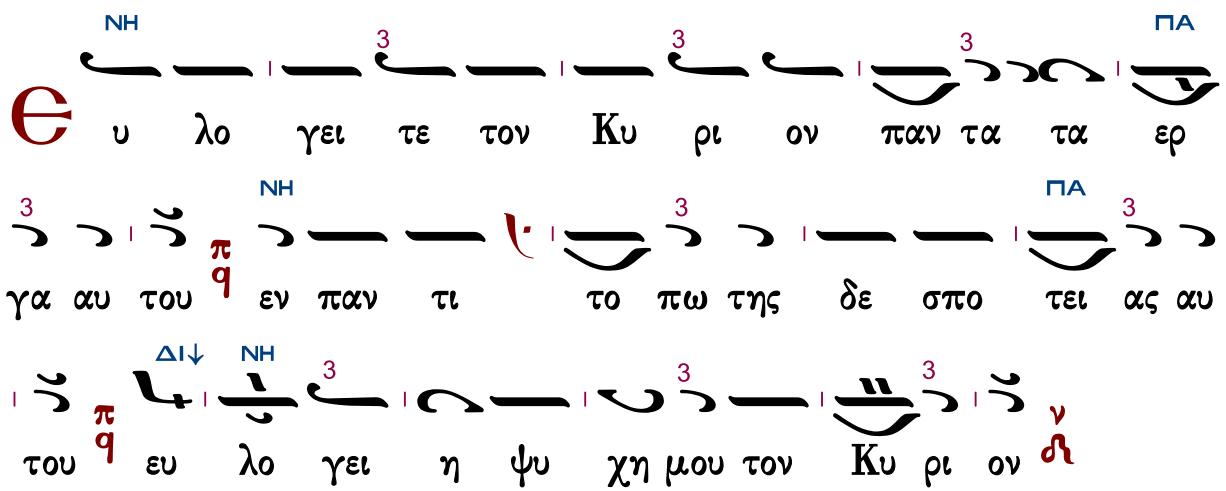
ΝΗ
3
3
3
ΠΑ
υ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα ερ
3
ΝΗ
3
ΠΑ
3
π
q
γα αυ του εν παν τι το πω της δε σπο τει ας αυ
ΔΙ↓
ΝΗ
3
3
3
π
q
ν
του ευ λο γει η ψυ χη μου τον Κυ ρι ον

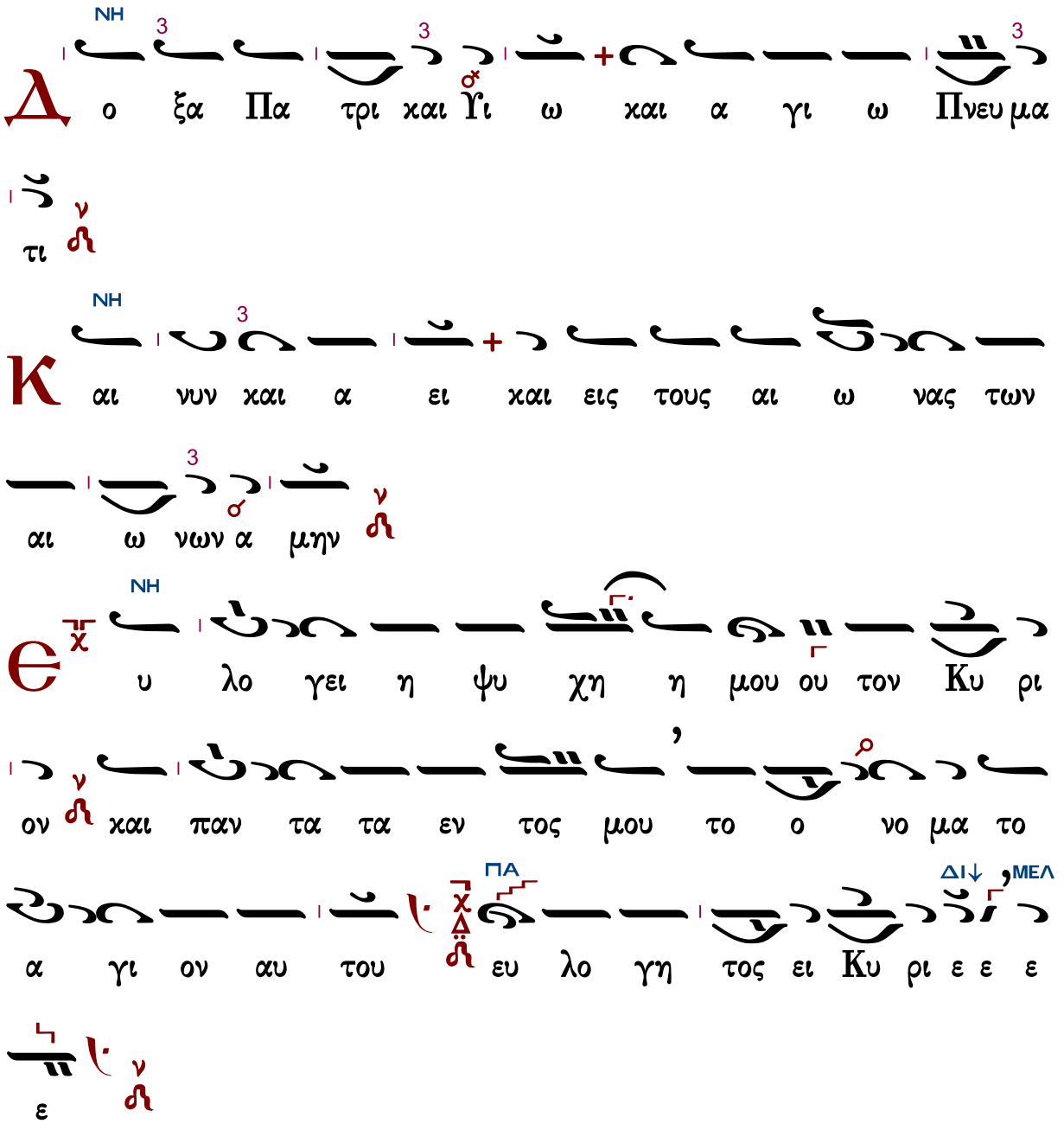

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι…
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον…
Τῆς παναγίας, ἀχράντου…
Ὅτι σὸν τὸ κράτος…

Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.
Σοί, Κύριε.
Ἀμήν.

Στάσις Β΄

Ἦχος Δι

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Θεία Λειτουργία
2006 σ.17*

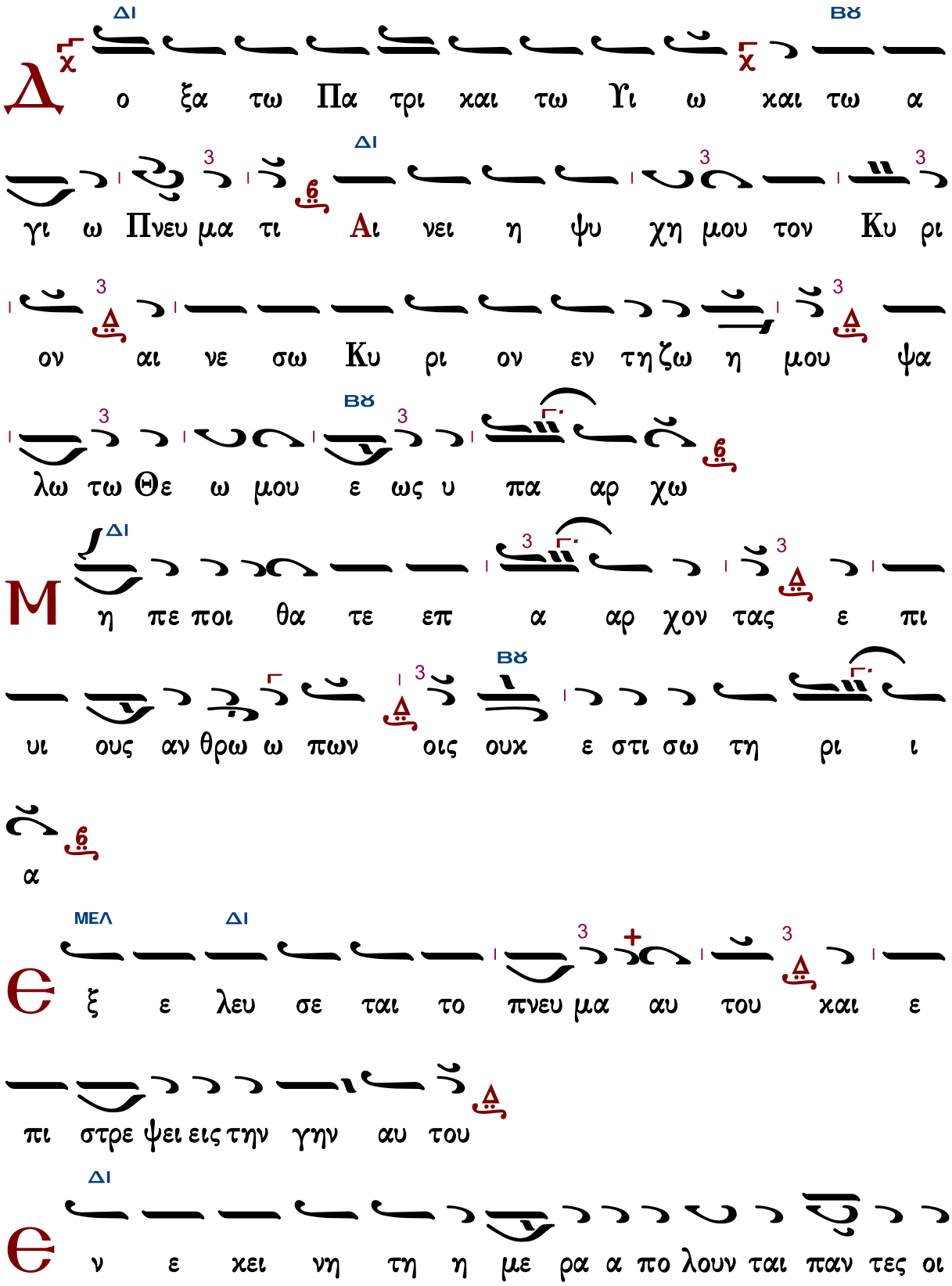
Δ
ΔΙ
ΒΫ
ο ξα τω Πα τρι και τω Υι ω και τω α
γι ω Πνευ μα τι Αι νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
ον αι νε σω Κυ ρι ον εν τη ζω η μου ψα
λω τω Θε ω μου ε ως υ πα αρ χω
Μ
ΔΙ
η πε ποι θα τε επ α αρ χον τας ε πι
υι ους αν θρω ω πων οις ουκ ε στι σω τη ρι ι
α
Ε
ΜΕΛ
ΔΙ
ξ ε λευ σε ται το πνευ μα αυ του και ε
πι στρε ψει εις την γην αυ του
Ε
ΔΙ
ν ε κει νη τη η με ρα α πο λουν ται παν τες οι

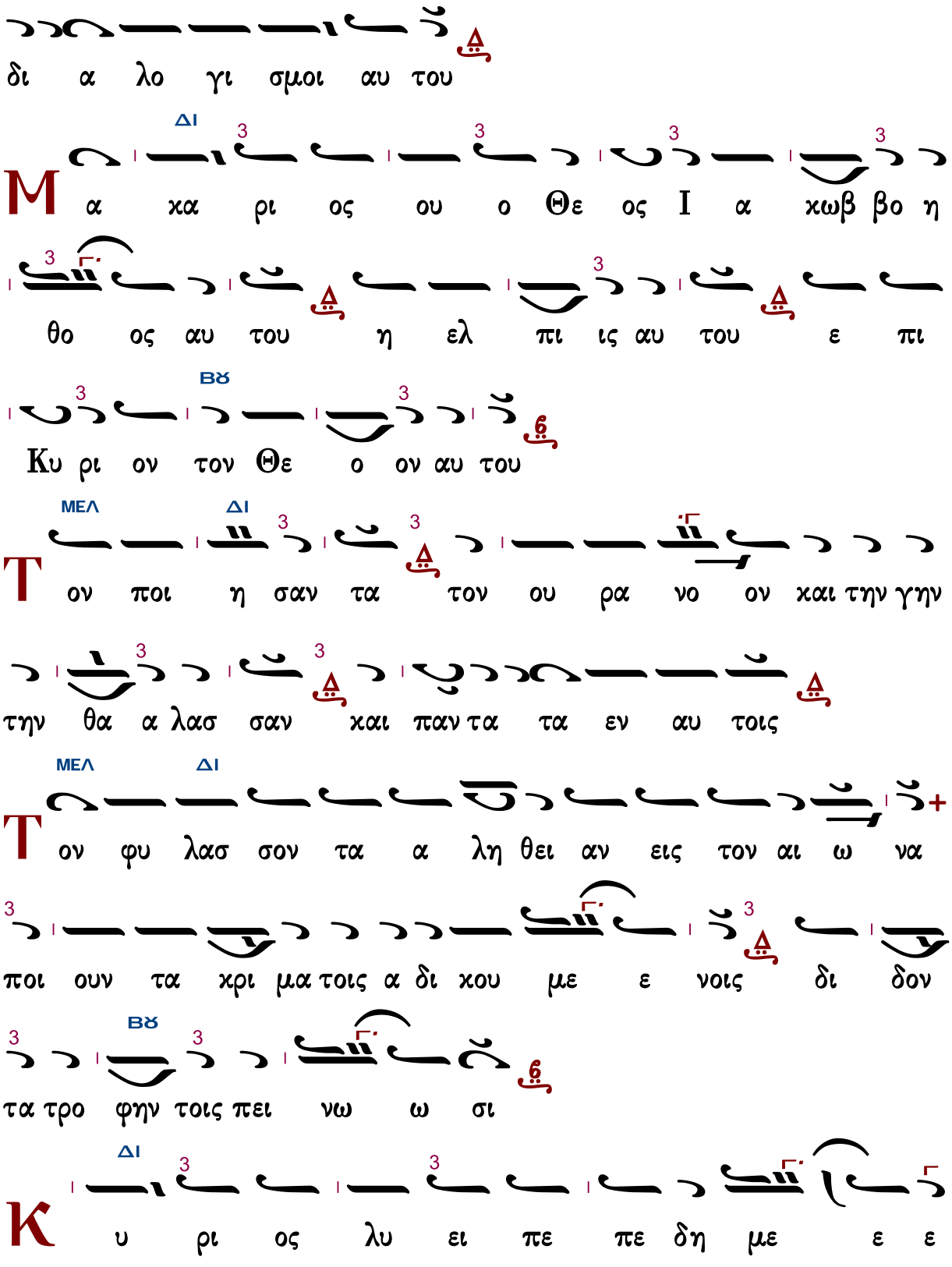
δι α λο γι σμοι αυ του
ΔΙ
Μα χα ρι ος ου ο Θε ος Ι α χωβ βο η
θο ος αυ του η ελ πι ις αυ του ε πι
ΒΫ
Κυ ρι ον τον Θε ο ον αυ του
ΜΕΛ ΔΙ
Τον ποι η σαν τα τον ου ρα νο ον και την γην
την θα α λασ σαν και παν τα τα εν αυ τοις
ΜΕΛ ΔΙ
Τον φυ λασ σον τα α λη θει αν εις τον αι ω να
ποι ουν τα χρι μα τοις α δι κου με ε νοις δι δον
ΒΫ
τα τρο φην τοις πει νω ω σι
ΔΙ
Κυ ρι ος λυ ει πε πε δη με ε ε

νους Κυ ρι ος σο φοι τυ φλους Κυ ρι ος α νορ

θοι κα τερ ρα γμε ε ε νους Κυ ρι ος α γα πα δι

και αι ους Κυ ρι ος φυ λασ σει τους προσ η λυ υ τους

ΒΫ

ΜΕΛ ΔΙ

Ο ρ φα νον και χη ραν α να λη η ψε ται και

ο δον α μαρ τω λων α φα νι ει

ΜΕΛ ΔΙ

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ω ω να

ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε

αν

ΜΕΛ ΔΙ ΜΕΛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

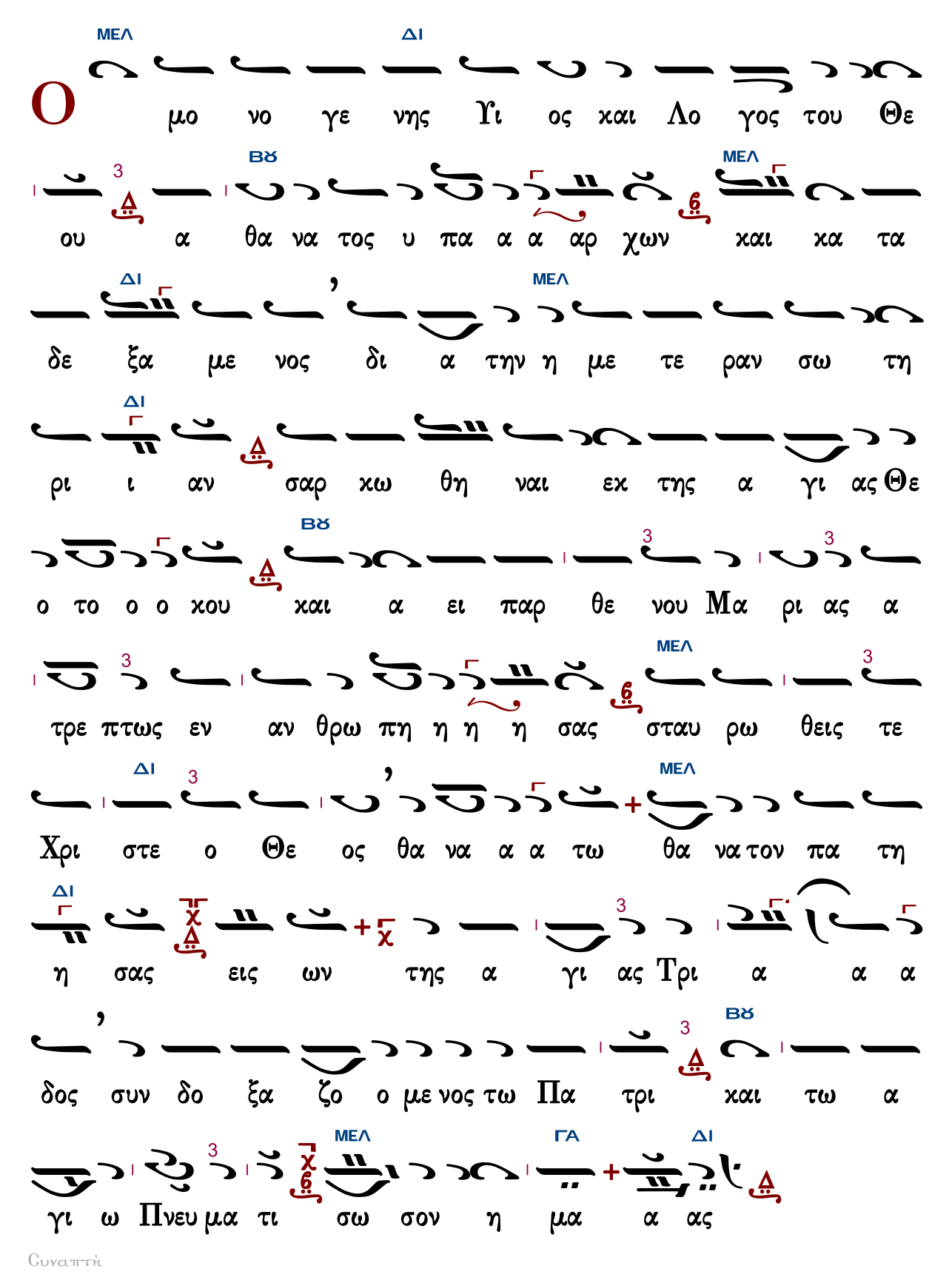
ΜΕΛ ΔΙ
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος του Θε
ου α θα να τος υ πα α α αρ χων και κα τα
δε ξα με νος δι α την η με τε ραν σω τη
ρι ι αν σαρ κω θη ναι εκ της α γι ας Θε
ο το ο ο κου και α ει παρ θε νου Μα ρι ας α
τρε πτως εν αν θρω πη η η η σας σταυ ρω θεις τε
Χρι στε ο Θε ος θα να α α τω θα να τον πα τη
η σας εις ων της α γι ας Τρι α α α
δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας
ΒΫ
ΗΧ
ΓΑ

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι… Κύριε, ἐλέησον.
Ἀντιλαβοῦ, σῶσον… Κύριε, ἐλέησον.
Τῆς παναγίας, ἀχράντου… Σοί, Κύριε.
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος… Ἀμήν.

Μακαρισμοί

Ἦχος Πα

Πέτρου Εφεσίου
Αναστασιματάριον
1820 σ.57*

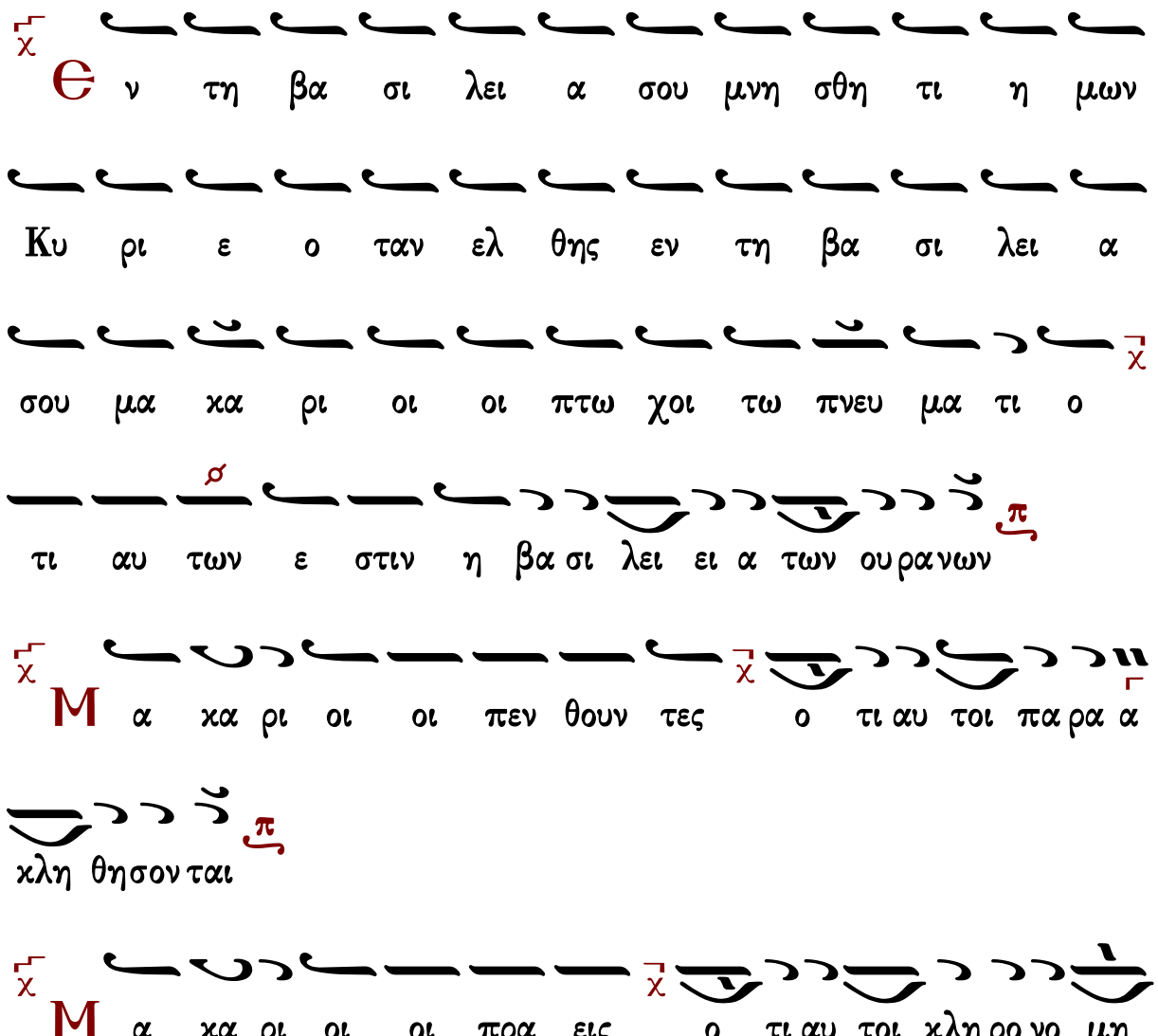

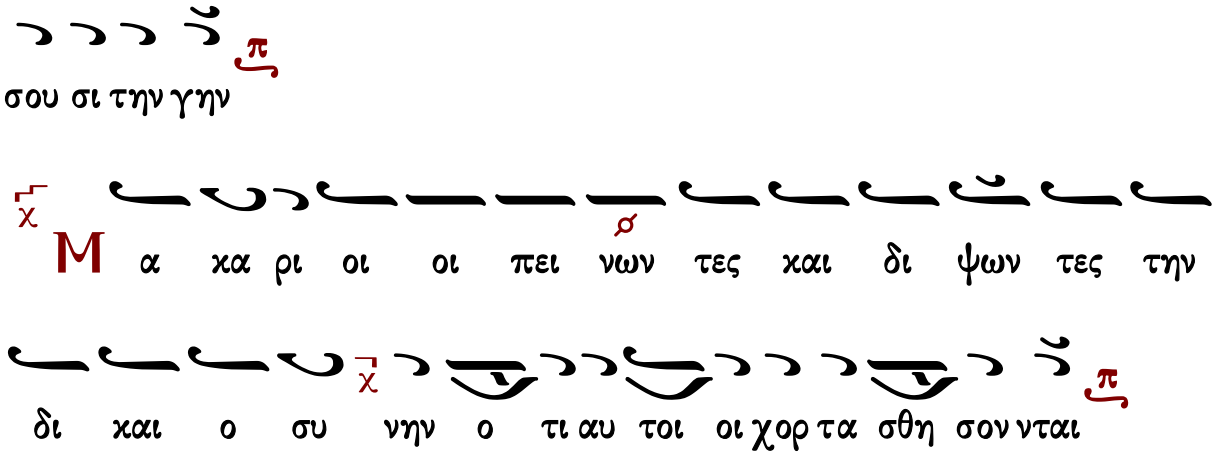

Κανὼν α΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ γ΄

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

ἦχος β΄

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Νικόλαε μακάριε, τοῦ Δεσπότου γνήσιος, σὺ μαθητὴς γενόμενος, διασῴζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας χαλεπῶν ἐκ κινδύνων καὶ θανάτου πικροῦ.

Μακάριοι οἱ καθαροί τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος, ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις πολυέλεε.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Κατεύνασον τὸν τάραχον, τῶν παθῶν μου Δέσποινα καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, Παναγία Χριστὸν ἡ τέξασα, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου

Κανὼν β΄ ἁγίου Νικολάου, ᾠδὴ ς΄

Σπλάγχνων Ἰωνᾶν

ἦχος α΄

Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι,
καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ᾽ ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Νέος Ἀβραάμ, ἐδείχθης Νικόλαε, ὡς μονογενῆ υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν, τῷ Δεσπότῃ σου, ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων ἀεί, κἀντεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, πάτερ, καὶ Τριάδος γέγονας, οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ξένα καὶ φρικτά, ἐργάζῃ τεράστια, ἐν πάσῃ τῇ γῇ, καὶ ἐν θαλάσσῃ μακράν, κινδυνεύουσι, ταχυδρόμοις λιταῖς ἐφιστάμενος, ἀσθενούντων ἰατρός, καὶ πτωχευόντων τροφεύς, νίκης τε λαοῦ φερώνυμος, τοῦ πιστοῦ κατ᾽ ἐχθρῶν ἀναδέδειξαι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Σέβω καὶ τιμῶ, Τριάδα ἀμέριστον, προσώποις τρισὶ διαιρουμένην ἀεί, ἑνουμένην δέ, τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχήν, τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα ἅγιον, πάντων κραταιῶς δεσπόζουσαν, καὶ τὸ πᾶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κλίνας οὐρανούς, ἐν μήτρᾳ σου πάναγνε, Χριστὸς βουληθεὶς, ὅλος ἐσκήνωσεν· οὐ γὰρ ἔφερε, τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργημα, καθορᾶν ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον, ἦλθε δὲ ἐν δούλου σχήματι, τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Εἰσοδικὸν — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κοντάκιον προεόρτιον Χριστουγέννων

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος ᾱ Γα

Μουσική Κυψέλη Α΄
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
1883 σ.123#

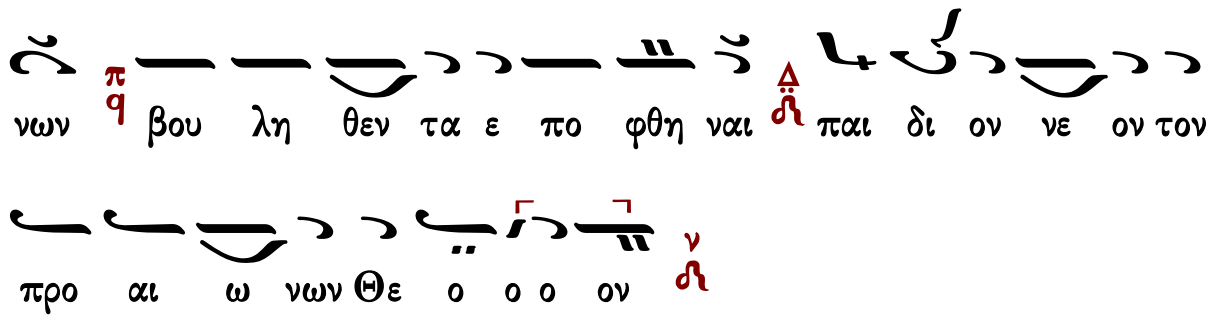

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος ἡ Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.353#

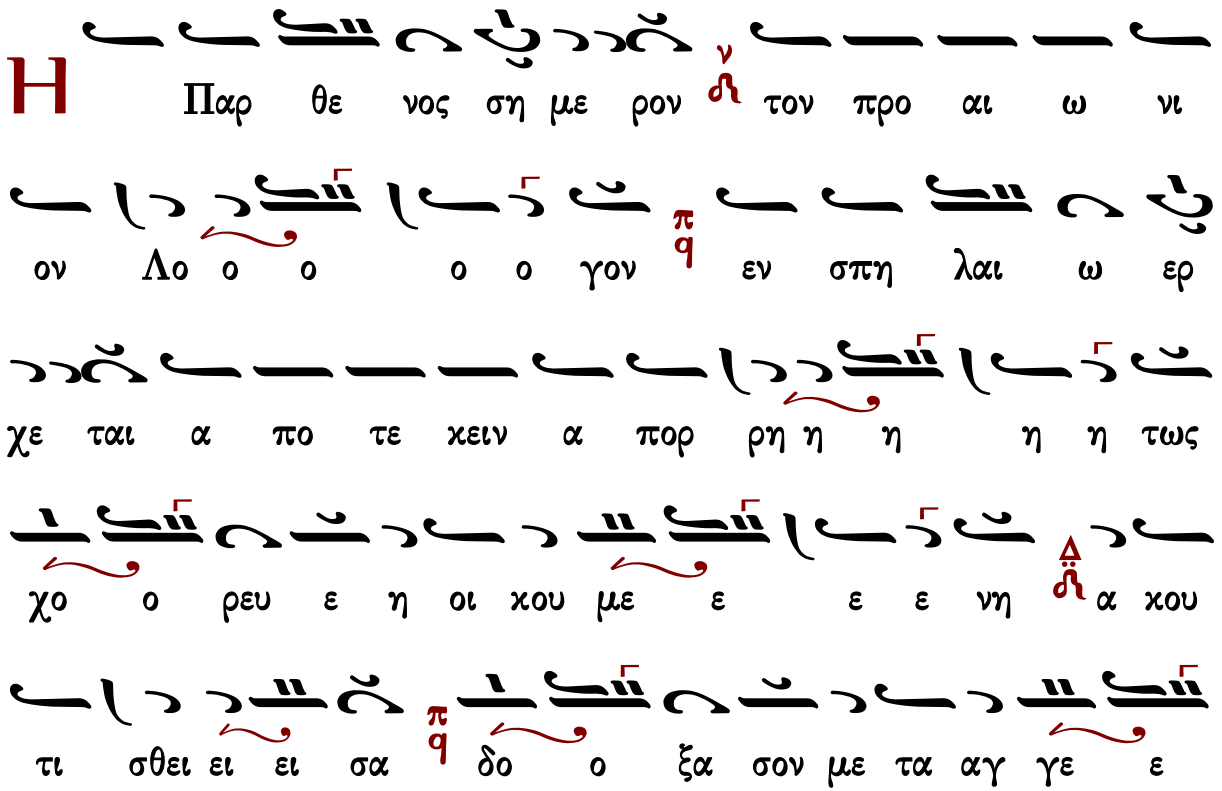

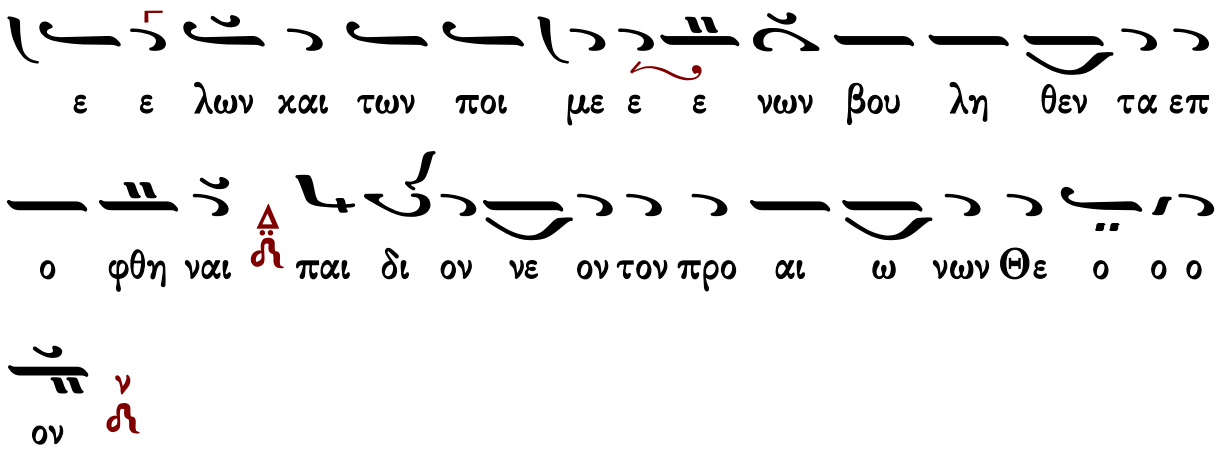

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.269#

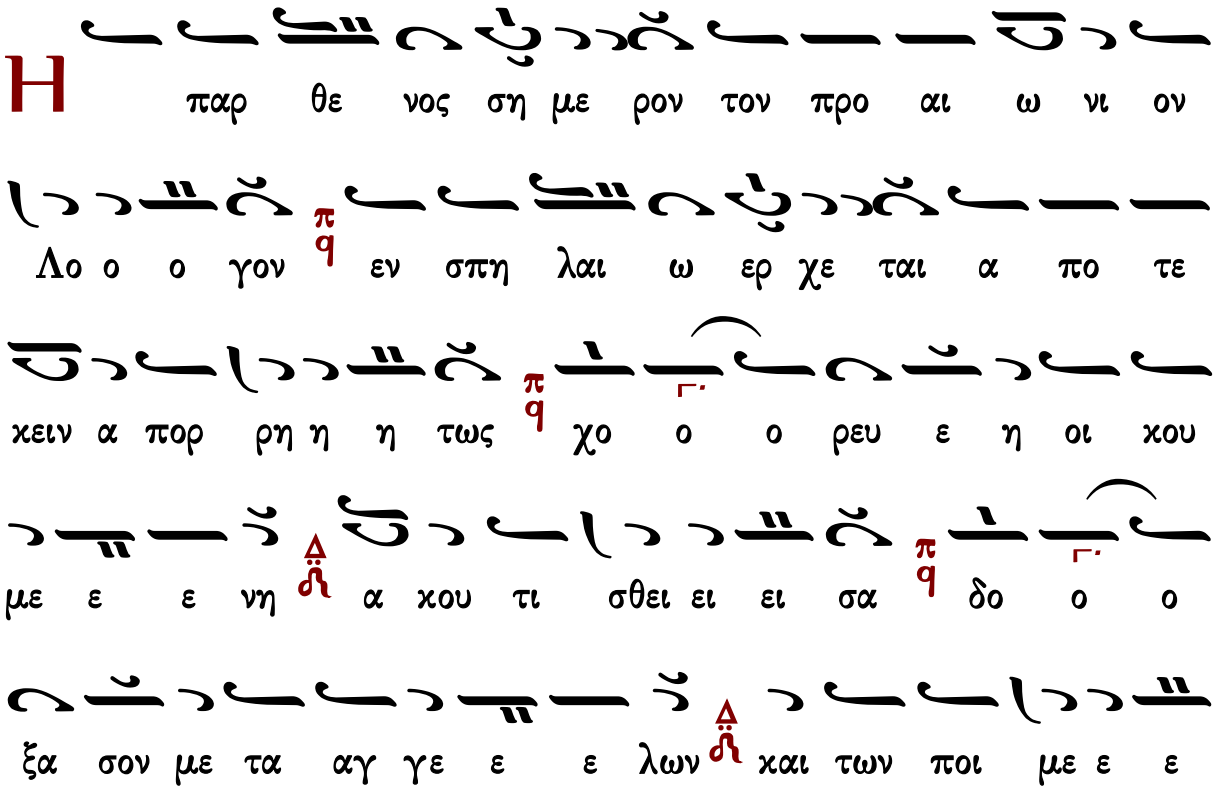

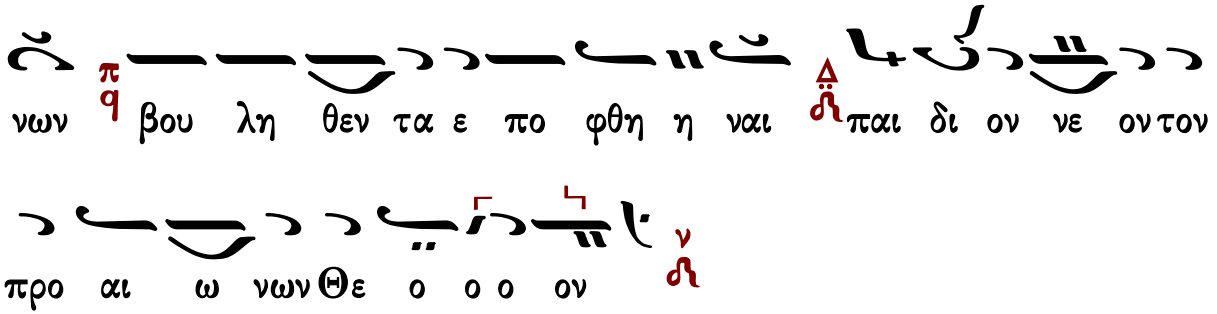

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.385/2722*

Ἦχος ἡ Γα

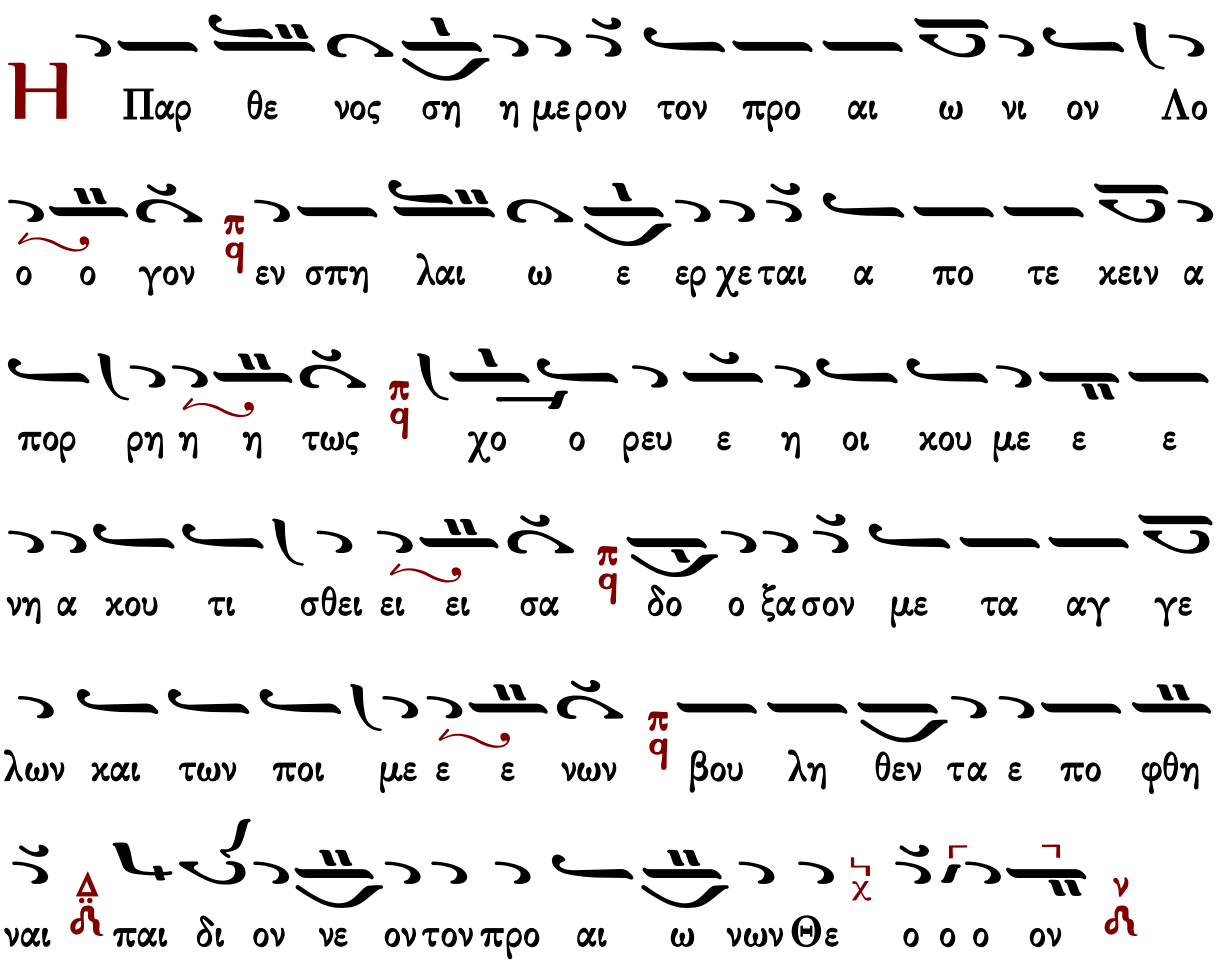

Τρισάγιος Ύμνος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

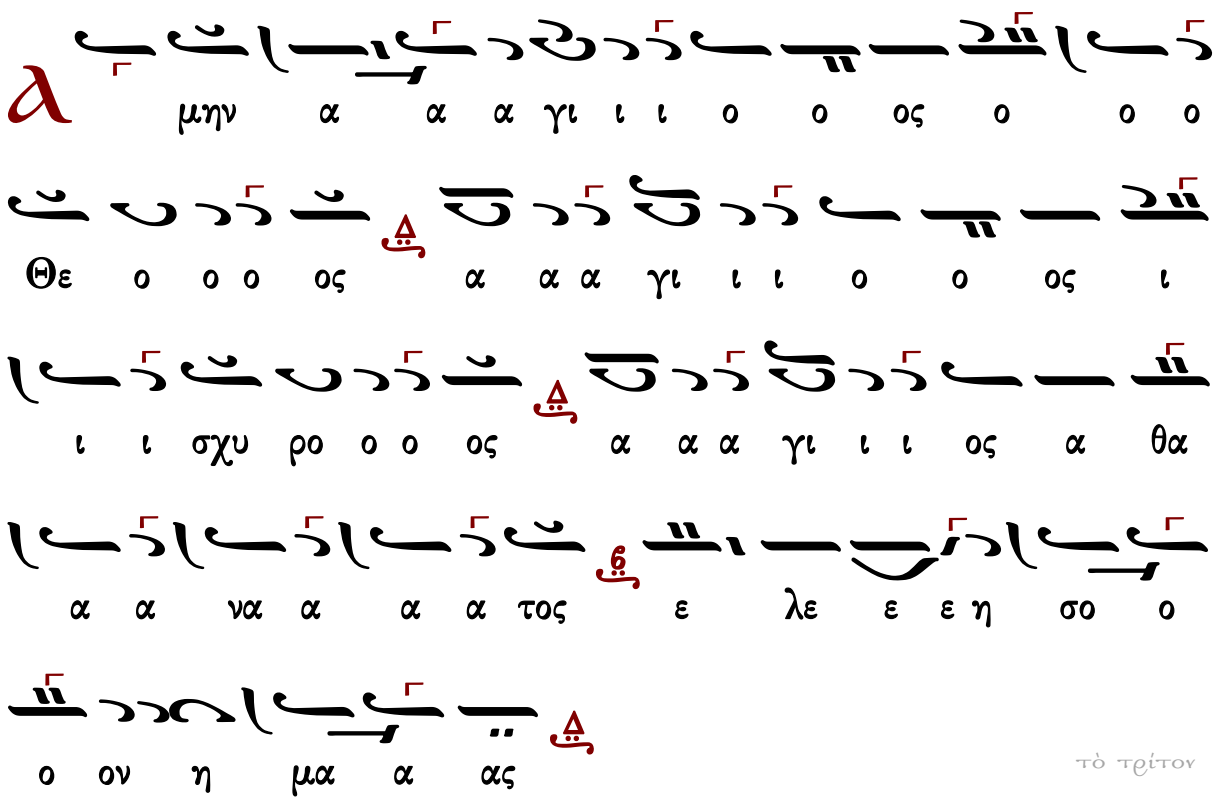

τὸ τρίτον

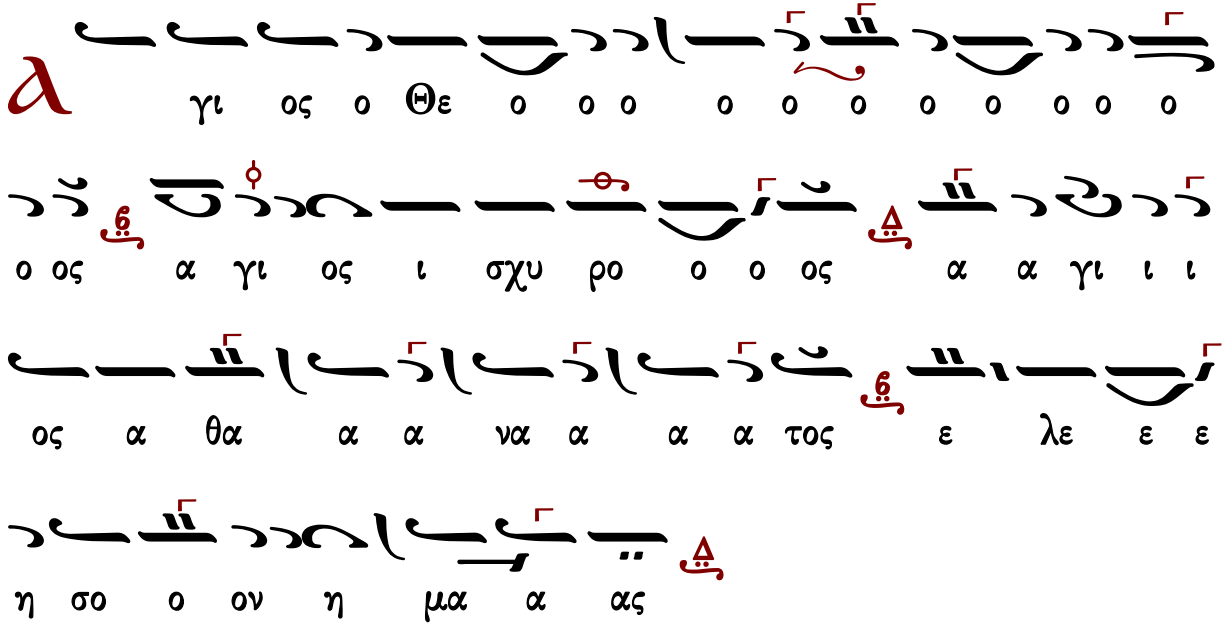

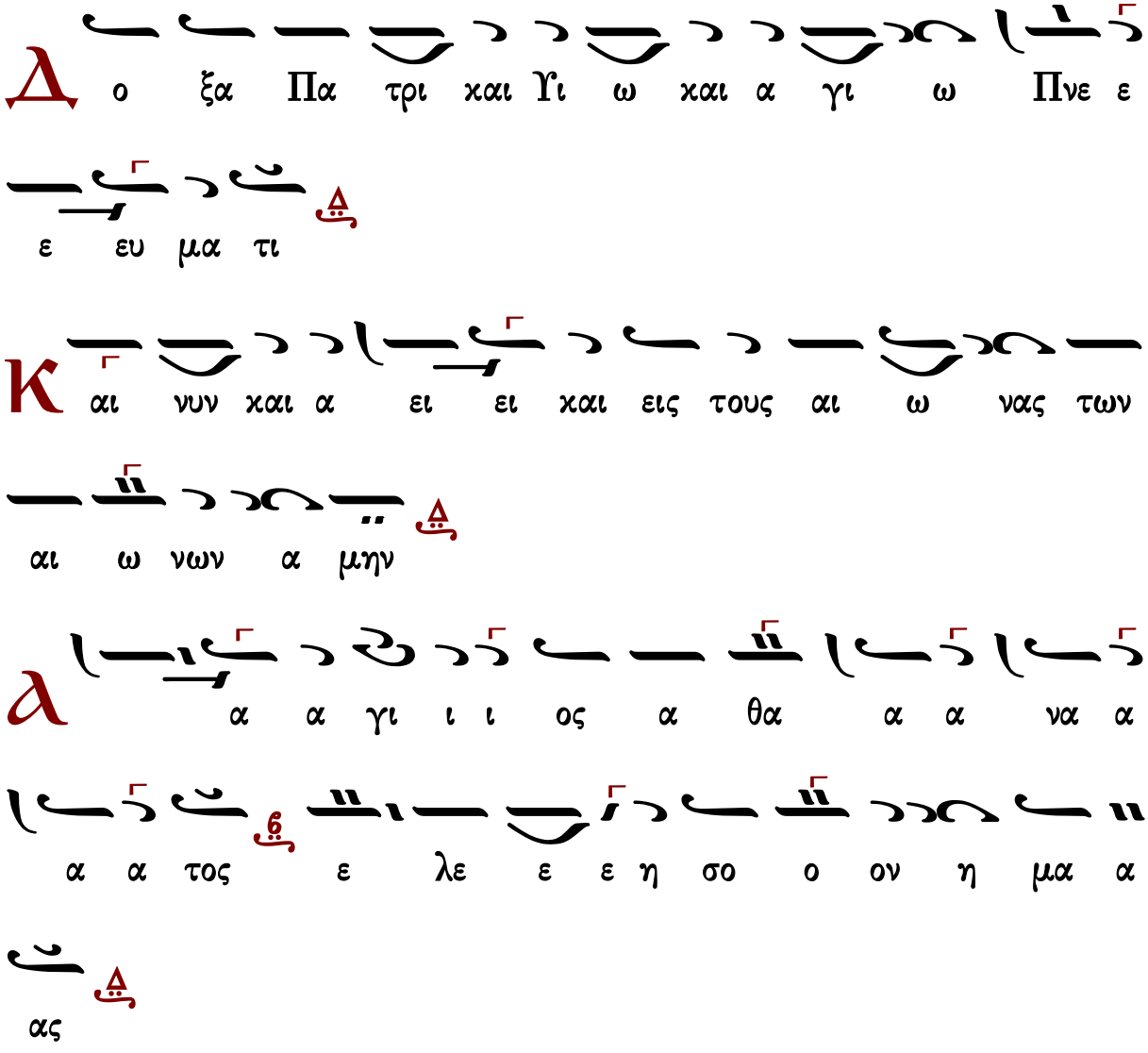

Δύναμις

κλασικὸ	τὸ συνηθισμένον	Σίμωνος Ἀβαγιανοῦ	Ἰωάννου Παλάση
τοῦ βήματος	ἕτερον τοῦ βήματος	Νηλέως Καμαράδου	Γεωργίου τοῦ Κρητὸς

Κλασικὸ

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Θ. Λειτουργία 1909 σ.31*

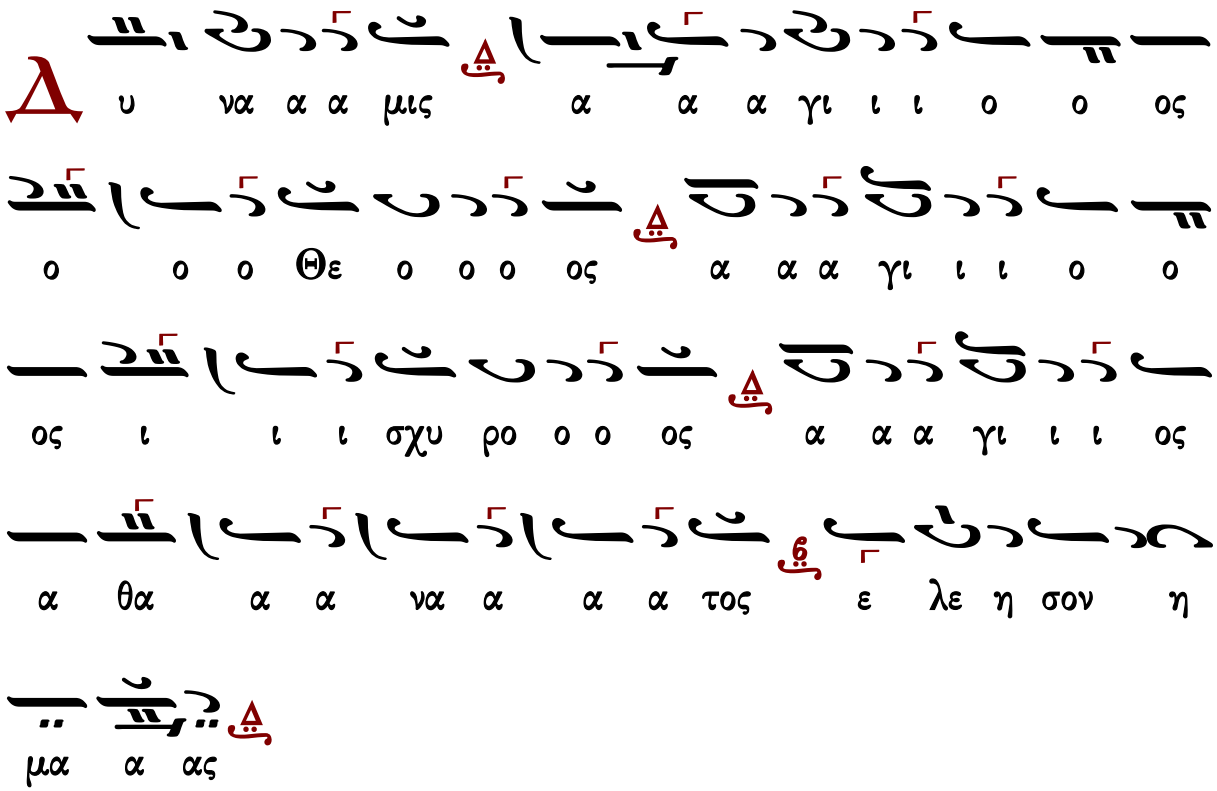

τοῦ βήματος ὡς ψάλλεται συνήθως

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.34*

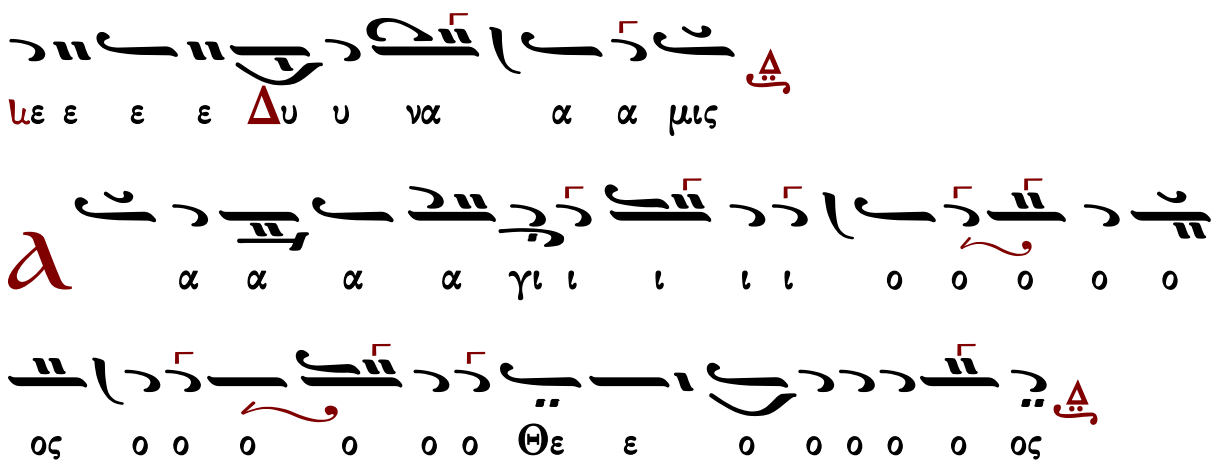

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπόστολος Λουκᾶς Λουκᾶ

τό συνηθισμένον

Ἦχος Δι

Μουσική Συλλογή
Γ. Πρωγάκη 1909
Θ. Λειτουργία σ.37*

ἕτερον τοῦ βήματος

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.43*

a

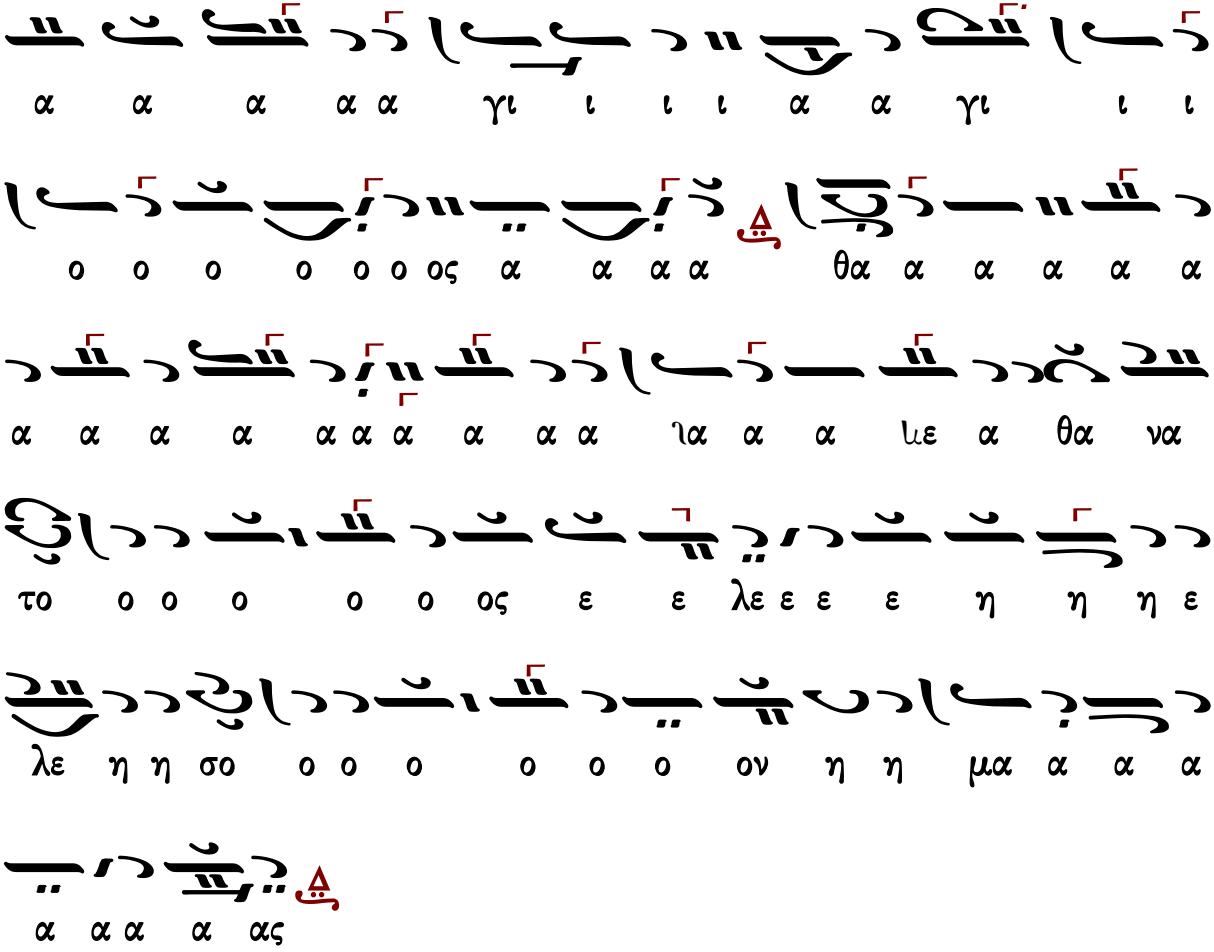

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Σίμων Ἀβαγιανοῦ (1839-19..)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Θεία Λειτουργία
1992 σ.38*

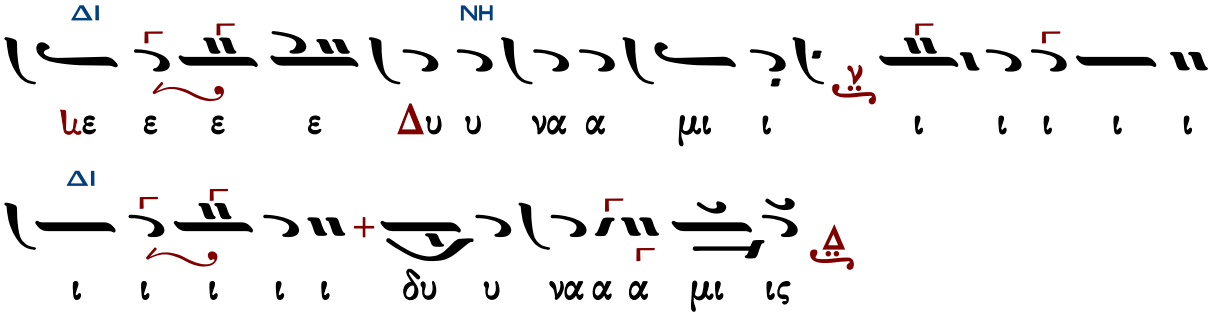

NH
ΔΙ
NH
ΜΕΛ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ
ΔΙ

NH
ΔΙ
ΜΕΛ
ΔΙ

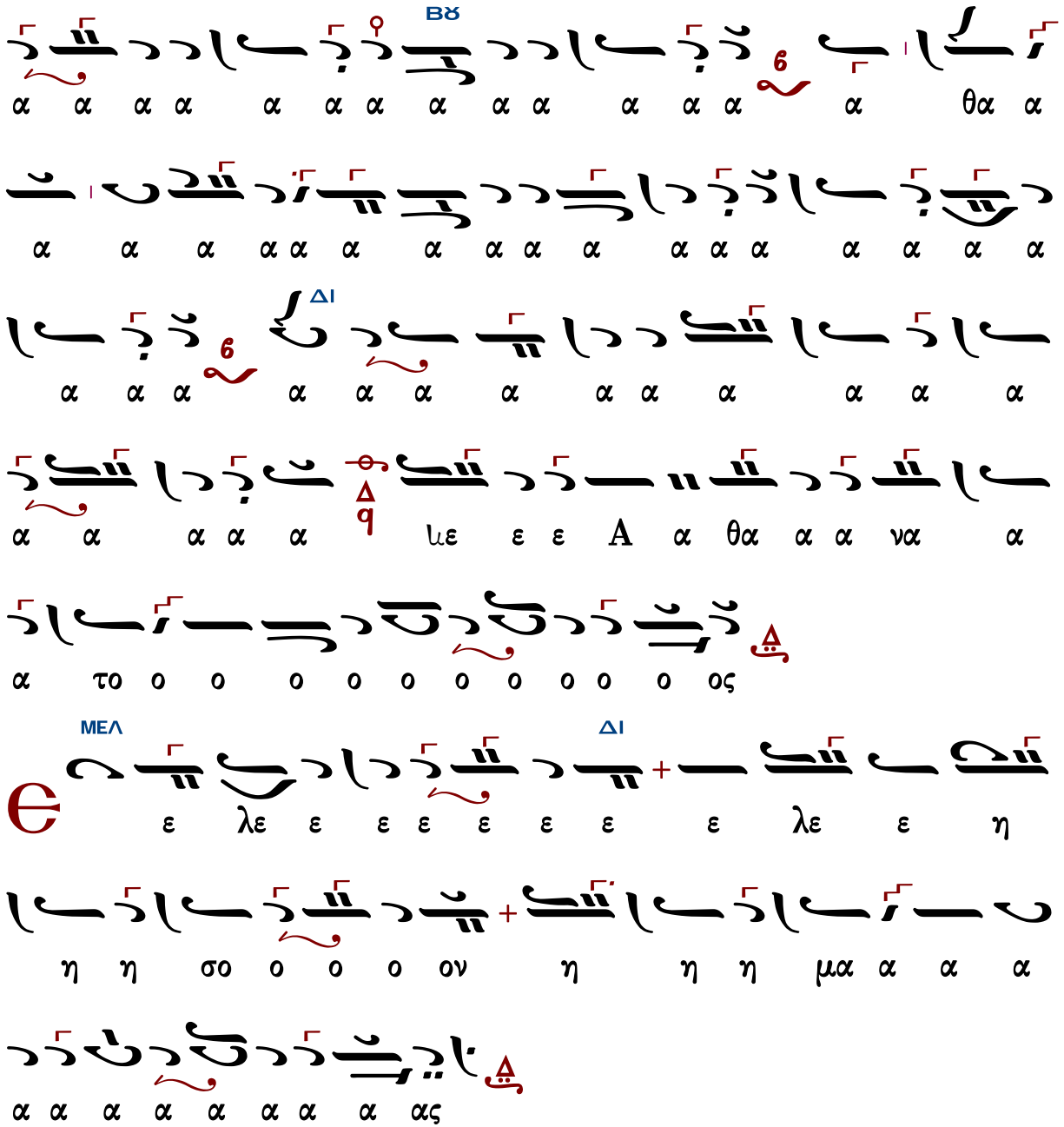

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόστολος — Λουκᾶς Λουκᾶ

Νηλέως Καμαράδου (1847-1922)

Δι Ἦχος

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἰωάννου Παλάσκ (1891-1942)

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.42*

NH
ΜΕΛ
ΔΙ
ΔΙ
NH
ΜΕΛ

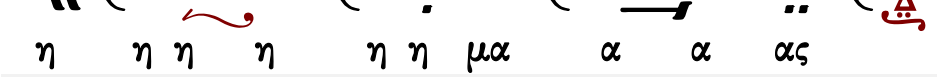

Γεωργίου τοῦ Κρητὸς (ἀκμὴ περ. 1790-†1815)

Ἦχος δι

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ.35*

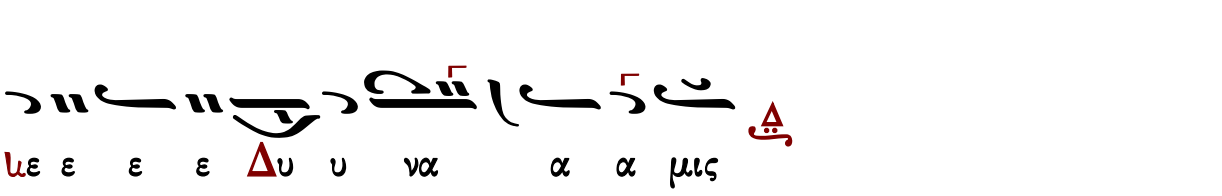

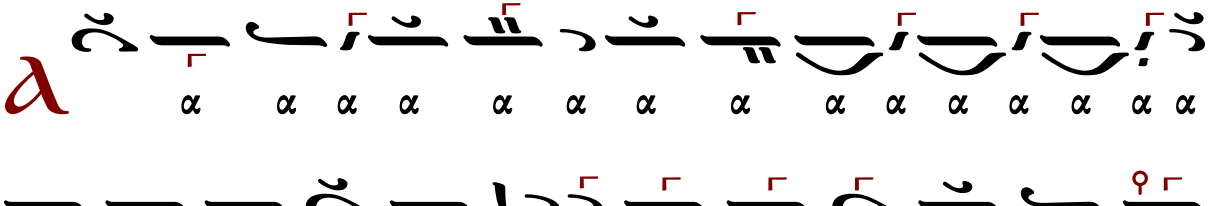

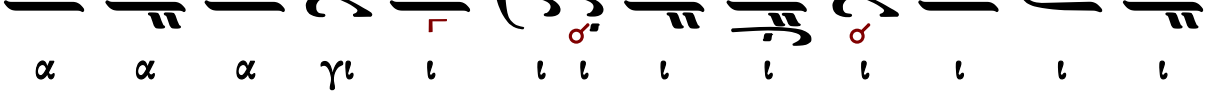

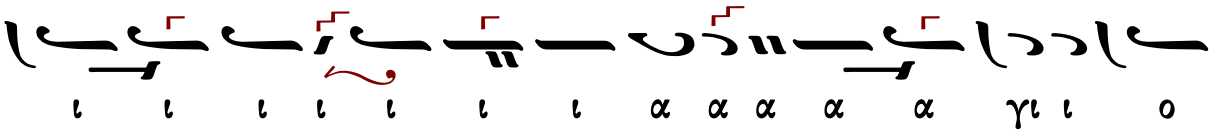

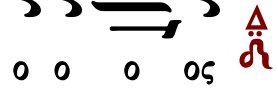

α α α α α α α α α α α α α α α
α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος I ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ος
ο ο ο ος
α α α α α γι ι ο ο ο ο ος A θα
α α α α α α α α α α α α α α A θα α να α α
τος
λε ε ε ε λε ε ε η η σο ον η μα α α

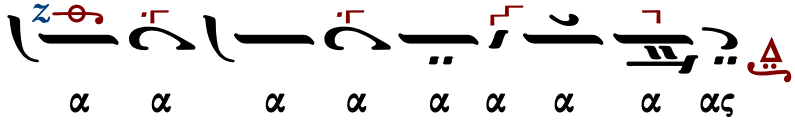

Τρισάγιος Ὕμνος σύντομος

Ἦχος Δι

Γεώργιος Πρωγάκης
Μουσική Συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.35*

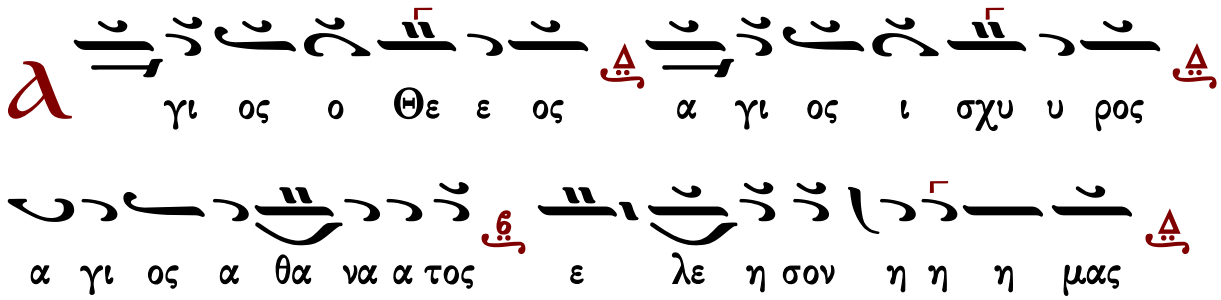

τὸ τρίτον

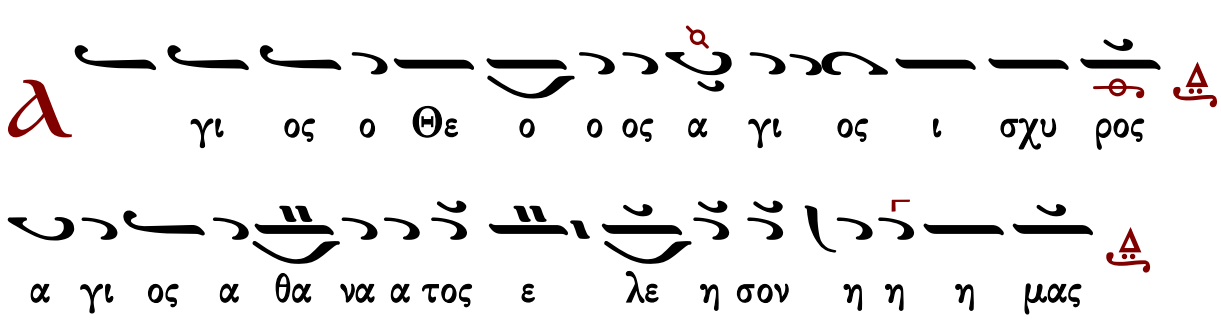

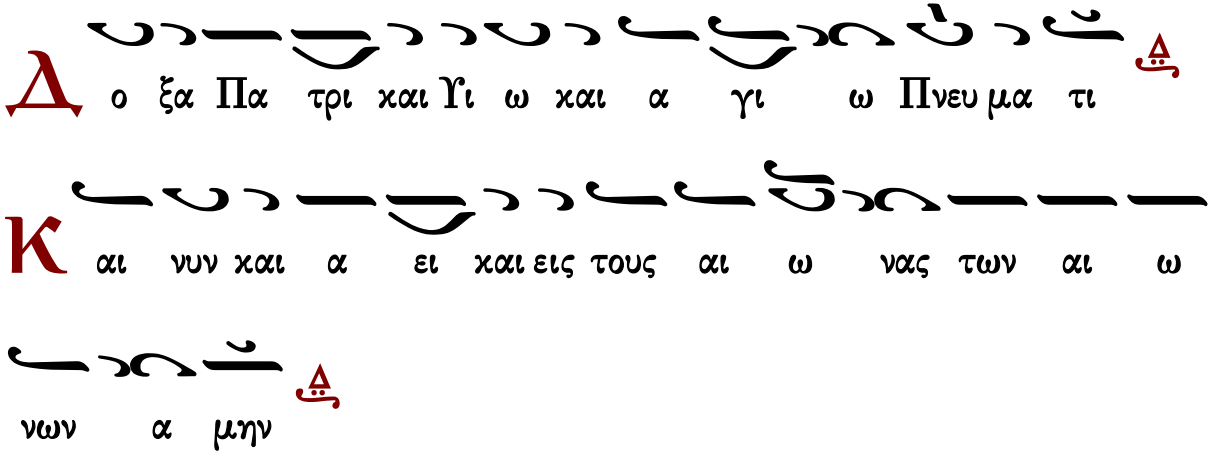

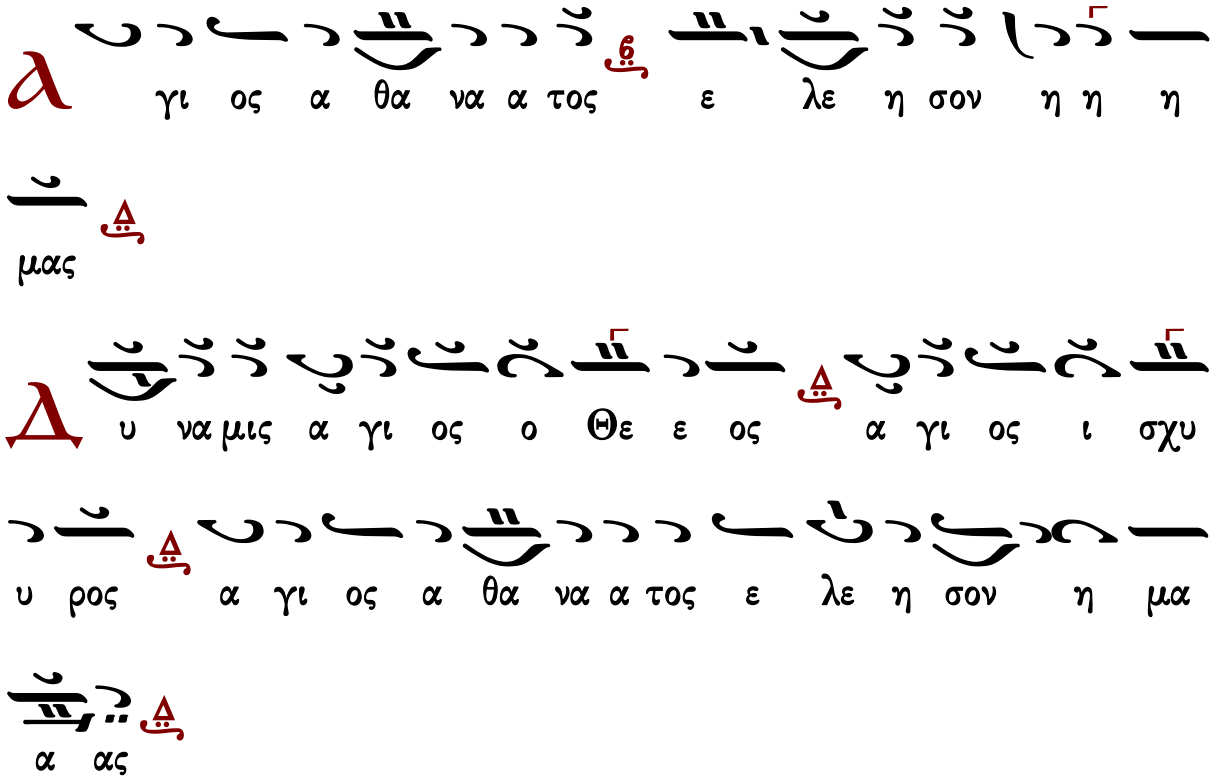

Γαβριήλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριήλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.263*

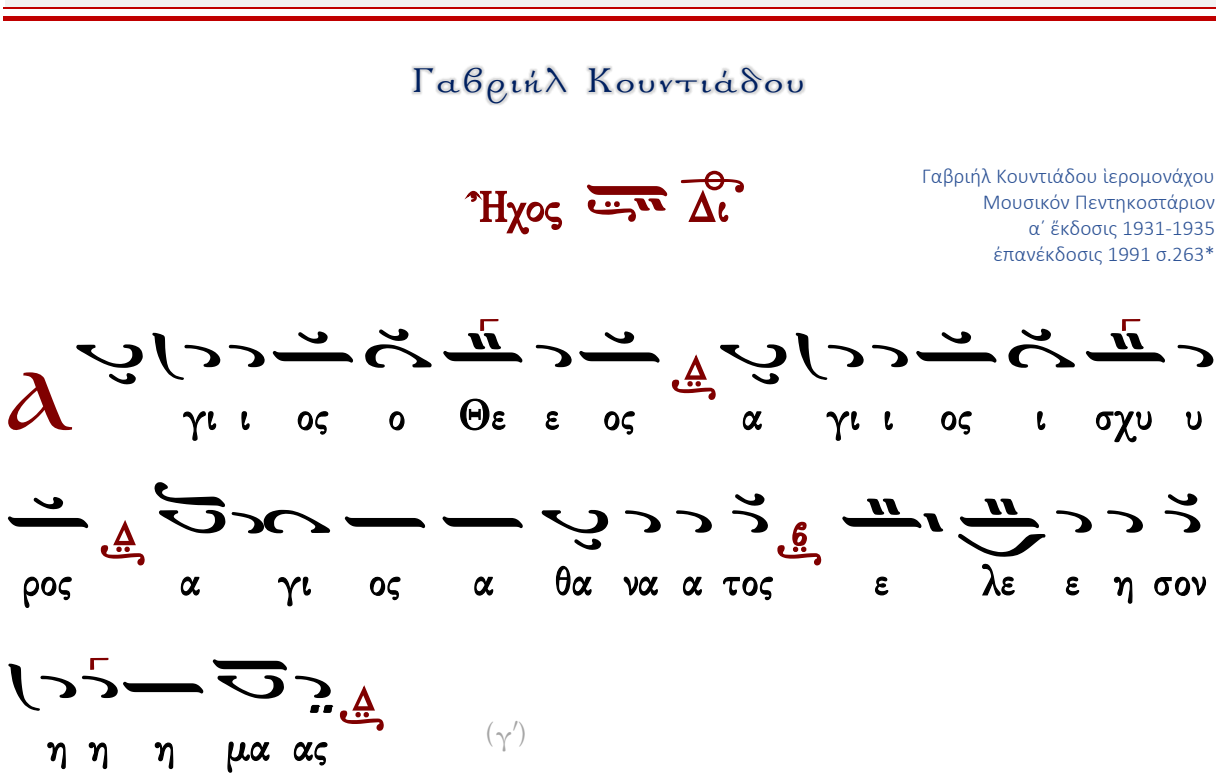

(γ΄)

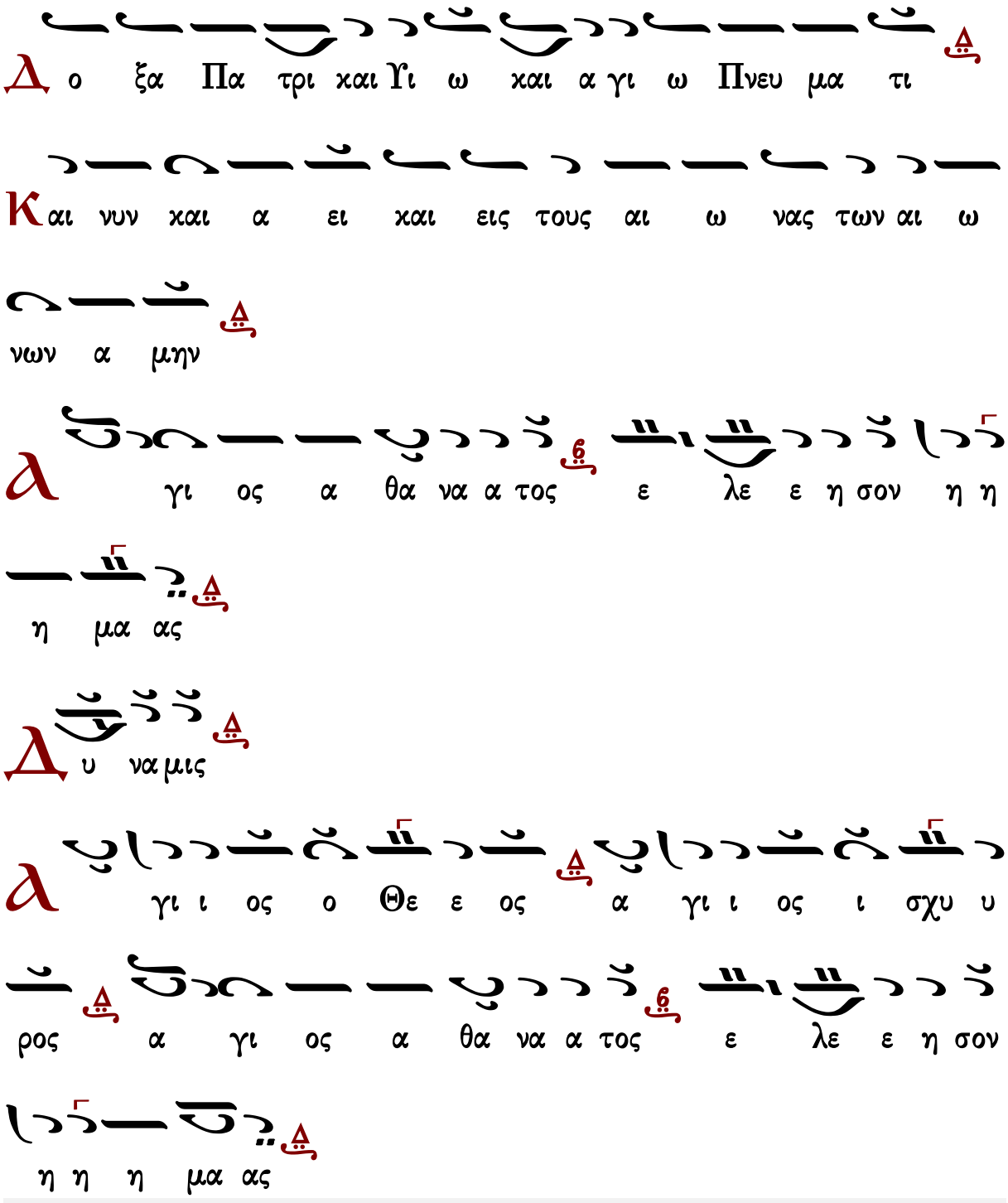
Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι
Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην
α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον η η
η μα ας
Δ υ να μις
α γι ι ος ο Θε ε ος α γι ι ος ι σχυ υ
ρος α γι ος α θα να α τος ε λε ε η σον
η η η μα ας

Ἦχος Δι

Ἱεροθέου ἱεροδιακόνου
Αθωνική Μουσική Ανθοδέσμη
Λειτουργία
Ι.Μ.Φιλοθέου 1987 σ.64*

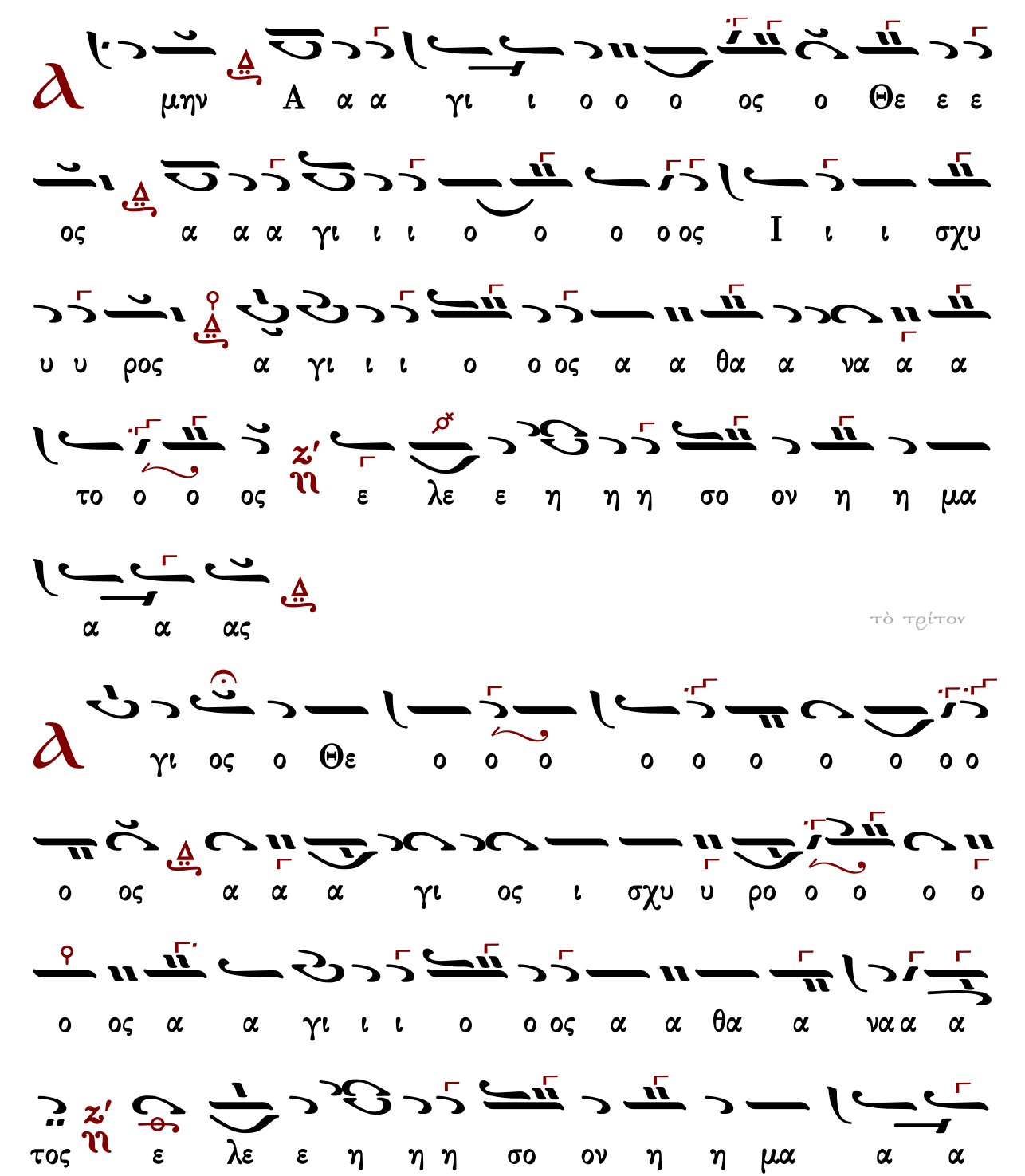

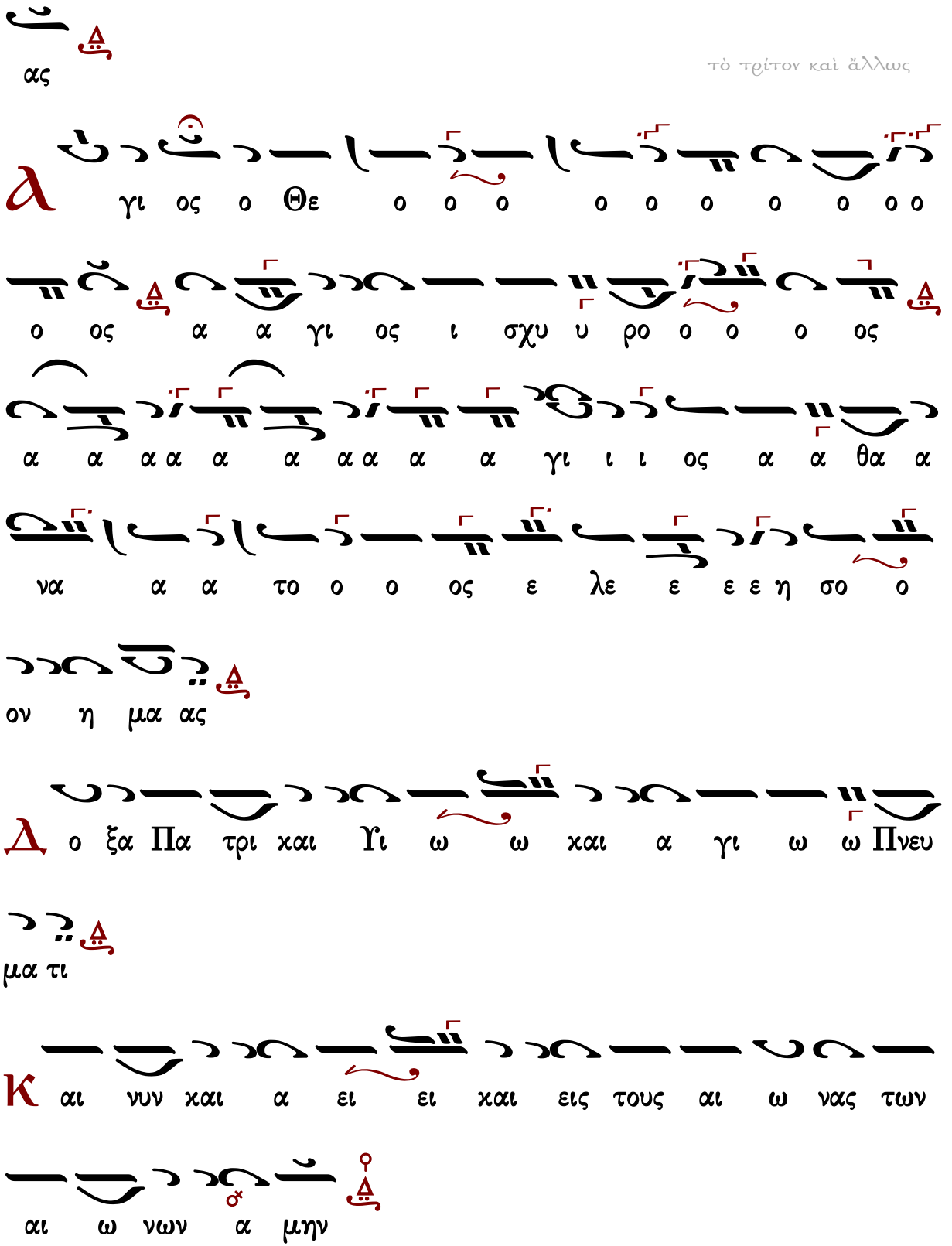
τὸ τρίτον καὶ ἄλλως
ας
γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ος α α γι ος ι σχυ υ ρο ο ο ο ος
α α α α α α α α α α γι ι ι ος α α θα α
να α α το ο ο ος ε λε ε ε ε η σο ο
ον η μα ας
ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και α γι ω ω Πνευ
μα τι
αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην

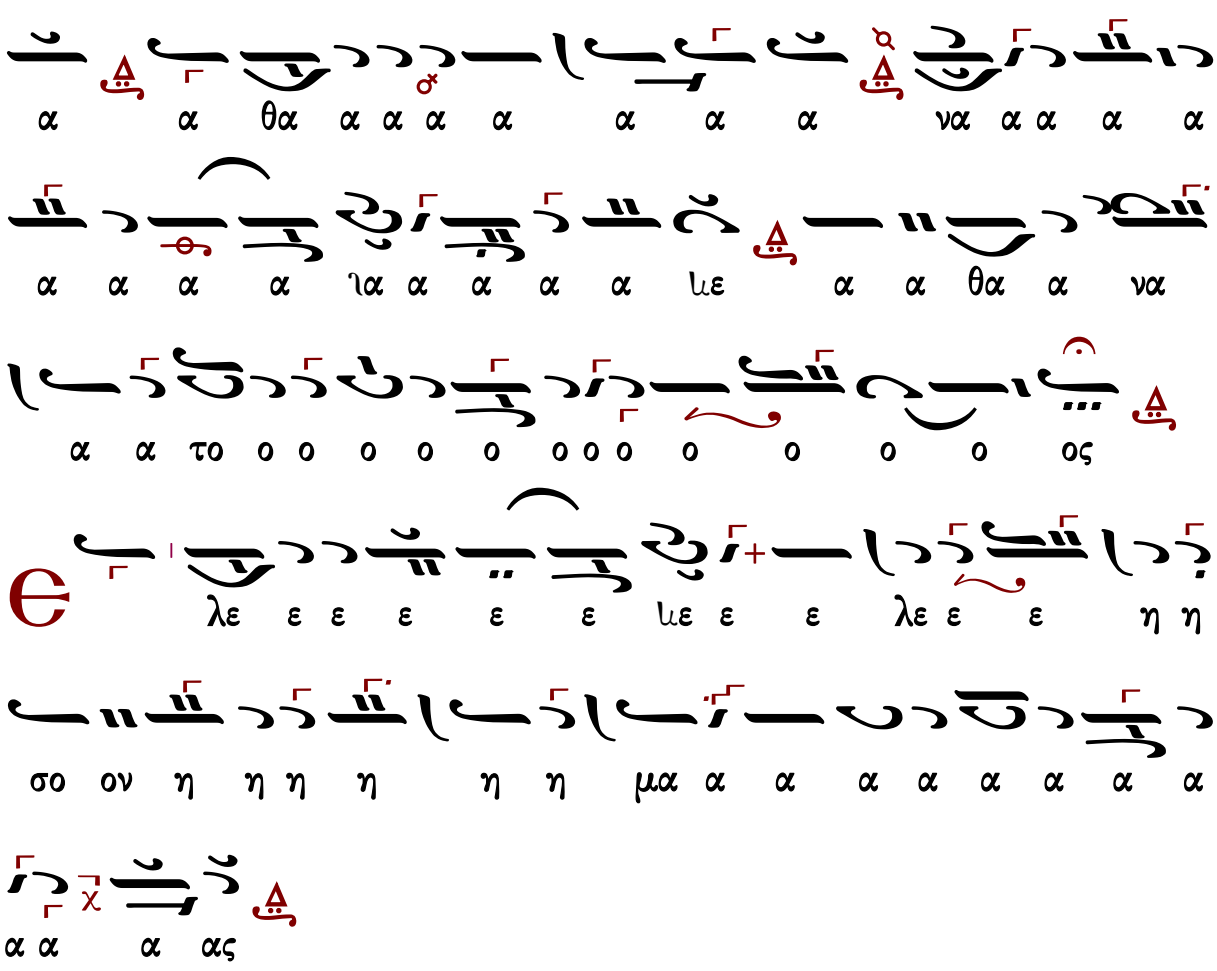

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἀπόστολος | Λουκᾶς Λουκᾶ

Χερουβικὸν

Πέτρου Λαμπαδαρίου (1730-1777)

ἑβδομάδος

Ἦχος λ π ϟ Πα

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία
1851 σ. 68#

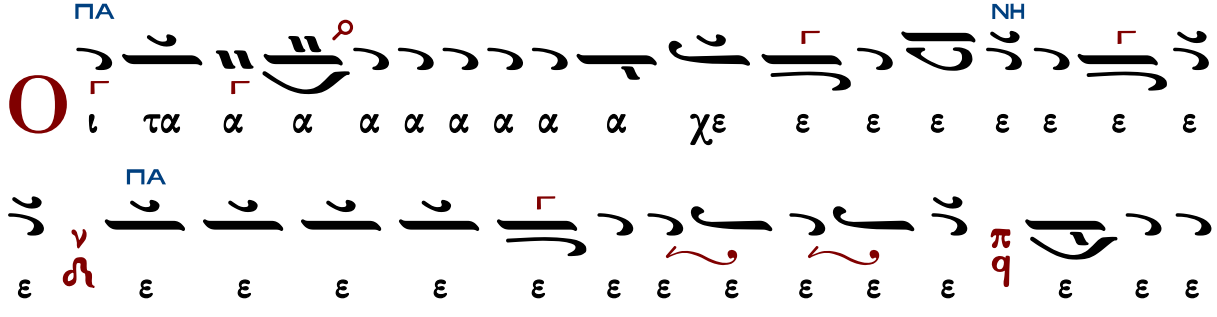

ΝΗ
ΖΩ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ

ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΚΕ↓
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ

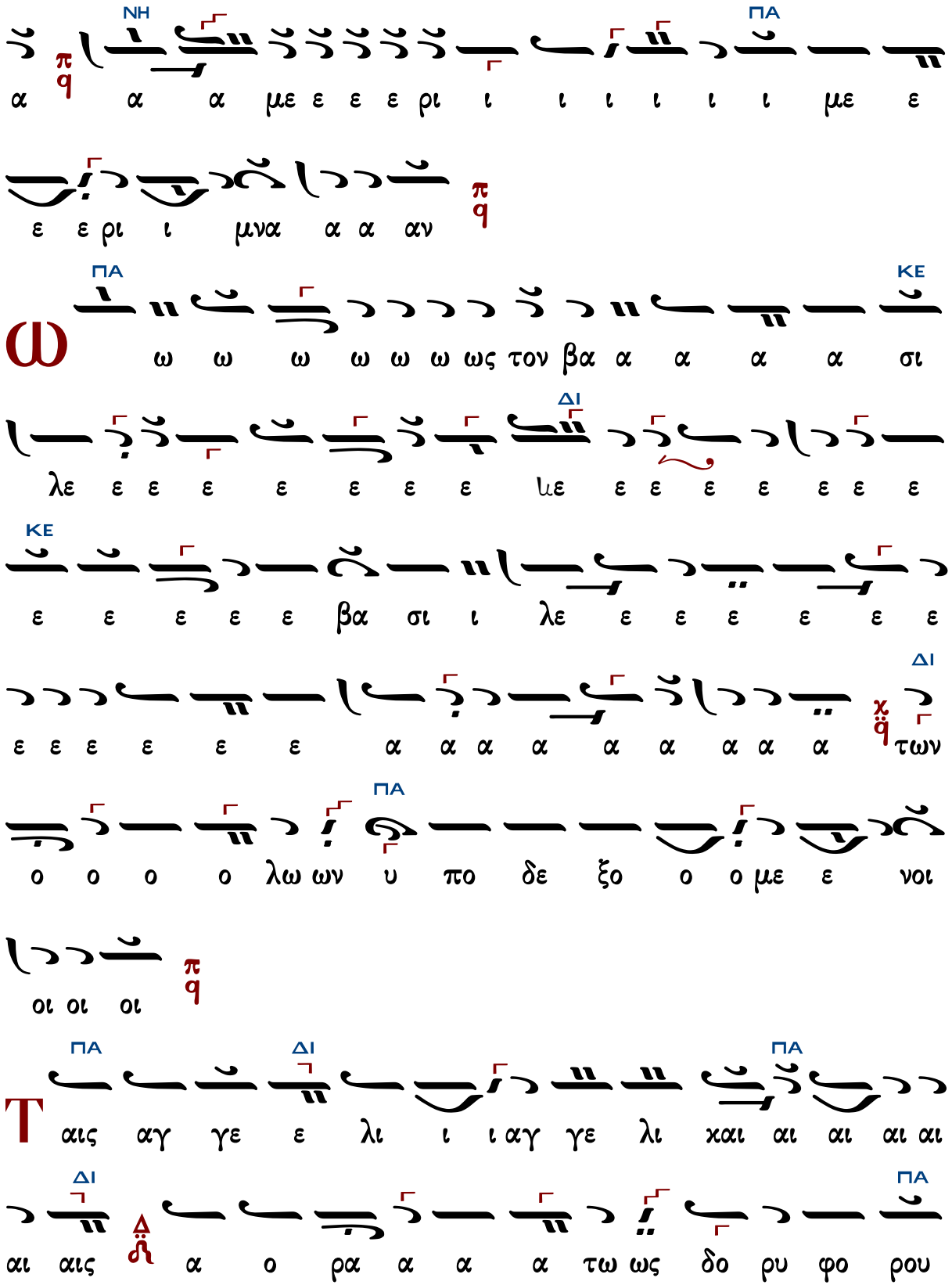
ΝΗ ΠΑ
α π q α α με ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε
ε ε ρι ι μνα α α αν π q
ΠΑ ΚΕ
Ω ω ω ω ω ω ως τον βα α α α α σι
ΔΙ
λε ε ε ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε
ΚΕ
ε ε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
ΔΙ
ε ε ε ε ε ε α α α α α α α α α χ q των
ΠΑ
ο ο ο ο λω ων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι
οι οι οι π q
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι χαι αι αι αι αι
ΔΙ ΠΑ
αι αις Δ α ο ρα α α α τω ως δο ρυ φο ρου

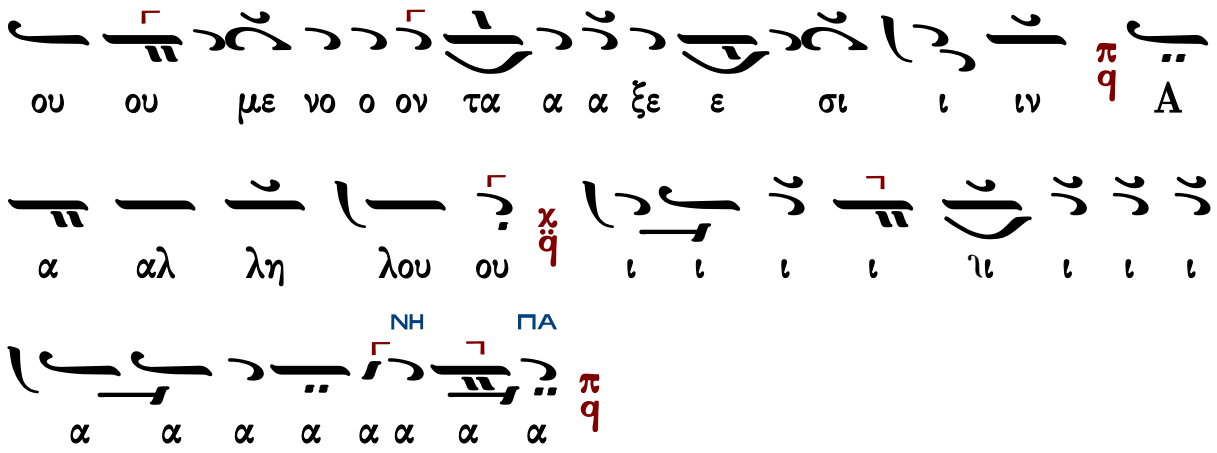

Πέτρου Ἐφεσίου (†1840)

Ἦχος λ ἀ Πα

Νεκταρίου Μοναχού
Μουσικός Θησαυρός
της Λειτουργίας Α'
1931 σ.335#

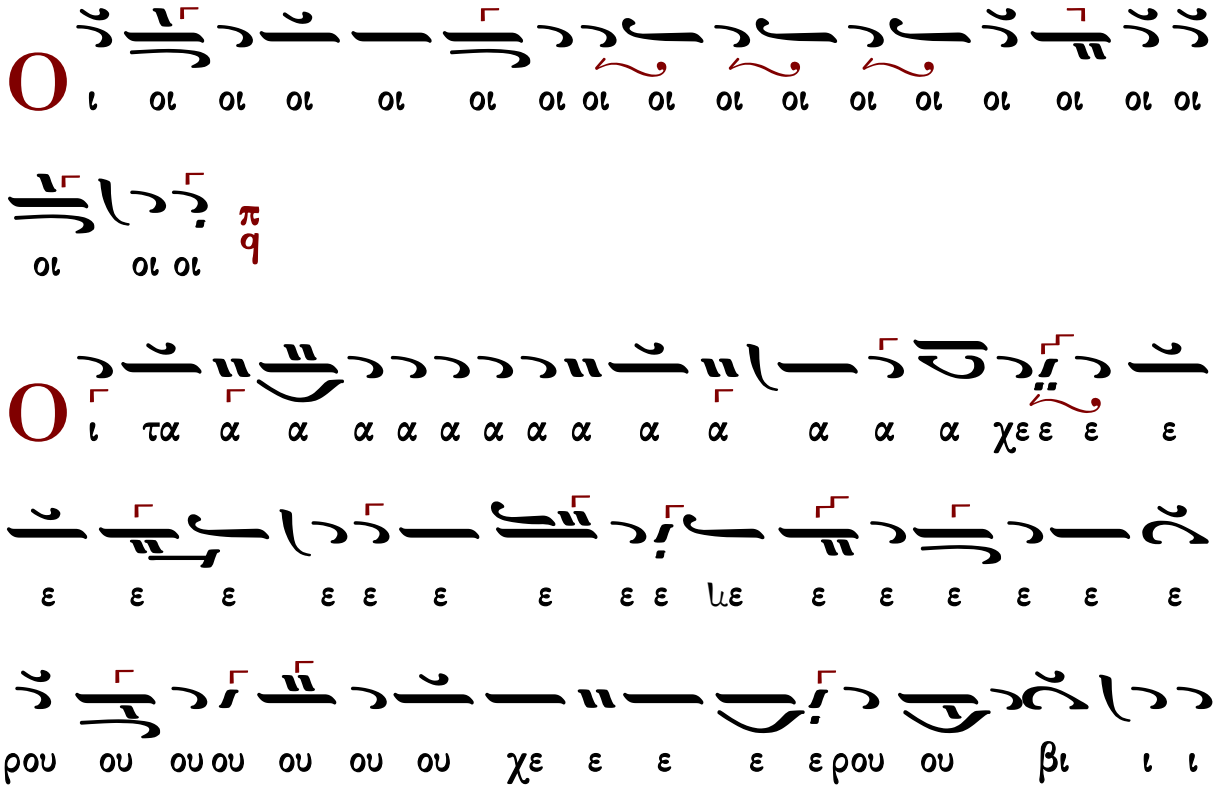

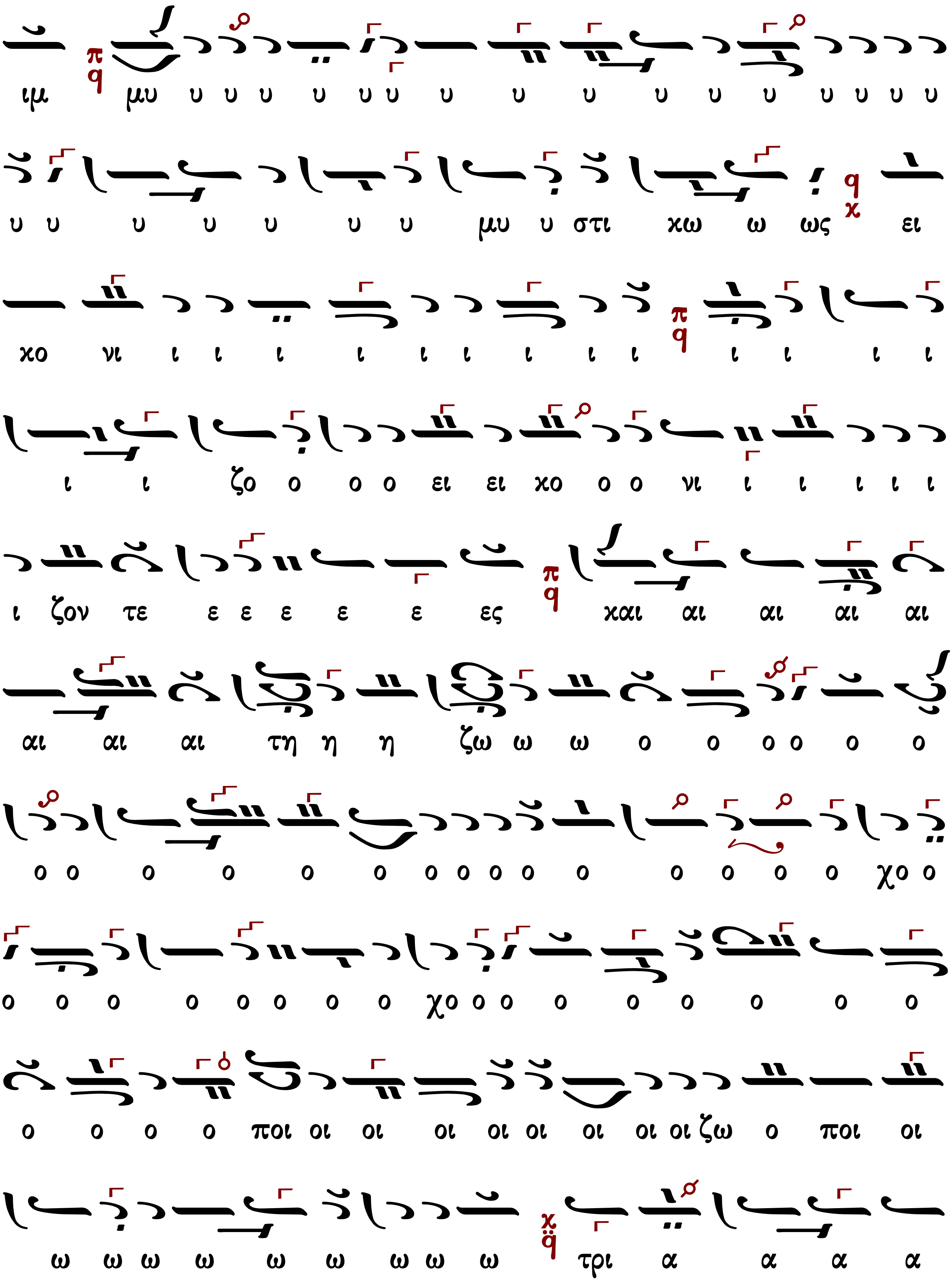
ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ μυ υ στι χω ω ως ει
χο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ζο ο ο ο ει ει χο ο ο νι ι ι ι ι ι
ι ζον τε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι
αι αι αι τη η η ζω ω ω ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι οι
ω ω ω ω ω ω ω ω ω τρι α α α α

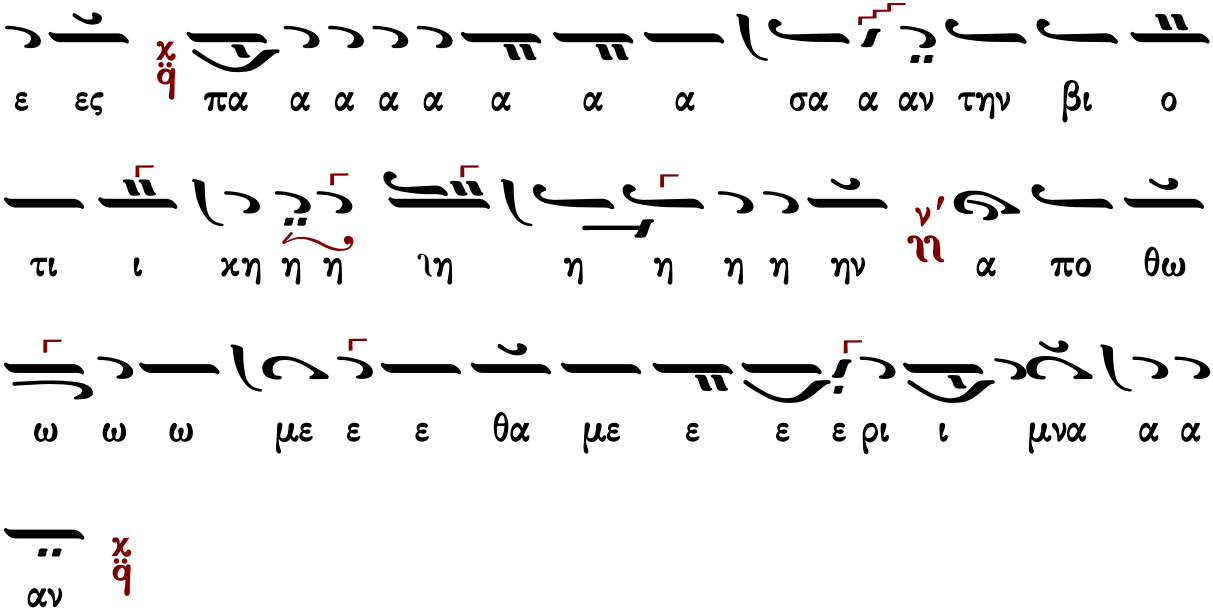

Θεοδώρου Φωκαέως

Ἦχος λ π ϊ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.79#

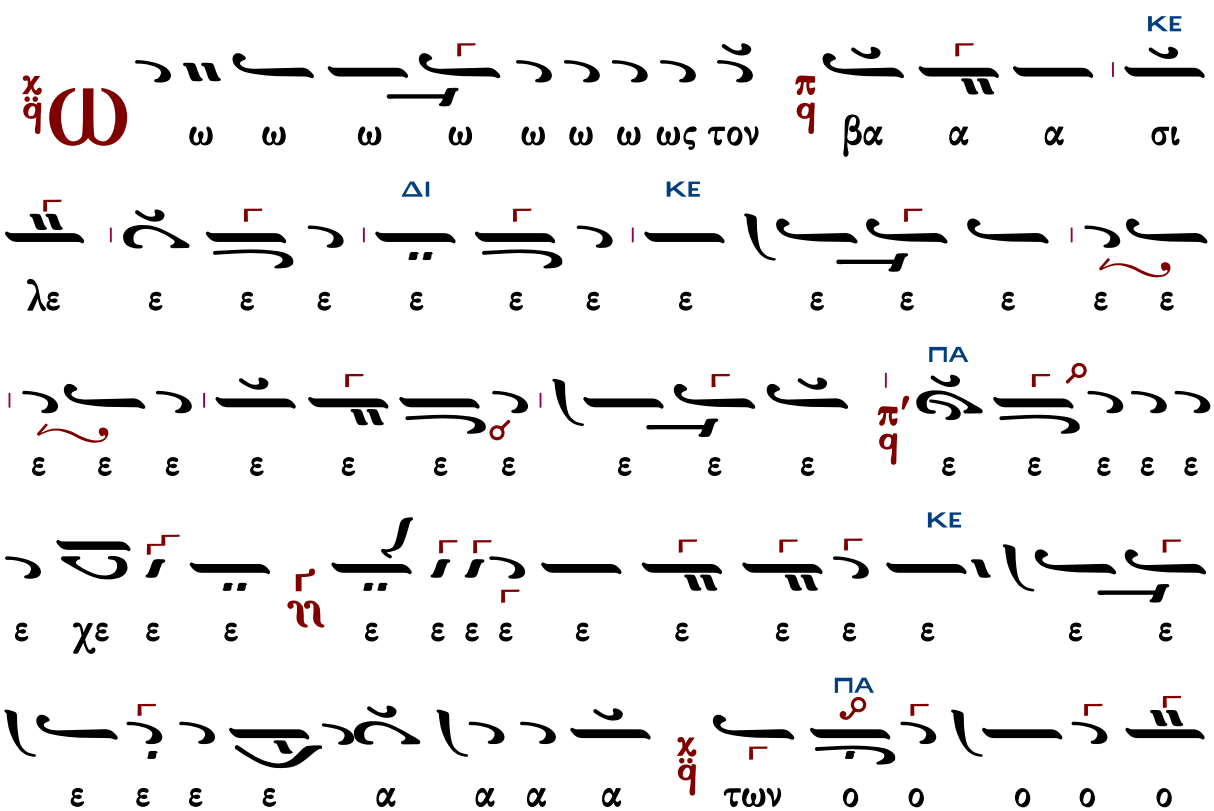

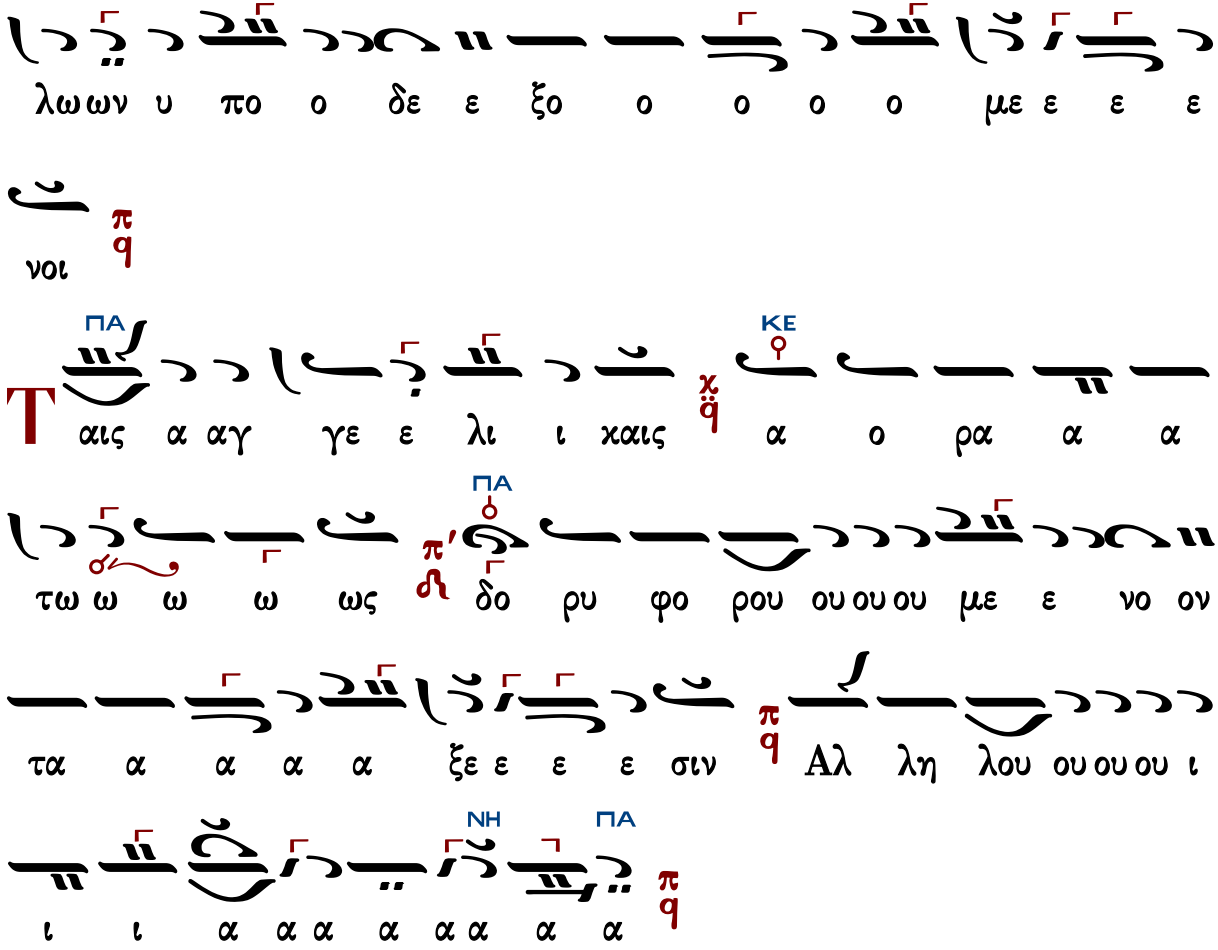

Θεοδώρου Φωκαέως (†1851)

κ-Β′

Ἦχος λ̃ π̃ ἀ Πα

Μουσική Συλλογή
Γεωργίου Πρωγάκη
Θ. Λειτουργία 1909 σ.76#

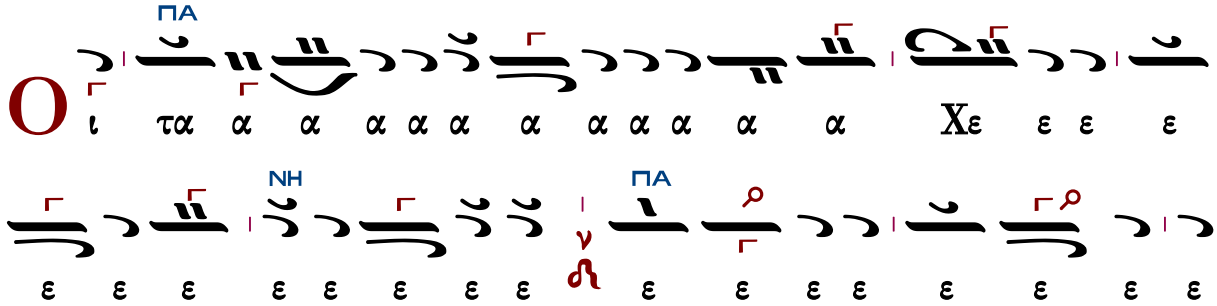

ΚΕ↓
ΠΑ

ΔΙ

αι αι τη ζω ο ο ο ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ποι ω

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α α

ΔΙ ΚΕ

α α α α α α α α α α α α α α α

α α χα α α α α τρι α α α α α α

ΠΑ

α α δι ι ι ι ι ι ι ι τον τρισ α

α α γι ι ο ον υ υ υ υ υ υ μνο ο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον προσ α α α α α α δο ο ο ο ο ο

ΚΕ

υ μνον προ ο οσ α α α α δο ον τε ε ε ες πα

σαν τη ην βι ι ο τι κη η η η ιη η η η η η

ΠΑ

η ην α πο ο θω ω ω ω ω ω ω

ΚΕ
ΠΑ
ΚΕ
ΚΕ
ΔΙ
ΠΑ
ΚΕ
ΠΑ

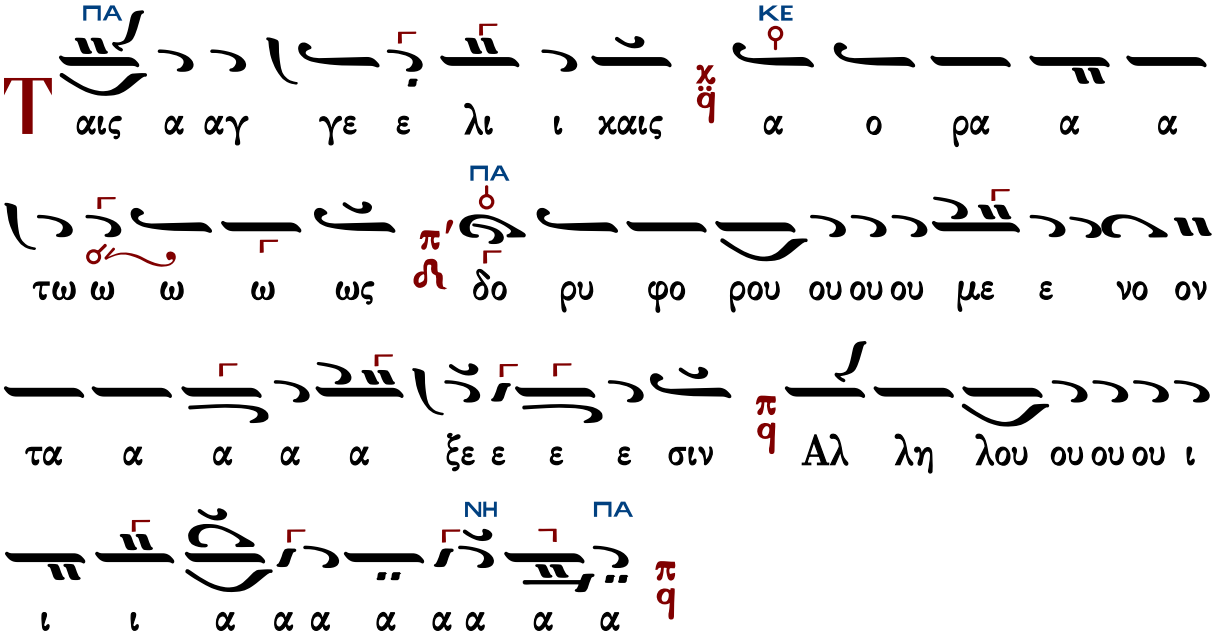

Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου (†1862)

Ἦχος λ π ἠ Πα

Ταμείον Ανθολογίας
Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
1846 σ.55#

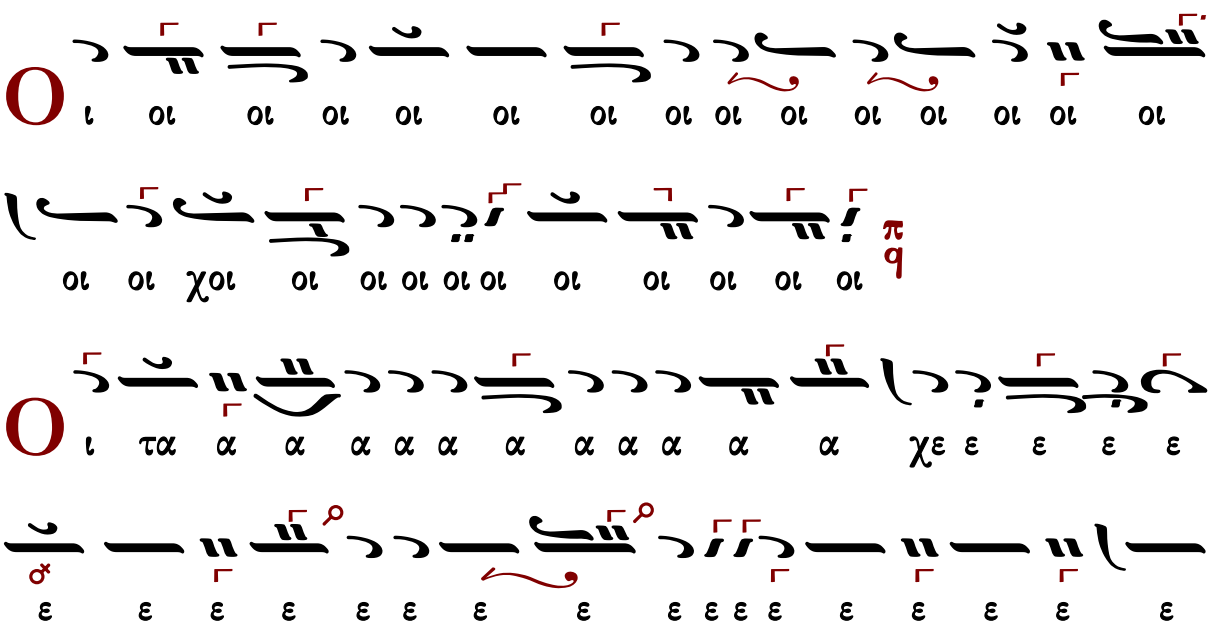

α α χα α α α ια α α α α α α α α α α

τρι α α α α α α δι ι ι χ q τον τρισ α α α

γι ο ον υ υ υ υ υ μνο ο ον η προσ α α α α α α

δο ο ο υ μνον προσ α α α α α α α δο ο ον τε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ες z πα α σα αν τη ην

βι ι ι ο τι ι χη η ην λ z' α πο θω ω ω ω με ε

ε ε ε θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ρι ι ι ι ι ι ι με ε ε ε ρι

ι ι μνα α α αν π q

ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

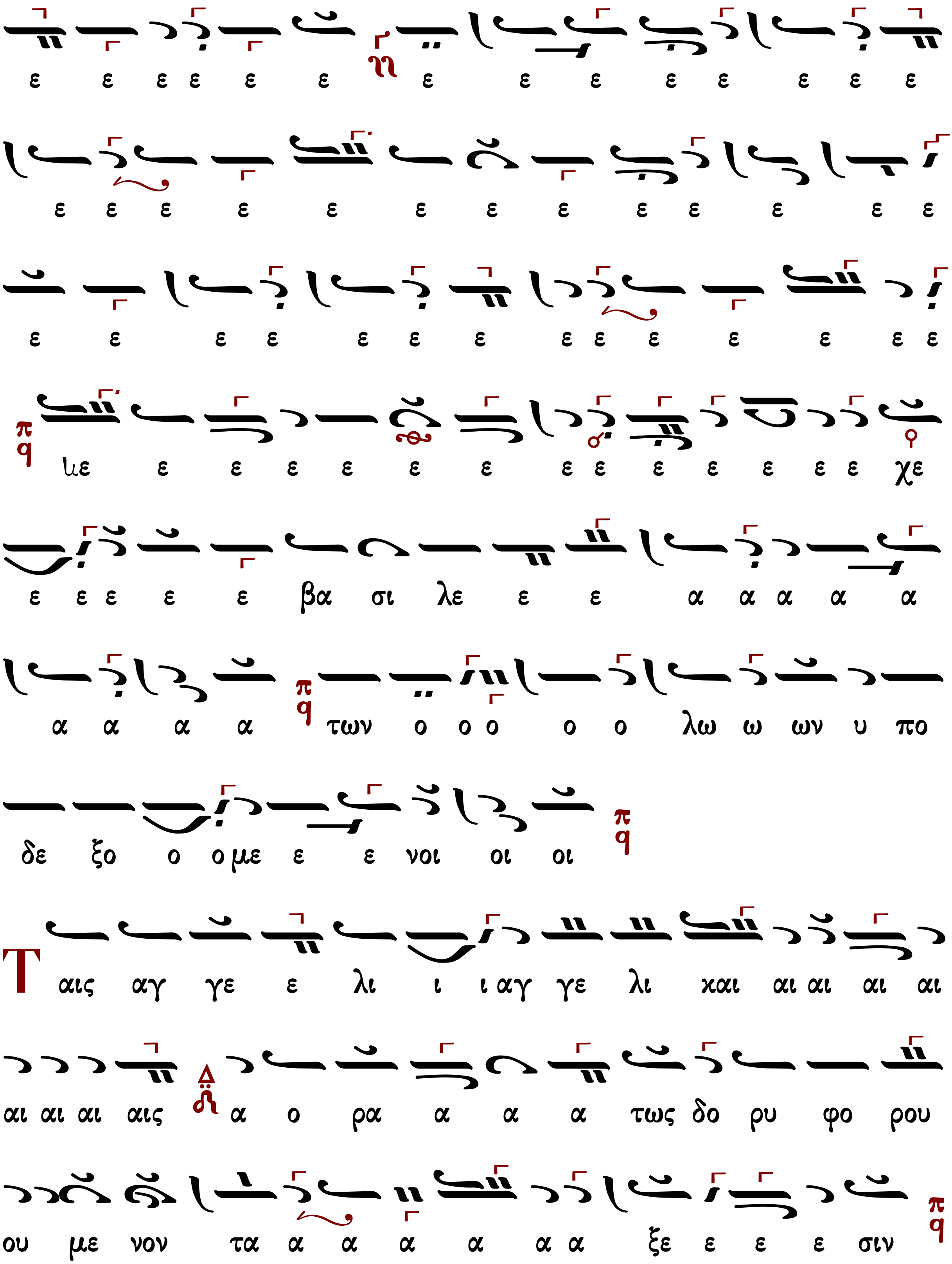
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε
ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε α α α α α
α α α α των ο ο ο ο ο λω ω ων υ πο
δε ξο ο ο με ε ε νοι οι οι
Ταις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι αι
αι αι αι αις α ο ρα α α α τως δο ρυ φο ρου
ου με νον τα α α α α α α ξε ε ε ε σιν

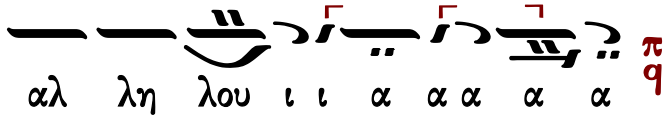

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

Ἦχος λ ϊ Πα

Αντωνίου Αλυγιζάκη
Μελωδήματα Ασκήσεων Λειτουργικής
1992 σ.102#

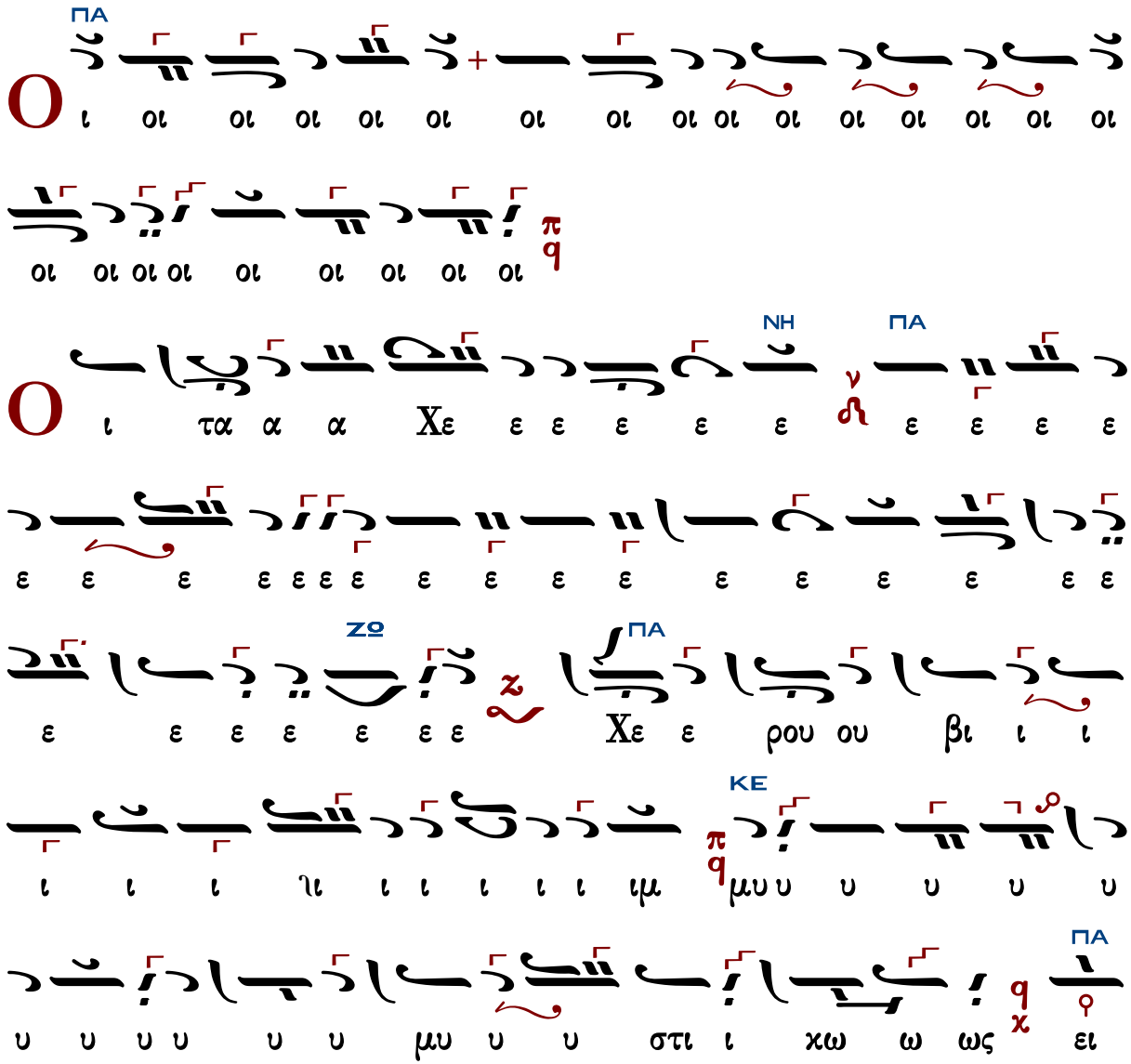

ΔΙ
ΚΕ
ΔΙ ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ

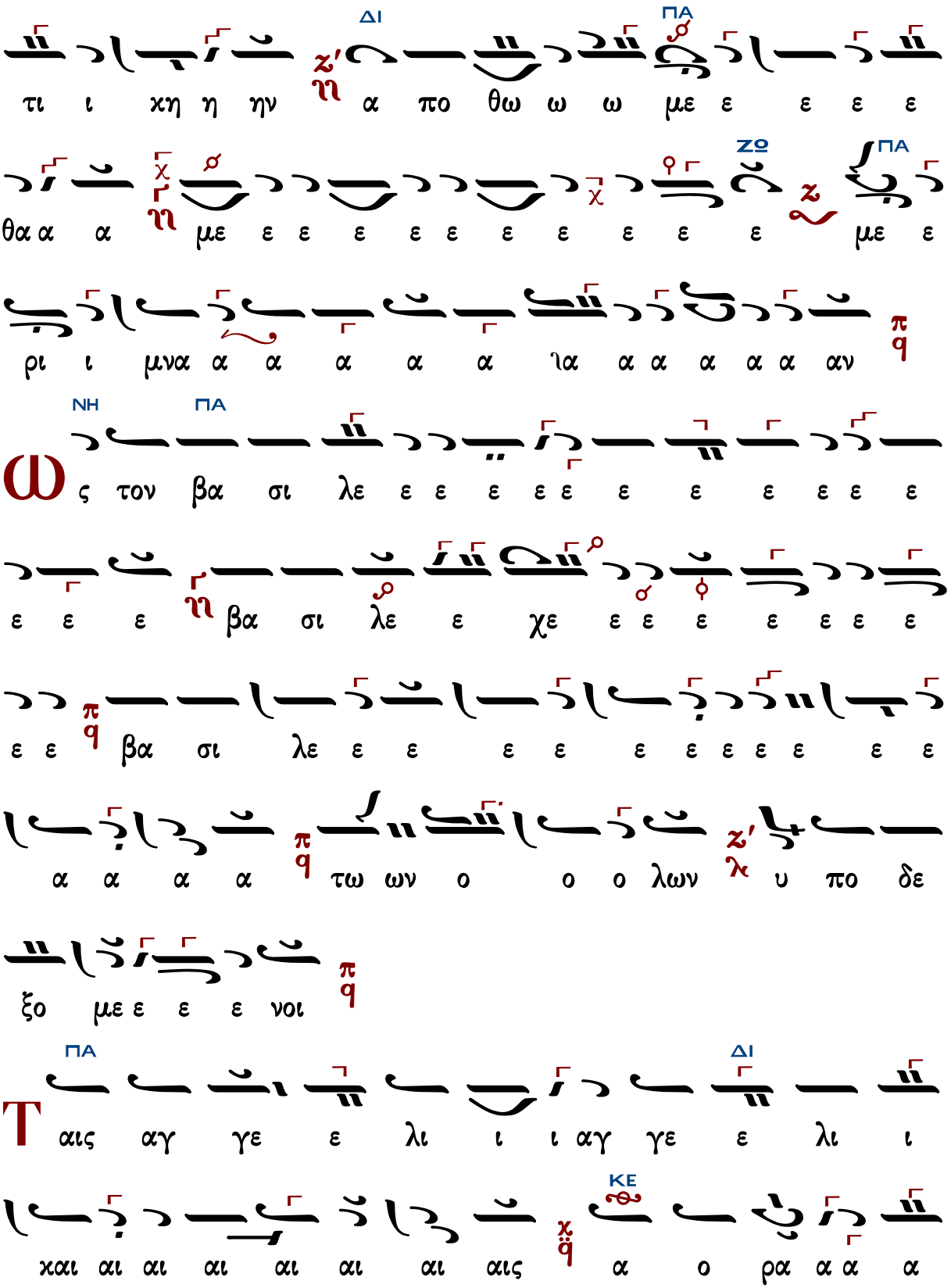
ΔΙ
ΠΑ
τι ι χη η ην α πο θω ω ω με ε ε ε ε
ΖΟ
ΠΑ
θα α α με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε με ε
ρι ι μνα α α α α α ια α α α α α αν
ΝΗ
ΠΑ
ς τον βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε βα σι λε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε βα σι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
α α α α τω ων ο ο ο λων υ πο δε
ξο με ε ε ε νοι
ΠΑ
ΔΙ
αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε ε λι ι
ΚΕ
χαι αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α α α

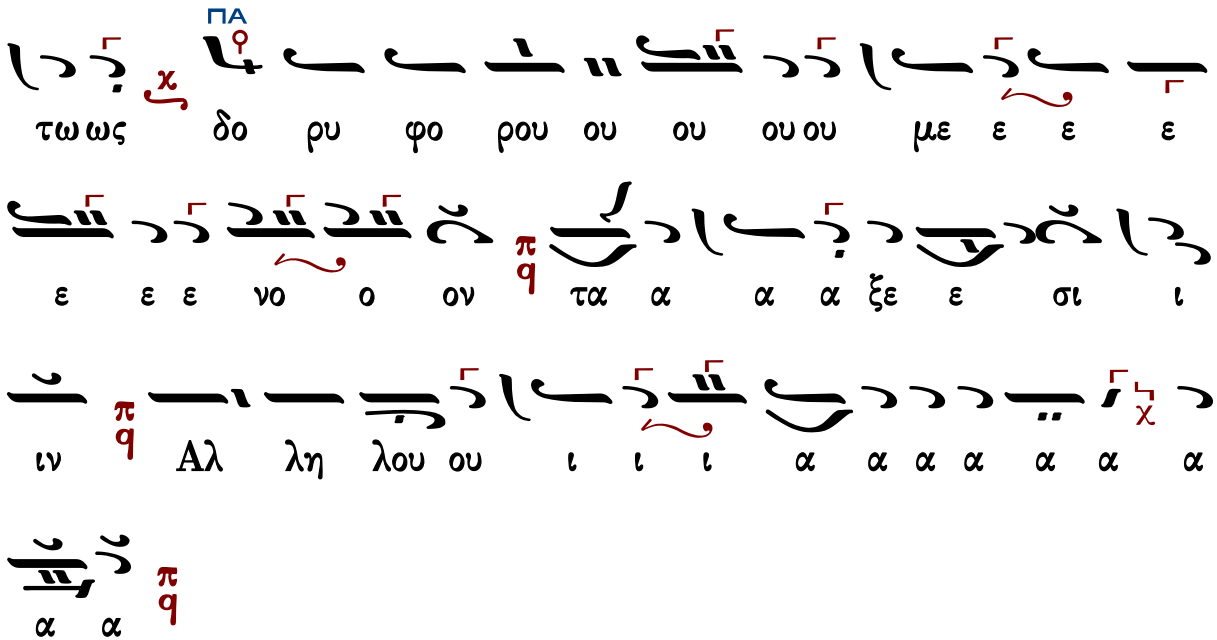

Ἀλεξάνδρου Βυζαντίου (†1908)

Ἦχος λ̇ ϋ Πα

Αλεξάνδρου Βυζαντίου
Χερουβικάριον 1900 σ.53#

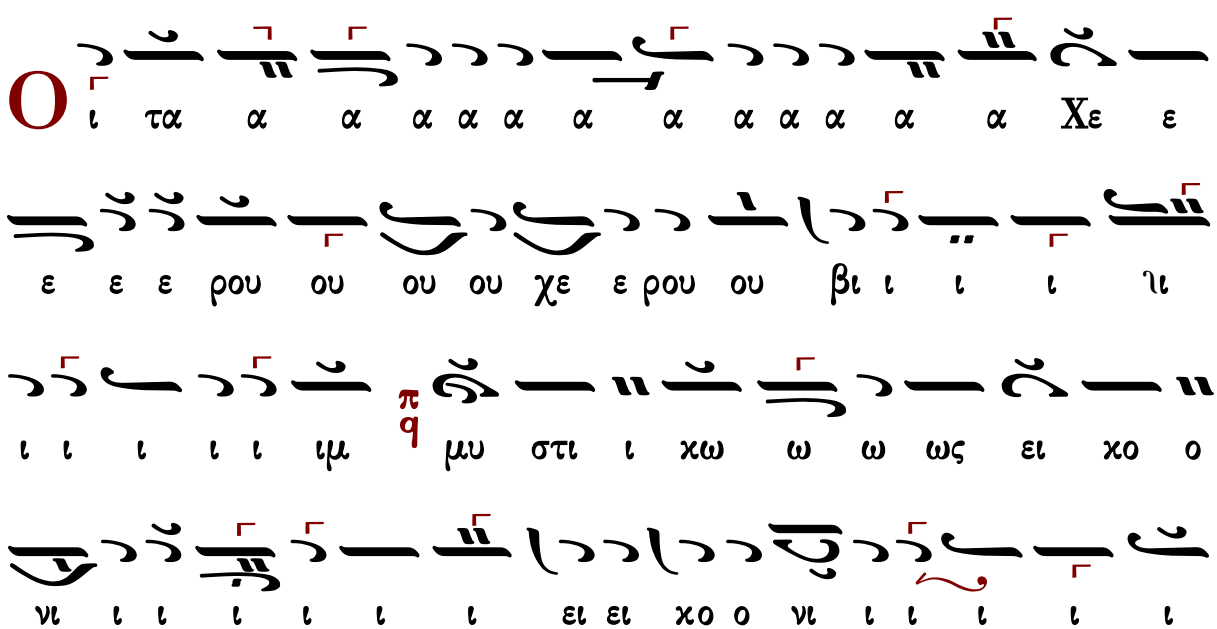

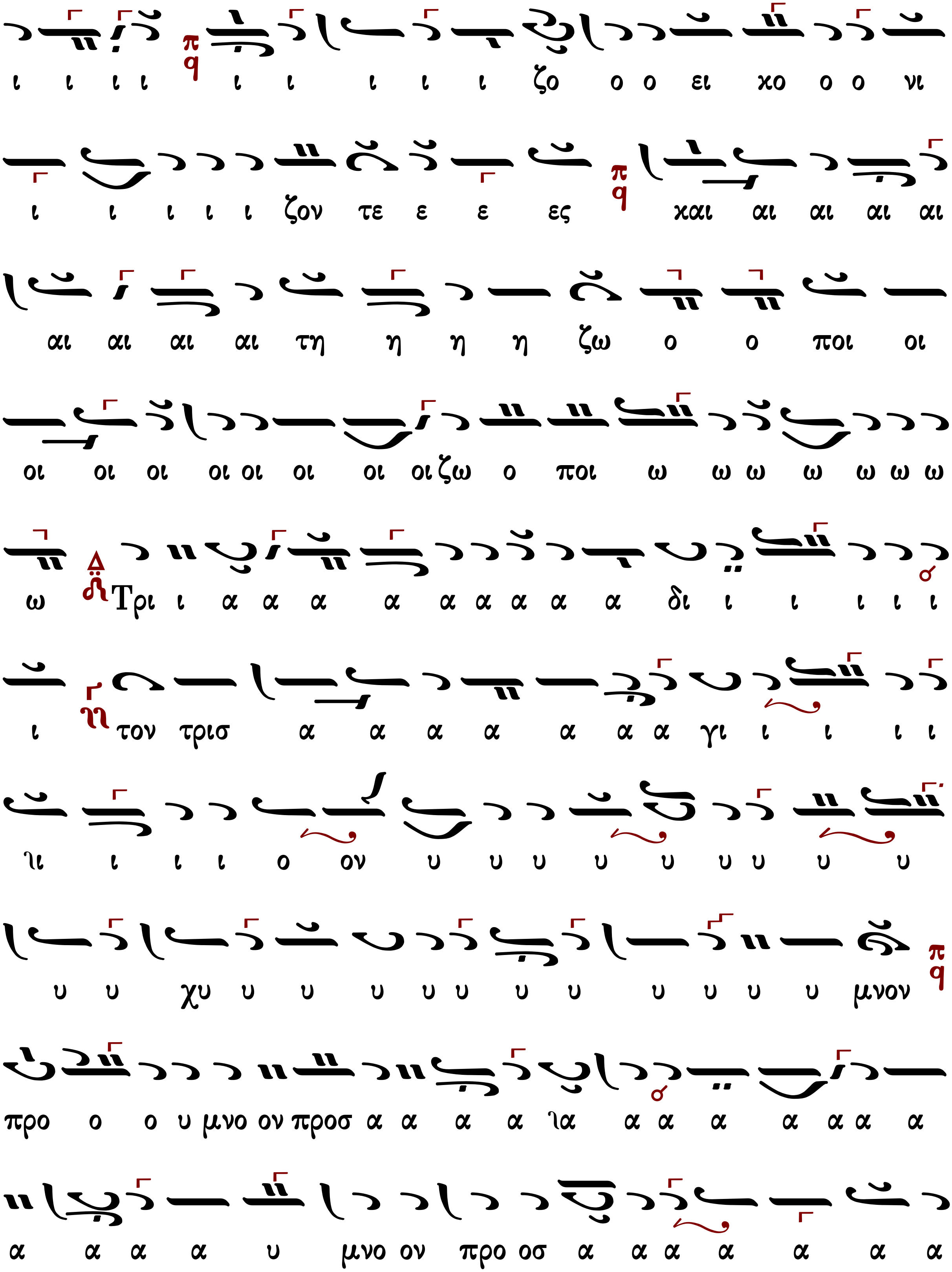
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει χο ο ο νι
ι ι ι ι ι ζον τε ε ε ες και αι αι αι αι
αι αι αι αι τη η η η ζω ο ο ποι οι
οι οι οι οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω
ω Τρι ι α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι
ι τον τρισ α α α α α α α γι ι ι ι ι
ιι ι ι ι ο ον υ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ χυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον
προ ο ο υ μνο ον προσ α α α α ια α α α α α α α
α α α α υ μνο ον προ οσ α α α α α α α

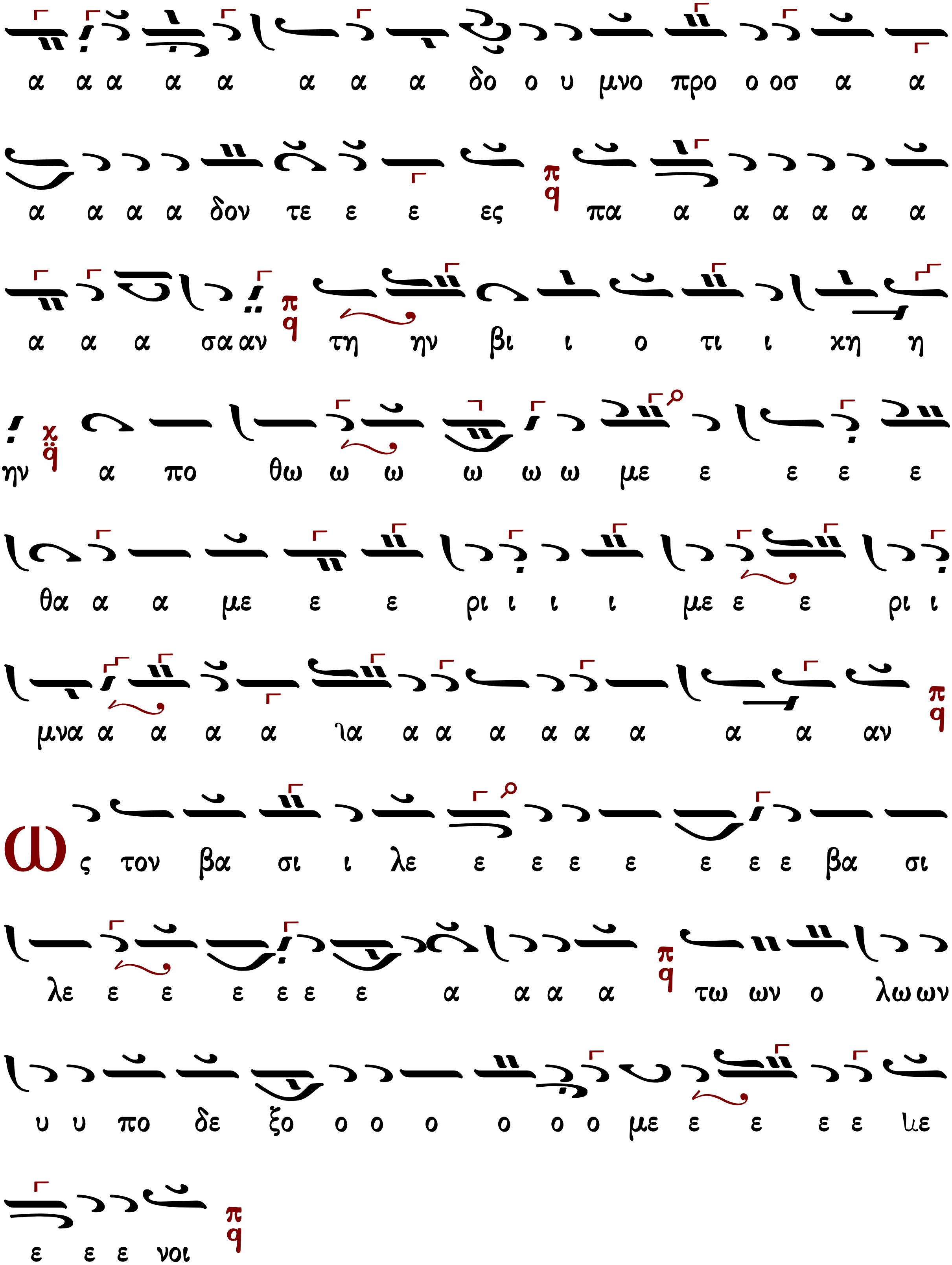
α α α α α α α α δο ο υ μνο προ ο οσ α α
α α α α δον τε ε ε ες πα α α α α α α
α α α σα αν τη ην βι ι ο τι ι χη η
ην α πο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε
θα α α με ε ε ρι ι ι ι με ε ε ρι ι
μνα α α α α ια α α α α α α α α αν
Ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε βα σι
λε ε ε ε ε ε ε α α α α τω ων ο λω ων
υ υ πο δε ξο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε με
ε ε ε νοι

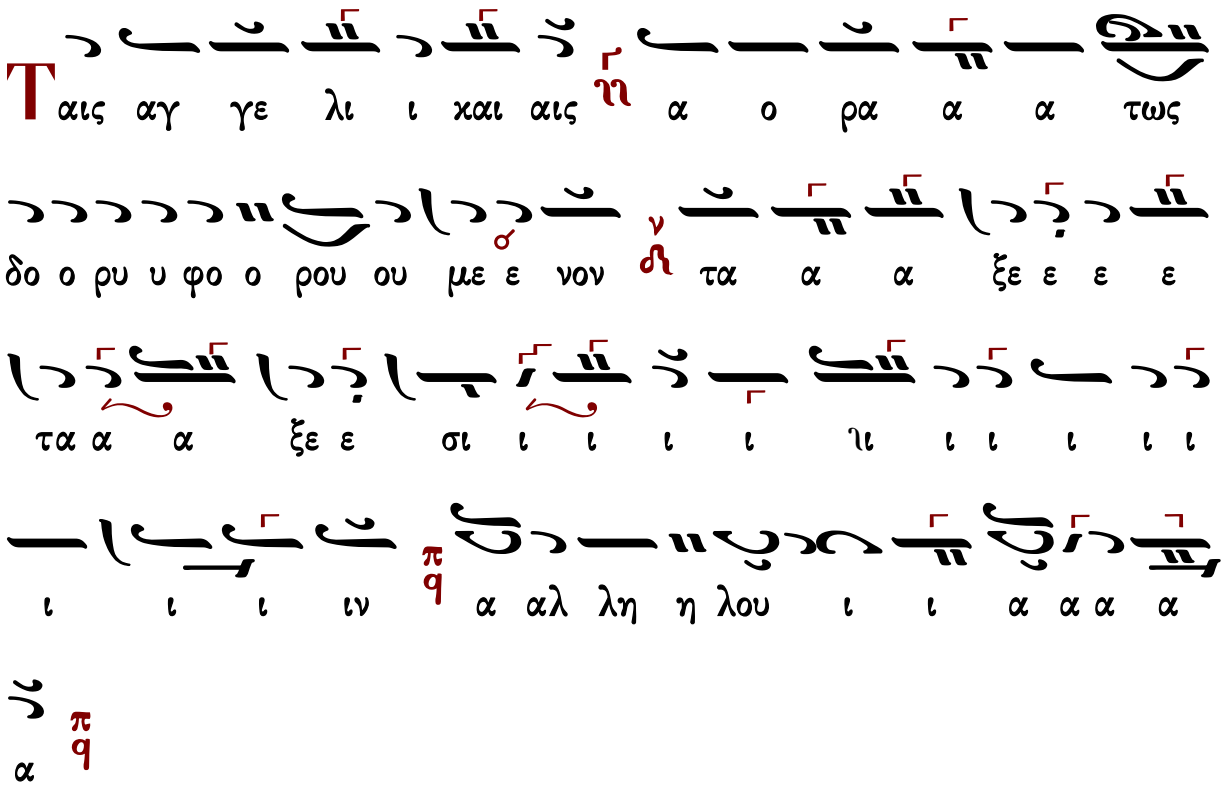

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα (†1958)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Εμμανουήλ Φαρλέκα
Βυζαντινά Μελωδήματα
2011 σ.26#

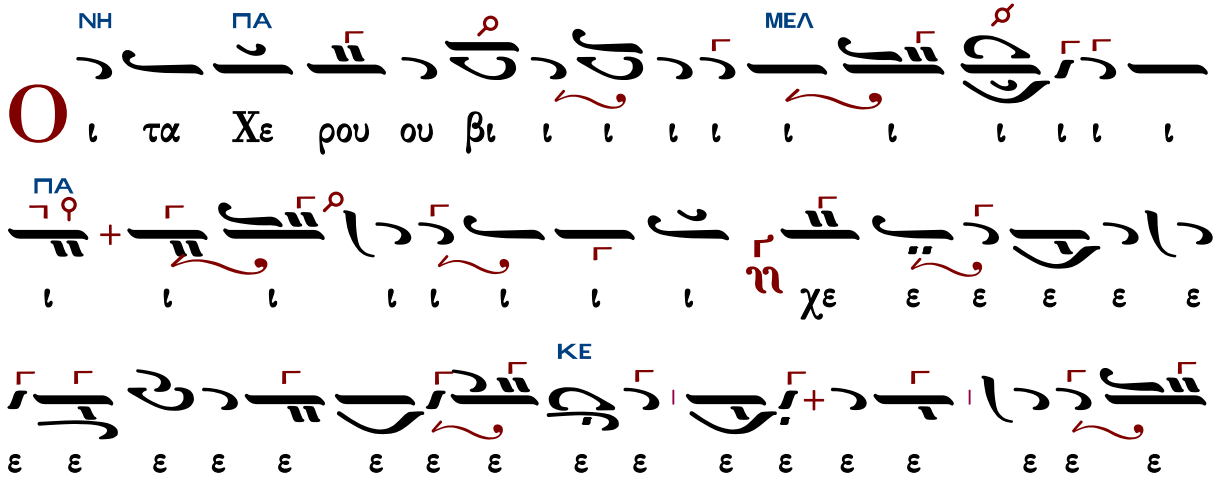

ΠΑ
ε ε χε ε ρου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΚΕ
ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι ι
ΠΑ
μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο νι ι ι ι
ΜΕΛ ΠΑ
ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ει ει ει χο
νι ι ι ζο ο ον τε ε ε ε ε ε ιε
ε ε ε ε ε ες χαι τη ζω ω ο ο οι οι οι ω
ΚΕ
ω ω ω ω Τρι α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
ΚΕ
α α α α α α α α α τρι α α α α
ΠΑ
α α α α δι ι ι ι τον τρισ α α α α γι

ΖΘ ΔΙ

ο ον υ υ υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ α

ΠΑ

α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ ο οσ α α α α

α α α δο ον τες πα σα αν τη ην βι ι ο τι

ΚΕ

ι χη η ην α πο θω ω ω ω ω με ε α α

ΖΘ

πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ε

ΔΙ ΠΑ

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρι ι με ε ε ρι

ι μνα α αν

ΠΑ ΔΙ

Ω ς το ον βα σι λε ε α των ο ο ο λω

ΠΑ

ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

ΠΑ

Τ αις αγ γε λι ι χαι αι αις α ο ρα α α

Κωνσταντίνου Πρίγγου (†1964)

χορωδιακὸ

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.70*

ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΠΑ
ΠΑ
O

ΚΕ↓ ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΚΕ↓ ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ μυ στι χω ως ει χο ο
ο ο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει ει
χο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ον τες χαι αι αι αι αι
ΔΙ
τη ζω ο ο ο ποι οι οι ζω ο ο ο ποι ω ω
ΠΑ ΚΕ
ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι ι ι α α α α
α Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι
ΠΑ
ι τον τρι ισ α α α α α γι γι ι
ο ο ο ο ο ον υ υ υ υ υ υ

ΠΑ

υ υ υ υ υ υ μνον προ οσ α α α α

ΜΕΛ

α α α δο ο ο ο υ υ μνον προ οοσ α α α

ΚΕ↓

α α α α δο ο ον τε ε ε ε ες πα

σαν την βι ι ο ο τι ι ι χη ην α πο

ΠΑ

ο θω ω ω ω ω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι

ι ι μνα α α α α αν

ΠΑ

ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων

υ υ πο ο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

ΠΑ ΚΕ

αι αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α

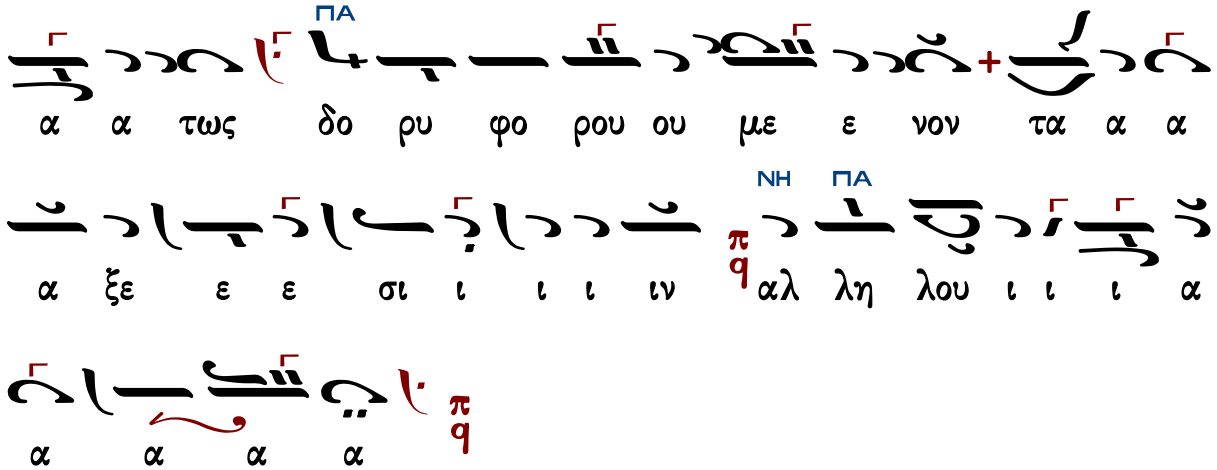

Γαβριὴλ Κουντιάδου (†1965)

Ἦχος λ̇ π̇ q̇ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου Ιερομονάχου
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
1991 σ.333#

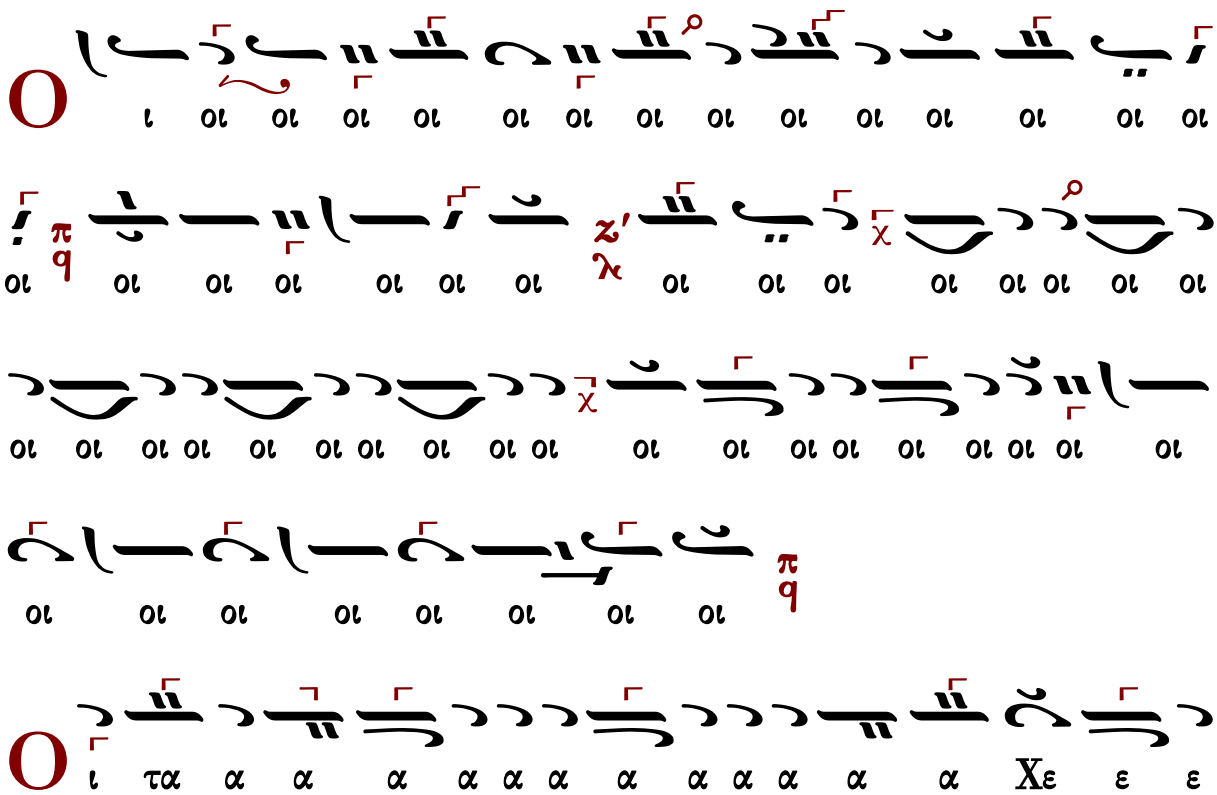

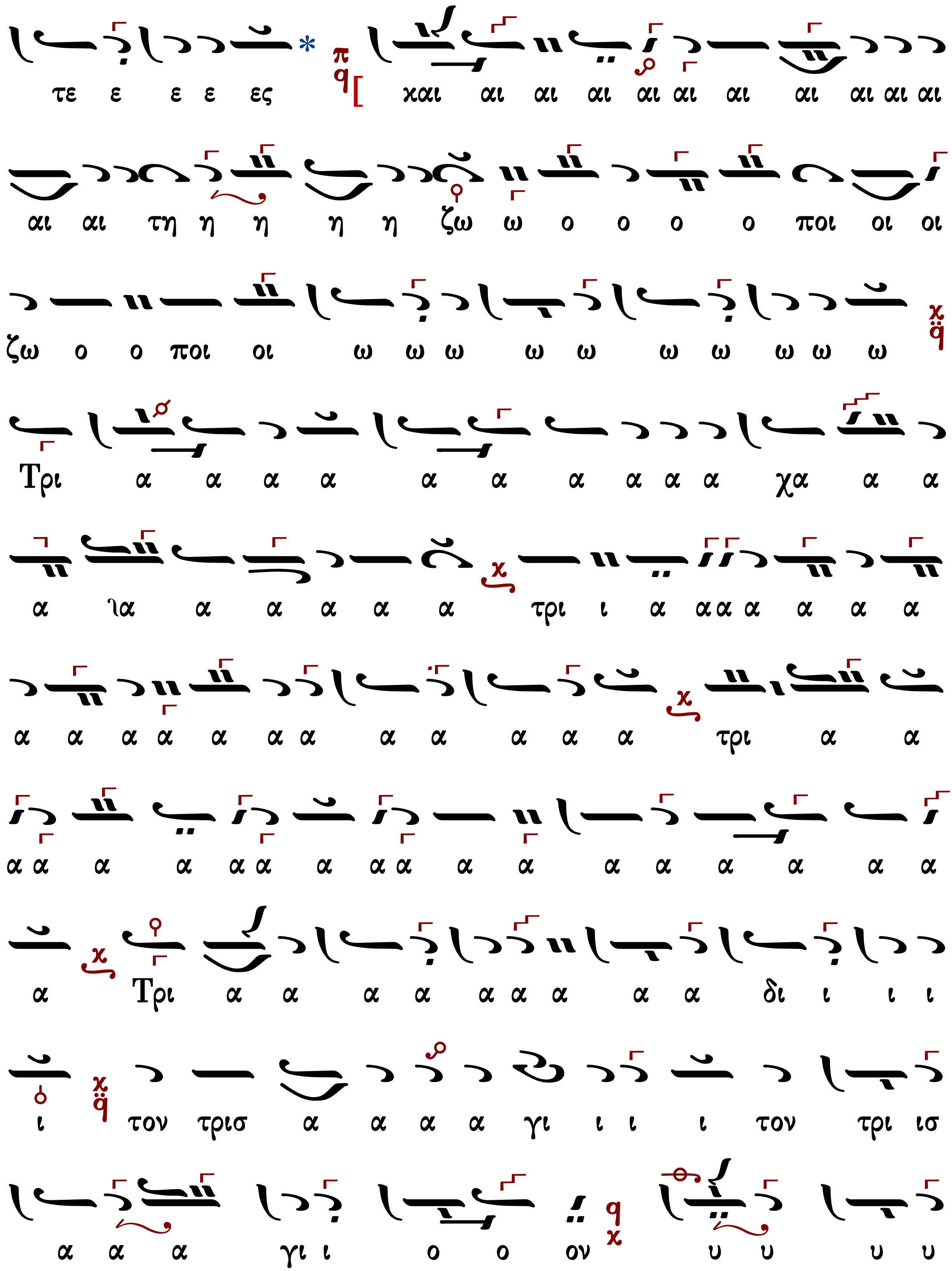
τε ε ε ε ες χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι τη η η η η ζω ω ο ο ο ο ποι οι οι
ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
Τρι α α α α α α α α α α χα α α
α ια α α α α α τρι ι α ααα α α α
α α α α α α α α α α α α τρι α α
α α α α α α α α α α α α α α α α
α Τρι α α α α α α α α α δι ι ι ι
ι τον τρισ α α α α γι ι ι ι τον τρι ισ
α α α γι ι ο ο ον υ υ υ υ

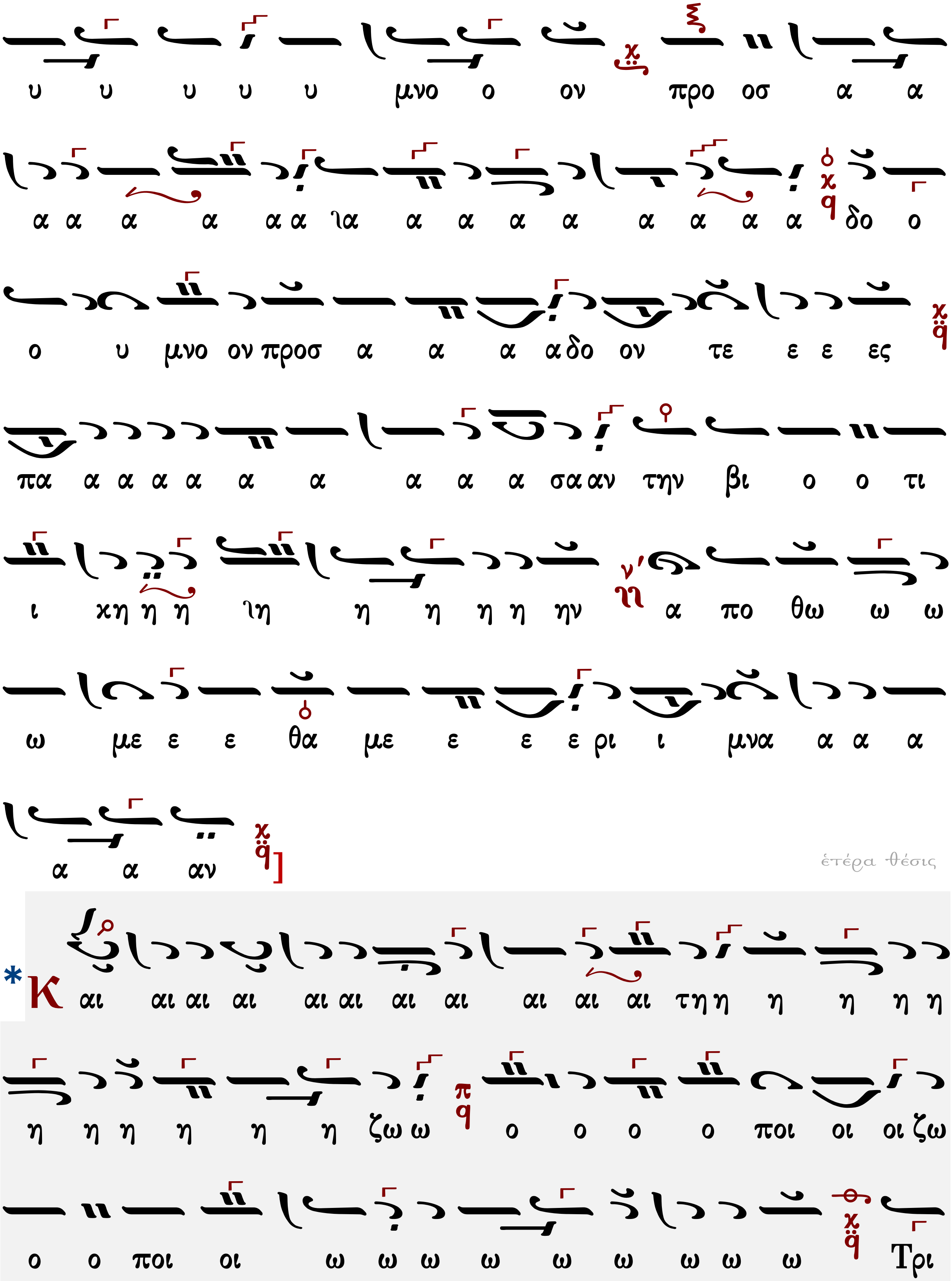
υ υ υ υ υ μνο ο ον προ οσ α α
α α α α α α ια α α α α α α α α δο ο
ο υ μνο ον προσ α α α α δο ον τε ε ε ες
πα α α α α α α α α α σα α αν την βι ο ο τι
ι χη η η ιη η η η η ην α πο θω ω ω
ω με ε ε θα με ε ε ε ρι ι μνα α α α
α α αν
ἑτέρα θέσις
*Και αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η η η
η η η η η η ζω ω ο ο ο ο ποι οι οι ζω
ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω ω ω ω Τρι

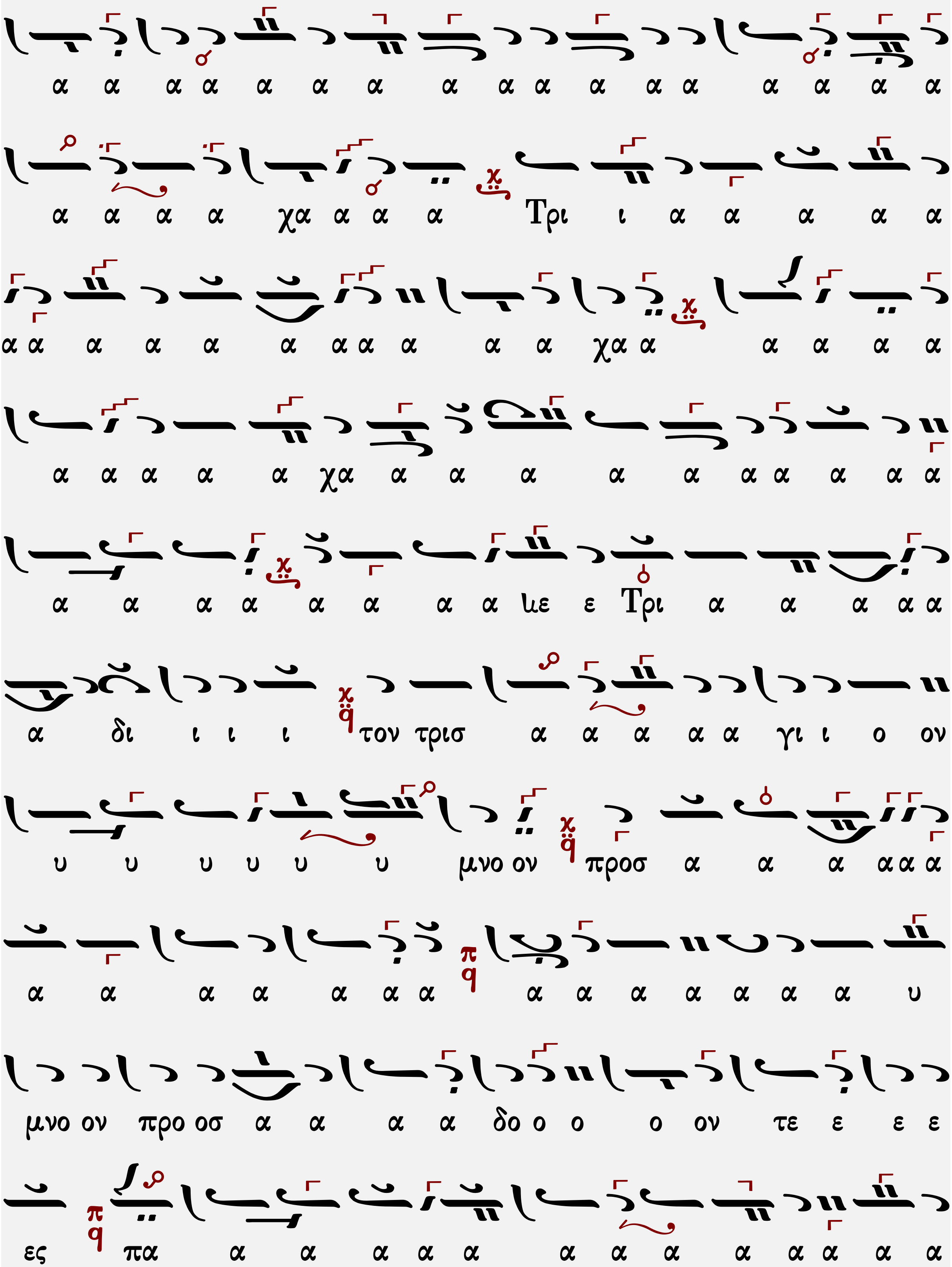
α α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α α χα α α α Τρι ι α α α α α
α α α α α α α α α α α α χα α α α α α
α α α α α χα α α α α α α α α α α
α α α α α α α α ιε ε Τρι α α α α α
α δι ι ι ι τον τρισ α α α α α γι ι ο ον
υ υ υ υ υ υ μνο ον προσ α α α α α α
α α α α α α α α α α α α α α υ
μνο ον προ οσ α α α α δο ο ο ο ον τε ε ε ε
ες πα α α α α α α α α α α α α α

Βασιλείου Νικολαΐδη (1915-1985)

Ρυθμὸς 2σημος

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.63*

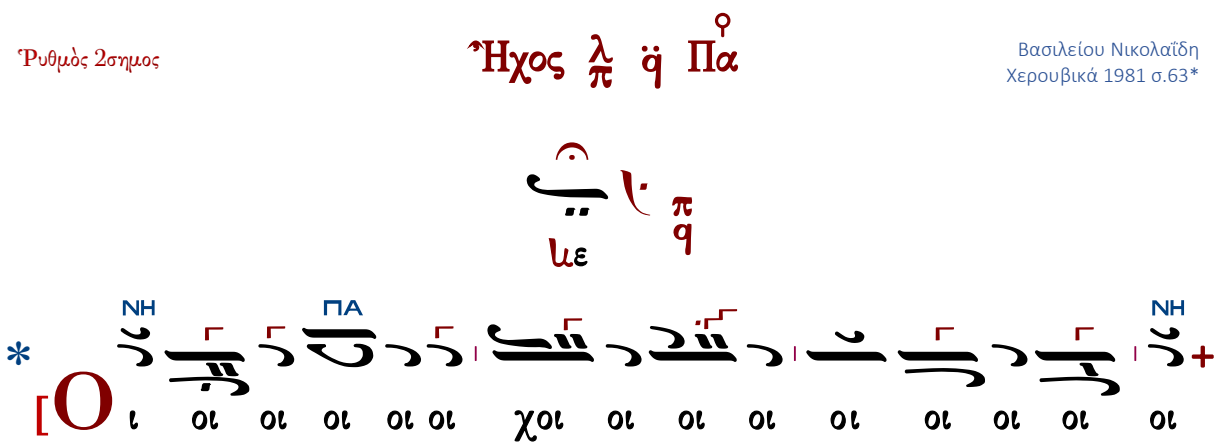

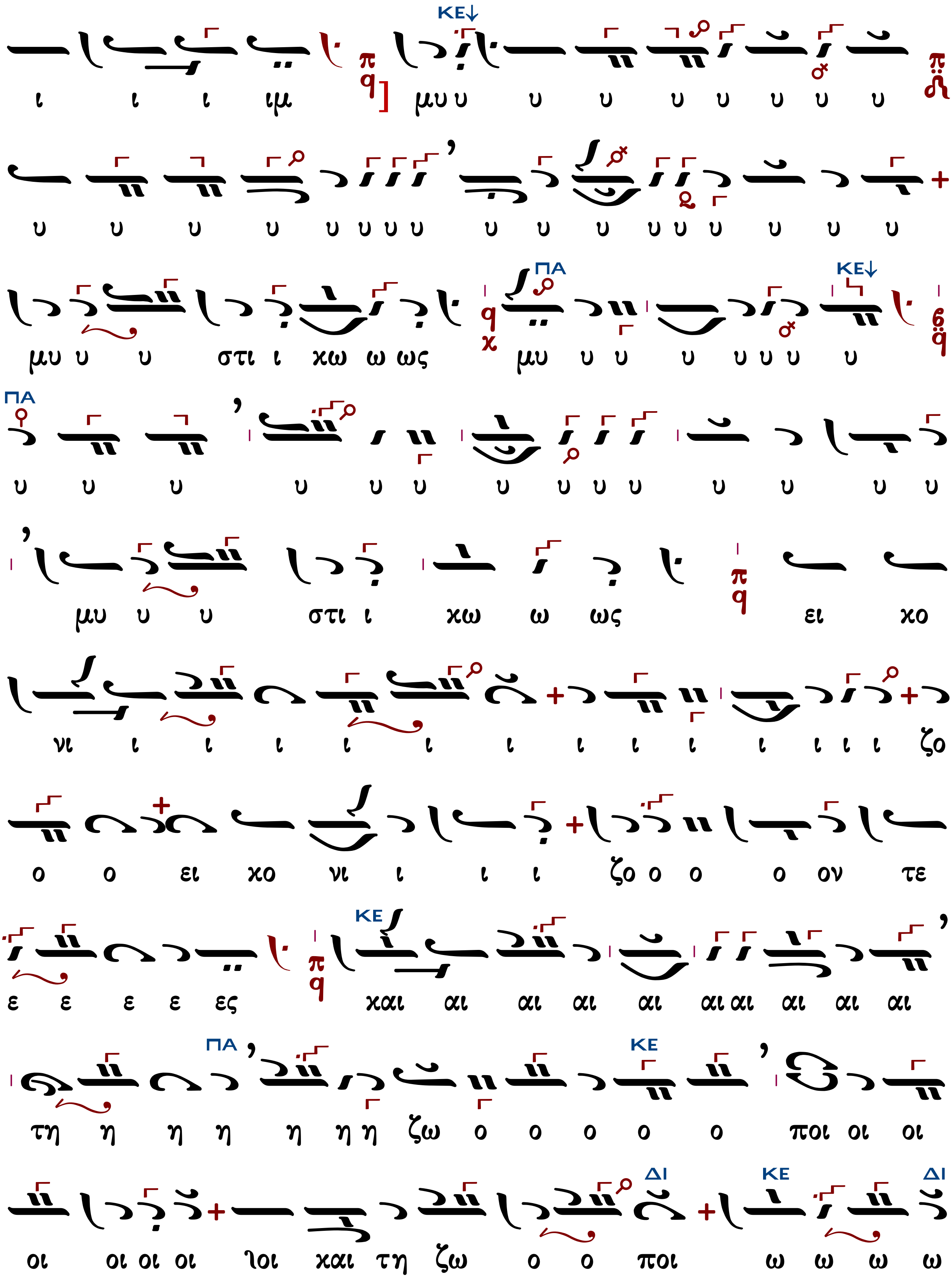
ΚΕ↓
ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
ΠΑ ΚΕ↓
μυ υ υ στι ι χω ω ως μυ υ υ υ υ υ υ υ
ΠΑ
υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ
μυ υ υ στι ι χω ω ως ει χο
νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο
ο ο ει χο νι ι ι ι ζο ο ο ο ον τε
ΚΕ
ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ΠΑ ΚΕ
τη η η η η η η ζω ο ο ο ο ο ποι οι οι
ΔΙ ΚΕ ΔΙ
οι οι οι οι λοι και τη ζω ο ο ποι ω ω ω ω

ΚΕ

Τρι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

ια α α α α α α α α α ιε ε ε ε

ΔΙ

Τρι ι ι ι α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΠΑ

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

ΚΕ ΔΙ

α α α α α α α α α ιε ε ε Τρι α α

α α α α α α α α α α α δι ι ι ι ι ι τον τρισ

α α α α α α α α α γι ι ο ο ον υ

ΠΑ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ μνον υ προσ α α

ἑτέρα θέσις

*

Εἰσαγωγὴ σὲ ἀργὸ Χερουβικὸ
πλ.α' Ἰακώβου Ναυπλιώτη

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.62*

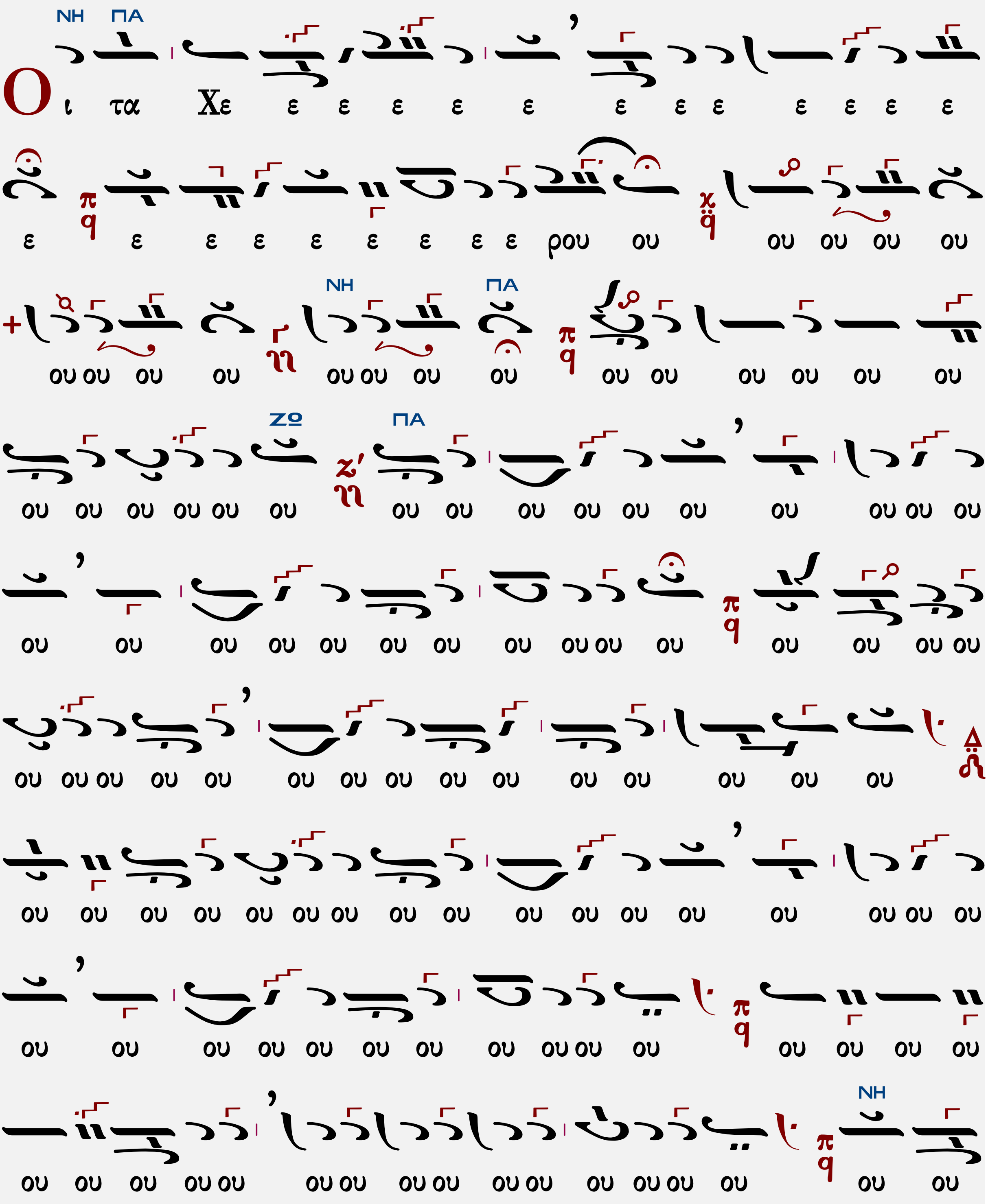

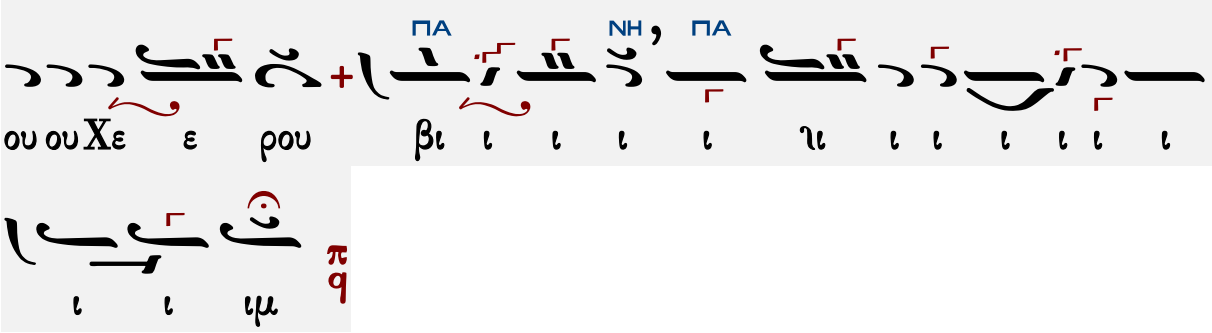

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Νικολαΐδη
Χερουβικά 1981 σ.12*

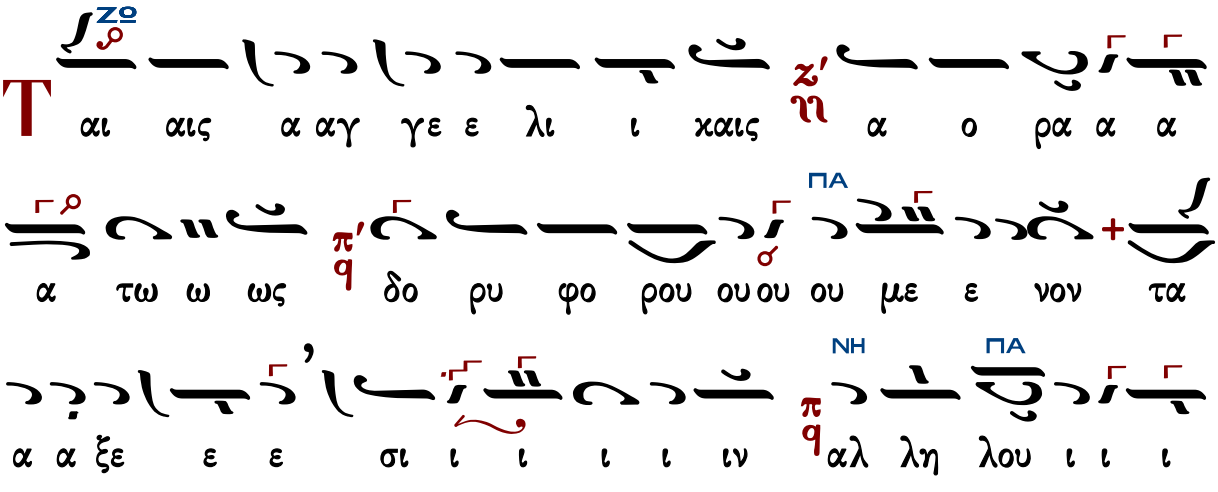

Θρασυβούλου Στανίτσα (1910-1987)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Θρασυβούλου Στανίτσα
Συλλογή Μουσικών Χειρογράφων
Θεία Λειτουργία σ.91#

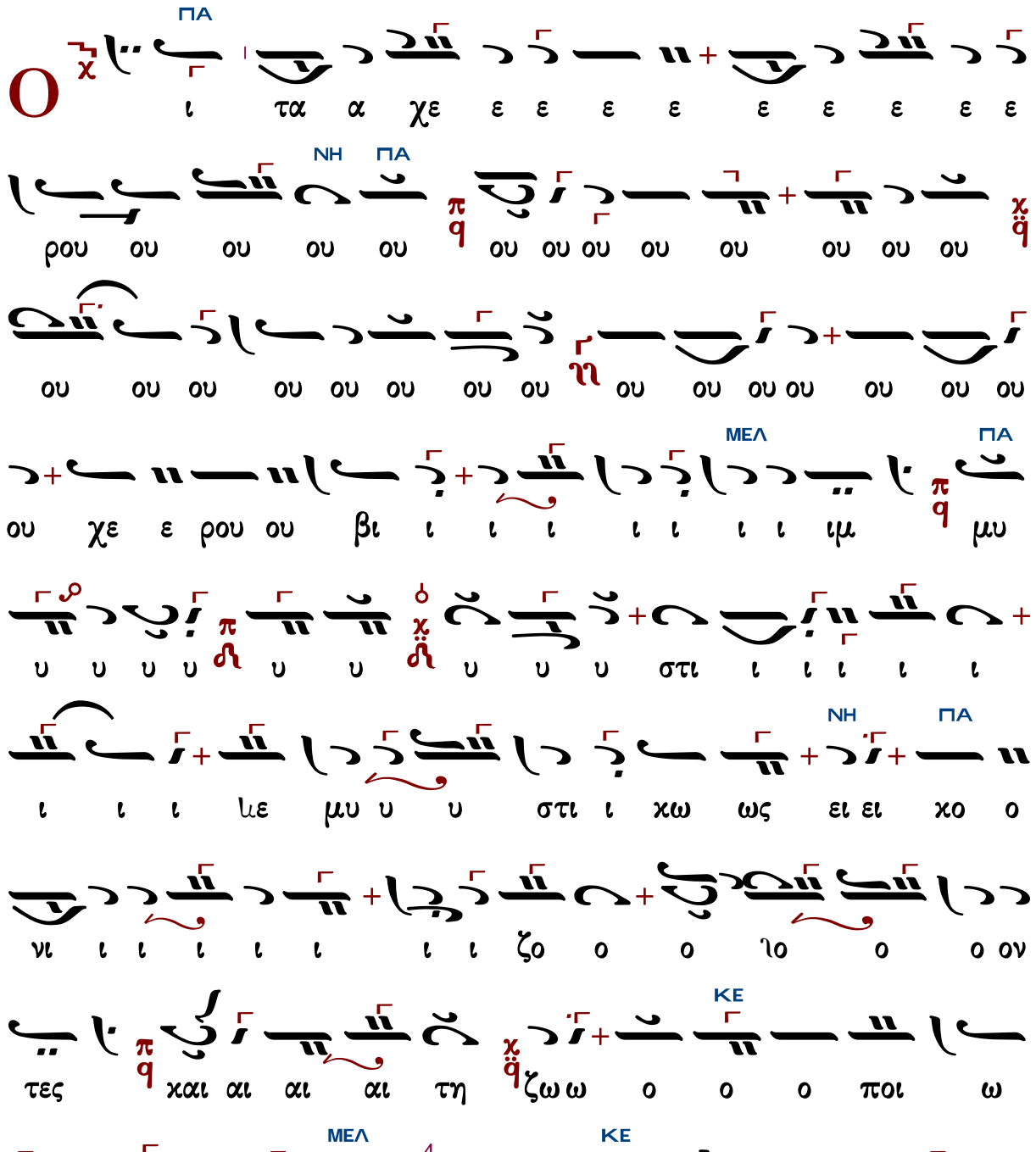

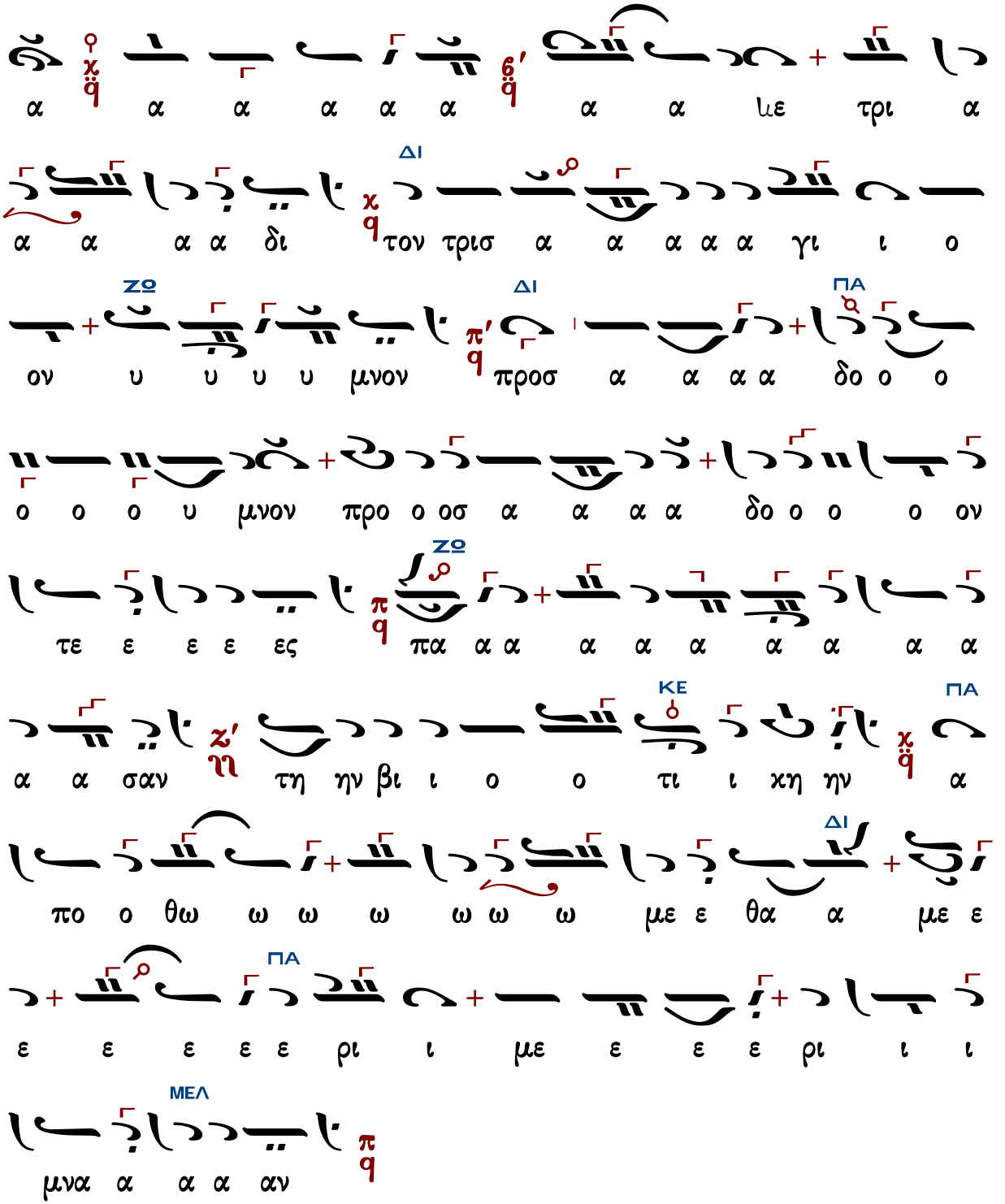

Ἤχος λ ἀ ϊ Πα

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.252#

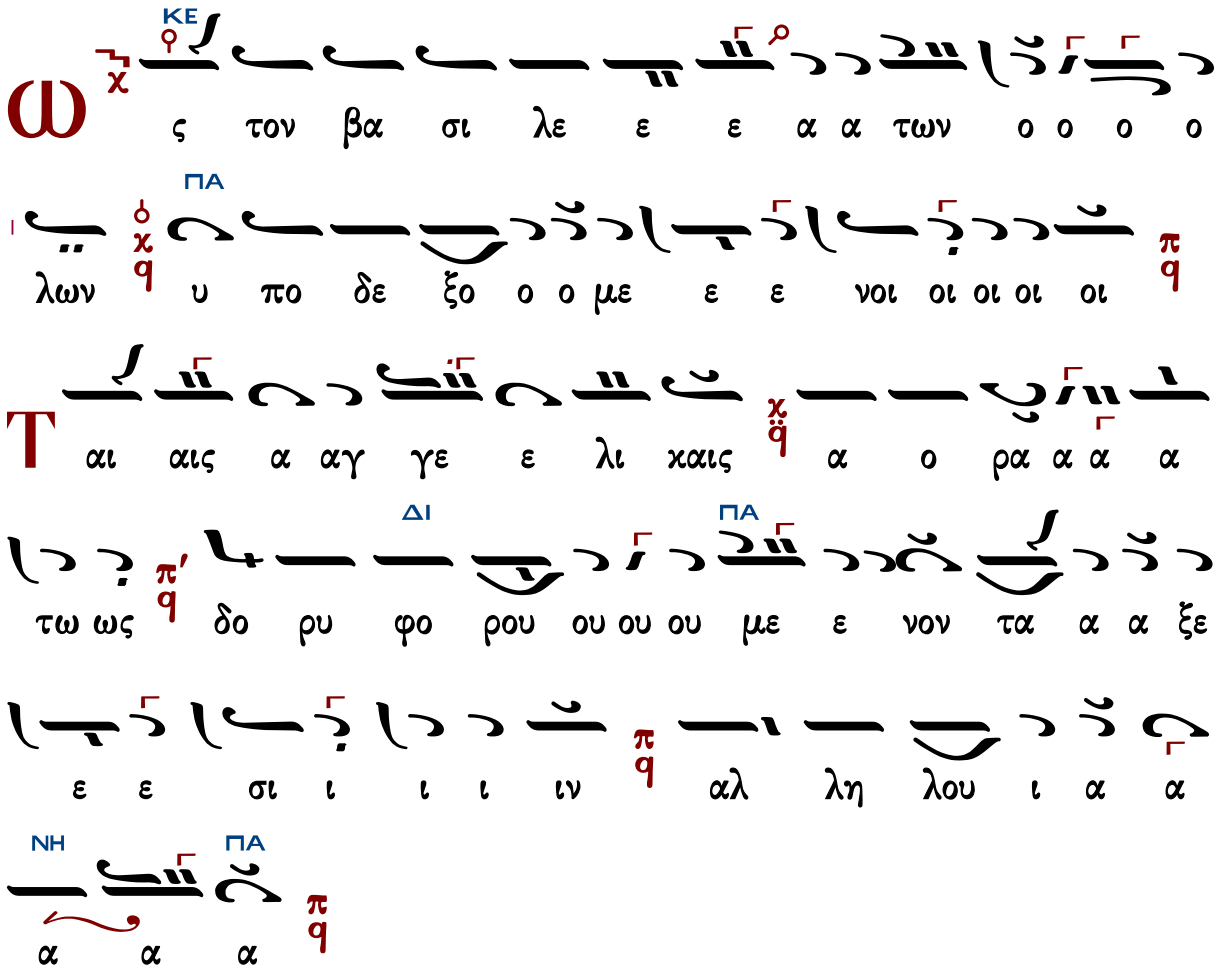

Γεωργίου Καρακάση (1914-1988)

Ἦχος λ ἀ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.59*

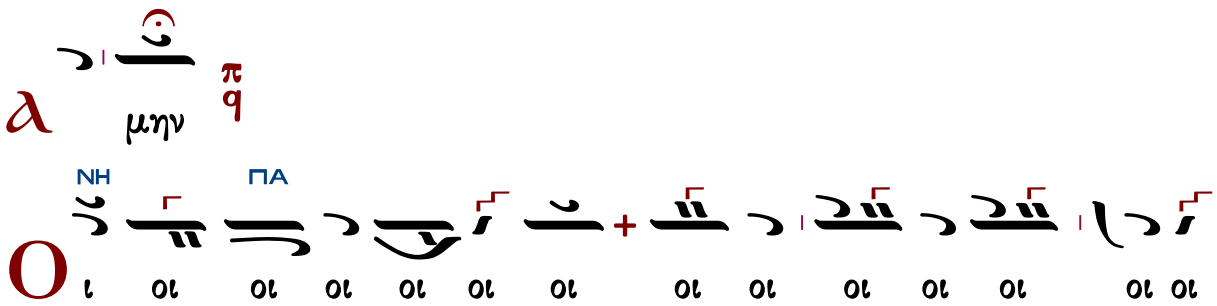

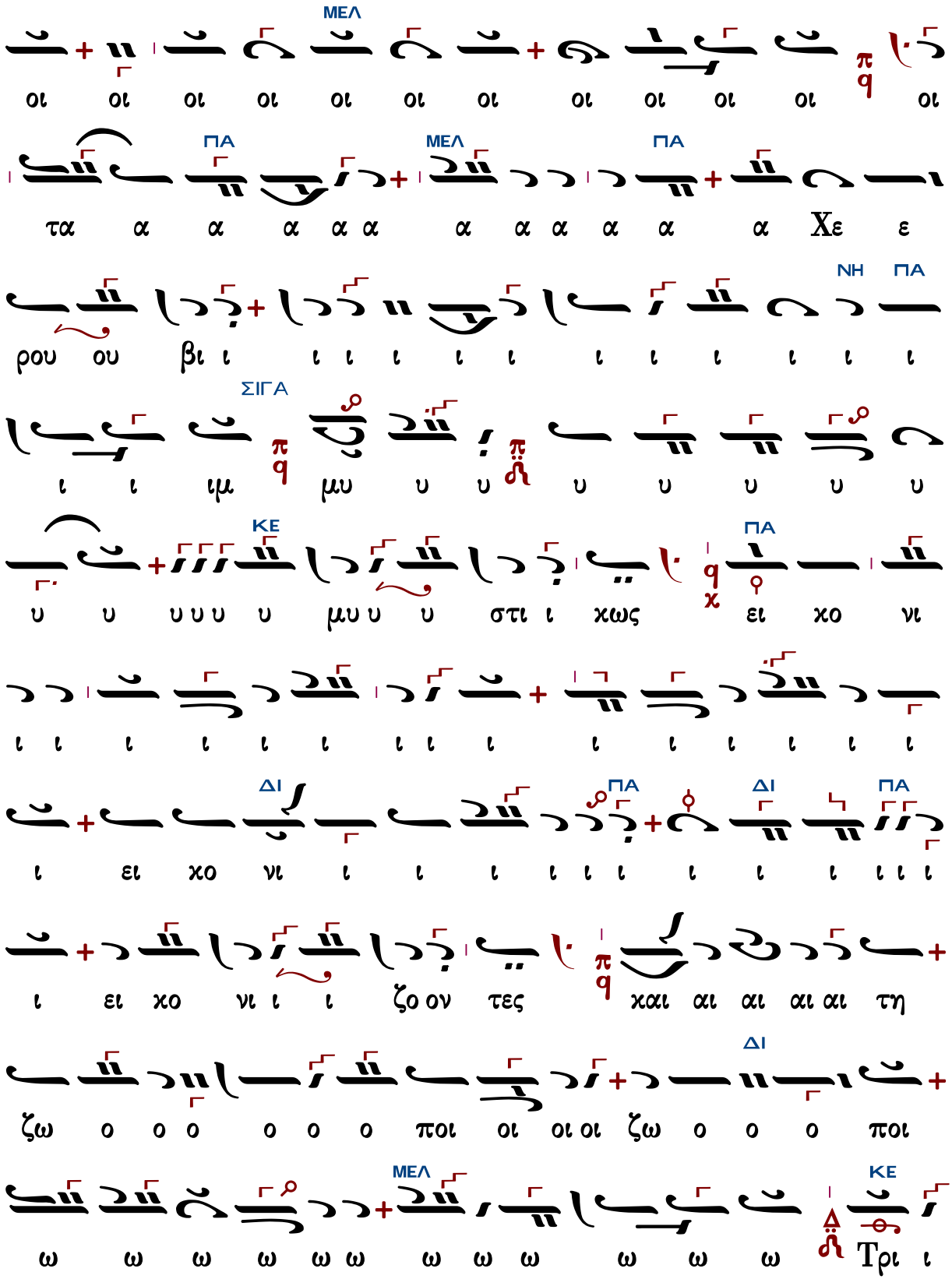
ΜΕΛ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΠΑ
ΝΗ
ΠΑ
ΣΙΓΑ
ΚΕ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΠΑ
ΔΙ
ΜΕΛ
ΚΕ

ΜΕΛ
ΚΕ
ΜΕΛ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ
ΔΙ
ΠΑ
ΖΩ
ΠΑ

ΠΑ ΝΗ ΠΑ

ω με ε ε α πο ο θω ω με ε θα α με

ε ε ε ε ρι ι ι ι μναν

Ω ς τον Βα σι λε α των ο ο ο ο λων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

«Ταῖς ἀγγελικαῖς...» Θεοδώρου Φωκαέως

ΚΕ

Τ αις α αγ γε ε λι ι χαις α ο ρα α α

ΠΑ ΝΗ

τω ω ω ω ως δο ρυ φο ρου ου ου ου με ε νο ον

ΠΑ ΚΕ ΠΑ

τα α α α ξε ε ε ε σιν αλ λη λου ου ου ου ι ι

ΝΗ ΠΑ

ι α α α α α α α α

Δοσιθέου Κατουνακιώτου (†1991)

Ἦχος λ ἀπ ἀ Πα

Λειτουργικά π. Δοσιθέου
Ι.Μ.Αγ. Κυπριανού & Ιουστίνης
1990 σ.39#

O

ι τα α α α α α χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου

χε ρου ου βι ι ι ιι ι ι ι ι ιμ μυ

στι χω ω ω ω ως ει χο ο ο νι ι ι ι ιι ι

ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τε ι ι ι

ε ε ες χαι αι αι αι τη η η η ζω ω ω ο ο

ο ο ο ο ο ζω ο ο ποι ω ω ω

α α α δι ι ι ι ι ι ι ι ι

ω ω ω ω τρι α α α α α α α α α τρι

ι τον τρισ α α α γι ο ον υ υ υ υ υ

μνον προ οσ α α α α δο προ οσ α α α δο ον τε ε ε

ες πα α α α σα α αν την βι ο τι ι κη ην
α πο θω ω ω ω με θα α με ε ρι ι μνα α α
α ια α α α α α αν
ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε ε
ε α α α α τω ων ο ο ο λων υ πο
δε ξο ο ο ο με ε ε ε ε νοι
αις αγ γε λι ι καις α ο ρα α α α τω ως
δο ρυ φο ρου ου με ε ε ε νον τα α α α ξε ε
ε τα α ξε ε ε σιν A α α αλλη η η λου ι

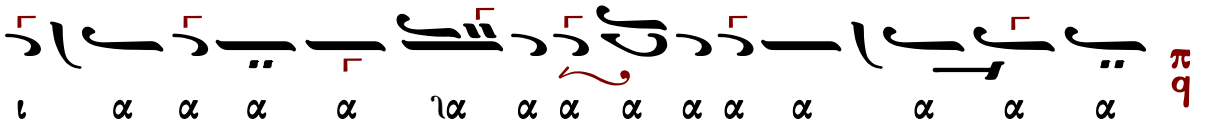

Δημητρίου Σουρλαντζῆ (†2006)

κ-Β’

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Βυζαντινή Θ. Λειτουργία
Δημητρίου Σουρλαντζῆ
1992 σ.126#

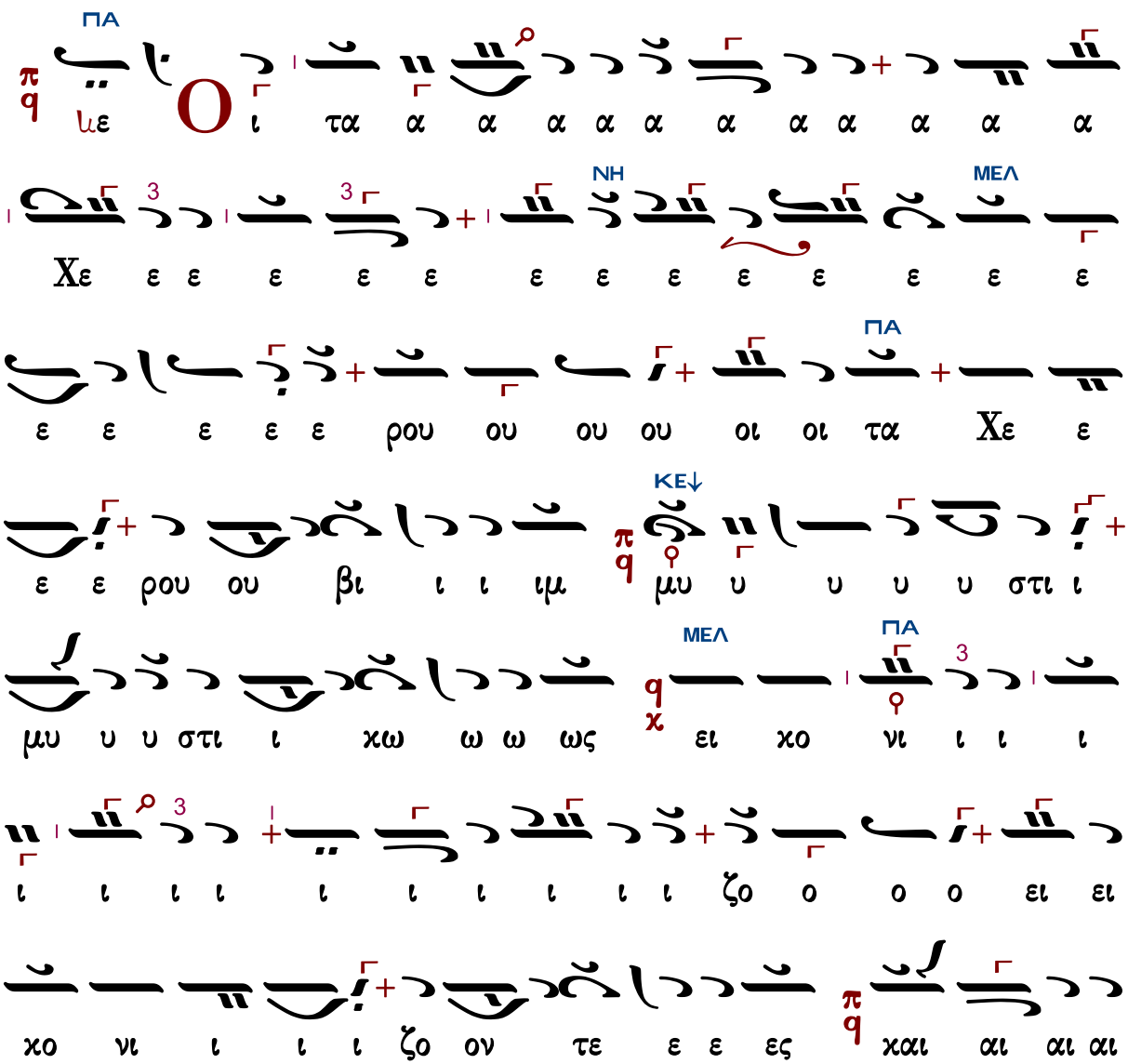

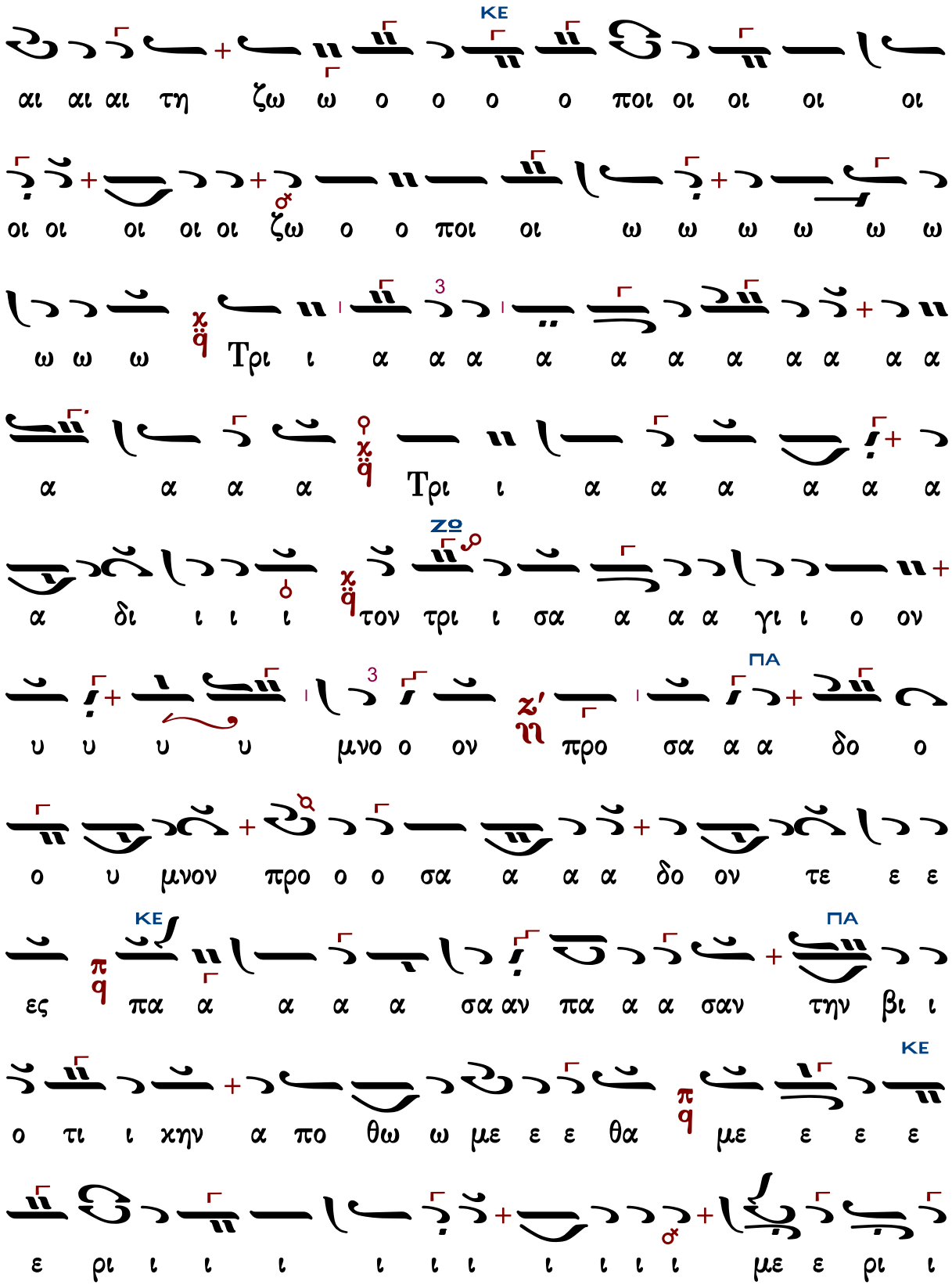
ΚΕ
αι αι αι τη ζω ω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι
οι οι οι οι οι ζω ο ο ποι οι ω ω ω ω ω ω
ω ω ω Τρι ι α α α α α α α α α α α
α α α α Τρι ι α α α α α α
ΖΩ
α δι ι ι ι τον τρι ι σα α α α γι ι ο ον
ΠΑ
υ υ υ υ μνο ο ον προ σα α α δο ο
ο υ μνον προ ο ο σα α α α δο ον τε ε ε
ΚΕ ΠΑ
ες πα α α α α σα αν πα α α σαν την βι ι
ΚΕ
ο τι ι χην α πο θω ω με ε ε θα με ε ε ε
ε ρι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι με ε ρι ι

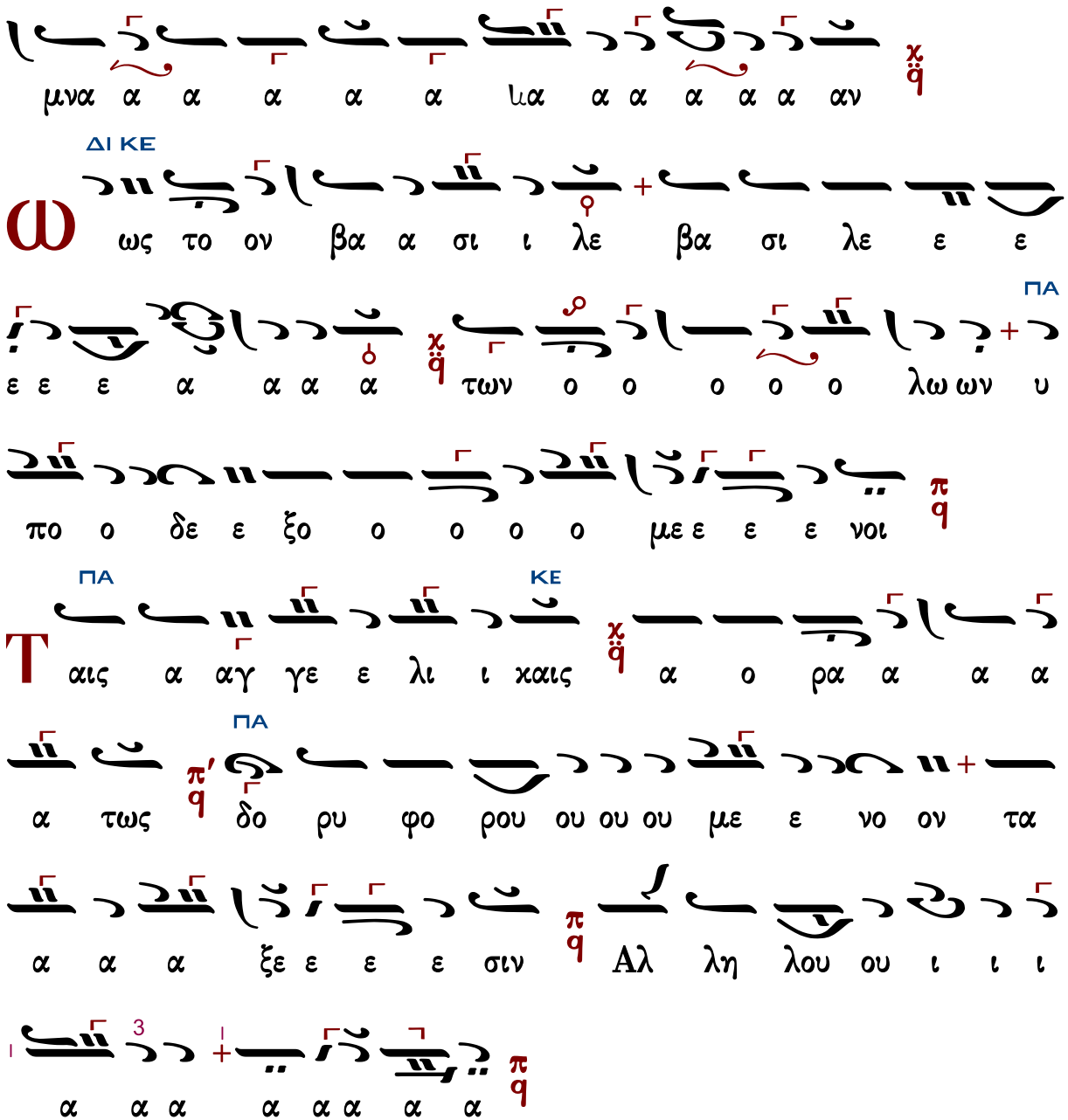

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη (†2014)

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.343#

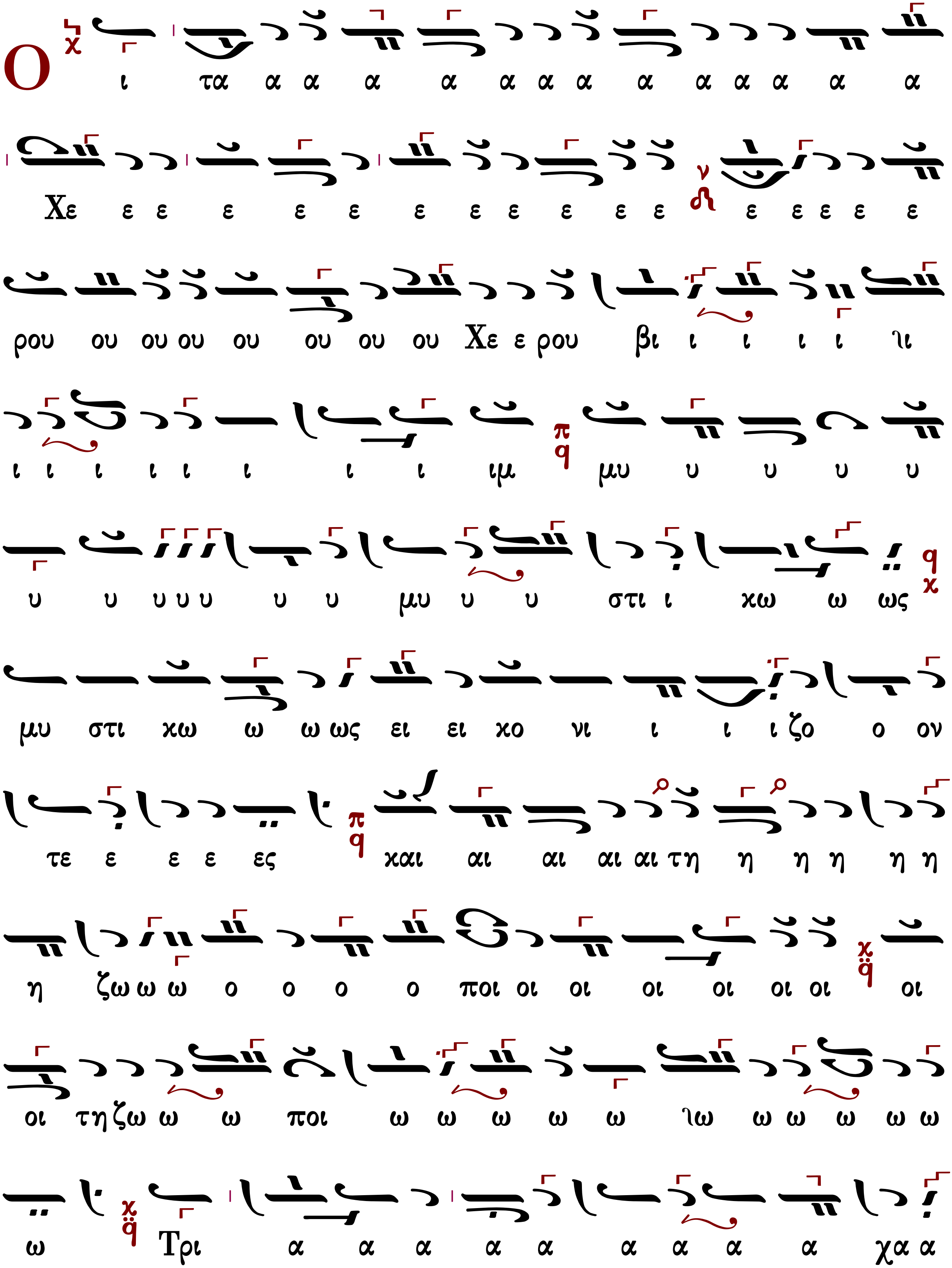
Ο ι τα α α α α α α α α α α α α α
Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρου ου ου ου ου ου ου ου Χε ε ρου βι ι ι ι ι ϊ
ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
υ υ υ υ υ υ υ μυ υ υ στι ι χω ω ως
μυ στι χω ω ω ως ει ει χο νι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ες και αι αι αι αι τη η η η η η
η ζω ω ω ο ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι
οι τη ζω ω ω ποι ω ω ω ω ω ϊω ω ω ω ω ω
ω Τρι α α α α α α α α α χα α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α α α α

α α δι ι ι ι ι τον τρισ α α α α α γι

ι ο ον υ υ υ υ μνο ο ον προσ α α α α α

α δο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο

ο ον τε ε ε ες πα σα αν τη ην βι ο

τι ι κη η η ην α πο θω ω ω με ε θα με ρι

ι ι μνα α α α α ια α α α α α α α α

αν

ω ς τον βα σι λε ε ε α των ο ο ο ο ο

λω ων υ πο ο δε ε ξο ο ο ο με ε ε ε νοι

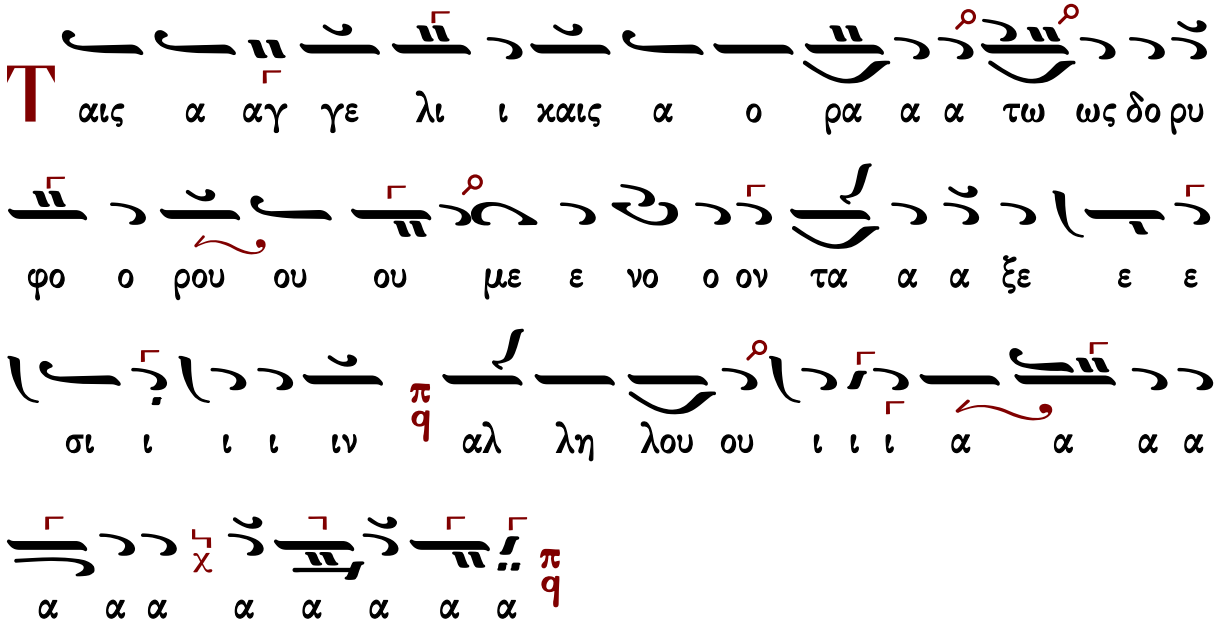

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη (†2016)

Ἦχος λ/π ϊ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.250*

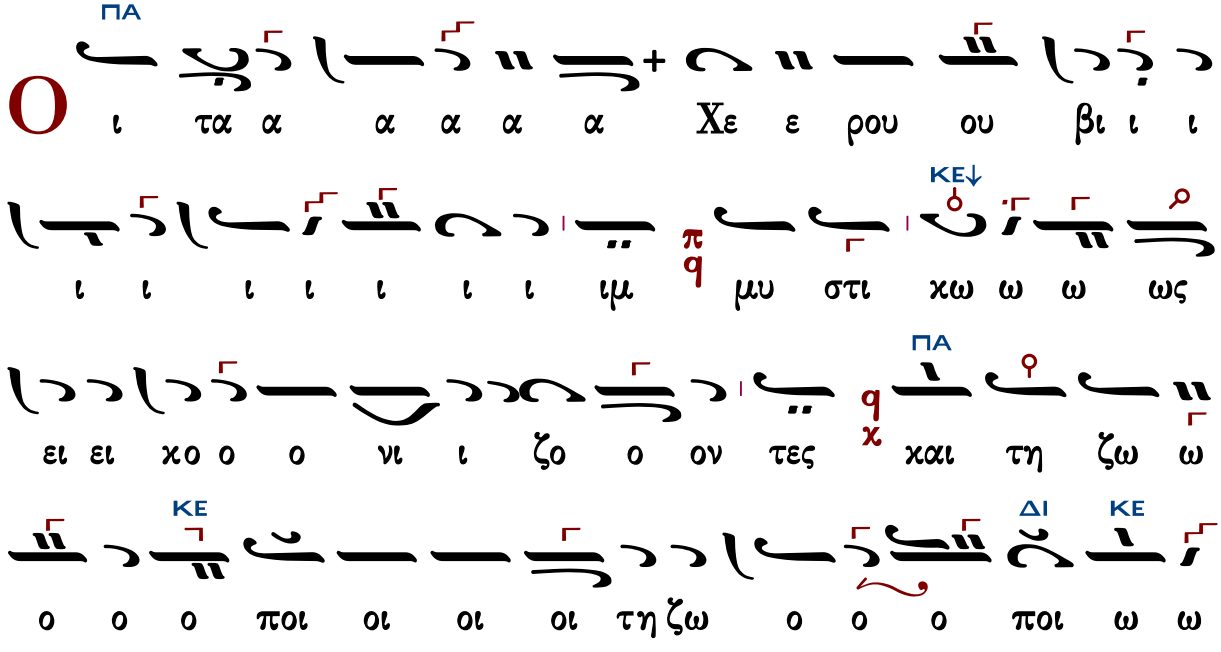

ΔΙ ΚΕ

ω ω ω ιω ω ω ω ω ω ω χ̈ q Τρι α α α

α α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α

ΔΙ

α Τρι α α α α α α α δι ι ι ι ι χ̈ q τον

ΖΟ

τρισ α α α α α α γι ι ι ον υ υ υ μνο

ΔΙ ΠΑ

ο ο ον ν̈ z′ προσ α α α α δο ο ο ο υ μνο ον προ

ΚΕ

ο οσ α α α δο ο ον τε ε ε ε ες π q πα σα αν

τη ην βι ο ο τι ι χη η η η ιη η η η ην ν̈ η′ α

ΔΙ ΠΑ

πο θω ω ω ω με ε θα π q με ε ε ρι ι ι μνα α α

α αν π q

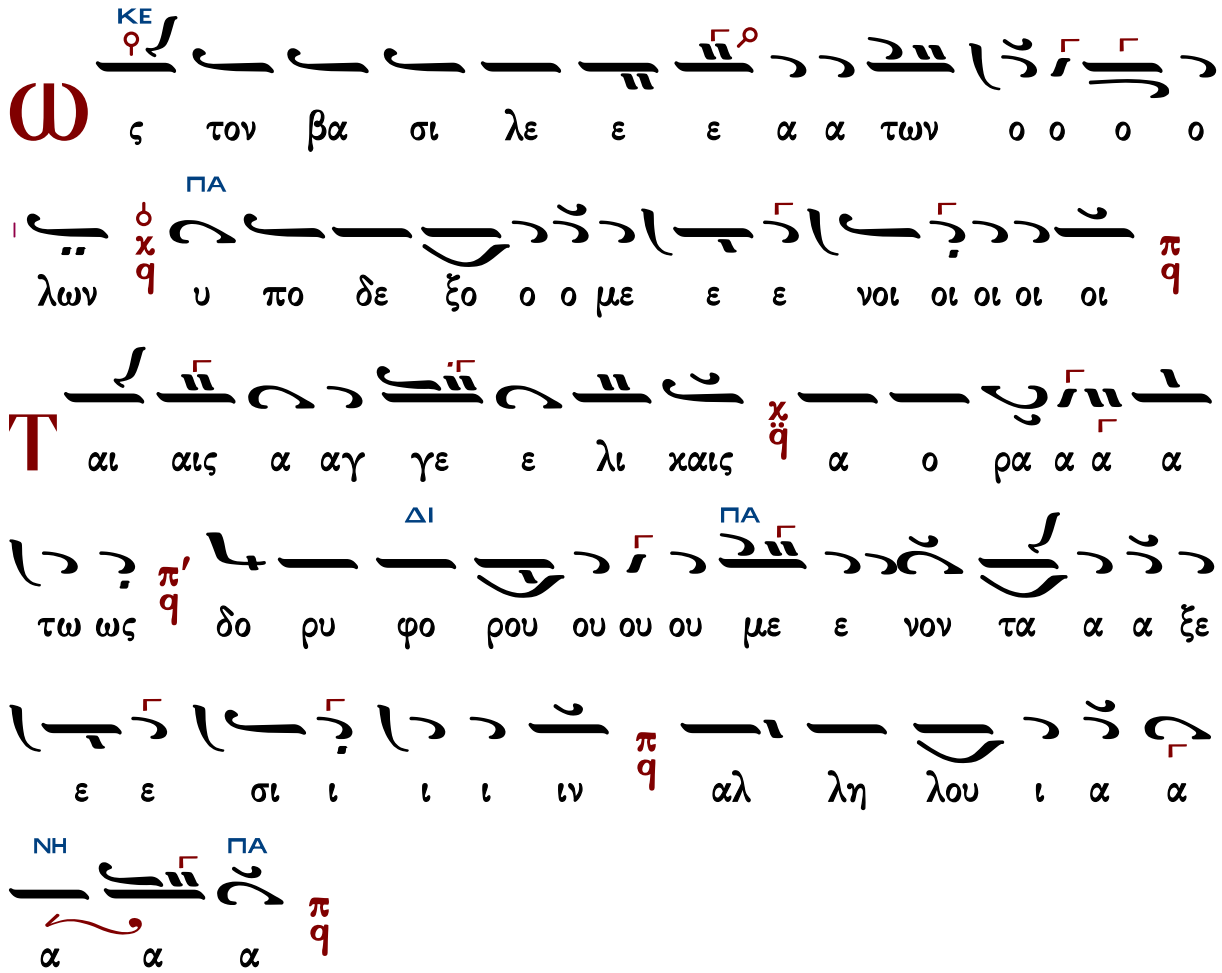

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά
2019 σ.67*

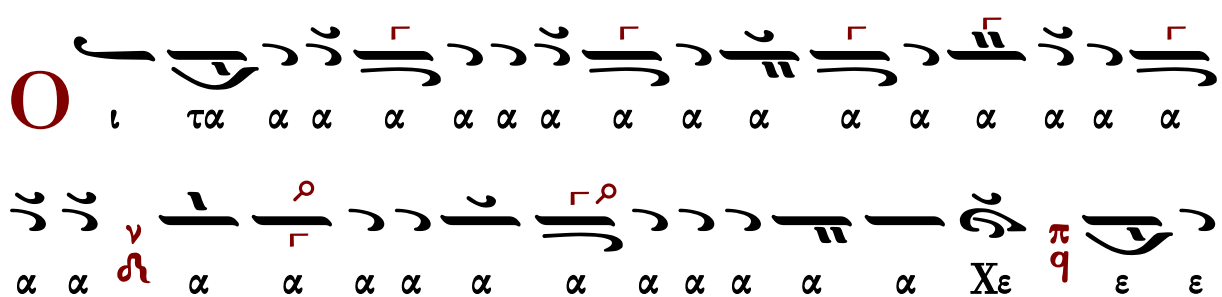

α α α α α α α α α α α α α α α α
α α α ια α α α α α π/q α α α α με ε ε
τρι α α α α α α δι ι ι ι π/q τον τρισ α α
γι ο ον υ υ υ υ μνον χ/q προ οσ α α α α α
α α δο ο ο ο ο ο υ μνον προ ο οσ α α α α δο
ον τε ε ε ες π/q πα α α α α α α σαν π/q την βι
ο τι χη η η η ιη η η η η η η η η ην η/q
α πο ο ο ο θω ω ω ω ω ιω ω ω ω με π/q α
πο θω ω ω ω ω ω με ε θα με ε ρι ι μνα α
α α α ια α α α α α α α α αν π/q

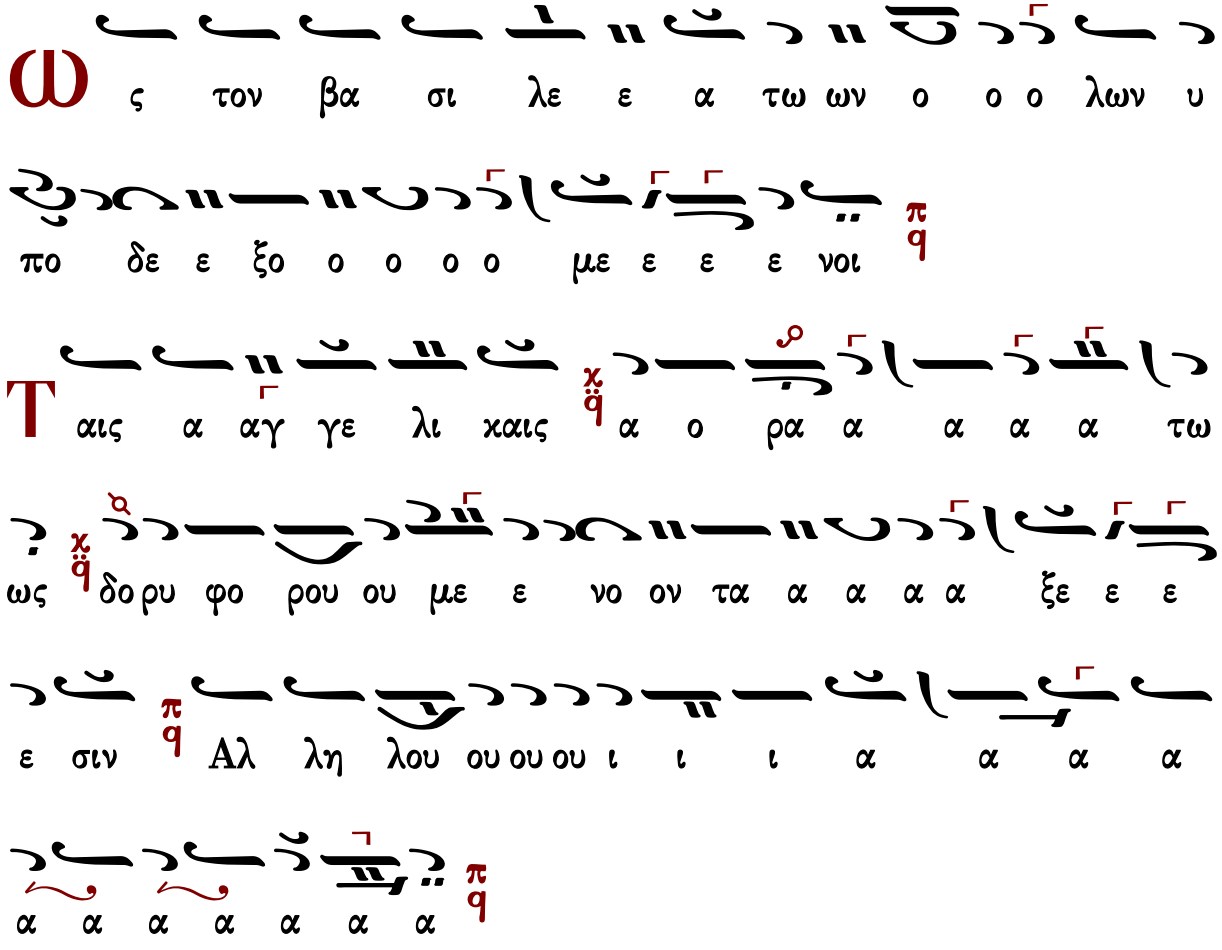

Λειτουργικὰ - Ἄξιόν ἐστιν

Πατριαρχικὰ

Ἦχος λ π ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

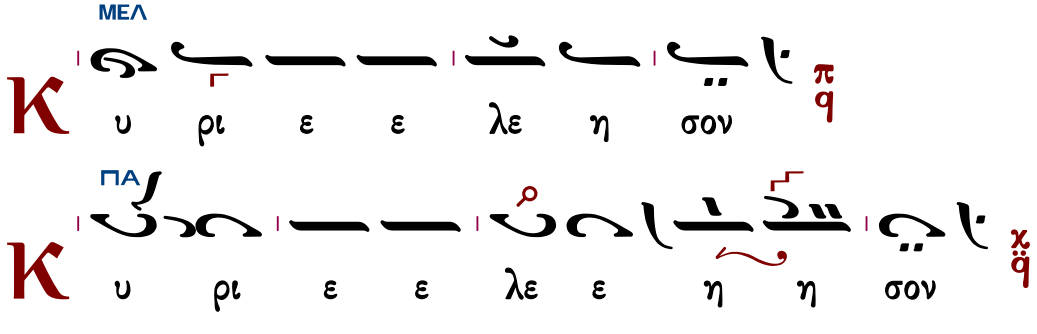

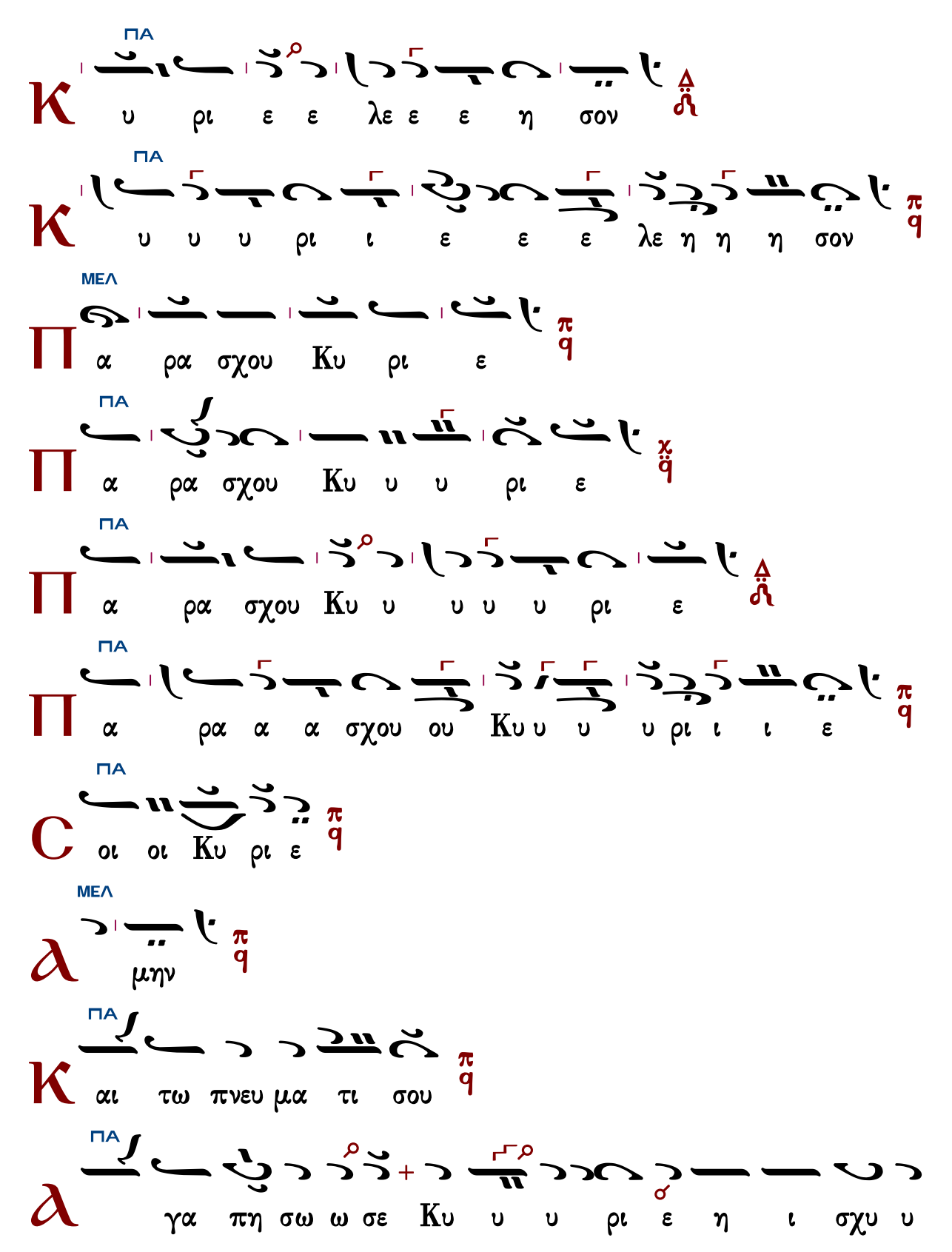
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ υ υ ρι ι ε ε ε λε η η η σον
ΜΕΛ
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα α α σχου ου Κυ υ υ υ ρι ι ι ε
ΠΑ
C οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
Α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι σου
ΠΑ
Α γα πη σω ω σε Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ

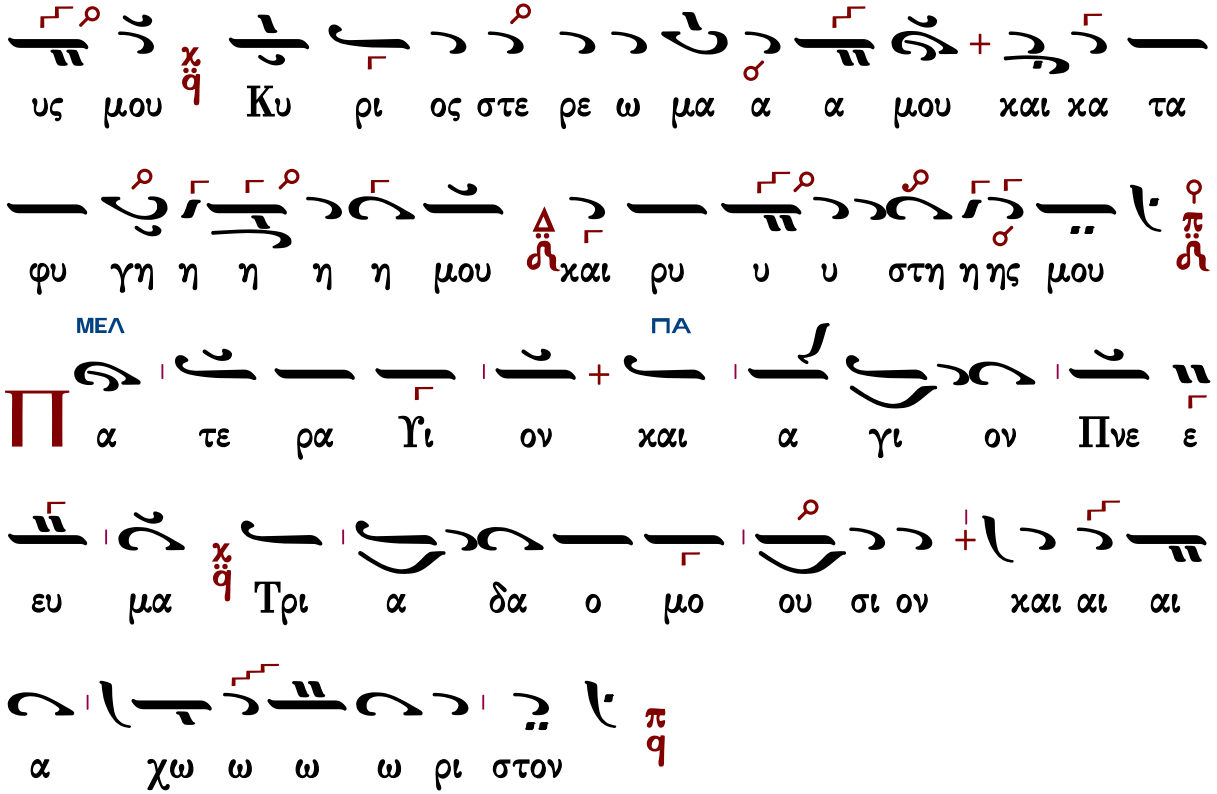

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

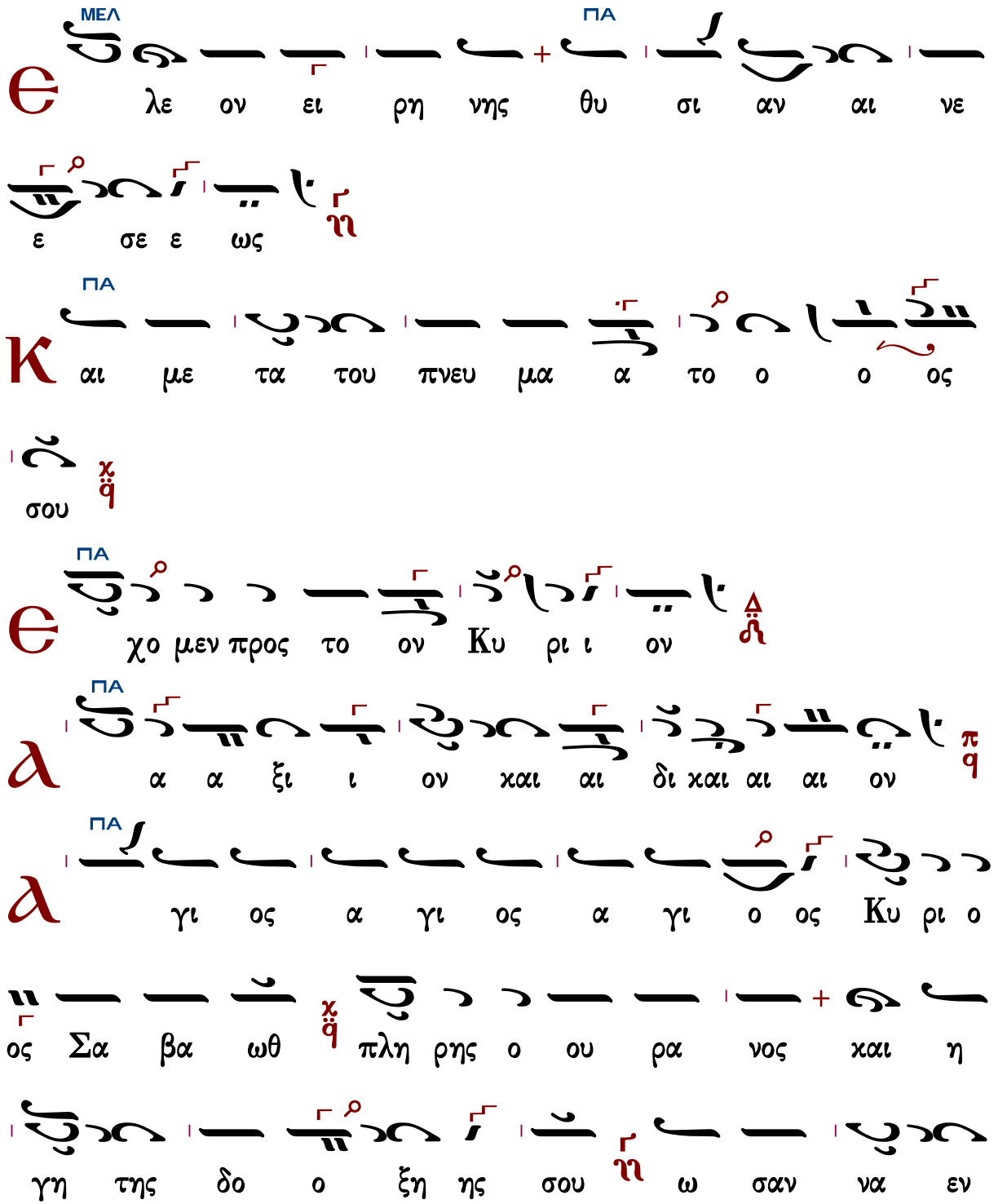

η γη λο ευ χ̈q στοις ι ι ι ψι υ υ τοις

α α μα νο ο ο ευ ν ο ο χο ο ρ ο ο νος με

εν ν α σαν ω χ̈q ου ι ι ι ρι Κυ ι τι

π̈q στοις ι ι ι ψι υ τοις

ου ου ου μνου υ υ υ υ υ υ ε ε ε

ου ου ου γου λο ευ ε ε σε π̈q μεν ου ου ου

ου υ υ Κυ μεν ου ρι στου χα ευ σοι Δ̈ μεν ου ου ου

α α α ε ο με θα ε δε αι αι χαι ζ̈η υ υ ρι ε

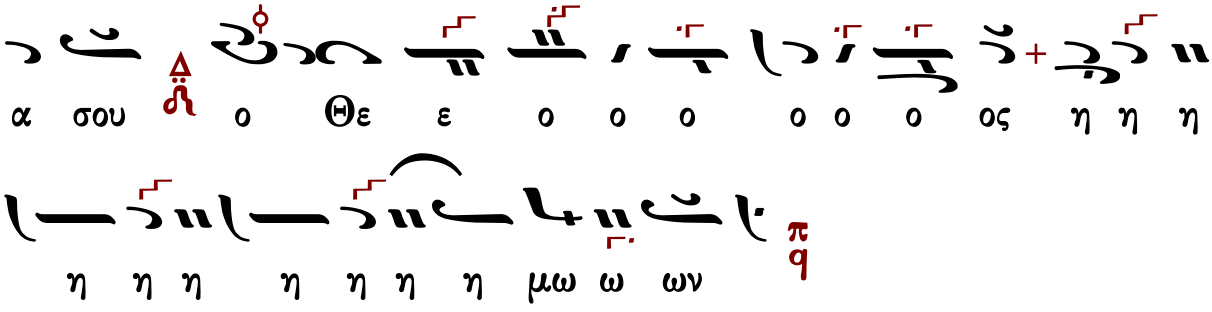

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν...

Πατριαρχικὸ	Γεωργίου Σαρανταεκκλησιώτου
Γρηγορίου Πρωτοψάλτου	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Πανᾶ
Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος	Μ.Βασιλείου «Πολίτικον» Σουρλαντζῆ
Νεκταρίου μοναχοῦ	Κυριαζῆ Χρυσοπολίτου

Πατριαρχικὸ

Ἦχος λ ϊ Πα

Βασιλείου Μαυράγκανου
Ανθολογία Λειτουργικών
Βέροια 2013 σ. 67#

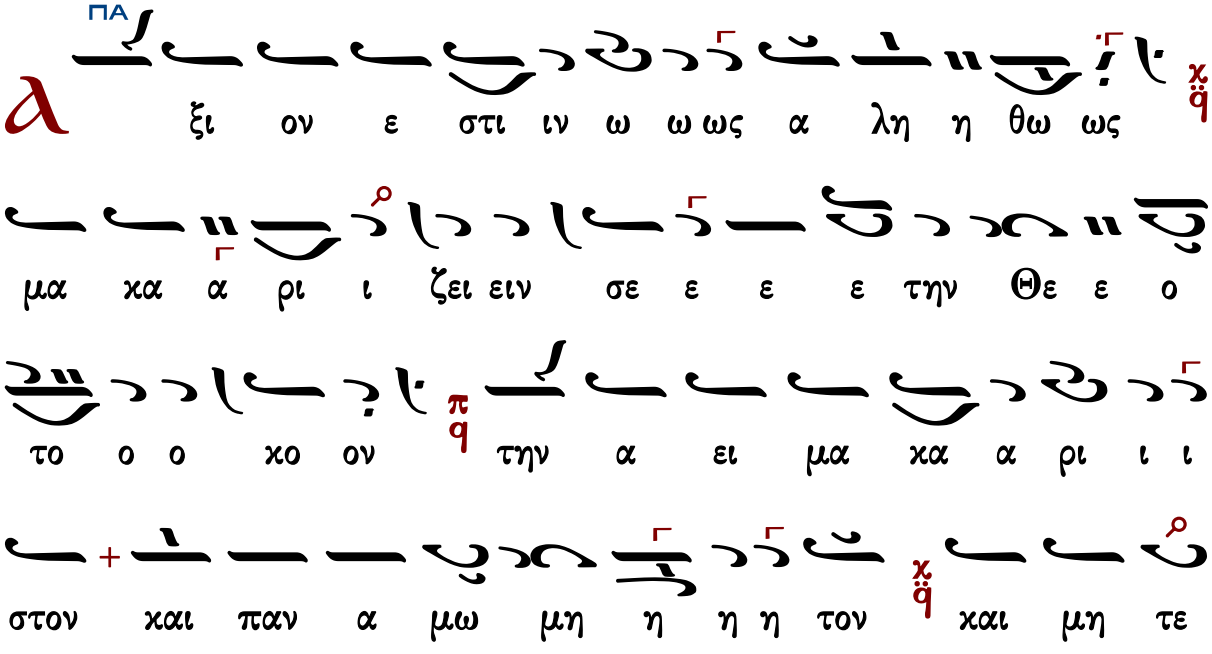

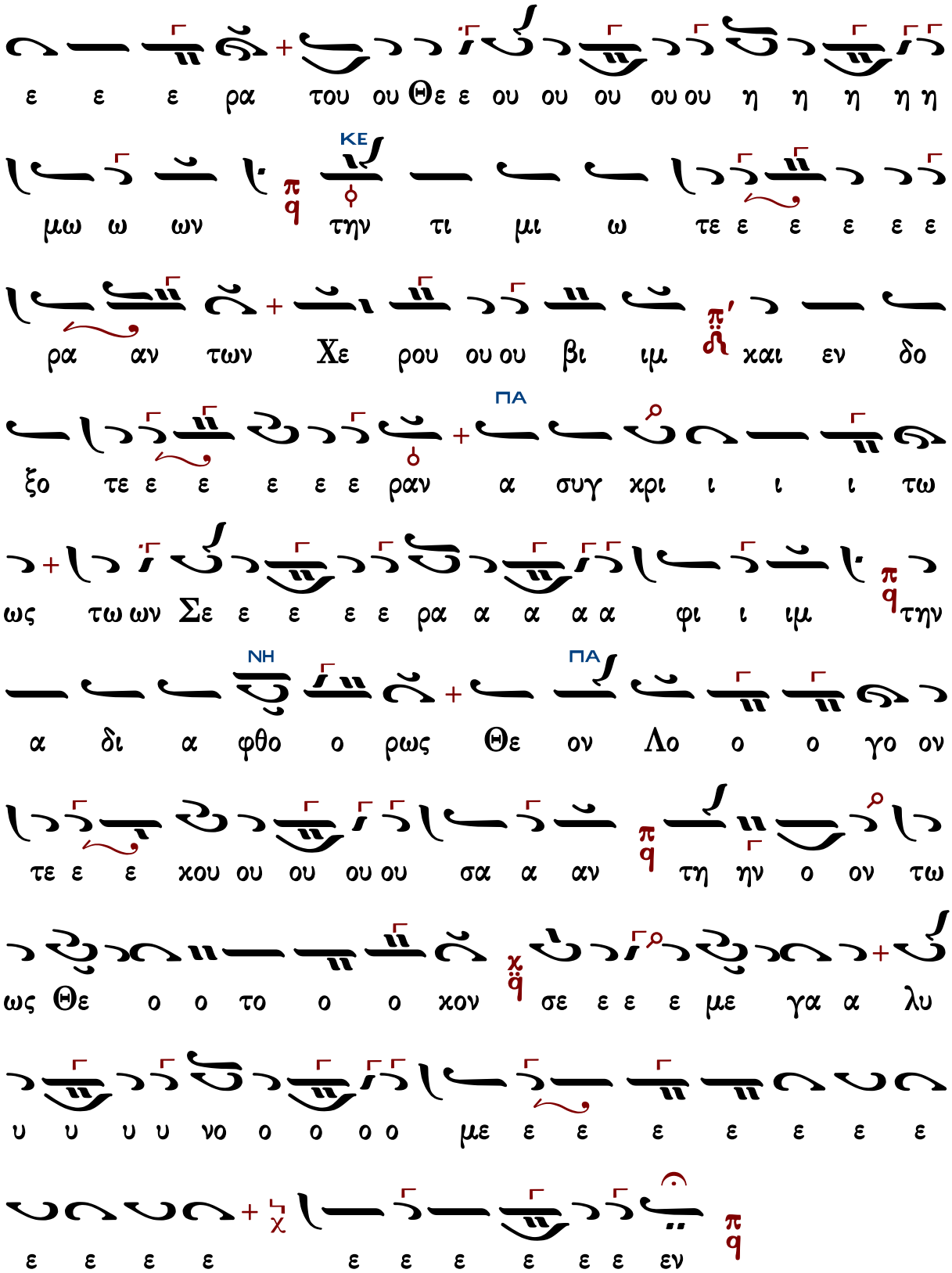
ε ε ε ρα του ου Θε ε ου ου ου ου ου η η η η η
μω ω ων π q την τι μι ω τε ε ε ε ε
ρα αν των Χε ρου ου ου βι ιμ π′ χαι εν δο
ξο τε ε ε ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω
ως τω ων Σε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ιμ π q την
α δι α φθο ο ρως Θε ον Λο ο ο γο ον
τε ε ε χου ου ου ου ου σα α αν π q τη ην ο ον τω
ως Θε ο ο το ο ο χον χ q σε ε ε ε με γα α λυ
υ υ υ υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν π q
ΚΕ
ΠΑ
ΠΑ
ΝΗ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Πανδέκτη
Θεία Λειτουργία 1851 σ.449#

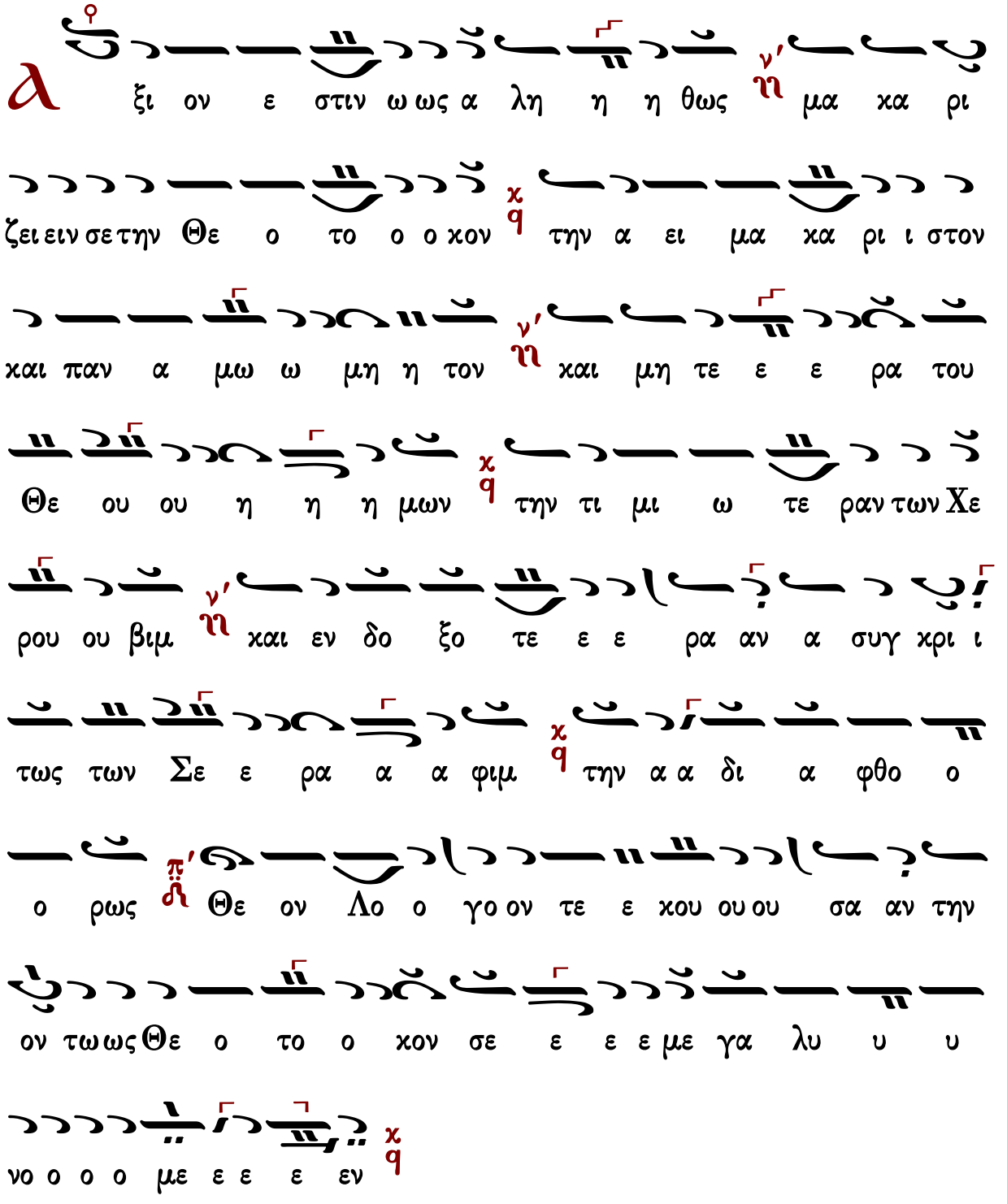

Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ ϡ Πα

Ιερατικόν Εγκόλπιον
Παν. Κηλτζανίδου
1870 σ.48#

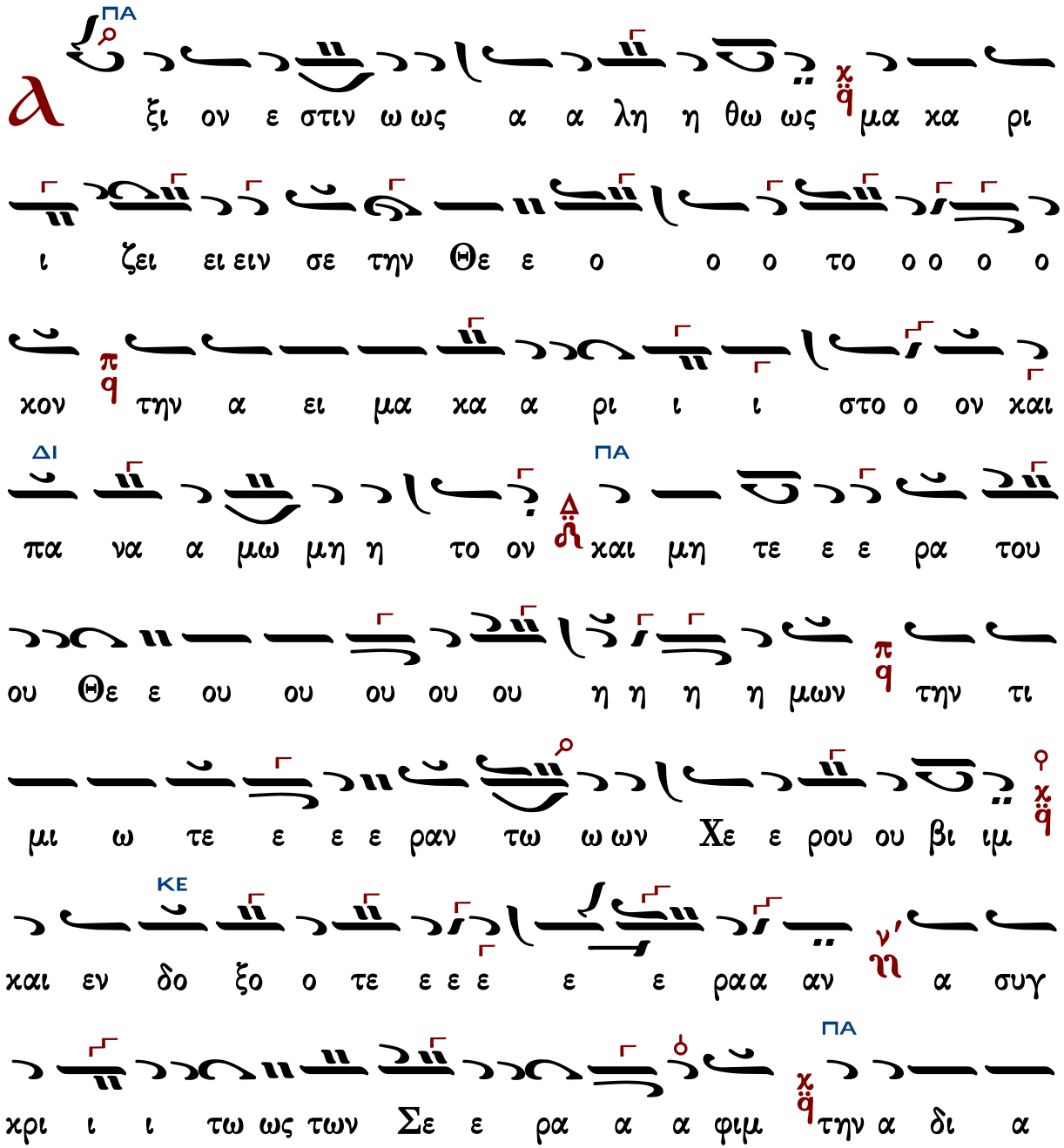

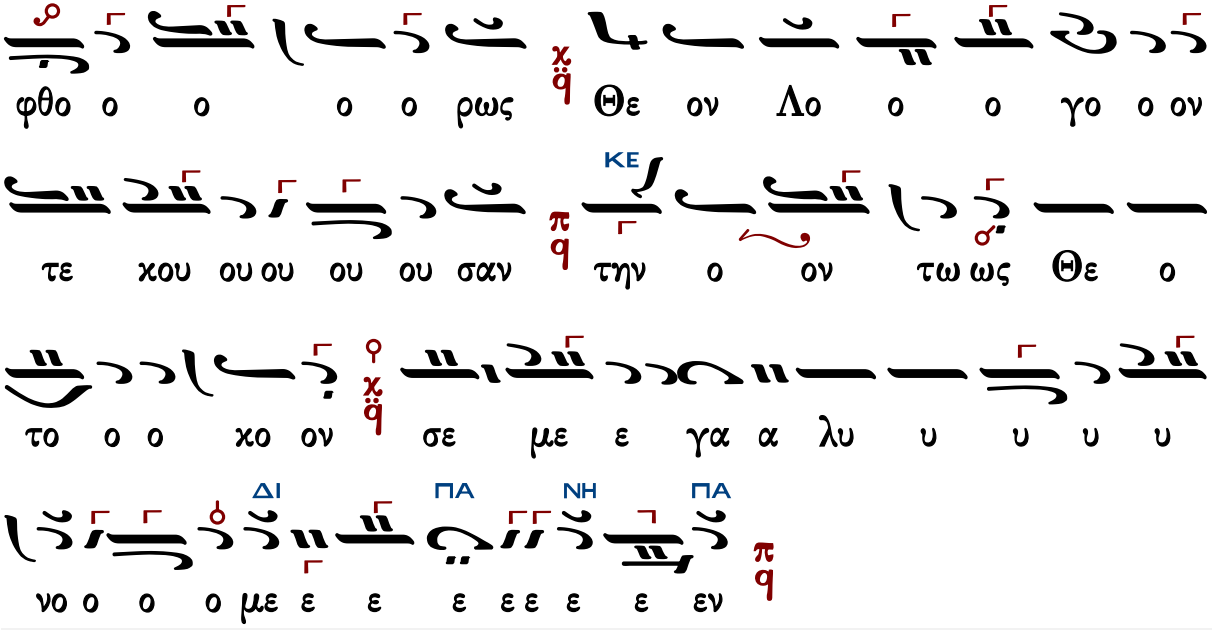

Μάρκου Βασιλείου τὸ «Πολίτικον» [Κων. Ι. Πανάς]

Ἦχος λ π q Πα

Κων. Ι. Πανά
Η Θεία και Ιερά Λειτουργία
1984 σ.165#

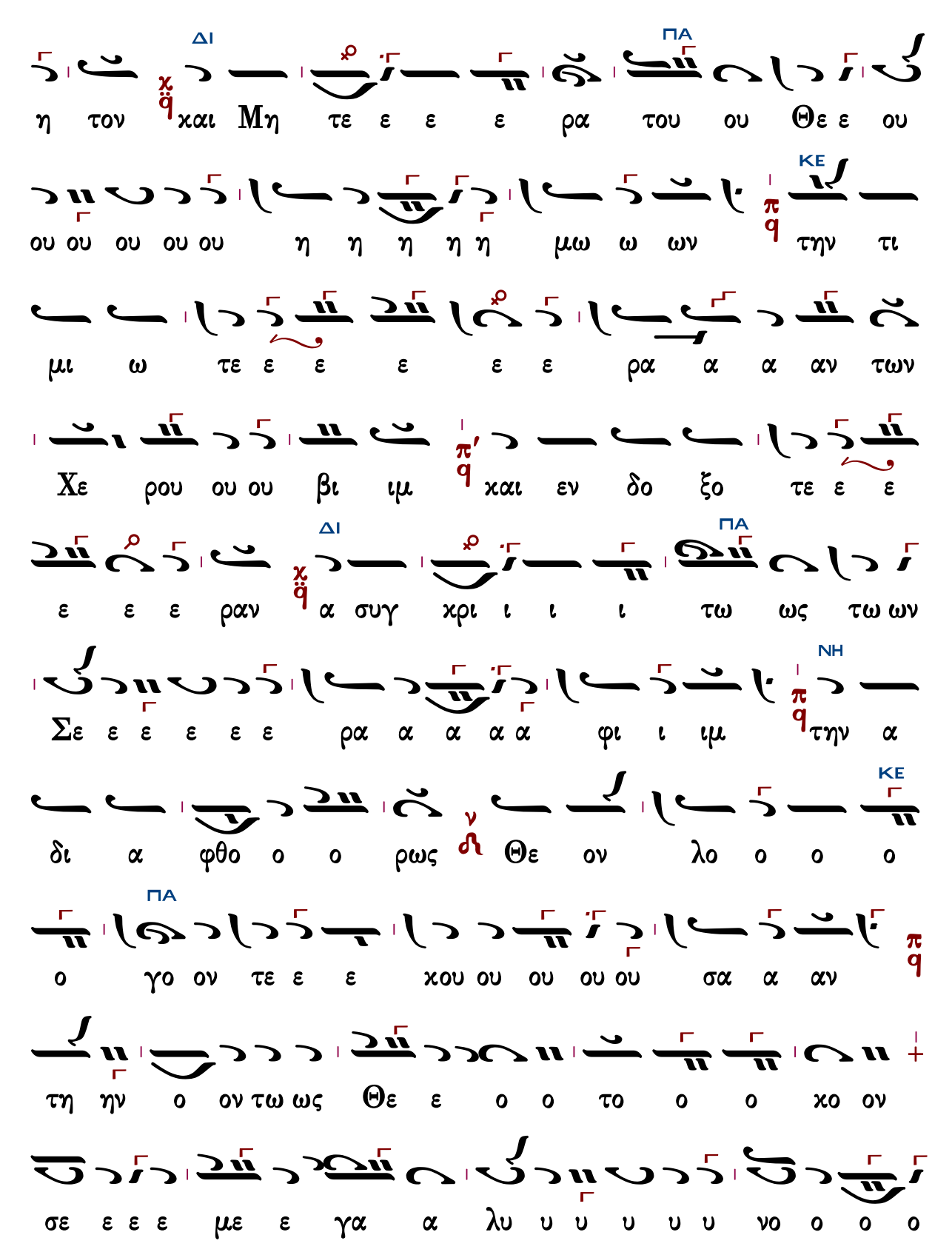
ΔΙ
ΠΑ
η τον χαι Μη τε ε ε ε ρα του ου Θε ε ου
ΚΕ
ου ου ου ου ου η η η η η μω ω ων την τι
μι ω τε ε ε ε ε ρα α α αν των
Χε ρου ου ου βι ιμ χαι εν δο ξο τε ε ε
ΔΙ
ΠΑ
ε ε ε ραν α συγ χρι ι ι ι τω ως τω ων
ΝΗ
Σε ε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ιμ την α
ΚΕ
δι α φθο ο ο ρως Θε ον λο ο ο ο
ΠΑ
ο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σα α αν
τη ην ο ον τω ως Θε ε ο ο το ο ο χο ον
σε ε ε ε με ε γα α λυ υ υ υ υ υ νο ο ο ο

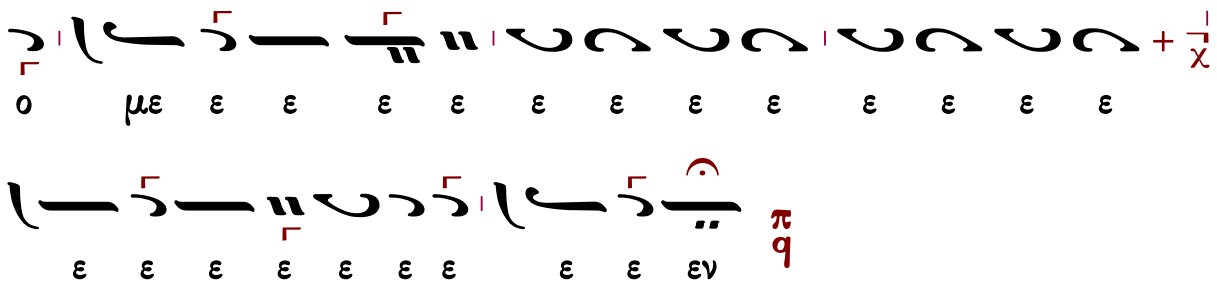

Μάρκου Βασιλείου το «Πολίτικον» [Δημ. Σουρλαντζῆ]

Ἦχος λ ϊ Πα

Δ. Σουρλαντζῆ
Θεία Λειτουργία
1992 σ.315#

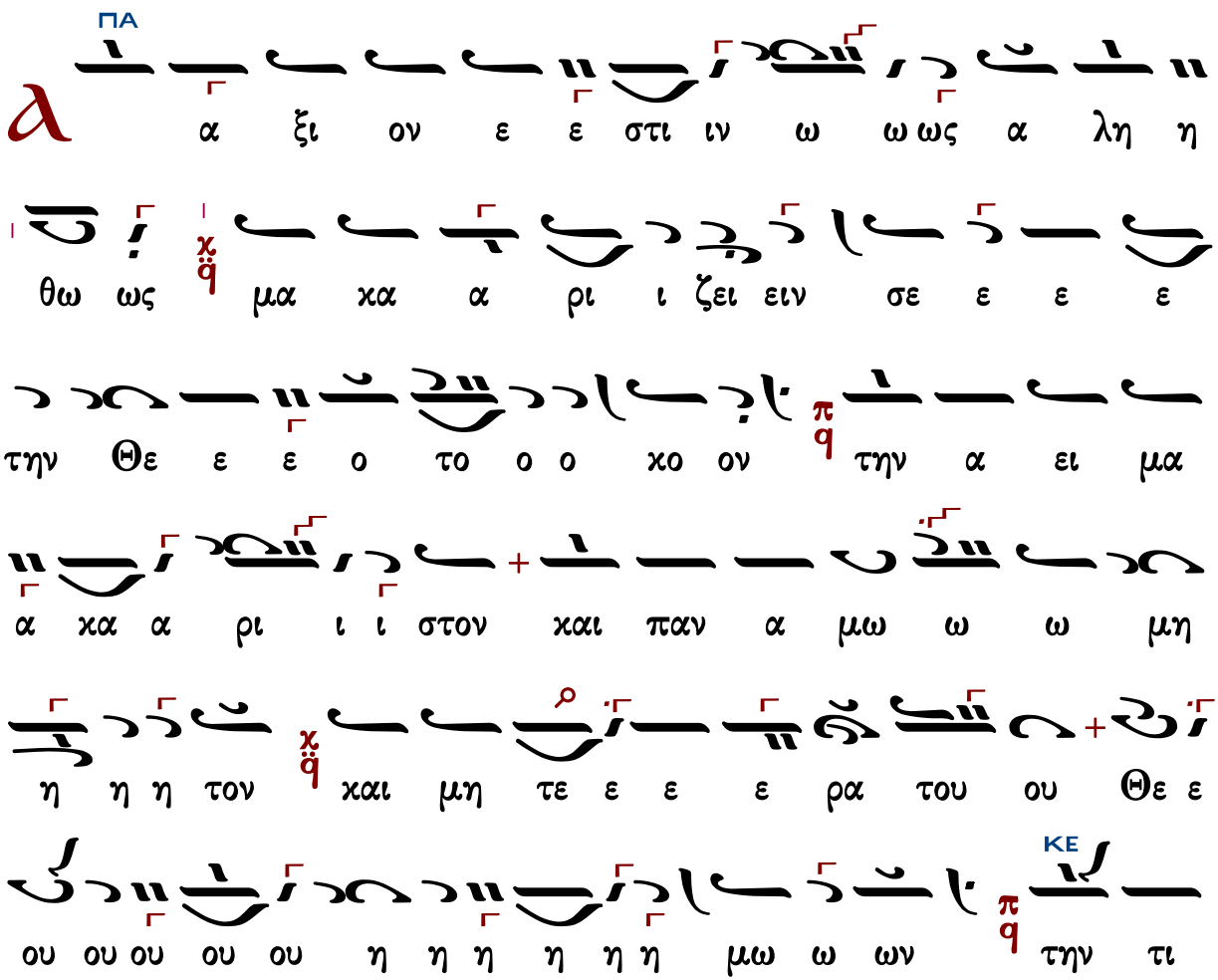

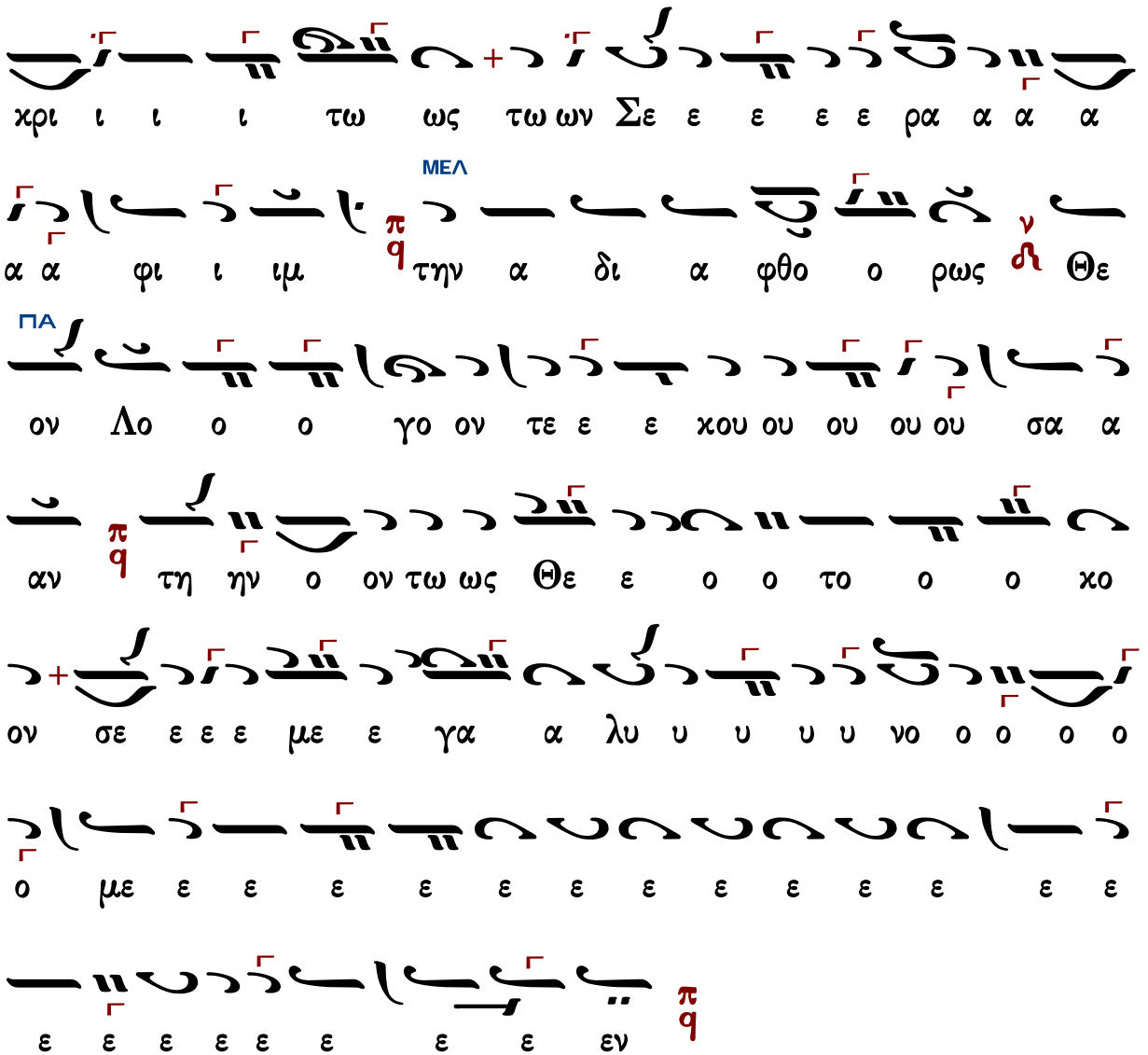

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κυριαξῆ Χρυσοπολίτου

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ χ̇

Ἀγαθαγγέλου Κυριαζίδου
Αἱ δύο Μέλισσαι
Κωνσταντινούπολη 1906 τ.Β σ.511*

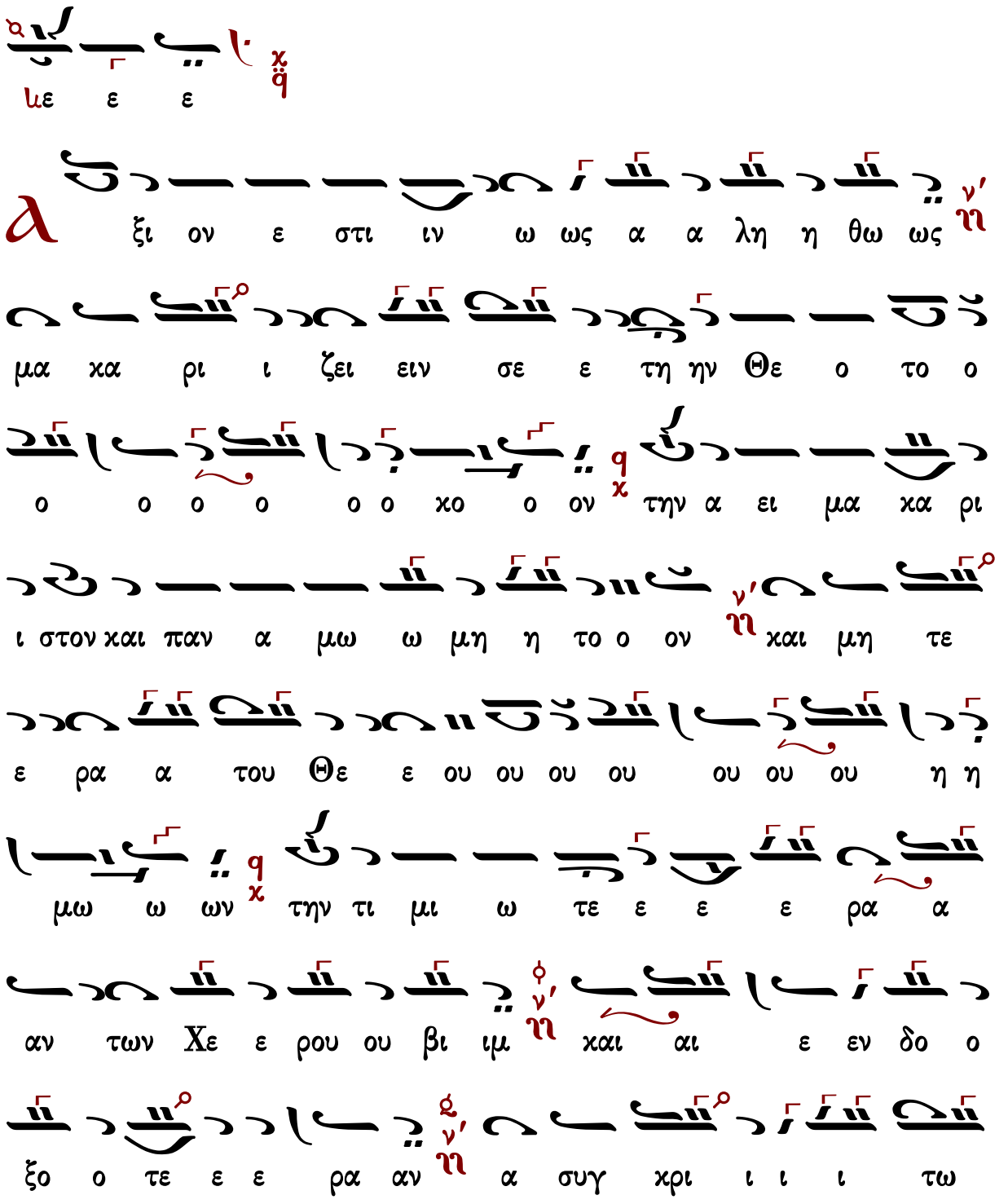

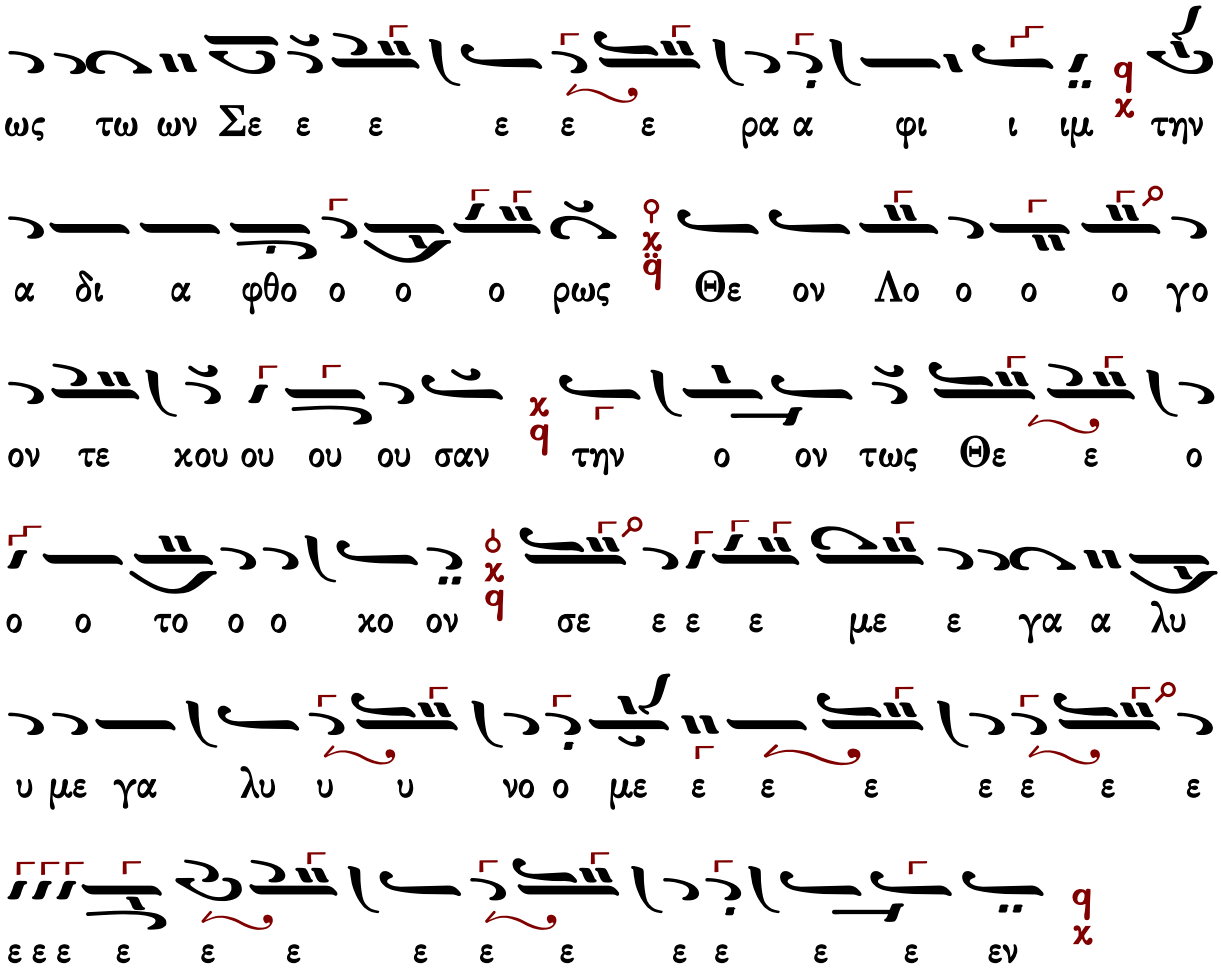

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης | Ἐν πρώτοις, μνήσθητι | Λουκᾶς Λουκᾶ

Γερασίμου Κανελλίδου

Ἦχος λ̆ π̆ ϊ̆ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία 2006 σ.310#

ἐναρμόνιος

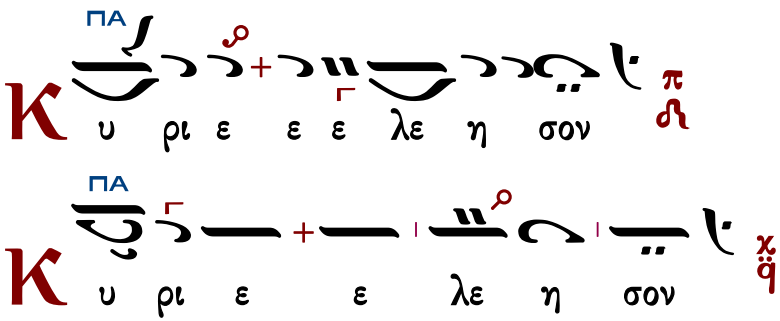

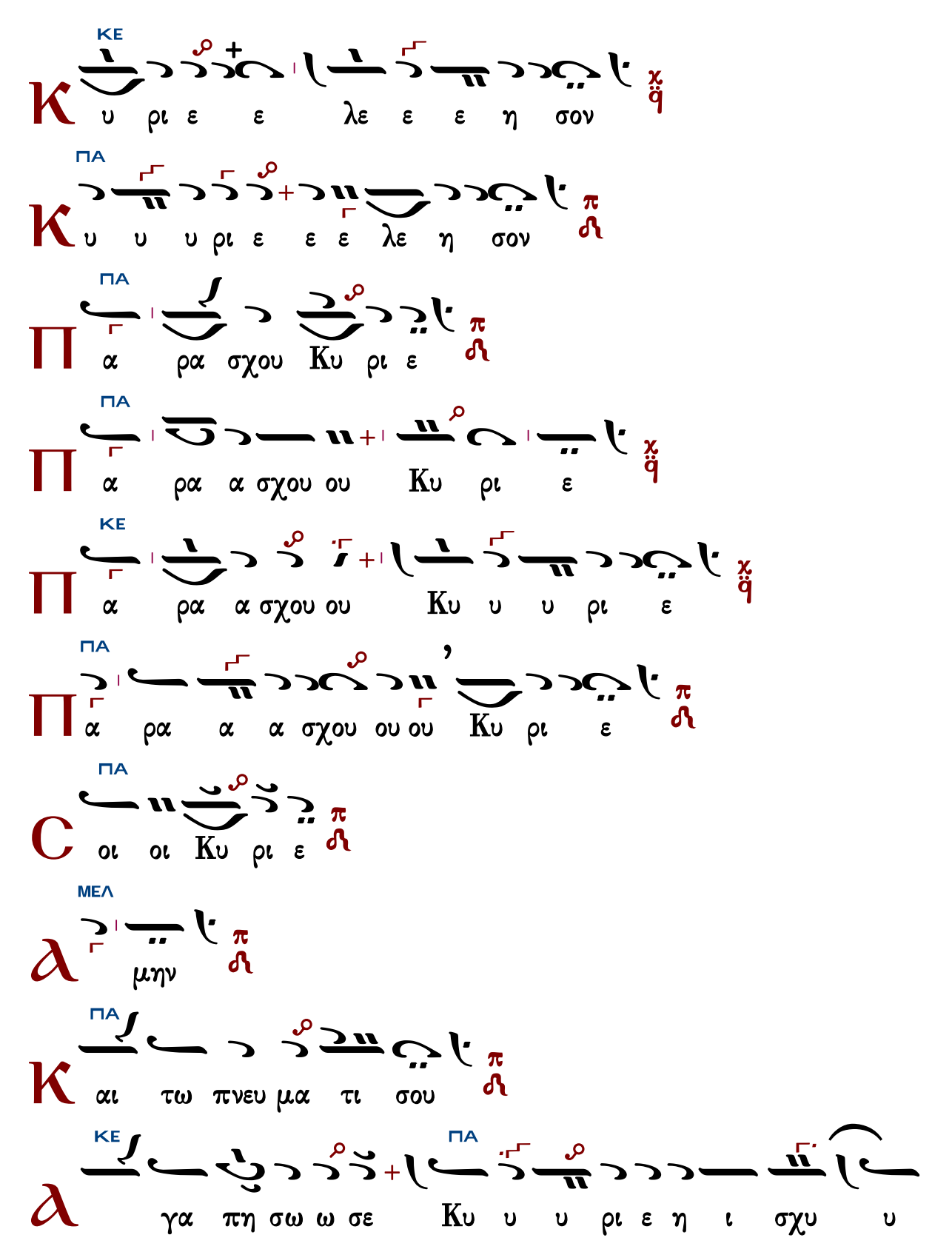
ΚΕ
υ ρι ε ε λε ε ε η σον
ΠΑ
υ υ υ ρι ε ε ε λε η σον
ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ε
ΠΑ
α ρα α σχου ου Κυ ρι ε
ΚΕ
α ρα α σχου ου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
α ρα α α σχου ου ου Κυ ρι ε
ΠΑ
οι οι Κυ ρι ε
ΜΕΛ
μην
ΠΑ
αι τω πνευ μα τι σου
ΚΕ
γα πη σω ω σε
ΠΑ
Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ

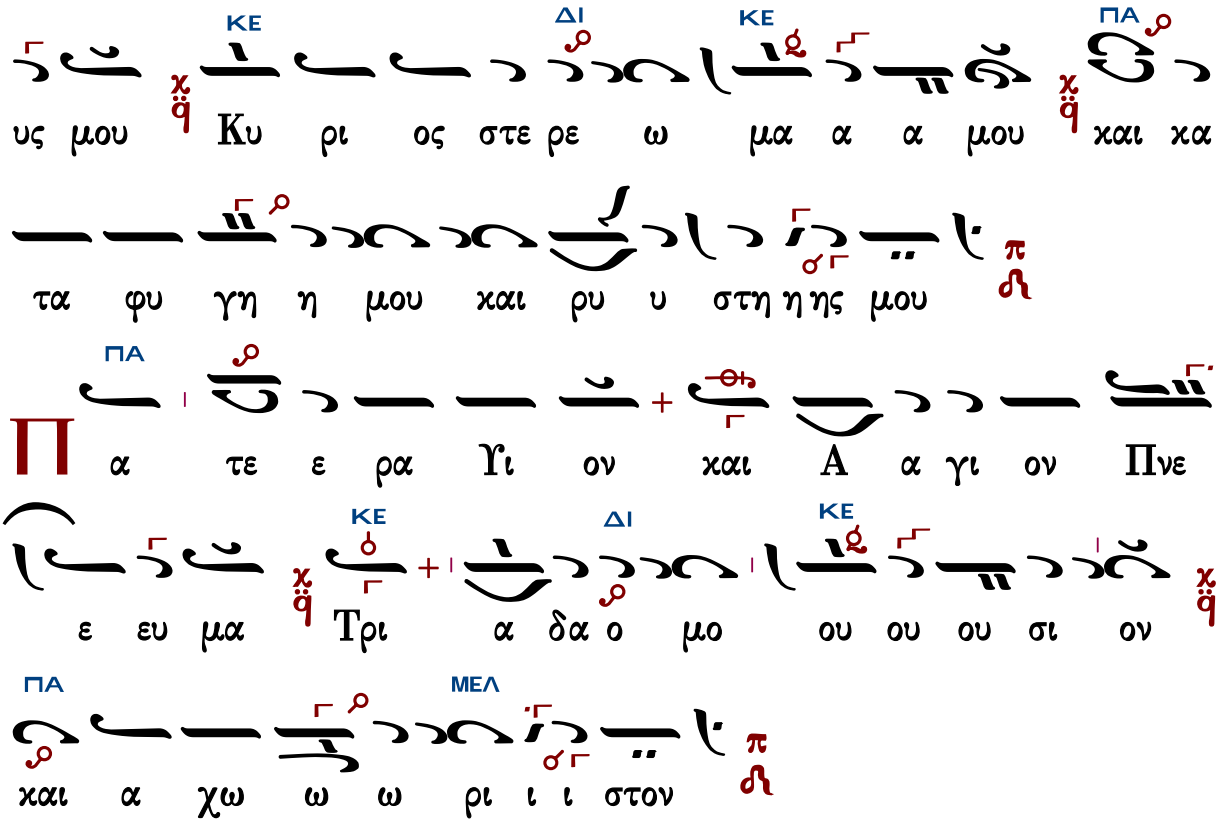

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

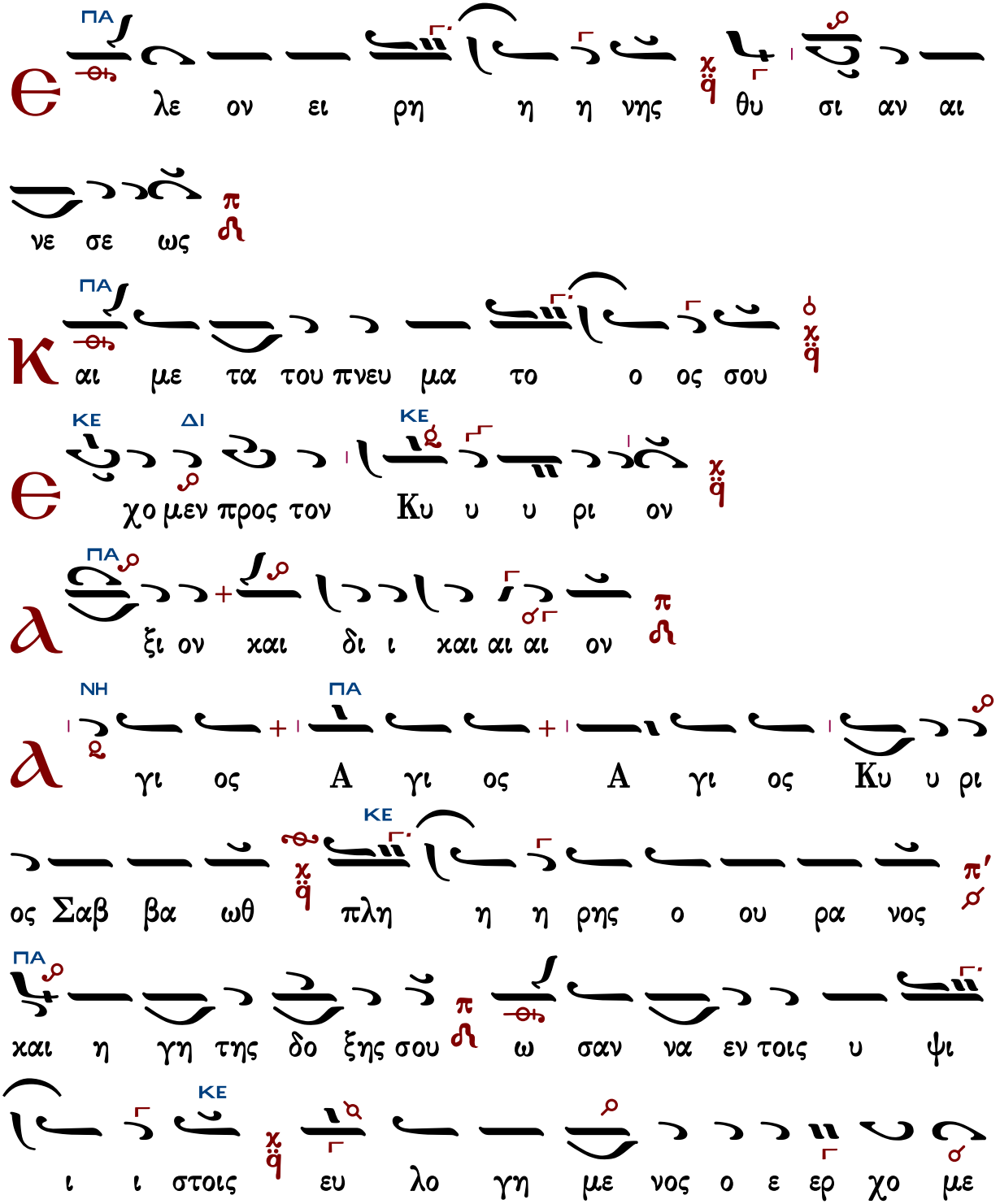

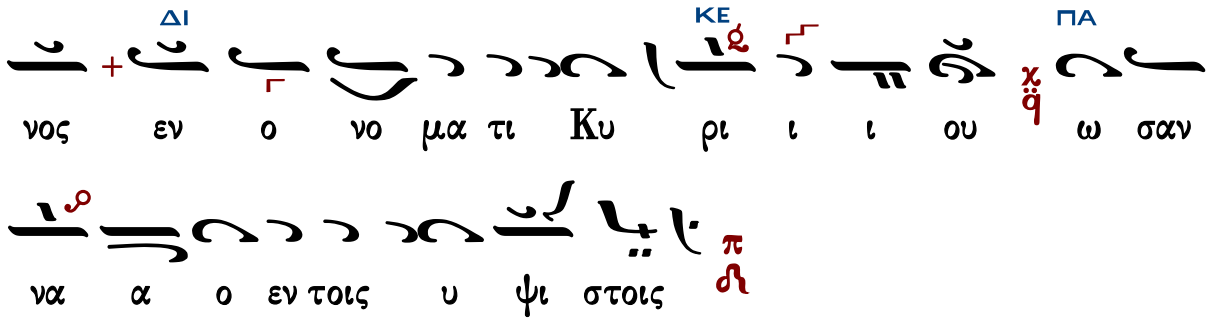

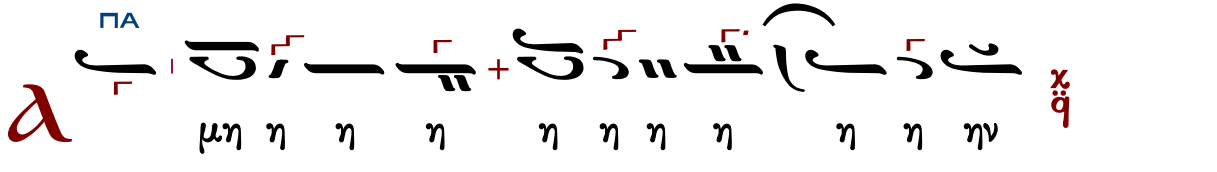

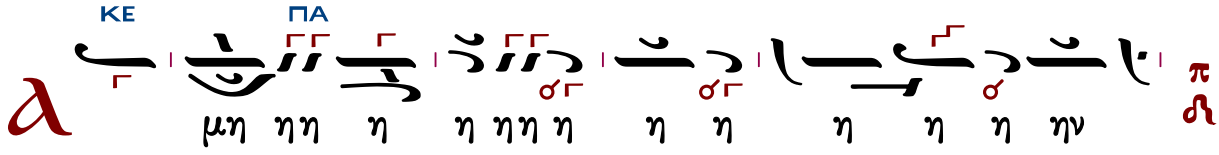

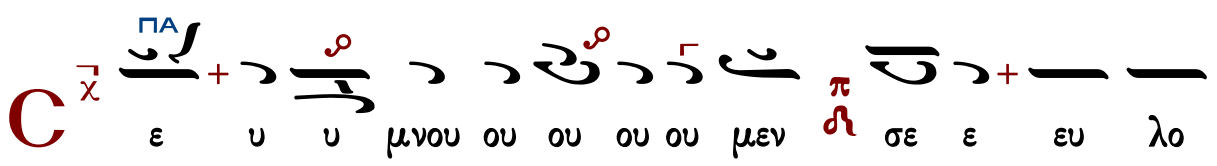

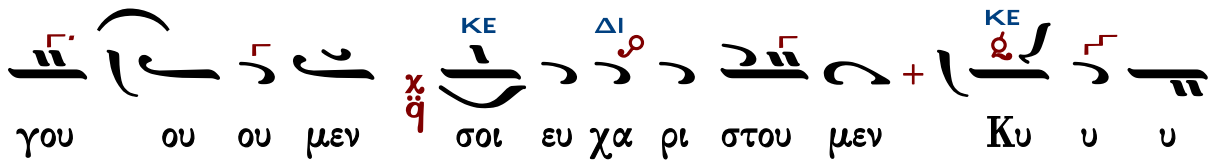

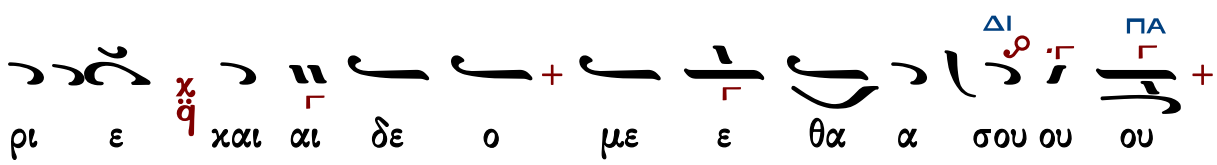

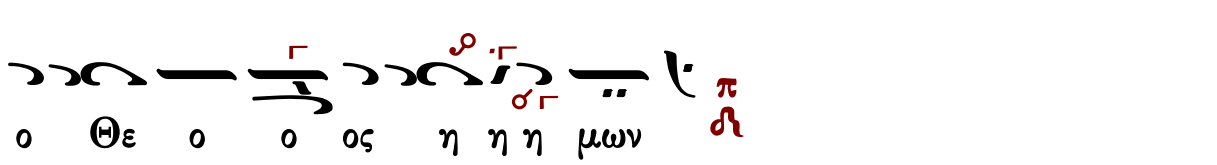

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἄξιόν ἐστιν... Γεωργίου Καραντζεκκλησιώτου

Ἦχος λ ϋ Πα

Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ' Θεία Λειτουργία
Δημοσθένους Παϊκοπούλου
2006 σ.313#

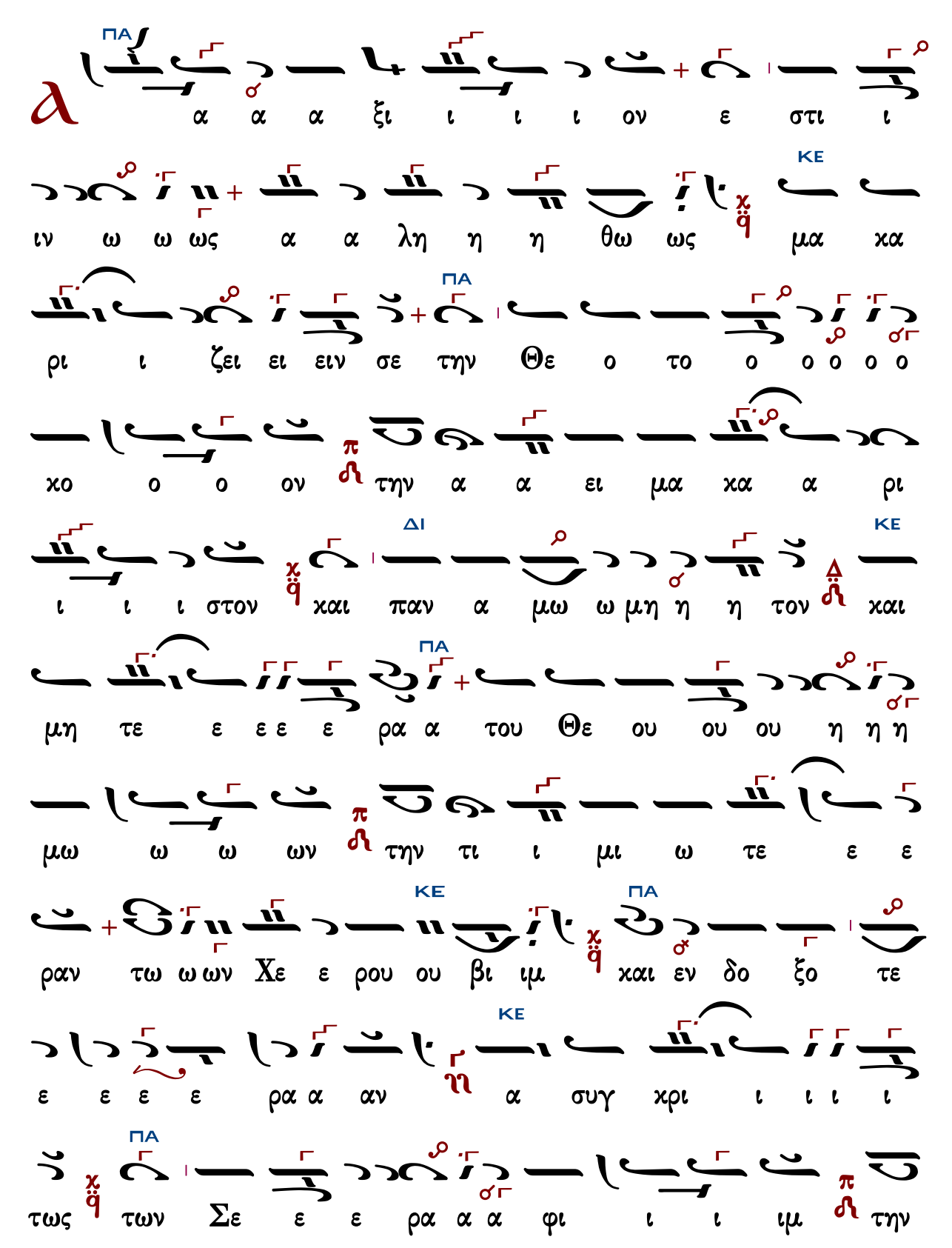
α α α ξι ι ι ι ον ε στι ι
ΠΑ
ΚΕ
ιν ω ω ως α α λη η η θω ως μα κα
ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ο το ο ο ο ο ο
ΠΑ
κο ο ο ον την α α ει μα κα α ρι
ΔΙ
ΚΕ
ι ι ι στον και παν α μω ω μη η η τον και
ΠΑ
μη τε ε ε ε ε ρα α του Θε ου ου ου η η η
μω ω ω ων την τι ι μι ω τε ε ε
ΚΕ
ΠΑ
ραν τω ω ων Χε ε ρου ου βι ιμ και εν δο ξο τε
ΚΕ
ε ε ε ε ρα α αν α συγ χρι ι ι ι ι
ΠΑ
τως των Σε ε ε ρα α α φι ι ι ιμ την

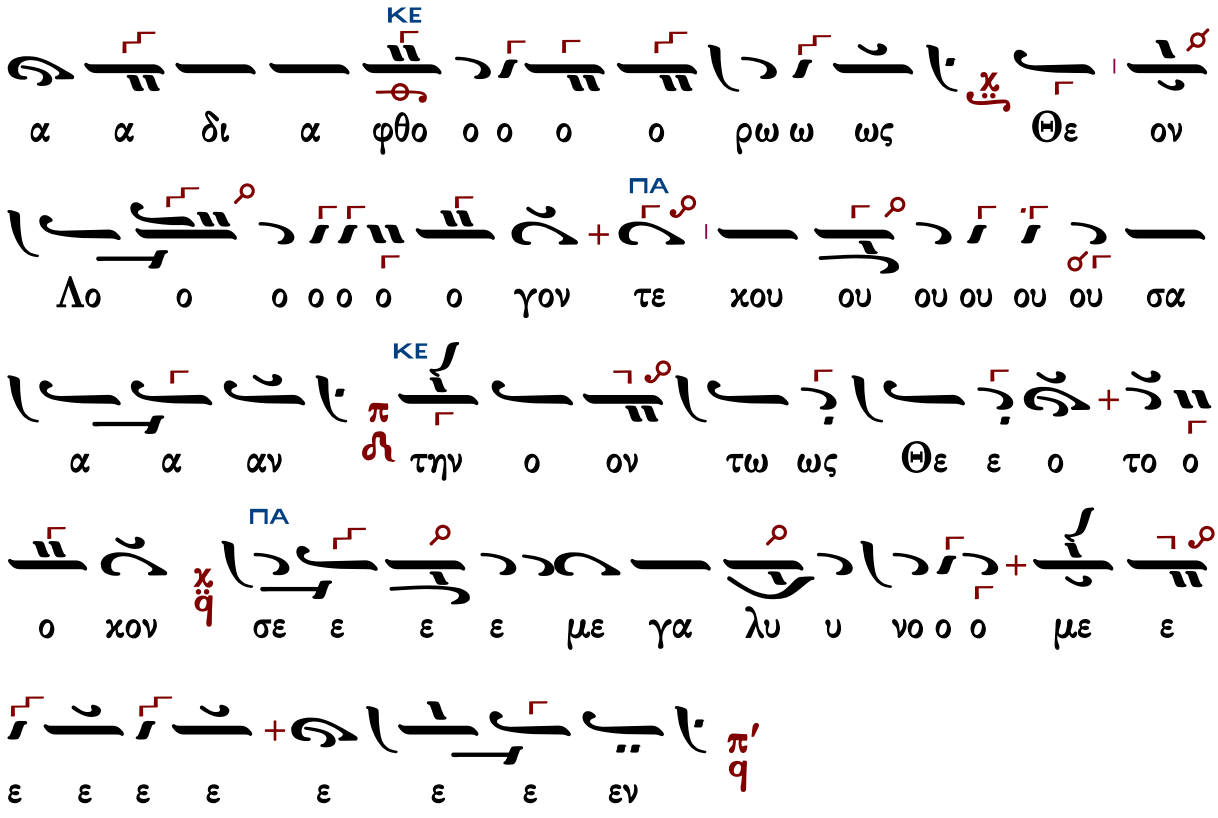

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̇ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής,
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.319#

Ἀτζέμ Κιουρντί

Κ
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
υ υ ρι ι ι ε ε λε ε η η η η
σον
π q
Π
ΔΙ
α ρα σχου Κυ υ ρι ι ι ε
Δ
Π
ΔΙ ΠΑ
α ρα σχου Κυ ρι ι ι ε
π′ q
Π
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α ρα α α α α σχου Κυ υ ρι ι ι ι ε
π q
C
ΔΙ
οι Κυ ρι ε
ζ′ ιη
α
α μην
ζ′ ιη
Κ
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
αι τω πνευ μα τι σου
Δ
α
ΠΑ
γα πη σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι σχυ υ
υς μου π′ q Κυ ρι ος στε ρε ω μα α α μου π′ q

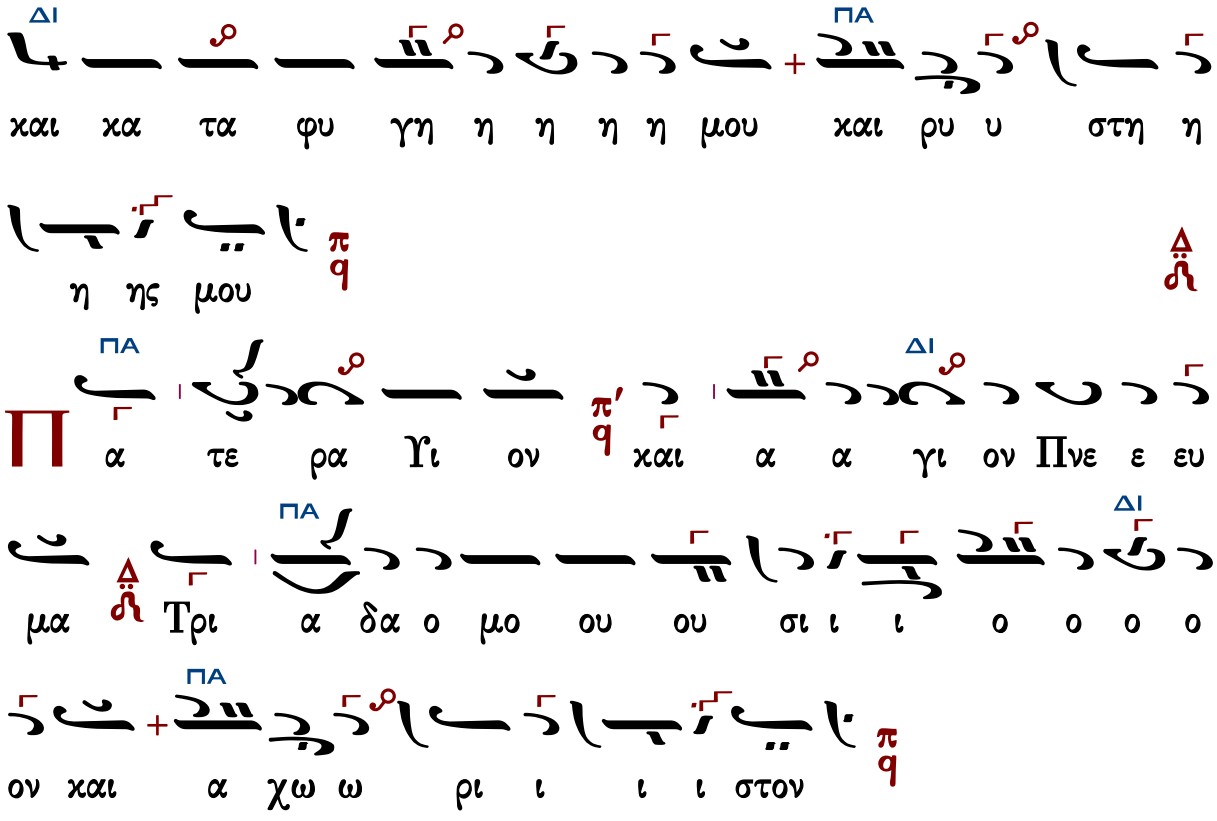

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

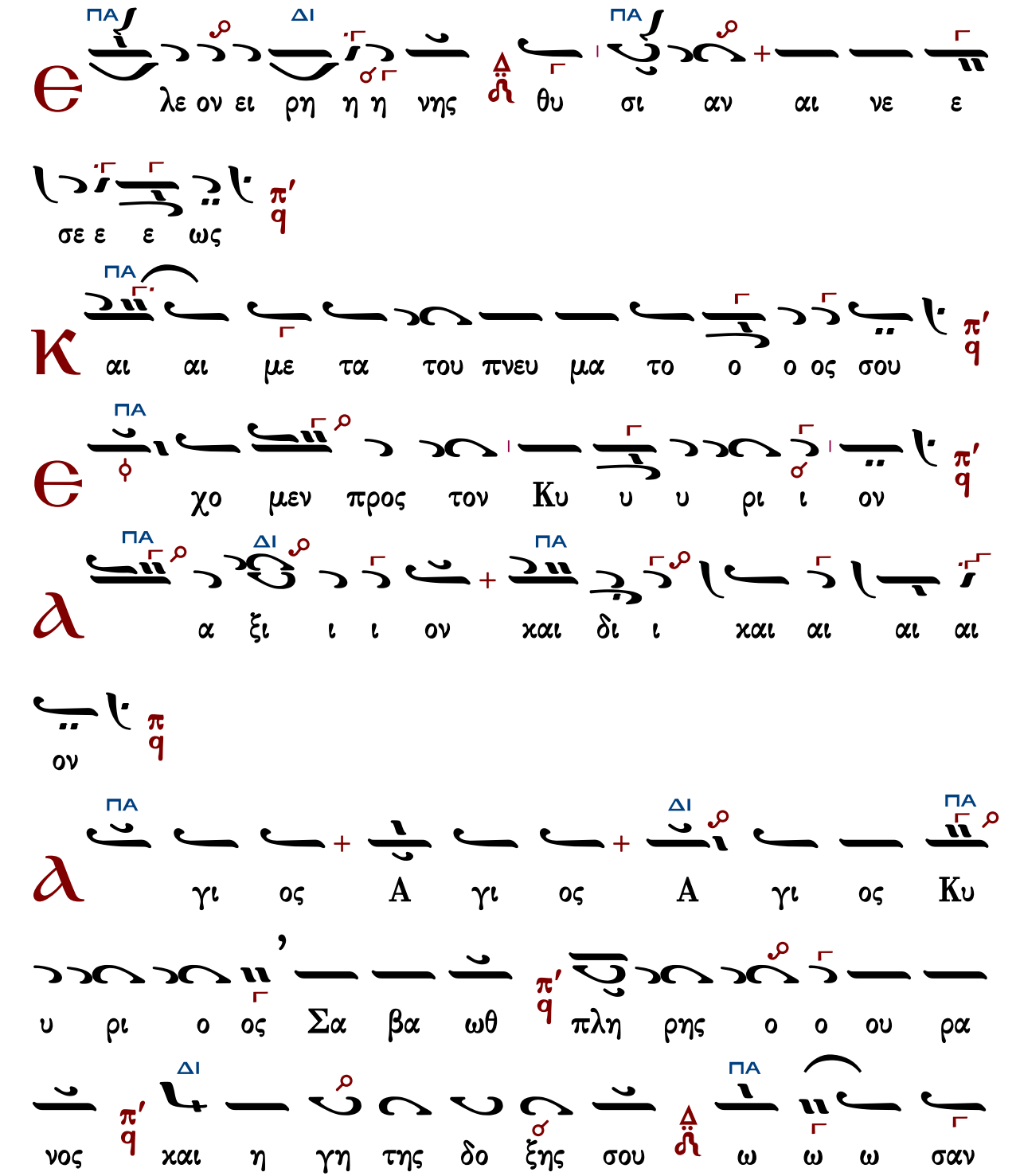

ΔΙ
ΠΑ
ΜΕΛ
ΝΗ
C
χαι ε ι ι ι Κυ ρι στου με εν χα
σοι ευ μεν ου ου ου γου λο ευ ε ε
σε ε ε μεν ου ου ου ου μνου υ υ υ ε
μη η ην
α μη η ην
α α α α α α α α α α α α α α α α
στοις ι ι ι ι υ ψι τοις
μα νο ον ε νος εν ο ρα με ο χο ρα νος
ε ου ω σαν να α ο ε εν ου ι ι ι ρι Κυ τι
στοις ι ι ι ι υ ψι τοις
με γη λο ου στοις ι ι ι υ ψι ν εν τοις

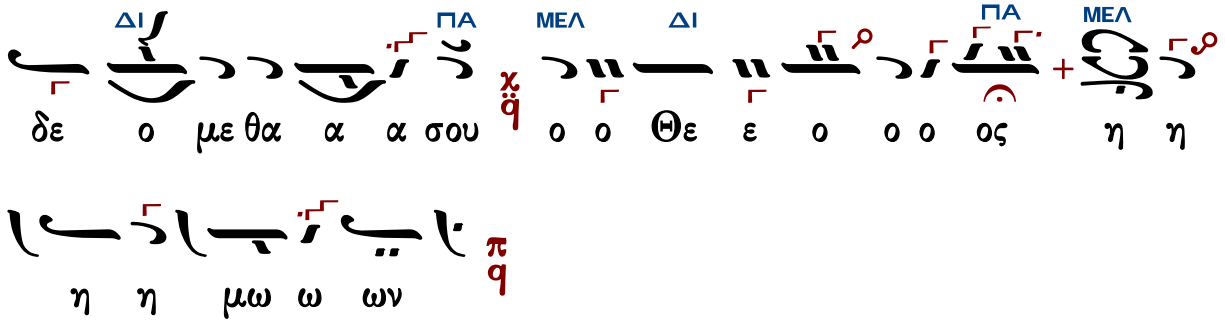

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

7φωνος
(Ατζέμ Κιουρντί)

Ἦχος λ π ϊ Πα

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
Γ'Θεία Λειτουργία 2006 σ.322#

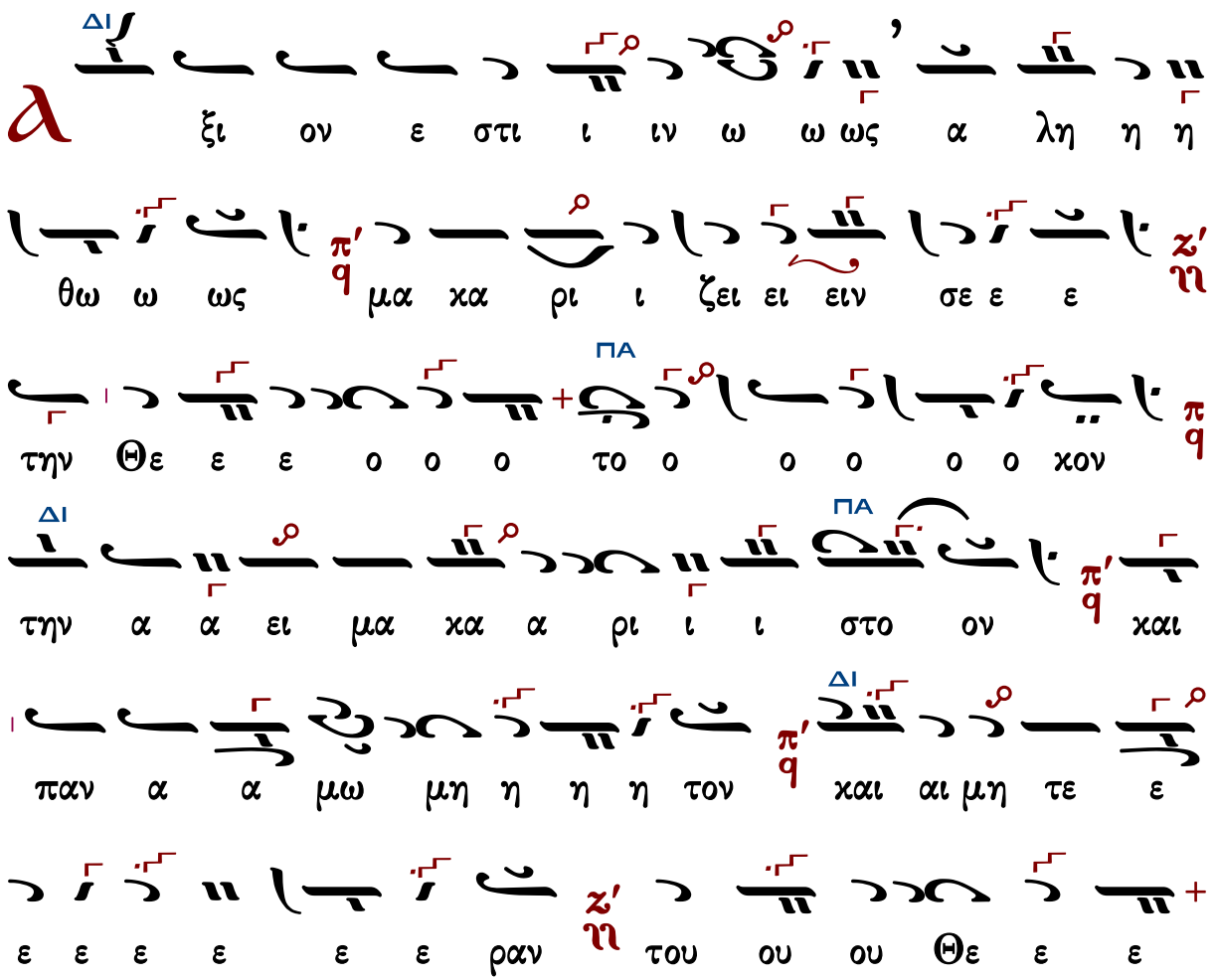

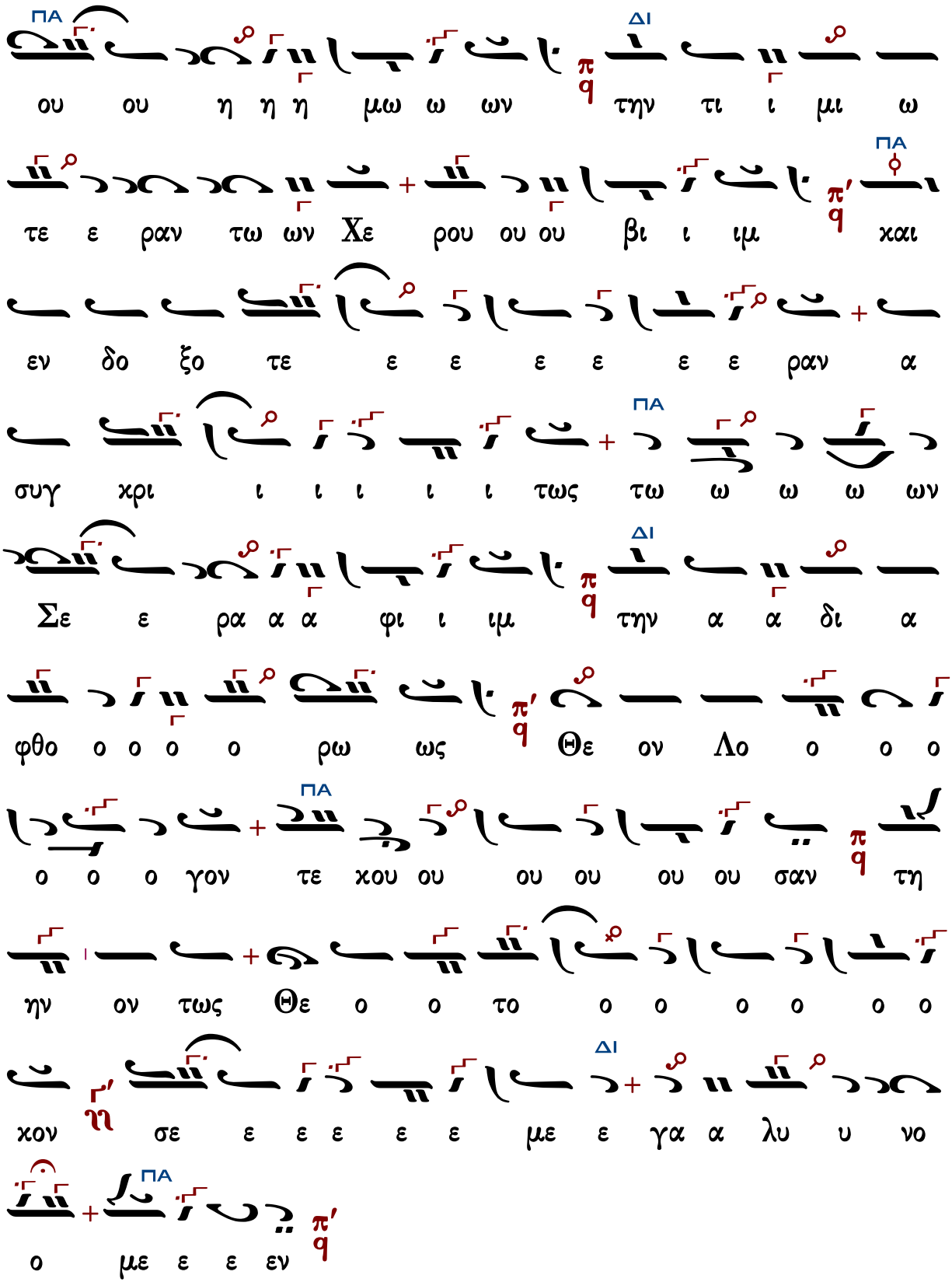
ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΠΑ ΔΙ ΠΑ ΠΑ ΠΑ ΔΙ ΠΑ
ου ου η η η μω ω ων π/q την τι ι μι ω
τε ε ραν τω ων Χε ρου ου ου βι ι ιμ π'/q και
εν δο ξο τε ε ε ε ε ε ραν α
συγ χρι ι ι ι ι ι τως τω ω ω ω ων
Σε ε ρα α α φι ι ιμ π/q την α α δι α
φθο ο ο ο ο ρω ως π'/q Θε ον Λο ο ο ο
ο ο ο γον τε χου ου ου ου ου ου σαν π/q τη
ην ον τως Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο
χον η'/q σε ε ε ε ε ε με ε γα α λυ υ νο
ο με ε ε εν π'/q

Μιχαήλ Χατζηαθανασίου

Ἦχος λ π ϊ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013, σ.98#

Φρύγιος

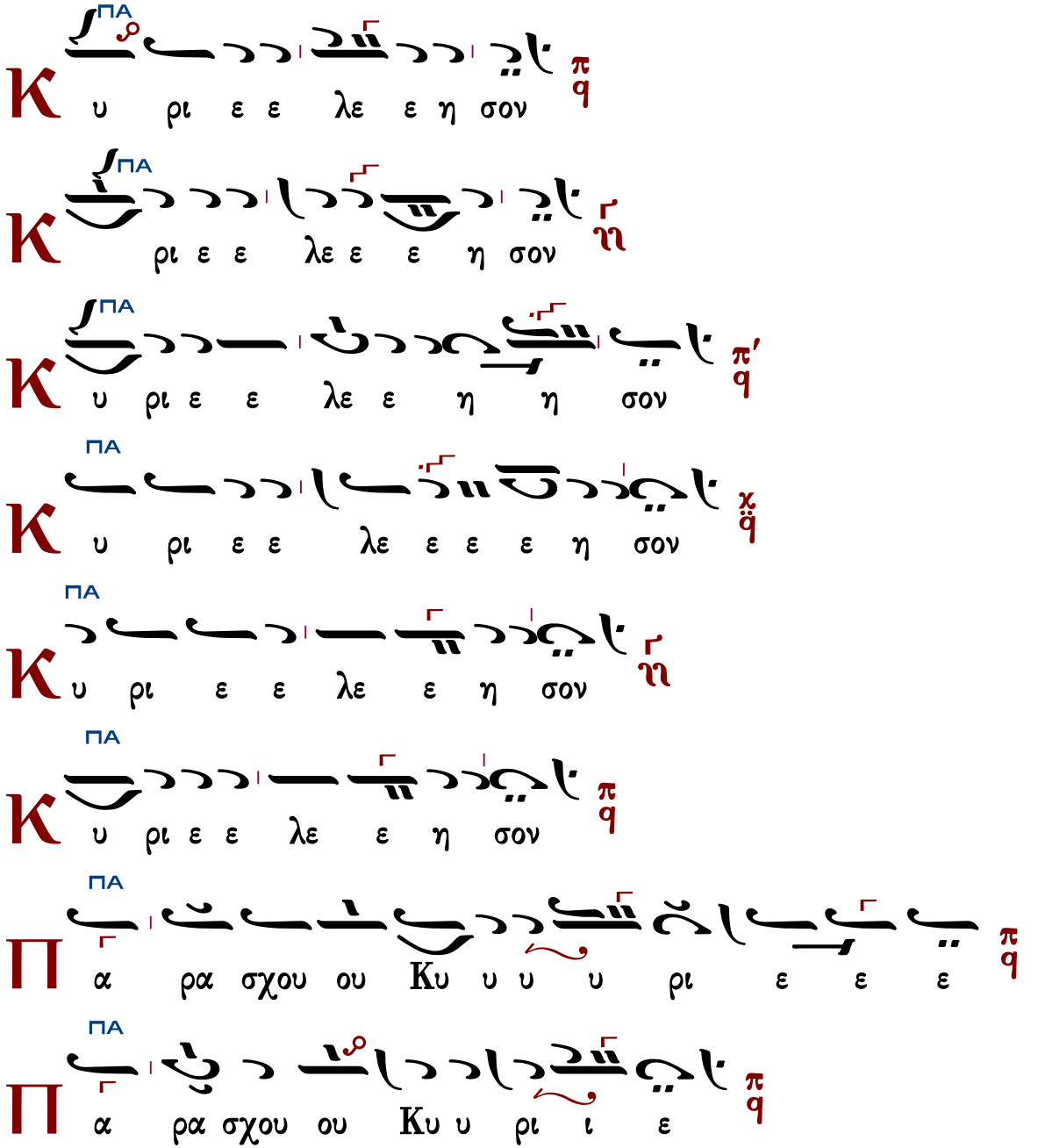

Π ΠΑ α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ υ υ ρι ι ι ε

Π ΔΙ α ρα α α α α σχου ΠΑ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ε

Π ΠΑ α ρα α α α σχου Κυ υ υ χυ υ ρι ι ι ε

Π ΔΙ α ρα α α α α σχου ΠΑ Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ε

C ΠΑ οι Κυ ρι ι ι ε

ϧ ΜΕΛ μην

K ΠΑ και τω πνευ μα τι ι σου

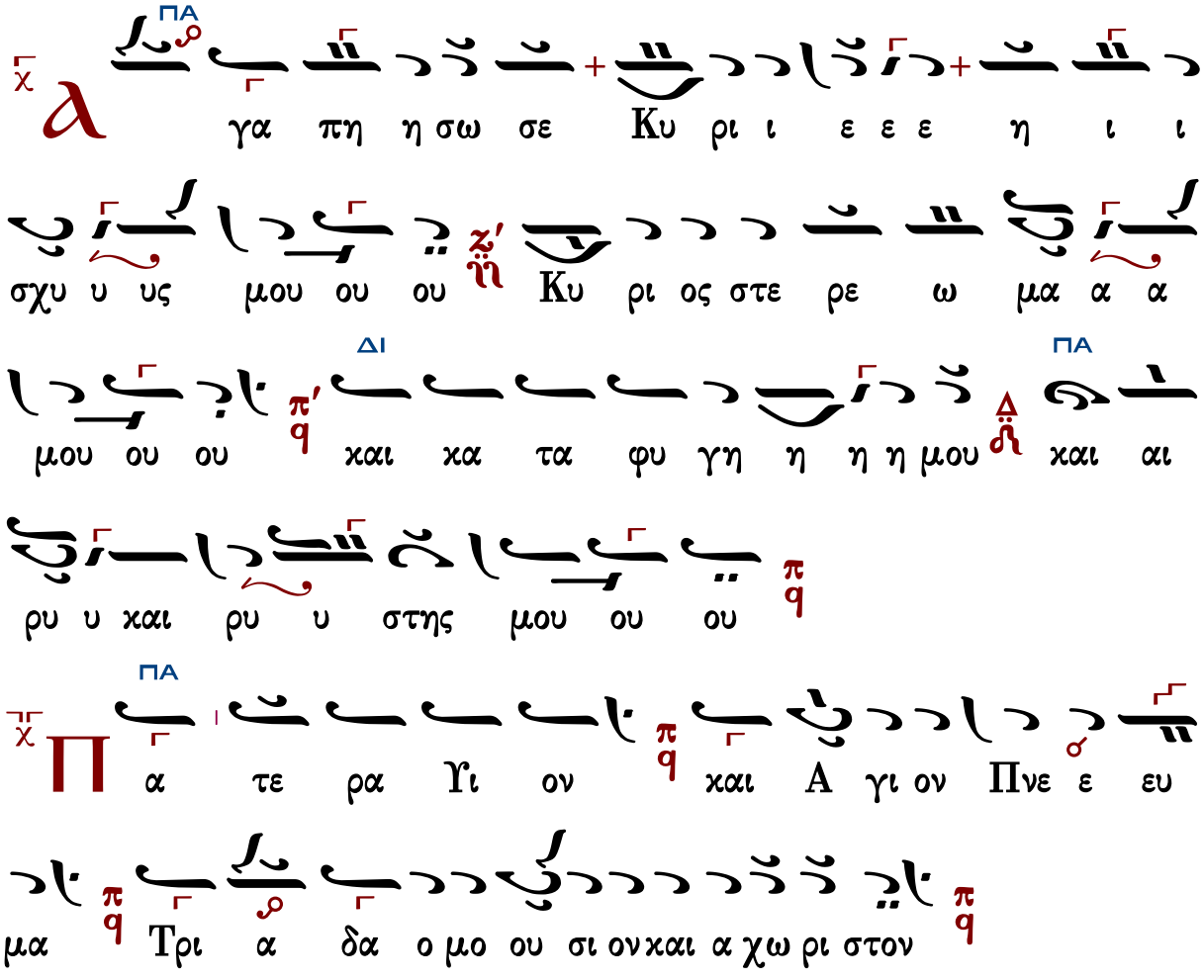

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.
Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.
Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

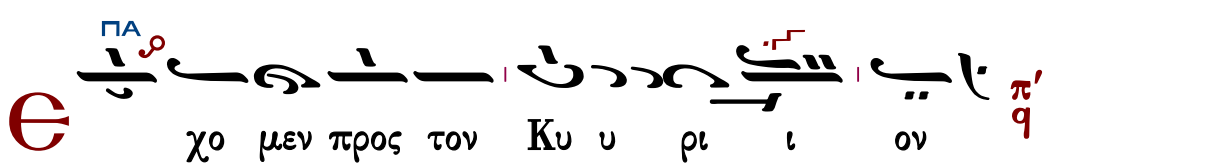

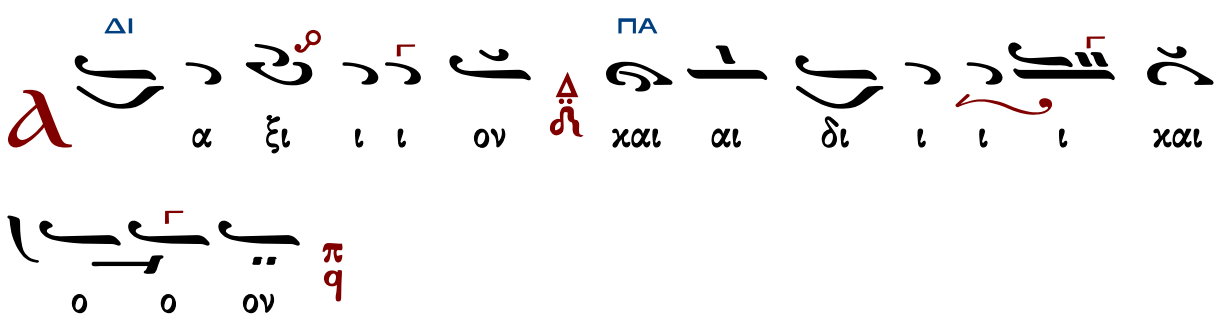

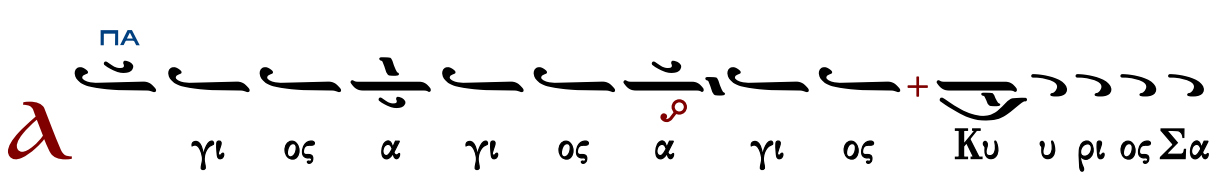

βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη της

δο ο ο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να αα ΠΑ ΔΙ ο εν τοις

υ ψι ι ι στοις

α α α α α α α α μην ΠΑ

α α α α α α α α μηη μην ΠΑ

ε υ υ μνου ου ου ου μεν σε ευ λο γου ου ου ΠΑ

μεν σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ υ υ ρι ι ε χαι δε

ο δε ο με θα α α α α σου ΔΙ ο Θε ο ο ο

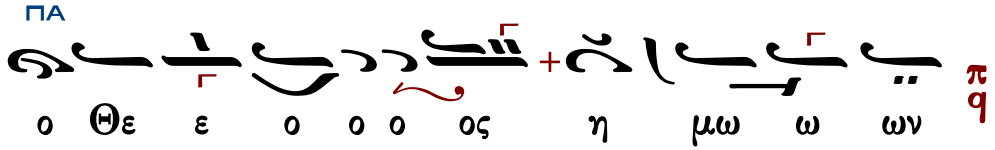

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ ϋ Πα

Ανθολογία Λειτουργικών
Βασιλείου Μαυράγκανου
Βέροια 2013 σ.102#

Φρύγιος

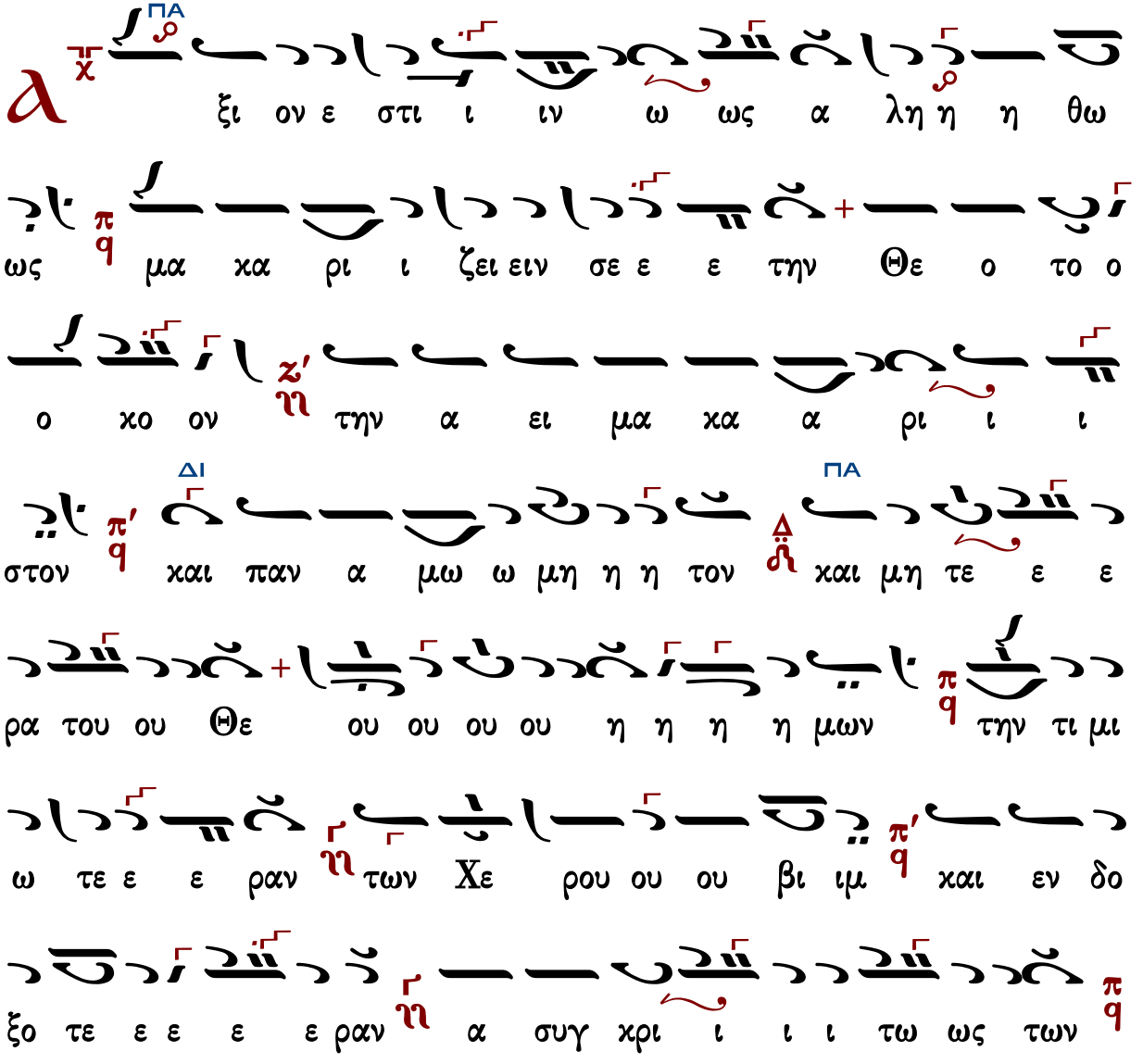

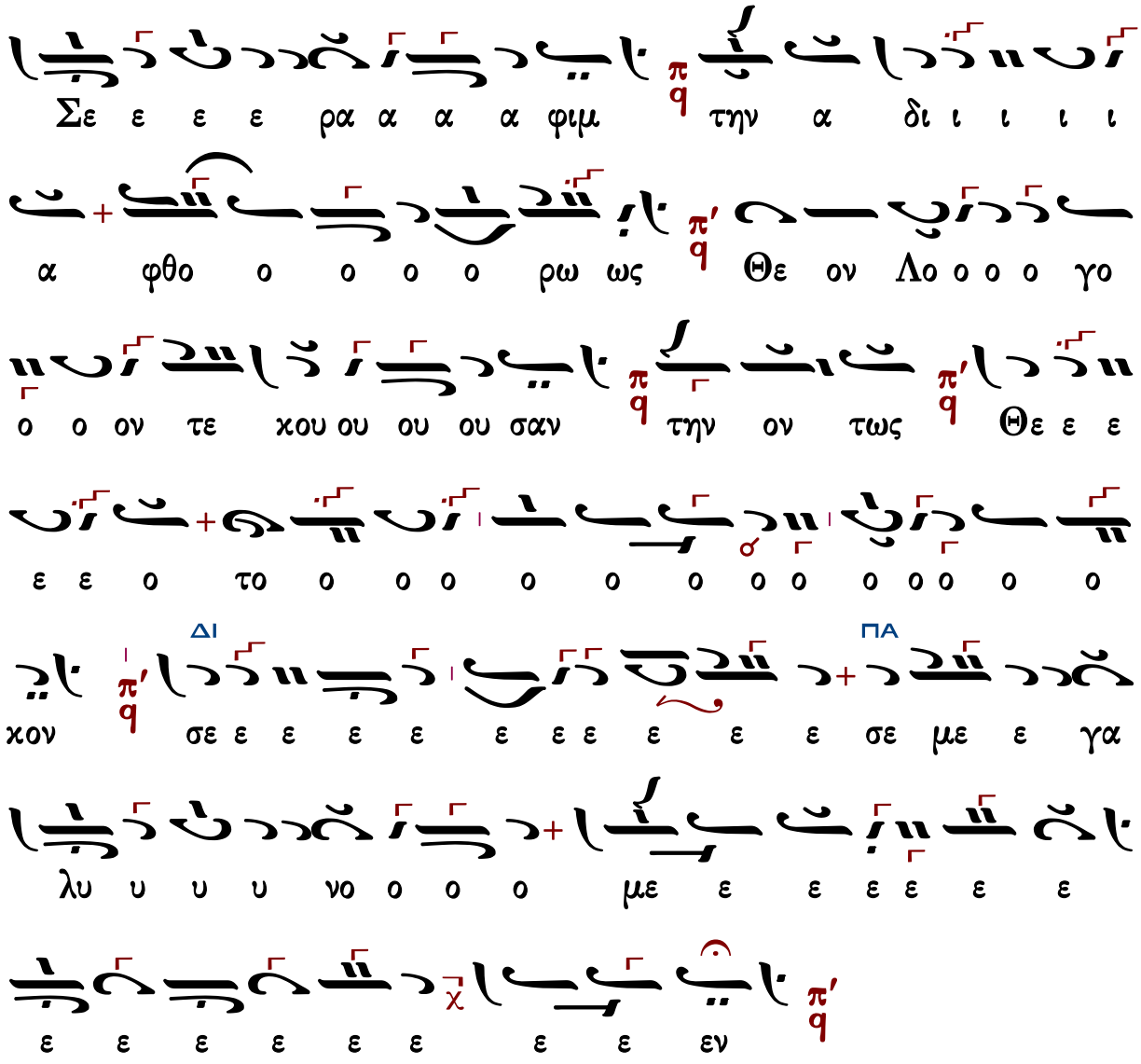

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἐν πρώτοις, μνήσθητι — Λουκᾶς Λουκᾶ

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Γερασίμου Κανελλίδου
(διασκευὴ Κουντιάδου)

Ἦχος λ̇ ϡ̇ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.44*

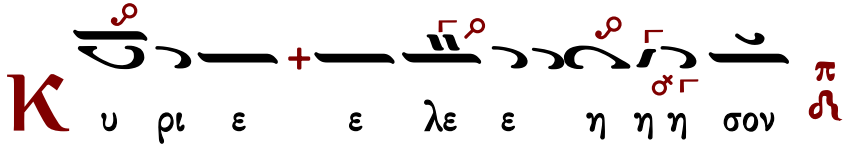

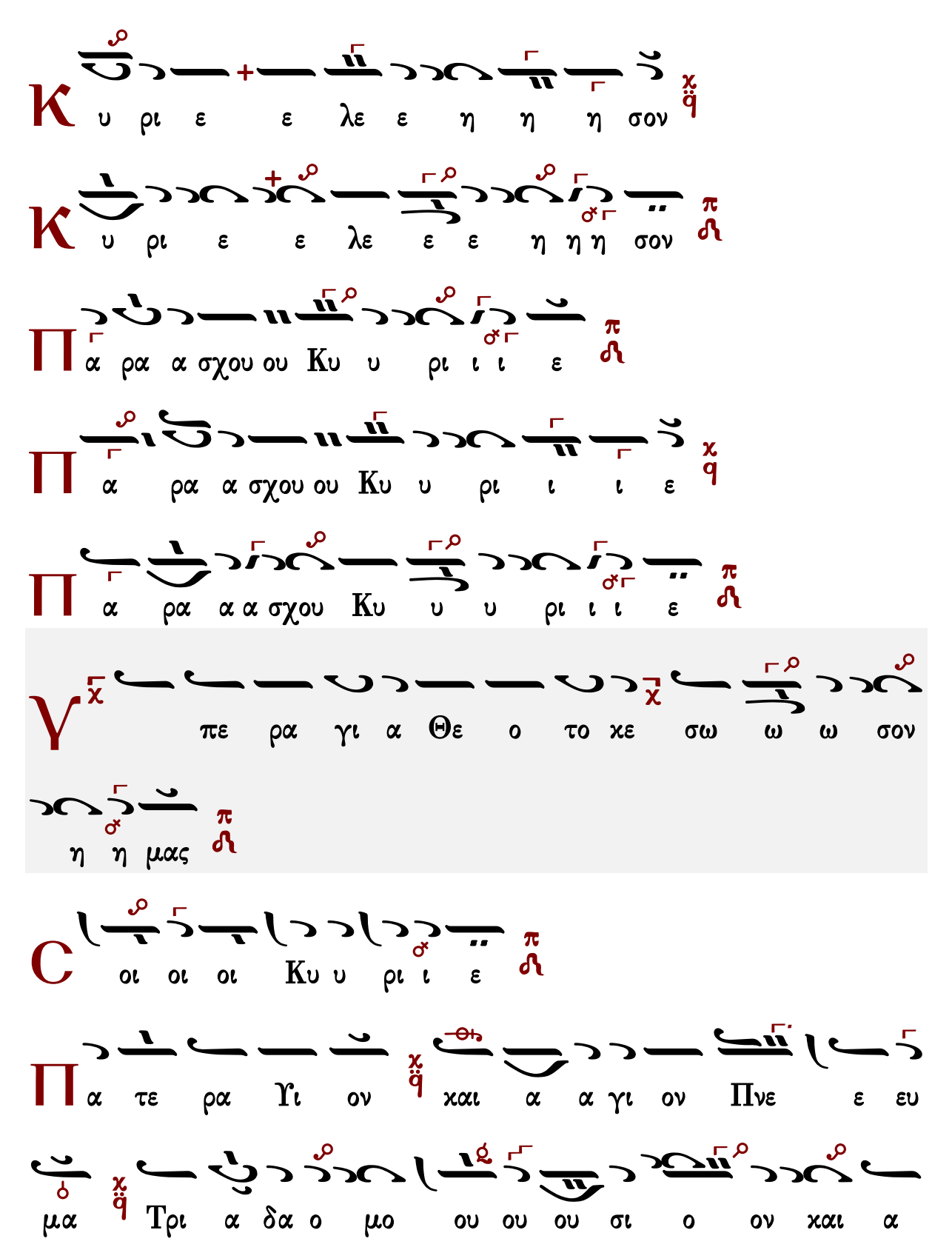
Κ υ ρι ε ε λε ε η η η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η η σον
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ι ε
Π α ρα α α σχου Κυ υ υ ρι ι ι ε
Υ πε ρα γι α Θε ο το χε σω ω ω σον
η η μας
C οι οι οι Κυ υ ρι ι ε
Π α τε ρα Υι ον χαι α α γι ον Πνε ε ευ
μα Τρι α δα ο μο ου ου ου σι ο ον χαι α

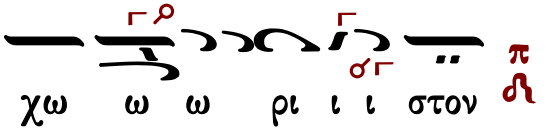

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

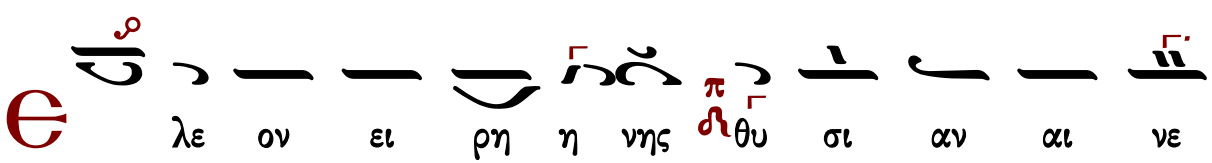

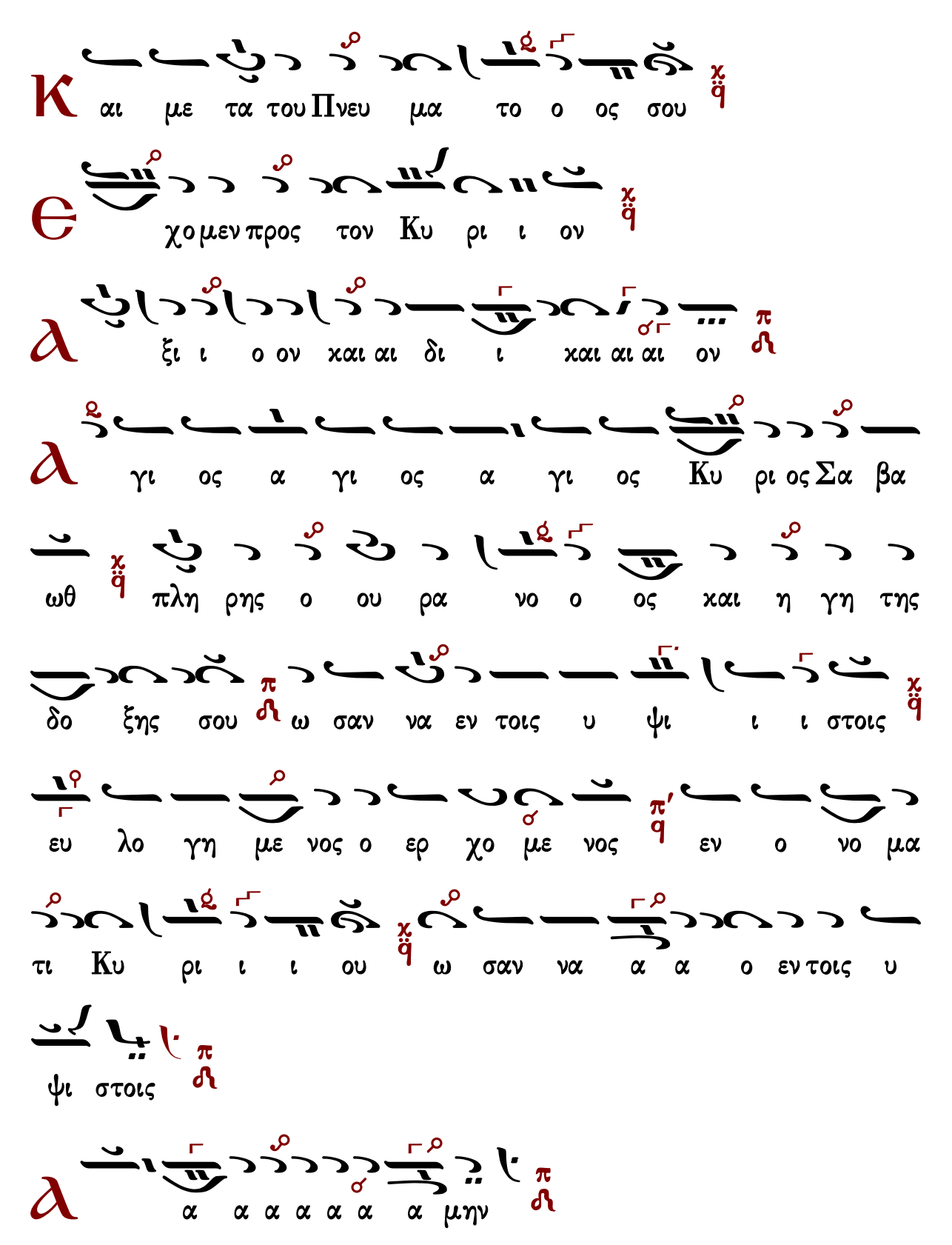
Κ αι με τα του Πνευ μα το ο ος σου
Є χο μεν προς τον Κυ ρι ι ον
ϧ ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι ον
ϧ γι ος α γι ος α γι ος Κυ ρι ος Σα βα
ωθ πλη ρης ο ου ρα νο ο ος χαι η γη της
δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ι ι ου ω σαν να α α ο εν τοις υ
ψι στοις
ϧ α α α α α α α μην

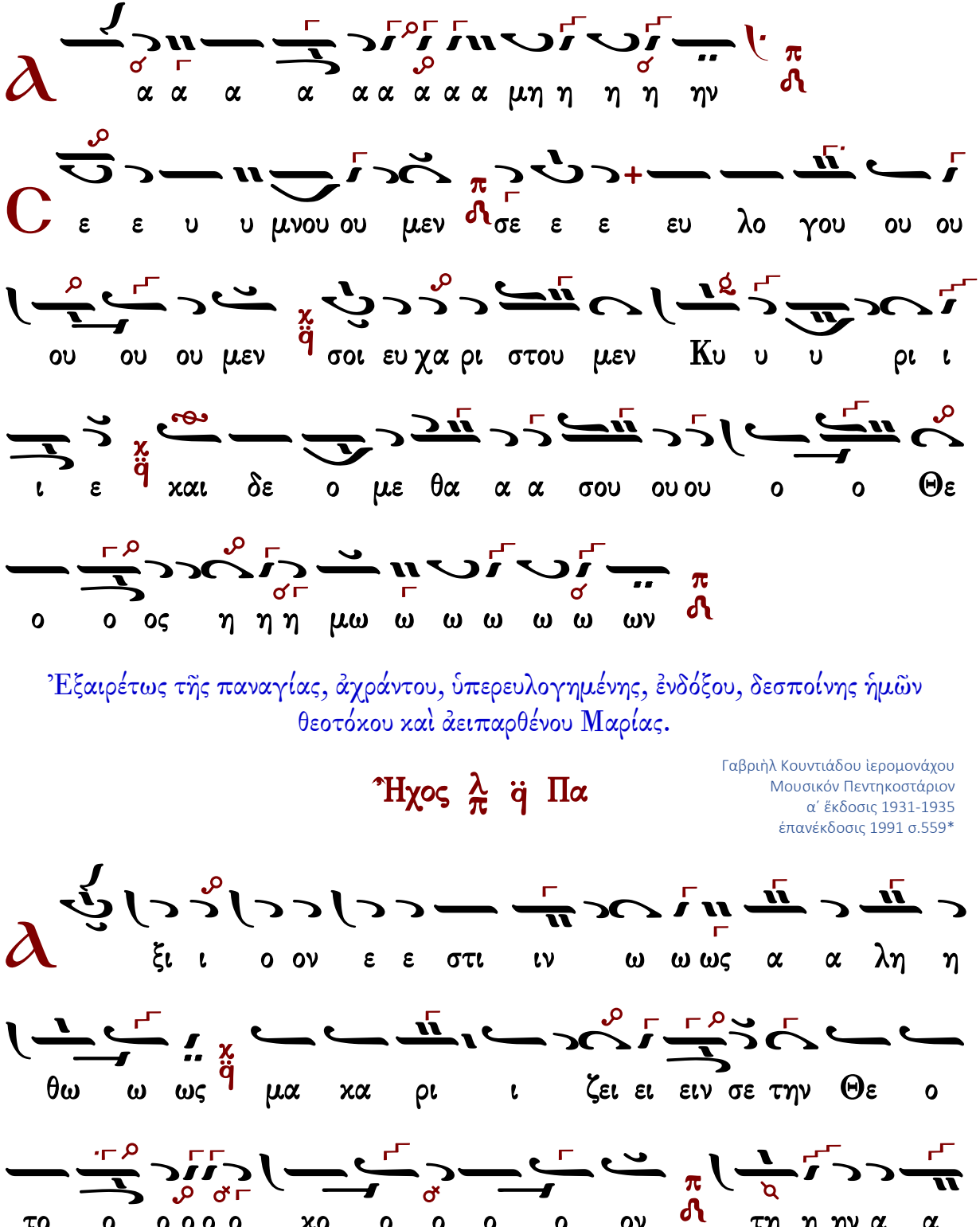

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.559*

ο ο ο ο ο ο το ο ε Θε ως τω ον την

ο γον τε χου ου ου ου ου ου σα α α α α αν

δι α φθο ο ο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο ο ο

ε ε ρα α α φι ι ι ι ι ιμ τη η ην α α

ρα α αν α συ υγ χρι ι ι ι ι τως των Σε

ρου ου βι ι ιμ ; χαι εν δο ξο τε ε ε ε ε ε

η ην τι ι μι ω τε ε ε ε ρα αν τω ω ων Χε ε

Θε ου ου ου η η η μω ω ω ω ω ων τη

ω ω μη η η τον χαι μη τε ε ε ε ρα α του

ει μα χα α ρι ι ι στο ον χαι παν α μω

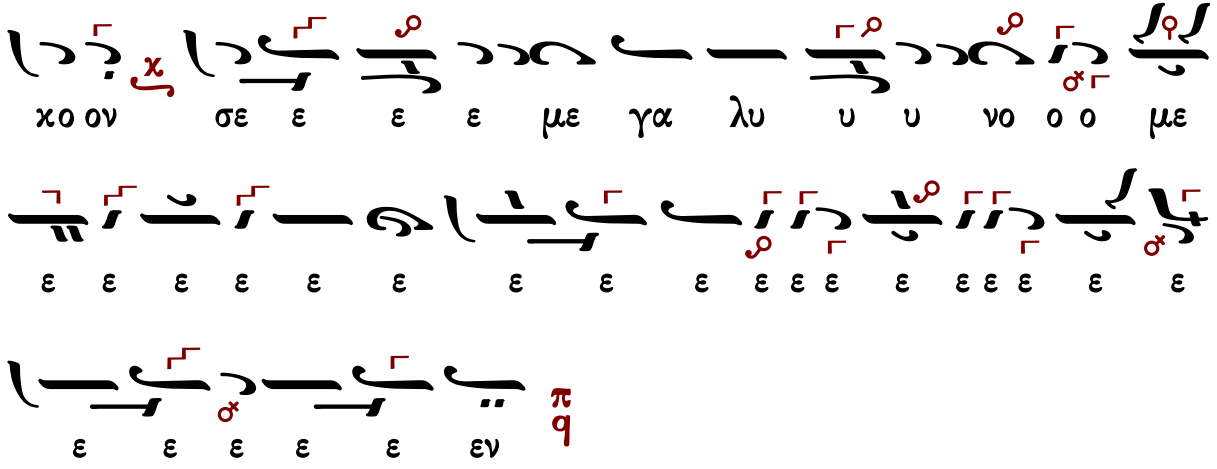

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ϊ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Τριώδιον Α
2003 σ.345#

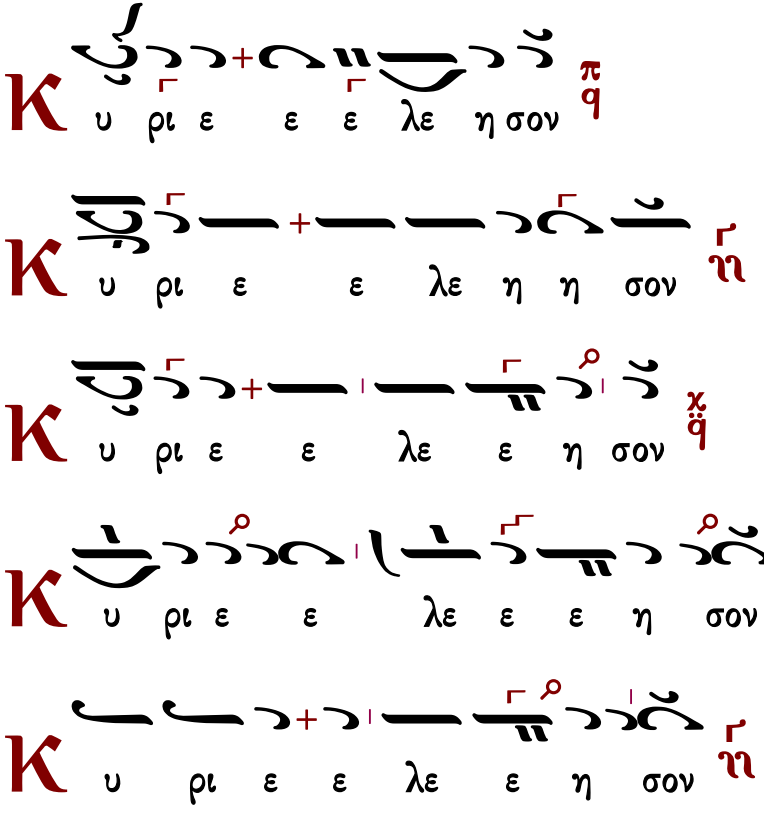

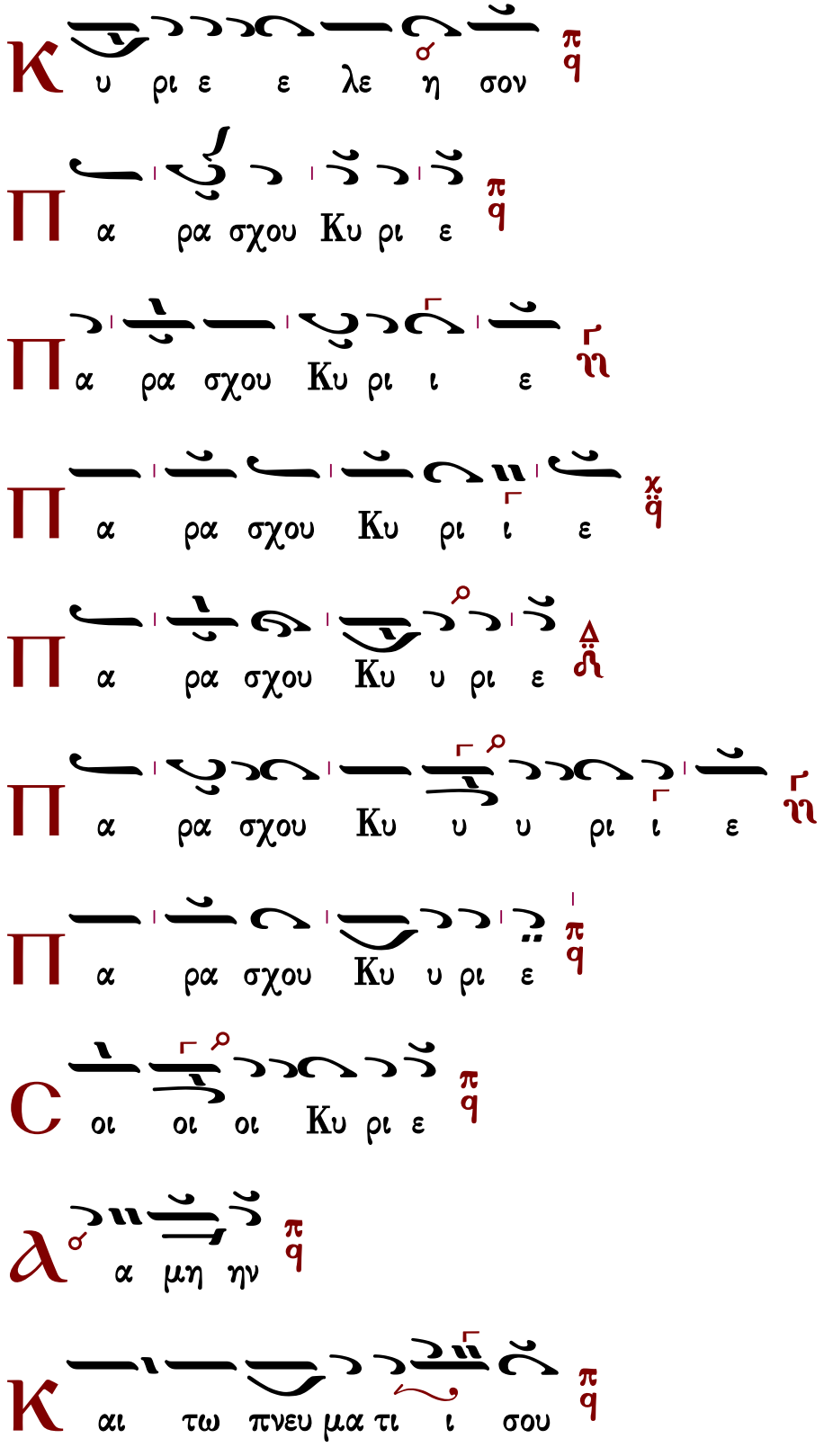
Κ υ ρι ε ε λε η σον
Π α ρα σχου Κυ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ι ε
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε
C οι οι οι Κυ ρι ε
α μη ην
Κ αι τω πνευ μα τι ι σου

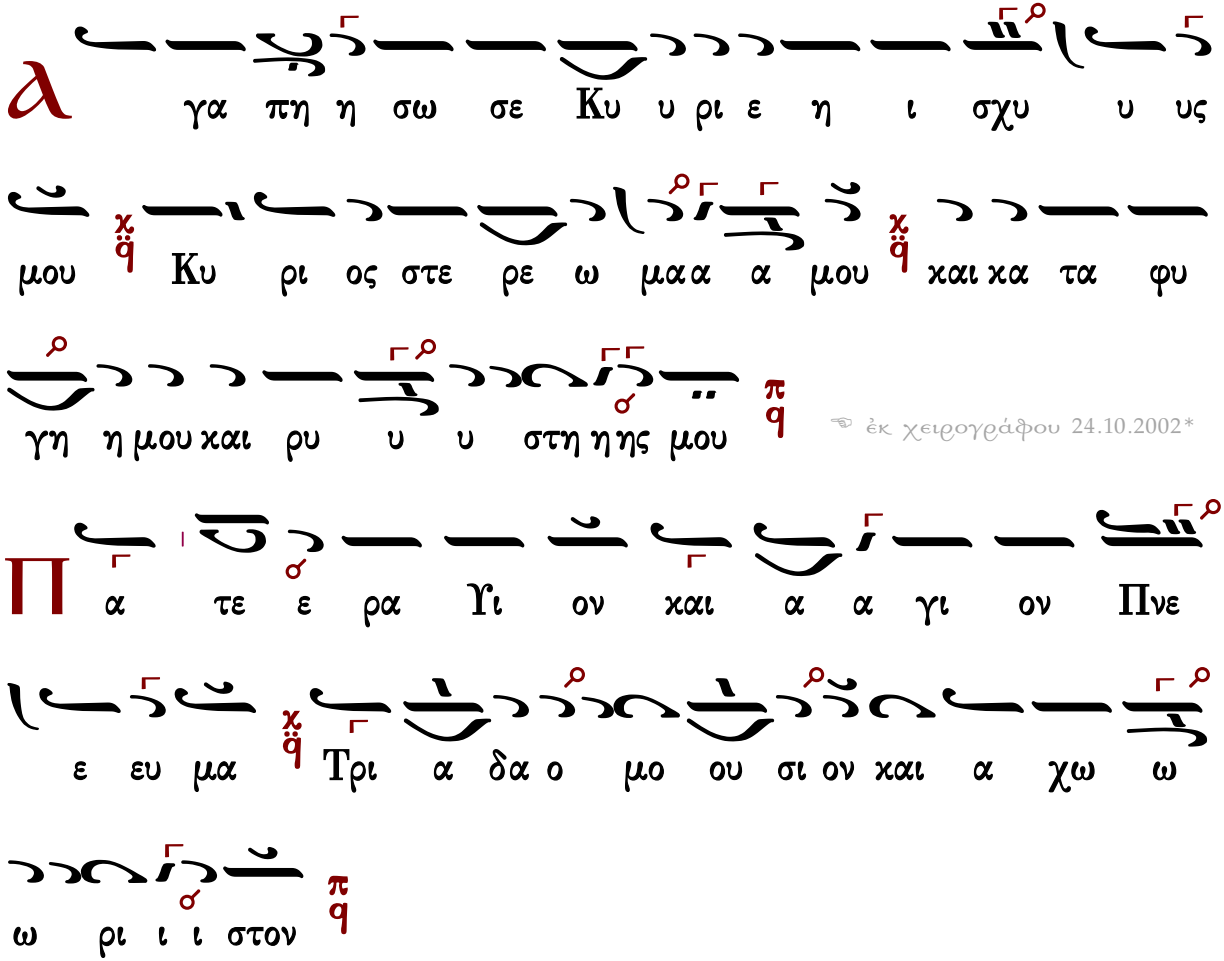

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

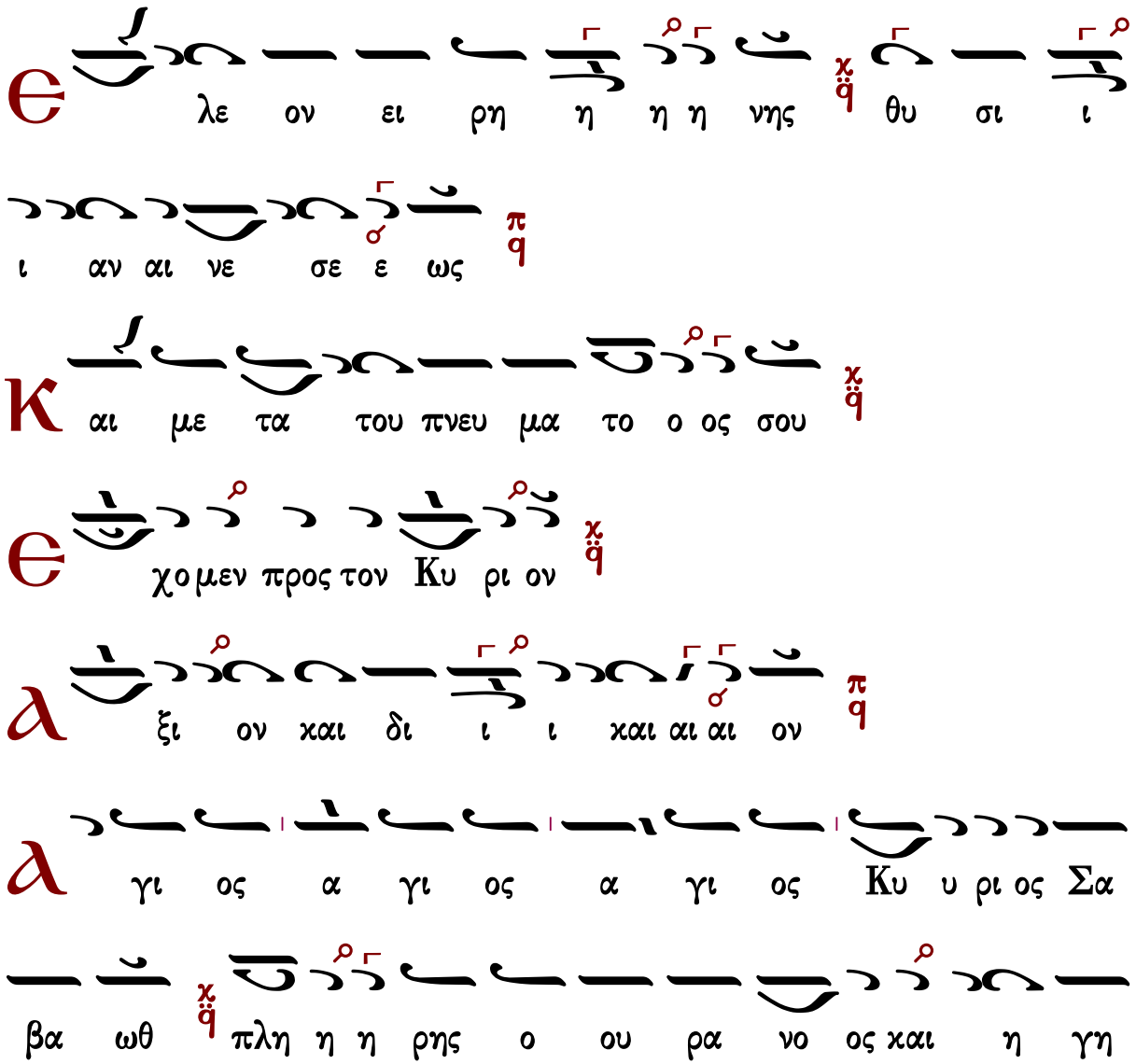

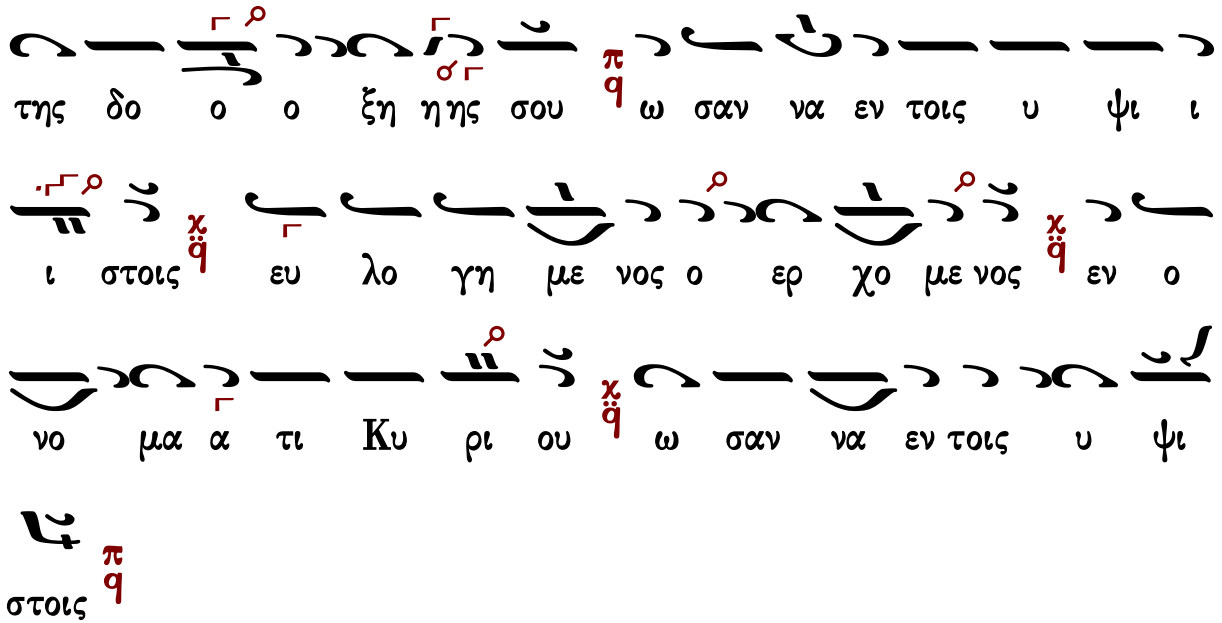

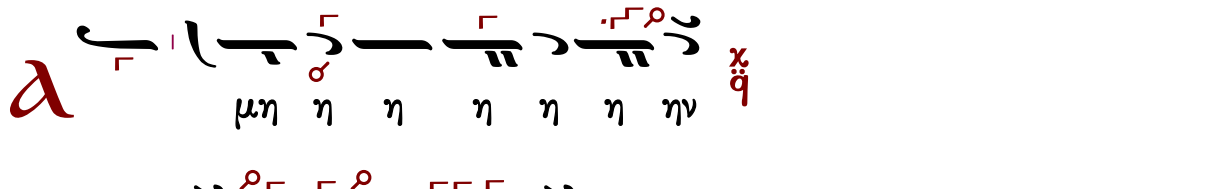

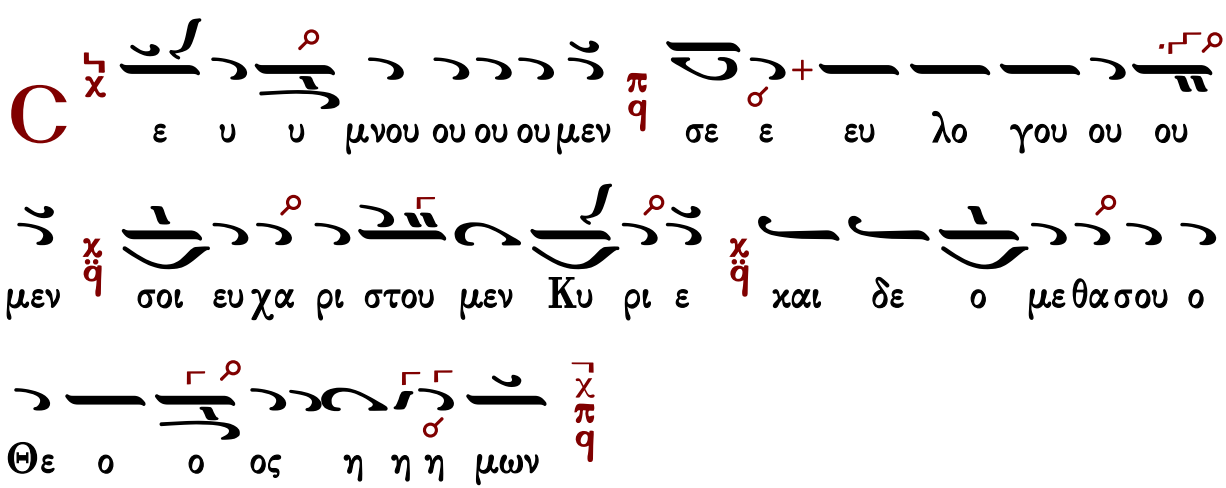

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

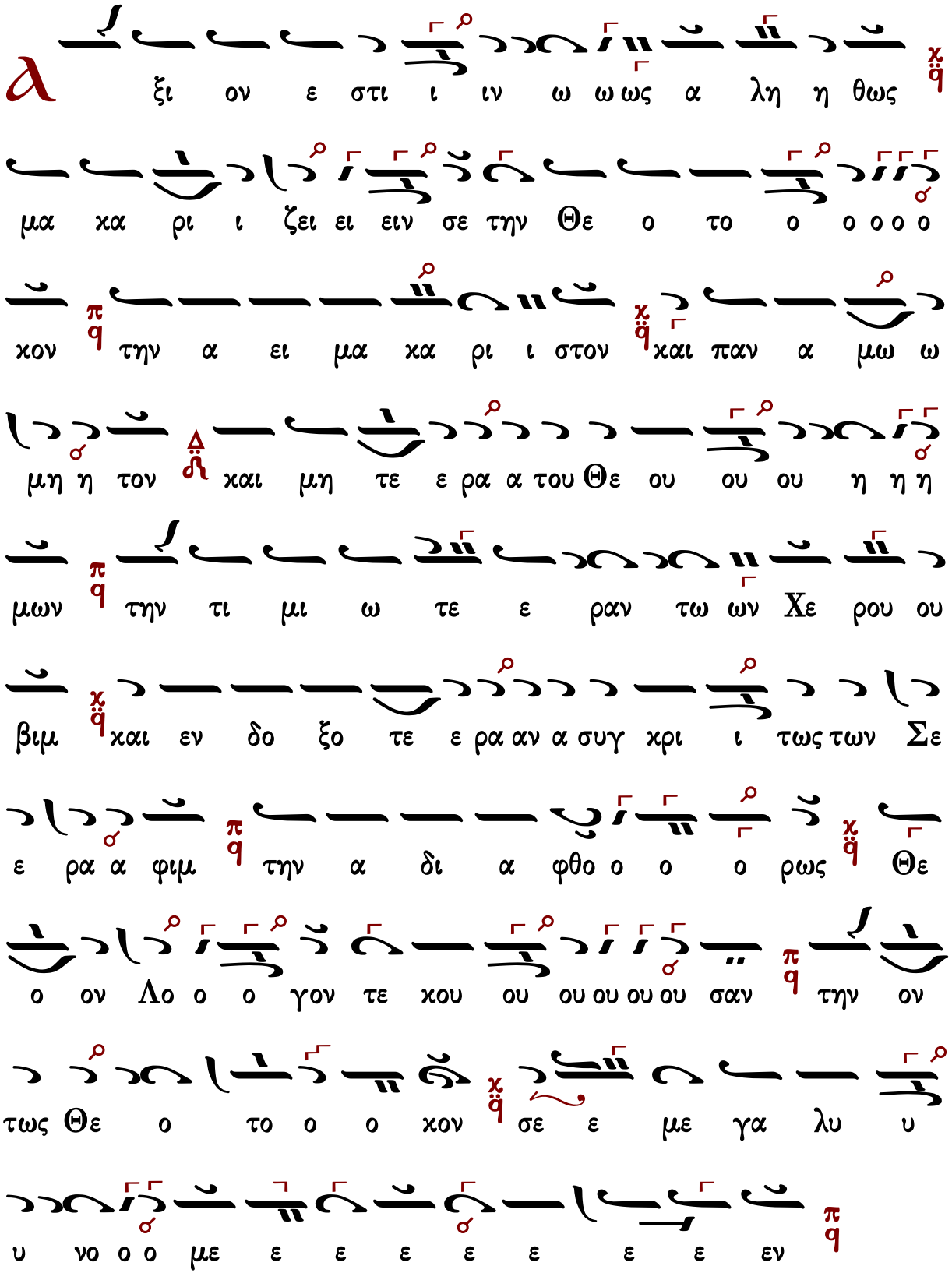
α
ξι ον ε στι ι ιν ω ω ως α λη η θως
μα κα ρι ι ζει ει ειν σε την Θε ο το ο ο ο ο ο
χον την α ει μα κα ρι ι στον και παν α μω ω
μη η τον και μη τε ε ρα α του Θε ου ου ου η η η
μων την τι μι ω τε ε ραν τω ων Χε ρου ου
βιμ και εν δο ξο τε ε ρα αν α συγ χρι ι τως των Σε
ε ρα α φιμ την α δι α φθο ο ο ο ρως Θε
ο ον Λο ο ο γον τε χου ου ου ου ου ου σαν την ον
τως Θε ο το ο ο χον σε ε με γα λυ υ
υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος λ π ϊ Πα

Γεωργίου Καρακάση
Θεία Λειτουργία
1988 σ.144*

ἐναρμόνιος

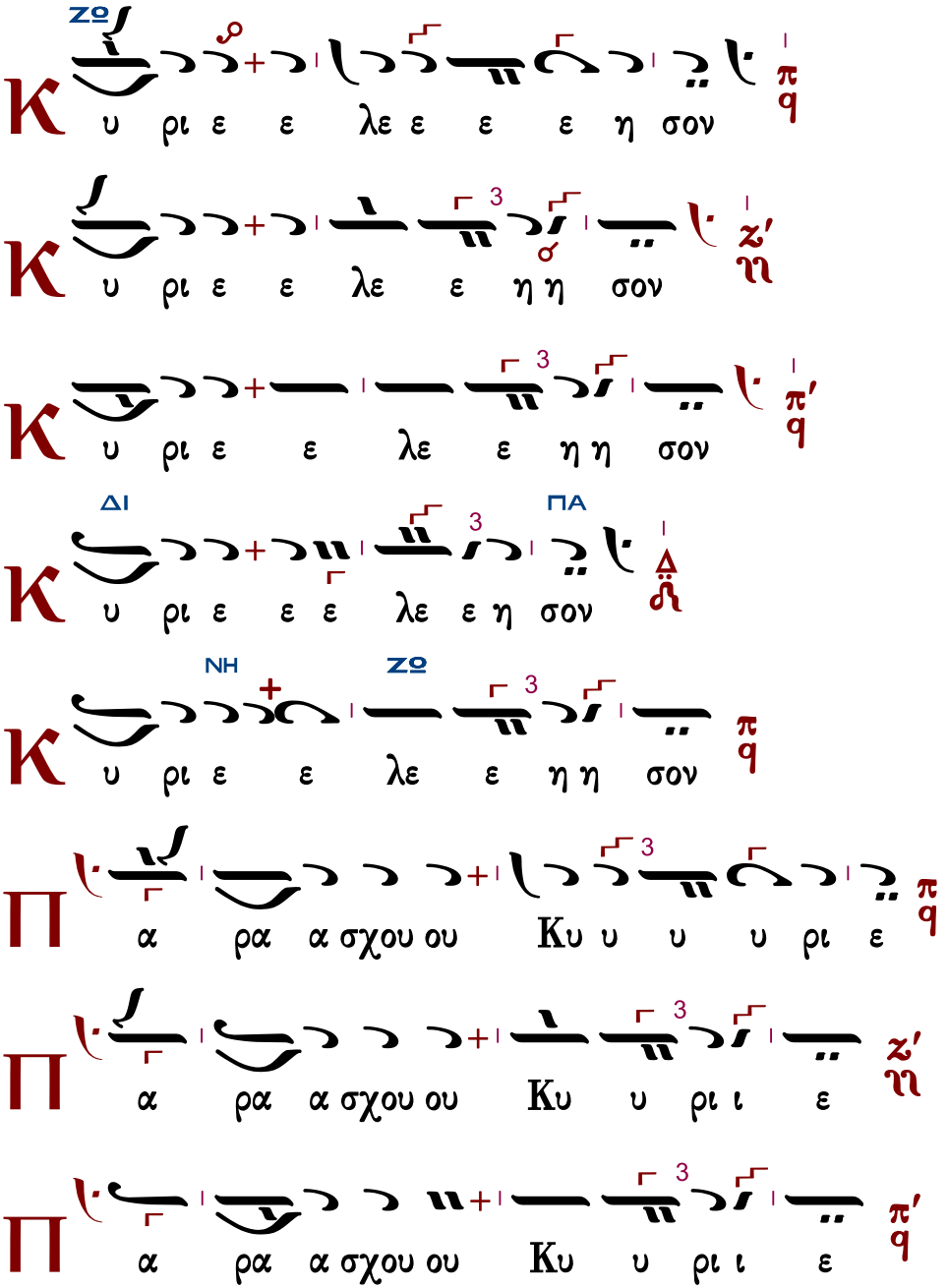

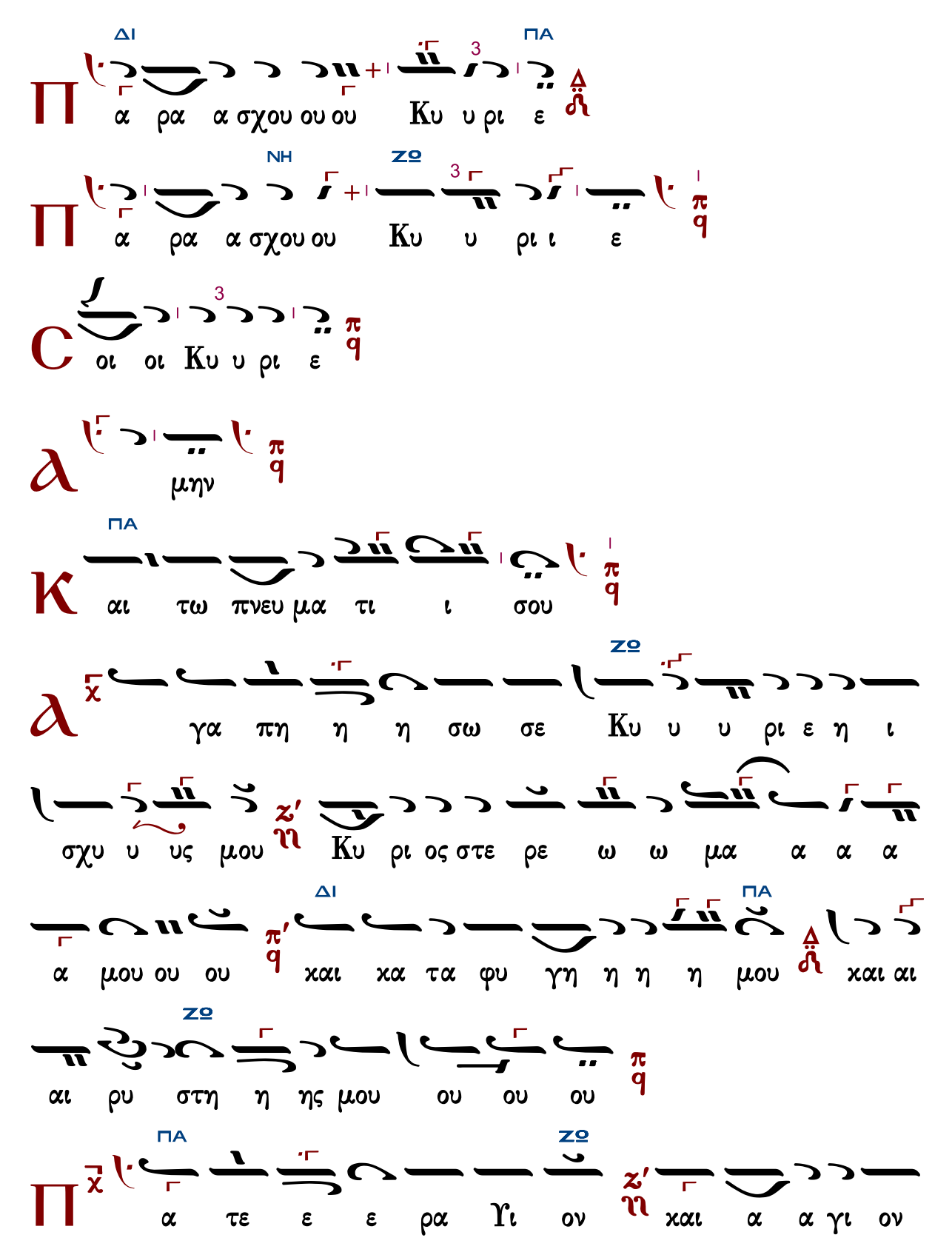
Π
ΔΙ
ΠΑ
α ρα α σχου ου ου Κυ υ ρι ε
Π
ΝΗ
ΖΟ
α ρα α σχου ου Κυ υ ρι ι ε
C
οι οι Κυ υ ρι ε
α
μην
Κ
ΠΑ
αι τω πνευ μα τι ι σου
α
ΖΟ
γα πη η η σω σε Κυ υ υ ρι ε η ι
σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε ρε ω ω μα α α α
α μου ου ου
ΔΙ
και κα τα φυ γη η η η μου
ΠΑ
και αι
αι ρυ στη η ης μου ου ου ου
ΖΟ
Π
ΠΑ
α τε ε ε ρα Υι ον
ΖΟ
και α α γι ον

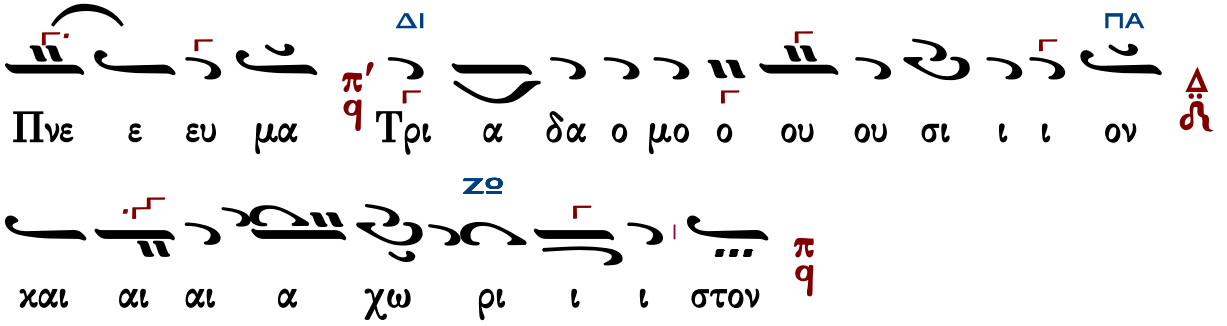

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

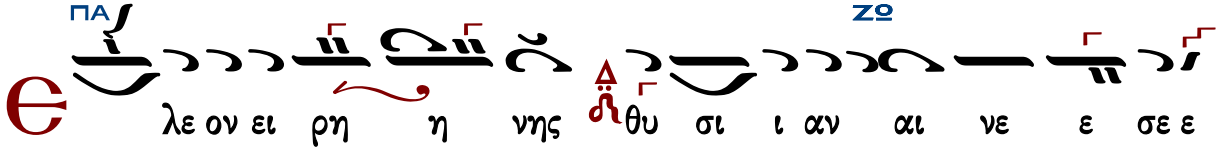

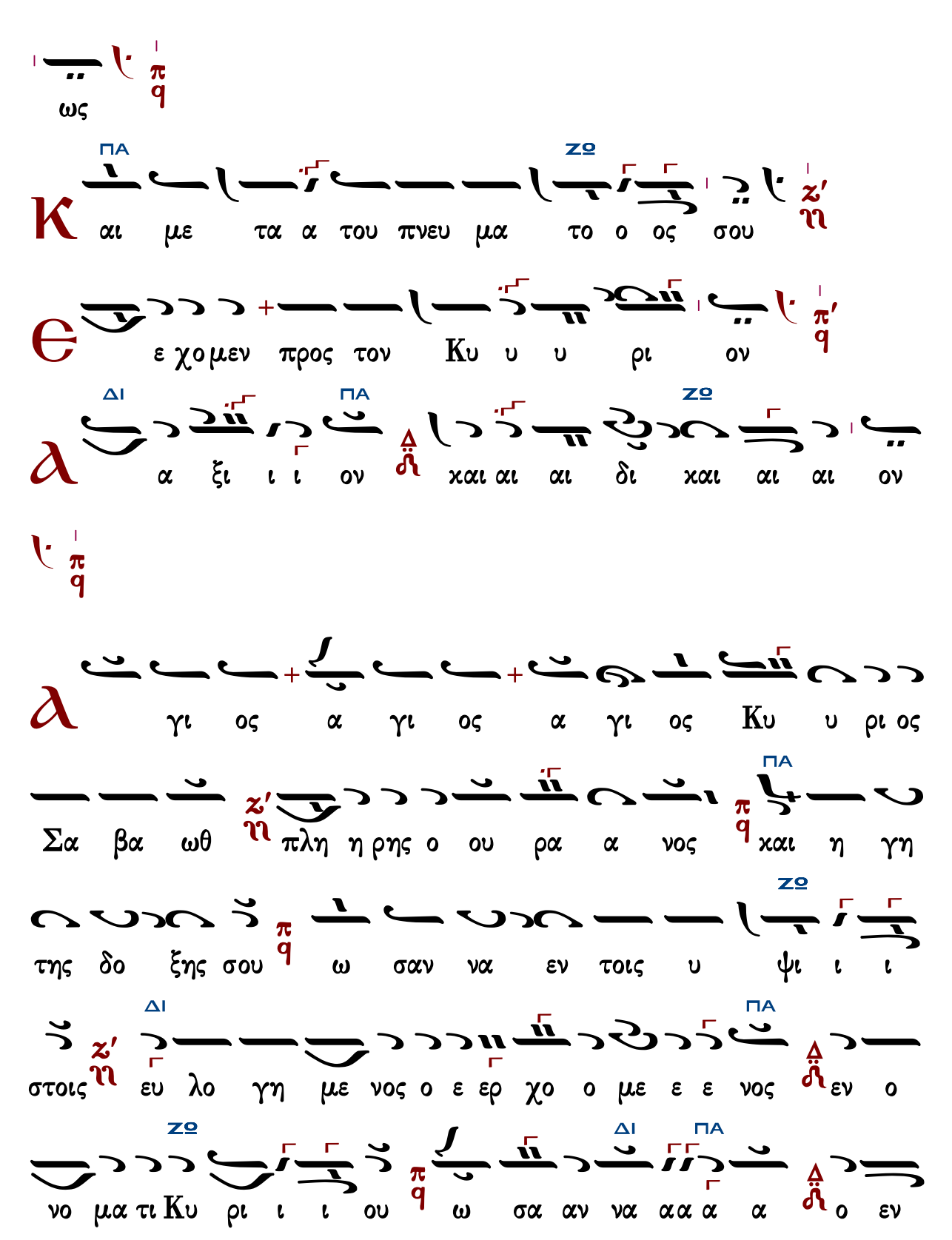
ως
ΠΑ
ΖΟ
Κ αι με τα α του πνευ μα το ο ος σου
Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ υ ρι ον
ΔΙ
ΠΑ
ΖΟ
α ξι ι ι ον χαι αι αι δι χαι αι αι ον
α γι ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος
ΠΑ
Σα βα ωθ πλη η ρης ο ου ρα α νος χαι η γη
ΖΟ
της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι
ΔΙ
ΠΑ
στοις ευ λο γη με νος ο ε ερ χο ο με ε ε νος εν ο
ΖΟ
ΔΙ
ΠΑ
νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ω σα αν να αα α α ο εν

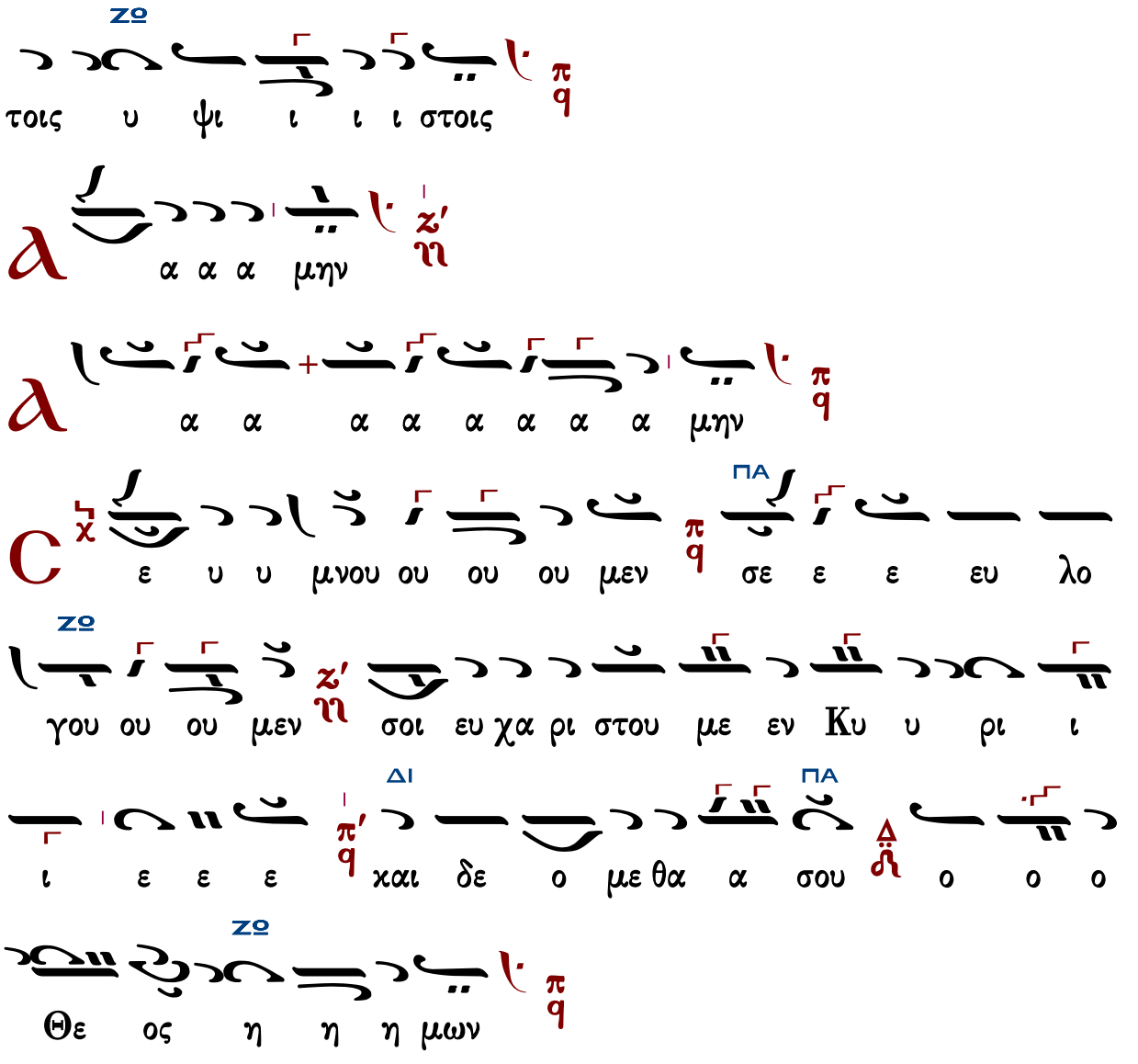

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

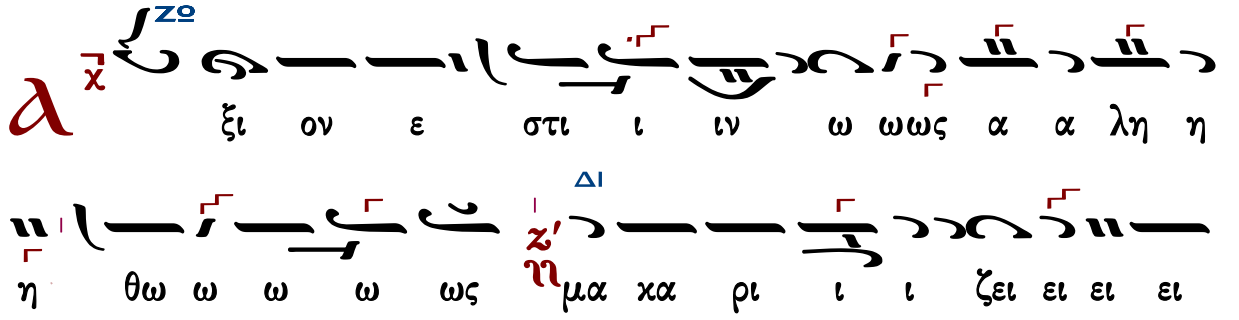

ΠΑ

ειν σε ε τ̅ν̅ Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΖΟ

ο χο ο ον π̅ τ̅ν̅ α ει μα χα α α ρι ι

στο ο ον χαι αι παν α μω ω μη η η το

ΔΙ

ο ο ο ον ζ̅ η̅ χαι μη τε ε ε ε ε ε ρα α δ̅ η̅

ΠΑ

του Θε ε ου ου ου ου ου ου ου η η η μω ω ων π̅ η̅

ΖΟ

τ̅ν̅ τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ων

Χε ε ρου ου ου βι ι ι ι ιμ ζ̅ η̅ χαι αι ε εν δο

ΔΙ

ξο ο τε ε ε ε ρα α α α αν π̅ α συγ χρι ι

ΠΑ

ι ι ι τω ω ω ω ως δ̅ η̅ τω ων Σε ε ε

ΖΟ

ε ε ε ρα α α φι ι ιμ π̅ η̅ τ̅ν̅ α δι α φθο

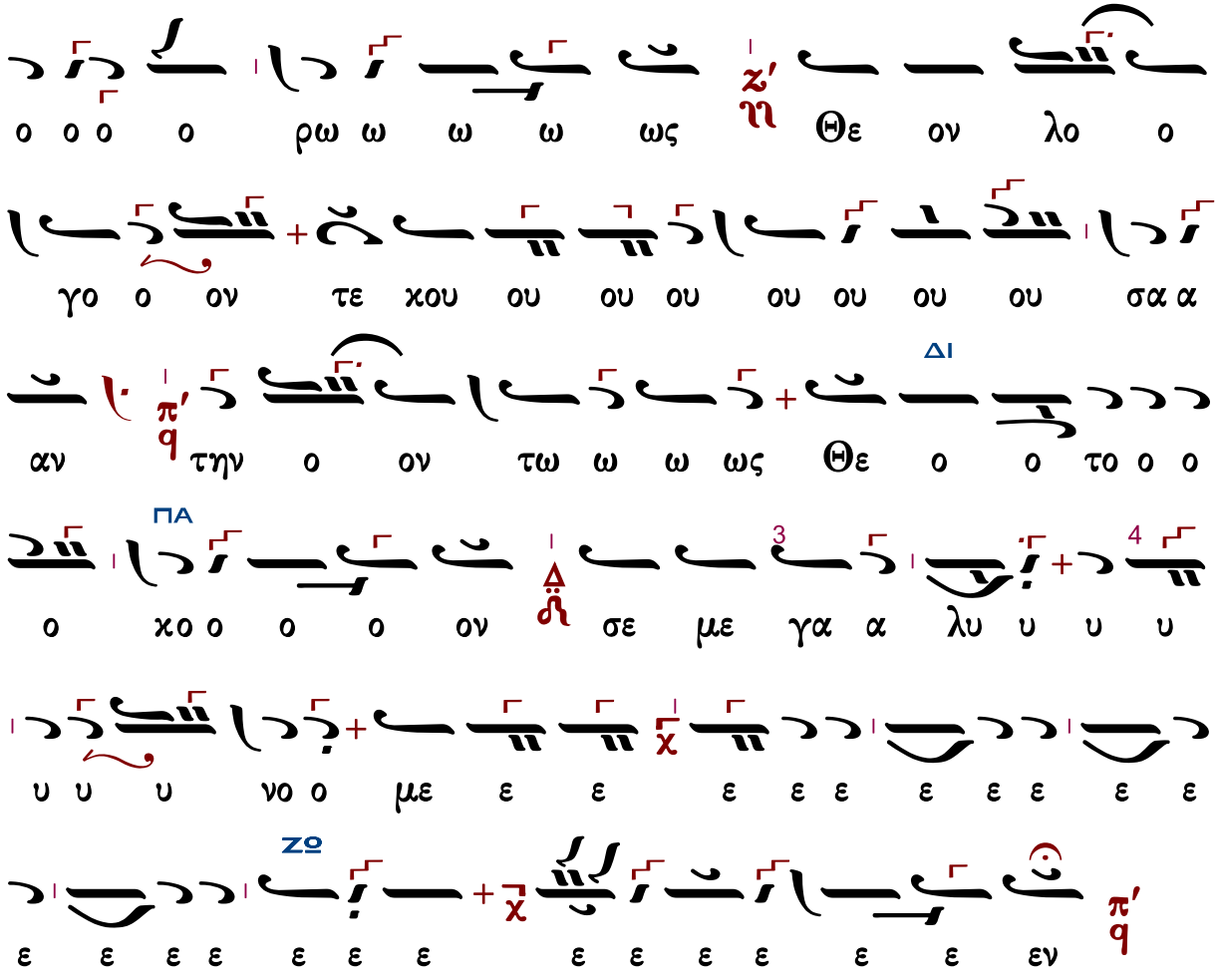

Ἐλευθερίου Γεωργιάδη

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ̇ Πα

Ἐλευθερίου Π. Γεωργιάδη
Τρίτομος Ἀνθολογία τ.Γ'
Θεία Λειτουργία σ.281*

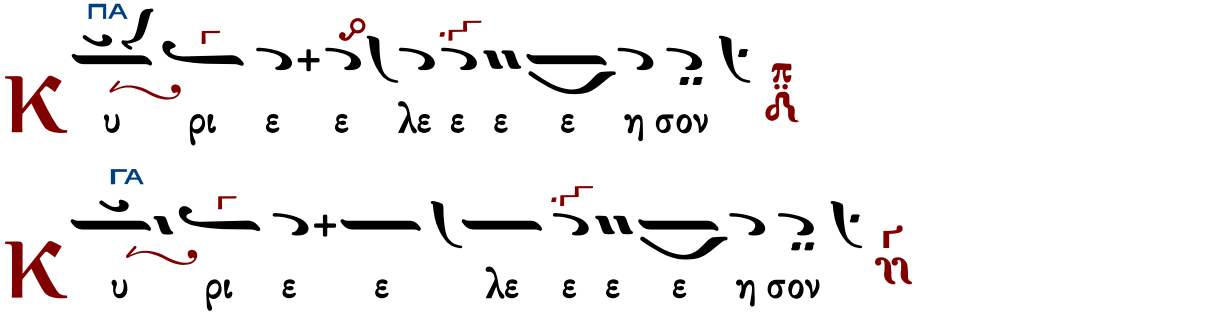

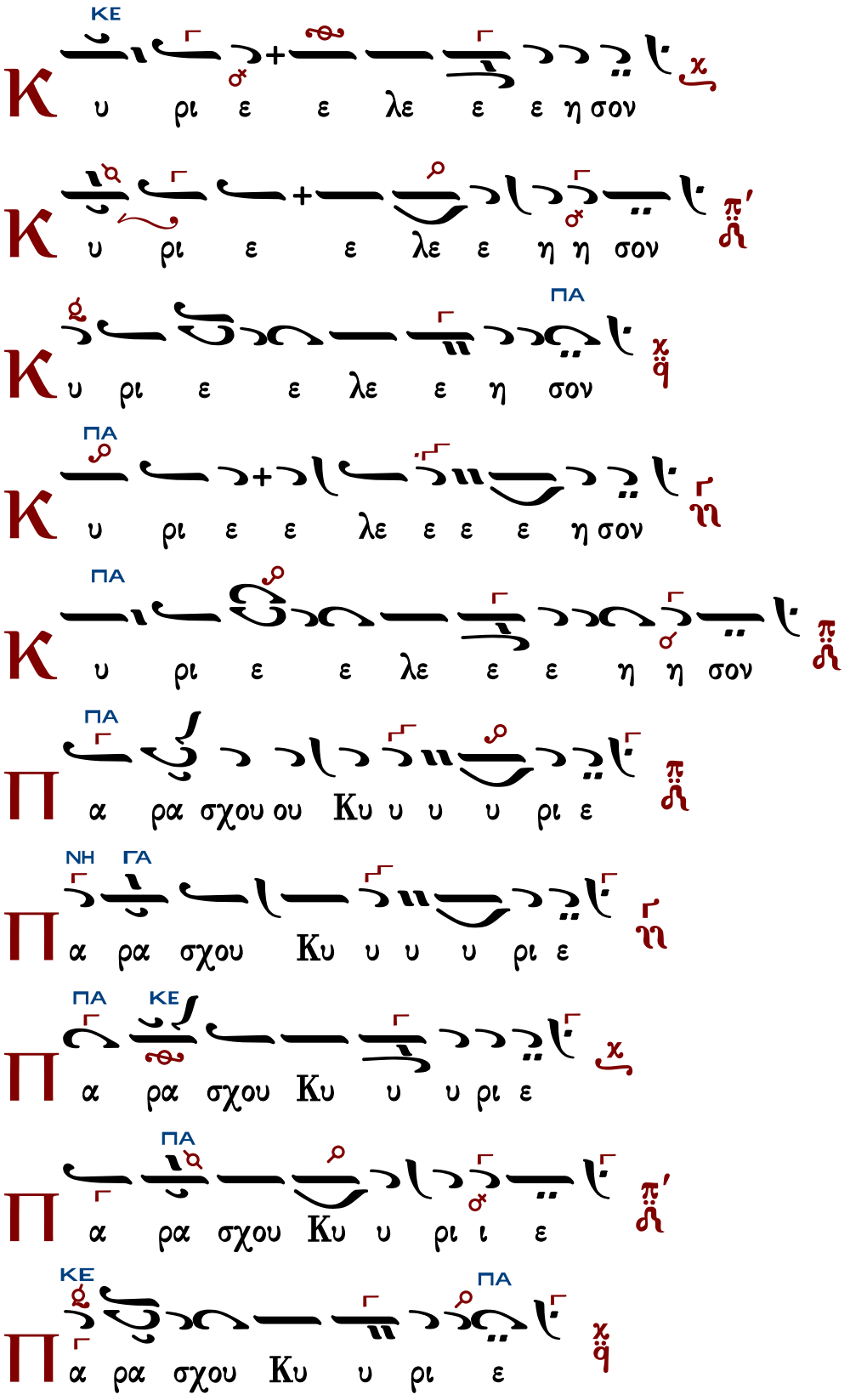
ΚΕ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η σον
Κ υ ρι ε ε λε ε η η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε ε η σον
ΠΑ
Κ υ ρι ε ε λε ε ε η η σον
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ υ ρι ε
ΝΗ ΓΑ
Π α ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε
ΠΑ ΚΕ
Π α ρα σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ι ε
ΚΕ ΠΑ
Π α ρα σχου Κυ υ ρι ε

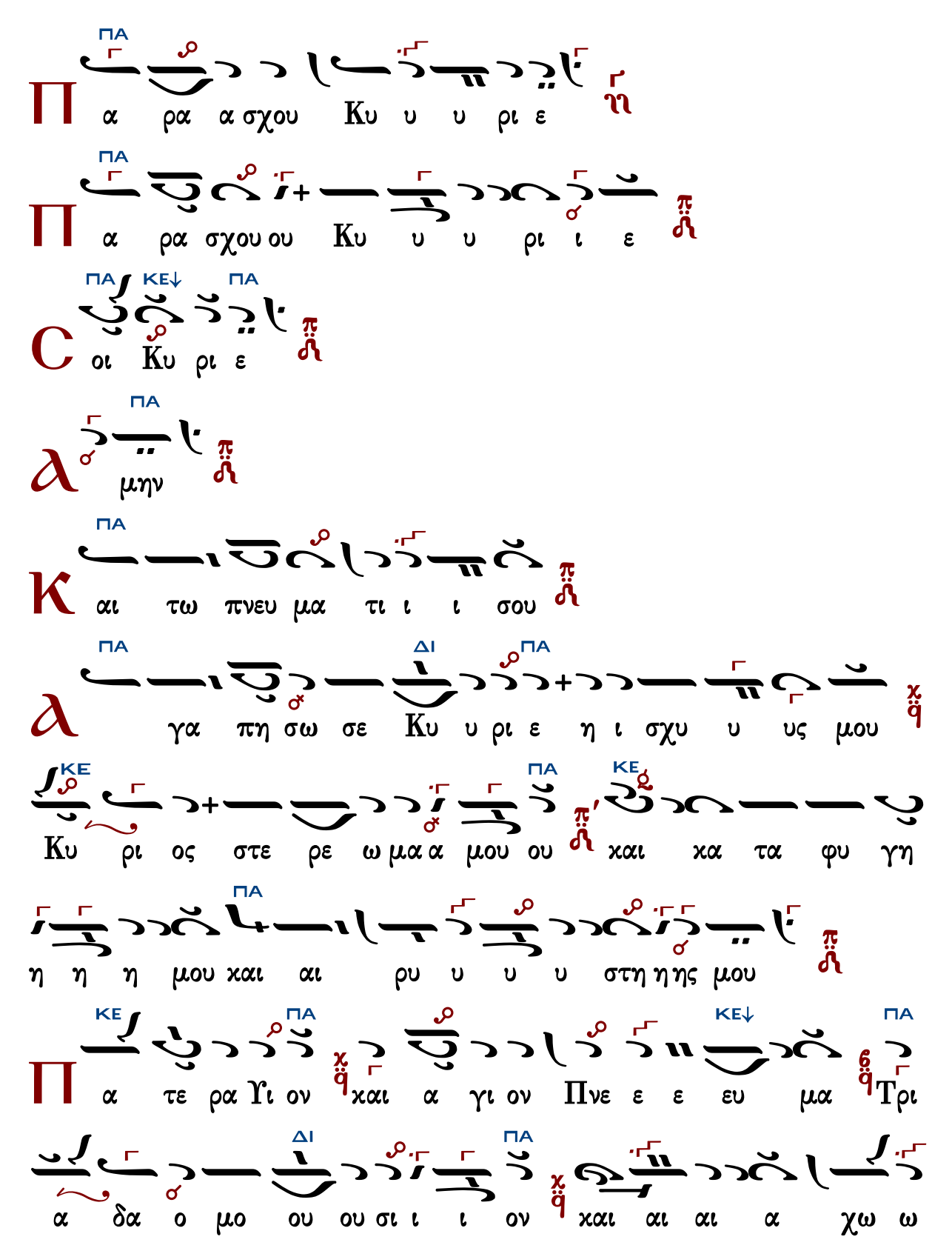
ΠΑ
Π α ρα α σχου Κυ υ υ ρι ε
ΠΑ
Π α ρα σχου ου Κυ υ υ ρι ι ε
ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
C οι Κυ ρι ε
ΠΑ
α μην
ΠΑ
Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σου
ΠΑ ΔΙ ΠΑ
α γα πη σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υ υς μου
ΚΕ ΠΑ ΚΕ
Κυ ρι ος στε ρε ω μα α μου ου και κα τα φυ γη
ΠΑ
η η η μου και αι ρυ υ υ υ στη η ης μου
ΚΕ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ
Π α τε ρα Υι ον και α γι ον Πνε ε ε ευ μα Τρι
ΔΙ ΠΑ
α δα ο μο ου ου σι ι ι ον και αι αι α χω ω

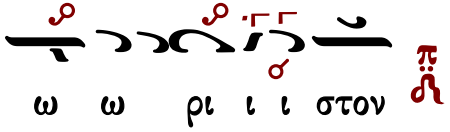

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

ΜΕΛ ΓΑ

Και με τα του πνευ μα το ος σου

ΠΑ

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ΔΙ ΠΑ ΚΕ↓ ΠΑ

α ξι ι ι ο ον χαι δι ι ι χαι αι αι ον

ΠΑ

γι ο ος α γι ος α γι ος Κυ υ ρι ος Σα βα

ΚΕ ΠΑ

ωθ πλη η ρης ο ου ρα νο ος χαι η γη τη η ης δο ξης

ΜΕΛ ΠΑ ΚΕ

σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις ευ λο γη

ΠΑ

με νος ο ερ χο ο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

ΚΕ↓ ΠΑ ΚΕ ΠΑ

ι ου ω σαν να ο εν τοις υ ψι ι στοις

μην

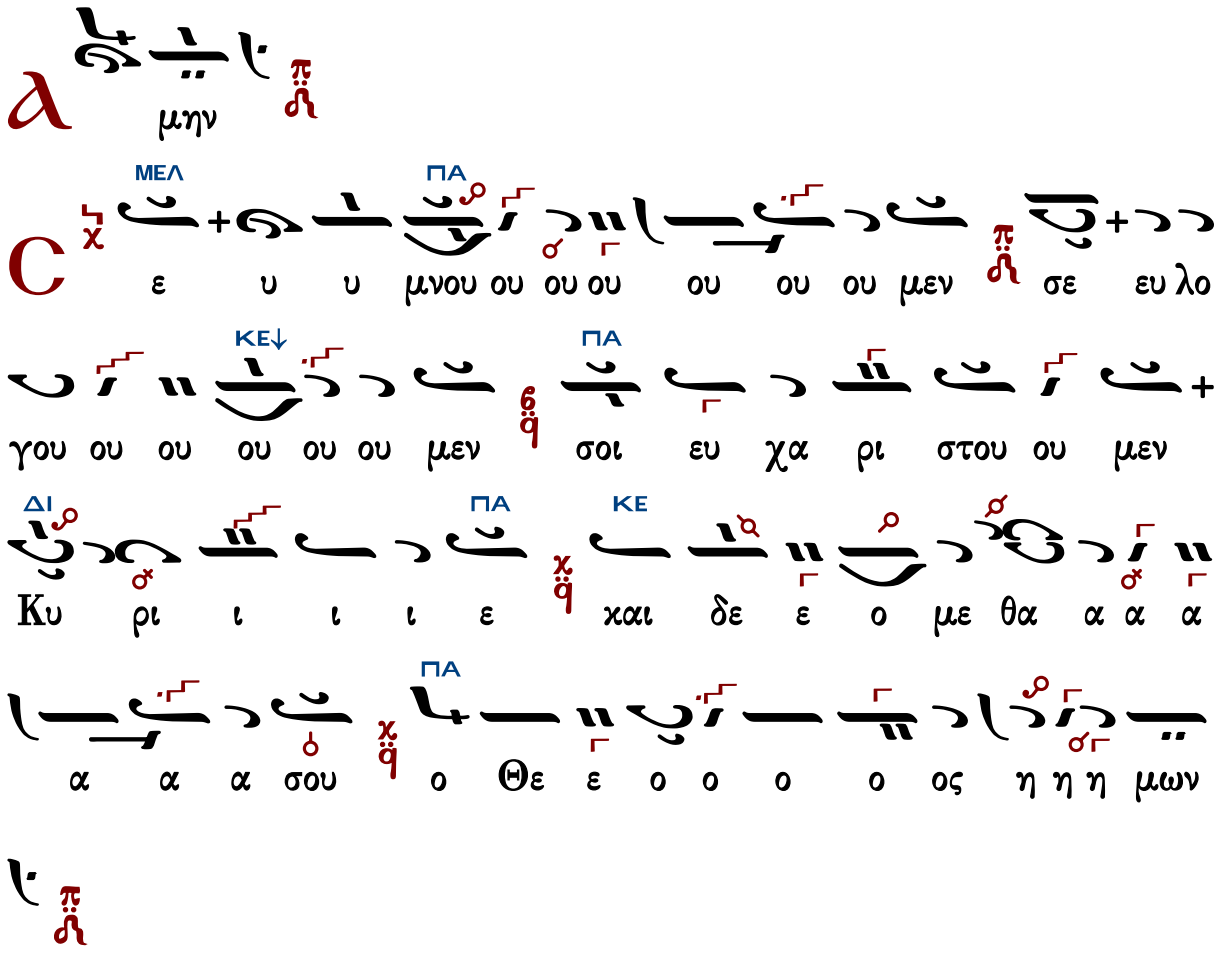

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

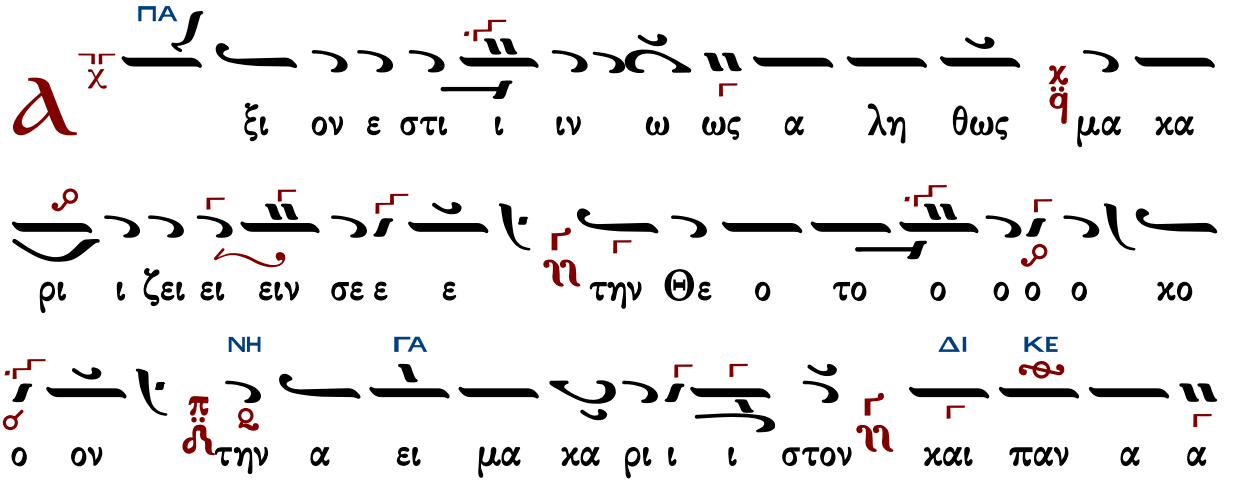

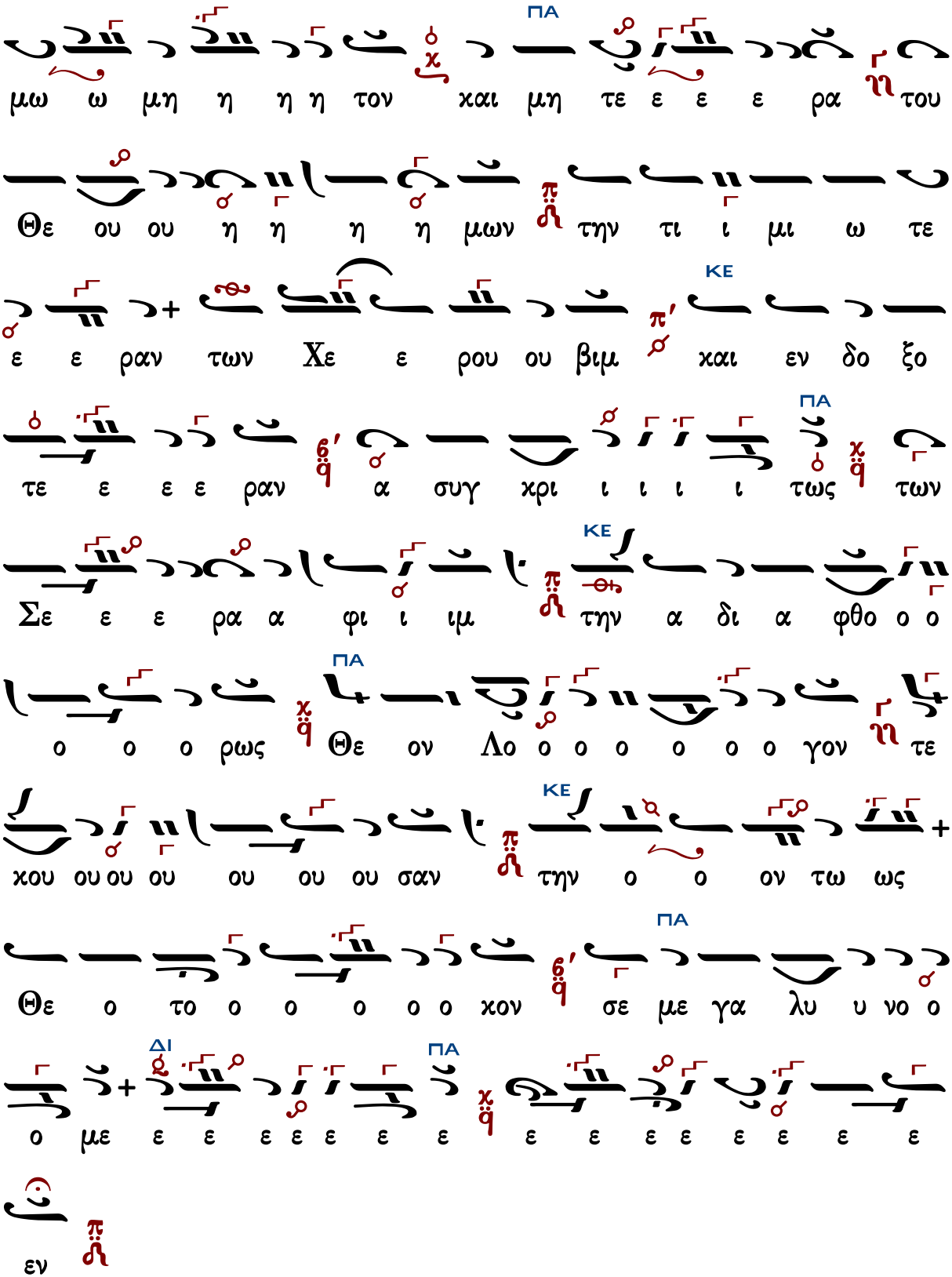
ΠΑ
μω ω μη η η η τον και μη τε ε ε ε ρα η του
Θε ου ου η η η η μων π την τι ι μι ω τε
ΚΕ
ε ε ραν των Χε ε ρου ου βιμ π' και εν δο ξο
ΠΑ
τε ε ε ε ραν ϛ' α συγ χρι ι ι ι ι τως χ των
ΚΕ
Σε ε ε ρα α φι ι ιμ π την α δι α φθο ο ο
ΠΑ
ο ο ο ρως χ Θε ον Λο ο ο ο ο ο ο γον η τε
ΚΕ
χου ου ου ου ου ου ου σαν π την ο ο ον τω ως
ΠΑ
Θε ο το ο ο ο ο ο χον ϛ' σε με γα λυ υ νο ο
ΠΑ
ΔΙ
ο με ε ε ε ε ε ε ε χ ε ε ε ε ε ε ε ε
εν π

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος ⸗ Πα

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία 1992 σ.327*

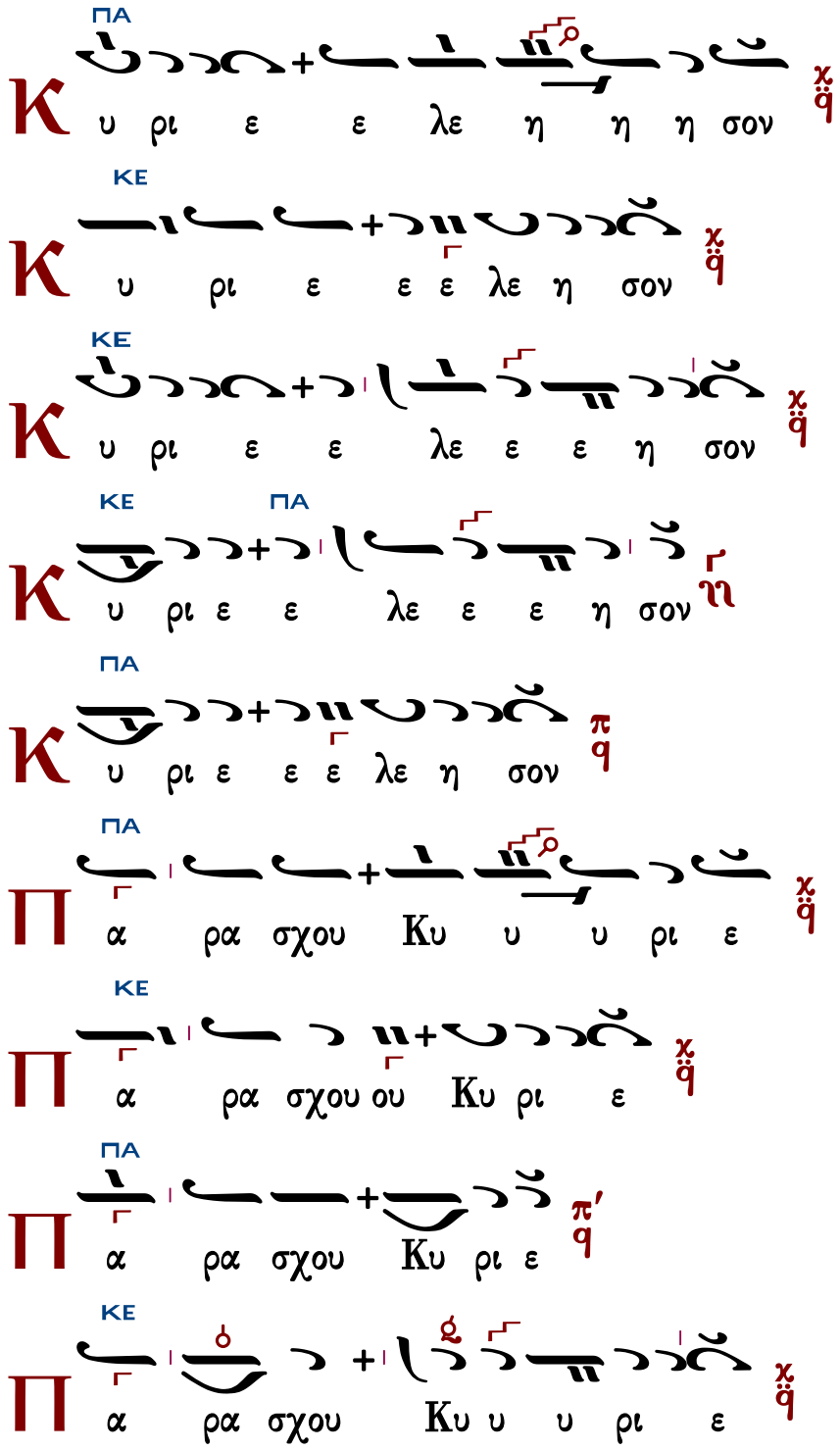

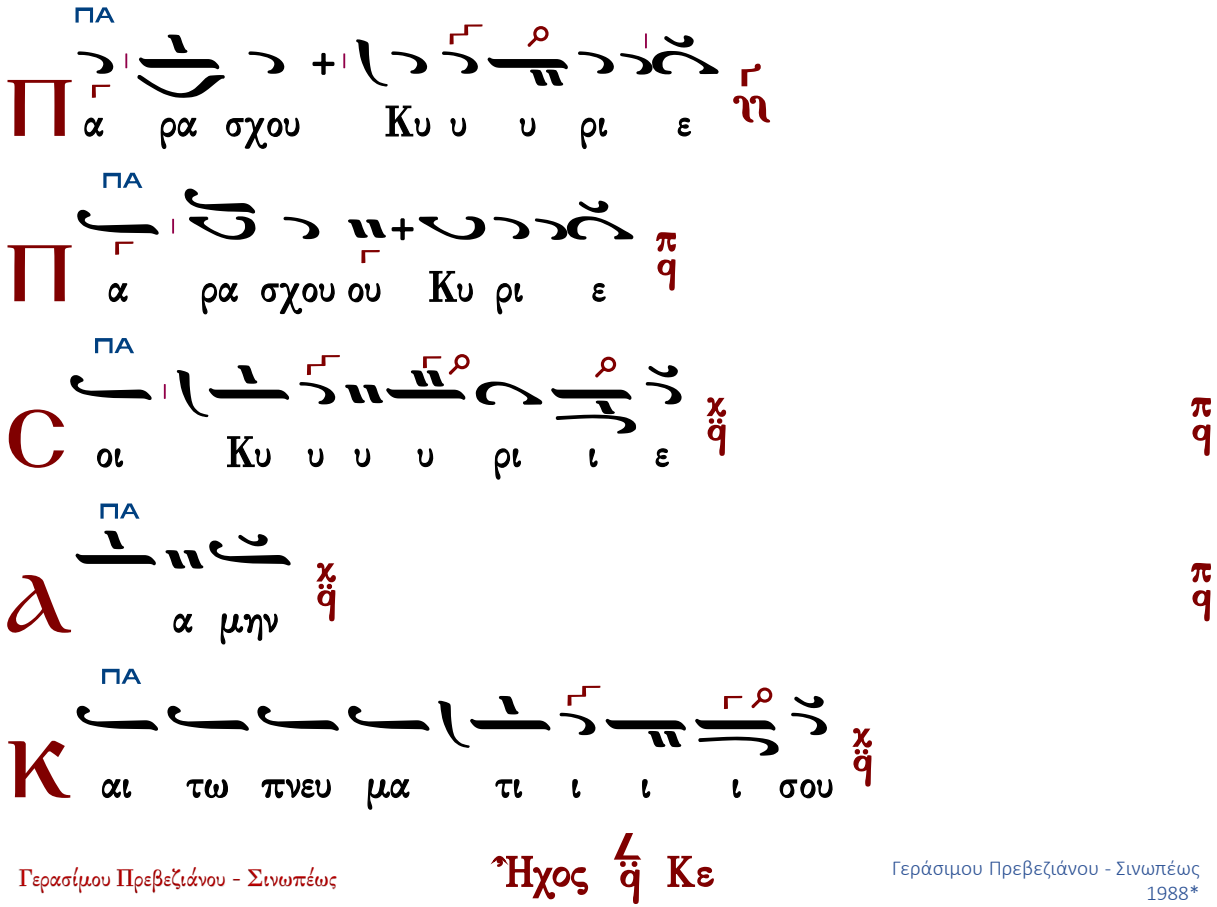

Γερασίμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως

Ἦχος Κε

Γεράσιμου Πρεβεζιάνου - Σινωπέως
1988*

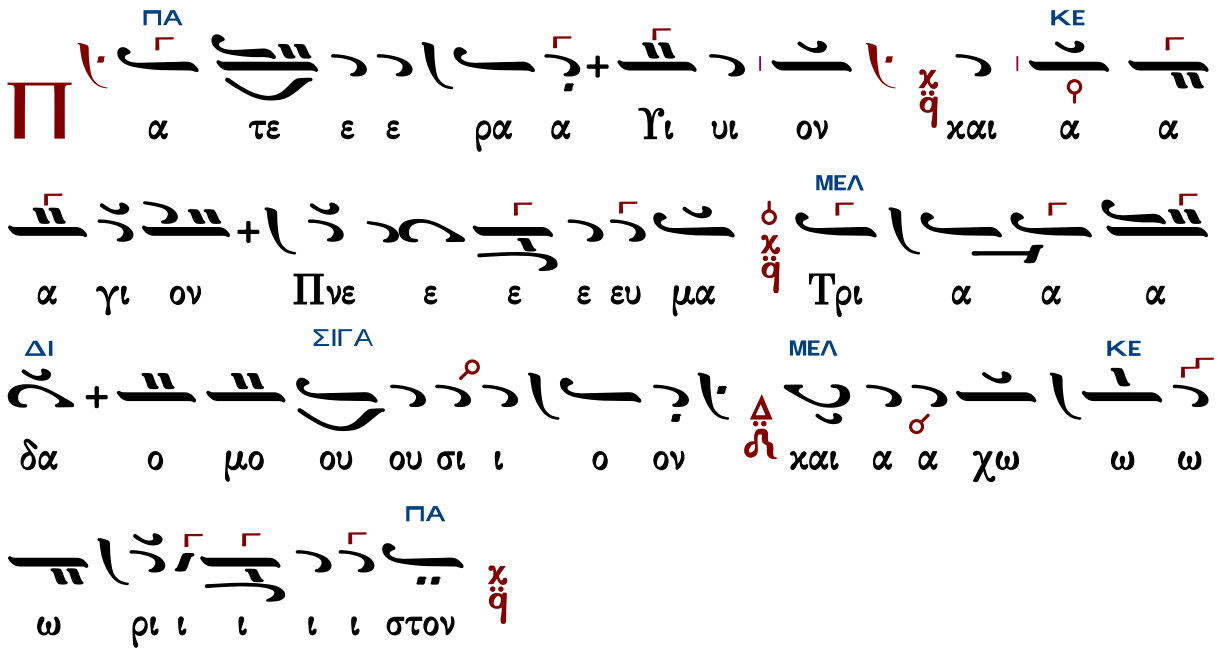

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·

πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

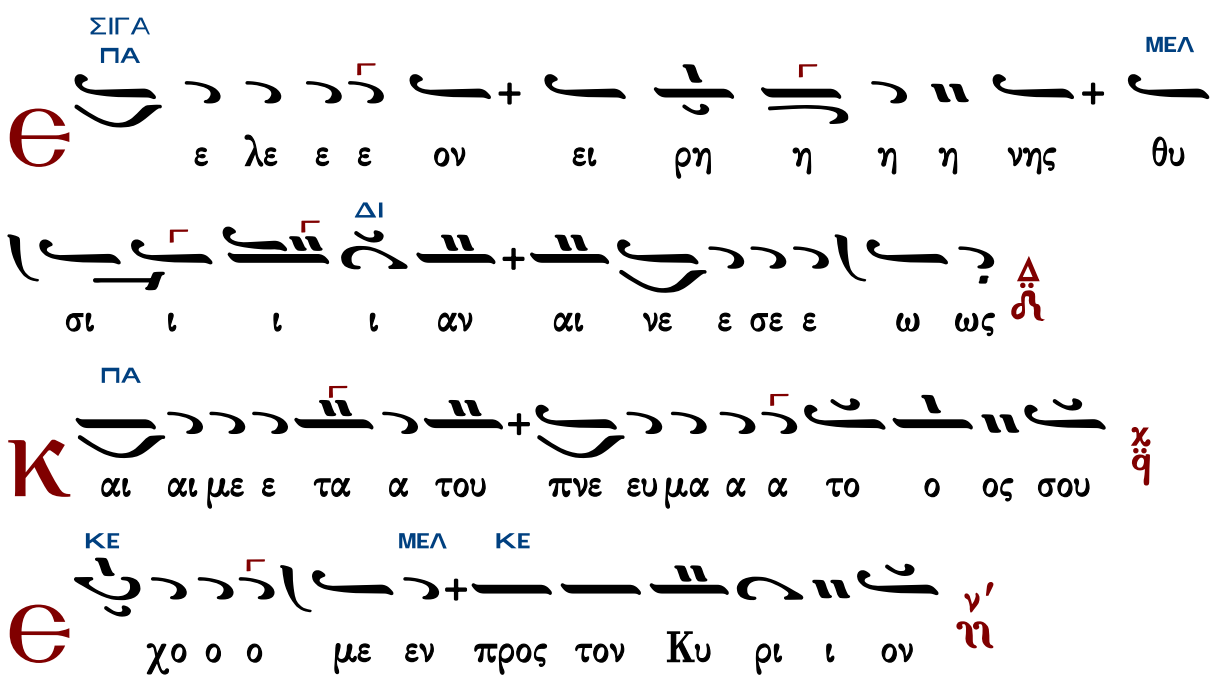

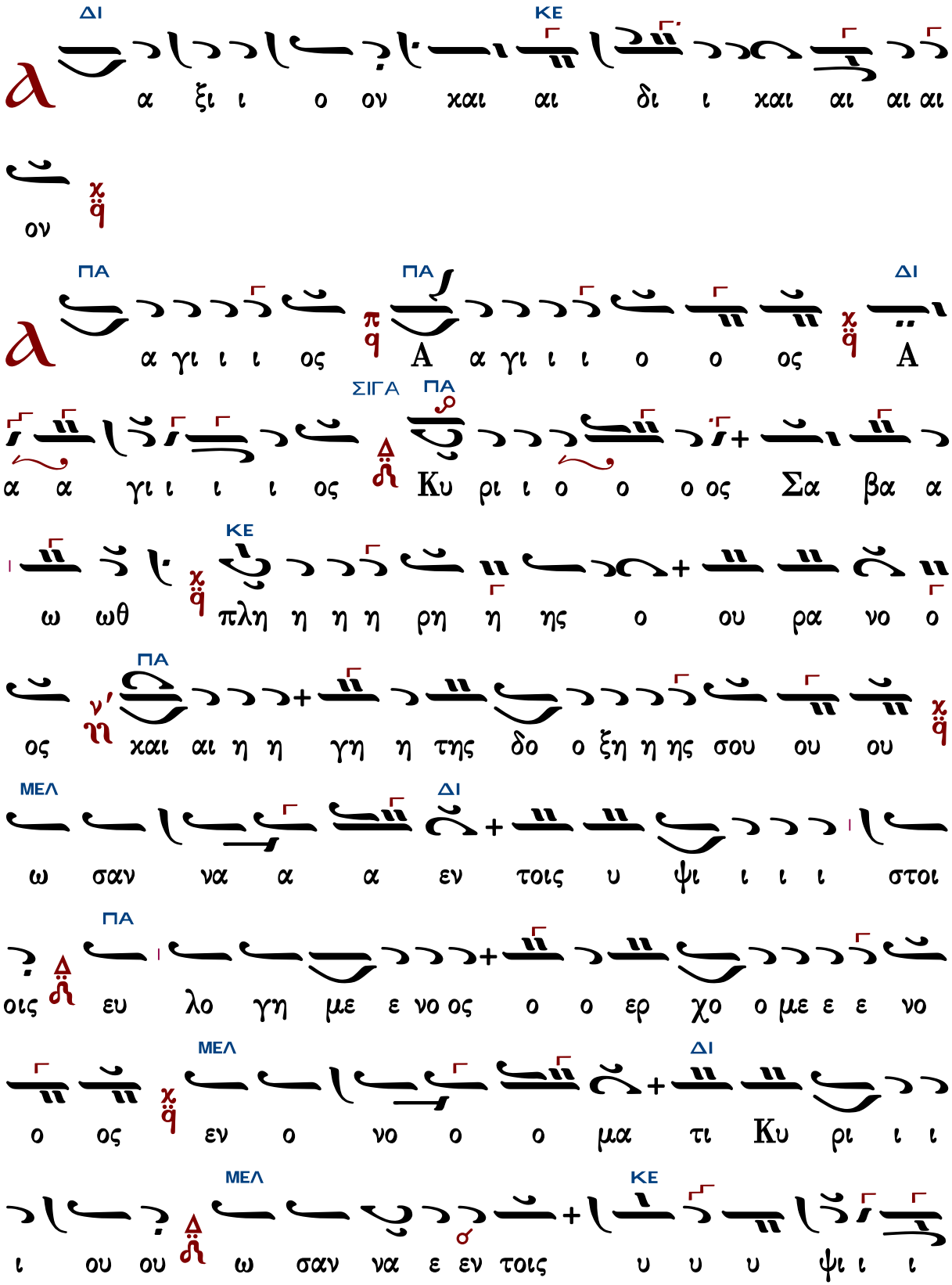
ΔΙ ΚΕ
α ξι ι ο ον χαι αι δι ι χαι αι αι αι
ον
ΠΑ ΠΑ ΔΙ
α γι ι ι ος Α α γι ι ι ο ο ος Α
ΣΙΓΑ ΠΑ
α α γι ι ι ι ος Κυ ρι ι ο ο ο ος Σα βα α
ΚΕ
ω ωθ πλη η η η ρη η ης ο ου ρα νο ο
ΠΑ
ος χαι αι η η γη η της δο ο ξη η ης σου ου ου
ΜΕΛ ΔΙ
ω σαν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι στοι
ΠΑ
οις ευ λο γη με ε νο ος ο ο ερ χο ο με ε ε νο
ΜΕΛ ΔΙ
ο ος εν ο νο ο ο μα τι Κυ ρι ι ι
ΜΕΛ ΚΕ
ι ου ου ω σαν να ε εν τοις υ υ υ ψι ι ι

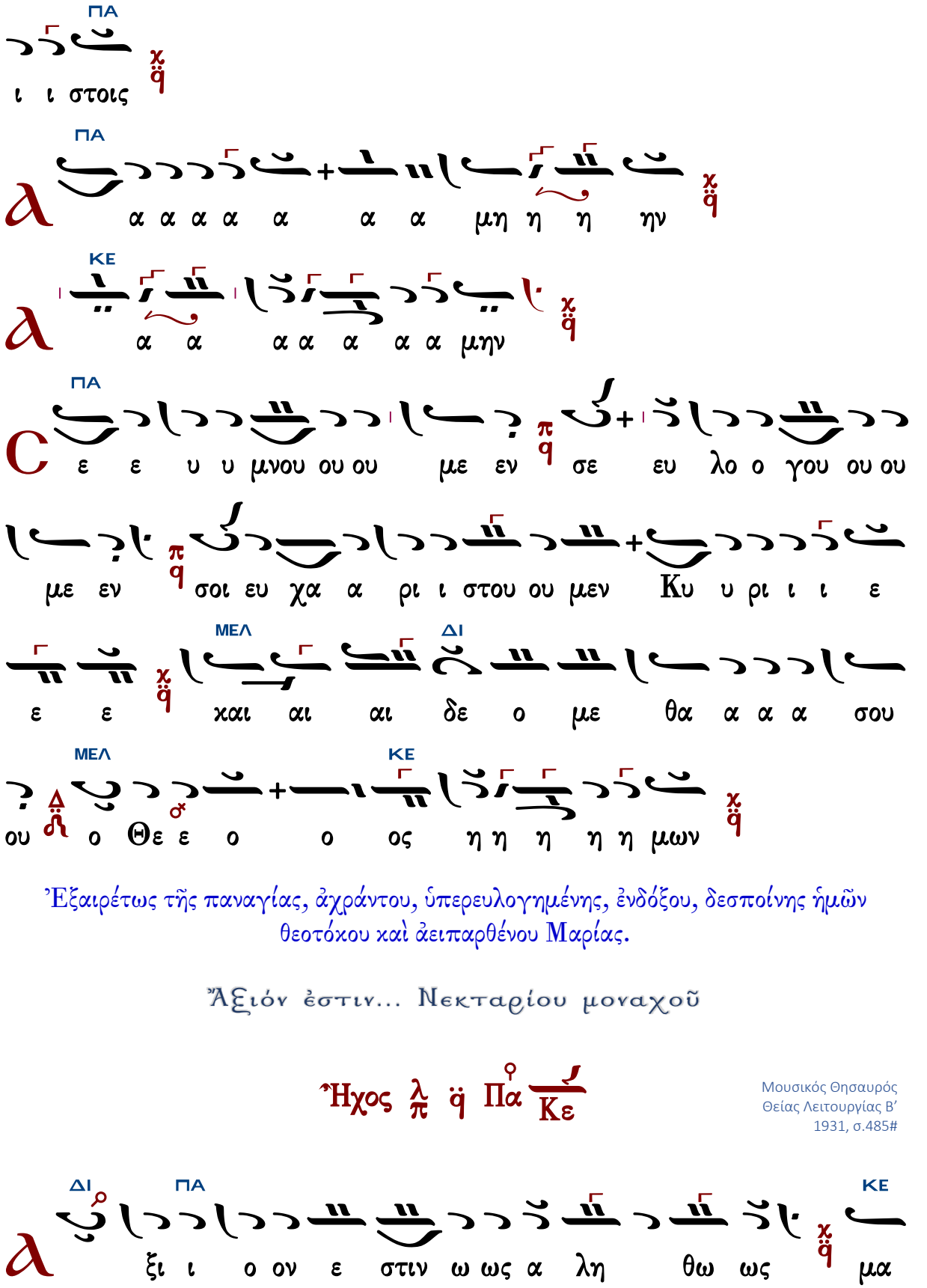

Μουσικός Θησαυρός
Θείας Λειτουργίας Β΄
1931, σ.485#

ΜΕΛ ΚΕ
κα ρι ζει ειν σε τη ην Θε ο ο ο το ο ο ο κον
ΚΕ↓
την α α ει ει μα α κα ρι ι στο ον και παν α α μω
ΚΕ
μη η το ον και μη τε ρα α του Θε ε ου ου η
ΠΑ
η η μων την τι ι μι ι ω τε ε ε ραν τω ω ων Χε
ΔΙ ΚΕ ΔΙ ΜΕΛ
ρου ου βι ιμ και ε εν δο ξο τε ε ε ε ρα αν α
ΚΕ
συγ κρι ι ι τως τω ω ω ων Σε ε ρα α α φιμ
ΚΕ↓ ΚΕ ΜΕΛ
την α δι α α φθο ο ο ρω ως Θε ον Λο ο ο γον
ΚΕ ΠΑ
τε ε ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ως Θε ε
ΜΕΛ ΚΕ
ο το ο ο ο ο κον σε ε ε με γα α α α
ΜΕΛ ΚΕ ΔΙ ΠΑ
λυ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Ἦχος δ΄ Δι

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

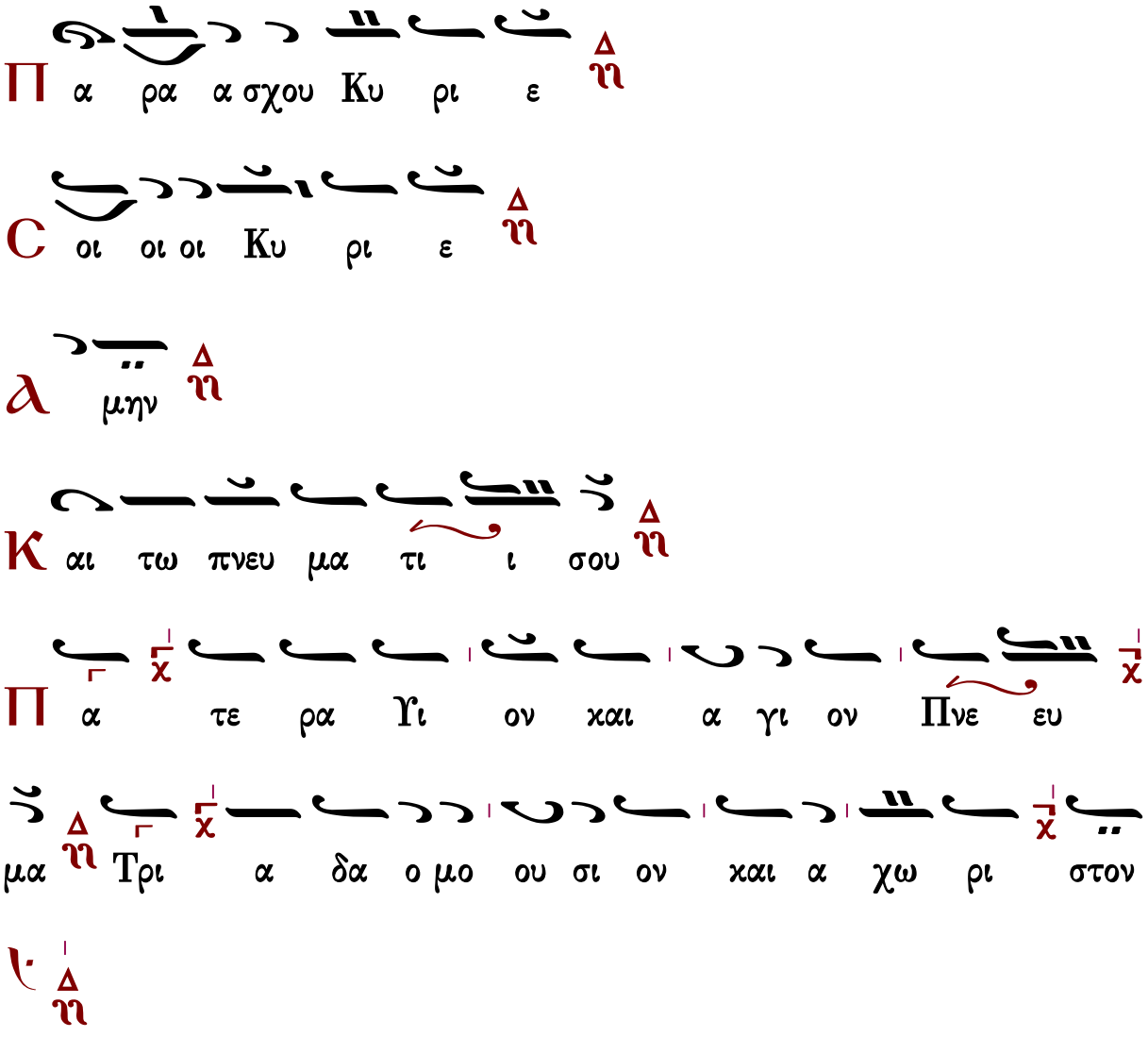

Ἦχος

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
έκ χειρογράφου 24.10.2002*

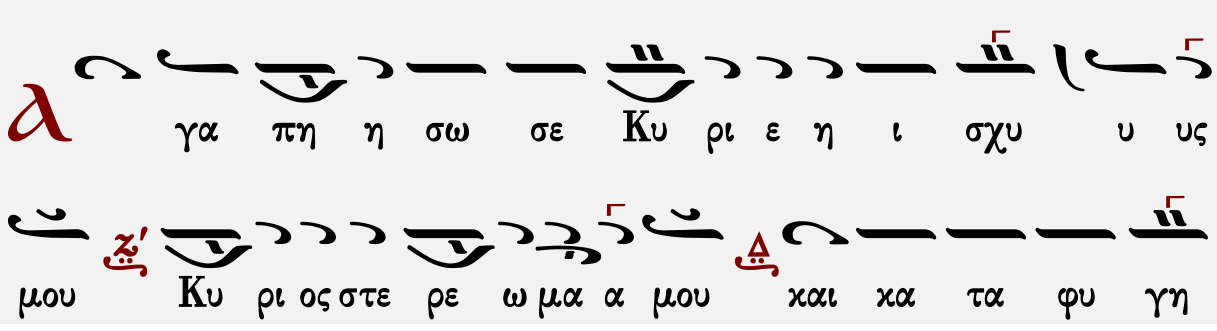

Τὰς θύρας, τὰς θύρας. Ἐν σοφίᾳ πρόσχωμεν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι᾽ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Στῶμεν καλῶς· στῶμεν μετὰ φόβου·
πρόσχωμεν τὴν ἁγίαν ἀναφοράν, ἐν εἰρήνῃ προσφέρειν.

Ἦχος

Κ.Α. Ψάχου
Λειτουργία τομος Α΄
1909 σ.132*

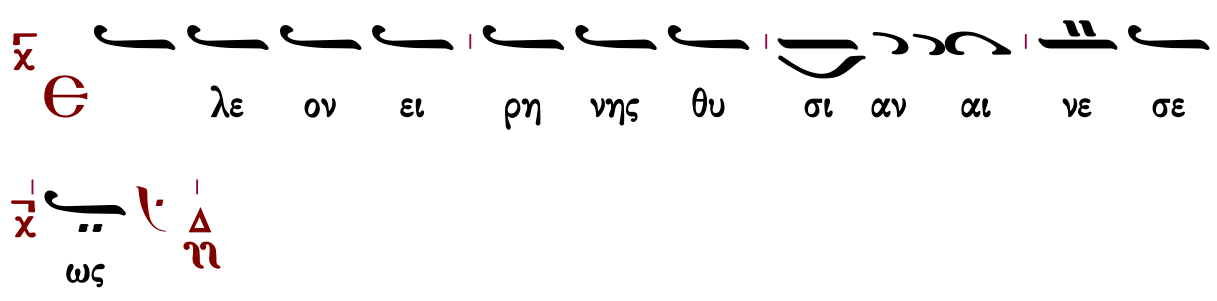

Κ αι με τα του πνευ μα το ος σου

Є χο μεν προς τον Κυ ρι ον

ϡ ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

ϡ γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι

ος Σαβ βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η

γη της δο ξης σου ω σαν να εν τοις υ ψι ι

στοις ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ου ου ου ω σαν να εν τοις υ

ψι ι ι ι ι ι στοις

ϡ μη η ην

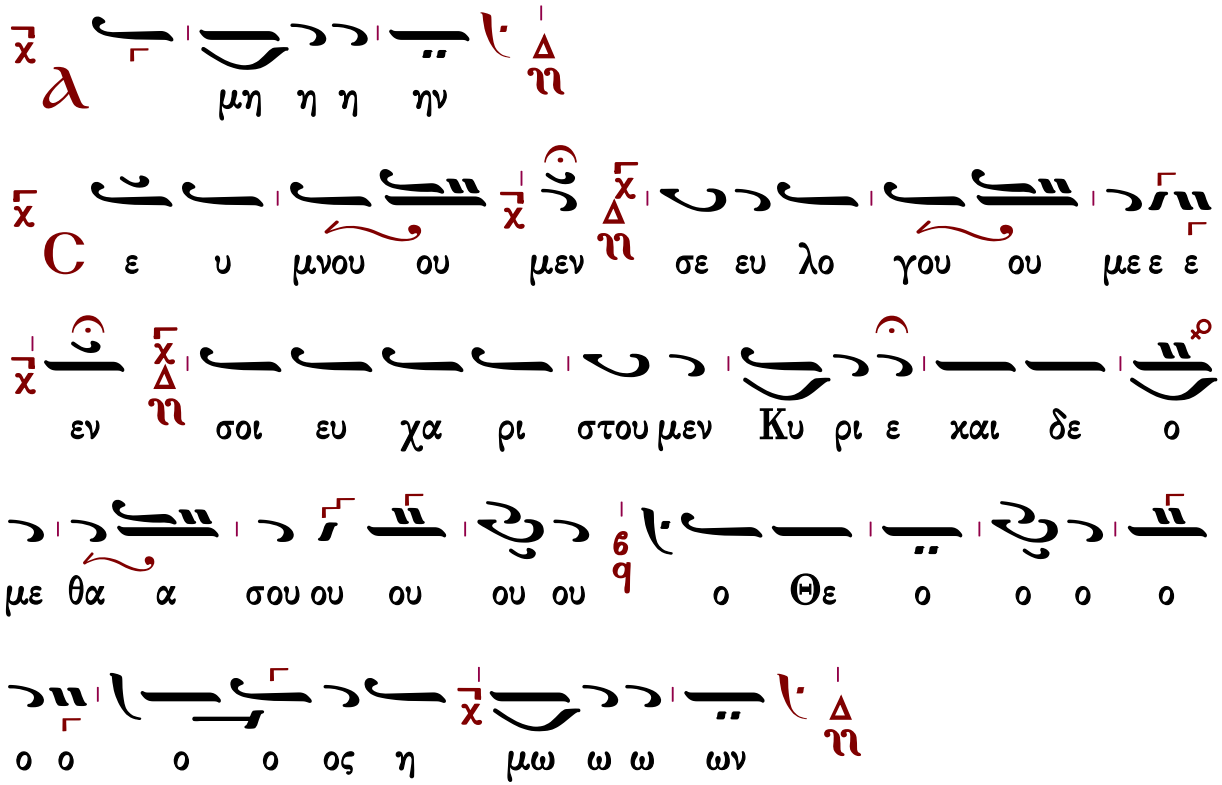

Ἐξαιρέτως τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου,
δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Πανδέκτη
Θ. Λειτουργία
1851 σ.444#

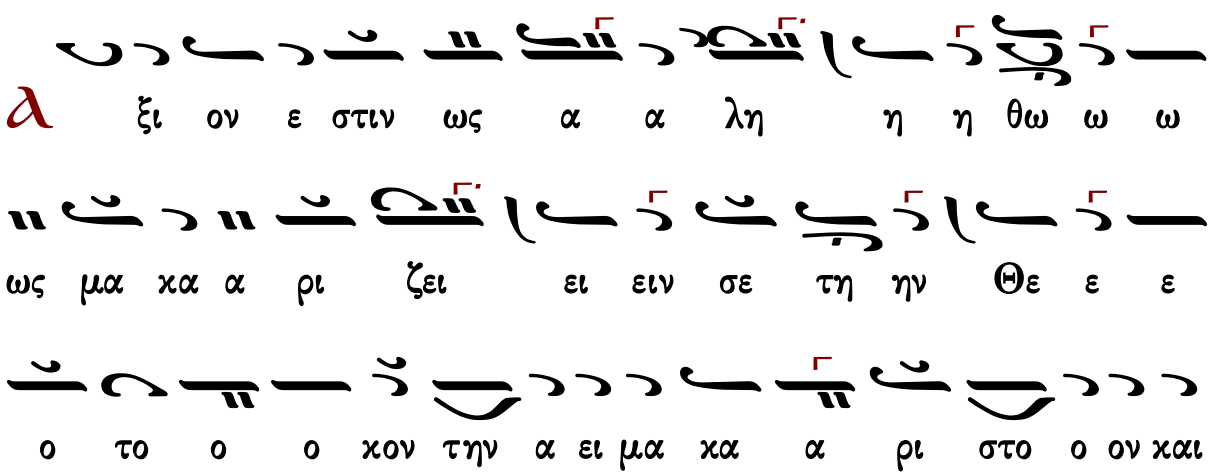

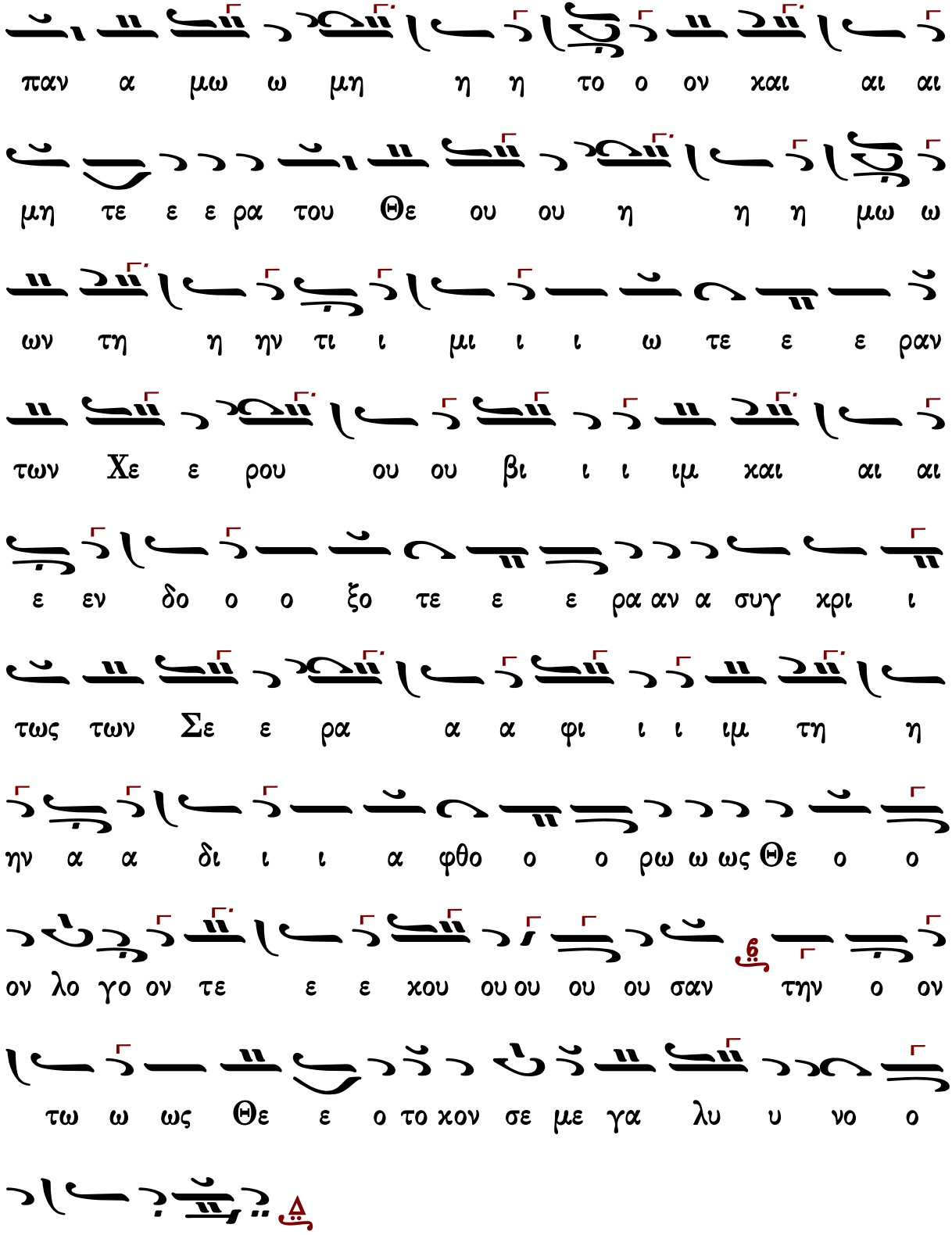
παν α μω ω μη η η το ο ον χαι αι αι
μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω
ων τη η ην τι ι μι ι ι ω τε ε ε ραν
των Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ χαι αι αι
ε εν δο ο ο ξο τε ε ε ρα αν α συγ χρι ι
τως των Σε ε ρα α α φι ι ι ιμ τη η
ην α α δι ι ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο
ον λο γο ον τε ε ε χου ου ου ου ου σαν την ο ον
τω ω ως Θε ε ο το χον σε με γα λυ υ νο ο
ο με ε ε εν

Κοινωνικόν ἦχος πλ.α΄

Νικηφόρου τοῦ Ἠθικοῦ (τέλη ιγ΄ αἰ.)

κατ' ἐξήγησιν Χουρμουζίου Χαρτοφύλακος

Ἦχος λ̇ π̇ ϱ̈ Πα

Ανθολογία Κοινωνικών
τόμος γ΄ Ηχάδιν σ.60#

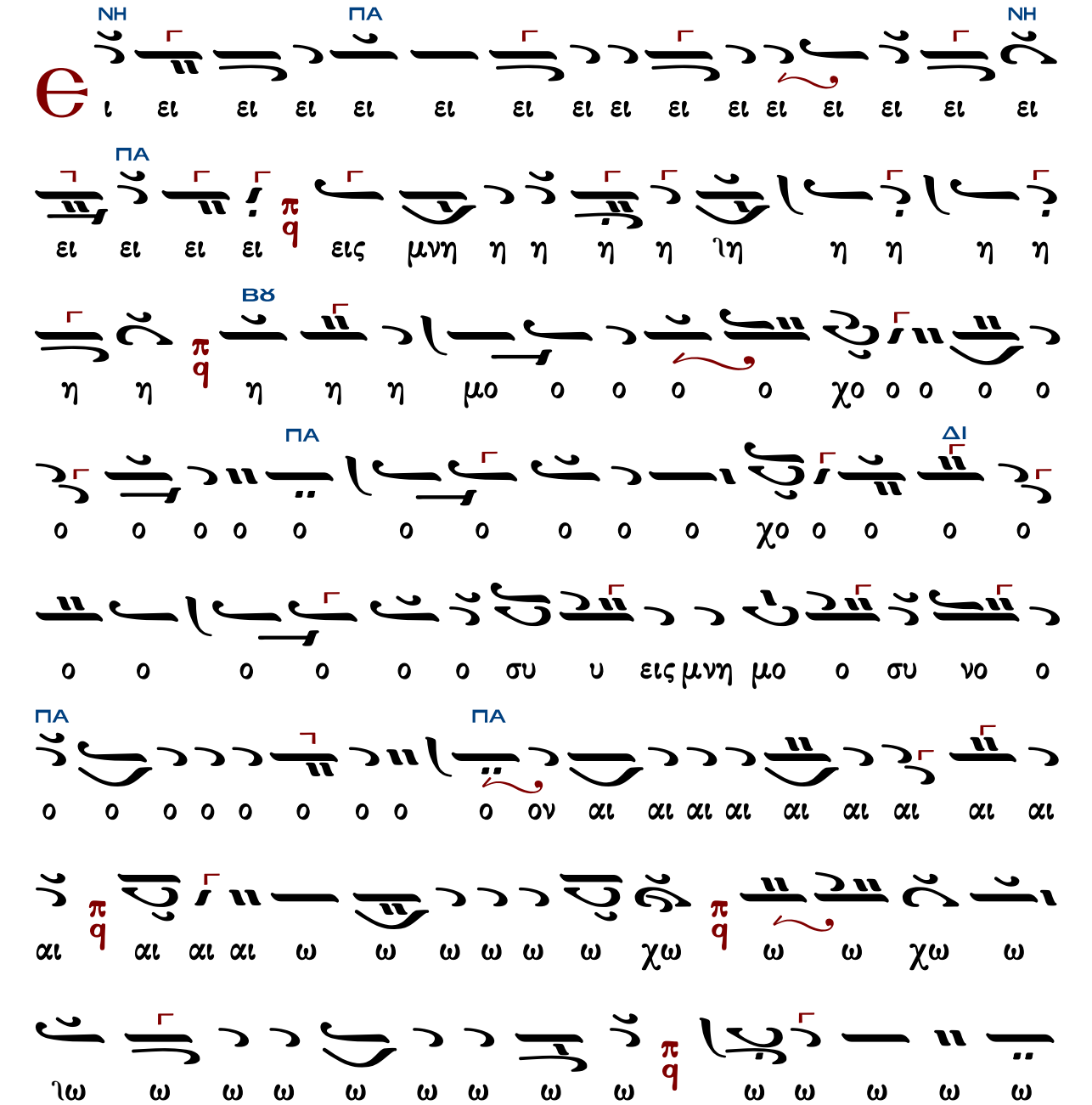

ΒΘ
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω
ΠΑ
ω ω ιω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
ΝΗ
ω αι αι ω ω ω ω νι ι ι ο ο ο ον ε
ΠΑ
ε ε ε ε ε ε σται αι αι αι αι αι ιαι αι
αι αι αι αι αι αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ΝΗ
ΠΑ
χαι ε σται δι ι χαι ο ο ο ιο ο ο ο ο
ΖΘ
ο ο ος α α α α α α α αλ λη η η η
ΝΗ
ΜΕΛ
η η η η αλ λη η λου ου ου ου ου ου ου ου ου
ΠΑ
α αλ λη λου ου ι ι α α α α χα α ια
ΝΗ
ΠΑ
α α α α α ια α α α α α α α α

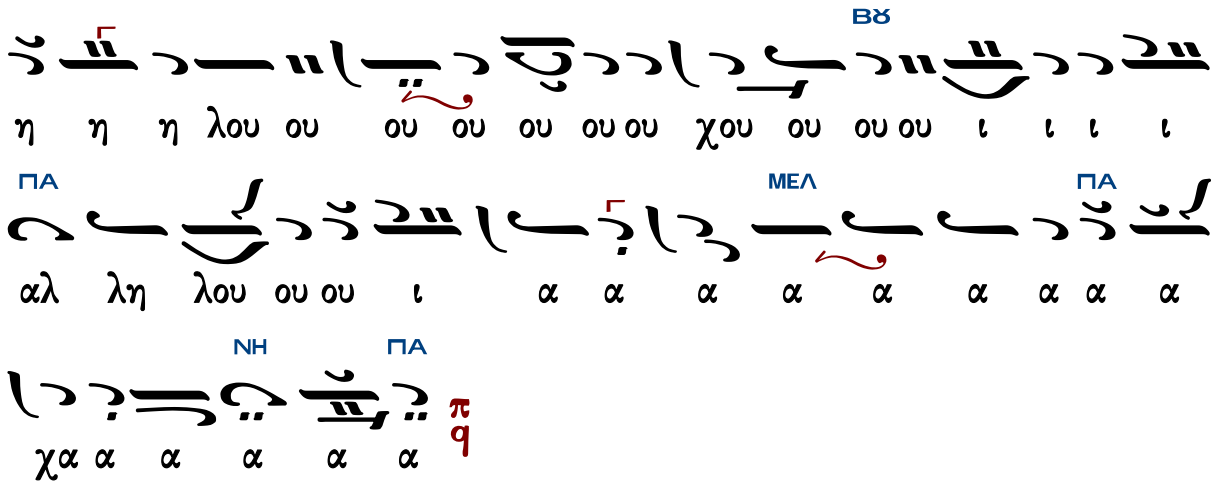

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου (†1821)

Ἦχος λ ϊ Πα

Πανδέκτη
Λειτουργία 1851 σ.781#

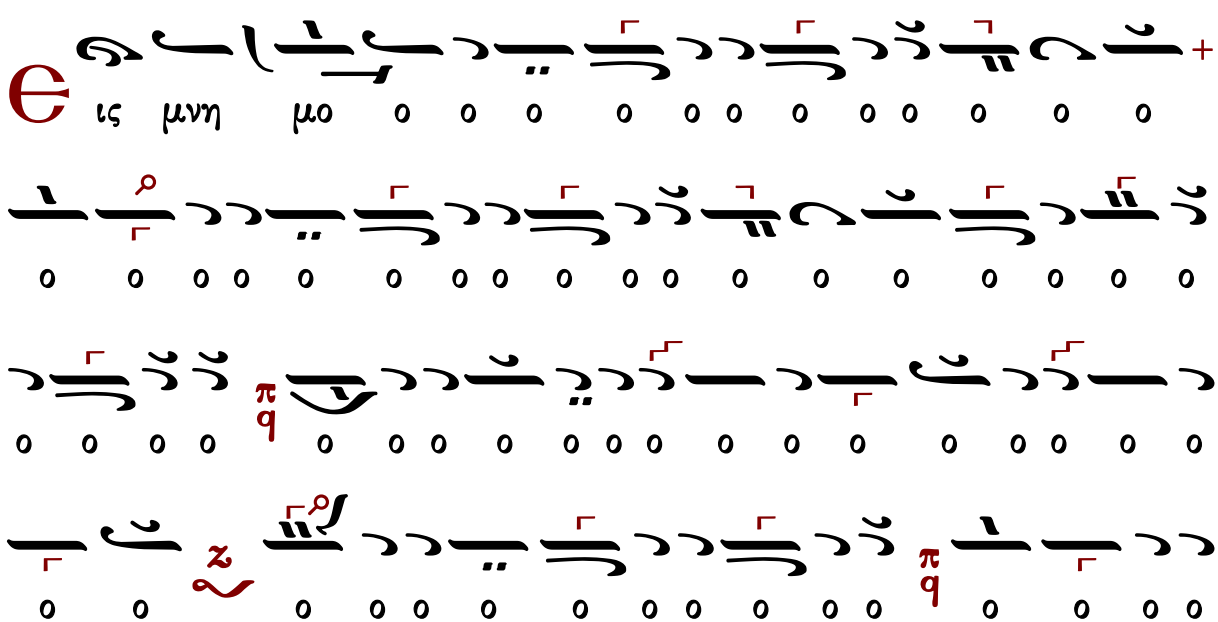

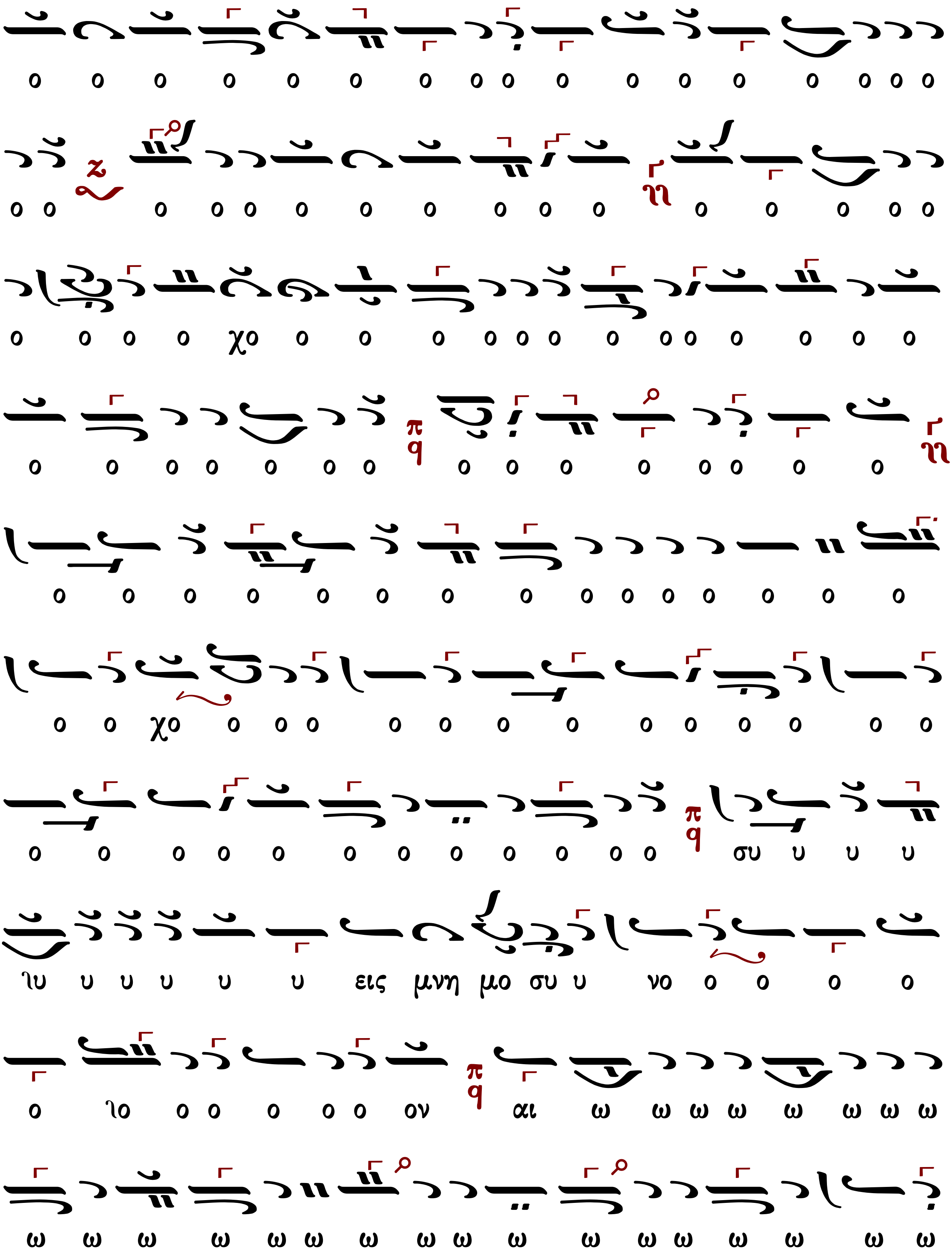
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο χο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο σου υ υ υ
ιυ υ υ υ υ υ εις μνη μο σου υ νο ο ο ο ο
ο ιο ο ο ο ο ο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

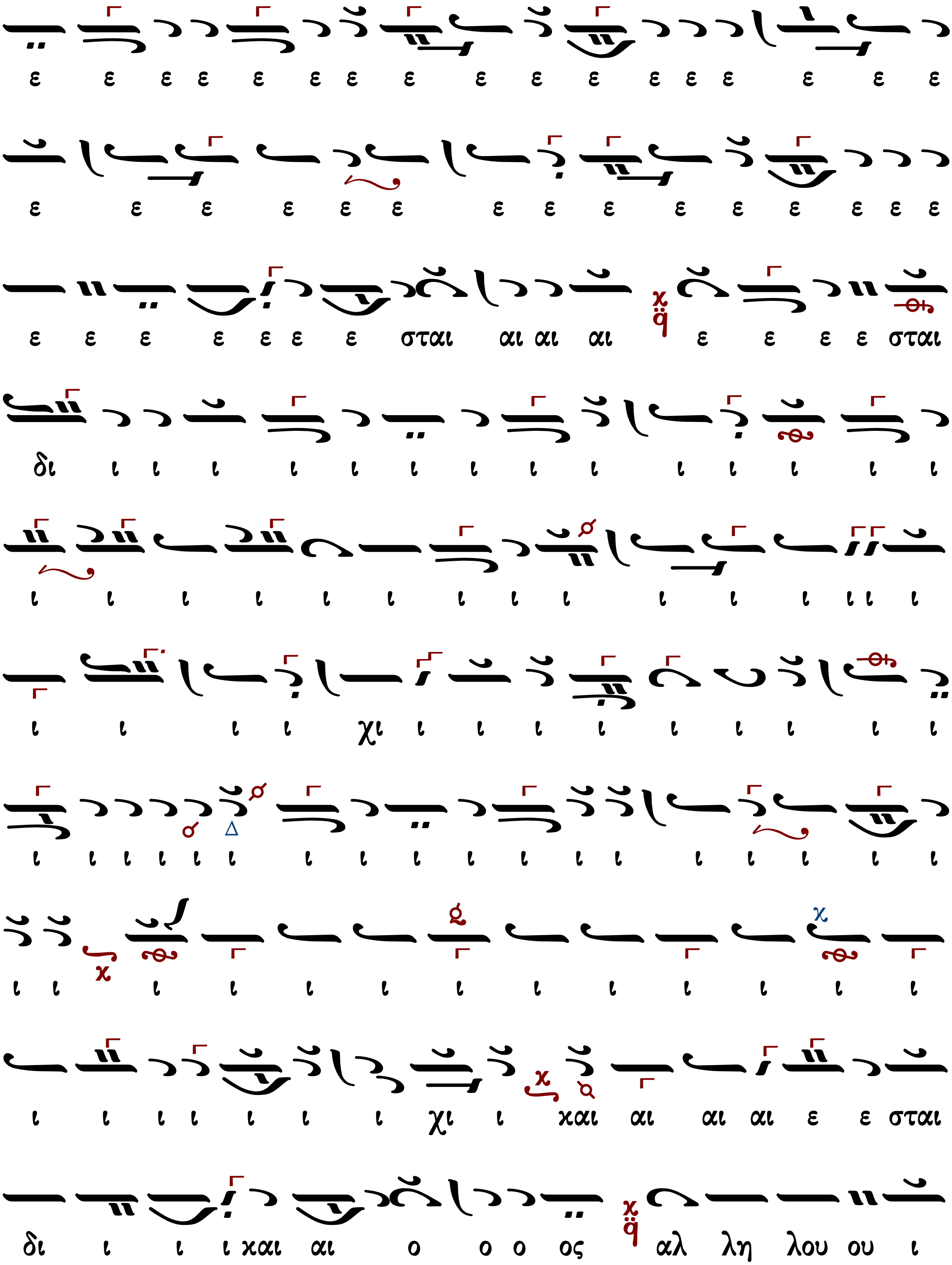
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε σται αι αι αι ε ε ε ε σται
δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ι ι ι ι ι χι ι χαι αι αι αι ε ε σται
δι ι ι ι χαι αι ο ο ο ος αλ λη λου ου ι

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἰωάσαφ Διονυσιάτου (†1866)

μίμηση Αἰνεῖτε Φωκαέως

Ἦχος λ̇ π̇ ϟ Πα

Κοινωνικών Εκλογάριον
Μονή Αγίου Διονυσίου
Άγιον Όρος 2002 σ.126#

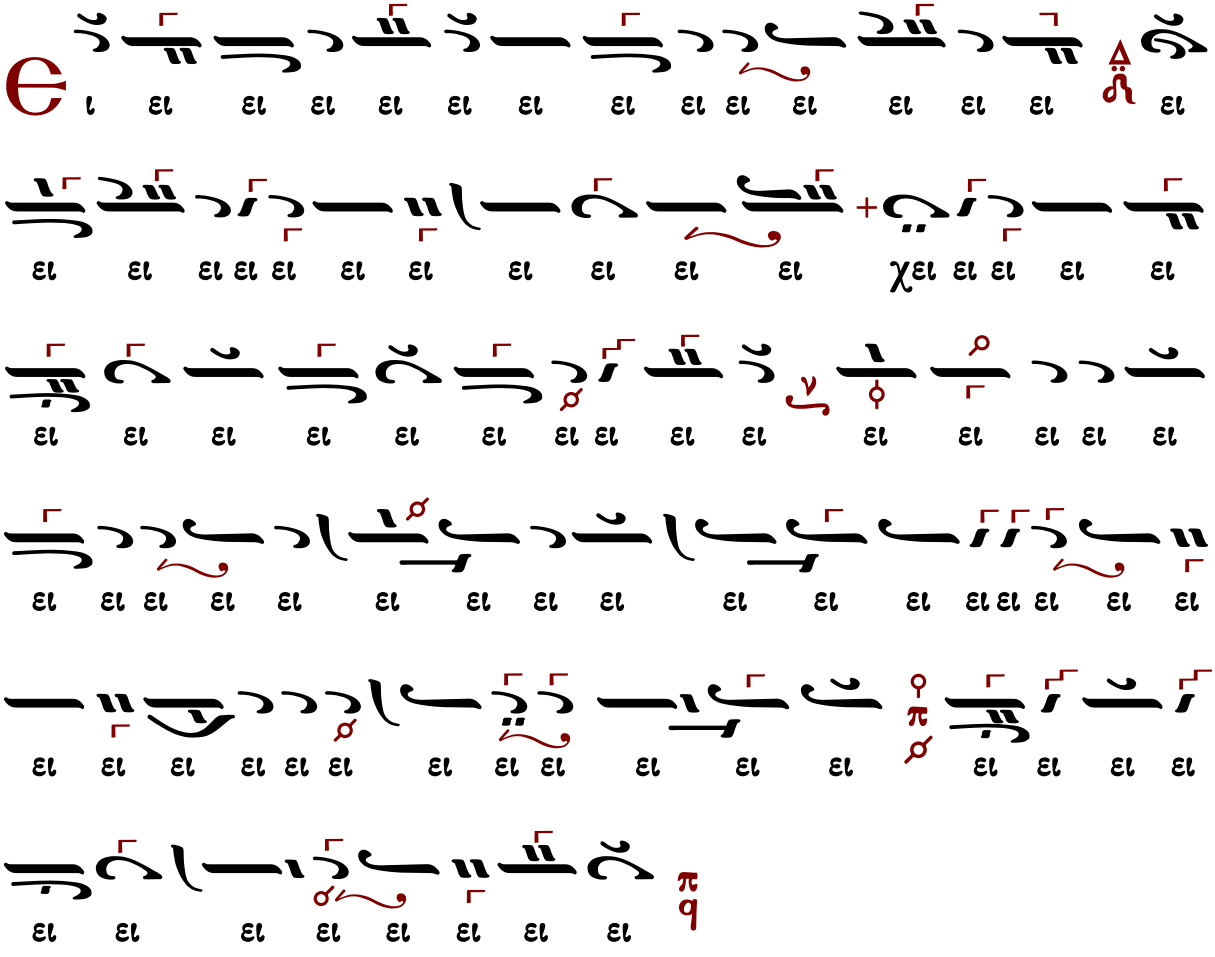

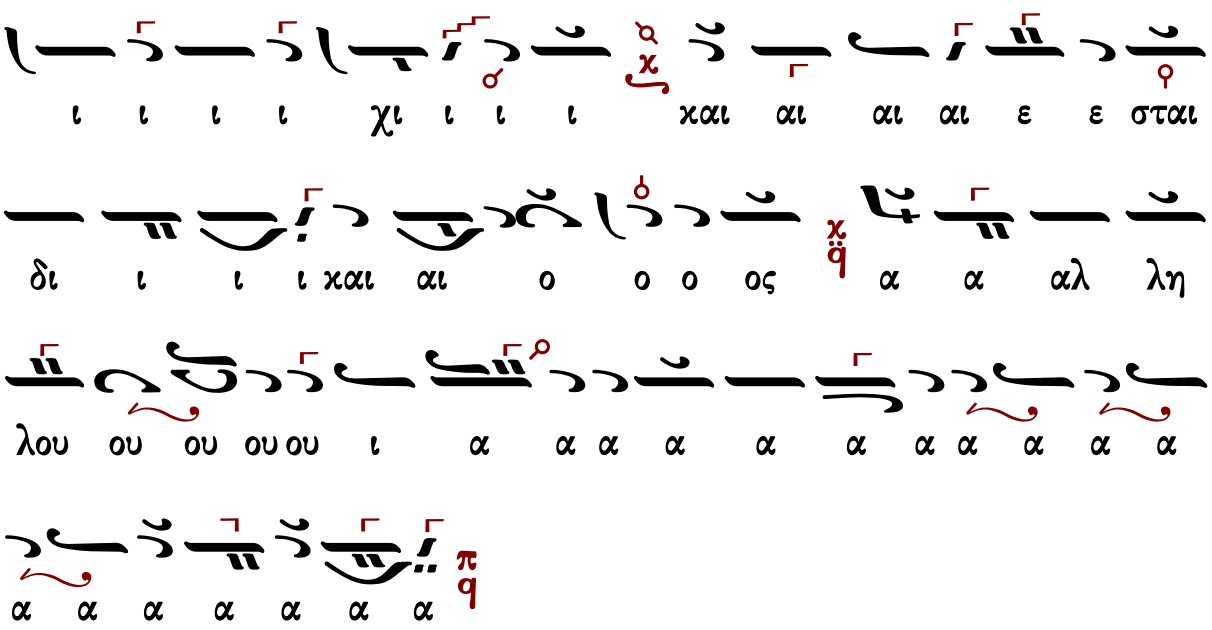

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Δημητρίου Κουτσαρδάκη (1880-1952)

Ἦχος λ̇ π̇ ϊ Πα

Δημητρίου Κουτσαρδάκη
Τα Μυρόπνοα Άνθη 1929 σ. 337*

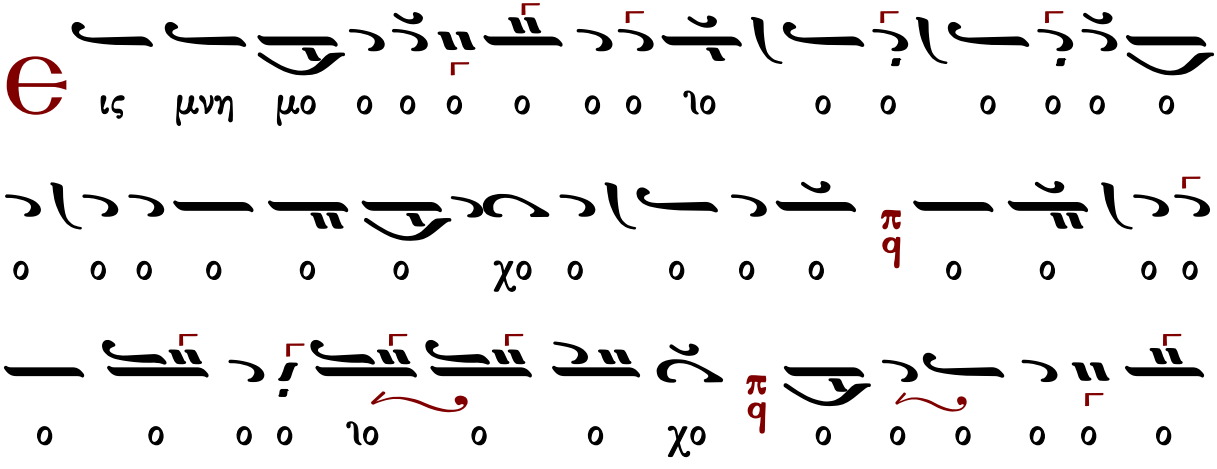

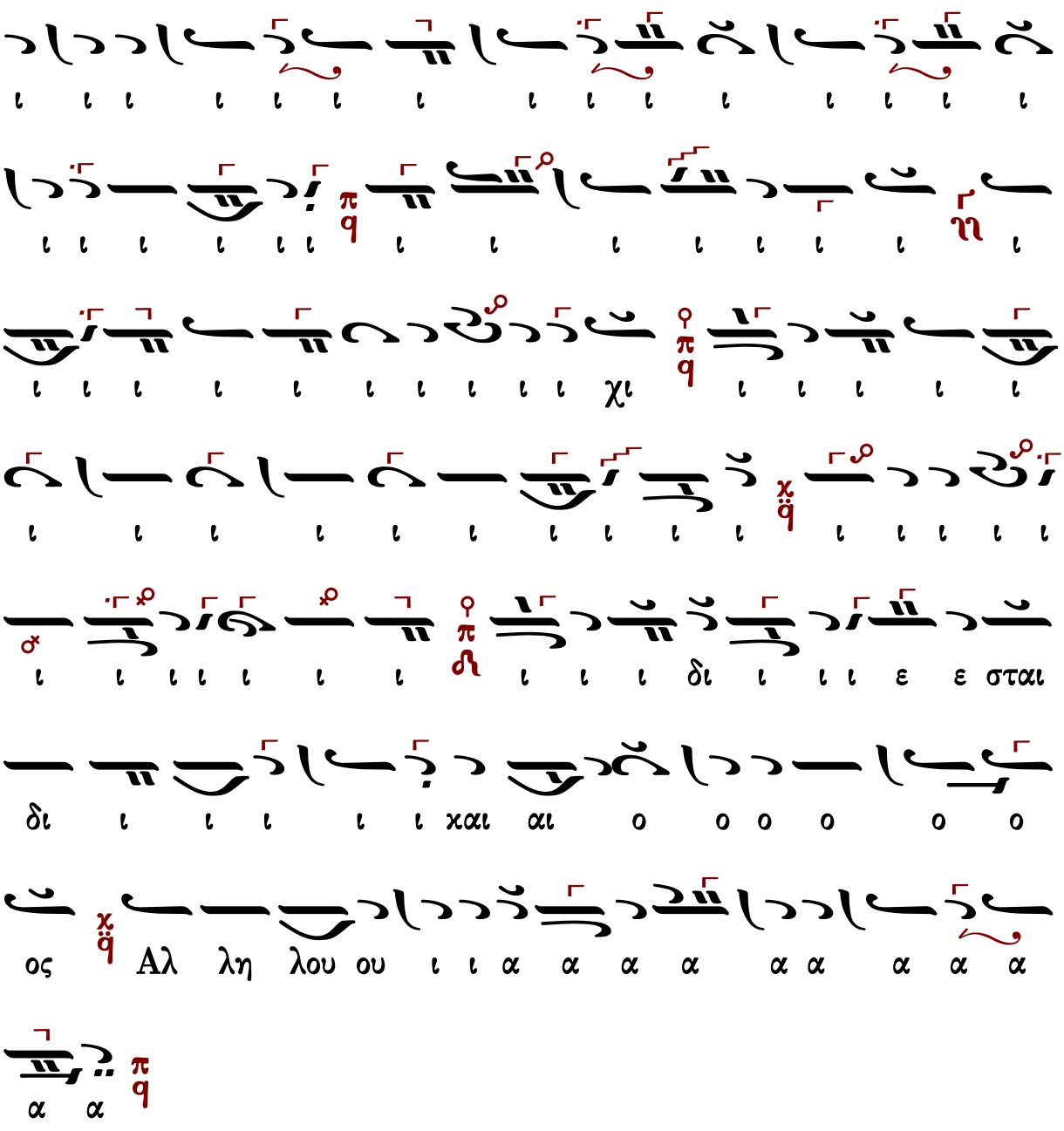

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

...συνέχεια κοινωνικοῦ...

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Κωνσταντίνου Λάμπρου

Ἦχος λ̇ π̇ ϙ̈ Πα

Κωνσταντίνου Λάμπρου
Χερουβικά-Κοινωνικά ἐνιαυτοῦ
2019 σ.279*

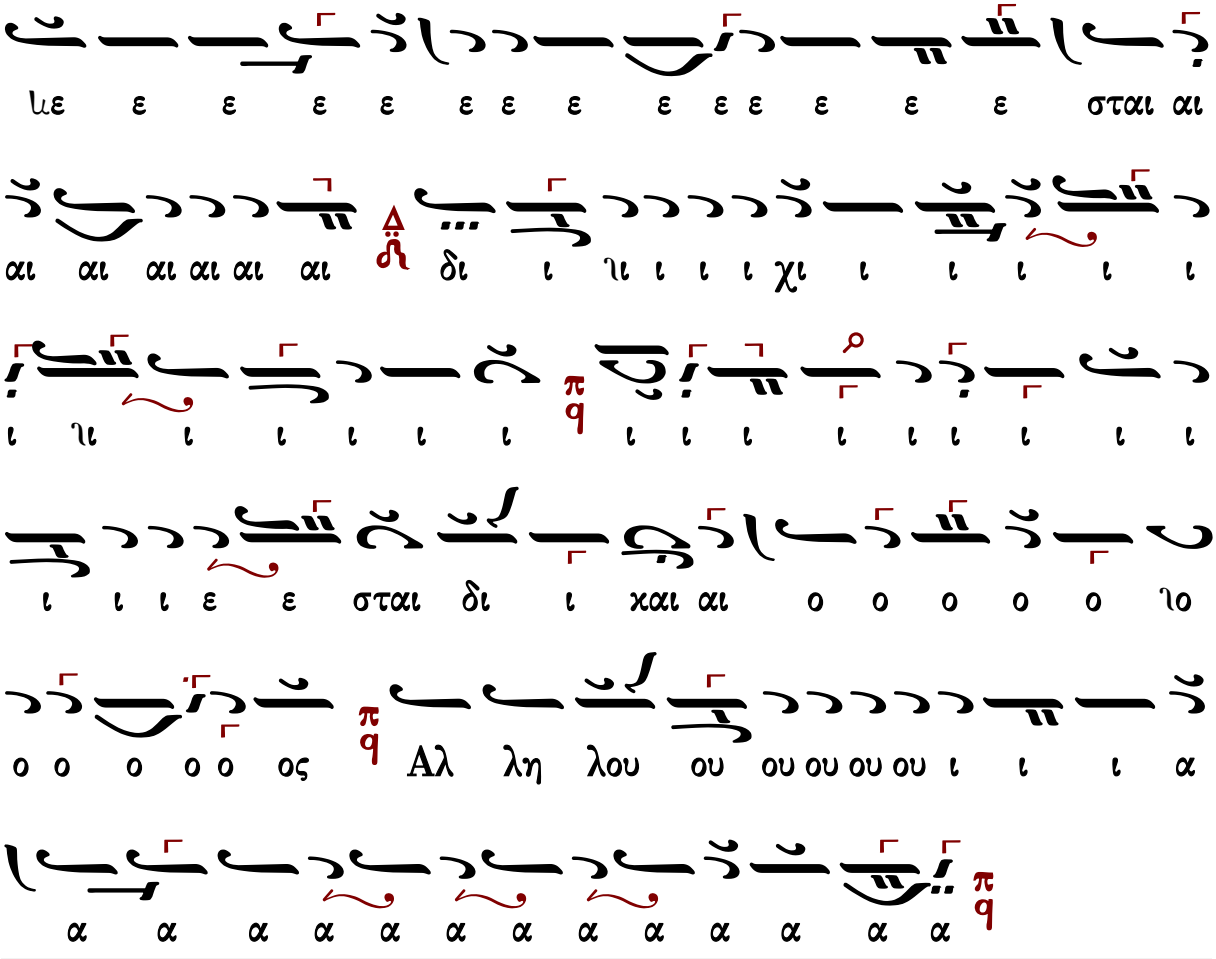

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.
Ἀμήν, ἀμήν, ἀμήν. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
...συνέχεια κοινωνικοῦ...
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.
Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου

Ἦχος Δι

Μανουὴλ Πρωτοψάλτου
Συλλογή...1831 σ.288*

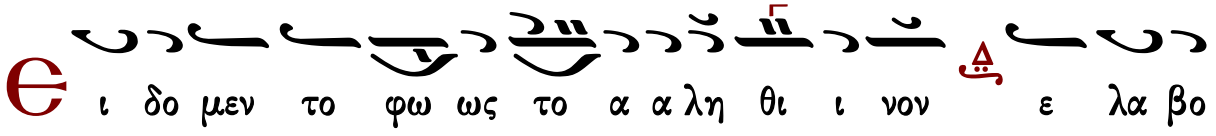

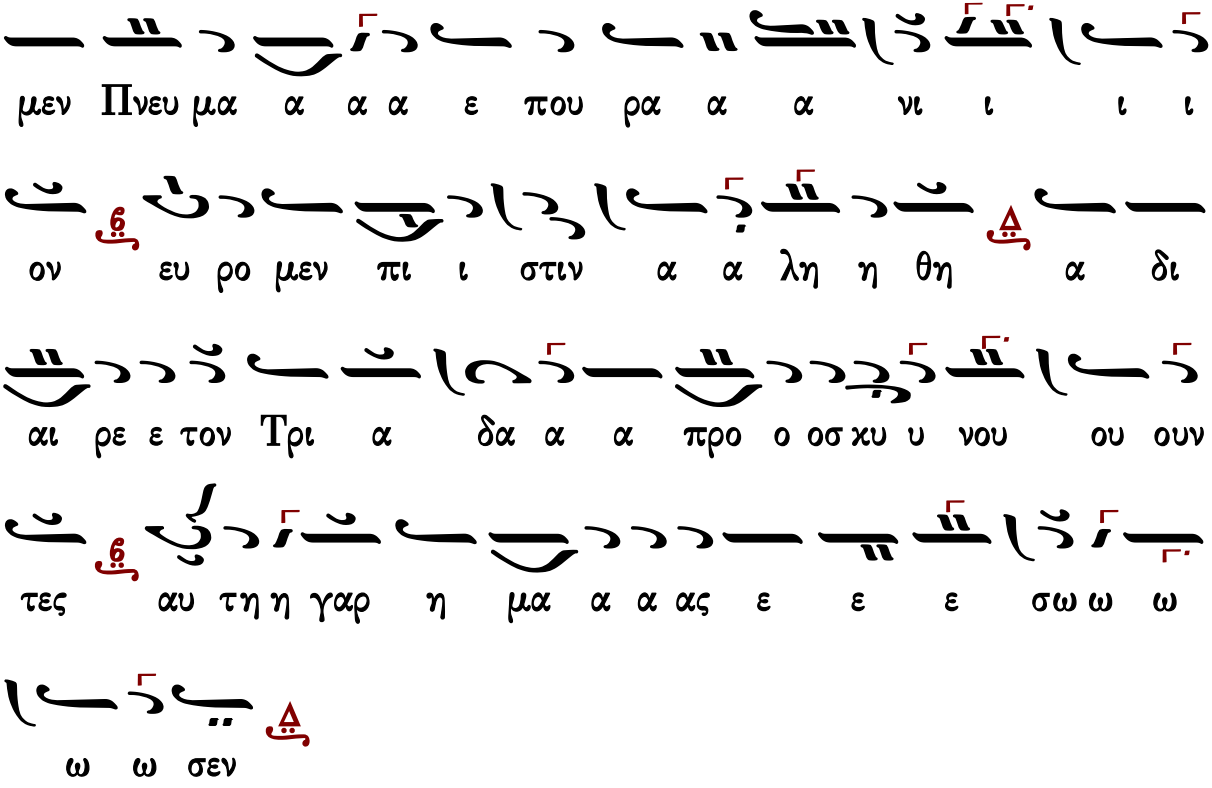

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.489*

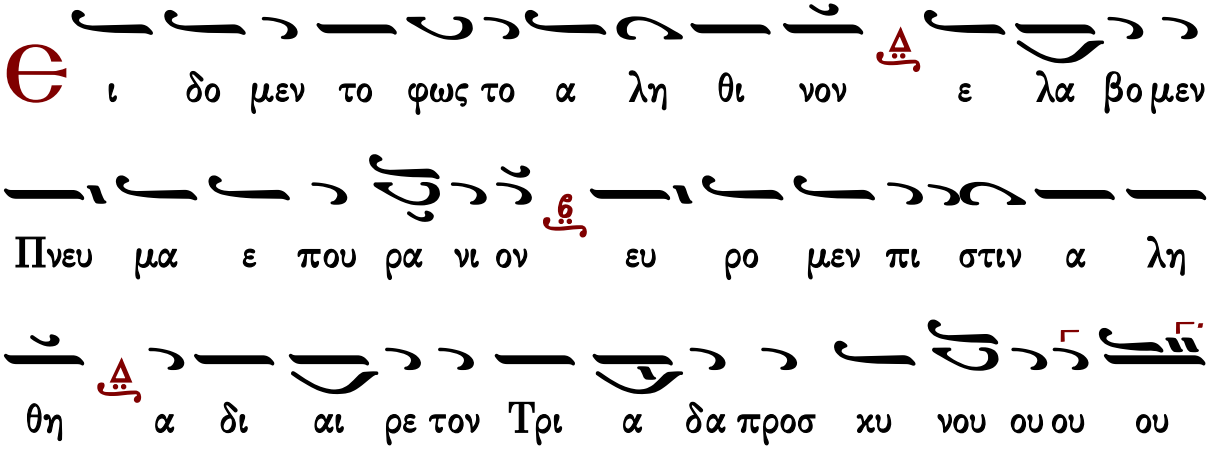

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζή
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

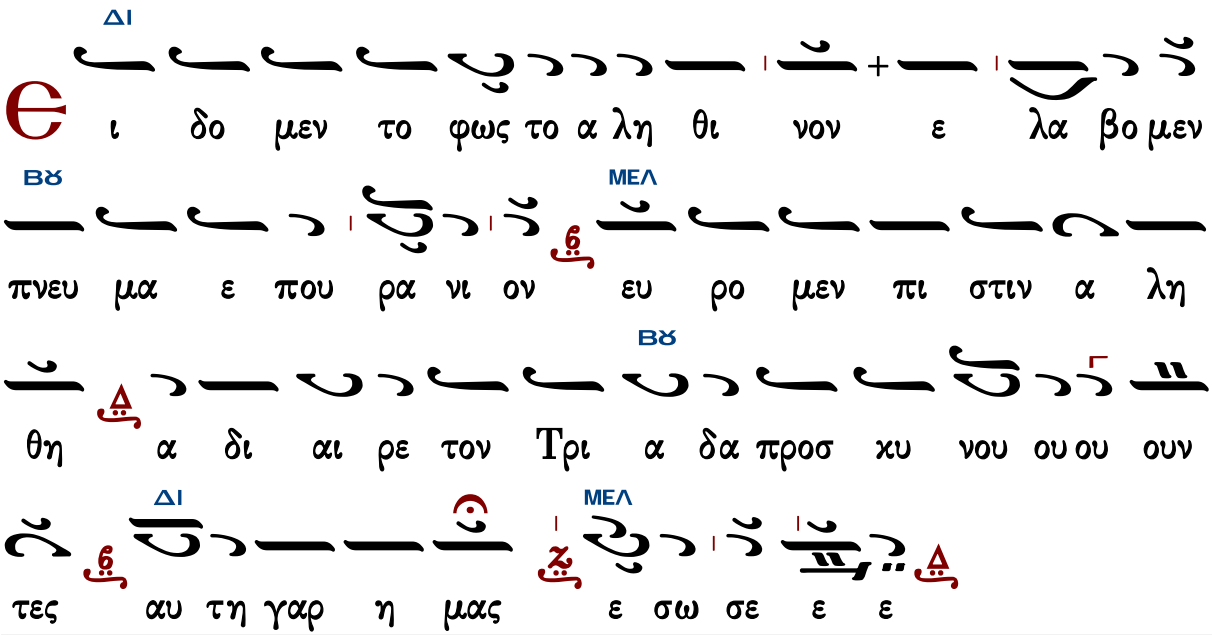

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Πεντηκοστάριον
2005 σ.522*

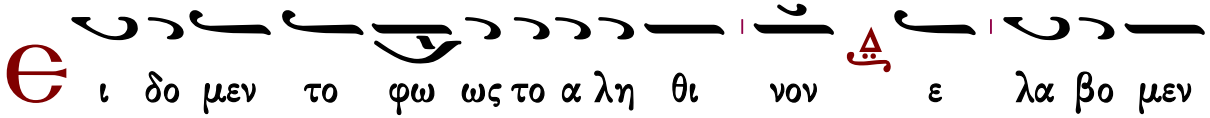

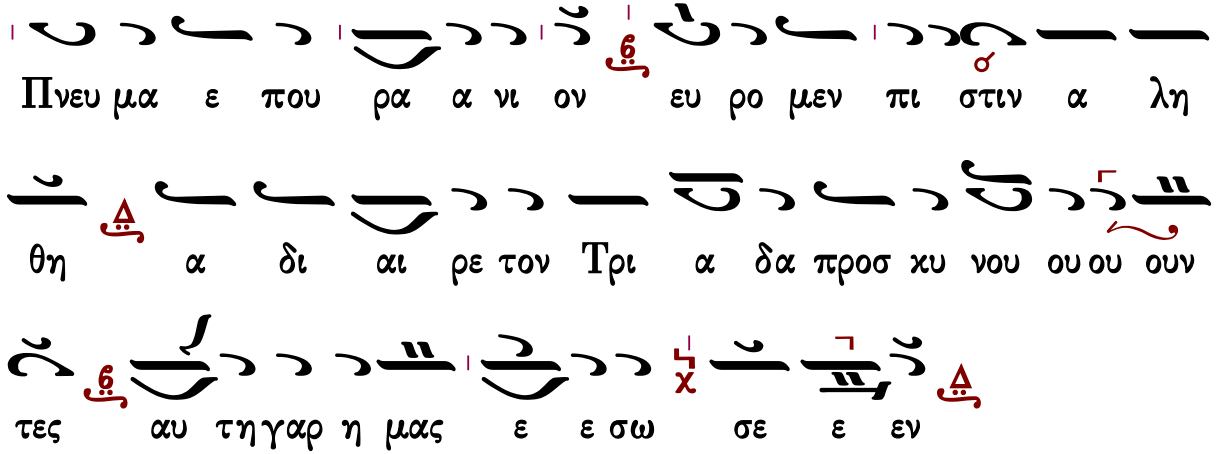

Πληρωθήτω

Ι. Μ. Βατοπαιδίου

Ἦχος Δι

Ι.Μ.Βατοπαιδίου
Λειτουργία 2007*

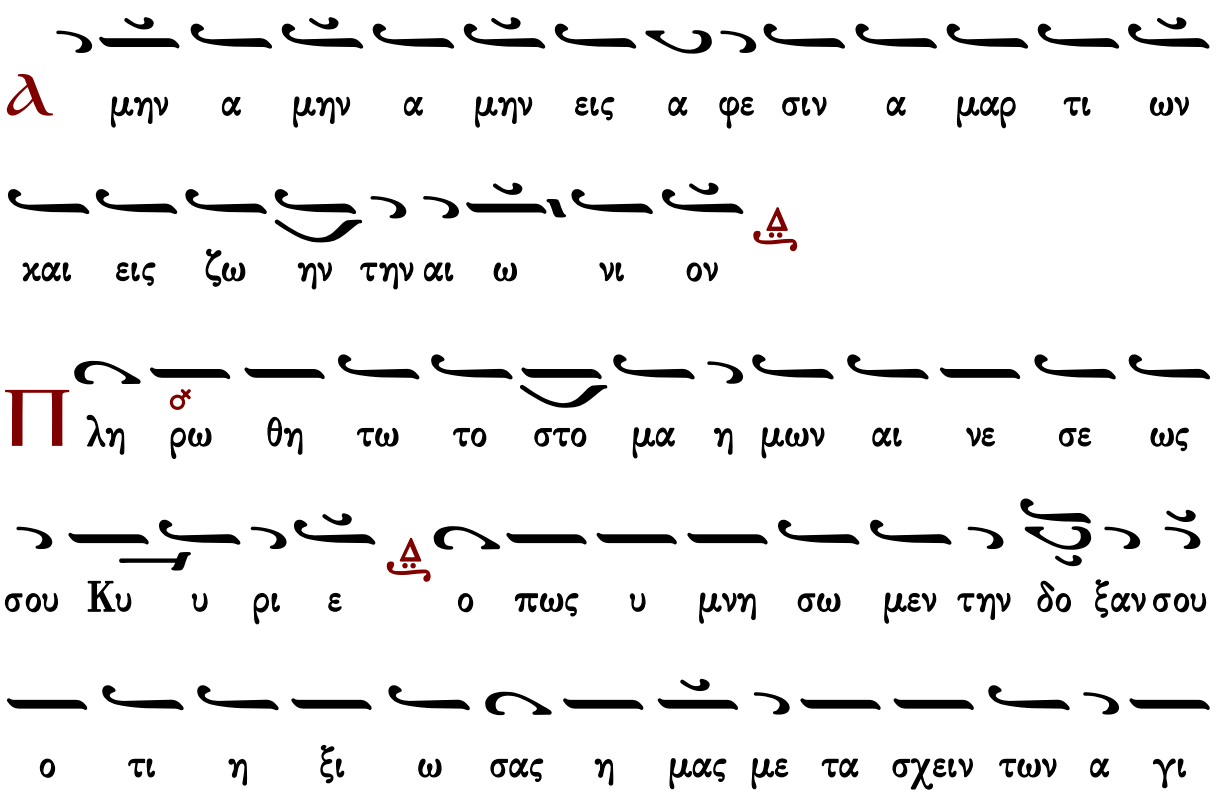

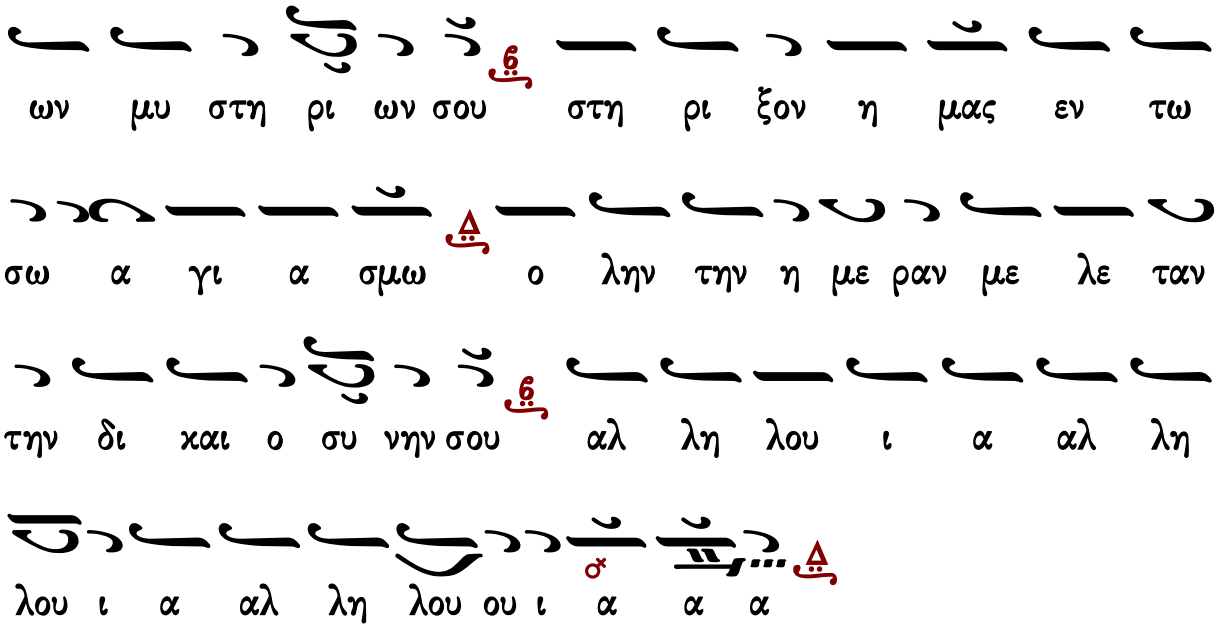

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας Ι

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.301*

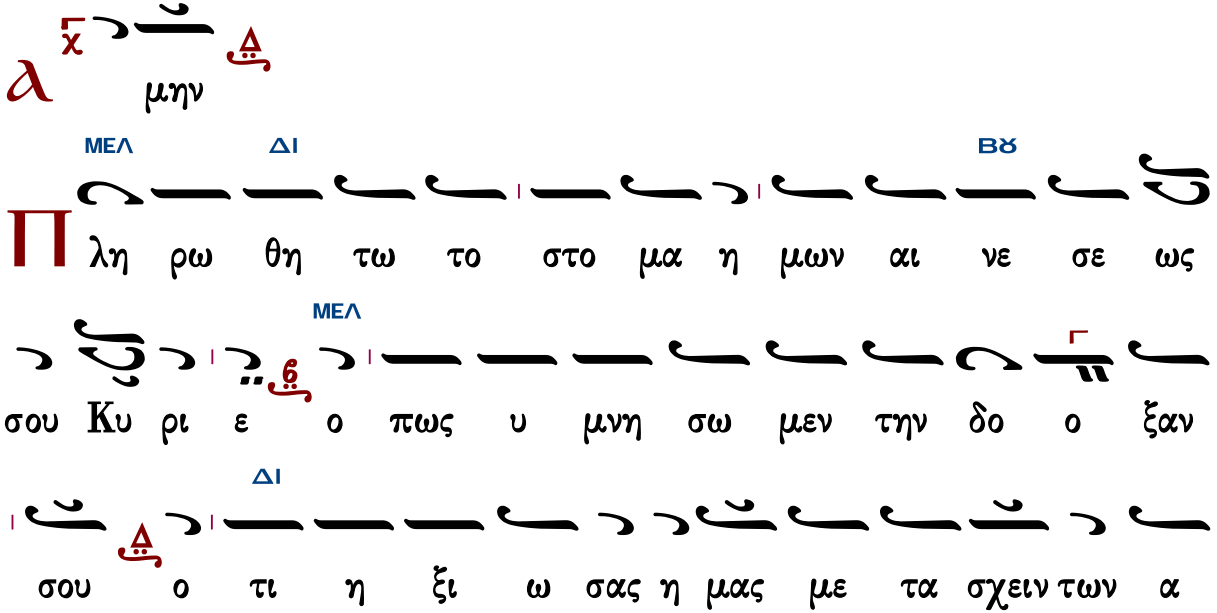

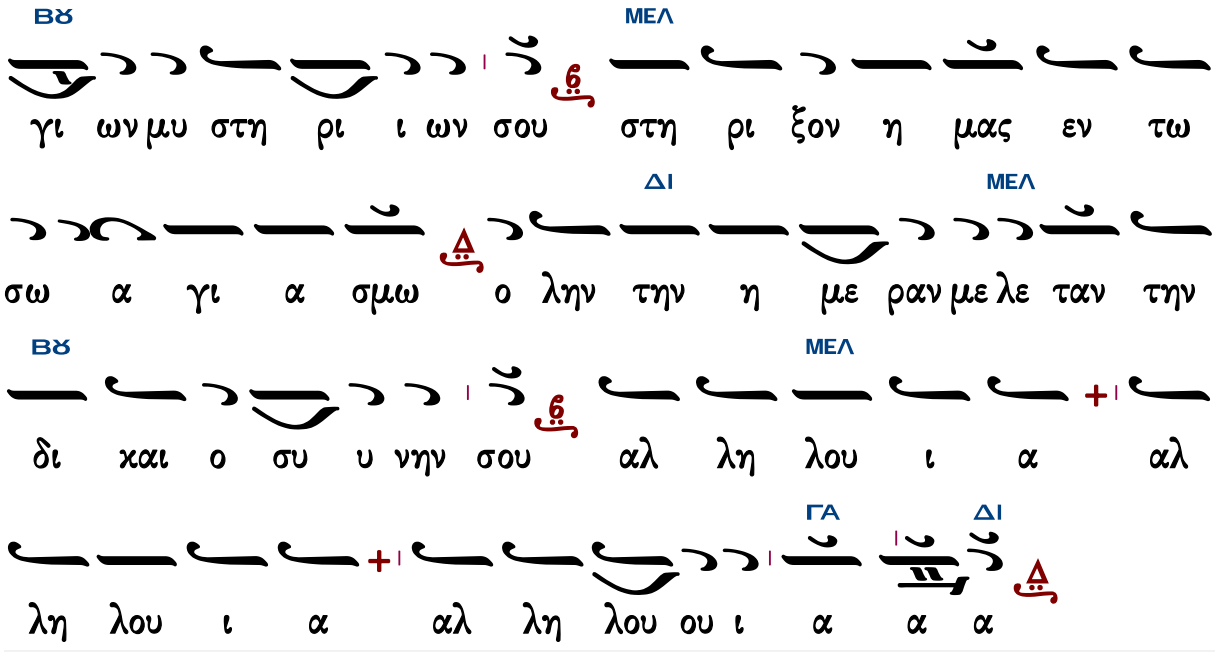

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας ΙΙ

Ἦχος λ π ϊ Κε

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.302*

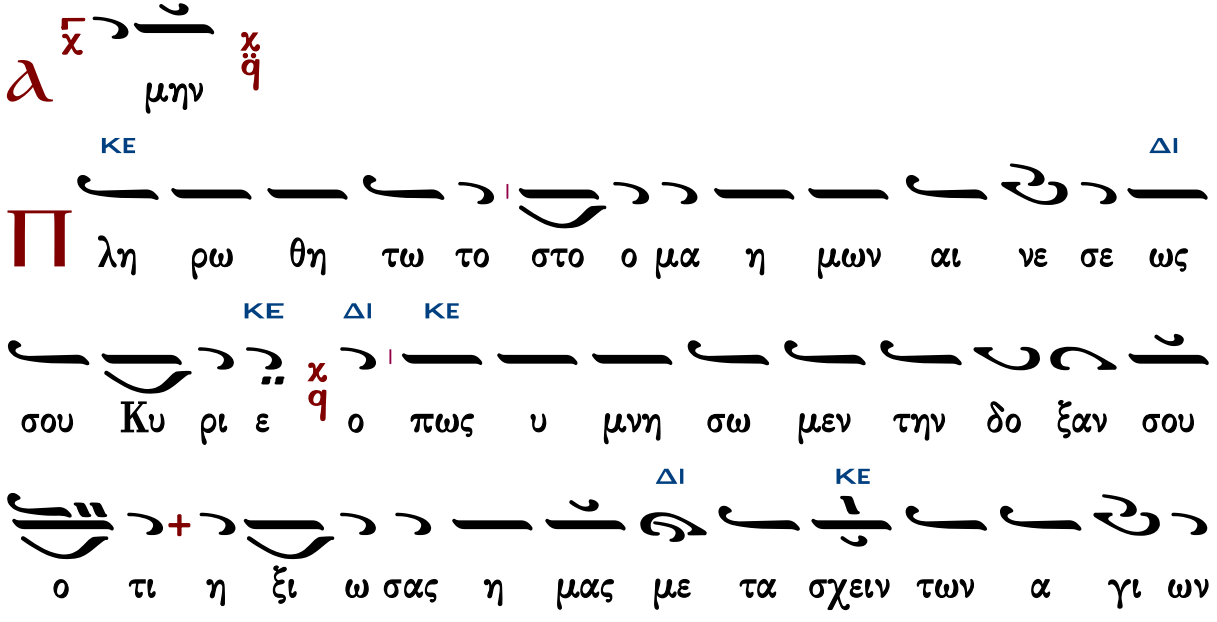

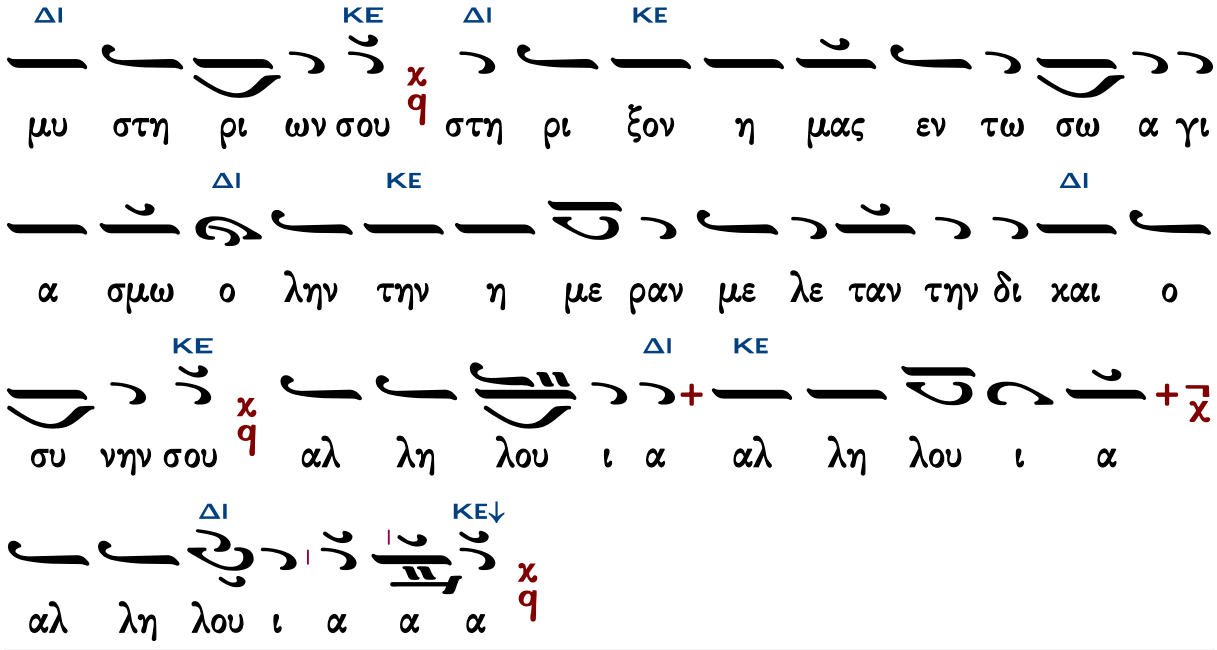

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ὀρθοί. Μεταλαβόντες — Λουκᾶς Λουκᾶ

Θεῖη τὸ ὄνομα Κυρίου

Γαβριὴλ Κουντιάδου

Ἦχος Δι

Γαβριὴλ Κουντιάδου ἱερομονάχου
Μουσικὸν Πεντηκοστάριον
α΄ ἔκδοσις 1931-1935
ἐπανέκδοσις 1991 σ.174*

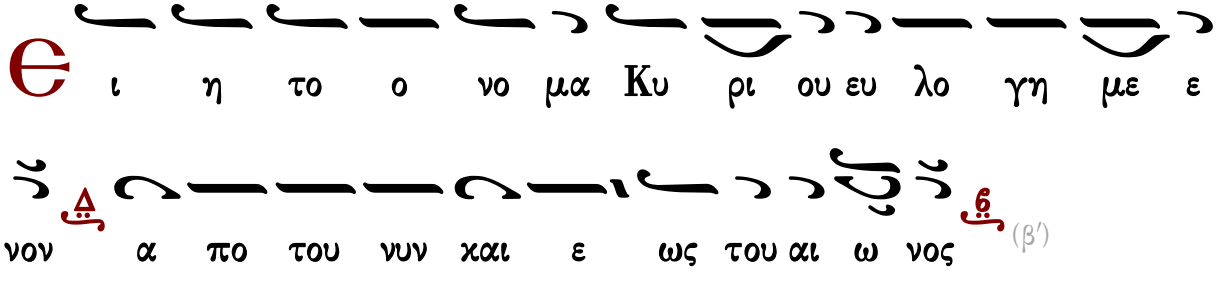

(β΄)

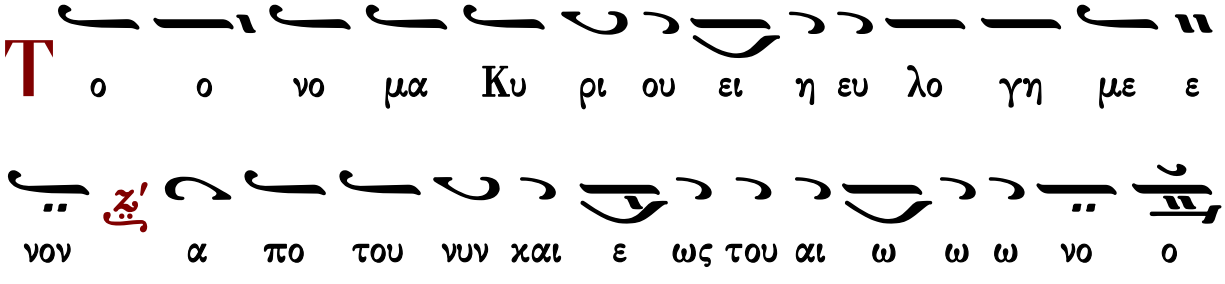

Δημητρίου Σουρλαντζῆ

Ἦχος Δι

Δημητρίου Σουρλαντζῆ
Βυζαντινή Θεία Λειτουργία
1992 σ.562#

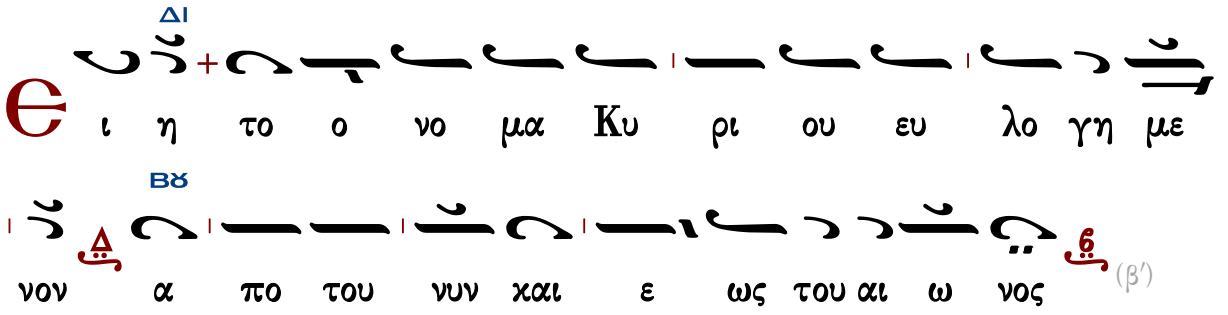

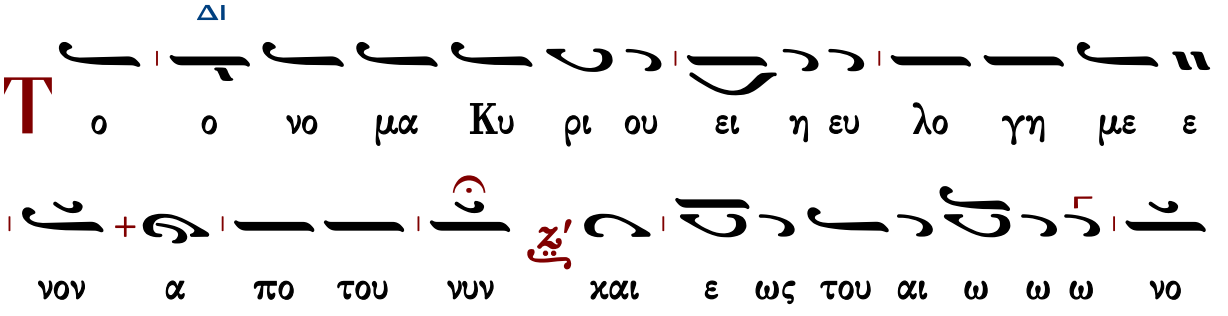

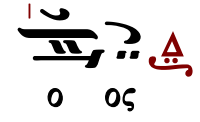

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης Ἀπόλυσις Λουκᾶς Λουκᾶ

Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας

Ἦχος Δι

Ἀγγελικὸς Χορὸς -Κοινωνικὰ
Ι.Μ.Σίμωνος Πέτρας
Ἅγιος Ὄρος 2004 σ.303*

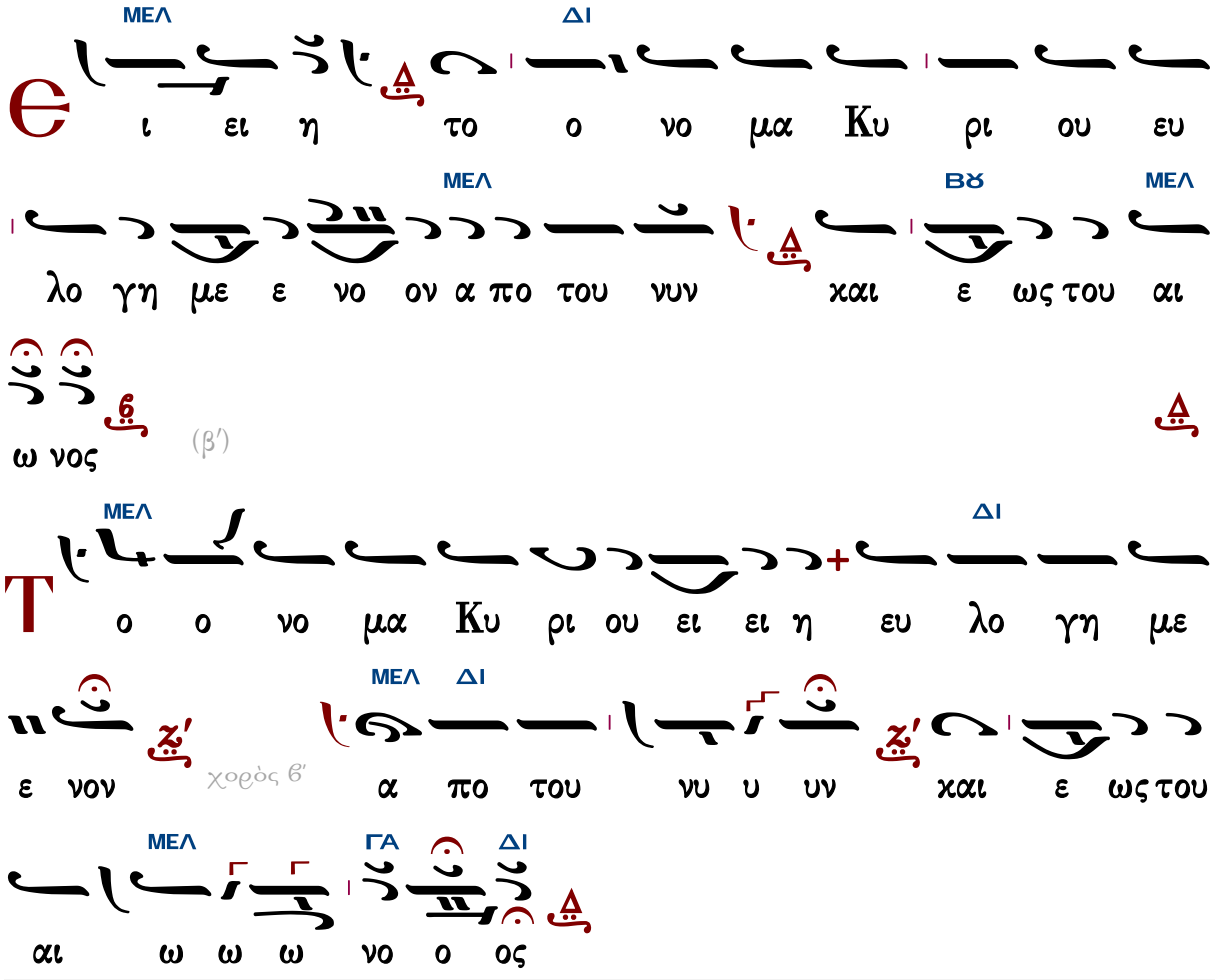

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Ἀπόλυσις — Λουκᾶς Λουκᾶ

Τάξις ἀρχιερατικῆς χοροστασίας

Θὶς τὴν εἴσοδον τοῦ ἀρχιερέως

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ

Ἦχος Δι

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Εσπερινός 1909 σ.1#

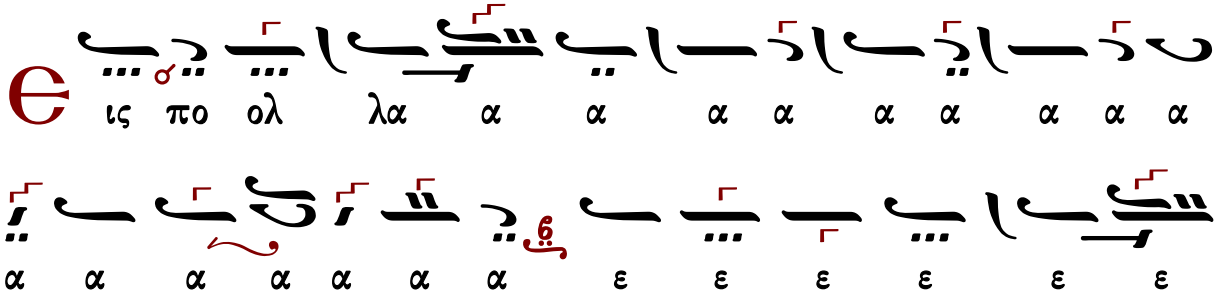

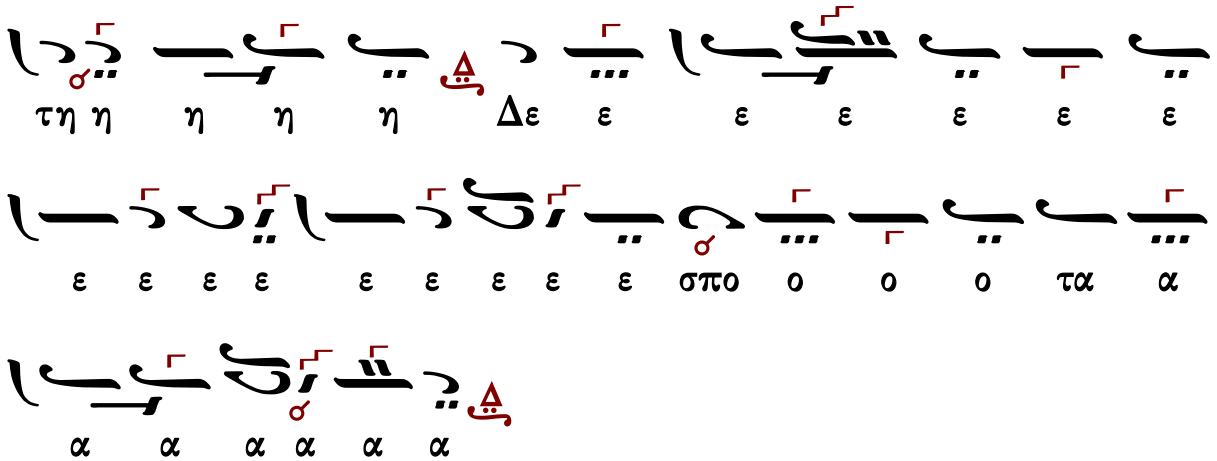

Προοιμιακὸς ψαλμὸς Καταβασίαι

Θὶς τὸν ἀσπασμὸν τῶν ἁγίων εἰκόνων ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως

μέλος ἀρχαῖον

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.197/471*

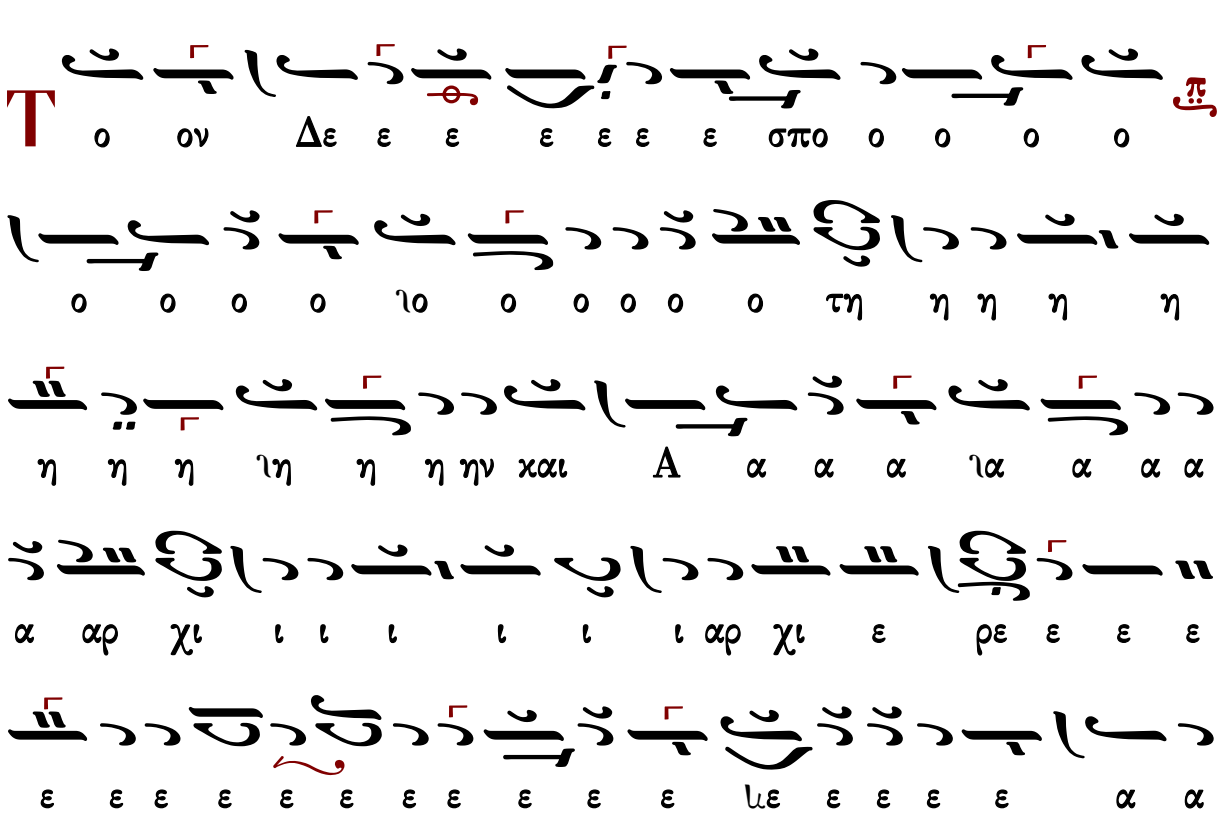

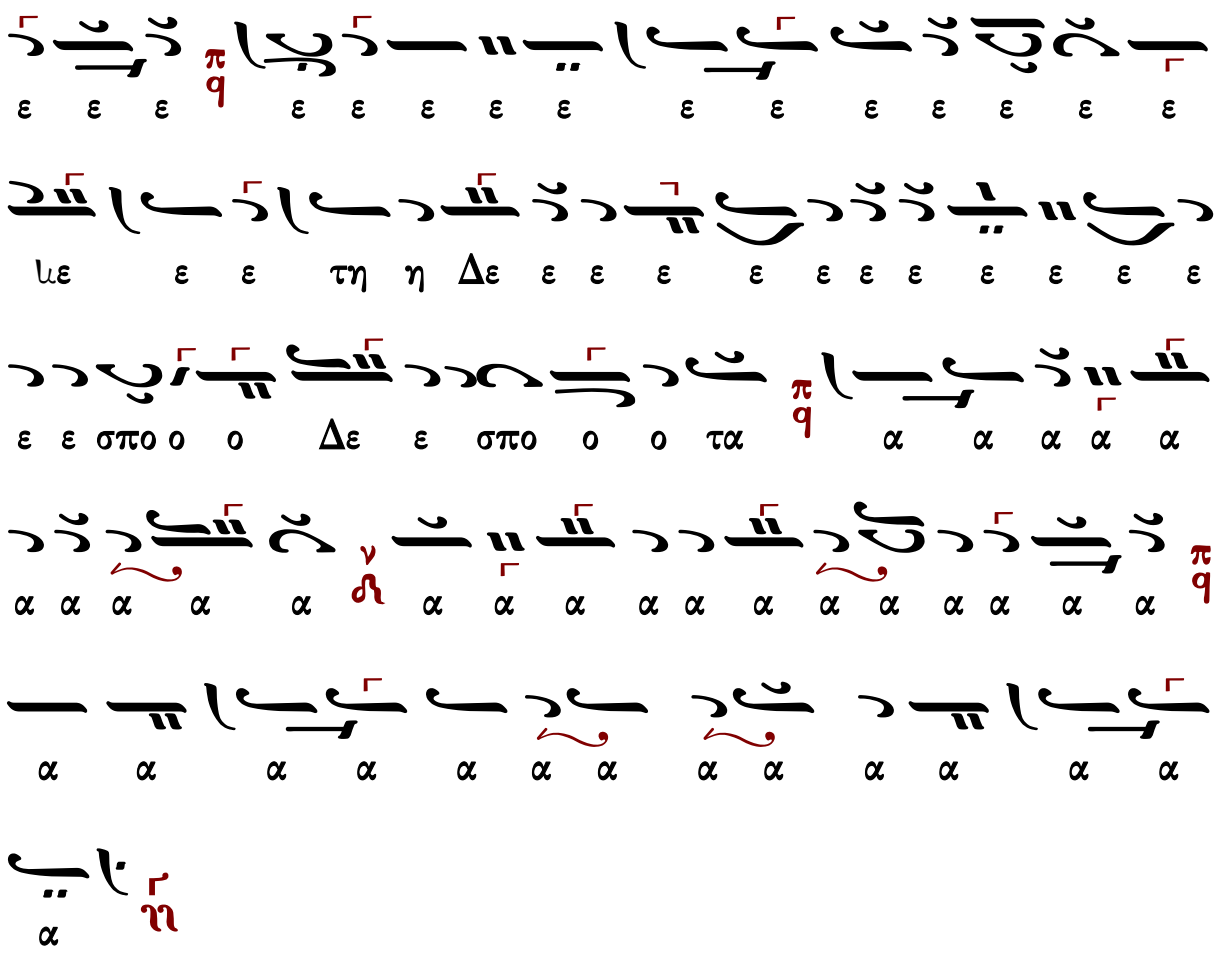

Δημοσθένους Παϊκοπούλου

Ἦχος Ζω

Δημοσθένους Παϊκοπούλου
Πανδέκτη Εκκλησιαστικής Μουσικής
τομ. Ε' Επιλογαί 2001 σ.273*

ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε
ἐν τῷ μεταξὺ παρεκάλουν οἱ μαθηταὶ λέγοντες ῥαββί φάγε

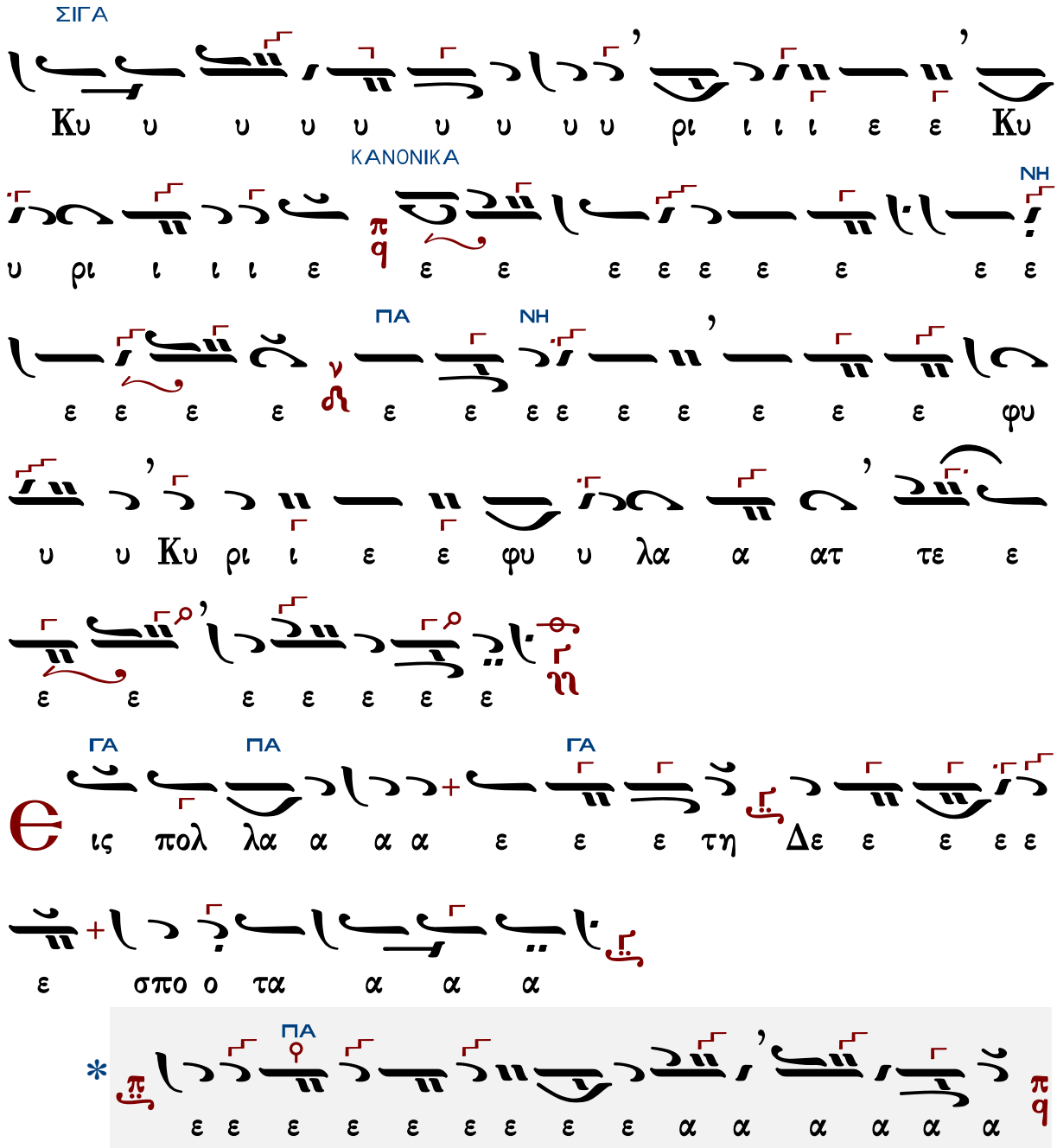

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Ἄνωθεν οἱ προφῆται

Ἰωάννου τοῦ Κουκουζέλη, συντμηθὲν παρὰ Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου

Ἦχος Ζω

Γεωργίου Πρωγάκη
Μουσική συλλογή
Ὄρθρος 1909 σ.200/473*

ΜΕΛ
ΖΟ
α α α α α α α α νω ω θε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν οι Προ φη η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η οι Προ ο φη η η η η η η
ΠΑ
η η ται αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι σε ε ε ε
ΖΟ
ε ε ε ε ε ε ιιε ε ε προ ο ο σε προ ο κα
α τη η η η η η η η η η η γει ει ει σε προ κα α
τη η η η η η γει ει ει λα α α α α α α
α α α αν στα α α α α α μνο ο στα μνο
ΠΑ
ο ον ρα α α βδο ον πλα α α α α α α α α ραβδον

α α α α α ο ρο ος α α λα α α το ο ο ιο ο

ΝΗ ΠΑ

ο ο ο ο ο ο ο ο μη ο ρος α λα α α το ο

π q

ο ο ο ο μη το ο ο ον χρυ υ υ υ υ σου ου

ΖΟ

ου ουν θυ μι α α τη η η η η ρι ι θυ

ΠΑ

μι ι ι α α τη η η ρι ι ι ο ον πυ υ υ υ

υ λην α δι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

π q

α δι ο ο δευ το ο ο ο ο ο ο ο ον χαι

θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ιο ο ο ο ο ο ο

ΜΕΛ ΔΙ

ο ο ο νον του Βα α σι ι λε ε ε ε ε

ΚΕ

ω ω ω ω ω ω ω ω ως Δ προ χα τη η η η ηγ

ΓΑ ΠΑ

γει ει λα α α αν οι Προ φη η η η η η η η η η

ΝΗ ΖΩ

η η η η η οι προ ο φη η η η η η ται αι αι

ΜΕΛ ΖΩ

αι αι τε ε ρι ρε τε ε ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε

ρι ρε ρε ε ρε ρι ρε ρεμ τε ε ρρε ε ε ρι ρε ρε ε

ρε ρε ε ρε ρι ρι ρι ρε ρι ρι ρι ρε ρι

ΔΙ

ρι ρι ρε ε ρεμ τε ε ρε ε ρι ρι ρε ε εμ τε

ΚΕ ΔΙ ΚΕ ΖΩ

ρι ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ε ρε ρε ρι ρι ρι

ΠΑ ΖΩ

ρε ε ρε ε ρεμ τε ρι ρε ρου ου ου τε ρι ρε ε ρου ου ου

τε ρι ρε ρε ρε ε ε ρι ρε ρε ρε ρι ρι ρι ρε ρεμ τε

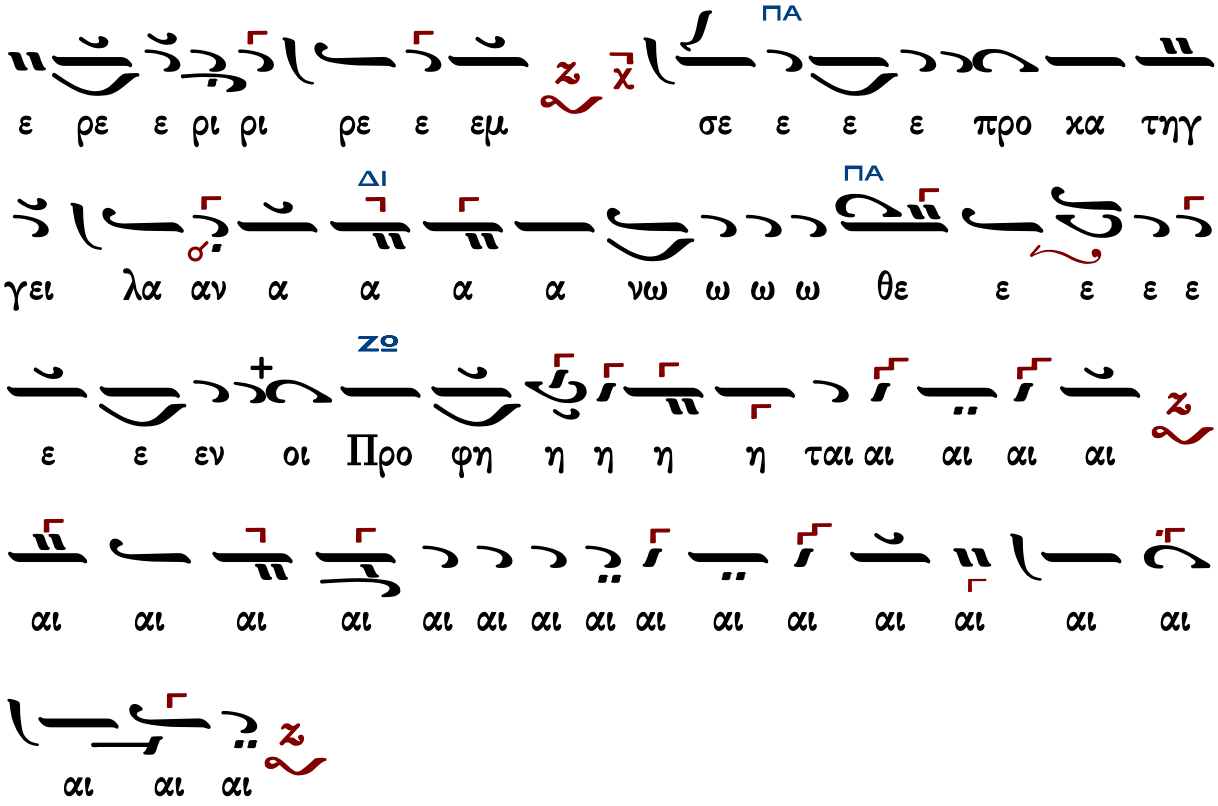

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης — Στιχολογία — Λουκᾶς Λουκᾶ

Κύριε σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς

Ἦχος λ ἡ

Γεωργίου Πρωγάκηι
Μουσική συλλογή
Λειτουργία 1909 σ.55/729*

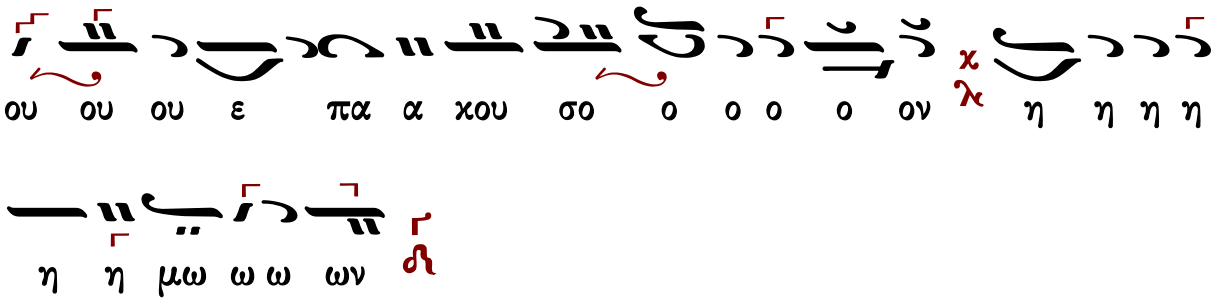

Εἰς τοὺς αἴνους θεοτοκίον ἕτερον

ἦχος πλ. α΄

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· προκύψασα γὰρ ἄνωθεν, ἡ παντάνασσα μητροπάρθενος, ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες συντρεχέτωσαν, καὶ τὴν βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις, βασιλέα τέξασαν, τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρίν, ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα· ποιμένες καὶ διδάσκαλοι, τὴν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὑπέραγνον μητέρα, συνελθόντες εὐφημήσωμεν, τὴν λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, τὴν φωτοφόρον Νεφέλην, τὴν τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν, τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου θρόνον, τὴν μανναδόχον χρυσέαν Στάμνον, τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου πύλην, τὴν πάντων χριστιανῶν τὸ καταφύγιον, ᾀσμασι θεηγόροις, ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς, τῆς οὐρανῶν βασιλείας· οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Ἦχος λ π ϟ Πα

xelwnas/Ψαλτολόγιον

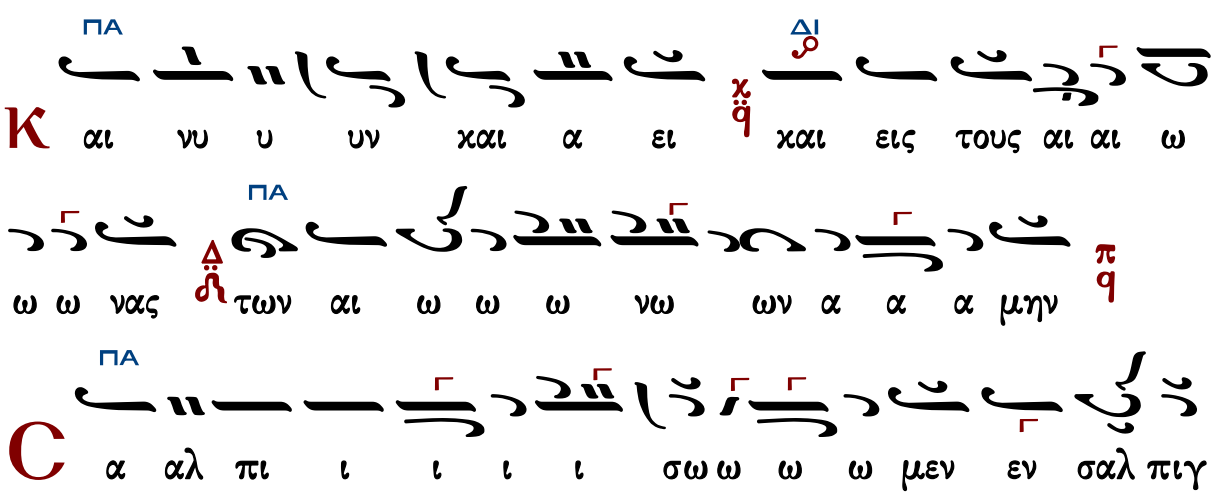

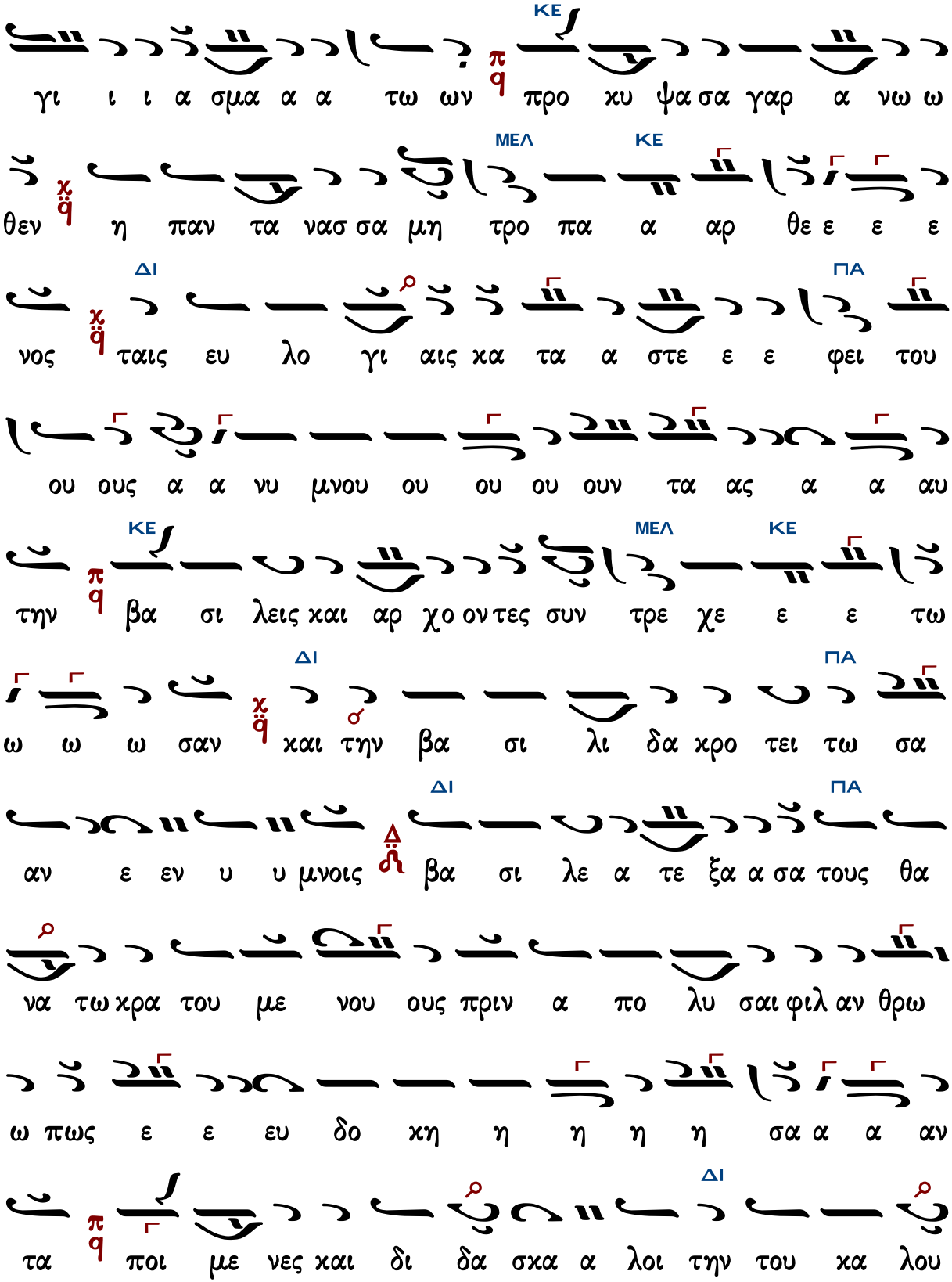
ΚΕ
γι ι ι α σμα α α τω ων προ κυ ψα σα γαρ α νω ω
ΜΕΛ ΚΕ
θεν η παν τα νασ σα μη τρο πα α αρ θε ε ε ε
ΔΙ ΠΑ
νος ταις ευ λο γι αις κα τα α στε ε ε φει του
ου ους α α νυ μνου ου ου ου ουν τα ας α α αυ
ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ
την βα σι λεις και αρ χο οντες συν τρε χε ε ε τω
ΔΙ ΠΑ
ω ω ω σαν και την βα σι λι δα χρο τει τω σα
ΔΙ ΠΑ
αν ε εν υ υ μνοις βα σι λε α τε ξα α σα τους θα
να τω χρα του με νου ους πριν α πο λυ σαι φιλ αν θρω
ω πως ε ε ευ δο κη η η η η σα α α αν
ΔΙ
τα ποι με νες και δι δα σκα α λοι την του κα λου

ΠΑ

ποι οι με ε ε νος υ περ α γνον μη η τε ε ρα συν

ελ θο οντες ε ευ φη η μη η η η η σω ω ω

ΔΙ

ω μεν π q την λυ χνι αν τη η ην χρυ σα αυ γη την

ΠΑ

φω το φο ρο ον νε ε φε ε ε λην την των ου ρα

ΚΕ

νω ων πλα α τυ τε ε ε ε ραν π q την ε εμ ψυ υ

ΠΑ

χο ον χι βω ω τον χ q τον πυ ρι ι μο ορ φο

ο ο ον του ου Δε σπο ο του θρο ο ο ο νον π q την μαν

ΚΕ

να δο χον χρυ σι ι α α αν στα α α α α

ΠΑ

μνον χ q την κε κλει σμε ε ε νη ην του Λο ο ο γου πυ υ

ΚΕ ΜΕΛ

υ υ λην π q την παν των χρι στι α νων το κα τα φυ

ΚΕ ΠΑ

υ υ γι ι ι ι ον χq α σμα σι θε η η γο ο ο

ροις εγ χω μι α α σω ω μεν ου ου τως ει ει πω

ω ω μεν πq πα λα τι ι ο ον του Λο ο ο ο

ΚΕ ΜΕΛ ΚΕ

γου χq α ξι ι ι ι ι ι ι ι ω ω ω ω α

ΜΕΛ ΚΕ

ξι ι ω ω σο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ΔΙ ΠΑ

ον χq τους τα πει ει νους η μα ας της ου ρα α νω ω

ων βα α σι λει ει ει ει ας πq ου δεν γαρ α α δυ

να α τον τη με ε σι τει ει α σου